

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

முதற்புத்தகம்.

சந்தக்குழிப்பும், அரும்பதவுரையும் அடங்கிய

திருத்தமான புதுப்பதிப்பு.

இது

மதுரை, வித்தியாபாநுப் பத்திராதிபர்

மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயரவர்களால்

பரிசோதிக்கப் பெற்று,

மதுரைபுதுமண்டபம், புத்தக வியாபாரம்

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோனாரால்,

தமது

எக்ஸெல்ஸியர் அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1918.

Copy Right Registered.

இதன் விலை ரூ. 2-8

“காப்பி ரயிட்டு ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு”

அருணகிரி நாதசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருப்புகழ் பாடல் களை மகா-ந-ந-ஸீ மு. ரா கந்தசாமிக் கவிராய ரவர்களால் செய்த சந்தக் குழிப்பும், அரும்பத வுரையும் சேர்த்து, சீர் திருத்தி 1—2 பாகங்களாக அச்சிட்டு இருந்ததில், ஷெ. கவிராய ரவர்களுக் குள்ள காப்பி ரயிட் சுகந்திரத்தை யான் கிரயத்திற் குப பெற்று, அச்சிட்டு காப்பிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்திருப்பதால், இப் புத்தகங்களை எனது உத்திரவன்றி யாரேனும் அச்சிடுவரேல், யான் கோறும் நஷ்டங்களுக்கும், இந்தியன் காப்பிரைட் சட்ட தண்டனைக்கும் உட்படுவார்கள் என்பதை இதன்மூலம் தெரிவித் திருக்கிறேன்

இங்ஙனம்,

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோன்.

உ
குமரன் றுணை.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

— —:0:—

விஷயம்.

பக்கம்.

-
1 சிறப்புப் பாயிரப் பாடல்கள்.	
2 பதிப்புரை.	க
3 அருணகிரிநாத சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம் ந.	
4 ஸ்தல அகராதி.	க
5 பாட்டுமுதற் குறிப்பகராதி.	சடுக
— — — —	
6 முருகக் கடவுள்துதி.	க
7 விநாயகர் துதி.	ந
8 திருப்புகழ் நூல்.	௭
-

குமரன்முனை.

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம்.

—K(*)—

திருப்புகழ்ச் சிறப்பு

வேண்டாம்.

எல்லாநு ஞானத் தெளிஞரே கேளீர்சொல்
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ—பொல்லாக்
கருப்புகழைக் கேட்குமோ கானமயில் வீரன்
திருப்புகழைக் கேட்குஞ் செனி (க)

திருப்புகழ் சி வணத்தார் வேளாந்தாதி அனந்தம் அறியலாம். ஆக
லால் அதனையே கேட்க என்ற+

வேதம்வேண் டாம்*கல வித்தைவேண் டாம்நீத
நாதம்வேண் டாம்ஞான துவ்வேண்டாம்—ஆதி
குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன்தான் பேரற்றும்
திருப்புகழைக் கேளீர் தினம் (உ)

சீரார் திருப்புகழைச் செவ்வேள்மே லன்பாக
ஆராய்ந் துரைத்தா னருணகிரி—நேராக
அந்தப் புகழை யதுதினமு மோதாமல்
எந்தப் புகழோது வீர். (ங)

மாணிக்கம் பூண்பார்க்கு மற்றொருகல் வேண்டுமோ
ஆணிப்பொன் கையுறுவார்க் கையுறவேன்—பேணிப்பின்
செவ்வேல் விநோதன் திருப்புகழ்சின் தித்திருப்பார்க்
கெவ்வேலை வேண்டு மினி. (ச)

* கலவித்தை - அழகுத்து நான்கு கலைஞானங்கள்.

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆனைமுக வற்கிளைய ஐயா அருணகிரி
தேனனைய சொல்லான் திருப்புகழை.—யானினைந்து
பேற்றிடவு நினைப் புகழந்திடவும் பொற்கமலங்
சாத்திடவு மோதிடவுந் தா.

(௫)

அருணகிரி நாத னகிலதலத் துன்னைக்
கருணையினுந் பாடுங் கவிபோற்—பிரியமுந்
வேறுமோர் புன்கனிகள் வேலோனே நின்றெவியி
லேறுமோ என்னே யினி.

(௬)

வள்ளிமண வாளன் மயிலேறும் வள்ளத்தனைத்
தெள்ளுதமி தூற்புனைந்து சீர்பெறவே—உள்ளபடி
வைப்பாம் அருணகிரி வாழ்த்துந் திருப்புகழைக்
கற்பார் கரையேறு வார்.

(௭)

திருப்புகழ்ப் பயன்.

ஞானம் பெறலாம் நலம்பெறலாம் எந்நாளும்
வானம் அரசாள் வரம்பெறலாம்—மோனவி
டேறலாம் யானைக் கிளையான் திருப்புகழைக்
கூறினார்க் காமேயிக் கூறு.

(௮)

ஆறுமுகந் தோன்றும் அழகியவேல் தோன்றுமவன்
ஏறுமயில் தோன்று மெழில்தோன்றும்—சீறிவரு
ஞான் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப்
பாரில் வழத்தினோர் பால்

(௯)

அன்பர் வினாவ ஆண்டவன் விடையருளியதாக மேலையதை
வற்புறுத்துவது.

கலி விருத்தம்

பொருப்பது பொடிப்பட விடுத்திகை வேஸா
இருப்பிட முனக்கெது எனக்கரு வியம்பாய்
உருத்தநல் விழுக்குல மொழுக்கமில் ரோனும்
திருப்புகழ் படிப்பவர் மனத்தினிலி ருப்பாம்

(௧௦)

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம்.

அங்ஙனம் அருளக்கேட்ட அன்பர் ஆண்டவனை நோக்கிக்
கூறியதாகத் திருப்புகழ் படிப்போர் திட்பங்கூறியது.

திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தைவலு வாலே

ஒருத்தரை மதிப்பதிலே யுன்றனரு ளாலே

பொருப்புக மிகப்பொருது வென்றுமயில் மீதே

தரித்தொரு திருத்தலியில் நின்றபெரு மாளே. (கக)

தூலாசிரியர் பெயரோடு தூற்பண்பும், பெயரும் உணர்த்தி,

அதனைத் துதிப்போர் பேறுங் கூறியது.

ஓராறு மாமுகனும் உச்சிதமெய்த் ஞானகுகன்

பேரா லருணகிரி பேருலகில்—சீராரும்

தோத்திரம தாகத் துதிக்குந் திருப்புகழை

ஏத்தினவ ரீடேறு வார். (கஉ)

திருப்புகழ் இன்ன இன்னதற்கு இன்ன இன்னதாம் எனல்.

அருணகிரி நாதர்பதி னாறு யிரமென்

றுரைசெய் திருப்புகழை யோதீர்—பரகதிக்கஃ

தேணியருட்கடலுக் கேற்ற மனத்தளர்ச்சிக்

காணி பிறவிக் கரம். (கங)

திருப்புகழ் வழிபாட்டால் கூற்றையும் வெல்லலாம் எனக்
கெடி பெற உரைத்தது.

திருப்புகழைக் கற்க திருப்புகழைக் கேட்க

திருப்புகழை நித்தஞ் செபிக்க—திருப்புகழை

அர்ச்சிக்க முத்தியெளி தாகுமே கூற்றைவென்று

கொர்ச்சிக்க லாமே கெடி.

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

இப்பாயிரச் செய்யுட்கள் பூர்வத்துள்ள அபியுத்தர்களாற்
செய்யப்பட்டு, பழைய பிரதிகளில் எழுதப்பெற்று வழங்கிவருவன.
பாடினோர் பெயராதியன தெரியவில்லை.

கூ
குமரன் றுணை.

ப தி ப் பு ரை .

சந்தனப் பொதியத் தடவரை முனிக்குச்
செந்தமிழ் தெருட்டியுந் திருப்பரங் கிரியிற்
கீரன் பாடல் கேட்டுள மகிழ்ந்தவன்
ஆருயிர் புரந்தும் ஆறுசெல் காலைப்
பொய்யா மொழிக்கவி புகல்கவி கேட்டு
மெய்யா தரத்தின் வேறுபாச் சொற்றும்
மூங்கையாய்ப் பொருட்பொருண் முறைநயந்தேற்றியும்
வீங்குநீர்ப் புவிபின் வியத்தகு சந்தத்
திருப்புகழ்ப் பாடல் செப்பென அருணை
கிரிப்பெரு மாற்குக் கிளரருள் புரிந்தும்
புலவனாந் திருப் பெயர் புணையும்
கலவமா மயிலோன் கழலினை பணிவாம்.

திருப்புகழ் என்னுஞ் செஞ்சொற் பிரபந்தம் கருணையங் கடலா
கிய முருகக் கடவுளுக்கு உகந்த தோத்திரமா மென்பது உலகப்பிர
சித்தம். மதுரம் பழுத்துத் தேன்றுவிக்குஞ் சந்தச்சுவை வாய்ந்து,
தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாருள்ளத்தையும் கொள்ளை கொண்டு விள
ங்கும் இந்நூல், படிப்பாரையும், கேட்பாரையும் பரவசப்படுத்திப்
பேரானந்தப் பெருக்கி லாழ்த்துஞ் சிறப்பு வாய்ந்த தென்பதொரு
தலை. இந்நூலாகிரியராகிய அருணகிரிநாத ரியற்றிய திருப்
புகழ்ச் செய்யுட்கள் பதினாறுபிரம் என்ப. ஆகவும் இவற்றுள் ஓரா
யிரஞ் செய்யுட்களேனும் ஒரு சேர ஒருவரிடத்தே யிருக்கக்காண்
டலரிதாயது தமிழ் நாட்டின் துரதிரஷ்டமே போலும். இவற்றின்
நானூறு பாடல்கள்வரை சென்னை ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரவர்கள்
கலாரத்நாகரம் பிரலிவில் வெளிவந்துள்ளன. வந்து மென்ன? அவை
பெரிதும் பிழைபாடுடையனவாகவே காணப்படுகின்றன. பின்னர்
திருத்தருப் பூண்டி. முன்சீபாக இருந்த பூமித் வ. த. சுப்பிரம

ணிய பிள்ளையவர்கள் பலவருட காலம் அரிதின் முயன்று, ஆயிரத் திருதூற்றுமுப்பத்தொரு பாடல்கள் வரை சேர்த்து இரண்டு புத்தகமாக அச்சிட்டுள்ளார்கள். இவ்விஷயத்தில் பிள்ளையவர்கள் எடுத்த முயற்சியும், பிரயாசையும் மிகப் பாராட்டற்பாலன. இங்ஙனம் அச்சிடுவித்த இருவகைப் புத்தகங்களையும் முதலில் யான் பார்த்த போது பற்பல வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. அன்றியும் பற்பல பாடல்களின் சொல்வகையிலும், பொருள்வகையிலும், பெரிதும் ஐயப்பா டெய்திற்று. அதனால் கையெழுத்துப் பிரதிகள் சிலதேடி ஒப்பு நோக்குழி முன் அச்சிட்ட பிரதிகளினும் பொருட் சிறப்பு வாய்ந்த பாடபேதங்கள் பலகண்டேன். இதுவரை அச்சுக்கு வராத சில புதிய பாடல்களையுங் கண்டேன். தமிழ்வேதபாராயண சீலர்களான ஒதுவா மூர்த்திகள் பலர் திருப்புகழை ஒதுங்கால் திருத்தமான பாடங்கள் சில கேட்டேன். தொடக்க முதற் கொண்டே சிதறுண்டு எடுப்பார்கைப்பிள்ளையாகப்போன இத்திருப்புகழ்நூலையான் அறிந்தவளவில் சுத்தப்பிரதியாக்கி, அரும்பதப்பொருள்களை ஆங்காங்கு விளக்கி, சந்தக் குழிப்பைத் தலைப்பிற்சேர்த்து, அச்சிடு விப்பது பெரும் புண்ணியமாமென நினைத்து, முருகசீரான் றிருவருளைச் சிந்தித்து இப்போது 642 பாடல்களை இயன்றவரை திருத்தஞ் செய்து முதற் புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளேன்.

இதனுள் பெண்களின் ஸ்தன்யத்தைக் குறிக்கும் வெளிப்படைச் சொல் வருமிடந்தோறும் லை என்பதற்குப் பிரதியாக கை என்பதைச் சேர்த்து, முதுக என்று மாற்றி யிருக்கின்றேன். இம் மாற்றம் தற்கால நாகரீக முறை நோக்கியும், எப்பாலாரும் நானுறுது கற்பது கருதியுமே செய்யத் துணிந்தேன். இங்ஙனஞ் செய்தது தவறாயின் அதையும், மற்றும் இதனுட்காணப்படும் குறைகளையும் அறிஞர் பொறுத்தருள்வாராக.

இம்முதற் புத்தகம் வெளியாமாறுகருணை செய்தது போலவே இரண்டாம் புத்தகமும் விரைவில் வெளியாமாறு குமரக்கடவுள் திருவருள்புரிவாராக. இங்ஙனம்

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்,

மதுரை.

குமரன் றுணை.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

அறிவை யறிவதுவே யாகும் பொருளென்
றுறுதிசொன்ன வுண்மையினை யோருநா ளெந்நாளோ,
கந்தரநு பூதிபெற்றுக் கந்தரநு பூதிசொற்ற
எந்தை யரு னாடி யிருக்குநா ளெந்நாளோ,
ஐயா அருணகிரி யப்பா வுனைப்போல
மெய்யாக வோர்சொல் விளம்பினரார்—வையகத்தோர்
சாற்றரிதென் றேசற்றார் தன்னையாய் முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குங் கைகாட்டி னான்.

எனத் தாயுமானவரும்.

வாக்கிற் கருணகிரி வாதவ்வு ரார்கனிலி
தாக்கிற் றிருஞான சம்பந்தர்—நோக்கிற்கு
நக்கீர தேவர் நயத்துக்குச் சுந்தரனா
சொற்குறுதிக் கப்பொனச் சொல்.
காசுக்குக் கம்பன் கருணைக் கருணகிரி
ஆசுக்குக் காளமுகி லாவனே—தேசபெறு
மூழுக்குக் கூடித் துவக்கப் புகழேழ்ந்தி
கூழுக்கிங் கெளவையெனக் கூறு.

எனப்பிறரும் வியந்தெடுத்தோதிப்பாராட்டப்பெற்ற ஸ்ரீ அரு
ணகிரிநாதர் தொண்டை நாட்டிலே கிளைசுக முத்தியளிக்கும்
திவ்ய ஷேஷத்திரமாயி யிருவண்ணாமலைபிலே பிரபுடதேவ
ராஜர் காலத்திலே இற்றைக்கு 465 வருடங்களுக்கு முன்பு தமிழ்
நாடு செய்த தவப்பயனாகத் திருவவதாரஞ் செய்தருளினர். பால்
யத்திலே சிற்றின்பத்திறையின் முழ்கி அதனால் மிடியும், பிணியுங்
தொண்டு, மிகவருத்தமுற்று முன்னைத் தவப்பேற்றால் அறுமுகக்கட
வுள் குருவடிவாகி வந்து, தடுக்காட்கொண்டு, ஞானோபதேசஞ்செய்
யப்பெற்று எல்லாப்பற்றும் அற்றவராய் முருகக்கடவுள் மீது சந்தப்

சு ப்ரீ அருணகிரிநாதர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

பாக்கள் ஆகிய திருப்புகழ் பாடித்துதிப்பதே தொழிலாகக்கொண்டிருந்தனர். இங்ஙனமே குமரக்கடவுள் வீற்றிருந்தருளுந் தலங்கடோறுஞ் சென்று, திருப்புகழ் என்னும் தேன்மழை பொழிந்துவந்தனர். இவ்வாறு இவர் பாடிய திருப்புகழ் பதினாறுபிரமென்ப. அன்றியும் கந்தரனுபூதி, சுந்தரலங்காரம், திருவகுப்பு என்பனவும் இவரியற்றியருளியனவேயாம்.

இவர் திருவாக்குக்களில் செந்தமிழ்ப்பாஷைப் பொலிவும், பத்திச்சுவையும், செவிக்கினிய ஓசையுமும், மனத்தைக்கவரும்படியான ஒருவித வசிகரத் தன்மையும், இன்னும் பற்பல நயங்களும் மிக்குத் தோன்றுவனவாகும். தமிழ் நாட்டில் வசிப்போர்களில் இற்றைக்கும் இவரைப் புகழ்ந்து போற்றாதாரைக் காண்டல் அரிதினுமரிது.

இவர் காலத்தே தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்து தருக்கு மிகக்கொண்ட வில்லிபுத்தூரருக்கும், நமதுசந்தப்பாப் புலவர் பெருமானுக்கும் வாதமுண்டாயிற் றென்றும், அப்போது வில்லிபுத்தூரை வர்தில் வெல்வதற்கே நமது பாவலர் பெருமான் கந்தரந்தாதி பாடினரென்றும், அவ்வந்தாதியைப் பாடிவருங்கால் ஒவ்வொரு செய்யுட்கும் உரைகூறி வந்த வில்லிபுத்தூரர் அதில் “திதித்த” எனத் தொடங்குஞ் செய்யுட்கு உரைகூறமாட்டாது தோற்றனரென்றும், இவ்வாதத்தில் “தோற்றவர் காதை வென்றவர் அறுப்பதென” ச் சூளுறவு செய்துகொண்ட வாரே தோல்வியுற்ற வில்லிபுத்தூரர் காதைத்தாம் அறுக்காமல் அவருக்குத் தமதுபரிசாக அருளிச்செய்தன ரென்றும், ஆதலாற்றான், “கருணைக்கருணகிரி” எனப் பிறராற் புகழப்பட்டன ரென்றும் கூறுவர்.

திருவண்ணாமலையில் பிரபுட தேவராஜன் சபையில் சம்பந்தாண்டான் என்பவற்கும், நமதுபாவலர் பிரானுக்கும் வாதமுண்டான போது: “இவ்விருவரில்தாம் உபாசிக்கும் மூர்த்தியை இச்சபையில் வரவழைப்பவர் எவரோ அவரே வென்றவராவர்” என அரசன் கூற, சம்பந்தாண்டான் தன் உபாசனா தேவியாகிய பார்வதியாரை, வரவழைக்கிறேன் என்றான். நமது கனிஞர்பெருமான் தம் உபாசனா மூர்த்தியாகிய குமரக்கடவுளை வரவழைக்கிறேன் என்ற

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் சரித்திரச்சுருக்கம். ௩

னர் இவ்வாதத்திலும் ராசசபையில் முருகக்கடவுள் எழுந்தருளி வந்து காட்சிகொடுக்கச் செய்து வெற்றிபெற்றவர் நம்சந்தப்பாவ லர் பெருமானே யாவர்.

இதனால் மனப்புழுக்கங் கொண்ட சம்பந்தாண்டான் யாதே னும்ஒரு சூழ்ச்சியால் வெல்லக்கருதி கற்பகநாட்டிலுள்ள பாரிசாத மலரைக் கொண்டுவரக் கூடுமோ எனக்கூற, நமது புலவர் பிரான் தாம் கொண்டு வநதாகு சம்மதித்து, தம உடலை அருணைக்கோபு ரத்துட் கிடத்தி. ஒரு கிளியுந் வெடுத்து, விண்ணுலகிற் சென்று மலர் கொண்டு மீண்டனர். இவர் மீண்டு வரமுன் “அருணகிரி நாதர் காலஞ்சென்றார்” என அரசனுக் கறிவித்த, அவர் திருமே னியைத் தகிப்பித்து விட்டனன் சம்பந்தாண்டான். மீண்டு வந்த நமது புலவரேறு தம்முடலழிந்ததை யுணர்ந்து, கிளியுந் வாகவே யிருந்து, கந்தரதுபூதியைப் பாடி முரகக்கடவுள் திருவடி நீழல் எய என்பா

இத்தகைய பெரும் புகழ்வாய்ந்த அருணகிரிநாத சுவாமிகள் சரித்திரங்களையெல்லாம் அவர் திருவாக்குக்கள் அங்ஙங்கே விளக் கிச் செல்லும். அறிஞர் அறிக.

சுமரக்கடவுள் திருவடிகளே சரணம்.

மு. ரா. க.

ஸ்தல அகராதி.

ஸ்தலம்	பக்கம்	பாடற் றொகை
அத்திப்பட்டு	411	1
அருக்கொணமலை	307	1
ஆய்ச்சுடி	408	1
ஆறுதிப்பதி	384	2
இரத்தகிரி (வாட்போக்கி)	251	2
இராஜகெம்பிரவளநாட்டுமலை	283	1
இராமேசுவரம்	403	2
இலஞ்சி	396	4
உத்தரமேரூர்	441	4
ஊதிமலை	285	2
கதிர்காமம்	301	11
கழுக்குலை	299	3
காசி	408	3
குருடிமலை	287	1
குறட்டி	417	1
குன்றக்குடி	292	6
குன்முடேதாறுடல்	179	4
கைல்மலை	181	7
கொங்கணகிரி	289	1
கொடுங்குன்றம்	290	2
கொல்லிமலை	282	2
கோசைநகர்	416	1
சீபுருடமங்கை (நான்குநெரி)	394	3
ஸ்ரீசைலம்	186	1
சுவாமிமலை	152	39
ஞானமலை	284	2
தச்சுர்	451	1
தனச்சையம்	309	1
தருக்கபூக்குன்றம்	235	3
தருக்கபூக்குடி (உய்யக்கொண்டான்)	250	3
தருக்காளத்தி	311	3
தருக்கான்பேரர்	400	2
தருக்கோணமலை	308	1
தருக்குற்றம்	369	3

திருசிராப்பள்ளி	239	16
திருச்செங்கோடு	265	25
திருசெந்தூர்	20	83
திருத்தணிகை	190	64
			451	
திருப்பரங்குன்றம்	6	16
திருப்புத்தூர்	401	2
திருப்புவணம்	398	3
திருப்பெருந்துறை	408	3
திருப்போரூர்	439	4
திருமலை	371	3
திருமயிலை	431	10
திருவக்கரை	447	1
திருவடமுல்லைவாயில்	417	2
திருவருணை	102	78
திருவலிதாயம்	416	1
திருவல்லம்	425	1
திருவாடானை	403	1
திருவாமாதூர்	448	4
திருவாலங்காடு	419	3
திருவான்மியூர்	437	1
திருவுத்தரகோசமங்கை	400	1
திருவேங்கடம்	485	5
திருவேற்காடு	41	2
திருவொற்றியூர்	412	2
திருவோத்தூர்	400	1
தென்சேரிகிரி	288	2
பசுமலை	310	1
பழநி	79	90
பழமுதிர்சோலை	373	16
பாக்கம்	414	2
புகழிமலை	309	1
பேறைநகர்	446	2
பொதியமலை	297	2
மதுராந்தகம்	444	15
மதுரை	385	1
மயிலம்	238	1
* மாடம்பாக்கம்	438	1
வயிரவிவனம்	410	1

அ

ஸ்தல அகராதி.

வள்ளிமலை	329	9
வள்ளியூர்	200	1
வினாயகமலை	264	1
விராலிமலை	252	14
விரிஞ்சிபுரம்	427	6
வெள்ளிகரம்	421	8
வேப்பூர்	407	3
வேலூர்	420	2
வெராதா	..		454	2

பாட்டுமுதற்குறிப்பு அகராதி.

அகத்தினை	...	235	அவனிதனி	...	103
அகல்வினை	...	111	அவனிபெறு	...	29
அங்கை நீட்டி	...	239	அவாமரு	...	159
அங்கைமென்	...	37	அழகுதவழ்	...	380
அச்சாயிறு	...	451	அழகுபெறு	...	428
அஞ்சுவித	...	407	அழகெறிந்த	...	292
அடலரி	...	421	அழுதழுதாசார	...	241
அடல்வடி	...	448	அழுதுமாவா	...	335
அணிசெவ்வி	...	417	அளகபார	...	21
அணிபட்ட	...	95	அறப்பாவை	...	398
அதல விதல	...	112	அறமிலாநிலை	...	138
அதிகராய்	...	425	அறமிலாவதி	...	432
அதிருங்கழல்	...	179	அறிவழிய	...	24
அத்தவேட்கை	...	278	அனங்கனம்	...	290
அந்தகன்	...	37	அனத்தோ	...	400
அந்தோமனமே	...	240	அனிச்சங்கார்	...	41
அபகார	...	84	அனுத்தே	...	439
அமருமம	...	113	அனைவரு	...	42
அமுதுததிவிட	...	22	அன்பாக	...	265
அமுதமுறு	...	324	ஆசைநாலு	...	376
அமைவுற்றடைய	...	190	ஆடல்மத	...	394
அம்பொத்த	...	36	ஆதவித	...	416
அயிலொத்	...	432	ஆதாளிக	...	93
அரகர	...	201	ஆதிமக	...	285
அரிசன	...	113	ஆலகாலமட	...	277
அரிவையர்	...	440	ஆலகாலமெனக்	...	114
அருக்கார்நல	...	333	ஆலம்போ	...	413
அருக்கமெத்	...	451	ஆலவிழி	...	323
அருக்கும	...	8	ஆலுமயில்	...	369
அருணமணி	...	40	ஆயுமுகம்	...	143
அருத்தி	...	138	ஆன்னமுகந்து	...	174
அருமா	...	334	ஆனாதபிருதி	...	175
அருவமிடை	...	314	ஆனைமுகவர்	...	393
அருவரை	...	410	ஆனைவரிக்கோ	...	335
அலகிய	...	385	இதலவரு	...	432
அலகின்மாறு	...	301	இடமடுசுற	...	328
அலைகடல்	...	384	இடம்பார்த்தி	...	272
அல்லச	...	232	இடருக்கிட	...	336
அல்லிலீநேரு	...	300	இணையதில	...	433
அல்லிவிழி	...	229	இதமுறு	...	252

இத்தரணி	...	115	உலகபகபர்ச	...	139
இமராஜனி	...	336	உலையிலன	341
இயலிசையி	...	64	உணைத்தினந்	7
இரகசுரத	...	337	ஊனாரு	403
இரத்தமுஞ்சி	...	405	எங்கேனு	288
இரவ்யுமதி	...	328	எதிரிலாத	302
இரவ்யென	116	எதிரெதிர்	256
இரவ்யுபகற்	...	338	எதிர் பொருது	290
இராவினிருள்	...	157	எந்தத்திகை	161
இருகனக	...	105	எந்தன்சட	14
இருகுழை	...	43	எலுப்புநாடி	204
இருக்கன	...	222	எழுஞ்ஞிறை	237
இருசெப்பென	...	94	எழுதிகழ்	...	180
இருப்பவல்	202	எனக்கென	193
இருமலுரோக	200	எனையடைந்த	205
இருவர்மய	...	335	ஏடுக்கொத்	369
இருவினை புனை	...	160	ஏதுபுத்தி	206
இருவினை மங்க	339	ஏறுனாலே	275
இருவினையூண்	339	ஏலப்பனி	391
இருளளக	...	340	ஏவினேநேர்	65
இருளவிரி	44	ஏறுமயி	1
இலகியகனப	...	117	ஐங்குறனை	289
இலகுகனி	...	139	ஐந்துபூதமு	...	256
இலவிதழ்	...	373	ஐயுமுறு	230
இலாபமில்	...	260	ஒருபது	...	186
இலைச்சுருட்	...	309	ஒருபொழுது	140
இல்லையென	423	ஒருவரைச்	427
இனையவர்	242	ஒருவரையு	162
இலுகுமணி	...	341	ஒருவரையொரு	...	140
இன்பமுந்	64	ஒருவரொடு	443
ஈனமிகுத்	385	ஒழுக்கனிரத்த	...	177
உடலினுடு	...	202	ஒடியோடி	118
உடையவர்க	...	203	ஒதிவைத்தவர்	223
உததியறல்	...	45	ஒரா தொன்றைப்	65
உம்பர்தரு	...	2	ஒலமிட்ட	236
உயிர்க்குடு	...	118	ஒலையிட்ட	207
உய்யஞான	...	204	ககனமு	233
உருகுமா	...	325	ககுபநிலை	394
உருக்கார்	440	கச்சணி	208
உருவேறவே	255	கடகட	302

கடலைச்சிறை	...	119	கருவாகியெ	...	377
கடலைப்பாரி	...	107	கருவினுரு	...	104
கடல்பரவு	...	342	கரையய	...	267
கடற்செகத்	...	191	கலகனெனச்	...	189
கடாவினி	...	157	கலகவாள்	...	109
கடிமா	...	158	கலக்குங்கோ	...	270
கடியவேக	...	435	கலவிபிலிர்	...	101
கடினதட	...	293	கலைமட	...	200
கட்டமன்னு	...	282	கலைமேவு	...	391
கட்டழகு	...	45	கலடுற்ற	...	238
கண்கயற்	...	49	களபமணி	...	434
கண்டுமொழி	...	46	களபமுறை	...	87
கதியை	...	120	களபமொழு	...	47
கதிரவ	...	163	களவுகொண்டு	...	384
கமரிமலர்	...	320	களளக்கு	...	232
கமலமாதா	...	20	களளமுள்ள	...	422
கமலமுகப்பிறை	...	342	கறுக்குமஞ்சன	...	9
கமலமொட்டை	...	343	கறுவுமிக்கா	...	321
கயலைச்சருவி	...	251	கறைபடு	...	162
கயல்விழித்தே	...	320	கனககும்ப	...	121
கரங்கமல	...	296	கனகந்திரள்	...	18
கரதமுங்குறி	...	257	கனங்கள்	...	48
கரிக்குழல்	...	196	கனத்தறப்	...	192
கரிக்கொம்பந்	...	25	கனத்திருகிப்	...	99
கரிமுகக்கட	...	344	கனத்திரைக்கு	...	222
கரியபெரிய	...	96	கனமா	...	84
கரியமுகில	...	412	கூனவாலங்	...	419
கரியிணைக்	...	141	கூணகடல்	...	327
கரியுரி	...	26	கூணத்ததிர்	...	209
கருகியகன்று	...	142	கன்றிலுறு	...	66
கருகியறி	...	411	காணுத	...	445
கருடன்மிசை	...	287	காதடருங்கயல்	...	18
கருணைசிற்துமில்	...	315	காமாஸ்திர	...	258
கருத்ததலை	...	188	காமியத்தமுந்	...	173
கருநிறஞ்	...	345	காரணம்	...	378
கருப்பந்தங்	...	26	காரணிந்த	...	85
கருப்புச்சாப	...	401	காராடக்	...	346
கருப்புளிலில்	...	247	காரமுரு	...	349
கருகில்	...	449	காரமுழல்	...	395
கருவடைந்து	...	6	காரக்கொத்த	...	414

கார்த்தார	...	414	கொடியன	...	149
காலமுகி	...	450	கொடியனைய	...	23
காலனார்வெங்	...	39	கொண்டாடிக்	...	288
காலனிடத்	...	178	கொந்தள	...	397
புரியுலா	...	209	கொந்துத்த	...	110
கிறிமொழிக்	...	110	கொம்பனையார்	...	49
தேவிநேரத	...	348	கொலைகொண்ட	...	238
குகரமேவு	...	67	கொலைமத	...	68
குசமாதி	...	437	கொலைவிழி	...	149
குடந்தைத்	...	250	கொங்கமுகை	...	300
குடர்நிண	...	67	கோங்கின	...	187
குதலைமொழி	...	299	கோடான	...	349
குதலிகுர	...	185	கோடுசெறி	...	333
குதிபாய்ந்	...	444	கோதிமுடித்து	...	286
குமரகுருபர	...	353	கோமன	...	153
குமரகுருபரமுருக	...	152	கோலகுங்கும	...	148
குமரகுருபரமுருகச	...	152	கோலக்காதிற்	...	400
குமுதவாய்	...	244	கோலமதி	...	89
குநிலொன்று	...	211	கோவைவா	...	273
குருவியென	...	211	சகடத்திற்	...	122
குரைகட	...	407	சங்குபேரன்	...	31
குலைத்துமயிர்	...	212	சங்கைதா	...	38
குலையமயி	...	428	சத்கமிகு	...	50
குவலயமல்கு	...	428	சத்திபாளி	...	245
குவளைக்களை	...	191	சந்தம்ப	...	17
குவளைபூசல்	...	244	சந்தனாவ்வாது	...	35
குலழடவி	...	108	சந்தனந்தி	...	13
குழவியுமாய்	...	349	சமரமுக	...	303
குழைக்குஞ்சந்த	...	26	சயிலாங்களை	...	445
குழித்தமணிப்	...	100	சரக்கேறித்தப்	...	311
குன்றுங்குன்	...	145	சரணகமலா	...	164
கூந்தலெவிழ்த்து	...	213	சரத்தே	...	304
கூர்வேல்	...	214	சரவணசாதா	...	264
கெஜநடை	...	360	சரியையா	...	304
சேதகைய	...	332	சருவும் படி	...	14
கைத்தல	...	1	சாந்தாபில்	...	188
கையொத்து	...	230	சாலநெடு	...	267
கொங்கைகள்	...	48	சுந்துர கூர	...	124
கொங்கைப்பனை	...	39	சிரத்தானத்திற்	...	312
கொடியமறவியு	...	281	சிரமங்க	...	234

சிலைதுதல்	...	350	தந்தபசி	...	69
சிலுமாதுட	...	350	தமரகுரந்	...	354
சிலுனார்		86	தமருமமரும்	...	96
சிறுபறையு	...	125	தமிழோதய	355
சிறுயக் கூட்	310	தரிச்சுங்கலை	69
சினத்தவர்	...	196	தருணமணி	32
சினத்திலத்	...	198	தருநில	..	181
சினமுடுவல்	...	351	தருவரிவ	...	166
சீதவாசனை	...	288	தலைமயிர்	381
சீயுதிர மெங்கு	...	90	தலையமழித்துச்	356
சீரான கோல	259	தலைவலி	126
சீருலாவிய	...	440	தவப்ரியங்	...	406
சீர்சிறக்கு	...	378	தவர்வாட்	430
சீலமுள	...	373	தறையின்	...	180
சீறலசடன்	...	90	தாக்கமரு	215
சுக்கிலச்சு	...	352	தாரணிக்கதி	...	408
சுத்திய	...	165	திடமிலி	143
சுருதிமறை	...	441	திமிரமாமான	...	441
சுருதிமுடி	...	106	திமிரவுத்தி	...	96
சுரும்பணி	...	397	திருட்டுவாணி	...	330
சுருளளக	...	142	திருநீல	...	180
சூதுகொலை	...	284	திருமக	301
செகமாயை	...	155	நிறைவார்	...	335
செஞ்சொற்	...	353	துகிலுமருக	...	315
சேமக்கோ	...	68	துஞ்சு கோட்டி	...	271
சேலால்	...	426	துப்பாரப்பா	...	216
சேலுமயிலு	...	166	துன்பங்கொண்	...	75
சேலையடர்த்தால்	...	383	தெருப்புறத்துத்	...	52
சைவமுதற்	...	393	தெருவின்ல்	...	173
சொரியு	...	215	தேதொகு	...	356
சொருப்ப	...	412	தேனுந்து முக்கனி	...	182
ஞாலமெங்கும்	...	275	தொக்கருக	...	197
ஞானங்கொள்	...	126	தொடத்துள	...	199
தகரநறு	...	97	தொடரியமன்	30
தகரநறை	...	51	தொடுத்த	...	307
தகைமைத்தனி	...	94	தொந்திசரி	...	53
தடக்கைப்	...	17	தொய்யில்	...	423
தண்டேனுண்	...	32	தொல்லை	282
தண்டையணி	...	51	தோகைமயி	...	91
புருவநெறித்து	...	219	தோடப்பாமற்	...	277

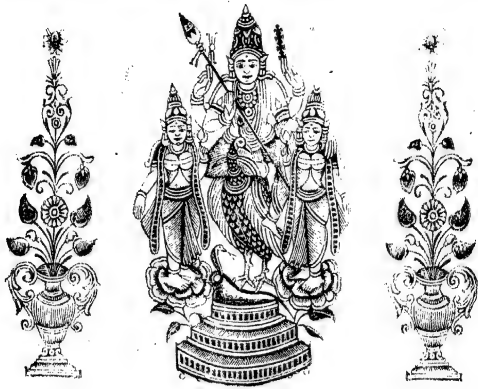
தோடுறுங்	..	438	பச்சிலையிட்டு	447
தோதகப்பெரு	...	357	பஞ்சபாதக	...	21
தோமனகனக	...	150	பஞ்சபாதகன்	...	129
தோலெலும்பு	...	442	படர்புலியின்	...	56
தோலொடு	..	54	படிதனி	...	77
தோழமை	...	276	படுகொலை	...	371
நகைத்து	183	பதித்த ரெஞ்	...	11
நகையொடு	...	225	பதுமவிரு	...	75
நாசர்தன்	...	173	பத்தர்கணப்ரிய	...	270
நாட்டந்	...	407	பத்தியால்	...	252
நாதவிந்து	...	80	பந்தப்பொற்	...	399
நாமேவு	295	பந்தாடி	...	265
நாலு மைந்து	...	55	பரவரி	...	168
நாவேறு	...	167	பரவியுனது	...	429
நிகமமெனி	...	127	பரவுநெடுங்	...	386
நிகரில் பஞ்ச	428	பரிமளகன	...	70
நிதிக்குப்பிங்	...	55	பரிமள மல	...	151
நிராமய	...	264	பரியகைப்	...	322
நிரைதரு	...	435	பருத்தந்தத்	...	28
நிலவீனி	...	168	பருத்தபற்	...	193
நிலையாக	...	217	பழமைசெப்பி	..	118
நிலையாப்பொரு	...	70	பழிப்பர்	...	377
நிறைமதி	...	173	பறைபடும்	...	163
நினதுதிரு	...	4	பனியின்விந்து	...	183
நினைத்ததெட்	...	217	பாசத்தால்	...	379
நீத்ததுவ	...	391	பாணமலரது	...	357
நீரிழிவு	417	பாதாள	...	259
நீலமஞ்சாண	...	268	பாதிமதி	..	174 ✓
நீலமயில்	...	446	பாரசுவித	...	305
நீள்புயற்	...	443	பாரியான	...	92
நெறித்துப்	...	251	பாலாய்	...	358
நெற்றி வெயர்	..	128	பாற்றுக்	...	415
நேசாசாரா	...	299	பிறர்புக	...	292
பகர்தற்	...	86	புகரப்புகங்கப்	...	71
பகலவ	...	242	புகரில்சேவல	...	79
பகலிரவி	...	246	பிடவிக்கணி	...	88
பகலிரவினுங்	...	118	புடைசெப்பென	...	96
பக்கரை	...	2	புணர்முலை	...	358
பங்கமேவும்	...	31	புமியதனிற்	...	184
பங்கயனார்	...	312	புரக்கவந்த	...	78

பாட்டுமுகத்தறிப்பு அகராதி

கரு

புருவச்செஞ்	...	388	மனைகனக	...	71
புலையனா	...	35	மனைமாண்	...	445
புவனத்தொரு	...	246	மனையவன்	...	255
புற்புதமெனா	...	280	மன்றலங்	...	12
பூசலிட்டு	...	220	மாகசஞ்	...	283
பூரணவார	...	76	மாதர்கொங்	...	443
பெரியதோர்	...	130	மாதர்வச	...	306
பெருக்கச்சஞ்	...	57	மாயவாடை	...	59
பெருக்கவு	...	194	மாயாசொருப	...	262
பேதகவி	...	324	மாலாசைகோப	...	260
பையரவு	...	424	மாலையிலவந்து	...	398
பொரியப்	...	190	மாணைவிடத்தை	...	360
பொருப்புறுங்	...	16	மின்னிடை	...	418
பொருவன	...	422	முகத்துலக்கிக	...	331
பொருவிக்கந்	...	220	முகத்தைப்பிலுக்கி	...	184
பொருளின்	...	247	முகத்தைமினுக்கிகள்	...	224
பொருள்கவர்	...	248	முகமெலா	...	390
பொற்சித்தர்ப்	...	280	முகில்க	...	102
பொற்பதத்தி	...	221	முகிலாமெனுமன	...	60
பொன்றலைப்	...	274	முகிலாமெனுவார்	...	389
பொன்றாமன்	...	419	முகிலுமிறவியு	...	225
போககற்பக்	...	359	முகிலையிகல்	...	317
போதகந்	...	80	முகைமுளரிப்	...	132
மகரகேத	...	169	முடித்தமுழலினர்	...	226
மகரமெறி	...	316	முதிர்வுழை	...	133
மங்கைக்கண	...	409	முதிருமார	...	306
மங்கைகிறு	...	71	முத்துக்குச்	...	134
மஞ்செனுங்குழ	...	58	முத்துத்தெறிக்க	...	226
மந்தைக்கடைக்	...	272	முத்துநவ	...	392
மருக்குல	...	194	முத்தைத்தரு	...	5
மருமலரி	...	104	முத்தோலை	...	370
மருமல்லி	...	416	முத்துதமிழ்	...	35✓
மருவறு	...	305	முறுகுகாள	...	169
மருவுமஞ்சி	...	330	முருகுசெறிமுழலவிழ	...	134
மருவுமலர்	...	309	முருகுசெறிமுழற்சொரு	...	318
மருவேசெறித்	...	156	முருகுசெறிமுழன்முகி	...	98
மலரணி	...	131	முலைபுளக	...	227
மலரணை	...	382	முலைமுகந்தி	...	72
மலைமுகைச்	...	223	முலையமறைத்	...	299
மனத்தின்பங்	...	27	முல்லைக்கு	...	231
மனநிலை	...	392	முழுகிவட	...	233

மூப்புற்றுச்	...	73	வாதம்பித்தமி	...	136
மூலங்கிள	...	135	வாதினை	...	382
மூலமந்திர	.	82	வாரணந்தனை	...	81
மூலும்வினை	..	61	வாரணமுகங்	...	375
மேகமெனும்		263	வாடிமுற்ற	...	170
மேகமொத்த	...	361	வாருற்றெழு	...	228
மைக்கணிக்கண்	...	297	வார்குழைச்	...	154
மொகமொகென	...	412	வார்குழையை	...	375
மொழியறிந்	...	362	வாலவய	...	403
மோதியிறுகி	.	263	வானவராதி	...	399
வங்கம்பெறு	...	227	வானேர்	...	404
வசனமிக	...	144	விடமடைசு	...	3
வஞ்சகலோப	...	179	விடமுமழு	...	319
வஞ்சங்கொண்	...	62	விடமுமவடி	...	171
வஞ்சத்துட	..	73	விடுமத	...	363
வடத்தை	...	10	விதமிசைந்	...	137
வடவையன	...	363	விதபோலு	...	33
வடிவதுநீ		420	விதியதாக	...	364
வட்டவாட்	...	197	விந்ததி	...	74
வண்டார்	...	266	விந்துப்புள	...	364
வதனசரோ	..	424	விரகொடு	...	329
வந்துவந்து	...	62	விரித்த	...	172
வரதாமணி	...	144	விரைமருவு	...	105
வரிக்கலை		453	விலைக்கு	...	308
வரிசேர்ந்	...	186	விளையிறுக்	...	121
வரித்தகுங்	.	406	விழியால்	...	159
வரியார்	...	74	விறல்மா	...	34
வரிவிழி	...	372	வினைக்கிண	...	195
வருத்தங்காண	..	274	வீறமத	...	374
வருமயிலொத்	...	436	வீறுபுழு	...	367
வரைத்தடங்	...	15	வெங்களம்	...	33
வரைவில்	234	வெஞ்சரோ	...	63
வலிவாத	..	368	வெடுத்த	...	298
வள்ளமுகைப்	...	393	வெருட்டி	...	249
வறுமைப்பாழ்	...	177	வெற்பென	...	400
வனசமொத்த	...	371	வெற்றிசெய	...	229
வாசித்தநூல்	...	270	வேதத்திற்	...	370
வாசித்துக்கா	...	248	வேயிசைந்தெழு	...	83
வாட்படச்	...	408	வேலைதோற்க	...	492
வாதமொடு	...	176	வேழுமுண்ட	...	410

உ

முருகக்கடவுள் குணை.

திரு அருணை.

ஆசிரிய விருத்தம்.

எறுமயி லேறிவினை யாடுமுக மொன்றே
 ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகமொன்றே
 கூறுமடி யார்க்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகமொன்றே
 மாறுபடு துரைய வைத்தமுக மொன்றே
 வள்ளியைம னம்புணர வந்தமுகமொன்றே
 ஆறுமுக மானபொருள் நீயருளல் வேண்கும்
 ஆதயந னைசைம பர்ந்தபெரு மாளே.

(*)

கேலாபி அர் துணை.

உ
கணபதிதுணை.

முருகக்கடவுள் துணை.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

விநாயகர்துதி.

தத்தன தனதன தத்தனதனதன
தத்தனதனதன தனதான.

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி

கப்பிய கரிமுக

கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ

கற்பக மெனவினை

மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்

மற்பொரு திரள்புய

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை

மட்டவிழ் மலர்கொடு

*முத்தமி முடைவினை முற்படு[†] கிரிதனில்

முற்பட எழுதிய

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்

அச்சது பொடிசெய்த

அத்துய ரதுகொடு[†] சுப்பிர மணிபடும்

அப்புன மதனிடை

அக்குற மகளுடன் அச்சிய முருகனை

அக்கண மண்மருள்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

னடிபேணிக்

கடிதேகும்

மகயானை

பணிவேனே

முதல்வோனே

அதிதிரா

இயமாகி

பெருமானே. (க)

*முத்தமிழுடைவு - பாடிக்கதை. [†]கிரி - மேருமலை.

[†]சுப்பிரமணி - முருகக்கடவுள்.

இக்கவி முடிபு.

*ரிமுகன் அடிபேணி...அடியவர் புத்தியிலுறைபவ! கற்பகம்! என, வினை...ஏகம் (ஆதலால் யான்) ...அரன் மகன்...மதயானே (ஆகிய) மத்த எவயிறனை, உத்தமிபுதல்வனை...மலர்கொடுபணிவேன். (என் செய்து, எதன் டொருட்டுப் பணிவேன் எனின்) ...முதல்வோனே! ...அதிதீரா! ...பெருமானே! (எனத்ததிசெய்து, எடுத்துக்கொண்ட துதியாகிய இந்நால் இடைபூற்றின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டிப் பணிவேன் என்க)

சுத்ததனத் தானதனத் தனதான.

*உம்பர்தருத் த்தேனு	†மணிக்	கசுவாகி
முண்கடலிற் றேனமுதத்		துணரவூறி
இன்பரரத் தேபருகி		பலகாலும
என்றனுயிர்க் காதரவற்		றருள்வாயே
தம்மீதனக் காகவனத்		தனைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்		கனிபோனே
வன்பர்தமக் கானநிலைப்		பொருளோனே
ஐந்துகாத் தானேமுகப்		பொருமானே (உ)
தந்தநல தந்தநல தந்தநல தந்தநல		
தந்தநன தந்தநல தனதான.		

பக்கரைனி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டடை

‡பகூயெனு முகர தூ	உமுப பீப
பக்குவம் லர்த்தொடையும் *அக்குவடு புக்கொர்தொனை	
பட்டுருவ விட்டருள்கை	வடிவேலும்
திக்கதும் திக்கவரு †குக்குடமும் ரட்சைதரு	
சிறந்தியு முற்றியப	விருதோரும்

* உம்பர்தரு - சந்தனம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம் என்னும் தெய்வ விருகங்கள். †தேனு - காசேனு என்னும் செய்வப்சு. ‡மணி - சிந்தாமணியென்னும் செய்வதரதகம் இம்மூன்றும் தம்மையடைந்தோர்க்கு அவர்கள் விருமயிப பொருள்களைத் தரவல்லன. ‡பகூயெ - மயில். || தூகம் - குகிறை. || பீபம் - கடம்ப.

* அக்குவடு - கிரவுஞ்சகிரி. † குக்குடம் - கோழி.

செப்பதியும் வைத்தாய்தி ருப்புகழ்வி ருப்பமொடு.

செப்பெனெ னக்கருள்கை

மதுவேனே

இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப ருப்புடனெய்

எப்பொரிய வற்றுவரை

யிளநீர்*வண்

டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள

ரிப்பழமி டிப்பல்வகை

தனிஅலம்

பிக்கஆடி சிற்கடலை பட்சணமெ னக்கொரொரு

விக்கினர மர்த்தனெனு

மருளரழி

வெற்பக்குடி லச்சடிவ விற்பரம ரப்பரருள்

வித்தகம ருப்புடைய

பெருமானே. (ங.)

தனதனன தான தனதனன தான

தனதனன தான தனதான.

விடமடைசு வேலை யமரர்படை நுலம்

விசையன்விடு பாண

மெனவேதான்

விழியுமதி பார விதமுமுடை மாதர்

வினையின்வின வேது

மறியாதே

† கடியுலவு பாயல் பகவிரவெ னுது

கலவிதனின் மூழ்கி

வறிதாய

கயவனறி வீன விவனுமுயர் நீடு

கழலிணைகள் சேர

அருள்வாயே

இடையர்சிறு பால்நெய் திருடிநெடி தேக

இறைவன்மகள் வாய்மை

யறியாதே

இதயமிக வாடி யுடையரினே நாட

கணபதியெ னுமம்

முறைகூற

அடையலவ ராவி வெருவஅடி கூர

அசலுமறி யாம

லவரோட

அகல்வதென டாசொ லெனவுமுடி ஈட

அறிவருளும் ஆனை

முகவோனே. (ச)

திருப்புகழ்.

தன்ன தனதன தத்தன தத்தன
தன்ன தனதன தத்தன தத்தன
தன்ன தனதன தத்தன தத்தன தனதான.

நினது திருவடி ரக்திமயிற் கொடு

நினைவு கருதிடு புத்திகொடுத்திட

நிறைய அமுதுசெய் முப்பழமப்பழம்

நிகழ்பால்தேன்

கெடய வளைமுறி யிக்கொடு லட்டுகம்

நிறணி லரிசிப ரூப்பவ லெட்பொரி

நிகரி லினிகத லிக்கனி வார்க்கமு

நிளநீநம்

மனது மகிழ்வொடு கொட்டக ரத்தொரு

மகர வலிநி மவத்தது திங்கர

வலிப கரிமுக வொற்றைம ரூப்பனை

வலியக

மருவு மலப்புனை * தொத்திர சொற்கொடு

வாவகை † குழைவிடி ‡ தொப்பண குட்டெடரி

வன : பரிபுர பொற்புக அர்ச்சனை

மறவேனே

வெள்ளதெனதென தெத்தெனெ னப்பல

சிறிய § அறுபத மொய்த்துதி ரப்புனல்

திரளு முறுசதை பித்தரி னக்குடல்

செறிஷனை

செரும வுதரகி ரப்புசெ ருக்குட

னிரைய வரவரி றைத்தக ளத்திடை

திமித திமிதிமி மத்தனி டக்கைகள்

செகரேசே

எனவெ துகுதுகு துத்தென வொத்துகள்

துடிக விரிமிக வொத்துமு முக்கிட

டிமுட டிமுடிமு டிட்டிமெ னத்தனி

லெழுமோரை

(இ) சலி யலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட

இரண பரிபாவி சுற்றுக டித்திட

எதிரும்நிசிர ரைப்பெலியிட்டருள் பெருமானே. (நி)

* தொத்திர சொற்கொடு - தோத்திரசொல் கொண்டு.

† குழை - காது.

‡ தொப்பணம் - தோப்பணம், தோப்பகரணம்,

§ அறுபதம் ௪௪.

திருப்புகழ்.

நூல்.

தத்தத்தன தத்தத்தன தன
தத்தத்தன தத்தத்தன தன
தத்தத்தன தத்தத்தன தன தன தன.

1. முத்தைத்தரு பத்தித்திருநகை

*அத்திக்கியா சத்திச்சரவண

முத்திக்கொரு வித்துக்குருபர

எனவேரதும்

முக்கட்பம மற்குச் ட சுருதியின்

முற்பட்டது ட கற்பித் திருவரு

முப்பத்துமு வர்க்கத்தமரு

மடிபேணர்

பத்துத்தலை தத்தக்கணை ட தொடு

ஒற்றைக்கிரி மத்வதப்பொருதொரு

பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரி

விரவாகரீ

பத்தற்கிர தத்தைக்கடவிய

*பச்சைப்புயல் மெச்சத்தருபொருள்

பசுத்தொருகூறித்தருள்வது

மொருநாளே

தித்தித்தெய வொத்தப்பரிபுர

நிர்த்தப்பதம் வைத்துப்பயிரவி

திக்கொக்கர டிக்கக்கழுகொடு

கழுதாடத்

திக்குப்பரி அட்டப்பயிரவர்

தொக்குத்தொகு தொக்குத்தொகுதொகு

சிறப்பவு ரிக்குத்திரிகடக

எனவேரதக்

* அத்தி - செய்வ யானை.

† சுருதியின் முற்பட்டது - பாணவம்.

‡ இருவர் - பிரமலிட்டுணுக்கள்.

§ தொட்டு எனற்பாவது கொடு எனத்

தொருக்கப்பட்டது. || கிரிமத்தைப் பொருது - மந்தாகிரியாகிய மத்தைத்

கொண்டு (திருப்பாற்கடலைக்) கண்டது. ¶ பத்தன் - உருக்கணன்,

§ பச்சைப்புயல் - விட்டுணு.

திருப்புகழ்.

கொத்துப்பறை கொட்டக்களமிசை

குக்குக்குகு, குக்குக்குக்குகு

குத்திப்புகை புக்குப்பிடியென

முதுகூவக

கொட்புற்றெழ நட்பற்றவுணரை

வெட்டிப்பலியிட்டுக்குலகிரி

குதுக்குப்பா - வொத்துப்பொராலு பொருமானே.

இதன் முடிபு

அத்திக்கிறை! ...சாவண; ...குருபர! எனவோதும் பரமற்கு ...கற்பித்த, இருவரும்...அமரரும் அடிபேண, ...பயிரவிநடிக்க, -கழுத ஆட, ...அட்பயிரவர் ...ஓத, பறைகொட்ட, ...கூகை புக்குப்பிடிபென, ...அவுணரைவெட்டிப் பலியிட்டு, ...கிரிகுத்துப்பட்ட ...டொரவலபெருமானே!...தலைத்தக் கணைதொட்டு, ...கிரிமத்தைப்பொருது, ...பகல்...இராக ...இரத்ததைக்கவிய பச்சைப்புயல் மெச்சத்தகு பொருளே! (நீ எளியேனை) இரகவித்தருளும் ஓர் நாளும் (உனதோ?)

முருகக்கடவுளின் முக்கிய திருப்பதிகள் ஆறனுள்

முதலாவது

திருப்பரங்குன்றம்.

தனனதந்த தத்தத்த தந்த

தனனதந்த தத்தத்த தந்த

தனனதந்த தத்தத்த தந்த தனதான.

2 கருவடைந்து பத்துற்றதிங்கள்

வயிறிருந்து முற்றிப்பயின்று

கடையில் வந்து தித்துக்குழந்தை

வடிவாகிக்

கமுனியங்கெடுத்துச்சுரந்த

முலை*யருந்து விகக்கிடந்து

கதரியங்கை கொட்டித்தவழந்து

நடமாறி

அரைவடங்கள் கட்டிச்சதங்கை

யிடுக்குதம்பை பொற்சட்டிதண்டை

அவையணிந்து முற்றிக்கிளர்ந்து

வயிதேற்றி

* அருந்துவிண் - அருந்த - ஊட்ட. † குதம்பை - கந்தணி.

அரியபெண்கள் நட்பைப்புணர்ந்து
 பிணியுழன்று சுற்றித்திரிந்த
 தமையுமுன்குரு பைச்சித்தமென்று பெறுவேலே

இரவியிர்த்தன் வெற்றிக்குரங்கி
 னரசரென்று மொப்பற்ற ஈவுந்தி
 லிலைவன் என்கி னக்கர்த்தனென்று நெடுநீலன்

அரியதென்றும் நுதற்சிறந்த
 அனுமனென்றும் ஒப்பற்ற அண்டர்
 லாருமிந்த வாக்கத்திலவந்து புனமாவ

அரியதன் டு லாடக்கர்த்தரென்று
 அசுரர்தங்கி லாக்கட்டைவென்று
 அரிமுகுந்தன் மெச்சுற்றபண்பின் மருகோனே

அயலையும்பு லாடத்துச்சினந்தி
 வுலகமும்ப டைத்துப்பரிந்துள்
 அருள்பரங்கி ரிக்குட்சிறந்த பெருமாளே.

தனித்தந்தன் தனதனி தனிதனி
 தனத்தந்தன் தனிதனிதன்தன்
 தனத்தந்தன் தனதனிதனி தனிதான

3 உணர்த்தினர்தொழு திலனுநதியல்பினை
 உரைத்திலன்பல மலர்கொடுநடியினை
 உறப்பலரிந்தில னொருதவமிலனுந தருள்மாறு

உளத்துளன்பின ருறைவிடமறிகிலன்
 விருப்பொடுன்சிக ரமும்வலம்வருகிலன்
 உவப்பொடுன்புகழ் துதிசெயவிழைகிலன் மலைபாலே

கனைத்தெழும்புக டதுபிடர்மிகைவரு
 கறுத்தவெஞ்சின நீமறவிதனுழையினர்
 கதித்தடர்ந்தெறி || கயிறடு || கதைகொடு பொருபோதே

* உந்தியிரைவன் + பிரமன். † எண்கிணத்தர்த்தன் - காழிமுகமுள்ள
 சகம்புலான். ‡ பகடு - எஞ்ஞம் + கடா. § 'மறவி' - யான். || கயிறு - பாசம்
 || கதை + தண்டாயுதம்.

அ

திருப்புகழ்.

கலக்குறுஞ்செய லொழிவற அழிவுறு
கருத்துநைந்தல முறுபொழுதளவைகொள்
கணத்திலென்பய மறமயில்முதுகினில் வருவாயே

* வினைத்தலந்தனி லலகைகள் குதிகொள்
விழுக்குடைந்துமெ யுகுதசைகழுகுண
விரித்தகுஞ்சிய ரெனுமவுணரையமர் புரிவேலா

மிகுந்தபண்பயில் குயில்மொழியழகிய
கொடிச்சிசுங் கும முகைமுகமீழநறை
விரைத்தசந்தன ம்ருகமதபுவரை யுடையோனே

† தினத்தினஞ்சதுர் மறைமுனிமுறைகொடு
புனற்சொரிந்தலர் பொதியவினைவரொடு
சினத்தைநிந்தனை செய்முனிவர்தொழ மகிழ்வோனே

தெனத்தெனந்தென எனவரியளிநறை
தெவிட்டஅன்பொடு பருகியர்பொழில் திகழ்
திருப்பரங்கிரி தனிலுறைசரவண பெருமானே. (உ)

4 அருக்குமங்கையர் மலரடிவருடியெ
கருத்தறிந்தபி னரைதனிலுடையினை
அவிழ்த்துமங்குள அரகிலைதடவியு நிருதோளுந்

றனைத்துமங்கையி னடிதொறுநகமெழ
வுதட்டைமென்று பஸிகுறிகளுமிட
அடிக்களந்தனில் மயில்குயில்புறவென மிகவாய்விட்

டுருக்குமங்கியின் மெழுகெனவுருகிய
சிரத்தைமிஞ்சிடு மனுபவமுறுபலம்
உறச்சகையின்கனி நிகரெனஇலகிய தனமேல்வீழ்ந்

துருக்கலங்கிமெ யுருகிடவமுதுகு
பெருத்தவுந்தியின் முழுகிமெயுணர்வற.
வுழைத்திடுங்கன கலவியைமகிழ்வது தவிர்வேனே

* வினைத்தலம் - போர்க்களம். † தினந்தின மெனற்பாலது சந்தம்
போக்கு தினந்தினமென விரைப்பிட்டது.

திருப்பரங்குன்றம்.

க

இருக்குமந்திர மொழிவகை * முனிபெற
 வுரைத்தசம்பரம சரவணபவகுக
 இதத்தஇங்கித மிலகியுஅறுமுக எழில்வேளென்
 றிலக்கணங்களு மியலிசைகளுமிக
 விரிக்குமம்பல மதுரிதகவிதனை
 யியற்றுசெந்தமிழ் விதமொடுபுயமிசை புனைவோனே
 செருக்குமம்பல மிசைத்தனிலசைவுற
 நடித்தசங்கரர் வழிவழியடியவர்
 திருக்குருந்தடி யருள்பெறஅருளிய குருநாதா
 திருக்குழந்தையு மென அவர்வழிபடு
 குருக்களின்திற மெனவருபெரியவ
 திருப்பரங்கிரி தனிலுறைசரவண பெருமானே. (ங)

5. கறுக்குமஞ்சன விழியினை அயில்கொடு
 நெருக்கிநெஞ்சற எறிதருபொழுதொரு
 கனிக் குளின்சுவை யமுதுகுமொருசிறு நகையாலே
 † களக்கொழுங்கலி வலைகொடுவிசிறியும்
 மனைக்கெழுந்திரு மெனமனமுருகவொர்
 கவற்சிகொண்டிட மனை தனிலழகொடு கொடுப்பாகி
 நறைத்தபஞ்சனை மிசையினில்மனமுற
 அனைத் † தகந்தனி லினைமுகையெதிர்பொர
 நகத்தமுந்திடஅமுதிதழ்பருகியு மிடறாடே
 நடித்தெழுங்குரல் குமுகுமுகுமுவென
 இசைத்தானன்கொடு மனமதுமறுகிட
 நழுப்புநஞ்சன சிறுமிகள் துயரற அருள்வாயே
 நிறைத்ததெண்டிறை மொகுமொகுமொகுவென
 வுரத்ததீகஞ்சுகி முடிநெறுநெறுவென
 நிறைத்தஅண்டமு கிடுகிடுகிடுவென வரைபோலும்

* முனி - அதத்தியர். † களக்கொழுங்கலி - வனமானகண்டத்தொனி.
 † ஆகம் என்பது அசம் எனத்திரிந்தது. ஆகம் - மார்பு. ‡ கஞ்சுகி - பாம்பு-
 அதாவது ஆவிநிசைவன்.

* சிவத்திண்கழல் ரிசுசரநுரமொடு
சிரக்கொடுங்குவை மலைபுரைதரஇரு
நிணக்குழம்பொடு குருதிகள்சொரிதர அடுதிரா

திறற்கருங்குழ லுமையவள ருளுறு
புழைக்கைமன் கட கயமுகமிகள
சிவக்கொழுந்தன கணபதியுடன்வரு மினையோனே

சினத்தொடுஞ்சும னுதைபடநிறுவிய்
பரற்குளன் புது புதல்வநன்மணியுரு
திருப்பரங்கிரி தனி லுறைசரவண பெருமாளே. (ச)

6. வடத்தைநிஞ்சிய புளகிதவனமுறை
தனைத்திறந்தெதிர் வருமினைஞர்களுயிர்
மயக்கியைங்களை மதனையொருஅரு மையினுலே

† வருத்திவஞ்சக நினைவொடுமெலமெல
நகைத்துநண்பொடுவருமிருமெனவுரை
வழுத்தியங்கவ ரொடுசருவியுமுடல் தொடுபோதே

விடத்தைவென்றிடு படைவிழிகொடுமுள
மருட்டிவண்பொருள் கவர் பொழுதினில்மயல்
விருப்பெனும்படி மடிமிசையினில்விழு. தொழில் தானே

வினைத்திடும்பல கணிகையர் தமதுபொய்
மனத்தைநம்பிய சிறியனை வெறியனை
விரைப்பதந்தனில் அருள்பெற்றினைகுவ துளதோதான்

குடத்தைவென்றிரு கிரியெனஎழில்தள
தளத்தகொங்கைகள் மணிவடமணிசிறு
குறக்கரும்பின்மெய் துவள்புயனெனவரு வடிவேலா

குறைக்கருங்ஙசடல் திருவணையெனமுனம்
அடைத்திலங்கையி னதிபதிந்சுசரர்
குலத்தொடும்பட வொருகணைவிடுமிரி மருடிகோனே

* நிவந்த - நிவந்த, வினங்கிய † சமன் - யான். ‡ வருத்தி - வருஷி
ந்து. § வருமிரும் - வாறும் இரும்.

திடத்தெதிர்த்திடு மசுரர்கள் பொடிபட
 அயிற்கொடும்படை விடுசரவணபவ
 திறற்குகன்குரு பரனெனவருமொரு முருகோனே
 செழித்ததண்டலை தொறுவிலகியகுட
 வளைக்குலந்தரு தரளமுமிகுமுயர்
 திருப்பரங்கிரி வளநகர்மருவிய பெருமானே. (ரு)

தனத்ததந் தந்தத் தத்தன தத்தந்
 தனத்ததந் தந்தத் தத்தன தத்தந்
 தனத்ததந் தந்தத் தத்தன தத்தந் தனதான.

7. பதித்தசெஞ்சந்தப் பொற்குடரித்தம்
 பருத்துயர்ந்தண்டத் திறறலைமுட்டும்
 பருப்பதந்தந்தச் செப்பவையொக்குந் தனபாரம்

*படப்புயங்கம்பற் கக்குகடுப்பண்
 செருக்குவண்டம்பப் பிற்கயலொக்கும்
 பருத்தகண்கொண்டைக் கொக்குமிருட்டென் றிளைஞோர்கள்

துதித்துமுன்கும்பிட் டிற்துரைத்தன்
 புலக்கநெஞ்சஞ்சச் சிற்றிடைசுற்றுந்
 துகிற்களைந்தின்பத் தூர்க்கமளிக்குங் கொடியார்பால்

துவக்குணும்பங்கப் பித்தனவத்தன்
 புனிக்குளென்சிற்தைப் புத்திமயக்கந்
 துறக்கநிந்தண்டைப் பத்மமெனக்கென் றருள்வாயே

குதித்துவெண்சங்கத் தைச்சுறவெற்றுங்
 கடற்கரந்தஞ்சிப் புக்கவரக்கன்
 குடற்சரிந்தெஞ்சக் குத்திவிதிர்க்குங் கதிர்வேலா

குலக்கரும்பின்சொற் றத்தையிப்பப்பெண்
 தனக்குவஞ்சஞ்சொற் ற்பொச்சையிடைக்குங்
 குகுக்குகுங்குக்குக் குக்குகுக்குங் குகுக் கூ

* படப்புயங்கம் பல்க்குகடு, பண்ணெருக்கு வண்டு, அம்-பு, அப்பிற்கயல் எனப்பிரிக்க. † இப்பெண் - தெய்வயானை. ‡ பொச்சையிடை - காட்டி னிடத்தில்.

தித்தித்திந்திந்தித் தித்தியெனக்கொம்

பதிர்த்துவெண்சண்டக் கட்கம்விதித்தூந்

திரட்டுவிந்தங்கட் பொட்டெழுவெட்டுங் கொலைவேடர்

தினைப்புனஞ்சென்றிச் சித்தபெணக்கண்

டுருக்கரந்தங்குக் கிட்டியணைத்தொண்

திருப்பரங்குன்றிற் புக்குளிருக்கும் பெருமானே. (௬)

தந்தனந் தந்ததன தந்தனந் தந்ததன

தந்தனந் தந்ததன தனதான.

8. மன்றலங்கொந்துமிசை தெந்தனந்தெந்தனை

வண்டி னங்கண்டொடர்

குழல்மாதர்

மனாடிந்*தொண்டையழு துண்டுகொண்டன்புமிக

வம்மிடுங்கும்பகன

தனமார்பில்

ஒன்றஅம்பொன்றுவிழி கன்றஅங்கங்குழைய

உந்தியென்கின்றமடு

விழுவேனை

உன்சிலம்புங்கனக தண்டையுங்கிண்கிணியும்

ஒண்கடம்பும்புணையும்

அடிசேரார்

பன்றியங்கொம்புகம டம்புயங்கஞ்சரர்கள்

பண்டையென் பங்கமணி

பவரீசேயே

பஞ்சரங்கொஞ்சுகிளி வந்துவந்தைந்துகர

பண்டிதன் தம்மியெனும்

வயலூரா

சென்றுமுன்குன்றவர்கள் தந்தபெண்கொண்டுவளர்

செண்பகம்பைம்பொன்மலர்

செறிதோலை

திங்களுஞ்செங்கதிரு மங்குலுந்தங்குமுயர்

தென்பரங்குன்றிலுறை

பெருமானே. (௭)

தந்தனந் தனந்ததந்த
தந்தனந் தனந்ததந்த
தந்தனந் தனந்ததந்த தனநான.

9. சந்தனந் திமிர்ந்தணைந்து

குங்குமங் கடாம்பிலங்கு

சம்பகஞ் செழிந்திலங்கு

திரடோளும்

தண்டையஞ் சிலம்பலப்ப

வெண்டையஞ் சலன்சலென்று

சந்தமன் சதங்கைகொள்

மயிலேறி

திந்திமிந் திமிந்திமிநகி

தந்தனந் தனந்தனென்று

சென்றசைந் துகந்துவந்து

க்ருபையோடே

*சிந்தையங் குலம்புகுந்து

சந்ததம் புகழ்ந்துணர்ந்து

செம்பதம் பணிந்திரென்று

மொழிவாயே

அந்தமந் திகொண்டலங்கை

வெந்தழிந் திடும்பகண்டன்

அங்கமுங் குலைந்தரங்கொள்

பொடியாக

அம்பகும் பனுங்கலங்க

வெஞ்சினம் புரிந்துகன்ற

அம்புகொண் டுவென்றகொண்டல்

மருகோனே

இந்துவுங் கரந்ததும்பை

கொன்றையுஞ் சலம்பினைந்தி

டும்பரன் சிலம்பமர்ந்த

குமரேசா

†இந்திரன் பதம்பெறண்டர்

தம்பயங் கடிந்துமுந்த

எங்கணுங் கமழ்ந்திருந்த

பெருமானே. (அ)

*சிந்தையம் குலம் - மனமாவும் அழகிய கோவில்.

†இந்திரன் பதம்பெற அண்டர்என்பார். அகம் கொஞ்சம் விளக்கும்.

தந்தந்தன தந்தந்தன தந்தந்தன தந்தந்தன
தந்தந்தன தந்தந்தன தனதான.

10. * எந்தன்சட லங்கம்பல பங்கம்படு தொந்தங்கனில்
என்றுந்துயர் பொன்றும்படி யொருநாளே
இன்பந்தரு செம்பொன்கழ லுந்துங்கழல் தந்தும்பினை
†யென்றும்படி பந்தங்கெட மபிலேறி
வந்தும்பிர சண்டம்பகி ரண்டம்புனி யெங்குந்திசை
மண்டும்படி நின்னுஞ்சுட ரொலிபோலும்
வஞ்சங்குடி கொண்டுந்திரி நெஞ்சுரன்துக னென்றுங்கொளும்
வண்டன்தமி யன்றன்பவம் ஒழியாகோ
தந்தந்தன திந்திந்திமி யென்றும்பல சஞ்சுந்கொடு
தஞ்சம்புரி கொஞ்சஞ்சிறு மணிநாரம்
சந்தந்தொனி கண்டும்புய லங்கன்சிவ னம்பன்பதி
சம்புந்தொழ நின்னுந்தினம் வினையாடும்
கந்தன்குக னென்றன்குரு வென்றுந்தொழு ‡மன்பன்கனி
கண்டியந்திட அன்றன்பொடு வருவோனே
கண்டின்கனி சிந்துஞ்சுவை பொங்கும்புனல் தங்கும்பொழில்
கந்தங்கொன்ப ரங்குன்றமர் பெருமானே. (கூ)

தனதந்தன தந்தன தந்தன
தனதந்தன தந்தன தந்தன
தனதந்தன தந்தன தந்தன தனதான.

11. சருவும்படி §வந்தன னிங்கித
மதனின்றிட அம்புலி யுஞ்சடு
தழல்கொண்டிட மங்கையர்கண்களின் வசமாகிச்
சயிலங்கொளு மன்றல் பொருந்திய
பொழிலின்பயில் தென்றலு மொன்றிய
தடவஞ்சனை துன்றியெ முந்திட இதமாவே

* எந்தன், இது எனறன் என்பதன மருஉ. † என்றும்படி - எப்போதும்போல. ‡ அன்-ன் - நக்கிரர். § வந்தனன் என்பது வந்து என்னும் பொருளைத்தரும் முற்றெச்சம்.

இரவும்பக லந்தியுநின்றிடு

சூயில்வந்திசை தெந்தெனவென்றிட

இருகண்கள் து யின்றிடலின்றியும்

அயர்வாகி

இவனெஞ்சு * பதன் பதனென்றிட

மயல்கொண்டிவ ருந்தியவஞ்சகன்

இனியுன்றன்ம லரந்திலகும்பதம்

அடைவேளை

திருவொன்றிவி ளங்கிய† அண்டர்கள்

மனையின்தயி ருண்டவனெண்டிசை

திகழும்புகழ் கொண்டவன் ‡ வண்டமிழ் பயில்வோர்பின்

திரிகின்றவன் மஞ்சரிமம்புனை

பவன்மிஞ்சுதி நற்கொள வென்றடல்

செயதுங்கழு குந்தன்மகிழ்ந்தருள்

மருகோனே

மருவுங்கடல் துந்துமியுங்குட

முழவங்களுக்கு மின்குமினென்றிட

வள மொன்றிய செந்திலில்வந்தருள்

முருகோனே

மதியுங்கதி ரும்புயலுந்தின

மறுகும்படி அண்டமிலங்கிட

வளர்கின்றப ரங்கிரிவந்தருள்

பெருமாளே. (க0)

தனத்தனந் தந்ததான தனத்தனந் தந்ததான

தனத்தனந் தந்ததான தனதான.

12. வரைத்தடங் கொங்கையாலும் வளைப்படுஞ் செங்கையாலும்
மதர்த்திடுங் கெண்டையாலும் § அனைவோரும்

* பதன்பதனென்றிட-பதைபதைக்க. † அண்டர்-இடையர்

‡ வண்டமிழ்பயிலவோர்பின் திரிகின்றவன் என்றது: -

“கணவண்ணன் போவென்றான் காமருபூங் கச்சி

மணிவண்ணநீகிடக்க மேண்டாம்- துணிவொன்றிசை

செங்காப் புலவன்யான் செல்கின்றே னீயுந்நன்

பைநாகப் பாச்சுருட்டிக் கொன்.” என்றதிரும்பிசையாழ்வார் பின்சென்றதை

§ அனைவோரும் வடிச்செய்துநொண்டை - பலராலும் வடிப் படுத்தப்படும்

கொடிவளக்களி யொத்த இதழ்.

வடுச்செயுந்தொண்டையாலும்*விரைத்திடுங்கொண்டையாலும்

மருட்டிடுஞ் சிந்தைமாதர்

வசமாகி

எரிப்படும் பஞ்சுபேபால மிகக்கெடுந் தொண்டனேனும்

†இனற்படுந் தொந்தவாரி

கரையேற

இசைத்திடுஞ் சந்தபேத மொலித்திடுந் தண்டைகூழும்

இணைப்பதம் புண்டரீக

மருள்வாயே

சுரர்க்குலஞ் சஞ்செய்குரன் ‡இன்க்ரவுஞ் சந்தவேடு

துளக்கெழுந் தண்டகோள

மளவாகத்

தூரத்தியன் றிந்தரலோகம் அழித்தவன் சம்பரதாயம்

கூடப்பருஞ் சண்டவேலை

விடுவோனே

செருக்கெழுந் தும்பர்சேனை துளக்கவென் றண்டமூடு

தெழித்திடுஞ் சங்கபாணி

மருகோனே

தினைப்புனஞ் சென்றுலாவு குறத்தியின் பம்பராவு

திருப்பரங் குன்றமேவு

பெருமானே, (கக)

தனத்தனத்தந்தன தனத்தனத்தந்தன

தனத்தனத்தந்தன தந்ததான.

18. பொருப்புதுங்கொங்கையர் பொருட்கவர்ந்தொன்றிய

பிணக்கிடுஞ்சண்டிகள்

வஞ்சமாதர்

§புயற்குழன் றங்கமழ்|| அறற்குலந்தங்கவிர்

முருக்குவன்செந்துவர்

தந்துபோகம்

அருத்திடுஞ்சிங்கியர் தருக்கிடுஞ்செங்கயல்

அறச்சிவந்தங்கையில

அன்புமேவும்

அவர்க்குழன் றங்கமு மறத்தளர்ந்தென்பயன்

அருட்*பதம்பங்கய

மன்புறதோ

யிருத்தனும்பங்கய னலர்க்கணன்சங்கரர்

விதித்தெனும்புகும்கிடு

கந்தவேனே

* விரை - மணம். † இனற்படுந்தொந்தவாரி - துன்பப்படுகின்ற வினைத் தொடர்புள்ள பிறவிக்கடல். ‡ இன - இனமையாகிய, § புயல்குழன் அம் குழம் எனப்பிரிக்க. || அறல் - சருமணம். || செவ்வகைப்பொருளில், ௧ பதப்பங்குமெனப்பாலது உத்தரோக்கி இயல்புவிற்று. † எனும் - எண்ணும்.

இடுக்கண்டந் துஞ்சம ணரைப்பெருந்திண்கழு
 மிசைக்கிடுஞ்செந்தமி முங்கவாயா
 செருக்குதண்சம்பக வனத்திடங்கொங்கொடு
 திறற்செழுஞ்சந்தகில் அன்றிநீடு
 தினைப்புனம்பைங்கொடி தனத்தாடன்சென்றனை
 திருப்பரங்குன்றுறை தம்பிரானே. (கஉ)

தனத்தத்தந்தனந் தனத்தத்தந்தனந்
 தனத்தத்தந்தனந் தனதான.

14. தடக்கைப்பங்கயங் கொடைக்குக்கொண்டல்தண்
 டமிழக்குத்தஞ்சமென் றுலகோரைத்
 தனித்துச் சென்றிரந் துளத்திற்புண்படுந்
 தளர்ச்சிப்பம்பரந் தனையுசற்
 கடத்தைத்துன்பமண் சடத்தைத்துஞ்சிடுங்
 கலத்தைப்பஞ்சஇந் த்ரியவாழ்வைக்
 கணத்திற்சென்றிடந் திருத்தித்தண்டையங்
 கழற்குத்தொண்டுகொண் டருள்வாயே
 படைக்கப்பங்கயன் துடைக்கச்சங்கரன்
 புரக்கக்கஞ்சமன் பணியாகப்
 பணித்துத்தம்பயந் தணித்துச்சந்ததம்
 பரத்தைக்கொண்டிடுந் தனிவேலா
 குடக்குத்தென்பரம் பொருப்பிறற்றங்குமங்
 குலத்திற்கங்கைதன் சிறியோனே
 குறப்பொற்கொம்பைமுன் புனத்திற்செங்கரங்
 குவித்துக்கும்பிடும் பெருமானே.

தந்தனந் தந்தத் தனதான.

15. சந்ததம்பந்தத் தொடராலே
 சஞ்சலந்துஞ்சித் திரியாதே
 கந்தனென்றென்றுத் துணைநாளும்
 கண்டுகொண்டன்புற் றிடுவேனே

* தந்தியின்கொம்பைப் புணர்வோனே

சங்கரன்பங்கிற்

செந்திலங்கண்டிக்

தென்பரங்குன்றிற்

† சிவைபாலா

கதிர்வேலா

பெருமானே. (கச)

தனதந்தன தந்தன தந்தன தனதந்தன தந்தன தந்தன

தனதந்தன தந்தன தந்தன — தனதான.

16. கனகத்திரள் கின்றபெருங்கிரி தனில்வந்துத கன்தகனென்றிடு

கதிர்மிஞ்சிய ‡ செண்டையெறிந்திடு கதியோனே

§ கடமிஞ்சிய னந்தவிதம்புணர் கவளந்தனை புண்டுவளந்திடு

கரியின்றுணை யென்றுரிற்றந்திடு முருகோனே

|| பனகந் துயில் கின்றதிறம்புணை கடல்முன்புக டைந்தபரம்பரர்

படரும்பு லென்றவரன்புகொள் மருகோனே

பலதுன்பமு மன் றுகலங்கிய சிறியன்புல யன்கொலையன்புரி

பவமின்றுக ழிர்திடவந்தருள் புரிவாயே

அனதன்பெயர்நின் றுருளுந்திரிபுரமுந்திரிவேன்றிடகின்புடன்

அழலுந்தர குந்திறல்கொண்டவர் புதல்வோனே

அடல்வந்துமுழங்கியிடும்பறை நடுநெடுநெடுநெடுநெடுண்டென

அதிர்கின்றிட அண்டநெரிந்திட வருகூரர்

மனமுந்தழல்சென்றிடவன்றவருடலுங்குடலுங்கிழிகொண்டிட

மபில்¶ வென்றனில் வந்தருளுங்கன பெரியோனே

மதியுங்கதி ருந்தடவும்படி யுயர்கின்றவ னங்கள்பொருந்திய

வளமொன்றுப ரங்கிரிவந்தருள் பெருமானே. (கரு)

தானனதந்தன தந்தனத் தந்தன

தானனதந்தன தந்தனத் தந்தன

தானனதந்தன தந்தனத் தந்தன — தனதான.

17. காதடருங்கயல் கொண்டிசைந்தைம்பொறி

வாளிமயங்கம னம்பயந்தந்திருள்

கால்தரஹிந்துவி சும்பிலங்கும்பொழு தொருகோடி

* தந்தியின்கொம்பு - தெய்வயானை. † சிவை- பார்வதி. ‡ செண்டை- செண்டாயுதத்தை. § கடம் - மதம். || பனகம் - பாம்பு. ¶ வென். முதகு.

திருப்பரங்குன்றம்.

கக்

காய்கதிரென்றொளிர் செஞ்சிலம்புங்களை
யாழியுடன்கட கந்துலங்கும்படி
காமனெடுஞ்சிலை கொண்டடர்ந்தும்பொரு மயலாலே

வாதுபுரிந்தவர் செங்கைதந்திங்கித
மாகநடந்தவர் பின்திரிந்துந்தன
மார்பிலமுந்தவ ணைந்திடுந்துன்பம துழலாதே

வாசமிசூந்தக டம்பமென்கிண்கிணி
மாலேகரங்கொளு மன்பர்வந்தன்பொடு
வாழுகிதம்புனை யும்பதந்தந்துன தருள் தாராய்

போதிலுறைந்தருள் கின்றவன்செஞ்சிர
மீதுதடிந்துவி லங்கிடும்புங்கவ
போதவளஞ்சிவ சங்கரன்கொண்டிட மொழிவோனே

பூகமுடன்திகழ் *சங்கினங்கொண்டகி
ரீவமடைந்தைபு ரந்தரன்தந்தருள்
பூவைகருங்குற மின்கலந்தங்குப னிருதோளா

திதகமொன்றினர் வஞ்சகந்துஞ்சியி
டாதவர்சங்கரர் தந்தவன்பும்பல
சேர்நிருதன்குல மஞ்சமுன்சென்றடு திறலோனே

சீதளமுந்தும ணந்தயங்கும்பொழில்
சூழ்தரவிஞ்சைகள் வந்திறைஞ்சும்பதி
தேவர்பணிந்தெழு தென்பரங்குன்றுறை பெருமாளே,

* சங்கினங்கொண்ட ரீவம் - சங்கின் அம் (அழகு) கொண்ட, அல்லது சங்கு இனங்கொண்ட கழுத்து.

இரண்டாவது
திருச்சீரலை வாய் என்'கின்ற
திருச்செந்துார்.

தனதனதன தந்தனதந்தன
தனதனதன தந்தனதந்தன
தனதனதன தந்தனதந்தன தனதான.

18. கமலமாதாட னிந்திரையஞ்சரி

சொல்வொணாதம டந்தையர்சந்தன
களபசீதள கொங்கையிலங்கையி லிருபோதேய்
களவுநூல்தெரி வஞ்சனையஞ்சன
விழியில்மோகித கந்தகுகந்தரு
கரியவோதியி லிந்துமுகந்தனில் மருளாதே
அமலமாகிய சிந்தையடைந்தகல்
தொலைநிலாதஅ றம்பொருளின்பமும்
அடையவோதிபுணர்ந்துத னந்தபின் அருள் தானே
அறியுமாறுபெ றும்படி யன்பினின்
இனியநாதசி லமபுலம்படும
அருணஆடந கிண்கிணிநங்கிய அடிதாராய்
குமரிநிலையங்குரிநங்கி
கவுரிநிலைபாம்பரையாடுகை
குடிவிலைபாகிணி சண்டிணிகுண்டலி எமநாயி
குறைவிலாருமை மந்தரியந்தரி
வெகுவிதாகம சுந்தரிதந்தருள்
குமரமூலிக முந்தியஐங்கர கணநாயன்
மமவிராயக னஞ்சமிழ்க்கஞ்சகி
அணிகஜானன னிம்பொறம்புலி
மவுலியானுறு சிந்தையுகந்தரு னினை யோனே
வளரும்வாழைய மஞ்சளாநிஞ்சியும்
இடைநினைத்து நெருங்கியமங்கல்
மகிமைமாநகர் செந்திலில்வந்துணற்பெருமாளே. (1)

19. * அளகபாரம லைந்துகுலைந்திட

வதனம்வேர்வுது லங்கிரலங்கிட

அவசமோகம்வி லைந்துதனைந்திட

அணைமீதே

அருணாவாய்கை சிந்தியசம்பரம

அடர்நகாநுதி பங்கவிதஞ்செய்து

அதரபானம ருந்திமருங்கிற

முலைமேல்விழ்ந்

தளமுமவேறுப டும்படியொன்றிடு

மகளிர்தோதக இன்றின்முயங்குதல்

ஒரியுமாறுதெ ளிந்துளமன்பொடு

சிவயோகத்

துருகுநானப ரம்பரதந்திர

அறிவினோர்கரு தங்கொள்கிலம்பணி

உபயசீதன பங்கயமென்கழல்

தருவாயே

இளகிடாவளர் சந்தனகுங்கும

களபபூரண கொங்கைநலம்புனை

யிரதிலேவன்பணி தந்தையும்அந்தனமறையோனும்

இனிதுறுதெதி ரிந்திரனண்டரும்

அரஹராசிவ சங்கரசங்கர

எனமிகாவரு நஞ்சினையுண்டவ

ரருள்பாலா

வளர்நிசாசரர் தங்கள்சிரம்பொடி

* பா லிரோதாதி டிங்குலசம்ப்ரமன்

மகரவாரிக டைந்தநெடும்புயல்

மருகோனே

வளரும்வாழையு மஞ்சளும்ஞ்சியும்

இடைவிடாதுநெ ருங்கியமங்கல

மகிமைமாநகர் செந்திலில்வந்துறை பெருமானே.

தந்ததானன தனதனதனதன

தந்ததானன தனதனதனதன

தந்ததானன தனதனதனதன தனதான.

20. பஞ்சபாதக முறுபிறையெயிறெரி

குஞ்சிகூர்விட மதர்விழிப்பிலவக

பங்கவாண்முக முடுகியநெடுகிய

திரிகுலம்

பந்தபாசமு மருவியகரதல
 நிஞ்சிநீடிய கருமுகிலுருவொடு
 பண்பிலாதொரு பகடதுமுதுகினில் யமராஜன்
 அஞ்சவேவரு மவதரமதிலொரு
 தஞ்சமாமென வழிவழியருள்பெறும்
 அன்றினுலுன தடிபுகழடிமையெ னெதிரேநீ
 அண்டகோளகை வெடி படஇடிபட
 எண்டிசாமுக மடமடநடமிடும்
 அந்தமோகர மயிலினிலியலுடன் வரவேணும்
 மஞ்சபோல்வள ரளகமுமிளகிய
 ரஞ்சிதாம்ருத வசனமுநிலவென
 வந்ததூயவெண் முறுவலுமிருகுழை யளவோடும்
 மன்றல்வாரிச நயனமுமழகிய
 குன்றவாணர்த மடமகஸ்தடமுதை
 மந்தராசல மிசைதுயிலழகிய மணவாளா
 செஞ்சொல்மாதிசை வடதிசைகுடதிசை
 விஞ்சகீழ்திசை சகலமுமிகல்செய்து
 திங்களவேணியர் பல*தனிதொழுதுயர் மகமேரு
 செண்டுமோதின ரரசருளதிபதி
 தொண்டராதிபும் வழிவழிநெறிபெறு
 செந்தில்மாநக ரினிதுறையமரர்கள் பெருமானே.

தன்னதன தன்னதன தந்தத்தந்தத்
 தன்னதன தன்னதன தந்தத்தந்தத்
 தன்னதன தன்னதன தந்தத்தந்தத் தனதான.

21: † அமுதுததிவிடமுமிழு செங்கட்டிங்கட்
 பகவினொளிர்வெளிநெயிறு தஞ்சற்குஞ்சீத்
 தலையுமுடையவனரவ தண்டச்சண்டச் சமகோலை

* தனி* கோயில். † அமுதுஉததி - பாற்கடல்.

அதுவருகுமளவினுயி ரங்கிட்டிங்குப்
 பறைதிமிலைதிமிர் தமிசு* தம்பட்டம் பற்
 கரையவுறவினரலற வுந்திசுசந்தித் தெருவுடே
 எமதுபொருளெனுமருளை யின்றிக்குன்றிப்
 ிளவளவுதினையளவு பங்கிட்டுண்கைக்
 கிளையமுதுவசைதவிர் இன்றைக்கன்றைக் கெனநாடா
 திடுககடிதெனுமுனாவு பொன்றிக்கொண்டிட்
 நடுநடுநடுநடுநடு நடுநடுநடுநடுநடு
 டெனவகலுநெழிகருதி நெஞ்சத்தஞ்சிப் பகிராதோ
 குமுதபதிவகிரமுது சிந்தச்சிரதா
 சாணபரிபுரசுருதி கொஞ்சக்கொஞ்சக்
 குடி லசடை† பவுரிகொடு தொங்கப்பங்கிற கொடியாட
 † குலதடினி அசையஇசை பொங்கப்பொங்கக்
 கழலதிரடெகுடெகுடடெங்கடடெங்கத்
 தொகுக்குகுதொகுக்குகு தொங்கத்தொங்கத் தொகுதிதோ
 திமிதமெனமுழவொலிமுழ மங்கச்செங்கைத்
 § தமருகமததிர்சதயொ டன்பர்க்கின்பத்
 திறமுதவுபாதகுரு வந்திக்குஞ்சற் குருநாதா
 திரளுமணிதரளமுயா தெங்கிற்றங்கிப்
 புரளஎறிதிரைமகர சங்கத்துங்கத்
 திமிரசலந்திதாழவு செந்திற்கந்தப் பெருமாளே. (சு)

தன்னதன தன்னதன தந்தனர் தந்தனர்
 தன்னதன தன்னதன தந்தனர் தந்தனர்
 தன்னதன தன்னதன தந்தனர் தந்தனர் தந்ததான

22. கொடியினையிடைதுவள அங்கமுட்பொங்கஅங்

குமுதஅமுதிதழ்பருகி யின்புறுஞ்சங்கையன்

குலவியிணைமுகிலாக முஞ்சரிந்தன்ரினின் பண்புலாவக்

* தம்பட்டம்பல்கரைய - தம்பட்டம் முதலிய பல வாத்தியங்கள் சப்தி
 க்க. * † பவுரி - கூத்து. ‡ தடினி - ஆறு. குலதடினி - சிரேஷ்டமான
 சங்கையாறு. § தமருகம் - உடுக்கை.

கொடியவிரல்கருதிசெய் புண்படுஞ்சஞ்சலன்
 குறுகியவருடனினிது சம்பரமங்கொண்டுளங்
 ஞாலழிய அவசமுறு குங்குணன்கொங்கவிழ்ந் **வதான்** உபாயோல்
 விடமனையனிழிமகளிர் கொங்கையின்பன்புறும்
 வினையனியல்பரவுமுயிர் வெந்தழிந்தங்கமும்.
 மிதமொழியஅறிவில்நெறிபண் டிலண்டுஞ்சகன்செஞ்செநீடும்
 வெகுதனகவொரிகுலவும் அந்தமன்செந்திலென்
 றவிழவுள முருகிவரு மன்பிலன்* தந்திலன்
 விரவுமிருசிறுகமலபங்கயந்தந்தாகர் **தண்டமுடேகா**
 பாடமிலகுமரவினுட லங்கமும்பங்கிடர்
 துதறுமொருத்கலபிமிசை வந்தெழுந்தண்டர்தம்
 பகையசுரரனைவருடல் சந்துசந்துங்கதஞ் சிந்தும்வேலா
 படியவருமிமையவரும் நின்றிறைஞ்செண்குணன்
 பழையஇறையுருவமிலி யன்பர்பங்கன்பெரும்
 †பருவரல்செட்டாமெரிட விண்டிஞ்செங்கணன் **கங்கைமாள்வாழ்**
 சடிலமிசையழகுபுனை கொன்றையும்பண்புறும்
 தருணமதியினகுறைசெய் துண்டமுஞ்செங்கையொண்
 சகலபுவனமுமொழிக தங்குறங்கங்கியும் பொங்கநீடும்
 சடமருவுவிடையரவர் துங்கஅம்பங்கினின்
 றுலகுதருகவரியுமை கொங்கைதந்தன்புறும்
 தமிழ்விரகவுயர்பரம சங்கரன்கும்பிடுந் தம்பிரானே. (ரு)

தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன
 தன்னதன தன்னதன தனதான.

23. அறிவழியமயல்பெருக வுரையும்நவழிசுழல்

அனலவியமலமொழுக

அலலாதே

அனையுமனைய நுகிலுற வெருவியழவுறவுமழ

அழலினிகர்மறவியெனை

யழையாதே

* தந்திலன் - சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில்லாதவன்.

† கலுபி - மயில்

‡ பருவரல் - தன்பம்.

செறியுமிருவினைகரண மருவுபுலனெழியவயர்

திருவடியிலணுகவர

மருள்வாயே

சிவனைநிகர்பொதியவரை முனிவனகமகிழஇரு

செவிஞாநினியதமிழ்

பகர்வோனே

நெறிதவறி* அலரிமதி நடுவன்மகபதிமுனரி

நிருதிநிதிபதிகரிய

வனமாளி

நிலவுமறையவனிவர்க ளையஅரசரிமைபுரி

நிருதனுரமறஅயிலை

விடுவோனே

† மறிபரசுகரமிலகு பராநுமையிருளியு

மகிழ்மடி மிசைவளரு

மினையோனே

§ மதலைதவமுத்தியிடை - வராதநாடணி || புனின

மறையவயர்கரையிலுறை

பெருபாளோ. (க)

தனத் தந்தந் தனத் தந்தந்

தனத் தந்தந் தனத் தந்தந்

தனத் தந்தந் தனத் தந்தந் தனதான.

24. கரிகொம்பந் தனித்தங்கங் குடத்தின்பந் தனத்தின்பந்

கறுப்புந்தன் சிவப்புஞ்செம்

பொறிதோள்சேர்

கணைக்கும்பண்டுழைக்கும்பங்களிக்கும்பண்பொழிக்குங்கண்

கழுத்துஞ்சங் கொளிக்கும்பொன்

குழையாடச்

சரக்குஞ்சம் புடைக்கும்பொன் துகிறந்தந் தரிக்குந்தன்

சடத்தும் || பண் பிலுக்குஞ்சம்

பளமாதர்

சலித்துமின்சிரித்துங்கொண்டழைத்துங்கண் பசப்புமபெண்

தனத்துன்பந் தனிப்புண்டிங்

குழல்வேலோ

சுரர்ச்சங்கந் துதிததந்தந் ரெழித்தின்பந் களித்துண்பன்

சுகத்துயந்தின் பலர்ச்சிந்தங்

சுகராராத்

துவைத்தும்பந்தடித்துஞ்சங் கொலித்துங்குன்றிடித்தும்பண்

சுகித்துங்கண் களிப்புங்கொண்

டிமும்வேலா

* அலரி - ஞரியன். † முனரி - அக்கினி. ‡ மறிபரசு - மாசமழு. § மதலை - மரக்கலம். || புனினம் - மனல்மேடு || பண்பிலுக்கல் - தருதியாயிய லெத்தகணைக்கொண்டு ஆடம்பரமாக அலங்கரித்தல்.*

சிரப்பண்புந் கரப்பண்புந் கடப்பந்தொங் கலிற்பண்புந்
 சிவப்பண்புந் தவப்பண்புந் தருவோனே
 தினைத்தொத்தங் குறப்பெண் பண் கிட்பெண்கொங் கையிற்றுஞ்சுந்
 செழிக்குஞ்செந் திலிற்றற்கும் பெருமானே. (எ)

25. கருப்பந்தங்கிரத்தம்பொங்* கரைப்புகொண்டுருக்கும்பெண்
 கலைக்கண்டங் கவர்ப்பின்சென் தவரோடே
 கலப்பிண்டுஞ் சிறுப்பிண்டுந் துவக்குண்டும் பிணக்குண்டுந்
 கலிப்பிண்டுஞ் ரலிப்பிண்டுந் தடுமாறிச்
 செருத்தண்டந் தரித்தண்டம் டுத்தண்டந் தகற்கென்றுந்
 திகைத்தந்திண் செகத்தஞ்சுந் கொடுமாயும்
 தியக்கங்கண் டியக்கொண்டென் பிறப்பங்கஞ் சிறப்பங்கஞ்
 சினைத்தனற்றன் பதத்தின்பந் தருவாயே
 அருக்கன் ஈஞ் சரிக்குந்தென் டுரைக்கன் ஈன் றரக்கன்பண்
 பனைத்தும்பொன் றிடக்கன்றுங் கதிர்வேலா
 அணிச்சங்கங் கொழிக்குந்தன் டலைப்பண் பெண் டிசைக்குங்கொங்
 தனிக்குஞ்செந் திலிற்றங்குங் குமரேசா
 புரக்குஞ்சங் கரிக்குஞ்சங் கரர்க்குஞ்சங் கரர்க்கின்பம்
 புதுக்குங்கங் கையட்குந்தஞ் சதனாய்
 புனக்குன்றந் திளைக்குஞ்செந் தினைப்பைம்பொன் குறக்கொம்பின்
 புறத்தண்கொங் கையிற்றுஞ்சும் பெருமானே. (அ)

26. குழைக்குஞ்சந் தனச்செங்குங்
 குமத்தினசந் தநற்குன்றங்
 குலுக்கும்பைங் கொடிக்கென்றிங் கியலாலே
 குழைக்குஞ்செந் குமிழ்க்குஞ்சென்
 றுரைக்குஞ்செந் கயற்கண்கொண்
 டழைக்கும்பண் தழைக்குஞ்சிங் கியராலே

உழைக்குஞ்சங் கடத்துன்பன்
 சகப்பண்டஞ் சுகித்துண்டுண்
 டெற்பிண்டம் பருத்தின்றிங் குழலாதே
 உதிக்குஞ்செங் கதிர்ச்சிந்தும்
 ப்ரபைக்கொன்றுஞ் சிவக்குந்தண்
 டெயர்க்குங்கிண் கிணிச்செம்பஞ் சடிசேராய்
 தழைக்குங்கொண் றையைச்செம்பொன்
 சடைக்கண்டங் கியைத்தங்குந்
 தரத்தஞ்செம்*புயத்தொன்றும் பெருமானார்
 தனிப்பங்கின் புறத்தின்செம்
 பரத்தின்பங் கயத்தின்சஞ் பெருவாழ்வே
 சரிக்குஞ்சங் கரிக்கென்றும்
 கழைக்குங்குஞ் சரக்கொம்புங்
 கலைக்கொம்புங் கதித்தென்றுங்
 கயற்கண்பண் பளிக்குந்திண் புயவேலோ
 கறுக்குங்கொண்டலிற்பொங்குங்
 கடற்சங்கங் கொழிக்குஞ்செந்
 திலிற்கொண்டன் பினிற்றங்கும் பெருமானே. (கக)

27. †மனத்தின்பங் கெனத்தங்கைம்
 புலத்தென்றன் குணத்தஞ்சிந்
 த்ரியத்தம்பந் தனைச்சிந்தும் படிசூலன்
 மலர்ச்செங்கண் கணற்பொங்குந்
 திறத்திந்தண் டெடுத்தண்டங்
 கிழித்தின்றிங் குறத் ‡தங்கும் பலவோரும்
 எனக்கென்றிங் குனக்கென்றங்
 கினத்தின்கண் கணக்கென்றன்
 றிளைத்தன்புங் கெடுத்தங்கங் கழிவாமுன்

* புயம் - கை. †மனத்தின் பங்கென தங்கு ஐம்புலன் - மனம் செல்வந்
 ம் த வேறு வேறு வாயில்களாகப் பொருந்தியிருக்கும் ஐம்புலன்.,

‡ தங்கும் பலவோர் - தத்துவங்கூட்டம்.

இசைக்குஞ்செந் தபிழ்க்கொண்டங்
 கிரக்கும்புன் றெழிற்பங்கங்
 கெடத்துன்பங் கழித்தின்பந்
 கணைக்குந்தண் கடற்சங்கங்
 கரத்தின்கண் தரித் *தெங்குங்
 கலக்கஞ்சிந் திடக்கண்டுஞ்
 †நதித்தொண்டங் கயத்தன்பண்
 பண்தொங்குண் றிடச் சந்தங்
 களிக்குஞ்சம் ||வுக்குஞ்செம்
 தினைக்குன்றந் தனிற்றந்நும்கு
 சிறுப்பெண்குங் குமக்கும்பந்
 திருஞ்செம்பொன் ||யத்தென் னும்கு
 செழிக்குங்குண்டகழ்ச்சங்கங்
 கொழிக்குஞ்சந் தனத்தின்பைம்
 பொழிற்றண்செந் திணிற்றந்நும்கு பெருமானே. (௧௦)

தவந் தந்நத் தனந் தந்நத்
 தவந் தந்நத் தவந் தந்நத்
 தவந் தந்நத் தனந் தந்நத் தவந் தவந்

28. பருத்தந்நத் தினைத்தந்திட்

பருக்குங்குந் சடர்த்துந்திப
 பருக்கும்பொற் பரபைக்குன்றத்
 பரிக்குந்துந் சரக்கொன்றத்
 தினைத்தங்குற் பலப்பண்பைப்
 பரக்குஞ்சக் கரத்தின்சத்
 துரைச்செங்கட் கடைக்கொன்றிப்
 பெருத்தன்பந் தினைத்தங்குத்
 துணிக்கும்புத் தியைச் சங்கித்
 துறியேனே

* எங்கும் *லக்கம் சிந்திட கண்துஞ்சிடு மால் - சர்வான்மாய் எனும் கலக்க
 கற்றுச் சுகமுற அனாதலகைள்ளு திருமால். † கதித்தொண்பங்கயத்தன் -
 கதித்த + ஓன் + பங்கயத்தன் - பங்கயத்தனம்.

துணைச்செம்பொற் பதத்தின்||ற்
 றெனக்கென்றப பொருட்டங்கத்*
 தொடுக்குஞ்சொற் றமிழ்த்தந்திப் படியாள்வாய்
 * தருத்தங்கப் பொலத்தண்||த்
 துணைக்கொண்டச் சுரர்க்கஞ்சத்
 தடத்துன்பத் துணைத்தந்திட் டெதிர்கூரன்
 சமர்க்கெஞ்சிப் படித்துஞ்சத்
 கதிர் துங்கத் தயிர்கொண்டத்
 தலத்தும்பாப் பதிக்கன்||ற் றருள்வோனே
 திருக்கஞ்சத் துணைக்கண்டித்
 துறந்தகங்கு||டிவிட்டுஞ்சத்
 சிவற்கன்றப பொருட்கொஞ்சிப் பகர்வோனே
 ரெயத்துங்கக் கொண்டத்துங்கத்
 திருத்தங்கித் தரிக்கும்பொற்
 றிருரெந்திற் பதிக்கந்தப் பெருமாளே. (கக)

தனதனதந்தாத் தந்தத தனதன தந்தாத் தந்தத்
 தனதனதந்தாத் தந்தத் தனதான.

29. † அவ்விபெறுந்தோர்||ம்பொற் குமைய||ரம்பாற்புண்பட்
 டரிவையர்தம்பாற்கொங்கைக் கிடையேசென்
 றுணைதருபண்டாட்டங்கற் றுருவியகொண்டாட்டம்பெற்
 றழிதருதிண்டாட்டஞ்சற் றொழியாதே
 பவமறநெஞ்சாற்சிந்தித் திலகுகடம்பார்த்தண்டைப்
 பதபுகவம்போற்றுங்கொற் றமுநாளும்
 பதறியஅங்காப்பும்பத் துடிமுறிவும்போய்ச்சங்கைப்
 படுதுயர்கண்பார்த்தன்||ற் றருளாயே

* தரு சங்கு அ பொலத்து அண்டத்தினை - சற்க விருஷம் சங்கிய அங்
 தப்பொன்னுகைத்தை † சம்- தலை. ‡ அவ்விபெறும் தோட்டு அம்பொற்
 குமைய - பூமியை வினைக்கதிக்கும்-மடியான தோடாகிய அழகிய பொற்குழை

தவநெறிகுன்றப்பண்பிற் றுறவினருந்தோற்றஞ்சத்
தனி*மலரஞ்சார்ப்புங்கத் தமராடித்
தமிழினி ட்தென்காற்கன்றிற் றிரிதருகஞ்சாக்கன்றைத்
தழுவெழுவென்றார்க்கன்றற் புதமாகச்
சிவவடிவங்காட்டுஞ்சற் குருபரதென்பாற்சங்கத்
திரள்மணிகிர்தாச்சிந்துக் கரைமோதும்
தினகரதிண்டேர்ச்சண்டப் பரியிடறுங்கோட்டிஞ்சித்
திருவளர்செந்தூர்க்கந்தப் பெருமாளே (௧௨)

30. தொடரியமன்போற்றுங்கப் படையைவளைந்தோட்டுந் டதுட்
டரையினகுந்தோட்கொங்கைக் கிடுமாயத்
துகில்விழவுஞ்சேர்த்தங்கத் துளைவிரகுஞ்சுழ்த்தண்டித்
துயர்விளையுஞ்சூட்டின்பத் தொடுபாயற்
கிடைகொடுசென்றீட்டும்பொற் பணியரைமென்றேற்றங்கற்
றையென இன் டீரோட்டென் ன் ||றற் கிடுமாதிக்
கினிமையிலொன்றாப் சென்றுட் படுமனமுன்றாட்கன்புற்
றியலிசைகொண்டேத்தென்றுட் டருவாயே
நெடிதுதவங்கூர்க்குஞ்சற் புருடரும்ரைந்தேக்கம்பொற்
றயர்வுறநின்றூர்த்தங்கட் கணையேவும்
நிகரிலமதன்தேர்க்குன்றற் றெரியில்விழுந்தேர்ப்பொன்றச்
சிறிதுகினைந்தாட்டங்கற் றிடுவார்முன்
திடமுறு அன்பாற்சிந்தைக். ஐகறிவிடமுஞ்சேர்த்தும்பர்க்
கிடர்களை யும்பொர்ச்செங்கைத் திறல்வேலா
தினவரிவண்டார்த்தின்புற் றிசைகொடுவந்தேத்திஞ்சித்
திருவளர்செந்தூர்க்கந்தப் பெருமாளே, (௧௩)

* மலர் அஞ்ச ஆர் புங்கத்து - ஐவரை புஷ்ப பாணத்தால். † தென்
கால்கன்றில் - இனந்தென்றற் காற்றில் டதுட்டரை - பணிடரை. டதுட்டர்க்கு
பணியர்க்கு. இது உருபு மயக்கம் டீ ஒட்டென்று - ஒட்டென்று, || அந்நி
டெம் - அலகிடெம், அன்பு சுருங்கும். ஐ அறிவிடம் - தெளிவு.

தந்தன தந்தனத் தந்தன தந்தனத்

தந்தன தந்தனத் தனதான.

31. சங்குபோல்மென்கழுத் தந்தவாய்தந்தபற்

சந்தமோகின்பழுத் தெனவானிற்

றங்குகார்பைங்குழற் கொங்கைநீள்தண்பொருப்

பென்றுதாழ்வொன்றுத் துலகோரைத்

துங்கவேள்செங்கைபொற் கொண்டல்நீயென்றுசொற்

கொண்டு *தாய்நின்றுரைத் துழலாதே

துன்பநோய்சிரந்தநற் கந்தவேளென்றுனைத்

தொண்டினு †லொன்றுரைக் கருள்வாயே

வெங்கண் ‡வ்யாளங்கொதித் தெங்குமீவேமென்றெடுத்

துண்டுமேலண்டருக் கழுதாக

விண்டநாதன்திருக் கொண்டல்பாகன்செருக்

குண்டுபேரம்பலத் தினிலாடி

|| செங்கண்மால்பங்கயக் கண்பெருதந்தரத்

தின்கணுமிந்திற் கதிராழித்

திங்கள்வாழுஞ்சடைத் தம்பிரானன்புறச்

செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப் பெருமானே. (கசு)

32. பங்கமேவும்பிறப் பந்தகாரந்தனிற்

பந்தபாசந்தனிற் றடுமாறிப்

பஞ்சபாணம்படப் புண்படாவஞ்சகப்

பண்பிலாடம்பரப் பொதுமாதர்

தங்களாலிங்கனக் கொங்கையாகம்படச்

சங்கைமால்கொண்டிளைத் தயராதே

ஊண்டைசூழ்கிண்கிணிப் புண்டரீகந்தனைக்

தந்துரீயன்புவைத் தருள்வாயே

* தாய் - தாலி. † ஒன்று - பொருந்திய. ‡ வ்யாளம் - பாம்பு. இங்கே அதனிடத்திருந்து எழுந்த விஷத்தைக்குறித்தது. § வேம் - வேகச்செய்யு மென்னும் பொருள்தர நின்றது. || செங்கண்மால் கண்பெருது நாமெ தம்பி ரான் எனமுடிக்க.

அங்கைவேல்கொண்டரக் கன்பரதாபங்கெடுத்
தண்டவேதண்டமுட் படவேதான்
அஞ்சவேதிண்டிறற் *கொண்டலாகண்டலற்
கண்டலாகங் கொடுத் தருள்வோனே
திங்களார்கொன்றைமத் தந் துறாய்துன் றுபொற்
செஞ்சடாபஞ்சரத் துறுதோகை
சுந்தையேய்தென்றிசைத் தென்றல்விசும்பொழிற்
செந்தில்வாற்றெந்தமிழ்ப் பெருமானே. (சுரு)

தந்தானந்தா தந்தானந்தா
தந்தானந்தத் தனதான.

38. தண்டே னுண்டே வண்டார்வஞ்சேர்
‡தண்டார்மஞ்சக் குழல்மாணர்
தம்பாலன்பார் நெஞ்சேகொண்டே
சம்பாவஞ்சொற் றடிநாயேன்
மண்சீடோயந்தி மென்கால்விண்டோய்
வன்காயம்பொய்க் குடிவ்வோய்
வன்கானம்போ யண்டாமுன்பே
வந்தேறின்பொற் கழல்தாராய்
கொண்டாடும்பேர் கொண்டாடுஞ்சூர்
கொன்றாய்வென்றிக் குமரேசா
கொங்கார்வண்டார் பண்பாடுஞ்சீர் கிரியோனே
குன்றமுன்றற் கிரியோனே
|| கண்டாகுமபா னுண்டாயண்டார்
கண்டா || கந்தப் | யவேனே

* கொண்டல் ஆகண்டலற்கு - மேகவாகனஞகிய னுக்கு.
† சடாபஞ்சர்த்துறுதோகை-சடைய கிய கூட்டிலுருக்கும் கங்கை. ‡ தண்டார்
மஞ்ச - குளிரந்த மாலையணிந்த மேகம். § தோயம் - நீர். || கண்டாகும்.
பால்-சற்கண்டிபோலும் துனிமையுள்ளபால், அதாவது-உமாதேவியார் பொற்
கண்ணத்துக் கறந்து ஊட்டிய திருமுலைப்பால். || கந்தபுயம் - வாசனை தங்
கிய புயம்.

* கந்தாமைந்தா ரந்தோள்மைந்தா
கந்தாசெந்திற்

பெருமானே. (௧௬)

34. வெங்காளம்பா ணஞ்சேல்கண்பால்

மென்பாகஞ்சொற்

குயில்†மலை

மென்கேசந்தா னென்றேகொண்டார்

மென்றோளொன்றப்

பொருள்தேடி

வாங்கா னென்றோ னஞ்சீனம்போய்

வன்பேதுன்பப்

படலாமோ

ஸமைந்தாருந்தோள் மைந்தாஅந்தா

வந்தேயிந்திற்

பொழுதாள்வாய்

கொங்கார்பைந்தே னுண்டேவண்டார்

குன்றாக்கொங்கைக்

கினியோனே

குன்றிஞ்சு || மம்பேழுஞ்சு

நம்போய்மங்கப்

பொருகோபா

கங்காளஞ்சேர் மொய்ம்பாறன்பார்

கன்றேயும்பார்

கொருநாதா

¶ கம்பூர்சிந்தார் தென்பால்வந்தாய்

கந்தாசெந்திற்

பெருமானே. (௧௭)

35. விதிபோலு*முந்த விரியாலுமிந்து

நுதலாலுமொன்றி

யினைஞோர்தம்

விரிவானசிந்தை யுருவாகிரொந்து

விறல்வேறுசிந்தை

வினையாலே

* கந்தா ஆம் மைந்து ஆர் அம் தோன் மைந்தா - கம்பத்துக்குச் சமானமாகி வலிமை பொருந்திய அழகிய தோள்களையுடைய பராக்கிரமனே.

† மலை - இருள். ‡ சோனம் - சோனகம் § மைந்தா - வலிமை

|| அம்பேழும் - எழுகடலும். ¶ கம்பு ஊர் சிந்து - சங்குகள் தவழும் சீமந்திரம். * உந்தவிழி - உந்துஅ + விழி.

இதமாகிரின்ப மதுபோதவுண்டுள்
இனிதாளுமென்று மொழிமாதா
இருளாயதுன்ப மருள்மாயபந்தம்
எனையீர்வதென்றும் ஒழியாதோ
மதிசூடியண்டர் பதிவாமுமண்டி
வருமாலமுண்டு விடையே றி
மறவாதசிர்தை யடியார்கள் பங்கில்
வருதேவசம்பு தருபாலா
அதிமாயமொன்றி வருசூரர்பொன்ற
அயில்வேல்கொடன்று பொருமவீரா
அழகானசெம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து
அலைவாயுகந்த பெருமானே. (கஅ)

36. விறல்மாரணந்து மலர்வாளிசிந்த
மிகவானிலிந்து வெயில்காய
மிதவாடைவந்து தழல்போலவொன்ற
வினைமாதர்தந்தம் வசைகூறக்
குறவாணர்குன்றி லுறைபேதைகொண்ட
கொடிதானதுன்ப மயல்தீரக்
குளிர்மாலையின்க ணையிடாலைதந்து
குறைதீரவந்து குறுகாயோ
மறிமானுகந்த இறையோன்மகிழ்ந்து
வழிபாடுதந்த மதியாளா
*மலைமாவுசிந்த அலைவேலையஞ்ச
வடிவேலெறிந்த அதிதீர
அறிவாலறிந்து னிருதாளிறைஞ்சம்
அடியாரிடைஞ்சல் கனாவோனே
அழகானசெம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து
அலைவாயுகந்த பெருமானே. (கஆ)

‘ஒன்றி...உருவாகினொந்து...மொழிமாதர்’ எனக்கூட்டுக.

* மலை மாவுசிந்த - கிரௌஞ்சகிரியு (குரங்கிய) மாமரமுருங்கி.

தந்தனதான தனத்தான தந்தனதான தனத்தான
தந்தனதான தனத்தான தனதான

37. சந்தனவாது நிறைகற்பூர குங்குமபடர விரைகஸ்தூரி.
தண்டி முகளாவு களபசசீத வெருவாசச்

சண்பக* கலார வருளத்தாம வமபுதுகிலார வயிரக்கோவை
தங்கியகநீர தரவித்தார பரிதான

மந்தரமதான தனமிக்காசை கொண்டுபொருள்தேடு மதிநிடநீர
வஞ்சலிரா இதயப்பூவை யணையார்கள்

†வந்திமிடுமாய விரகப்பார்வை அம்பிலுளம்வாடு மறிவற்றேனை
வந்தடி மபாள இனியெப்போது நின் வாயே

இற்கரபுரிநாவல் முதன்மைக்கார சம்பரமமபூர துரகக்கார
என்முகலாக இளமைக்கார குறமாதின்

இன்பஅனுபாக ராஜநார வந்தஅசுரேசர் கலகக்கார
சங்கநெமைசெயெ னாருமைக்கார மிகுபாவின்

செந்நெய்சொல்லாவு கவிமைக்கார குன்றெறியும்வேலின் வலிமைக்கார
செஞ்சொலடியார்கள் எளிமைக்கார எழில்மேவும்

†திங்கர் முடிநாதர் சமயக்கார மந்த்ரவுபதேச மகிமைக்கார
செங்கிலநகர்வாமும் அருமைத்தேவர் பெருமானே. (௨௦)

தந்தனதான தனத்தான தந்தனதான தனத்தான
தந்தனதான தனத்தான தனதான

38 முந்தையதிட்டமலை கேட்டக்கோடி சந்தமொடுநீடு பாடிப்பாடி
ஸ்ரீமஞ்ஜயமனைவாசல கேட்கக்கேடி புழலாகே

முந்தைவினையேவ ராமநீ பாக மங்கையர்கள் காதல்தூரத்தேக
முநகடிமையேனை யானத்காணு முனைமீதே

திந்திதிமிகோதி நீகித்திதி தந்தனதான தானத்தான
செஞ்சனபுரேகு தரவத்தோடு நடமாடுஞ்

* கலாரம் - கலலாரம், செங்குவலி. † வந்தியம் - வருச்சத்தை உண்
பெண்ணு. † திங்கர் முடிநாதர் - சமயம் - வைசுவயம் § முஞ்சர் - செந்
துப்போலேவர்

செஞ்சிறியகால்வி சாலத்தோகை துங்கஅனுகூல பார்வைத்தீர
 செம்பொன்மயில்மீதி லேயெப்போது வருவாயே
 அந்தண்மறைவேள்விகாவற்காரசெந்தமிழ்சொல்பாவின்மலைக்கார
 அண்டருபகார சேவற்கார முடிமேலே
 அஞ்சலிசெய்வோர்கள் நேயக்கார குன்றுருவஏவும்வேலைக்கார
 அந்தம்வெருவான நபக்கார எழிலான
 *சிந்துரமின்மேவு போகக்கார விர்தைகுறமாத விலைக்கார
 வெள்ளைநாடி யார்க்கள் வாரக்கார விரான
 செஞ்சுமரைமாயு மாயக்கார துங்கரணசூர குறைக்கார
 செந்தில்கர்வழி மாண்மைக்கார பெருமானே. (௧)

தந்தத்தனத் தந்தத்தனத்
 தந்தத்தனத் தனதான.

39. †அம்பொத்தவிழித் தந்தக்கலகத்
 தஞ்சிக்கமலக் கணையாலே
 அன்றிற்குமனற் றென்றற்குமிளைத்
 தந்திப்பொழுதிற் றிறையாலே
 எம்பொற்கொடிமற் றுன்பக்கலனற்
 றின்பக்கலனித் துயரா னைர்
 என்பெற்றுலகிற் பெண்பெற்றவருக்
 கின்பப்புலியற் றிடலாமே
 கொம்புக்கரிபட் டஞ்சப்பதுமக்
 மொங்கைக்||குறவிக் கினியோனே
 கொன்றைச்சடையர்க் கொன்றைத்தெரியக்
 கொஞ்சித்தமிழைப் புகர்வேனே

* சிந்துரமின் - தெய்வயானை. † சுமரைமாயு - யுத்தத்தில் (பகைவரை) மாய்க்கும். ‡ அம்பு ஒத்த விழி தந்த கலகத்தி - அம்பு போன்ற கண்களாலும், தந்தம்போன்ற தனங்களாலும் விளைந்த கலகத்திற்கு. § மன் துன்பகலன் அற்று - தரித்திருக்கின்ற தன்பத்தைச் செய்யும் ஆபரணங்களை அறவிடுத்த. || குறவி - குறத்தி, உள்ளிகாயகி.

செங்கைவேல் வென்றிவேல் கொண்டுநூற்பொன்றவே
சென்றுமோ தும்பரதாபா
செங்கண்மால்* பங்கஜா னன்தொழானந்தவேள்
செந்தில்வாழ் தம்பிரானே. (௨௫)

43. தந்ததந்தன தானுதானு தந்ததந்தன தானுதானு
தந்ததந்தன தானுதானு—தனதானு,
அங்கைமென்முழலாய்வார்போலே சந்திரின்றயலோடே போவா
ரண்புகொண்டிட நீரோபோறீ ரறியீரோ
அன்றுவந்தொருநாள் நீர்போனீர்பின்புகண்டறியோநாமீதே
அன்றுமின்றுமோர்போதோபோகா துயில்வாரா
எங்களந்தரம் வேறுரோர்வார் பண்டுதந்தது போதாதோமே
லின்றுதந்துறவோதானீதே னிதுபோதா
திங்குறின்றதென் வீடேவாரீ ரென்றினங்கிகன்மாய்லீலா
இன்பசிங்சியில்வீணேவீழா த்ருள்வாயே
மங்குலின்புறு வானுய்வானு டன்றரும்பிய காலாய்நீள்கால்
மண்டுறம்புகை நீரூவீறு எரிதியாய்
வந்திரைந்தெழு நீராய்நீர்குழும்பரம்புனை பாராய்பாரேழ்
மண்டலம்புகுழ் நீயாய்நானாய் மலரோராய்
உங்கள்சங்கரர் தாமாய்நாமார் அண்டபந்திகள் தாமாய்வானாய்
ஒன்றினுங்கடை தோயாமாயோன் மருதோனே
ஒண்டடம்பொழில் நீரீர்கோரீர் செந்திலம்பதி வாழ்வேவாழ்வோர்
உண்டநெஞ்சறி தேனேவானோர் பெருமானே. (௨௬)

தந்தன தனந்தன்ந் தனதனத்
தந்தன தனந்தன்ந் தனதனத்
தந்தன தனந்தன்ந் தனதனந் தனதனத் தனதான

44. அந்தகன் வருந்தினம் பிறகிடச்
சந்ததமும் வந்துகண் டரிவையர்க்
கன்புருகு †சங்கதந் தவிரமுக் குணமான

* பங்கஜாஸனன் என்பது பங்கஜானன் என விசாரமாயிற்று. †சங்கதம்-கட்டி
58

காதலார்மைந்தருந் தாயராருஞ்சடுங்
கானமேபிள்தொடர்ந் தலாழமுன்
சூலம்வாள் கண்டுசெஞ் சேவல்கோதண்டமுஞ்
சூடுகோளுந்தடந் திருமார்புந்
தூயதாள் தண்டையுங் காண ஆர்வஞ்செயுந்
தோகைமேல்கொண்டுமுன் வரவேணும்
ஆலகாலம்பரன் பாலதாகஞ்சிடுந்
தேவர்வாழன்றுகந் தமுதீபும்
ஆரவாரஞ்செயும் வேலைமீகண்மயின்
முதிமாயன்றன் மருகோனே
சாவிசேர்ச்சங்கினம் வாவிசூழ்பங்கயஞ்
சாரலார்செந்திலம் பதிவாழ்வே
தாவுசூரஞ்சிமுன் சாயவேகம்பெறுந்
தாரைவேலுந்திடும் பெருமானே. (உச)

தந்தன தந்தன தந்தன தந்தன
தந்தன தந்ததான.

42. சங்கைதாடுனென்றுதா ளின்றியேநெஞ்சிலே
சஞ்சலா ரம்பமாயன்
சந்தொடேகுங்குமா லங்கிருதாடம்பரா
சம்பரமா னந்தமாயன்
மங்கைமார்கொங்கைசேர் அங்கமோகங்களால்
வம்பிலே துன்புறமே
வண்குகாரின்சொரு பம்பரகாசங்கொடே
வந்துநீ யன்பிலாள்வா
கங்கைசூழும்பிரான் மைந்தனே அந்தனே
கந்தனே விஞ்சையூரா
கம்பியாதிந்தரலோ கங்கள் † காவென்றவா
கண்டலே சன்சொல்வீரா

* . ன்ருதி - தயின்ற ஆதி. † கா என்று அ ஆண்டலேசன் எனப் பரிந்துக் கொள்க. ஆண்டலேசன் - தேவேந்திரன்.

செம்பொற்சிகரப பைம்பொற்கிரியைச்

சிறுதக்கயுவிப

பொருமவேலா

செஞ்ஞொற்புலவாக் கன்புற்றதிருச்

செந்திற்குமரப்

பெருமானே (உஉ)

40 கொங்கைப்பணையிற் செம்பொற்செறிகிற்

கொண்டற்குழலிற்

கொடிதான

கொன்றைக்கணையொப் பந்தக்கயலிற

கொஞ்சக்கிளியுற்

முறவான

*சங்கததொனியிற் சென்றிற்கடையிற

சந்திப்பவரைச

சருவாதே

சந்தப்படியுற் றென்றற்றலையிற்

சந்தப்பகமவைத

தருள்வாயே

அங்கப்படைவிட டன்றைப்படுகைக்

† கந்திக்கடலுற்

கடிதோட

§ அந்தப்பொழிலிற || சந்துக்கலையுற்

றஞ்சப்பொருதுற

றொரியாதே

செங்கைக்கதிருற் றென்றக்கடலிற்

¶ சென்றுற்றவர்தற

பொருளானுய்

செலகக்கனிலைத் தந்தப்பொழிலிற

செந்திறகுமரப

பெருமானே (உங)

தானகாநந்தனந காநதானந்தனந

காநதானந்தனந தனதான

41. காலனாவெ வகொடுந தூதர் || சங்கொடுவ்

காலி* னாதநுடன்

கொடுபேரக

* சங்கம் - சங்குபோன்ற கண்டம்: † என்றற்றலை - என்றன் லை

‡ அந்திக்கடல்-செவிலுக்கும் மகேந்தரபுரிக்கும் இடைச்சந்தியாகவுள்ள கடல்

§ அசப்பொழில் - அந்தப் பூமியாகிய மகேந்திரத்தில், || சந்துத் தலையுற்று தூதர்கச்சென்று || சென்றுற்றவர் போய்வந்தவராகிய வீரவாகுசேவர்.

* ஆர்த்து - ஁ட்டி

* அந்திபக லென்றிரண் டையுமொழித்
 திந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்
 தம்புயப தங்களின் பெருமையைக் கனிபாடிச்
 செந்திலை யுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்
 † கந்தனை யறிந்தறிவினிற்
 சென்றுசெரு குந்தடந் தெளிதரத் தணியாத
 சிந்தையு மவிழ்ந்தவிழ்ந் துரையொழித்
 தென்செயு லழிந்தழிந் தழியமெய்ச்
 சிந்தைவர என்றுநின் தெரிசனைப் படுவேனோ
 கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணெனக்
 கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்
 குஞ்சரி குயம்புயம் பெறஅரக் கருமாளக்
 குன்றிய அம்பொனின் திருவரைக்
 கிண்கிணி கிண்கிணின் கிணினெனக்
 குண்டல மசைந்திளங் குழைகளிற் ப்ரபைவீசத்
 தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்
 செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
 தண்டைகள் கலின்கலின் கலினெனத் திருவான
 சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
 தந்தர வருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
 சந்ததி சகந்தொழுஞ் சரவணப் பெருமாளே (உ௭)

தனனதன தானதானன தனனதன தானதானன
 தனனதன தானதானன தந்தத் தந்தத் தனதான.

45. அருணமணி மேவு பூஜிதஃருகமத பஹ லேபன
 ி. அபினவ விசால பூரண அம்பொற்கும்பத்தனமோதி

* அந்திபகல் - கேவலசேவம். † கந்தனை - கந்தனாகிய நின்னை, இஃது
 இடவழுவுமைதி. ி. ம்ருகமதம்-சந்தாரி. பஹம் - சந்தனம், ி அபினவம்,
 அதிசயம்.

அந்நிலைமாதர் ஸீலரின் முழுநியமி ஷேகரிதென
அறவுமுற வடிநீடிய அங்கைக்கொங்கைக் கிதமாகி

*இருணிறைய மோதிமாலிகை சந்நியுறவானவேனாயி
லிழைக்கைய மாத ரார்வழியின்புற்றன்புற் றழியாரீள்
இரவுபகல் மோகமேகொடுபடியில்மடியாமல் யானுமுன்
இணையடிகள் பாடி வாழுஎன் னெஞ்சிற்செஞ்சொற் றருவாயே
நருணமணியாடராவணி குழலசடி லாதிதேயாதிய
ரதுமறையி னுதி யாதிய சங்கத்துங்கந் குழையாரொ
க நடுநடுக றோகதாயலர் தமரமத ராழிகுழிவி
தனைமுழு தம் வ ரீயேயமு தண்டிட்டண்டர்க் கருள்கடும்
செருமுதலி மேவாராவலி யதிமதகரீபாலாமலை
தெளிவினு ன்முகமேயெனமுதக சிந்தித்தருள் மாயன்
திருமருக ஞான்மார்பொடு சிலை நவ வேலையேவிய
செய்யசவனாமேகொடு ரெத்திந்நந்தபலபருமாரீன (உஅ)

தனத்தந் தானன தானன தானன
தனத்தந் தானன தானன தானன
தனத்தந் தானன தானன தானன தனதான.

46 அளிர்ச்சங் டுகார்முதம் வீதி - மாசறு
துகட்பஞ் சானத டாகம்வி டாம -
அனத்தின் தூனிகுலாவிய சீரடி மடமாறா
அருங்கன் போலொளி வீசிய மாமா
நதப்பைப் பூணைவார்முதை மேல்முதம்
அழுத்தும் பாவியை ஆவி நீயிடேறிட நெறிபாரா
வினைச் சண் டாளனை வீணனை நீனிதி
தனைக்கண் டாணவ மானநிர் லுடனை
|| விடக்கன் பாய்முகர் பாழனை யோர்மொழி பகராதே

* இருள் நிறை அம் ஒதி - கருமை நிறைந்த அழகிய கடத்தல். † தம
ரம் - ஒலி. ‡ கார்முதம் - பஞ்சுகொட்டும் வில். § இடேறிட - ஈடேறிட.
|| விடக்க - மாமிசம்.

விகற்பங் கூறிடு மோக விகாரனை
 அறத்தின் பாலொழு காதமு தேவியை
 விளித்துன் பாதுகை நீதர நானருள் பெறுவேனே
 முன்னிதங் கோலிடு லீலம கோததி
 அடைத்தஞ் சாதஇ ராவண னீள்பல
 முடிக்கன் றேழர்களை யேழ்மி ராகவன் மருகோனே
 முனைக்குஞ் சேதி லாவொட ராவிரி
 திரைக்கங் காந்தி* தாதகி† கூனிவ
 முடிக்குஞ் சேகரர் பேரரு ளால்வரு முருகோனே
 தலைமெங் கானக வேடுவ ரானவர்
 தலைத்தந் தோவென வேட்கணி யாகிய
 திற்கற் தாவளி நாயகி காமுறும் எழில்வேலா
 சிறக்குந் தாமரை போடையில் மேடையில்
 சிறக்குஞ் சூல்வளை பால்மணி வீசிய
 திருச்செந் தூர்வரு சேவகனேகரர் பெருமாளே. (உ)

தனதனன தந்ததந்த தனதனன தந்ததந்த
 தனதனன தந்ததந்த—தனதான.

47. அனைவரும் நுண்டருண்டு கடிதெனவெ குண்டியம்ப
 அமரஅடி-பின்தொடர்ந்து டிரைநாறும்
 அமுகுபிணி கொண்டுவிண்டு புறவுட னெலும்பலம்பும்
 அவலவுட லஞ்சமந்து தடுமாறி
 மனைதொறுமி தம்ப கர்ந்து வரவரஇ ருந்தருந்தி
 மனவழிதி ரிந்துமங்கும் வசைதீர
 மறைசதுர்வி தந்தெரிந்து வகைகிறுச தங்கைகொஞ்ச
 மலரடி வ னங்க என்று பெறுவேனே
 திணைமிசைசூக கங்கடிந்த புனமயிலி ளங்குரும்பை
 திகழிநுத னம்பு ணர்ந்த திருமார்பா

* தாதகி - ஆத்தி. † கூவினம் - வில்வம். ‡ கணி - வேங்கைமரம்
 § சுகம்கடிந்த - கிளிகளையோட்டிய.

செழுமுது முன் | தும்பி முகவனெடு தநதைமுன் | |
 திகிரிவலம் வந்த செம்பொன் தபிலவீரா
 இனியகனி மர்திசிரது மல்கிழவ செந்திலவந்த
 இறைவசூக கந்த என்னும் இளையோனே (நு.)
 எழுகடலு மெண்சிலம்பும் ரிசிரரநுந் அந் அஞ்சும்
 இமயவரை யஞ் லென்ற பெருமானே

தன்னதன தந்ததந்தன தன்னதன தந்ததந்தன
 தன்னதன தந்ததந்தன தனதான.

48. இருகுழையெறிந்த கெண்டைகள் ஒருகுழிமடர்து வந்தி
 இணைசிலைநெ ரிந்தெ முந்திட அணைமீதே
 இருளாக பந்திவஞ்சியி ஷீருகலைபு டன்முலைந்திட
 இதழமுத ருந்து சிங்கியின் மனமாய்
 முருகொடுக லந்ததந்தன * அளறுபடுகுங்குமங்கமழ்
 முகைமுகடு கொண்டெ முந்தொறு முருகார
 முழுமதிபு ரிந்தசிந்துர அரிவைய ருடன்க லந்திடு
 † முகடியுந லம்ரி றந்திட அருள்வாயே
 வரிவிடநி மிரந்தகுஞ்சியி நிலவொடுமெழுந்த கங்கையு
 மிதழியொட ணிந்த சங்கரர் களிகூரும்
 இமவரைத ருங்கருங்குயில் மரகதநிறந்த ருங்கினி
 யெனதுயிரெ னுந்தரி யம்பகி பெருவாழ்வே
 அரைவடமலம்பு கிண்கிணி பரிபுரநெருங்கு தண்டைக
 ளணிமணிர தங்கை கொஞ்சிட மயில்மேலே
 அகமகிழ்வுகொண்டு சந்ததம் வருகுமர முன்றிவின்புறம்
 அலைபொருத செந்தில் தங்கிய பெருமானே. (நக)

தனதன தனன தனத்தத் தாத்தன
தனதன தனன தனத்தத் தாத்தன
தனதன தனன தனத்தத் தாத்தன தந்தனா .

- 49). இருவிரிமுழை விரித்துத் துற்றவும்
இறுகியதுகிலை நெகிழ்த்துக்காட்டவும்
இருகடைவிரிபு முறுக்கிப்பார்க்கவு மைந்தரோடே
இலைபொவதனை மடித்துக்கேட்கவு
மறுபொழிபலவு மிசைத்துச் சாற்றவும்
இடைபிடைசிறிது நகைத்துக்காட்டவும் அங்கன் வீடே
வருகெனவொருநொலுசைத்துப்பூட்டவும்
விரிமலராவிரியனைத்துச் சேர்க்கவும்
வருபொருளானி வருக்கித்தேற்றவும் உசையாலே
வனைமனை *புகுதி லடித்துப்போக்கவும்
ஒருநிலைமறுபுணர்ச்சித்துர்த்துக்கள்
வரைவிடெனது பதத்தைப்போற்றுவ தெருநாளே
குருமணி வயிற் பிழிந்துக் கோட்டிய
கழைவட வருவு வெருத்துத் தோற்றிய
†தொற்சையருவி கொழித்துத் தூற்றிய மண்டுநீ புற
புழிபடு §கலுழி வயிற்றைத் தூர்த்தெழு
திடர்மண விறகு துருத்திக் || காப்பொதி
குளிர்துலருவி கலக்கிப் பூப்புனை வண்டலாடா
முருகவிழ் துணர்களு குத்துக் காய்த்தனை
வினைநடு*இதணி விருப்பைக் காட்டிய
முகிழ்நகையினைய குறத்திக் காட்படு செநதில் வாழ்வே
முனை பிளபதியை பெடுத்துச் சாத்திய
படைமுடி யிறைவர் தமக்குச் சாத்திர
முறையருள் முருக தவத்தைக் காப்பார் சம்பிரானே. (௩௨)

* புகுதில் - புகுந்தால். † குளிறு இசை. குளிறு - சப்திக்கின்ற புணர்.
செல்லுகின்ற. § கலுழி - கான்யாறு. || துருத்தி கர - திட்டினி-த்தள்ள
சோலை. * இதண் - பாண.

தன்னதன தந்த தானதன தன்னதன தந்த தானதன
தன்னதன தந்த தானதன தனதான.

50. உத்தியறல்மொண்டு ஆல்கொன்ற முகிலென இருண்ட நீலமிக
வொலிதிகழுமன்ற லோதிறை 11ஞ்சேபாலாய்

உதிரமெழுதுங்க வேலவிழி மிடைகடையொதுங்கு பிளேகளு
முடைதயிர் டிதிர்ந்த தோஇதென வெம்புலாலாய்

மதநடதந்தி வாயினினை செருகுபிறைதந்த ஆதுகனின்
வடிவுநருகும்ப மோதிவளர் கொங்கைதோளாய்

* வனமரிமங்கை மாதர்கனி னிலைதையுணர் பூ தாளிலுறு
வாரியடிமையன் || கூருமது சிந்தியோலே

இதழ்மொதியவிந்த தாமரையின் மனாவறை புத்த நான்முகனு
மெய்திரையலம் || பாறுததி நஞ்சராமேஸ்

இருவிழிதுயின்ற நாரணனு முமைமருவுசர்தா சேகரவு
மிமைபவ்வணங்கு வாசவனு நின்முதமும்

முதல்வாகுமைந்த பீடி கையில் ஆகிலகவுண்ட நாயகிதன்
முகிழ்முக்கைதந்த பாலமுத முண்டவோனே

முனைமுருகுசங்கு வீசியலைமுடுகி டமைதவழந்த வாபெருகி
முதலெருசெந்தித் வாழ்வுசரு தம்பிரானே. (155)

தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன தனதான.

51. கட்டமுகு விட்டுத் தளர்ந்தங் கிருந்துமுன
மிட்டபொறி தப்பிப் பிணங்கொண்ட தின்சில்கள்
கட்டணமெடுத்துச் சுமந்தும் பெரும்பறகள் முறையோடே
வெட்டவிட வெட்டக் கிடஞ்சங் கிடஞ்சமென
மக்களொரு மிக்கத் தொடர்ந்தும் பரண்டும்வழி
விட்டுவருநித்தைத்தவிர்ந்துன்பதங்களுறவுணர்வேலோ

* வனம் - அழகு. † மை சவழ்தவா - லேகம் சவழ்ததுபோல.

பட்டுருவி நெட்டைக் க்ரௌஞ்சம நிள நதுகடல்
முற்றுமலை வற்றிக் குழர்புங் குழம்பமுனை
பட்டஅயிவ் தொட்டுத் திடங்கொண் டெதிர்த்தவுணர்
[முடிசாயத்

தட்டழிய வெட்டிக் கவந்தம் பெருங்கழுகு
நிர்த்தமிட ரத்தக் குளங்கண் டுமிழ்ந்துமணி
சற்சனாய வித்வாதப பலன்கண்டு செந்திலுறை
[பெருமானே, (௩௪)

தந்ததன தந்ததந்த தந்ததன தந்ததந்த
தந்ததன தந்ததந்த தனதான.

52. கண்டுமொழி *கொம்புகொங்கை வஞ்சியினை - அம்புநஞ்சு
கண்கள்குழல் கொண்டலென்று பகலாலும்
கண்டுளமவ ருந்திரொந்து மங்கையர் வ சம்புரிந்து
கங்குல்பக லென்றுநின்று விதியாலே
பண்டைவினை கொண்டுமுன்று வெந்துவிழு கின்றல்கண்டு
பங்கயப தங்கள்தந்து புகழோதும்
பண்டிடைய சிறையென்பர் தங்கனிலு டன்கலந்து
பண்டிபெற அஞ்சலஞ்சல் எனவாராய்
வண்டுபடு கின்றதொங்கல் கொண்டறநெ ருங்கினிஞ்சு
வம்பினைய டைந்துதீர்தின் மிகமுழ்கி
†வஞ்சியைமுனிந்தகொங்கை மென்குறமடந்தைசெங்கை
வந்தழகு டன்கலந்த மணிமாற்பா
திண்டிறல்பு னைந்தஅண்டர் தங்களப யங்கள் கண்டு
செஞ்சமர்பு னைந்துதுங் மயிலம்மீதே
சென்றசுர ரஞ்சவென்று குன்றிடை மணம்மா னார்ந்து
செந்தில்நகர் வந்தமந்த பெருமானே, (௩௫)

* கொம்பு = யானைக்கொம்பு. † சந்த = சந்தனம். ‡ வஞ்சியை முனி
ந்த = கொடிபோலும் இடையை வருத்துகின்ற. § சம்புனைந்து = போரிச்
கோலங்கொண்டு.

தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன தனதன தனதன.

53. களப மொழுகிய புனகித முகையினர்
கடுவு மயிர் தரும் விரவிய விழியினர்
நுழவு சரிபுழ கொழுகிய குழையினர் எவிரோடும்

கலக மிடுகிய லெழிகுழை விரவியர்
பொருள் வினா வரை வழிகொடு மொழிகொடு
தனர விடுபவர் தெருவினி லெவரையும் நகையாடிப்

பிளவு பெறிந்தி வவவா வொழுகியர்
நடையி லுடைமினி லழகொடு திரிபவர்
பெருகு பொருள்பெறிலமவியி விதமொடு குழைவோடே

பிணமு மனைபவர் வெறிதரு புனலுணும்
அவர வனிதையர் முடுகொடு மனைபவர்
*பெருமை மூடையவ நறவினை விட அருள் புரிவாயே

†அனையி லுறைபுளி பொறுமக வயிறரு
பசுவி னிரைமுலை யமுதனை நீரைமகள்
||வசவ னொடு||வி முலையுண மலையுடன் உருகாரீள்

அடனி தனிதுள னுலவைகள் தனிர்விட
மருவ மதமொடு கனிறுகள் பிடியுடன்
அகல வெளியுபர் பறனீககள் நிலம்வர விரல்சேரேழ்

துனிகள் விடுகலழ விரன்முறை தடவிய
இசைகள் பலபல தொனிதரு கருமுகில்
சுருதி யுடையவ னெடியவன் மனமகிழ் மருகோனே

துணைவ குணதர சரவண பவநம
முருக குருபா வளரறு முகஞக
துறையிலையெறி திருநகருறைதரு பெருமானே.(மகசு)

* பெருமை - இவன் சிறுமைப் பொருள் தரும். † அனை - மலைக்குகை.
† உக வயிறரு - மகவு + அயில்தரு. அயில்சரல் - குடித்தல். § நிரைமகள் -
பசுவின் பெண்கன்று. || வசவன் - ஆண்கன்று. || உலவைகள் - மரங்கள்.

கனர்த்ததந்த தந்தனந் தனந்ததந்த தந்தனந்
தனர்த்ததந்த தந்ததந்த தனந்ரன.

கனங்கன்கொண்ட - குந்தளங் களுங்குலைந்த லைந்துவிந்
நகன்களுஞ்சி வரதயார்ந்து கவிகூரக்
காங்களுங்கு விரதுநெஞ் ரகங்களுங்க சித்திந்
கறங்குபெண்க ஸ்ரமபிறந்து விலைகூறிப்
பொனின்குடங்க ளாசுமென் தனங்க ளுடையங்களுந்
பொருந்தியன் || நண்ப்பன் || முடினாகப்
புணர்ச்சுடன் || லீர்ததுபின் கலந்தகங்கு வரதயார்
புரிந்துவர தந்ததந்திந் து படுவேனே
அனங்க ளெனது னைந்துபெற் துஞ்சுதுசிற்த அன்றுநன்
திறந்திருண்ட - கண்டாத்தந்த அபில்வேவா
அடர்ந்தாடர்தெ திர்த்துவந் தவஞ்சரஞ்ர வெஞ்சரம்
புரிந்த அன்ப ரின்பநண்ப ௨-ரவேனே
கினங்கன்கொண்ட லங்கைமன் சிரங்கன்சிற்த வெஞ்சரந்
தெரிந்தவன்ப ரிரதஇன்ப மருகோனே
சிவந்தரெஞ்ர தங்கையுந் சிலம்புதண்டை யும்புனைந்
துவெந்தில்வந்த கந்தளங்கள் பெருமாளே. (௩௭)

தந்ததன தந்ததன தந்ததன தந்ததன
தந்ததன தந்ததன தந்ததன.

65. கொங்கைகளுக்கு லுங்கவகை செங்கையில்கி ளங்கஇருந்
கொண்டலைய டைந்தகுழல் வண்டுபாடர்
கொஞ்சியவ னங்குயில்கள் †பஞ்சநல்ல னங்கினிகள்
கொஞ்சியதெ லுங்குரல்கள் ‡கெந்துபாயும்
வெங்கயல்ம் ரண்டளிழி அம்||லிய டைந்தவதல்
விஞ்சையர்கள் தங்கள்மயல் கொண்டுமேலாய்

* வனம் குயில் - அழகிய குயில்கள். † பஞ்சநல் வனம், கிணிகள் - நல்ல
பஞ்சவாண்களின்கள் ‡ கெந்துபாயும்-நெளிந்துவாயும்.

வெம்பிணியு முன்றபவ சிந்தனைநி னைந்துனது
 மின்சரண பைங்கழலொ டண்டஆளாய்
 சங்கமுர சந்திமலை துந்துவித துட்பவினை
 தந்தனத நந்தவென வந்துகூரர்
 சங்கைகெட மண்டுதிகை யெங்கனும் டிந்திடவொர்
 தண்கடல்கொ ளுந்தநகை கொண்டவேலா
 சங்கரனு கந்தபரி வின்குருவெ னுஞ்சுருதி
 தங்களின்ம கிடுநதுருகு மெங்கள்கோவே
 சந்திரமு கஞ்ஞெயல்கொள் சுடநாடுகு றம்பெண்ணெடு
 சாமிபுகழ் செந்திலம்பிழ் தம்பிரானே. (௩௮)

தந்தன தானொ தானன தந்தன தானை தானன
 தந்தன தானை தானை தானை
 56. கொம்பனை யாகாது மே ரதிரு கண்டவி லாமோத சீதனா
 குங்கும பாடர பூஷண நகமேவு
 கொங்கையி டீனீரானி மேல்வளா செங்கழு நீர்மலை சூடிய
 கொண்டையி லாதார லோபையில் மருளாதே
 உம்பர்கள் ஸ்வரமீ நமோநம எம்பெரு மானே நமோநம
 ஒண்டொடி மோகா நமோநம எனநாளும்
 உன்புகழே பாடி நானினி அன்புட னாதர பூசைசெய்
 துய்த்திட வீணுப் ப டாதருள் டிரிவாயே
 பம்பர மேபோல ஆடிய டீங்குரி வேதாள நாயகி
 பங்கய சீபாத தூபுரி கரகூலி
 டீ பங்கமி லாநீலி மோடிப யங்கரி மாகாவி யோகினி
 பண்டுச ராபான குரனெ டெதிட்போர்கண்
 டெம்புகல் வாவாழி வாழியெ னுமபடி வீரன வேல்தர
 என்றுமு னானேம னேகர வயலூர
 இன்சொல்லி சாகாக்கு பாகர செந்திலில் வாவ்வாகியேயடி
 யென்றனை யீடேற வாழ்வருள்பெருமானே. (௩௯)

*பவசிதனை - பிறவிக்கடலில் அலைபவனை. †குறம்பெண் - குறப் பெண், மெலித்தல் விகாரம். ‡நீராவி - நீர்த்தடாகம். §பங்கம் - குற்றம்.

தத்ததன தானதன தத்தான

தத்ததன தானதன தத்தான

தத்ததன தானதன தத்தான தனதான.

57. சத்தமிரு மேழுகட லைத்தேனை

புற்றவது தோடுகளை யைப்போர்கொள்

சத்தினை மாவின்வடு வைக்காவி

தனைமீறு

தங்கமணப் வீரகமலப்பூவை

மிக் கவிளை வானகடு வைச்சேறு

* தத்துகளுமா வாளை யடு மைப்பாவு

விழிமாதர்

மத்தகிரி போலுமொ ளிர் வித்தார

புத்தாவட மேயுமெழில் மிக் கான

வச்சிரகி ிட்டநிகர் செப்பான

தனமீதே

வைத்தகொடி தானமயல் விட்டான

பத்தியெய ஏழையடி மைக்கார

வஜ்ரமயில் மீதிவினி யெப்போது

வருவாயே

சித்ரவடி வேல்பனிநு கைக்கார

பத்திபுரி வேர்கள் பனுவற்கார

திக்கினும்ந டாவுபுர லிக்கார

குறமாதா

சித்தஅநு ராககல லிக்கார

துட்டஅசு ரேசர்கல கக்கார

சிட்டர்பரி பாலலளி தக்கார

அடியார்கள்

முத்திபெற வேலொல்வச னக்கார

தத்தைநிகர் தூயவனி லைக்கார

முர்சகர்ப ராவுரர ணக்கார

இனிகான

முத்தமிழை யாயும்வரி சைக்கார

பச்சைமுகில் தாவுபுரி சைக்கார

முத்துலவு வேலைகர் முத்தேவர் பெருமானே, (சு௦)

* கத்து உகளும் வாளை - துள்ளுகின்ற. திரிவிந்துவாளை மீனை.

தன்னதன தாந்ததந்தத் தன்னதன தாந்ததந்தத்

தன்னதன தாந்ததந்தத் தனதான.

58. * தகரநறை பூண்டவிற்தைக் குழலியர்யன் தேய்ந்தஇன்பத்

தளருமிடை யேந்து தங்கத் தனமானார்

தமைமனதில் வாஞ்சைபொங்கக்கலவியொடுகேர்ந்துமந்தர்சர்

சமயசெப நீங்கியிர்தப் படிநாளும்

புகலரிய தாந்தரி சங்கத் தமிழ்ப்பனுவ லாய்ந்து கொஞ்சிப்

புனியதனில் வாய்ந்து வஞ்சித் துழல்மடர்

புனிதமில் மாந்தர் தங்கட் புகழ் பகர்தல் நீங்கி ன்பொற்

புகாமலர் பூண்டு வந்தித் திடுவேனோ

தகுடதகு தாந்த தந்தத் திகுடதிகு திந்த திந்தித்

தகுக்கை தாங்க ணங்கத் தனதான

தன்னதன தாந்த தந்தத் தெனநடன மாந்த துங்கத்

தனிமயில் யூந்த சந்தத் திருமார்பா

திகையசுரர் மாண்ட முந்தத் திறலயில் வாங்கு செங்கைச்

கிமையவரை யின்ற மங்கைக் கொருபாலா

திகழ்வயிர மேந்து கொங்கைக் குறவனிதை காந்த சந்தர்சர்

கிகரமுகி லோங்கு செந்திற் பெருமானே. (கச)

தந்ததன தந்தனந் தந்ததன தந்தனந்

தந்ததன தந்தனந் தந்ததான.

59, தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச தங்கையுந்

தண்கழல்சி லம்புடன் கொஞ்சவேநின்

தந்தையினை முன்பரிந் தின் † பவுரி கொண்டுந்

† சந்தொடம ணைந்து வின் றன்புபோலக்

கண் § றெக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுந்

கஞ்சமலர் செங்கையுந் சிந்துவேலும்

* தக:ம் - மயிச்சந்து † பவுரி - கூத்து ‡ சந்தொடம் - சந்தோஷம்
§ உறக-ம்பு, சந்தோஷி யியல்பானது.

கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திர * நங்களுங்
 கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ
 புண்டரிக ரண்டமுங் கொண்டபகி ரண்டமுங்
 பொங்கியெழ வெங்கனங் கொண்டபோது
 மொன்கிரியெ னஞ்சிறந் தெங்கணுமவ னார்துமுன்
 புண்டரிகர் தந்தையுந் சிந்தைகூடக்
 கொண்டனிட னம்பதந் தெந்திலினு மென்றன்முன்
 கொஞ்சநிட னங்கொளுங் கந்தவேளே
 கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுங்
 குமபமுந் குமபிடுங் தம்பிரானே. (சஉ)

தனத்த தத்தத தனத்தன தனத்த தத்தத தனத்தன
 தனத்த தத்தத தனத்தன—தந்ததானதனன.

60. தெருப்பிறத்துத் துவக்கியாய் தனக்குவட்டைக்குதுக்கியாய்ச்
 சிறித்துருக்கித் தருக்கியே மண்டைகூளமெனவாழ்
 சிறுக்கெட்டைச் சிதக்கியாய் மனத்தலநவைத்துக் கனத்தபேர்
 தியக்கமுந் துத் தயிக்கவே மண்டுபேசியுடனே
 இருப்பாகத் துத் துநா துநோல் விளங்கெடுத்தா படுத்துமேல்
 இருந்திலா துது பாய்ந்தோ தொண்டிமா தலவியா
 திதுக்கதுக்குக் துதுபபாட மெனக்கை கக்கக் கழற்றியே
 இளைக்கவிட்டுத் துரத்துவார் தங்ஙனே ராவை தவிராய்
 பொருப்பையொக்கப்பணைத்தேதார் இரட்டிபத்துப்புயத்தினே
 பொறுத்தபத்துச் சிரத்தினே மண்டுகோபமுடனே
 பொரப்பொருப்பிற் கதித்தபோ ரரக்கர்பட்டுப் பதைக்கவே
 புடைத்துமுட்டத் துணித்தமா லன்புகூருமருகா
 வரப்பையெட்டிக் குதித்துமே லிடத்திலவட்டத் தனத்திலே
 மதர்த்தமுத்தைக் தீருவட்டியே நின்னுசேலினிநம்வாழ்
 வயற்புறத்துப்புகிக்குள்நீன் திருத்தணிக்குட்சிறப்பில்வாழ்
 வயத்தநித்தத் துவத்தனே செந்தில்மேவுகுகனே. (சரு)

* நறம் - காந்தி † பென்கிரியென் ஆம் சிறந்து என்ப்பிரிச்சு.

‡ கடப்படாம் - கடமைப்பாடாம், தீருவட்டி - திரட்டி.

தந்தனன தனன தனன தன
தந்தனன தனன தனன தன
தந்தனன தனன தனன தன தன தான.

61. தொந்திரிய மயிரே வெளிநிறை

தந்தமசைய முதுகே வளையஇதழ்
தொங்கவொருகை தடிமேல் வரமகளிர் நகையாடித்

தொண்டிகிழவ னிவன ரெனஇருமல்
கிண்கிணைமு னுனையே குழறவிழி
துஞ்சுருடு படவே செவியபடு செவியாகி

வந்தபிணியு மதிலே மிடையுமொரு
பணடிதனுமெ யுறுவே தனையுமிள
மைந்தருடைமை நடனே தெனமுடுகு துயர்மேனி

மங்கையழுது விழுவோ யாமபடிகள்
நின்றுசருவ மலமே யொழுகவுயிர்
மங்குபொழுது கடிதே மயிலின்மிரை வரவேணும்

எந்தவருக ருருநா யிவருக
மைந்தவருக மகனே யிநிவருக
என்கண்வருக எனது ருயிர்வருக அபிராம

இங்குவருக அரேச வருகமுலை
யுண்கருக மலர்கு டிடவருக
என்றுபரிவி னெடுகோ சலைபுகல வருமாயன்

சிந்தைமகிழு மருகா குறவரிள
வஞ்சிமருவு மழகா அமரர்கிறை
சிந்தஅசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய அடுத்திரா

திங்களரவு ந்திரு டியாரமர்
தந்தகுமர அலையே கரைபொருத்
செந்திற்கரி லினிதே மருவிவளர் பெருமாளே. (சுசு)

சு. நிறை - வரிசை. † மிடையும் - நெருங்கும்.

தானன தானன தானன தந்தத்
தானன தானன தானன தந்தத்
தானன தானன தானன தந்தத் தனதான.

62. தோலொடு மூடிய *கூரையை நம்பிப்
பாவையர் தோதக ஸீலைநி ரம்பிச்
சூழ்பொருள் தேடிட வேடிவ ருந்திப் புதிதான
தூதொடு நாண்மணி மாலைப்ர பந்தக்
கோவைபு லாமடல் கூறிய முந்தித்
†தோமுறு காணையர் வாசல்தொ றும்புக் ‡கலமாருங்
காலனை வீணனை நீதிசெ டும்பொய்க்
கோளனை மானமி லாவழி நெஞ்சக்
காதக லோபவ்ரு தாவனை நிர்தைப் புலையேனைக்
காரண காரிய லோகப்ர பஞ்சச்
சோகமெ லாமற வாழ்வுற ிநம்பிற்
காசறு வாரிமெய்ஞ் ஞான தவஞ்சற் றருளாதோ
||பாலன மீதும னுன்முக செம்பொற்
பாலனை மோ||தப ராதன பண்டப்
பாரிய மாருதி தோள்மிசை கொண்டுற் றமராடிப்
பாவியி ராவண னூர்தலை சிந்திச்
சீரிய வீட ணர் வாழ்வுற மன்றற்
பாவையர் தோள்புணர் மாதுலர் சிந்தைக்கினியோனே
சீலமு லாவிய நாரதர் வந்துற்
மீதவன் வாழ்புன மாமென முந்தித்
தேமொழி பானித கோமள இன்பக் கிரிதோய்வாய்
சேலொடு வாளைவ ரால்கள்கி ளம்பித்
தாறுகொள் புகம ளாவிய இன்பச்
சீரலை வாய்நகர் மேவிய கந்தப் பெருமாளே. (சுரு)

* கூரை = சேலை. † சோம் = குற்றம். ‡ அலமரும் எனற்பாலது அல
மாரு மென நீண்டது. § நம்பில் = விருப்பத்தினால். கூம்பு = வீருப்பம். ||பால்
அனம் மீது மன் நான்முக எனப்பிரிக்க. || அபராதன = தண்டஞ்செய்தலனே.

தானதந்த தானதான தானதந்த தானதான
தானதந்த தானதான தனதான.

63. நாலுமைந்து வாசல்கீறு தூறுடம்பு கால்சையாகி
நாரியென்டி லாகுமாக மதனூடே
நாதமொன்ற ஆதிவாரில் நாடகங்க ளான ஆடி-
நாடறிந்தி டாமலேக வளராமுன்
நூலநந்த கோடிதேடி மால்பிசூந்து பாருளோரை
நூறுபெ ள்சொல் கூறிமாறி விளைதிமை
நோய்கலந்த வாழ்வுறமல் நீகலந்து ளாகுளோன
நூலடங்க வோதவாழ்வு தருவாயே
காலன்வந்து பாலனாவி காயவென்று பாரம்பீச
காலம்வந்து ஓலமோல மெனுமாதி
காமனைந்து பாணமோடு வேமினென்று காணுமோனர்
காளகண்ட ரோடுவேத மொழிவோனே
ஆலமொன்று வேலையாகி யானையஞ்சல் திருமூல
ஆபிரியங்கை ஆயன்மாயன் மருகோனே
ஆரணங்கள் தானைநாட *வாரணங்கை மேவுமாதி
யானரெந்தில் வாழ்வதான பெருமானே. (சகூ)

தனத்தத் தந்தனந் தனத்தத் தந்தனந்
தனத்தத் தந்தனந் தனதான.

64. நிதிக்குப் பிங்கலன் பதத்துக் கிந்திரன்
நிறத்திற் கந்தனென் நினைவோரை
நிலத்திற் றன்பெரும் பசிக்குத் தஞ்சமென்
றற்றித் துன்பெருஞ் சினில்நாளும்
புதுச்சொற் சங்கமொன் றிரைத்துச் சங்கடம்
புகட்டிக் கொண்டுடம் பழிமாயும்
புலத்திற் சஞ்சலங் குலைத்திட்டுன்பதம்
புணர்க்கைக் கன்புதந் தருள்வாயே

மதித்துத் திண்புரம் சிரித்துக் கொன்றிடும்
 மறத்திற் றந்தைமன் றினிலாடி
 மழுக்கைக் கொண்டசங் கரர்க்குச் சென்றுவண்
 டமிழ்ச்சொற் றந்தமொன் றருள்வோனே
 குதித்துக் குன்றிடந் தலைத்துச் செம்பெனுங்
 கொழித்துக் கொண்டசெந் திலின்வாழ்வே
 குறப்பொற் கொம்பைமுன் டினத்திற் செங்கரங்
 குவித்துக் கும்பிடும் பெருமானே. (௪௭)

தனதனன தான தான தந்தன
 தனதனன தான தான தந்தன
 தனதனன தான தான தந்தன தந்ததான.

65. படர்புவிபின் மீது மீறி வஞ்சர்கள்
 வியனினுரை பானு வாய்வி யந்துரை
 பழுதில்பெரு சீல நூல்க ளுந்தெரி சங்கபாடல்
 பனுவல்கதை காவ்ய மாமெ ணெண்கலை
 திருவருவ தேவர் வாய்மை பென்கிற
 பழமொழியை யோதி யேயு ணர்ந்துபல் சந்தமலை
 மடல்பரணி கோவை யார்க லம்பக
 முதலுளது கோடி கோள்பர பந்தமும்
 வகைவகையி லாசு சேர்பெ ருங்கவி சண்டவாயு
 மதுரகவி ராஜ னானென் வெண்குடை
 விருதுகொடி தாள மேள தண்டுகை
 வரிசையொடு லாவு மால நந்தைத் விரந்திடாதோ
 அடல்பொருது *பூச லேவி னீர்திட
 எதிர்பொரவொ ணாம லேக ரங்கர
 அரஹர சிவாம ஹாதெ வென்றுனி அன்றுசேவித்
 தவனிவெகு கால மாய்வ ணங்கியு
 ளுருகிவெகு பாச கோச சம்பரம
 அதிபெல கடோர மாச லந்தர னெந்துவீழ

உடல்தடிபு மாநி*தாவெ னம்புய
மலர்கஸ்தர தூறு தாவி டும்பகல்
ஒருமலரி லாது†கோவ ணிந்திடு டெங்கண்மாலுக்
குதனியம கேரீர் பால இந்திரன்
மகனாமண மேவி வீறு ரெந்திலில்
உரியஅடி யேனை யாவ வந்தருள் தமரிரானே. (௧௮)

தனத்தத்தர் தனத்தத்தர் தனத்தத்தர் தனத்தத்தர்
தனத்தத்தர் தனத்தத்தர் தனத்தார்.

66. பெருக்கச்சஞ் சலித்துக்கர் தலுற்றுபபுந் தியற்றுப்பின்
பிழைப்பற்றுங் குறைபுற்றும் பொருமாதர்
ப்ரியப்பட்டங் கழைத்துத்தங் கலைக்குட் டங் கிடப்பப்டம
பிணித்துத்தர் தனத்தைத்தர் தனையாதே
புரக்கைக்குன் பதத்தைத்தர் தெனக்குத்தெண் டிறப்பற்றும
புலத்துக்கண் செழிக்க ரசெந் தமிழ்பாடும்
புலப்பட் டங் கொடுத்தற்கும் கருத்திற்கண் படங்கிட்டும்
புகழ்ச்சிக்குன் கருபைச்சித்தம் புரிவாயே
தருக்கிக்கண் களிக்கத்தெண் டுவிட்டுத்தண் புனத்திறசெங்
குறத்திக்கண் புறச்சித்தர் தனார்வோனே
சலிப்புற்றங் குரத்திறம் ப்ரமித்துக்கொண் டலைத்துத்தன்
சமர்த்திற்சங் கரிக்கத்தன் டியசூரன்
சிரத்தைச்சென் றறுத்துப்பந் தடித்துத்தின் குவட்டைக்கண்
டிடித்துச்செந் திவிந்நற்குங் குமரேசா
சிறக்கந்ந்கஞ் செழுத்தத்தர் திருச்சிற்றம் பலத்தத்தன்
செவிக்குப்பண் புறச்செப்பும் பெருமானே. (௧௯)

* தாவெ னம்புய - தா + என + அம்புய. † கோ - கண். ‡ தர் + தம்.
தங்கும். § அஞ்செழுத்து அத்தம் - பிரணவபஞ்சாஷரப் பொருள்

தந்த தந்தன தந்தன தந்தன

தந்த தந்தன தந்தன தந்தன

தந்த தந்தன தந்தன தந்தன

தந்ததான.

67. மஞ்செ னுங்குழ லும்பிறை யம்புரு
வங்க னெனசிலை யுங்கணை யங்கயல்
வண்டுபுண்டரி கங்களை யும்பழி

சிந்துபார்வை

மண்ட லஞ்சுழ லுஞ்செ வி யங்குழை

தங்க வெண்டர ளம்பதி யும்பலு

* மண்ட லந்திக முங்கமு கஞ்சிலு

கண்டமாதர்

கஞ்சு கங்குர லுங்கழை யம்புய

கொங்கை கொங்கரி யும்பவ ளம்பொழி

கந்த சந்தன மும்பொலி யுந்துகில்

வஞ்சிசேருங்

கஞ்ச மண்டுளி னின்றிர சம்புகு

கண்ட டார்த்திட மம்பையெ னுந்துடை

கண்கை யஞ்சர னஞ்செயல் வஞ்சரை

நம்புவேனே

கஞ்சு கஞ்சக னஞ்சக டுண்டு

டுண்டு டிண்டி டண்டம டுண்டு

தந்த நந்தன தந்திமி சங்குகள்

பொங்குதாரை

சம்பு னின்கும ரன்புல வன்பொரு

கந்த னென்றிடு தூந்துமி யுந்துவி

சங்க ளங்கொளி ருங்குடை யுந்திசை

விஞ்சவேகண்

டஞ்ச வஞ்சசு ரன்திர னுங்குவ

டன்ற டங்கலும் வெந்துபொ ரிந்திட

அண்ட ரிந்திர னிஞ்சர னம்புக

வென்றவேனே

† அம்பு யந்தண மம்பைகு றிஞ்சியின்

மங்கை யங்† குடில் மங்கையொ டன்புடன்

அண்டருந்தொழு செந்திலி லின்புறு தம்பிரானே (௫௦)

* மண்டலம் - மண்டலம். † அம்புய அம்சன் அரம்பை எனப்பரித்
தக்கொள்க. ‡ குடில் - ஆகாயம், விண்ணுலகம்; குடில் மங்கை - தெர்வ
யானே.

தான தானன தந்தன தந்தன
தான தானன தந்தன தந்தன
தான தானன தந்தன தந்தன தனதான.

68. மாய வாடைதி மிர்த்திடு கொங்கையில்
மூடு சிலைதி றந்தம முங்கிகள்
வாசல் தோறுந டந்துசி னுங்கிகள் பழையோர்மேல்

வால நேசநி னைந்தழு வம்பிகள்
ஆசை நோய்கொள்ம ருந்திடு சண்டிகள்
*வாற பேர்பொருள் கண்டுவி ரும்பிகள் எவரேனும்

நேய மேகவி கொண்டுசொல் மிண்டிகள்
காசிலாதவர் தங்களை யன்பற
நீதி போலநெ கிழ்ந்தப றம்பிகள் அவர்தாய்மார்

நீலி நாடக மும்பயில் பண்டைகள்
பாளை யூறுக னுண்டிடு தொண்டிகள்
நீச ரோடுநி னங்குட டம்பிகள் உறவாமோ

பாயுமாமத தந்திழு கம்பெறு
மாதி பாரத மென்ற பெருங்கதை
பார மேருவி லன்று வரைந்தவன் இளையோனே

பர்வை யாங்குற மங்கை செழுந்தன
பார மீதில னைந்து முயங்கிய
பாக மாகிய சந்தன சூங்கும மணிமார்பா

†சீய மாயுரு வங்கொடு வந்ததன்
சேசன் மார்பையி டந்து பசங்குடர்
சேச வாரிய ணிந்த நெடும்புயல் மருகோனே

தேனு லாவுக டம்ப மணிந்தகி
ரீட சேகர சங்கரர் தந்தருள்
தேவநாயக செந்திலு வந்தருள் பெருமானே. (நக)

* 'வருகிற' என்பது 'வாற' என்று மருவீற்று. சீயம் - சிங்கம். † அசு
சேசன் - இரணியன்.

தனதானன தன்னந் தாத்த
தனதானன தன்னந் தாத்த
தனதானன தன்னந் தாத்த தனதான .

69. முகிலாமெனு மனகங் காட்டி
மதிபோலுயர் துதலுங் காட்டி
முகிழாகிய நகையுங் காட்டி அமுதூறு

மொழியாகிய மதுரங் காட்டி
விழியாகிய கணையுங் காட்டி
முகமாகிய கமலங் காட்டி மலைபோலே

வகையாமின முகையுங் காட்டி
இடையாகிய கொடியுங் காட்டி
வளமானகை விளையுங் காட்டி விதமான

மணிசேர்க்கடி தடமுங் காட்டி
மிகவேதொழி ல்திகங் காட்டு
மடமாத்தர்கள் மயலின் றோற்றில் உழல்வேனே

நகையால்மத னுருவந்* தீத்த
சிவனாரருள் சுதனென் றார்க்கு
நலனையரு ளமர்நெந் தூர்க்குள் உறைவோனே

நவமாமணி வடமும் பூத்த
தனமாதெனு மிபமின் றோர்க்கை
நழுவாவகை பிரியங் காட்டு முருகோனே

அகமேவிய நிருதன் பேர்க்கு
வரவேசமர் புரியுந் தோற்றம்
அறியாமலு மபயங் காட்டி முறைகூறி

அபிராவத முதுகின் தோற்றி
படையாமென இனிதன் பேத்தும்
அமரேசனை முழுதுங்காத்த பெருமானே. (௫௨)

தானதனதான தானந்த தானந்த
தானதனதான தானந்த தானந்த
தானதனதான தானந்த தானந்த தானதான

70 மூலம்வினை மேர மேல்கொண்டி டாஸ்து
புகுவெகு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்
ஏழை நெய் நந்த யேதுஞ்ஞெ யரவஞ்சி யதிபார

மோகநனை வாவ மேரவஞ்ஞெய் வெனண்டர்
தேடஅரி தாய *வேயங்க ளாலின்ற
மூலபர யோக மேல்கொண்டி டாஸ்து துளதாசு

நாபுந்மதி வேக கால்கொண்டு தீமண்ட
வாசியன லாடு பேரயொன்றி வரனின்ற
ணைமாதிரிதி வாறுங்க ளாஇன்ப அமுதூறல்

நாடியதன் ரீது போய்நின்ற ஆநந்த
மேலைவெளி யேறி ரீயின்றி நானின்றி
நாடியினும்வேறு தானின்றி வரங்கின்றதொருநாளே

காளவிட பூணி மாதங்கி வேதஞ்ஞொல்
பேலதெருடு ரீலி பாதங்க ளால்வந்த
காலன்னிழ மோகி பாமுண்டி பாரமொட டனல்வாயு

காதிமுதிர் வான மேதங்கி வாழ்வஞ்சி
ஆடல்விடை யேறி பாகங்கு ளாமங்கை
கரவிடட மாடி நாளன்பர் தாமவந்து தொழுமாது

வாஸமுழ தாளு மோர்தண்டு நாய்தங்கு
சோதிமணி மர்ப மாலின்றி னுளின்சொல்
வாழமுமைமாதராளமைந்தனையெந்தை யினையோனே

மாசிலடி யார்கள் வாழ்கின்ற ஆர்சென்று
தேடினியை யாடி யேயங்க ளேறின்று
வாழமுமில்வீரனெனெ ட்தில்வாழ்கின்ற பெருமானே. ()

* வேய - ஞானத்தினால் அறியப்படுபொருள்.

தந்தந்தந் தந்தன தானன தந்தந்தந் தந்தன தானன
தந்தந்தந் தந்தன தானன தனதான.

71. *வஞ்சங்கொண்டுந் திடராவணனும்பர்தென்திண்பரிதேர்கரி
மஞ்சின்பண் | ஏசரி யாமென வெகுதேனை

வந்தம்பும் பொங்கிய தாகள திரந்துந்தவர் சம்பிர தாயமும்
வம்புந்தும் | ம்பல பேசியு மெதிரேகை

மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய் போதுகு ரங்குதஞ் சுங்கனல் போலவெ
குண்டுங்குன் லுங்கர டார்டர மதும்வீசி

மிண்டுக்குங் கங்கரி னாலெத கர்த்தங்கங் கங்கர மார்பொடு
மின்பந்துள் சிந்திற் சாரரர் வகைரேர

வஞ்சண்டன் தென்றிறை நாயு விழுந்தக்குஞ் சென்றென தூதர்ந
வந்துந்துத் தென்றிட வேதலை ர்ணைரே

புண்டுங்கண்டுஞ்சிலகடிகள் டுண்டன் லுங்குதிபோடவு
யாந்தம் | பங்கொண்டுநெல் மாதவன் மருகோனே

தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறியேன்மதி கொஞ்சங்கொஞ் சந்துமையேயருள்
தந்தென்றின் பந்தகு வீடது தருவாயே

சங்கஞ்சங் கங்கபல் சூழ்தட மெங்கெங்கும் பொங்க மகாபுனி
தந்தங்குஞ் ரெந்திலில் வாழ்வுபார் பெருமானே. (ஞச)

தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததந்த
தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததான.

72. வந்துவந்து முந்தவழ்து †வெஞ்சுகர்த யங்கநின் லு
‡மொஞ்சிமொஞ்சி யென்றழுங்கு ழந்தையோடு

மண்டலங்கு லுங்கஅண்டர் விண்டலம்பி ளந்தெழுந்த
செம்பொன்மண்ட பங்களும்ப யின்றவீடு

கொந்தனைந்த சூந்தளந்த ழைந்துகுங்கு மர்தயங்கு
கொங்கைவஞ்சி தஞ்சமென்று மங்குகாலம்

* வஞ்சம் கொண்டும் திடராவணனும் எனப் பிரித்துக் கொள்க.

† வெஞ் சுகம் - விருப்பமாகிய இன்பம். ‡ மொஞ்சி - மூலை,

* கொங்குடம்பு கொங்குபொங்குபங்கு மதுதண்டுகொஞ்சு
செஞ்சுதங்கை தங்குபங்கு யங்கள் தாராய்

சுந்தடர்ந்த முந்தருட்பு § மந்தரஞ்செ முங்கருட்பு ||
|| கந்தரம்பை || செண்பதங்கொள் செந்தில்வாழ்வே

தண்கடங்க டந்துசென்று பண்கடங்கடர்ந்த * இன்சொல்
திண்புனம் || குந்துகண்டி- ஹஞ்சுகோவே

அந்தகன்க லங்கவந்து † கந்தரங்க லந்திசிந்து
ரஞ்சிறந்து வந்தலம் || ரிந்தமார்பா

அம்§ || னம் || குந்தநண்பர் || ம || ம || மந்தரன் || த
மம்பலும்பர் || கும்பர்நம் || தம்மிரானே. (ருரு)

தந்த தான தான தந்த தான தான
தந்த தான தான தான தான தான.

73. ஓவஞ்ச ரோருக மோகடுஞ்ச மோகயலோ நெடு
வின்பாரக மோவடு வகரோமுல்

வெந்து போன புராதன ரம்ப ராரி புராபியை
வென்ற சாயக மோகரு வினையோகண்

சுஞ்ச மோமார நூதவர் நெஞ்ச மோ வெணு மாரக
சங்க மாதிரிமோகரு மதில்புழகு

சங்கை * யோவிரு கூதள கந்த மாணிகை தோய்தரு
தண்டை சேர்கழ லீவது மொருநாளே

* கொங்கு - கோங்கு. † அடம்பு - ஓர்வித கொடிப்பு. ‡ கொங்கு
பொங்கு - வாண மிகந்த. § மந்தரம் - மந்தாரம் || கந்தரம்பை - கந்த
அரம்பை கிழங்கோடு கூடிய வாழை. ¶ செண் - செண். ப பண்கடங் கட
ர்த்த - டண்கள் + கங்கு - அடர்ந்த. * இன்சொல் - இன்சொ லுடைய வள்ளி
யம்மை † கந்தரம் - (அன்-ரகன் மனடாக்ய) குளக. ‡ சிந்தரம் - தெய்வ
யானையம்மை. § டனம் புகுந்த நண்பர் - முனிவர்கள். தாம்பலும்பர் - தா +
பல் உம்பர் - தம்பெற்ற பலதேவர்கள். ¶ கும்பர் - கும்பமுறி. ப வெம்ச
ரோருகம் - விருவத்தக்க தாமரை. * ஓவிகு - ஓவ + இரு ஓவ - நீங்க.

பஞ்ச பாதக தாருக தண்ட னீறெழ வானவர்
 பண்டு போலம் ராவதி குடியேறப்
 பங்க யாசனர் கேசவ ரஞ்ச லேயென மால்வரை
 பங்க நீறெழ வேல்விடும் இனையோனே
 செஞ்ச டாடவி ரீமீச கங்கை மாமதி தாதகி
 திங்கள் சூடிய நாயகர் பெருவாழ்வே
 ரெண்ப காடவி நீடிய துங்க மாமதிற் சூழ்தரு
 செந்தில் மாநகர் மேனிய பெருமானே. (ருக)

தன்னதன் தன்னதந்தத் தனதான.

74. இயலிசையி லுசித வஞ்சிக் கயர்வாகி
 இரவுபகல் மலாது சிந்திக் துழலாதே
 உயர்கருணை புரி|| மின்பக் கடல்முழங்கி
 உனையெனது ளறி|| மன்பைத் தருவாயே
 *மயில்தகர்க் லிடைய ரந்தத் தினைகாவல்
 வனசகுற மகளை வந்திக் துணைவோனே
 கயிலைமலை யனைய செந்திற் பதிவாழ்வே
 கரிமுகவ னினைய கந்தப் பெருமானே. (ரு௭)

தந்தனர் தந்தனர் தந்தனர் தந்தனர்
 தந்தனர் தந்தனர் தனதான.

75. இன்பமுந் துன்பமுந் சந்ததங் கொண்டுசென்
 றிங்குமங் குஞ்சுமுன் ற்டுமாயத்
 துன்பவெண் கும்பியங் கந்தவிந் துன்பெருந்
 தொண்டனென் றுயந்துளங் களியேனோ
 புன்குருந் துந்தியந் சந்தனந் சிந்திமுன்
 பொங்கிவெண் சங்கெறிந் தலைவீசும்
 தன்ப்பொருந் தம்பகம் பொன்சொரிந் தெங்கணுந்
 தந்திடுந் செந்திலம் பெருமானே (ரு௮)

*மயில் தகர் லிடையர் - மயிலும் ஆடும் நிறைந்த குன்றினிடத்தில்
 வசிக்கும் வேலவர். † பொருந்தம் - தாமிரபர்ணி.

தானன தானன தானன தானன

தானன தானன

தனதான.

76. ஏவினை நேர்விழி மாதரை மேவிய

ஏதனை மூடனை

நெறிபேணு

சனனை:வீணனை யேடெழு தாமுழு

ஏழையையே மோழையையே

அகலாரீள்

மாவனை மூடிய நோய்பிணி யாளனை

வாய்மையி லாதனை

இகழாதே

மாமணி நூற்ற சீதள தாள்தனில்

வாழ்வுற சவதும்

ஒருகாளே

நாவலர் பாடிய நூலிசை யால்வரு

நாரத னூர்புகல்

குறிமாதை

நாடியெ கானிடை கூடிய தேவக

நாயக மாமயில்

உடையோனே

தேவிம னோன்மனி ஆயிப ராபரை

தேன்மொழி யாள்தரு

சிறியோனே

சேணுயர் சோலையி னீழலி லேதிகழ்

சீலை வாய்வரு

பெருமாளே. (ஞசு)

தானு தந்தத் தானுதந்தத்

தானுதந்தத் தனதான.

77. ஓரா தொன்றைப் பாரா தந்தத்

தோடே வந்திட்

மெய்சோர

ஊடா னன்றுற் றார்போல் நின்றெட்

டாமால் தந்திட்

மெய்மாதர்

கூரா வன்பிற் சோரா நின்*றக்

கோயா நின்னுட்

குலையாதே

கோடார் செம்பொற் றோளா நின்சொற்

கோடா தென்கைக்

கருள் தாராய்

* அக்கு . எனும்போடுகூடிய சரீரம்.

*தோரா வென்றிப் போரா மன்றற்

ரோளா குன்றைத்

துனையாட

சூதா யொண்டிக் கேயா வஞ்சச்

சூர்மா அஞ்சப்

பொருமவேலா

சீரார் கொன்றைத் தார்மார் பொன்றச்

சேவே நெந்தைக்

கினியோனே

தேனே யன்பர்க் கேயா ின்சொற்

சேயே செந்திற்

பெருமானே. (௯௦)

தந்தன தான தந்தன தான

தந்தன தான தனதான.

78. குன்றிலுறு மாணை வென்ற விழியாலெ

கஞ்சமுகை மேவு

முகையாலே

கங்குல்செறி கேச மங்குல்குலை யாமை

கந்தமலர் குடு

மதனாலே

நன்றுபொருள் தீர வென்றுவிலை பேசி

நம்பவிடு மாதர்

உடனாடி

†நஞ்சுபிசு தேரை யங்கமது வாக

ரைந்துவிடு வேளை

யநன் பாராய்

குன்றிமணி போல்வ செங்கண்வரி ‡போகி

கொண்டபடம் வீசு

மணிகூர்வாய்

கொண்ட மயிலேறி அன்றசுரர் சேனை

கொன்றகும் ரேசு

குருநாதா

மன்றல்கமழ் பூக தெங்குதிரள் சோலை

வண்டுபடு வாவி

புடைசூழ

மந்திரட மாடு செந்தினகர் மேவு

மைந்தஅம ரேசர்

பெருமானே (௯௧)

* தோரா-தாலா, தோற்காத † நஞ்சு-நஞ்சுடைய பாம்பு. இஃது சூகு பெயர். ‡ போகி-பாம்பு.

தனன தானனத் தனதன தனனாக்
தந்தத் தந்தத் தனதான.

79. *குர மேவமெய்க் துறவினின் மறவாக்

குமிட்டித்தித்

தூட்டிழ்கித்

குமுத வாபின்முற் றமுதினை நுகராக்

கொண்டற் கொண்டைக்

குழலாரோ

†டகரு தூளிகர்ப் புரதன இருகோட்

டன்புற் றின்பக்

கடலுடே

அமிழு வேனைமெத் தெனவொரு கரைரேர்த்

தம்பொற் றன்டைக்

கழல்தாய்

ககன கோளகைக் கணவிரு மளவாக்

கங்கைத் துங்கப்

புனலாடும்

கமல வாதனற் கணவிட முடியாக்

கம்பர்க் கொன்றைப்

புகல்வோனே

சுகரகோபுரத் தினுமதி லினுமேற்

செம்பொற் கம்பத்

தளமீதும்

தெருவி லேயுநித் திலமெறி யலைவாய்ச்

செந்திற் சுந்தப்

பெருமாளே. (௬௨)

தனதன தந்த தனதன தந்த

தனதன தந்த தானுந்தனன

80. குடர்நிண மென்பு சலமல மண்டு

குருநிந ரம்பு

சீயூன் பொதிதோல்

குலவு குரம்பை முருடு:கமந்து

† குனகிம கிழந்து

நாயேன் தளரா

அடர்மத னம்பை யனையக ருங்கண்

அரிவையர் தங்கள்

தோடோய்ந் தயரா

* குகாம் - மலைக்குகை. † அகருதூளி - அகிற்பொடி.

† குனகி - குணங்கி என்பதன் மருஉ.

அறிவழிகின்ற குணமற வுன்றன்
 அடியிணை தந்து நீயாண் டருள்வாய்
 தடவியல் செந்தி ளிறையவ நண்பு
 தருகுற மங்கை வாழ்வாம் புயனே
 சரவண கந்த முருகக டம்ப
 தனிமயில் கொண்டு பார்சூழ்ந் தவனே
 சுடர்படர் குன்று ஸுனைபட அண்டர்
 தொழுவொரு செங்கை வேல்வாங் கியவா
 *துரிதப தங்க இரதப்ர சண்ட
 சொரிக்டல் நின்ற குரார் தகனே (௬௩)

தன தன தன தன தன தன தன தன தந்தத்தன தானு.
 81. கொலைமத கரியன ம்ருகமத மொழுகிய கும்பத் தனமானுர்
 குமுதஅமுதஇதம்பருகியுருகியமல்கொண்டுற்றிடுநாயேன்
 நிலையழி கவலைகள் கெடவுன தருள்வழிநின்றுற்றிடவேதான்
 நினதிரு வடிமல ரிணைமன தினிலுற நின்றபற்றடைவேனோ
 சிலையென வடமலை யுடையவ ரருளிய செஞ்சொற் சிறுபாலா
 திரைகடலிடைவருமசுரனைவதைசெய்த செந்திற்பதிவேலா
 †விலைநிகர் துதலிபமயில்குறமகனும்விரும்பிப்புணர்வோனே
 விருதணி மரகத மயில்வரு குமரவி டங்கப் பெருமானே()

தானத் தானன தானத் தானன தானத் தானன தந்ததான.
 83. சேமக் கோமள பாதத்தாமரைசேர்தற்கோதும நந்தவேதா
 தீதத் தேயவி ரோதத் தேகுண சிலத் தேமிக அன்புறாதே
 காமக் ரோதவு லோபப் பூதவி காரத் தேயழி கின்றமாயா
 'காயத் தேபசு பாசத் தேசிலர் காழுந் தேயும தென்னொலோதான்
 நேமிச் சூரொடு மேருத் தூளெழ நீளக் காளபு யங்ககால
 நீலக் ரீபக லாபத் தேர்விடு நீபச் சேவகசெந்தில்வாழ்வே
 ஓமத் தீவழு வார்கட் கூர்சிவ லோகத் தேதரு மங்கைபாலா
 யோகத்தாறுபதேசத்தேசிகவூமைத்தேவர்கள் தம்பிரானே.

* துரித பதங்க இரதப்ரசண்ட - வேகத்தோடு செல்லும் பயிலாகிய.
 இரதந்நையுடைய பிரசண்டனே. † விலை - விஸ்வை

தந்த தனதனன தந்த தனதனன
தந்த தனதனன தனதான.

83. தந்த பசிதனைய நிந்து முலையமுது

தந்து முதுகுதட

வியதாயார்

தம்பி பணிவிடைசெய் கொண்டர் பிரியமுன

தங்கை மருகருயி

ரெனவேசார்

மைந்தர் மனைவியர்*க டுட்டி கடனுதவு

மந்த வரிசைமொழி

பகர்கேடா

வந்து†தலைநவிர விழ்ந்து தரைபுகம

யங்க வொருமகிட

மிசையேறி

அந்த கனுமெனையடர்ந்து வருகையினில்

அஞ்ச லெனவலிய

மயில்மேல்நீ

அந்த மறலியொடு கந்த மனிதனம

தன்ப னெனமொழிய

வருவாயே

சிர்தை மகிழமுலை மங்கை நகிலிணைகள்

சிந்து ‡பயமயிலு

மயில்வீரா

திங்க ளரவுந்தி துன்று சடிவருள்

செந்தி எனகரிலுறை

பெருமாளே. (௯௯)

தனந்தந்தன தனத்தந்தன தனத்தந்தன தனதான.

84. தரிக்குங்கலை நெகிழ்க்கும்பர தவிக்குங்கொடி மதனேவிற்

றகைக்குந்தனிதிகைக்குஞ்சிறு தமிழ்த்தென்றலினுடனேநின்

றெரிக்கும்பிறை பெனப்புண்படு மெனப்புன்கவி¹ சிலபாடி

இருக்குஞ்சிலர் திருச்செந்திலை யுரைத்துய்ந்திடஅறியாரே

அரிக்குஞ்சதுர் மறைக்கும்பிர மனுக்குந்தெரி² வரிதான

அடிச்செஞ்சடை முடிக்கொண்டிடு மரற்கும்புரி தவபாரக்

கிரிக்கும்பரன் முரிக்குங்க்ருபை வரிக்குங்குரு பரவாழ்வே

கிளைக்குந்திற லரக்கன்கிளை கெடக்கன்றியபெருமாளே.()

* கெம்பு - சுற்றம். † தலை நவிர - தலை மயிர். ‡ பயம் - டால்.

தனனாத் தனன தனனாத் தனன
தனனாத் தனன தனதான.

85. கிலையாப் பொருளை ஈயுடலாக் கருதி
நெடுநாட் பொருந் தும் அவமேபோய்
நிறைபோய்ச் செவிடு குருடாய்ப் பிணிகள்
நிறைவாய்ப் பொறிகள் தடுமாறி
மலநீர்ச் சயன மிசையாய்ப் பெருகி
மடிவேற் குரிய நெறியாக
மறைபோற் றரிய வொளியாய்ப் பரவு
மலந்தாட் கமலம் அருள்வாயே
கொல்காட் டவுனி கெடமாச் சுவதி
குளமாநீர்ச் சுவற முதுகுதும்
குறிபோய்ப் பிளவு படமேற் கதுவு
கொதிவேற் படையை விடுவோனே
அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்சீர்க் குமர
அழியாப் புதித வடிவாகும்
அரனாக் கதிக பொருள்காட் டசிப
அடியார்க் கெளிய பெருமானே. (சுஅ)

தனதன தனதன தந்தத் தந்தத் தனதான.

86. பரிமள களபசு கந்தச் சந்தத் தனமானார்
படையம படையென ிஅந்திக் குங்கட் கடையாலே
வரியளி நிரைமுரல் கொங்குக் கங்குற் குழலாலே
மறுகிடு மருளனை யின்புற் றன்புற் றநுள்வாயே
அரிதிரு மருகக டம்பத் தொங்கற் றிருமார்பா
அலைகுழு குழுவென வெம்பக் கண்டித் தெறிவேலா
திரிபுர தகனரும் வந்திக் குஞ்சற் குருநாதா
செயசெய ஹரஹர செந்திற் கந்தப் பெருமானே. (சுஆ)

* உடல் - பொன். † சுவதி - கடல். ‡ சுவற - வற்ற.
அந்திக்கும் - சந்திக்கும்.

தன்னத் தந்தத் தன்னத் தந்தத் தன்னத் தந்தத் தனதான.

87. புகரப் புங்கப் பகரக் குன்றிற் புயலிற் றங்கிப் பொலிலோனும்
பொருலிற் றஞ்சச் சுருதிச் சங்கப் பெருளைப் பண்பிற் புகல்வோனும்
திகிரிச் செங்கட செலியற் றஞ்சத் திகிரிச் செங்கடத் திருமாலும்
திரியப்பொங்கித்திரையற் றுண்டுட்டெளிதற்கொன்றைத் தாவேனும்
*தகரத் தந்தச் சிகரத் தொன்றித் தடநற் கஞ்சத் துறைவோனே
தருணச் சகாங்கைக் குறவிக்கின்பத் தையளித்தன்புற் றருள்வோனே
பகரப் பைம்பொற் சகரக் குன்றைப் படியிற் சிந்தத் தொடும்வேலா
பவளத்துங்கப் புரிசைச் செந்திற் பதியிற்சந்தப் பெருமானே. (எப)

தந்த தன்ன தந்த தன்ன தந்த தன்ன தனதான.

88. மங்கை சிறுவர் தங்கள் கிளைஞர் வந்து கதற வுடல்தியின்
மண்டி யெரிய விண்டு புனலில் வஞ்ச மொழிய விழஆவி
வெங்கண் மறலி தன்கை மருவ வெம்பி யிடறும் ஒருபாச
விஞ்சை விளைபு மன்று னடிமை வென்றி யடிகள் தொழவாராய்
சிங்க முழுவை தங்கு மடளி சென்று தீமறமி னுடன்வாழ்வாய்
சிந்தை மகிழ அன்பர் புகழு செந்தி லுறைய முருகோனே
எங்கு மிலகு திங்கள் காமல மென்று புகலு முகமாதர்
இன்பம் விளைய அன்பி னணையும் என்று மிளைய பெருமானே.

தனதன்ன தந்த தனதன்ன தந்த
தனதன்ன தந்த தனதான.

89. மனைகனக மைந்தர் தமதழகு பெண்டிர்
வலிமை குலநின்ற நிலையூர்பேர்
வளரிளமை தஞ்ச முனைபுனைவ ளங்கள்
வரிசைதம ரென்று வருமாய
கனவுநிலை யின்ப மதனையென தென்று
கருதிவிழி யின்ப மடவார்தம்
கலவிமயல் கொண்டு பலவுடல்பு ணர்ந்து
கருவில்விழு கின்ற தியல்போதான்

* தகரத்து அந்தச்சிகரம் - தகரவித்தையின் முடிவாகிய உச்சி. † தடநற் கஞ்சம் - இருதயக்மலம். ‡ குறவி - குறத்தியாகிய வள்ளிராயகி. § மறமின் - வள்ளிராயகி.

நினைபுநினை தன்பர் பழவினை களைந்து

நெடுவரை பிளந்த

கதிர்வேலா

நிலமுதல் விளங்கு நலமருவு செந்தில்

நிலைபெற இருந்த

முருகோனே

புனைமலர் புனைந்த புனமற மடந்தை

புனகஇரு கொண்க

புணர்மார்பா

பொருகுட னெதிரந்த நிருதர்மகு டங்கள்

பொடியடந டந்த

பெருமானே. (௭௨)

தனனதந்ததந்த தனனதந்ததந்த

தனனதந்ததந்த தனதான.

90. முலைமுகந்திமிர்ந்த கலவைபுந்துலங்கு

முறுவலுஞ்சிவந்த

கனிவாயும்

முருகவிழ்ந்துதிர்ந்த மலர்களுஞ்சரிந்த

முகிலுமின்பசிங்கி

விழிவேலும்

சிலைமுகங்கலந்த திலதமுங்குளிர்ந்த

திருமுகந்ததும்பு

குறுவேர்வும்

தெரியவந்துநின்ற மகளிர் பின்சுழன்று

செயலழிந்துழன்று

திரிவேளே

* மலைமுகஞ்சுமந்த புலவர் செஞ்சொல்கொண்டு

வழிதிறந்தசெங்கை

வடிவேலா

வளர்புனம்பயின்ற குறமடந்தைகொங்கை

மணிவடம்புதைத்த

புயவேளே

அலைமுகந்தவழ்ந்து சினைமுதிர்ந்தசங்கம்

அலறிவந்துகஞ்ச

மலர்மீதே

அளிகலந்திரங்க இசையுடன் துயின்ற

அரியசெந்தில்வந்த

பெருமானே. (௭௩)

* மலைமுகம் சுமந்த புலவர் - கற்கிமுகி என்னும் பூதத்தால் மலைக் குகையில் அடைக்கப்பட்ட நக்கீரர். † செஞ்சொல் - (அவரால் துதிக்கப்பட்ட) திருமுருகாற்றுப்படை.

தாத்தத் தத்தன தாத்தத் தத்தன
தாத்தத் தத்தன தனதான .

91. மூப்புற் றுச்செவி கேட்டபற் றுப்பெரு

மூச்சுற் றுச்செயல் தடுமாறி

மூர்க்கர் சொற்குரல் காட்டிற் கக்கிட

மூக்குக் குட்டாறி * விளையோடும்

கோப்புக்கட்டி யி னாப் பிச் செற்றிடு

கூட்டிற் புக்குயிர் அலையாமுன்

§ கூற்றத்தத்துவ நீக்கிப் பொற்கழல்

- கூட்டிற் சற்றநன் பிவாயோ

காப்புப் பொற்குரி கோட்டிப் பற்றநன்

காப்பைக் கூட்டவர் குருநாதா

காட்டுக் குட்குற வாட்டிக் குட்டபல்

காப்புக் குத்திர மொழிவோனே

வாய்ப்புற் றத்தாநிழ் மார்க்கத் திட்டுரைநன்

வாய்க்குச் சித்திர முருகோனே

வார்த்தைச் சிற்பர தீர்த்தர் சுற்றலை

வாய்க்குட் பொற்பமர் பெருமாளே . (எசு)

தந்தத்தனதன தந்தத்தனதன

தந்தத்தனதன * தனதான .

92. வஞ்சத் துடனொரு நெஞ்சிற் பவ்நீன

வஞ்சிக் கொடியிடை மடவாரும்

¶ வந்திப் புதல்வரும் ௦ அந்திக் கிளை ஒரு

மண்டிக் கதறிடு வகைகூற

* இளை - ஈளை, அஃதாவது கோழை. † இனாபிச்சு என்றிடு கூட்டில்-
துன்பம்சிறைத்து வருத்தம்உடலில் ‡ புக்கு உயிர்அலையாமுன் - புக்குது
உயிரை வசைப்பதற்குமுன். § கூற்றத்தத்துவம் - உடல் வேறு உயிர் வேறு
கக் கூறுபடுத்தும் யம வேதனைத் தன்மை. || கூட்டவர் - களைந்தவர். ¶ வந்தி
வணங்கும். ௦ அந்தி-ஒருங்கிய.

* அஞ்சக் கலைபடு பஞ்சிப் புழுவுடல்
 அங்கிக் கிரையென உடன்மேவ
 அண்டிப் பயமுற வென்றிச் சமன்வரும்
 அன்றைக் கடியினை தரவேணும்
 கஞ்சப் பிரமனை அஞ்சத் துயர்ஔ்து
 கன்றச் சிறையிடு மயில்வீர
 கண்டொத் தனமொழி அண்டத் திருமயில்
 † கண்டத் தழகிய திருமார்பா
 செஞ்சொற் புலவர்கள் ஈங்கத் தமிழ்தொரி
 செந்திற் பதிகர் உறைவோனே
 செம்பொற் குலவட குன்றைக் கடவிடை
 சிந்தப் பொரவல பெருமானே. (எஞ்)

தனன தனந்த தனதான.
 93. வரியார் கருங்கண் மடமாதர்
 மகவாசை தொந்த மதுவாகி
 இருபோது நைந்து மெலியாதே
 இருதாளி னன்பு தருவாயே
 பரிபால னஞ்செய் தருள்வோனே
 பரமேச ரன்ற நருள்பாலர்
 அரிசேச வன்றன் மருகோனே
 அலைவா யமர்ந்த பெருமானே. (எசு)

தந்தன தான தந்தன தான தந்தன தான தனதான
 94 புந்ததினாறி வந்தது காயம் வெந்ததுகோடி யினிமேலோ
 விண்டுவிடாம லுன்பத மேவு விஞ்சையர்போல அடியேனும்
 வந்துவி நாச முன்கலி தீர வண்சிவ ஞான வடிவாகி
 வன்பத மேறி யென்களையாற வந்தருள் பாத மலர்தாரய்

* அஞ்சக் கலைபடு - அம்ம கலைபடு - தத்துவப்பகுதிகள் பிரிபட்டிப் போகின்ற. † கண்டத்து - கண் தத்து.

எந்தனு னேக செஞ்சுட ராகி யென்கணி லாடு தழல்வேணி
எந்தையர் தேடு மன்பர்ச காயர் எங்கள்சுவாமியருள்பாலா
சந்தர ஞான மென்குற மாது தன்றிரு மார்பி லணைவோனே
சந்தர மான செந்திலில் மேவு கந்தசு ரேசர் பெருமானே

தந்தந்தந் தந்த தனந்தன
தந்தந்தந் தந்த தனந்தன
தந்தந்தந் தந்த தனந்தன தனதான.

95. துன்பங்கொண் டங்கமெனந்தற
நொந்தனடும் பண்புமறந்தொ வி
துஞ்சம்பெண் சஞ்சலமென்பதில் அனுகாதே
இன்பந்தந் தும்பர்தொழுப்பத
கஞ்சந்தந் தஞ்சமெனும்படி
என்றென் னுந் தொண்டுசெயும்படி அருள்வாயே
நின்பங்கொண் டுங்குறமின்சர
ணங்கண்டுந் தஞ்சமெனும்படி
நின் றன்பின் றன்படிசும்பிடும் இனையோனே
பைம்பொன்சின் தின் னுறைதங்கிய
குன்றெங்குஞ் சங்குலம்ம ிரி
பம்புந்தென் செந்திலில்வந்தருள் பெருமானே. (எஅ)

தனன தனதனந் தந்தத் தந்தத்
தனன தனதனந் தந்தத் தந்தத்
தனன தனதனந் தந்தத் தந்தத் தனதான.

96. பதுமவிருசரண் கும்பிட்டின்பக்
கலவிறலமிசூந் துங்கக்கொங்கைப்
†பகடுபுகிதந் துன்றக்கன்றிக் கயல்போலும்
பரியகரியகண் செம் பொற்கம்பிக்
குழைகள் பொரமருண் டின்சொற்கொஞ்சிப்
பதறிதமுறுங் கந்தக்கொந்துக் குழல்சாயப்

புதுபடைத் திருகம் பாங்கத்தங்கத்

தினிதுவரையவென் றந்தத்திந்துப்

புருவவெயர்வுடன் பொங்கக்கங்கை

சடைதாரி

பொடிசெய்தருள்மதன் தந்தரப்பந்திக்

கறிவையிழவிடும் பண்புத்துன்பப்

பொருளிள்ளமகவிர்தம் மன்புப்பண்பைத்

தனிரேனோ

திதிதிததததந் திதித்தந்தித்

முடிமுட்டை - ண் டுண்டிட்டண்டந்

தெனனதனதனத் தந்தத்தந்தந்தத்

தெனனன

திசூர்திதகிந்ததிந் திந்தித்திந்தித்

திரிரிதரவென் றென்றொப்பின் றித்

திமிலைபறையறந் தெண்டிக்குண்ட

சுவர்கோர

சதியில்வருபெருந் சங்கத்தொங்கற்

புயவநற்வெகுண் டஞ்சிக்குஞ்சித்

தலைகொட்டிபலந் தெங்கிக்குங்கட் டுண்டிநாவென்

மரகுமரகஞ் சஞ்ஞஞ*ரெய்ப்

பதியில்முருகமுன் பொங்கத்தங்கி

வலதிலைபொருள் செந்திழந்தப் பெருமாளே. (௭௯)

தானன தானதந்த தானன தானதந்த

தானன தானதந்த தானன தானதந்த

தானன தானதந்த தானன தானதந்த தனதான.

97. பூனவாரகும்ப சீதபமரகொங்கை

மாதர்னிகாரவஞ்ச லீலைபிலேயுழன்று

போதவமேபிழந்து போனதுமானமென்ப தயியாத

பூரியனாகிவஞ்ச காவல்பாதபஞ்ச

பாதகனயுறஞ்செ யாதடியோடிற்றது

போனவர்வாழ்வகண்டு மானையிலேயுழந்து மயல்தீரக்

* செய்யப்பதி வயலூர்.

காரணகாரியங்க ளானதெலாமொழிந்து
 யானெனுமேதைவிண்டு பாவகமாயிருந்து
 காலுடலாடியங்கி நாகியின்மீதிரண்டு விழிபாயக்
 காயமுநாவநெஞ்ச மோர்வழியாகஅன்பு
 காயம்விடாமலுன்றன் நீடியதாங்கினைந்து
 காணுதல்கூர் தவஞ்செய்யோகிகளாய்வினங்க அருள்வாயே
 ஆரணசாரமந்தர வேதமெலாம்வினங்க
 ஆதிரையாணுந் தாழ்வெனனாவணங்கும்
 ஆதரவால்வினங்கு பூரணஞானிஞ்சும் உரவோனே
 ஆர்கலிபுடையுந்து மாவடிவாகின்று
 ஆரணமானவென்று வானுலகாளுமொன்
 ரானவர்கூரந்தை தீரமுனாள் மகிழ்ந்த முருகேசா
 வாரணையலமென்ற போதினிலாழிகொண்டு
 வானியின்மாடிடங்கர் பாழ்படவேயெறிந்த
 மாமுகில்லோராலிருண்டமேனியனாபுகுந்தன்மருகோனே
 * வாலுகழ்துடிவண்ட லோடியநாலில்வந்து
 குல்லிறைவாவாங்கு மாமணியின அந்து
 வாரிதிநீர்ப்பரந்த சீரலைவாழ்கந்த பெருமானே. (அஃ)

தன தன தன தன தன தன தன தன
 தத்தத்தத்தன தத்தத்தத்தன—தந்ததான.

98. படிதனிலுறவெனு மனைவர்கள் பரிவொடு
 பக்கத்திற்பல கத்திட்டுத்துயர் கொண்டுசாரப்
 பனைமரவிறகிடை யழலிடைபுடலது
 பற்றக்கொட்டுகள் தட்டிச்சுட்டிடு துன்பமேனிக்
 கடி ரமனுயிர் தனை யிருவிழியனலது
 கக்கச்சிக்கென முட்டிக்கட்டவு டைந்துபோமுன்
 கதிதருமுருகனு மெனநீனை பவரொடு
 கற்றிப்புக்கறி வொக்கக்கற்பது தந்திடாயோ

வடகிரிதொன்பட அலைகடல்சுவறிட
 மற்றெத்திக்கினு மெட்டுத்திக்கினும் வென்றிவாழ
 வலியுடனெதிர்பொரு மகரரீள்பொடிபட
 வட்டத்திட்டியர் வெற்பைக்குத்திம லைந்தவேலா
 அடர்சடைமிசைமதி யலைசலமதுபினை
 யத்தற்குப்பொருள் கற்பித்துத்தரு செந்தில்வாழ்வே
 யடிமுதன்முடி பிணும் வடி வொடுதொழுமவி
 னத்திற்பத்திகொள் ரத்தா சத்தர்கள் தம்பிரானே

தனத்ததர்தனர் தனத்ததர்தனர்
 தனத்ததர்தனர் தனதான.

19. புரக்கவந்தநங் குறக்கரும்பைமென்
 புனத்திலன் றுசென் றுறவாடிப்
 புடைத்தலங்கர்தம் படைத்தெழுந்ததண்
 புதுக்குரும்பைதின் புயமீதே
 செருக்குருஞ்சகங் களிக்குமன் புடன்
 திளைச்சுந்நிறம் புகழாதிந்
 த்ரியக்கடஞ்சமர் தலக்கண்மண்டுமென்
 றியக்கமென்றெழிந் திடுவேனே
 குறக்கிளங்கொணர்ந் தரக்கர்தண்டமுங்
 குவட்டிலங்கையுந் துகளாகக்
 கொதித்துவெம்பியங் கதிர்த்துவந்துடன்
 குதித்தகொண்டலின் மருகோனே
 துரக்கவும்பரும் பரப்புசண்டசுந்
 துரத்தனும்பிறந் தவராத
 சுகத்துளன்பருந் துதித்தசெந்தில்வந்
 துதிக்குழும்பர்தம் பெருமானே. (அஉ)௦

தன்ன தானன தந்தன தந்தன
தன்ன தானன தந்தன தந்தன
தன்ன தானன தந்தன தந்தன தனதான.

100. புகரில் சேவல செங்கர சங்கர

திருதர் கோபகர யுஞ்சுநெடு நங்கிரி
பொருத சேவக குன்றவர் பென்கொடி மணவாளர்

புனித பூசா ருஞ்சுநரும்பலா
பயச பூதர வென்றிரு கண்டினல்
பொழிய ரீரிசை யன்பு னும்பிய

அகிலபூதவு டம்பு முடம்பினில்
அமரு மாருயி ருங்கர னங்கனும்
மவுன வார்வாடி குருதுதொ புந்தனி யுணர்வாலே

அகில வாதிசு ருஞ்சம யங்கனும்
அடைய ஆமென அன்றென நின்றதை
அறிவி லேனறி யும்படி யென்றருள புரிவாயே

மகர கேதன முந்திகழ் செந்தமிழ்
மலைபின் மாருத மும்பல அம்பரி
மனசு லீமுக மும்பல † மஞ்சரி வெறியாடும்

† மதுக ராவ சிஞ்சினி யுங்கன
§ மதுக கார்முக மும்பொர வந்தொழ
மதன ராசனும் வெந்து விழும்படி முனி||பால

முகுள் || வி லோசன முஞ்சிறு திங்களு
முதுப கிரதி யும்பினை யுஞ்சடை
முடியர் பாதிபு டம்பில்லி வங்கிய வபிராமி

முகர நூபுர பங்கய சங்கரி
கிரிகு மாரிநீரி யம்பிகை தந்தருள்
முகருனேவளர்செந்திலில்வந்தருள் பெருமானே. (அரு.)

* சிலீமுகம் - அமபு † மஞ்சரி - பூங்கொத்து ‡ மதுகாராவ சிஞ்சினி - மதுசூர அரவ சிஞ்சினி, வண்டுஆகிய ஒலிக்கின்ற நாண். § மதுக கார்முகம் - இனிய வில், கரும்புலில். || பாலம் - ஓதற்றி. || முகுள் - தோன்றிய.

திருவாவினன்குடி—பழநி.

தான தந்தன தானுன தானன
தான தந்தன தானுன தானன
தான தந்தன தானுன தானன தனதான.

✓101. நாத விந்துக லாநீ நமோநம

வேத மந்திரமொருநமோநம

ஞான பண்டித ஸ்ரீ நமோநம

வெகுதேவடி

நாம சம்புகு பாரா நமோநம

பொக அந்தி பாலாநமோநம

நாக பந்தம யுரா நமோநம

பாசூர்

தேத தண்டனி நோதா நமோநம

கிதகிண்கிணிபாத நமோநம

திர சம்பரம வீரா நமோநம

*கிரிபாஜ

சிப மங்கல ஜேதி நமோநம

தூய அம்பல ஸீலா நமோநம

தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம

அருள் தாராய

சுத லும்பலக் கோலால பூஜையும்

ஒதலுங்குண ஆசார தீதும்

சுர முங்குரு சீபாத ரேனையு

மறவாத

ஏழ்தலம் புகழ் காவேரி யால்னீ

சோழமண்டலநீதேமனோகர

ராஜக் கெம்பிர நாடாளு நாயக

வயலூரா

ஆதரம்பரி லாநூர் தோழமை

சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாநினில்

ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகபி

லைபிலேகி

ஆதியத்தல லாவாசபாடிய

சேரர் கொங்குவை கூலூர் நனாடதில்

ஆவினன்குடி வாழ்வுான தேவர்கள் பெருமாளை. (த)

கிரிபாஜன - குற்றஞ்சிவேந்தன். †கோலாலதலம் என்பது கோலாலம் என்றுயிற்று. கோலாலம் - சம்பரம். ‡கெம்பிர - கெம்பி. 1893

102. போத கந்தரு கோவே நமோநம
நீதி தங்கிய தேவா நமோநம
பூத லந்தனை யாள்வாய் நமோநம பணியாவும்
பூணு கின்றடி ரானே நமோநம
வேடர் தங்கொடி மாலா நமோநம
போத வன்||சுழ் ஸாமீ நமோநம அரிதான
வேத மந்திர ஸூபா நமோநம
ஞான பண்டித நாதா நமோநம
வீர கண்டைகொள் தாளா நமோநம அழகான
மேனி தங்கிய வேளே நமோநம
வான பைந்தொடி வாழ்வே நமோநம
வீறு கொண்டவி சாகா நமோநம அருள் தாராய்
பாத கஞ்செறி சூரா திமானவெ
கூர்மை கொண்டயி லாலே *பொராடியெ
பார அண்டர்கள் வானாடு சேர்தர அருள்வோனே
பாதி சந்திர னேசும் வேணியா
சூல சங்கர னுர்கித நாயகர்
பார திண்டிய மேசேரு கோதியர் கயிலாயர்
ஆதி சங்கர னுர்பாக மாதுமை
கோல அம்பிகை மாதா மனோன்மனி
ஆயி சுந்தரி தாயான ஞானணி அபிராமி
ஆவல் கொண்டிவி ருலே †சிராடவெ
கோம ளம்பல சூழ்கோ யில்மீறிய
ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே. (உ)

- 103 வார ணந்தனை நேரான மாமுகை
மீத ணிந்திடு பூணா மாரொளி
வால சந்திர னேராக மாமுகம் எழில்கூர

* பொராடிய-பொராடிய. † வீரலே - வீரவே. ‡ சிராடிய-சிராடிய.

*வாரணங்கிடு சேலான நீள்விழி

யோலை தங்கிய வராகாது வானிட

வான இன்சுதை மேலான வாயிதழ்

அமுதூறத்

தோரணஞ்ஞெறி தாராவாழையேய்துடை

மீதிலநின்றிடை நூலபோலு லாங்கியெ

தோகையென்றிட வரகாகஞ்சுரன

நடைமாறார்

தோத கந்தனை மாநாயை யேவடி

வாகர னபுதெ னுஆய வேராவது

தோணி மெபடி ராயேனு னியருள்

தருவாயே

காரணந்தனை யோராத் சாசரா

தாமடங்கலு ிருக வானவா

காவ லிசுதர னுடா ன னேயபில்

விடுமீவிரா

கார்க்கிடந்தனை யுணுக வானவா

வாழ்தருமபடி மேனா லேமிசை

காள் சண்டம காத்தேவ னுரதரு

முருகோனே

ஆரணந்தனை வாநாடி யோருரை

தூது கின்றென வாராதெ னுஅவன்

ஆண வபுலகட னேகாவ லாமதில

இடுமேவலா

ஆத வனகதி மேவாது லாவிய

கேட்டி மங்கலா மாமாது மேவிய

ஆவி னன்குடி யோனே ஈ ராதிபா பெருமானே. (௩)

தான தந்தன தான தந்தன

தான தந்தன தான தந்தன

தான தந்தன தான தந்தன தனதான்.

104 மூல மந்திர மேக லிங்கிலே

மேவ திங்கிலே நேய மிங்கிலே

மோன மிங்கிலே ஞானமிங்கிலே

மடவராகள்

* வாரணங்கிடு - பெரிய தீ ன்பஞ் செய்கின்ற. † ஒதுகின்றென-ஒதுக இன்று என, என்று பிச்சு.

மோக முண்டதி தாக முண்டப
 சாரமுண்டப ராத முண்டிடு
 மூக னென்றொரு பேரு முண்டருள் பயிலாத
 கோல முங்குண ஶீன துன்பர்கள்
 *வார்மையும்பல வாகி வெந்தெழு
 கோர கும்பிபி லேவி முந்திட நினைவாகித்
 கூடு கொண்டிழல் வேளை யன்பொடு
 ஞான நெஞ்சினர் பாவி னாங்குடு
 கூர்மை தந்தினி யான வந்தருள் புரிவாயே
 டீவி வெந்துய ராவி வெந்தவ
 சோகு வெந்தமண் மூகர் நெஞ்சிடை
 பீதி கொண்டிட வாது கொண்டருள் எழுதேடு
 பேணி யங்கெதி ராறு சென்றிட
 மாற னும்பிணி தீர வஞ்சகி
 டீறு வெங்கழு வேற வென்றிடு முருகோனே
 ஆல முண்டவர் சோதி யங்கணர்
 பாக மொன்றிய வாலே யந்தரி
 ஆதி யந்தமு மானசங்கரி குமரேசா
 ஆர ணம்பயில் ஞான புங்கவ
 சேவலங்கொடி யான பைங்கர
 ஆவி னன்குடி வாழ்வு கொண்டருள் பெருமானே. (ச)

105. வேயிசைந்தெழுதோள்கள் தங்கியமாதர்கொவகையிலேமுயங்கிட
 வீணி லுஞ்சில பாத கஞ்செய அவமேதான்
 வீறு கொண்டிட னேவ ருந்தியுமே லைந்தவமே திரிந்துள
 மேக வன்றறி வேக லங்கிட வெகுதூரம்
 போயலைந்துழலாகிரொந்துபின்வாடிநைந்தெனதாவிவெம்பியே
 பூத லந்தனி லேம யங்கிய மதிபாகப்

போது கங்கையி னீர்சொரிந்திருபாதபங்கயமேவணங்கிய
 பூசை யுஞ்சில வேபு ரிந்திட அருள்வாயே
 தீயி சைந்தெழு வேயி லங்கையில்ராவணன்சிரமேயரிந்*தவர்
 சேனை யுஞ்செல மாள வென்றவன் மருகோனே
 தேச மெங்கணுமேபு ரந்திடு சூர்ம டிந்திடவேலின் வென்றவ
 தேவர் தம்பதி யாள அன்புசெய் திடுவோனே
 ஆயி*சுந்தரி நீலி பிங்கலே*போக அந்தரி சூலி குண்டலி
 ஆதி யம்புகைவேத தந்திரி யிடமாகும்
 ஆல முண்டர னூரிறைஞ்சவொர்போதகந்தனையேயுகந்தருள்
 ஆவி னன்குடி மீதி லங்கிய பெருமாளே. (ஈ)

தனதான தந்தனத் தனதான
 106. †அபகார நிந்தைபட் குழலாதே
 அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
 உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
 உணரானி னைந்தருட் பெறுவேனோ
 இபமாமு கன்றனக் கிளையேனாடு
 இமவான்ம டைந்தையுத் தமிழாலா
 செபமலை தந்தசற் குருநாதா
 திருவாளி னன்குடிப் பெருமாளே. (ஈ)

தனன தனந்தனத் தனன தனந்தனத்
 தனன தனந்தனத் தனதான.
 107. கனமா-யெழுந்துவெற் பெனவே யுயர்ந்துகற்
 புரஃமா ரணந்துளிர்த் திடுமானார்
 கனிவா யுகந்துசிக் கெனவே யணைந்துகைப்
 பொருளேயிழுந்துவிட் டயர்வாயே
 மனமே தளர்ந்துவிக் கலுமே யெழுந்துமட்
 டறவே யுலந்துசுக் கதுபோல

*அலர்-இஃது ஒருமையிற் பன்மை. †அபகார நிந்தை' என்றும் பாடம்.
 ‡ மாரணம்-மஃதிர வித்தையால் மரணத்தை உண்டிபண்ண எழுப் தெடுக்க
 *சூலி-அஃதாவது இங்கே கொங்கை.

வசமே யழிந்துவுக் கிடுநோய் துறந்துவைப்
 பெனவே சீனைந்துனைப் புகழ்வேனோ
 புனவேடர் தந்தபொற் குறமாதா இன்புறப்
 புணர்காதல் கொண்டவுக் கிழவோனே
 புனவேறு மங்ங வெற் பொருளுர் சிங்களன்பொட்
 டெழுவே வெறிந்துவுக் கிரவீரா
 தினமேவு குங்குமப் புயவாச கண்கணிச்
 சிறுகித செம்பதத் தருளாளா
 சிவலோக சங்கரிக் கிறைபால பைங்கயத்
 திருவா ளினன்குடிப் பெருமானே. (எ)

தானன் தனனத் தானன் தனனத்
 தானன் தனனத் தனதான.

108. காரணிந் தவரைப் பாரடர்ந் துவினைந்
 காதல்ரெஞ் சயரத் தடுமாறிக்
 கானரம் புதிரத் தோல்வமும் புறுபொய்க்
 காயமொன் றுபொறுத் தடியேனும்
 தாரிணங் குகுழற் கூரணிந் தவிழிச்
 சாபமொன் றுதுதற் கொடியார்தம்
 தாள்பணிந் தவர்பொற் றேள்விரும் பிமிகத்
 தாழ்வடைந் துலையத் தகுமோதான்
 குரனங் கம்விழத் தேவர்நின் றுதொழத்
 தோயமுஞ் சுவறப் பொருமவேலா
 தூய்மைகொண் டகூறத் தோகைநின் றபுனச்
 குழ்பெருங் கிரியிற் றிரிவோனே
 ஆரணன் கருடக் கேதனன் தொழமுற்
 றுலமுண் டவருக் குரியோனே
 ஆலையும் பழனச் சோலையும் புடைசற்
 றுவினன் குடியிற் பெருமானே. (அ)

தன்தான தந்ததன தனதான தந்ததன
தனதான தந்ததன தனதான.

109. சிவனார்ம னங்குளிர உபதேச மந்தரமிரு

செவிமீதி னும்பகர்செய் குருநாத

சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால சுந்தரின்

செயலேவி ரும்பிபுளம் நினையாமல்

அவமாயை கொண்டுலகில் விருநாஅ லைந்துழலும்

அடியேனை அஞ்சலென வரவேணும்

அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைப

அருள்வான இன்பமது புரிவாயே

நவநீத முந்திருடி உரலோடெ யொன்றுமரி

ரகுராமர் சிந்தைமகிற் மருகோனே

நவலோக முங்கைதொழு நிரதேவ லங்கிருத

நலமான விஞ்சைகரு வினைகோவே

*தேவயானை யங்குழமின் மணவரன சம்பரமுறு

திரல்வீர நிஞ்சுகதிர் வடிவேலா

திருவாவி னன்குடியில் வருவேள் ச வுந்தரிக

செகமேல்மெய் கண்டலிறல் பெருமாளே. (கூ)

தனதத்தன தானதந்தன தனதத்தன தானதந்தன

தனதத்தன தானதந்தன தனதான.

110. பகர்நற்கரி தானசெந்தமி ழிசையிற்சில பாடலன்பொடு

பயிலப்பல காவியங்களை யுணராதே

பவளத்தினை வீழியின்கனி யதனைப்பொரு வாய்மடந்தையர்

பசலைத்தன மேபெறும்படி விரகாலே

சகரக்கடல் சூழும்புனி மிசையிப்பீடி யேதிரிந்துழல்

சருகொத்துள மேயயர்ந்துடல் மெலியாமுன்

தகதித்திமி தாகிணங்கிண னெவற்றெழு தோகையம்பரி

தனிலற்புத மாகவந்தருள் புரிவாயே

நுகர்னித்தக மாகுமென்றுமை மொழியிற்பொழி பாலைபுண்டிடு
 துவல்மெய்ப்புள பாலனென்றிடும் இளையோனே
 துதிவைத்த கராமலைந்திடு களிதுக்கரு ளேபுரிந்திட
 நொடியிற்பரி வாகவந்தவன் மருகோனே
 * அகரப்பொரு ளாதியொன்றிடு முதலக்கர மானதிற்பொருள்
 அரனுக்கினி தாமொழிந்திடு குருநாதா
 அமரர்க்கிறை யேவணங்கிய பழநித்திரு வாளினன்குடி
 அதனிற்(3)டி யாயி நந்தருள் பெருமானே . (க0)

தனதன தனத்த தந்த தனதன தனத்த தந்த

தனதன தனத்த தந்த தனதான .

111. கனபமு லையையத்திற்பு தளநவ லையைக்கொணர்ந்து
 கயலொடு பதைத்தகண்கள் குழைதரவக்
 கரியகுழலைப்பகிர்ந்து மலர்சொரு குட்கொப்பவிறந்து
 கடியிரு ஓடுக்குலங்கள் எனவீழ
 முழுமதி யெனவசிறந்த கைமுக மினுக்கியின்ப
 முருகிதழ் சிவப்பென்று விலைகறி
 முதலுள துளைப்புருந்து அழகுது கிலைத்திறகது
 முடுகும் வருக்கிரங்கி மெலிவேலு
 இளமதி சுடுக்கைதும்பை அரவணி பவர்க்கிலரந்த
 இனியபொ ருளைப்பகர்ந்த குருநாதா
 இபமுக வனுக்குகந்த இளையவ மருக்கடம்ப
 எனதுத லையிற்பதங்கள் அருள்வோனே
 † குழகென எடுத்துகந்த வுமைமுலை பிடித்தருந்து
 குமரட்சி வவெற்பமர்ந்த குகவேலா
 குடிவொடு மிகச்செறிந்த இதணுள் புனத்திருந்த
 குறவரம் களைப்பினர்ந்த பெருமானே . (கக)

* அகரப்பொருளாகி ஒன்றிடு முதலக்கரம் - அகர உகார மகாரத்தின்
 அடங்கிய பிரணவம். † கொப்பு - கோப்பு. ‡ குழகென - குழக என.
 § வவெற்பு என்பது பழநி.

தனனத் தனதன தனதன தந்தத்
தனனத் தனதன தனதன தந்தத்
தனனத் தனதன தனதன தந்தத் தனதான.

112. புடவிக் கணிதுகி லெனவள ரந்தக்

*சடலெட் டிறைத்யறல் குடிமுநி யெண்கட்

புரிதச் சததள நிலைகொள் சயம்புச் சதுர்வேதன்

புரமெட் டெரியெழ விழிகனல் சிந்திக்

கடினத் தொடுசில சிறுநகை கொண்டற்

புதகர்த் தமகர பரசிவ னிரந்தத் தனிமூவர்

இடசித் தமுநிறை தெளிவுற வும்பொற்

செவியுட் பிரணவ ரகசிய மன்புற்

றிடவுற் பனமொழி புரைசெய்கு ழந்தைக் குருநாதா

எதிரும் றசுரர்கள் படைகொடு சண்டைக்

கிடம்வைத் திடஅவர் குலமுழு கும்பர்

டிடவுக் கிரமொடு வெகுளிகள் பொங்கக் கிரியாவும்

பொடிபட் டுதிரவும் விரிவுறு மண்ட -ச

சுவர்கிட் டுதிரவு முகடுகி ழிந்தப

புறமப் பரவெளி கிடுகிடு ணுஞ்சத் தமுமாகப்

†பொருதுற் கைவிலுள அபில்நீண முண்கக்

குருதிப் புனலெழு கடலினு மிஞ்சப்

புரவிக் கனமயில் நடவிலும் விரந்தைக் குமரேசா

படியிற் பெருமித தகவுயர் செம்பொற்

கிரியைத் தனிவலம் வரஅர னந்தப்

‡பலனைக் கரிமுகன் வசமரு ளும்பொற் பதனாலே

பரன்வெட் கிடவுள மிகவும்வெ குண்டக்

கனியைத் தரவிலை யெனஅருள் செந்திற்

பழனிச் சிவகிரி தனிலுறை கந்தப் பெருமானே. (கஉ)

* சடல் எட்டு - எட்டுத்திக்குழமுள்ள கடல், † அறல் - நீர்.

‡ பொருதுற்றை - பொருது உண்கை, § பலன் - பழம்.

தான தன்னதன தான தன்னதன
தான தன்னதன தான தன்னதன
தான தன்னதன தான தன்னதன தனதான .

113. கோல மதிவதனம் லோர்வு தரஅளக
பாரம் நெகிழ்விழி வேல்கள் சுழலநுவல்
கோவை யிதழ்வெளிற் வாய்மை பதறியிள முகையான
கோக நகவுபய மேரு முகையசைய
நூலி னிடைத்துவள லீறு பறவைவகை
கூற இனியகள மோல மிடவளைகள் கரமீதே
காலி னணிகனக நூபு ரமுமொலிகள்
ஓல மிடஅதிக போக மதுமருவு
காலை வெகுசரர லீலை யாவுசெயு மடமானார்
காதல் புரியுமது போக நதியினிடை
வீழு கினுமடிமை மோர மறவுனது
காமர் கழலிணைக ளானவொருகிறிது மறவேனே
நூல முழுதுமம ரோர்கள் புரியுமிக
லாக வருமவுணர் சேர வுததியிடை
நாச முற அமர்செய் வீர தரகுமர முருகோனே
காடி பொருகுறவின் மேய்திணையெய்புன
மீதி லியலகலகல நீழ லிடைநிலவி
நாணம் வரவிரக மோது மொருசுதர புரிவேலா
மேலை யமரர்தொழு மாலை முகரரணை
யோடி வலமவருமுன் மோது திரைமகர
வேலை புலகைவல மாக வருதுரக மயில்வீர
வீறு*கலிசைவரு சேவ கனதிதய
மேவு முதல்வவயல் வாணி பிடைமருவு
வீரை வருபழநிஞான மலையிலவளர் பெருமானே. (கந)

* கலிசைவருசேவகன் என்பதும் காவேரிசேவகன் என்று பின் வரும் செய்யுட்களில் வருவனவும் கலிசையென்னும் பதியில் அக்காலத்த அதிபன யிருந்த ஓரண்பன்.

தான தன்னதன தான தன்னதன
தான தன்னதன தனதான

114. சிறு சென்னை காரன் முறைமையில்

நிமை புரிதபடி

பலகோயே

தேந் பரிசுனை நிதி நெறிமுறையே

சொமை சிறிதுமினி

எவரோடுங்

15. மொழியதுபொ யான கொடுமைபு

கேள வறிவினியின்

அயு பேணுங்

16. எனினுமெனை தியு னாயரோடு

17. மும் வகையைய நு

புரிவாயே

மாறு படுமபுனா மான அனாபொருது

வாகையுமபுலி

புனைவோனே

மாத புகுநிற வீர சிறைமயிலே

வாகி மொனபுனாபு

முநகோனே

வாறு கலிசைவரு சேவ சனதிசய

மெய் மொருபெ ஈவா

யையோனே

வினா யுறையுற தீர தாபது

வெல்லுபையயகா

பெருமானே. (கச)

தானதன தந்த தானதன தந்த

தானதன தந்த தானதன தந்த

தானதன தந்த தானதன தந்த தனதான.

115. சீயுதிர மெங்கு மேப்புழி ரம்பு

மாயமல பிண்ட நோயிடுகு ரமமை

நிரிசுந் கங்கு காகமலை தின்ப

தொழியாதே

நிதுவகு னாக நோயெருகு தொந்த

மாயையில்வ ளாந்த தோல்தையெ லும்பு

சேரிடுந் ரம்பு தானிவைபொ திந்து

நிலைகாண

ஆயதுந மன்கை போகவுயி ரந்த

நாழிகையில் விஞ்ச ஷ்சிநிமி மிமைய

யாகியவு டம்பு டோணி ிலை யொன் ற மடவாட்டால்

ஆசையைந் ரும்பி யேவிரக சிங்கி

சானுமிக வந்து மேலிட மடங்கும

ஆழ் குயர் விழுந்து மாளுமெனை யன் || மரிவாடைய

மாயைவல கஞ்ச னாய்விடவெ குண்டு

பாரமுழுது மண்ட கோளமுந நங்க

வாய்பிளிநி நின்று மேசநிகர் நன்னச அதுனாலே

வாரியுற அண்டி வீடுநிழி நங்க

நீரை நுகர் சின்ற சோலமொடெ திந்தக

வாரணாஇ மண்டு கோல மடிய வென்று மெடியோனா

வேயினிசை கொண்டு சோநிளா || ரந்த

மேயல்புரி செங்கண் மால்மருக தங்க

வேலகிர வஞ்ச மால்வரையி டுரது மெடியாக

வேலைவிடு கந்த காவிரினி னங்கு

காரசலிசை வந்த சேவசன்வ னங்க

வீரைநகர் வந்து வாழ்பாரநி யண்டா மெடியாரோ (கரு) .

தானதன தானதன தானுன தானதன

தானதன தானதன தானுன தானதன

தானதன தானதன தானுன தானதன தனதான

116. தோகைமயி லேகமல மானேயு லாசமிசு

காமதுரை யானாத வேள்புவை யேயினிமை

தோயுமரு போகநக லீலாவி நோதமுழு துணர்தேனே

குதனைய சேதனு நீரான பாரமுதை

நீதனைய வாரும்தம் தாரீரெ னுணைமொழி

சோர்வதிலையானடிமையாவேனுமாரீன மிகமயலானேன்

ஆசமுற வேநகம தாலேவி டாததுடை

யாளமிட வாருமென வேமாத காரசனாடன்

ஆசைசொலியேயுமுது மடபாத நீதியிலிவையோதேன்

ஆமுனது நேயஅடி யாரோடு கூடுகிலன்
 நீறுதுதல் மீதிடலி லாழை நேதுமலி
 யாயினுமி யானடிமை யீடேற வேகழல்கள் தருவாயே
 மாகமுத டோடகில பாதாள மேருவுட
 நேசமுல வாரியது வேதாழி யாஅமரர்
 வாலீமுத லானவர்க ளேனோர்க ளாலமுதுகடைநாலில்
 வாருமென வேயொருவர் நோகாம லாலவிடம்
 ஈசர்பெறு வரறுதனி யேகேவர் யாவர்களும்
 வாழஅமு தேபகிரு மாமாய னுரினிய மருகோனே
 மேகரிக ரானகொடை மானாய காதிபதி
 வாரிகலி மாருதக ரோபாரி மாமதன
 வேள்கலிசை வாழ்வரு காவேரி சேவகன துளமேவுமீ
 வீரஅதி சூரர்களை வேர்மான வேபொருத
 தீரகும் ராகுவளை சேரோடை சூழ்கமுனி
 வீனாநகர் வாழ்புரீ வேலாடி தாஅமார்பெருமானே.()

தானதான தனத்தந்த தானன
 தானதான தனத்தந்த தானன
 தானதான தனத்தந்த தானன தனதான.

117. பாரியான கொடைக் கொண்ட லேதிரு
 வாழ்விசால தொடைத் திண்பு யா எழு
 பாருமேறு புகழ்க் கொண்ட நாயக அபிராம
 பாவலோர்கள் கிளைக் கென்றும் வாழ்வருள்
 சிலஞால விளக் கின்ப சேவக
 பாகசாத னவுத் துங்க மாதன எனவோதிச்
 சீரகாக எடுத் தொன்று மாகனி
 பாடினா லு மிரக் கஞ்செ யாதுரை
 சேறுவார்க டையிற் ரென்று தாமயர் வுறவினே
 சேயபாவ கையைக் கொண்டு போயறி
 யாமலேக மரிற் சிந்து வார்சிலர்
 சேயனார்ம னதிற் சிந்தி யாரரு குறலாமோ

ஆருநீர்மை மடுக் கண்க ராகெடு
வாயினேர்ப டவுற் றன்று ஸுலமெ
ஹவா மதத் தந்தி தானுய
ஆதிநா னைந் தங்க பாணியன்
ஓதுவார்க ளுளத்தன்பன் மாதவ
ஹநான்மு கனந்நந்தை சீதரன்
வீரேவ கவுத்தண்ட தேவகு
மாரஆறி ருபொற்செ ங்கை நாயக
வீசுதோகை மயிற்றுங்க வாகனம்
வீறுகாவி ரியுட்கொண்ட சேகர
ஹனேவ கனற்சின்தை மேனிய
வீரைவாழ்ப மந்தித்துங்க வானவர் பெருமானே (கௌ)

தானு தனதள தானு தனதள
தானு தனதள தனதானு.

118. ஆதா னிகஸ்பரி கோலா கலவிழி
யாலே யமுசெனு
ஆழ்சீ ரிளகை யாலே குடிபிடை
யாலே மணமளி
சூதா ரிளமுகை யாலே யழகிய
தோடா ரிருகுழை
சோரா மயல்தரு மானு ருறவிடர்
சூழா வகையருள்
போதா ரிருகழல் சூழா ததுகொழில்
பூணு தெதிருற
போரா டியஅகி சூரா பொறுபொறு
போகா தெனஅடு
வேதா வுடனெடு மாலா னவனறி
யாதா ரருவிய
வீரா புரிவரு கோவே பழநியுள்
வேலா இமையவர்
மொழியாலே
குழலாலே
யதனாலே
புரிவாயே
மதியாதே
பெருமானே . (கஅ)

தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத்
தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத்.

119. இருசெப் பெனவெற் பெனவாட் டமுமொத்
தினகிப் புகித் திருமாதர்

* இடைபைர் சுமையைப் பெறுதற் குறவுற்
றியுகக் குறுகிக் குறவ்ரோரத்

தருமெய்ர் சுவையுற் றிசழைப் பருகித்
தழுவித் கடிதற் றணைமீதே

† சருவிச் சருவிக் குனகித் தனகிக்
தவமற் அழலக் கடலேவனே

அரிபுத் திரசித் தஜனுக் கருமைக்
குரிமைத் திருமைத் அனலேவனே

அடல்குந் குடநற் கொடிபெற் றெகிநற்
நகரக் கிளையைப் பொருளேவனே

பரிவுற் றரனுக் கருணற் பொருளைப்
பயனுற் றறியப் பகர்வோனே

‡ பவனப் பவனப் ரெறிவுற் றுயர்மெய்ப்
பழகிக் குமரப் பெருமாளே, (௧௯)

120. தகைமைத் தனியிற் பகைகற் றுறுகைத்
தருமுட் டவளைப் பவனாலே

தரளத் திரளிற் புரளக் கரளத்
தமரத் தமிரக் கடலாலே

§ உகைமுத் தமிகுத் ததெனப் பகல்புக்
கொளிமட் குமிகைப் பொழுதாலே

* இடையை சுமை - இடை அடிகிப், † சருவி - சரசஞ்செய்து.
‡ பவனப் பவனம் - வாழ்மண்டலம். § உகைமுத்த மிகுத்ததெனப் பகல்
புக்கு ஒளிமட்கும் மிகைப் பொழுதாலே - எறிந்த முத்துகள் மிக்கதுபோல
இரவியும் வந்து ஒளி மழுங்கத்தக்க வருத்தத்தைத்தாத்தக்க இருட்காலத்தாலே
முத்துகளின் ஒளிபோல இரவி பொளி மட்கத்தக்க இருள் எனவே அதன்
வலி கூறியவாரும். இது "கொள்ளிக்கும் விள்ளாத கூறிருள்" என்றதுபோலும்.

உ ணாயற் றுணர்வற் றுயிரெய்த தகொடிக்
 குனநற் * பணையற் றரவேணும்
 † திகைபத் துமுகக் கமலத் தனைமுற்
 சிறைபட் டபகைத் திறல்விரா
 திகழ்கற் பகமிட் டவனக் கனகந்
 திருவுக் குருகிக் குழைமார்பா
 பகலக் கிரைப் ‡ பரணை ௪ ௧௧ ௧௧
 பரமற் கொருசொற் பகர்வோனே
 பவனா பவனா செறிவுற் றுயர்மெய்ய
 பநநிக் குமரபா பெருமானே. (௨௦)

121. அணிபா டணுகித் தணிபட் டமனத்
 தவர்னிட் டவிழிக் கணையாலும்
 அரிநற் அகழைந் தவாபெற் றவவத்
 தவன்னிட் டமலந் கணையாலும்
 ிணிபா டுணர்வற் றவமுற் றியமற்
 பெறுபக் குனமுற் றுயர்மாரும்
 ிறனிக் கடல்விட் டுயிரற் கதிலைய
 பெறுதற் கருளாத் தரவேணும்
 கணிரற் கொருபத் தையெடுத் துமலக்
 கணியைக் § கணியுற் றடுவோனே
 கமலத் தயனைப் ப்ரணவத் துரையைக்
 கருதிச் சிறைவைத் தடுவோனே
 || பணியப் பணியப் பரமர்ப் பரவப்
 பரிவுற் றொருசொற் பகர்வோனே
 பவனத் தவனக் கனகப ிரிசைப்
 பழநிக் குமரப் பெருமானே. (௨௧)

* பணையல் - மாலை. † திகைபத்து முக் - திகைபத்தம் ௨௧ - பத்துத் திக்கும் கலங்க. ‡ டானம் - பாரம். § கணி - கண்ணி - கருதி. || பணி அப்பு - அணி அப்பரமர்.

122. புடைசெப் பெனமுத் தணிகச் சறவுட்

பொருடிக் கலசத்

தீணையர்ய

புளகக் களபக் கெருவத் தனமெய்ப்

புணரத் தலையிட்

டமரேசெய்

அடைவிற் றினமுற் றவசப் படுமெற்

கறிவிற் றதடிச்

கவமான

அசடற் குயர்வொப பதில்நற் க்ருபையுற்

றடிமைக் கொருசொற்

புகல்வாயே

குடமொத் தகடக் கரடக் கலுழிக்

குணமெய்க் களிமுக்

கிளையோனே

குடிபுக் கிடமிட் டசாப் படையைக்

குறுகிக் தகரப்

பொரும்வேலா

படலைச் செறிநற் கதலிக் குலையிற்

பழமுற் றொழுகப்

புனல்சேர்நீள்

பழனக் கரையிற் கழைமுத் துகுநற்

பழநிக் குமரப்

பெருமானே. (உஉ)

தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன

தனதான.

123. கரிய பெரிய அருமை கடவு கடிய கொடிய

திரிகுலன்

கறுவியிறகு கயிறொடு பிர்கள் கழிய முடுகி

யெழுகாலம்

திரியு நரியு மெரியு முரிமை தெரிய விரவி

யணுகாதே

செறிவு மறிவு முறவு மனைய திகழு மடிகள்

தரவேணும்

பரிய *வரையி னரிவை மருவு பரம ரருளு

முருகோனே

பழன முழவர் கொழுவி லெழுது பழய பழசி

யமர்வோனே

அரியு மயனும் வெருவ வருவ அரிய கிரியை

யெறிவோனே

அயிலு மயிலு மறமு கிறமு மழகு முடைய

பெருமானே.

124. தமரு மமரு மனையு மினிய தனமு மரசும்

அயலாகத்

†தறுகண் மறவி முறுகு கயிறு தலையை வளைய

ஏறியாதே

* வரையினரிவை - பார்வதிதேவி. † தறுகண் - அஞ்சாமை.

கமல விமல மரக தரணி கனக பரிவு மிருபாதங்
 கருத அருளி யெனது தனிமை சூழிய அறிவு தரவேணும்
 குமர சமர முரசு பரம குலப் பரி மலையோனே
 †கொடிய பகடு முடிய முடுகு குறவா கிறுமி மணவாளா
 அமர ரிடரு மவுண ருடனு மூரிய அமர்செய் தருள்வோனே
 அறமுநிறமும அறினு மபி ரும அருடமுடைய பெருமானே.
 125 †தமிழ் வுத்தி பணைய நாக சென்ன மசனில் விடுவாயேல்
 செவிடு குருடு வடிவு குறைவு சிறிது மரிபும அபுதாதே
 அமர வடிவு மதிக குழை மறிப் பிலையும வரவேதின்
 அருள தருளியேனை மன கொட்டி நைச்சொல்லும வரவேணும்
 சமர முகவெ தெரா தமது சலைக ளந டுள் மிகவேநீள்
 சலதி யலற நெடிய பாகலை தசா அயிடு விடுவோனே
 §வெமர வணையி வினிது நூயிலுர விருளா களின் மருகோனே
 மிடறு சரியர் குமர பரிவு விரவு மமர பெருமானே. (உரு)

தன்ன தனதன தனநன கனதன
 தன்ன தனதன தனநன தனதன
 தன்ன தனதன தனதன தனதன தனதான

126. தகர நறுமலா பொதுவிய குழலியா
 கலக கெருவித விழிவலை பட்டவிதி
 தலையி லெழுதியு மனைப்பி னுறவிடு அதனாலே
 தனயர் அனைதமா மனைவியா சினெகிதா
 கரபி விரவிய வகையென விளையுறு
 ||தவன ரலதியின் முழுக்கிபெ யிட்டாபடு துயர்தீர
 அகர முதலுள பொருளினை யருளிட
 இருகை குவிசெய்து ஞ ருகிட வருகியெ
 அரக ரெனவல னிடமுற எழிலுன திருபாசம்

* 'சமா புரியின் முடுக' என்றும் பாடம் † கொடிய பகடு - மதயானை.
 திழ்வுத்தி - இடக்கடல் § வெம் - ஸ்ராவணை || தவனம் - ஆசை.

அருள அருளுடன் மருளற இருளறு
 கிரண அயில்கொடு குருகணி கொடியொடு
 அழகு பெறமர கதமயில் மிசைவர இசைவாயே
 சிகர குடையினி னிரைவர இசைதெரி
 சதுரன் விதுரனில் வருபவ னனையது
 திருடி யடிபடு சிறியவ னெடியவன் மதுசூதன்
 திகிரி வளைகதை வசிதனு ளுடையவன்
 எழிலி வடிவின னரவுபொன் முடிமிசை
 திமித திமிதிமி யெனநட மிடுமரி மருகோனே
 பகர புகர்முக மதகரி டியுழைதரு
 வனிதை வெருவமுன் வரஅருள் புரிசுக
 பரம குருபர இமகிரி தருமயில் புதல்வோனே
 பலவின் முதுபழம் விழைவுசெய் தொழுகிய
 நறவு நிறைவயல் கமுகடர் பொழிந்திகழ்
 பழநி மலைவரு புரவல அமரர்கள் பெருமானே. (உக)

127. முருகு செறிசூழல் முகிலென நகில்நறு
 முளரி முகையென இயலென மயிலென
 முறுவல் தளவென நடைமட வனமென இருபார்வை
 முளரி மடலென இடைதுடி யதுவென
 அதர மிலவென அடியிணை மலரென
 மொழிபு மமுதென முகமெழில் மதியென மடமாதர்
 உருவ மினையன எனவரு முருவக
 வுரைசெய் தவர்தரு கலவியி னிலவிய
 வுலையின் மெழுகென வருகிய கசடனை யொழியாமல்
 உவகை தருகலை பலவுணர் பிறனியின்
 உவரி தனிலுறு மவலனை யசடனை
 உனது பரிபுர கழலிணை பெறஅருள் புரிவாயே

அரவ மலிகடல் விடமமு துடவ்னழ
 அரிய யனு*நரை பிபன்முத லனைவரும்
 அபய மிகவென அனதயயி விமையவன் அருள் பாலா
 அமர்செய் நிசிர ருடலவை துணிபட
 அவனி பிடிபட அலைகடல் பொடிபட
 அமரர் சிறைவிட அடலயில் நொடியினில் விடுவோனே
 பரவு புனமிசை புறைதரு குறமகள்
 பணைகொ ளணிமுலை முழுகுப னிருபுய
 பணில சரவணை தனில்முள ரியின்வரு முருகோனே
 பரம குருபர வனுமுறை பரரோடு
 பரவி யடியவர் துதிரெய மதிதவழ்
 பழநி மலைதனி வினிதுறை யமரர்கள் பெருமாளே . ()

தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத் தனதான.

128. கனத்திருகிப் பெருத்தினகிப்
 பணைத்துமணத் திதத்துமுகக்
 கறுப்புமிகுத் தடர்த்துநிகர்த் தலமேராய்
 கவட்டையுமெத் தடக்கிமதர்த்
 தறக்கெருவித் திதத்திடுநற்
 கலைச்சவுளித் தலைக்குலவித் கனிகுருந்
 தனத்தியர்கட் திதத்துமிகுத்
 தனற்குண்மெழுக் கெனப்புவிபிற்
 நவித்திழிசொற் பவங்கடலுற் நயர்வாலே
 சலித்தவெறித் துடக்குமனத்
 திடுக்கெனெனச் சிரிக்கமயற்
 சலத்தின்வசைக் கிணக்கமுறக் கடவேனே

புனத்தின்மலைக் குறத்தியுயர்த்
திருக்குதனாக் குடத்தினறைப்
புயத்தவநற் சருத்தவநாடகம்

சுகவீரர்

பொருப்பறந்தக் கரக்சமொடுந்
றறற்சடிஸத் தவரசிவனிற
*புலச்சிதனச கிதததைமிகுத்

திருநாதர்

சினத்தெதிராதுட டாங்காதமைத்
தினைத்தினிழக கணபபொழுதிற்
சினத்தநதிருந் கதிரககைப்படைத்

துடையோனே

செருக்கொடுந் றவககமநத்
தயற்குமரிக் கருடபுரிசைந்
திருப்பரந் கிரிகுமரப

பெருமானே, (உஅ)

129 குறித்தமலையிப்பலிந் துகிலைத்
திருத்தியுடுத் திருடகுழலைக்
குலைத்துடிபுத் திலைச்சுருளைப்

பிளவோடே

† குத்தியபுதுப டுடடைமாநத்
தயிரப்பபிலி டுரைத்தும்நட
கொடுத் துணாஸவக கெடுந் துநகக

குறியாலே

பெரித்ததனத் தலைத்துமனச
செருக்கினாகைப் பெரிருட்கவரப
புணாசகிதனிற் பிணிப்படுவத

திருமாதர்

புலத்தலையிற் செலுத்துமனப
ப்ரமத்தையறப பரசித்தமுறப்
புரித்தருளித் திருக்கழலைத்

தருவாயே

பறித்ததலைத் திருட்டமனக்
சுருக்களாட நுருக்கவிடைப
பாடுக்களுக்க கருநகவடிகுத்

திருநீறு

* புலச்சி - ஞானமயமானவள்

† குத்திய, துப்ப, உதட்டை எனப் பிரித்துக்கொள்க,

பரப்பிய*தத் திருப்பதிபுக்
கனற்புனலிற் கனத்தசொலைப்
பதித்தெழுதிப் புக்கட்டதிறற்

கவிராச

செறித்தசடைச் சசித்தரியத்
தகப்பன்†மதித் துகப்பனெனச்
§சிறக்கவெழுத் தருட்கருணைப்

பெருவாழ்வே

திகழ்ப்படுசெய்ப் பதிக்குளேனைத்
தடுத்தடிமைப் படுத்தஅருட்
டிருப்பழநிக் கிரிக்குமரப்

பெருமானே (உக)

தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன தந்ததான .

130. கலவியி லிச்சித் திரங்கி நின்றிரு

கனதனம் விற்கச சமைந்த மங்கையர்

சயல்கள் சிவப்பப் பரிந்து நண்பொடு மின்பயுறிக்

கனியித முற்றுற் றருந்தி யங்குறுந்

அவச மிகுத்துப் பொருந்தி யின்புறு

சலகம் விளைத்துக் கலந்து மண்டளை || யங்காடீதே

குலவிய நற்கைத் தலங்கொடங்களை

கொடியிடை மெத்தத் துவண்டு தண்புயல்

குழலள கக்கட் டவிழ்ந்துபண்டையில் அங்கம்வேறாய்க்

குறிதரு வட்டத் தடர்ந்த சிந்துர

முகதல முத்துப் பொலிந்தி லங்கடு

கொடியமயற் செய்ப்பெருந்தடந்தனில் மங்கலாமோ

* தத் திருப்பதி - அந்தத் திருப்பதி-ரதுரை †புகட்ட - புகலிட்ட என்
பதன் மீளுஉ. ‡பதித்த, உடப்பன், என, என்று பிரித்துக்கொள்க. § சிற
க்க நழுத்து அருள் - சிற-புழம்படி பிரணவத்தை யேசே சஞ்செய்த.

|| அடகம் - காட்டில்.

இளகிய சிதரப் புனந்த னிந்துறை
 குறமகள் சுச்சக் கிடந்த கொங்கைமின்
 இனிதுறு பதம்ப் பதம்ப ணிந்தருள் கந்தவேளே
 எழுகடல் வற்றப் பெருங்கொடுங்கிரி
 யிடிபட மிக்கப் ப்ரசண்டம் விண்டுறும்
 இகலர்ப தைக்கத் தடிந்திலங்கிய செங்கைவேலா
 பலவித நற்கற் படர்ந்த சுந்தரி
 பயில்தரு வெற்புத் தருஞ்செழுங்கொடி
 பணைமுலை மெத்தப் பொதிந்து பண்புறு கின்றபாலை
 பலதிசை மெச்சத் தெரிந்த செந்தமிழ்
 பகரென இச்சித் துகந்து கொண்டருள்
 பழரியில் வெற்பிற் றிகழ்ந்து நின்றருள் தம்பிரானே()

131 முகிலள கத்திற் கமழ்ந்த வண்பரி
 மள அலர் துற்றக் கலந்தி டந்தரு
 முகிழ்துதி தைத்துத் துயர்ந்த மங்கையர் அங்கமீதே
 முகம்வெயர் வுற்றுப் பரந்து செங்கயல்
 விழியினை செக்கச் சிவந்து குங்கும
 ம்ருகமத மத்தத் தனங்க ளின்மிசை யெங்குமேனி
 உகவுயி ரொத்துப் புயங்க ளின்புற
 உறவினை யுற்றுத் திரண்டு கொங்கள
 வுறுபனை யுற்றுத் திரங்கு மஞ்சமில் ஒன்றிமேனி
 ஒளிதிகழ் பத்மக் கரங்க ளின்புறம்
 உறுவளை யொக்கக் கலின்க லென்கவும்
 உயர்மய லுற்றுற் றிரங்கு மன்பதொழிந்திடாதோ
 செகமுழு தொக்கப் பயந்த சங்கரி
 அடியவர் சித்தத் துறைந்த சம்ப்ரம
 சிவனொரு பக்கத் துறைந்த மங்கைச் சங்கைநீடு

திசுழ்வன பர்சைப் பசங்கி *பம்பண
கரதலி சுச்சுந் றிலங்கு கொங்கையள்
திருவரு ணற்பொற் பரந்தி மூற்பரை யண்டமீதே
பகலிர வற்றிட யுயர்த அமரிகை
திடீபுரை முந், டீடி ரண்டொ டொன்றலா
பரிவுற வொக்கப செயுமபாமப்ரமி யன்||௩|| நும்
பதிவ்ரதை மிக்கச் சிரந்தெ ரிந்தருந்
பகிரதி வெறுநிற் றிறந்த பெண்சந்
பழநிமில் வெறுநிற் றி ருந்து நின்றருள் தம்மிரானே.

தன்னதன தானதந்த தன்னதன தானதந்த
தன்னதன தானதந்த தனதான

182. அவனிதனி லேசிறந்து மதலையென வேதவழ்ந்து

அழகுபெற வேடந்து இளைஞானாய்
அருமழலை யேமிகுந்து குதலைமொழி யேபுகன்று
அதிவிதம தாய்வளர்ந்து பதினாய்
சிவகலைக ளாகமங்கள் மிகவுமறை யோதுமன்பர்
திருவாடிக ளேறினைந்து அதுயாமல்
தெரிவையர்க ளாசைமிஞ்சி வெகுசுவலை யாயுழன்று
திரியுமடி யேனையுன்றன் அடிசேராய்
மவுனவுப தேசசம்பு மதியுருகு வேணிதும்பை
மணிமுடியின் றீதணிந்த மகதேவர்
மனமகிழ வேயனைந்து ஒருபுறம தாகவந்த
மலைமசுக்கு மாரதுங்க வடிவேலா
பவனிவர வேயுகந்து மயிலின்மிசை யேதிகழ்ந்து
படியதிர வேநடந்த கழல்வீரா
பரமபத மேசெறிந்த முருகனென வேயுகந்து
பழநிமலை மேலமர்ந்த பெருமானே (௩௨)

* அம்பணம் - ஒருவகை யாழ்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
ESANT NAGAR, MADRAS - 600 0

133. கருவினுரு வாகிவந்து வயதளவி லேவளர்ந்து

கலைகள் பல வேதெரிந்து

மதனாலே

கரியகுழல் மாதர்தங்கள் அடிசுவடு மார்புதைந்து

கவலைபெரி தாகிநொந்து

மிகவாடி

அரகரசி வாயவென்று தினமுநினை யாமல்நின்று

அறுசமய நீதியொன்றும்

அறியாமல்

அசனமிடு வார்கள் தங் ள் மனைகள் தலை வாரல்நின்று

அறுதினமு நாணமின்றி

அழிவேனோ

உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரியபெரு மாளரங்கர்

உலகளவு மால்மகிழ்ந்த

மருகோனே

உபயகுல தீபதுங்க விருதுகனி ராஜசிங்க

உறை* புசனி யூரிலன்று

வருவேனோ

பரவைமனை மீதிலன்று ஒருபொழுது தூதுசென்ற

பரமனரு ளால்வளர்ந்த

குமரேசா

பகையசுரர் சேனைகொன்று அமரர்சிறை மீளவென்று

பழநிமலை மீதில்நின்ற

பெருமானே. (௩௩)

தனதனை தந்ததந்த தனதனை தந்ததந்த

தனதனை தந்ததந்த

தனதான.

134 மருமலரி னன்துரந்து விடவினைய ருந்தஅந்தி

†மதியொடுபி றந்துமுன்பெய்

வதையாலே

வகைதனைம றந்தெழுந்து முகைதனைய ருந்தியந்த

மதலையென வந்துகுன்றின்

வடிவாகி

இருமயல்கொ டுந்துவண்டு பொதுவைபர கம்புகுந்து

இரவுபகல் கொண்டொடுங்கி

அசடாகும்

இருவினைபொ திந்தஇந்த ஜனனமர ணந்துறந்துன்

இணையடிவ ணங்கஎன்று

பெறுவேனோ

திருவொடுபெ யர்ந்திருண்ட வனமிசைந டந்திலங்கை

திகழெழியி டுங்குரங்கை

†நெகிழாத

* பகலியூர்-பூகாழி. †மதியொடு-மதிபோல, ‡நெகிழாத-நெகிழவிடாத.

திடமுளமு குந்தர்கஞ்சன் வரவிடுமெல் வஞ்சகங்கள்
செறியுடன றிந்துவென்ற பொறியாளர்
படுவொடும கிழந்திறைஞ்சு மருதிடைதவழ்த் துநின்ற
பரமபத நண்பரன்பின் மருகோனே
பதுமமிசை வண்டலம்பு சனைபலவி ளங்குதுங்
பழநிமலை வந்தமர்ந்த பெருமானே (௩௪)

தன்னதன தன்னதந்த தன்னதன தன்னதந்த
தன்னதன தன்னதந்த தனதான.

135 விரைமருவு மலரணிந்த கரியபுரி குழல்சரிந்து
விழுவதன மதிளிளங்க அதிமோக
விழிபுரள முகைகுலுங்க மொழிகுழற அணைபுகுந்து
விரகமயல் புரியுமின்ப மடவார்டால்
இரவுபக லணுகிரெஞ்சு மறவழிய வருகுமந்த
இருளகல வுனது தண்டை யணிபாதம்
எனதுதலை மிசையணிந்து அழுதழுது நருள் விரும்பி
யினியபுகழ் தனைவிளம்ப அருள்தாராய்
அரவில்விழி துயில்முகுந்த நலர்கமல மலர்மடந்தை
அழகிஞெடு தழுவுகொண்டல் மருகோனே
அடலகர ருடல்பிளந்து ிணமதனில் முழுகியண்ட
அமரர்சிறை விடுப்சண்ட வடிவேலா
பரவைவரு விடமருந்து மிட்டுடைய கடவுள்கங்கை
படர்ச்சடையர் விடைய ரன்ப ருளமேவும்
பரமரரு ளியகடம்ப முருகஅறு முகவகந்த
பழநிமலை தனிலமர்ந்த பெருமானே (௩௫)

தன்னதன தானான தானதன தந்த
தன்னதன தானான தானதன தந்த
தன்னதன தானான தானதன தந்த தனதான.

136 இருகனக மாமேரு வோகளப துங்க
கடகயுன பாடிவ வாரமுத சும்பம்
இணை சொலிள நீரோக ராசலஇ ரண்டு சுவடேயோ

இலகுமல ரேவாளி யாகியது நங்கள்
 அணிமகுட மோதனெ னுமிகவ ளர்ந்த
 இளமுடைகமி னூர்மோக மாயையில்லி ழுந்து தணியாமல்
 பெருகியொரு கர்சேகொ டாதவரை யைந்து
 தருவைநீக ரேயாக வேயெதிர்பு கழ்ந்து
 பெரியதரி மேபாடி நாடொறுமி ரந்து நிலைகாண்ப
 ிணியினக மேயான பாழடை நமரி
 உயிரையவ மாய்நாய யேபவ சீரமடி
 ிறவிதனி லேபோக மீளவுமு முன்று திரிவோனே
 கருணையுமை மாதேவி காரணிய நநக
 சயனகரி கூராய சோதரி* ரந்த
 கடவுளுடன் வாநாடு காவிமலை மங்கை யருள் பாலா
 கருடனுடன் வீழ்நன தேதனமனி ளங்கு
 மதிலினொடு மாமரிட மேடைகந்து வங்கு
 கவிசையந் குவோரி தேவகனெடன்பு புரிவோனே
 பரவையிடை யேப்பாத காசரானி ழுந்து
 கதறிவிட தேபாக ராதனனு நெஞ்ச
 †பலிதமென வேயேக வேமயிலில் வந்த குமரேசா
 பலமலர்க ளே தூவி யாரணந வின்று
 பரவிபிமை யோரகுழ நாடொறுமி ரைந்து
 பழந்மலை மீதோர்ப் ராபரனி றைஞ்ச பெருமானே ()

தனதனன தானந்த தத்ததன தானதன
 தனதனன தானந்த தத்ததன தானதன
 தனதனன தானந்த தத்ததன தானதன தனதான

137. கருதிமுடி மோனஞ்சொல் சிற்பரம ஞானசுவ
 சமயவடி வாய்வந்த அத்துவித மானபர
 கடரொளியதாய்வின்றிட்களசொருபமுதலொருவாழ்வே

* புராந்தக கடவுள் என்பது புரந்த கடவுள் என்றாயிற்று. † பாதசாச

ரர் - பாதக அசுரர். ‡ பலிதம் - அதுகூலம்.

தூரியநிலை யேகண்ட முத்திரித யாகமல
 மதவில்கோ யாநின்ற அழகுதக போதகங்
 சுயபபுக மானின்ப புகமபுக மேஅலைய டுணராதே
 கருனிலுரு வேதங்கு சுககிலந் தானவளி
 பொருடாதி லேகொண்ட முக்குணனி பாகநல்
 கருதவறி யாவந்ர கங்காபு அடியுடல் விநைநானே
 கலதாரி வேவொங்கு ருபபைபால நாமுந்ர
 மென அழலு பாயஞ்ஞ வித்தகுணக யேயுறுதி
 கரு*தசுரமாரிததமா டைதண்ணாளன் தருவிநாராய்
 லுருநயம மேவின்னட சி சாய வேதஅழ
 முடிநடுவு பாயண்ட முர்னை வெளி யாகியுரி
 உடனுனாவதாயெங்குமுற்பனமதாசுஅமருவாவோனே
 †உததரிப மானின்ப புகதமித போசுகம
 உதயுமாப லாநந்த ரத்திக டுமேயுணர்
 உருபிணை வாமந்தர காத்தனிய மாகவரு குருந்தா
 பருதிக்கி லேகொய் நயாரண பிடரம
 தசையரை பேரண்ட மொங்குட மாடுகன
 பதகெருவிநாநுங்கவெற்றிமபிலேறுமொருதிநலோனே
 பணிபுமடி யார்சிறதை மெய்ப்பொருள தாகநவில்
 ரவனாப வாலொன்று || வறகரமு மாகிவளர்
 பழம்மலைமேலின்று சுபரமணியாவமரர் பெருமாளே.)

தன்ன தனதவன தனன தனதனன
 தன்ன தனதவன தனதரன்

1௦8. கடலை பொரியவரை பலக னிகழைநுகர்

சுடிவ குடஅதா

விபாத

* அசுமம் - நாய் † உற்பணம் - தோற்றம். ‡ உதசரிசம் - ஜலத்தோற்
 றம் § மேவு உணர் அ உருபிரணவ மந்தரம் - பொருத்திய அறிவுருவமாகிய
 அந்தப் பிரணவ மந்தரம் || வறகரமும கி-வன்மையும் ஓயியும் உணையதாகி,

கரட தடமுமத நனின் சிவநயன

*கரிணி முகவரது

துணைவோனே

வடவ ரையின்முகடு அதிர வொருநொடியில்

வலம்வ ருமரகத

மபில்வீரா

மகப திதருசுதை குறமி னொடி ருவரு

மருவு சரசவித

மணவாளா

அடல சுரர்க்கர்குல முழுது மடியடியர்

அமரர் சிற்றையவிட

எழில்மீதும்

அருணா கிரணவொளி யொளிநு மபிலைகிடு

மரக ரசரவன

பவலோலா

படல வுடுபதியை யிதழி யணிசரீல

பாப திவரநதி

அழகாவ

பழநி மலையருள்செய் மழலை மொழிமதலை

பழநி மலைபில்லரு

பெருடானே . (நஅ)

தன்ன தனதன தன்ன தனதன

தன்ன தனதன தனதான .

139. குழல . விமுகில் பொழில்வி ரனில்முதல்

குமுத வதரமு

அவலாரம

குறைம கரம்வளை மொழிசு நிலமுது

குபமு ளரிமுறை

கிரிமுது

விநிக யலயில்ப கழிவ ருணிகரு

விளைகு வளைவிட

மெனநாயேன்

மிகவ ரிவையரை அவநெ றிகள்சொலி

வெறிது ளம்விதனம்

உறலாமோ

|| கழல்ப ணியவினை || கழல்ப ணியையணி

கழல்ப ணியவருள்

மபில்வீரா

கரிணி - யானை + விர வில் - வீர வில். + வளை - வள்ளை: ஓர்வித சண்டி நீ வருணி - கடல் || கழல் பணிய வினை - பண்ணிய வினை கழல். || கழல் பணியை யணி - வீரக்கழலையும், தண்டை சிலரடி முதலிய ஆபரணங்களை யணிந்த

கமலை திருமரு க*மலை நிருதரு

கமலை துளை செய்து

கதிர்வேலா

†பழனி ‡மலைவரு பழநி மலைநரு

பழநி மலைமுரு

கனிசாகா

§பரவு பரவைகொல் || பாவை வணஅரி

பரவு நிமையவா

பெருமானே . (நக)

தனன் தானன் தானு தானு

தனன் தானன் தானு தானு

தனன் தானன் தானு தானு தனதான .

140 கலக வாய்விழி வேலோ தேரோ

மதுர வாய்மொழி தேனோ பாலோ

கரிய வார்த்துழல் காரோ கானோ

துவரோவாய்

காமு லீங்கமு கோதோள வேயோ

தரமானது மாலோ பாயோ

கனா வாமுசை மேரோ கோடே

இளை தானும்

இழைய தோமல வேதா வானோன்

எழுதி னுலில் யோவாய் பேசு

இதென மோனமி னாரே பார்

எனமாதா

இருகன் மாயயி லேழற் காதே

யுனது கானிய நூல் ராய்வேன்

இடர்ப டாதருள் வாழ்வே நீயே

தரவேணும்

அலை லாதயா வானோ ரானோர்

நிலைமை யேகுறி வேலா சிலா

அடியர் பாலரு ளீவாய் || நீபார்

மணிமார்பா

* மலை நிருதரு - எதிர்த்த அசுரர் உதிர்ந்துபோக. † பழனி - கனியை யொத்தவன். ‡ மலைவரு பழநிமலை - மலையரசனுக்குப் புத்திரியாக வந்த டூய நிர்மலி. § பரவு பரவை கொல் - பரவிய சமுத்திரத்தின்மீது பாண மெய்து வருத்திய, || பாவை வண அரி-கடல் வண்ணத்தையுடைய வீட்டுணு. || நீபார் - நீபம் ஆர்

அழகு லாவுங் சாகா வாகா

இபமி னுன்மகிழ் கேள்வா தாழ்வார்

அயலு லாவிய சீலா கோலா

கலவீரா

வலபை கேள்வர்பி னுனய் காணார்

குறவர் மாதும் னுளா நாளார்

*வனச மேல்வரு தேவா மூவா

மாயில்வாழ்வே

மதுர ஞானவி நோதா நாதா

பழறி மேவுகு மாரா தீரா

மாபுர வாகன தேவா வானோர்

பெருமானே. (சு0)

தந்தத் தனதன தனன தனன

தந்தத் தனதன தனன தனன

தந்தத் தனதன தனன தனன தனதான.

141. கொந்துத் தருகுழ ஸிருளோ புயலோ

விந்தைத் திருதுதல் சிலையோ பிறையோ

கொஞ்சுப்பயில்மொழி அமுதோ கனியேர் விழிவேலோ

கொங்கைக் குடமிரு கரியோ கிரியோ

வஞ்சிக் கொடியிடை துடியோ பிடியோ

கொங்குற் றுயர்நு அரவோ மதமோ

எனுமாதர்

தந்தித் திமிதிநி திமிதா திமிதோ

தந்தித் திரிகிட கிடதா எனவே

சுந்திப் படிப்பயில் நடமா டியபா

விகள் பாலே

சுந்தைத் தயவுகள் புரிவே னுனையே

வந்தித் தருள் தரு மிருசே வடியே

சுந்தித் திடமிகு மறையா கியசீர்

அருள்வாயே

† வெந்திப் புடன்வரு மவுணை சனையே

துண்டித் தடுமொரு கதிர்வே லுடையாய்

வென்றிக் கொருமலை யெனவாழ் மலையே தவவாழ்வே

* வனசம் - சரவணப் பொய்கையிலுள்ள பதுமப்பாயல்.

† அது - இடங்காடக்கல். ‡ வெந்திப்பு - கொதிப்பு.

விஞ்சைக் குடையவர் தொழுவே வருவாய்
 கஞ்சத் தயனுட னமரே சலுவே
 விந்நைப் பணிவிடை புரிபோதவர்மேல் அருள்கூர்வாய்
 தொந்திக் கணபதி யுகழ்சோ தானே
 கொங்கட் கருமுகில் மருகா குகனே
 சொந்தக் குறமகள் கனவா திறல்ரோர் கதிர்காமா
 ரொம்பிற் பலவன முதிர்கோ லைகள்ளுழ்
 இஞ்சித் திருமதிள் புனை ரு முருள்சோர்
 துங்கப் பழநியில் முருகா இமையோர் பெருமானே. ()

தனதன தத்தா தத்தன தனதன தத்தா தத்தன
 தனதன தத்தா தத்தன தனதன.

143. அகல்வினை யுட்சார் சட்சம யிகளொடு*வெட்கா தட்கும்
 அறிவிலி வித்தா ரத்தன மலிகாரம்
 அகில்கமழ் கத்தா ித்தனி அணைமிரை கைக்கா ஈக்கா
 வருள்பவர் நட்பே கொட்புறம் ஒருபோதன்
 பகலிர விற்போ திற்பணி பணியற விட்டா ரெட்டிய
 பரமம யர்சோ திச்சிவ மயமானின்
 பழசித் தன்றோ புற்பவ னினை ட்வின கட்சேர் வெட்சிகு
 ரவுப்பில் நற்றூள் பற்றுவு தொருநாளே
 புகலிவ னப்பே றப்புகல் மதுரைமன் வெப்பா றத்திகழ்
 ‡பொடிகொடு புற்பாய் சுற்றிகள் கழுவேறப்
 பொருதச மர்த்தா குத்திர ட்துரகமு கக்கோ தைக்கிடை
 புலவரில் நக்கீ ரர்க்குத வியலேனே
 இகல்படு நெட்டீர் பொட்டெழ இளநகை யிட்டே சுட்டருள்
 எழுபுவி துய்த்தார் மைத்துனர் மதலாய்வென்
 றிடறற முப்பால் செப்பிய கனிதைபின் ||மிக்கா ரத்தினை
 யெழுதி ¶வனத்தே யெற்றிய பெருமானே (சஉ)

*வெட்கா+தட்கும் - அஞ்சாது தடுத்து வாதஞ்செய்யும். † வின -
 விள்ள, நீங்க. ‡ பொடி - திருநீறு. § துரகமுகக் கோதை-கற்றெழுகி யென்
 கின்ற ஓர்முதம். || மிக்க ஆத்தினை - மோகிய தேவாரத்தை ¶ வனத்தே
 யெற்றிய - ஜலத்தில் எதிரேறவிட்ட.

தன்ன தன்னதன தந்தத்த தந்ததன
தன்ன தன்னதன தந்தத்த தந்ததன
தன்ன தன்னதன தந்தத்த தந்ததன தந்ததான .

143. அதல விதலமுத லந்தத்த லங்கனென

அவனி யென அமரா அண்டந்த கண்டமென
அகில சலதியென அண்டி நஞர் விண்டு வென அங்கிபாங்
அமுத கதிராகனென அந்தித்த மந்த்ரமென
அறை|| மறையென அ நந்தத் த வங்கனென
அணுவி லணுவென நிறைந்திட்டு நின்றதொரு சம்பரதாயம்
உதய மெழஇருள் வி டிந்தக்க ணந்தனிலி
நுதய கமலமுகி ழங்கட்ட விழந்துணர்வில்
உனரு ம ரபவம னம்பெற்றி மும்படியை வந்துநீமுன்
உதவ இயலினியல் செஞ்சொற்ப்ர பந்தமென
மதுர கனிகரில்ம னம்பற்றி நுந்துபுகழ்
உரிய அடிமைபுனை யன்றிப்ர பஞ்சமதை நம்புவேனோ

ததத ததததத தந்தத்த தந்ததத

திதிதி திதிதிதி தந்தத்தி தந்ததிதி

தகுகு தகுதகுகு தந்தத்த தந்தகுகு தந்திதோதி

சகக சககெணக தந்தத்த குங்கெணக

டிடிடி டி டிடிடிடி டிண்டி டி டிண்டி டிடி

தகக தகதகக தந்தத்த தந்தகக என்றுதாளம்

பதலை திமிலைதுடி தம்பட்ட மும்பெருக

அகில நிசிரார்ந் டெங்கக்கொ டெங்கமுகு

பரிய குடர்பழுவெ லும்பைப்பி டெங்கரண துங்ககாளி

பவுரி யிடநரிபு லம்பப்ப ருந்திறகு

கவரி யிடஇகலை வென்றச் *சிகண்டிதனில்

பழநிமலையின்மிசைவந்துற்ற இந்திரர்கள் தம்பிரானே()

தனதன தானத் தான தனத்தத்
தனதன தானத் தான தனத்தத்
தனதன தானத் தான தனத்தத் தனதான .

144. அரிசன வரடைச் சேர்வை குனித்திப்
பல்வித கோலச் சேலை யுடுத்திட்
டலர்குழல் கோதிக் கோதி முடித்துத் துநோடே
அம்பொரு காதுக் கோலை திருத்தித்
திரு நுதல் நீவிப் பாளித பொட்டிட்
டகில்புழு காரச் சேறு தனத்திட் டலர்வேவின்
சுரத விரோதப் பார்வைமையிட்டுத்
தருணக் காரதக் கோடைத ரித்துத்
கொழிவிடு கோளுக் கோவ ரித்திட் டுனை ஷார்மர்
துறவினர் சோரச் சோரந கைத்துப்
பொருள்கவர் மாதற் காதைய ளித்தற்
றுயரற வேபொற் பாதமெனக்குத் தருவாயே
கிரியலை வாரிச் சூரரி ரத்தப்
புணரியின் மூழ்கிக் கூளிக ளிக்கக்
கிரணவை வேல்புத் தேளிர்விழைக்கத் தொடுவோனே
கெருவித கோலப் பாரத னத்துக்
குறமகள் பாதச் சேகர சொர்க்கக்
கிளிதெய்வ யானைக் கேபுய வெற்பைத் தருவோனே
பரிமள நீபத் தாரொடு வெட்சித்
தொடைபுனை சேவற்சேதன துத்திப்
பணியகல் பீடத் தோகைம யிற்பொற் பரியோனே
பனிமல ரோடைச் சேலுக் கித்துக்
ககனம் ளாவிப் போய்வரு வெற்றிப்
பழியில் வாழ்பொற் கோமளசத்திப்பெருமாளே.()

* கோடை - தொடை, மலை.

† சேதனம் - கொடி.

தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன தனதான

145. ஆலகாலமெ னக்கொலை முற்றிய
வேல தாமென மிக்கனி ழிந்நடை
யாலு மோகம்வி னைந்நனி தத்துடன் இளைநொரை
ஆர வானைமெ யிந்நி மறித்தனி
கார மோகமெ முற்றிய தற்குற
வான பேரைய கப்படு வித்ததி விதமாகர்
சால மாலைய விரித்தவர் கைப்பொருள்
மான வேகிலு கிந்நி நுட்டியெ
சாதி பேதம றத்தழு வித்தி மிடமாதா
தாக போகமொ ழிந்நு வினக்கடி
யானென்னேவள்ளிமு கத்தனி முற்றிந்
தானை நானும்வ முத்திநி னைத்திட அருள்வாயே
வால மாமதி மத்தமெ ருக்கறு
காறு ழுனைத ரித்தந் தைத்திரு
வால வாயன வித்தரு ளற்புத முருகோனே
மாய மாமொட ரக்கரை வெற்றிகொள்
வாவி மார்புதொ னைத்திட விற்கொடு
வானி யேவிய மற்புய னர்கதன் மருகோனே
நாலுவேதந விற்றுமு றைப்பயில்
வீணை நாதனு ரைத்தவ னத்தட
நாடி யோடுகு றத்தித னைக்கொடு வருவோனே
நானி கேரம் வருக்கைப முத்துதிர்
சோலை குழ்பழ சிப்பதி யிற்றிரு
ஞான பூரண சத்தித ரித்தருள் பெருமானே. (சுரு)

தத்தார் தனத்தவன தத்தார் தனத்தனன
தானத் தனந்தனன தானத் தனந்தனன தனத்தனதான.

146. இத்தா ரணிக்ஞன்மனு வித்தாய் முளைத்தழுது

கேலிக் கிடந்துமடி நீதிற் றவழந்தடிகள்

தத்தா தனத்தன இட்டே தெருத்தலையில்

ஒடித் திரிந்துநவ கோடிப் பாபந்தலை

ரிச்சீர் பயிற்றவய தெட்டோடு மெட்டுவர

வாலக்குணங்கன்பயில் கோலப்பெதும்பையர்கள் உடனுறவாகி

ஹ்கார் சரத்துமத ஹ்கே யிளைத்துவெகு

வாகக் கலம்பவகை பாடிப் புகழ்ந்துபல

திக்கோடு திக்குவரை மட்டே ரடி ரிக்கப்பொருள்

தேடிச் சுகந்தஅலை நீதிற் றுயின் றுகம்

இட்டா தாத்துருகி வட்டார் முகைக்குறிடை

முழுகிக்கிடந்துமய லாகித்துளைந்துசில பிணியுமூடி

தத்தான புத்தியது கெட்டே கிடந்தமன்

ஒடித் தொடர்ந் துநயி றுடிக் கொளும்பொழுது

பொற்றூர்கள் சுற்றியழ வுற்றார்கள் மெத்தஅழ

ஊருக் கடங்கலிலர் காலற் கடங்கவயர்

தக்கா திவர்க்குமய னிட்டான் விதிப்படியின்

ஓலைப்பழம்படியி னுலிற்றிறந்ததென மடுமெனவோடி

பட்டா நவாபரைகள் கொட்டா வரிச்சுடலை

ஏகிச் சடம்பெரிது வேகப் படிஞ்சமய

இட்டே யனற்குளெரி பட்டா ரெனத்தழுவி

நீரிற் படிந்துவிடு பாசத் தகன் றுனது

சற்போ தகப்பதும முற்றே தமிழ்க்கவிதை

பேசிப்பணிந்துருகுநேசத்தையின் றுதர இனிவரவே னும்

தித்தா திரித்திடுத தத்தா தனத்தகுத

தாதத் தனந்தன தானத் தனந்தன

செச்சே செஞ்சசெகுது தித்தா திமித்ததிரு

தாதத்த செந்திருத தீதத்த செந்தரிக

தித்தா கிடக்கணக டக்கா குக்குக்கு

தோதக் கணங்கணக கூருக் கணங்கணென ஒருமயிலேறித்

* திட்டே சதத்தசுரர் பட்டே விழப்பொருது
 வேலைத் துளைந்துவரை யேழைப் பிளந்துவரு
 சித்தா பரத்தமரர் கத்தா குறத்திமுனை
 நீதிற் புணர்ந்துசுக லீலைக் கதம்பமணி
 சுத்தா விமைக்குமொரு முத்தாய் முளைத்தகுரு
 நாதக்குழந்தையெனவோடிக்கடம்பமலர் அணிதிருமார்பா

† மத்தா மதக்கவிழி பிற்ற னுதித்தகுரு
 எனதத் திலங்கையினி லாதிக்க முண்டதொரு
 முட்டா ளரக்கர்தலை யிற்றே விழக்கணைக
 ளேதொட்ட கொண்டலுரு வாகிச் சுமந்ததிக
 மட்டார் மலக்கமல முற்றி சனத்திருவை
 மார்டிற்பு புணர்ந்தரகு ராமற்கு மன்புடைய மருமகனாகி

வற்ற மதுக்கருணை புற்றே மறைக்கலைகள்
 ஓதித் தெரிந்துதமிழ் சோதித தலங்கலணி
 அத்தா மரத்தையறி வித்தாவி சுற்றுமொளி
 ஆகிய மரபுதமணி வேலதொட்ட மைத்திய
 வாய்கா மருபுபுது குட்டா திருப்பபுரி
 வாழ்வுக் குகநடிய ராவிக்குள் நின் றுலவி வருபெருமாளே. (சசு)

தன தனன தன தனன தானுன தன தனன
 தன தனன தன தனன தானுன தன தனன
 தன தனன தன தனன தானுன தன தனன தன தான.

147. இரவியென வடவையென ஆலால விடமதென
 உருவுகொடு ககனமிசை மீதேகி மதியும்வர
 இரதிபதி கணைகளொரு நாலேவ விருதுகுயி லதுகுவ
 எழுகடலின் முரசினினை வேயோசை விடையின்மணி
 யிசைகுறுகி யிருசெயிவி னொரச முறுவதென
 இகல்புரியமதன டுருநேவோராத அணையர்கொடுவசைபேச

* திட்டேரதம் - தின், தேர், ரதம். † மத்தா - களிப்பையுடையது. னே.
 குரு - பாமம்.

அரஹரேன வனிதைபடு பாடோத அரிதரிது

அமுதமபி லதுகருதி யாரோடு மிகல்புரிவள்

அவசமுற அவசமுற ஆ*ரோமல் தரவுரிக மெலிவானான்

† அகுதிரிவன் தலையில்தி யானுலும் விலகரிது

அடிமைகொள் வுனதுபரம் ஆறத வொருதனிமை

அவனையனை தரஇனிதி ‡னோகார பரியின்மிசை வருவாயே
நிரைபரவி வரவரை! னோர்சீத மருதினோடு

பொருசுகி லுதையதுசெய் தாமாய மழைபாரிதல்

கலைகுலைய மல்குடைய தானேகொள் கரகமலன் மருகோனே
நெருமலிய திரிநயனி வாள்வீர வருகுமரி

கவுரிபயி மலியரவ பூனூரி திரிபுவனி

நிபுனமலை பரசனருள் வாழ்வான புரணவுமைய ருள்பாலா
பரவைகிரி யகர்திரவ மாறேனை தனிபொழு

படஅமார் துயரகல மேலேனி யாமர்பொருத

பதாமகர தல்புருக நால்வேத காணிக மயில்வீரா

பனிதமருக மதகளப சேரூர வளமுமுலை

வனிதைகுற மகன்மகிழும் லீலாவி தரமதுர

பனுவல்குருபநிவ நம்காலகலவ அமர்ப்பெருமானே (சுள.)

தனதன தனதன தந்த தானன

தனதன தனதன தந்த தானன

தனதன தனதன தந்த தானன தனதான

148. இலகிய களபசு கந்த வாடையின்

ம்ருகமத மதனைம கிழந்து பூசியெ

இலசுருள் ளிளவைய ருந்தி யேயதை யிதமாகக்

கலனியி லவரவர் தங்கல் வாய்தனில்

இடுபவர் பலபல சிந்தை மாதர்கள்

§கசனையை விடுவது மெந்த நாளது பகர்வாயே

* ஓமல் ஊர்ப்பேசு. † அகுதி - திகழ்ந்தவன் ‡ ஓகாரம் - ஓகம், மயில். § கசனை - ஈரம், அன்பு.

சிலைதரு குறவாம டந்தை நாயகி

தினைவன மதனிலு கந்த நாயகி

திரள்தன மதனில ணைந்த நாயக

சிவலோகா

கொலைபுரி யசுரர்கு லங்கள் மாளவெ

* அயிலயி லதனையு கந்த நாயக

குருபர பழநிபி லென்று மேனிய பெருமானோ. (சஅ)

தனத்தான தனதனன தனத்தான தனதனன

தனத்தான தனதனன

தனதான.

149. உயிர்க்கு விடுமனவும் உமைக்கடி மருவுதொழில்

ஒருக்காலு நெகிர்வதில்

யெனவேஞன்

உரைத்தேழுண் மருவினரை வெறுத்தேம திரவியம

துடைத்தாய்பின் வருகுமன

ரெதிரேபோய்

பாழிற்செசி யிரவுபகல் அவாக்கான † பதமைபல

படபபேசி யுறுபொருள்கொள

விலைமாதா

படப்பாற வலைபடுதல் தவிர்த்தாள மணிபொருவு

பதத்தான பரிசின்பரிசை

வரவேணும்

சுயிராச்சோர னெனுமவுரை வசை ‡ கோவ வனிதையர்கா

தரத்தாடல் புரியுமரி

மருகோனே

தமிழ்க்காழி மருதனன மறைக்காடு திருமருகல்

தறுக்கோடி வருகுழகர்

தருவாழ்வே

§செயிற்சேல்வி னுடுவினொடு பொரப்போய் || விமமர்பொருது

செயித்தோடி வருபழந்

யமர்வோனே

க்காவல் புரியவல குறிப்பாவை முகைதழுவு

திருத்தோள அமரர்பணி

பெருமானோ (சசு)

* அயில் - கூர்மை † பதமை - வார்த்தைகளை. பதங்களை. ‡ கோவ வுனி
தையர் - கோபகரஸ்திரீகள். § செயில் சேல் - வயல்களிலிருக்கும் கெண்டை
யின்கள். || விமமர் - விமமு அமர்.

தான தான தனத்த தனத்தன
தான தான தனத்த தனத்தன
தான தான தனத்த தனத்தன தனதான .

150. ஓடி யோடி யழைத்து வரச்சில சேடி மரீகன் பசப்ப அகற்குமுன்
ஓதி கோதி முடித்த விலைச் சென் அழுகோதி

நீடு வாச நிறைத்த அகற்புழு கோட மீது திமிர்த்த தனத்தினில்
நேர மாகி யனைத்த சிறுக்கிகள் உறவாமோ

* நாடி வாயும் வயற்றிலே யிற்புனல் ஓடை மீது னிரீலத்த திவட்கையின்
† நாத கீத மலர்த்துளி பெற்றளி யிசை பாடும்

கோடு லாவிய முத்தரி ரைச்சவ காவர் நாடத னிற்பழ நிப்பதி
கோதி லாதரு றத்திய னைத்தருள் பெருமானே . (ரு)

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத் தனதான .

151. கடலைச் சிறைவைத் துமலர்ப் பொழிலிற்
ப்ரமரத் தையுடற் பொறியிட் டுமடுக்
கமலத் தைமலர்த் திளிடத் தையிரப் பவனாணக்

கருதிச் சருவிக் கயலைக் கயமுட்
படுவித் துழையைக் கவனத் தடைசிக்
கணையைக் கடைளித் துவடுத் தனைப்பு னினில்மேனி

அடலைச் செயல்சத் தியையக் கினியிற்
புகுவித் துயமப் ப்ரபுவைத் துனைவித்
தரிகட் கம்விதிர்த் துமுறித் துமதித் தசகோரம்

அலறப் பணிரத் தமண்கருழையைச்
சிலுகிட் டுமையிட் டொளியிட் டுமருட்
தெலுற் றபொறிச் சியர்கட் கடையிற் படுவேனே

* நாடி - பூந்தான். † அத்த திவட்கையின் - அர்த்தம் விளங்கும்படி.
† நாதகீத மலர்த்துளி பெற்றளியிசை பாடும் - அளி மலர்த்துளி பெற்று நாத
கீத இசைபாடும் என்கூட்டுக.

சடிவத் தவனிட் டவிசிட் டகுலத்
தொருசெட் டியிடத் தினுதித் தருள்வித்
தகருத் ரஜன்மப் பெயர்செப் பியிடப் பரிவாலே

*சனகர்க் குமகஸ்த் யபுலஸ்த் யசனற்
துமரார் குமருச் ச்ரக †மெய்ப்பலகை
‡ ௨துபத் துமராய் புலவாக் குர்நிபத் திபில்நான

யுலத் துலுலக் கணலக் ய||தமிழ்த்
த்யமத் திலகப் பொருள்வருத் தியினைப்
¶பழுதற் றுணர்வித் தருள்வித் தகரற் குருநாதா
பவளக் கொடிசற் றியபொற் கமுகிற்
றலையிற் குலையிற் பலமுத் துதிர்செய்ப்
பழிப் பதிவெற் றிவிடற் குமரப் பெருமானே. (ருக)

தனதன தத்த தானன தனதன தத்த தானன
தனதன தத்த தானன தனதான.

152. கதினயவி லக்கு மாதர்கள் புதியஇ ர்தந் புஷண
கனதன வெற்பு மேல்நிசு மயலான
கவலை நத்த னுகிலும் உனதுப்ர சித்த மாகிய*
கனதன மொத்த மேனியு முகமாலும்
அதிபல வஜ்ர வாகுவும் அயில்துனை வெற்றி வேலதும்
அரவுபி டித்த தோகையும் உலகேழும்
அதிரவ ரற்று கோழியும் அடியர்வ முத்தி வாழ்வதும்
அபிரவ பத்ம பாதமு மறவேனே
௦ இரவிகு லத்தி ராசத மருவியே திர்த்து வீழ்கடு
ரணமுக கத்த லீரிய குணமான

* சனகர்க்கும் எனபது முதலாகக் கூறிய இவர்*னே சனகாதி நால்வர்,
† மெய்ப்பலகை - சங்கப்பலகை. ‡ ௨துபத்து நவப் புலவர் - சங்கத்தார் நூற்
பத்தொன்பதின்மர். § விபத்தியில் - வேற்றுமையிலாத || தமிழ்த்தாய
மத்தில் - தமிழ்த்தாயம் அதில். ¶ பழுதற்று - பழுதற. ௦ இர என்பது
எதுகை வரு அன்று, இரதால் ஆரீடத்தை ஒத்தது, ஆதலால் தண்டியலங்கார
ஒழியியலிற் கூறிய வருவடைதியாம் என்க. ஆரீடம் - இருடிகள் வாக்கு.

இளையவ னுக்குநீண்முடி அரசது பெற்று வாழ்வற

இதமொட ளித்த ராகவன்

மருகோனே

பதினொரு ருத்தி ராதிகள் தபனம்னி ளக்கு மாஸிலை

பரிவொடு நிற்கு மீசுர

சுரலோக

பரிமள கற்ப காடனி வரியளி சுற்று பூவுதிர்

பழநிம லைக்குள் மேனிய

பெருமானே. (ருஉ)

தனன தந்தன தந்த தானன

தனன தந்தன தந்த தானன

தனன தந்தன தந்த தானன

தந்தநான,

153. கனக சூம்பமி ரண்டு நேர்மலை

யெனநெ ருங்குரு நும்வை மாமணி

கதிர்சி றந்தவ டங்கு லாவிய

முந்துகுதம்

*கடையில் நின்னுப ரந்து நாடொலும்

இவகி விஞ்சியெ முந்த கோமள

கலப சூங்கும கொங்கை யானையை

யின்பமாக

அனைவ ருங்கொளு மென்று மேவிலை

யிடும டந்தையர் தங்கள் தோதகம்

அதின்ம ருண்டுது வண்ட வரையில்

நைந்துபாயல்

அவச மன்கொளு நின் ப சாகர

முழுகும் வஞ்சக நெஞ்சை யேயொழி

தருப தங்கதி யெம்பி ரானருள்

தந்திடாயோ

தனத னந்தன தந்த னாவென

டிக்கு டிங்கு டிங்கு பேரிகை

தகுதி திந்தி கு திந்த தோவென

உந்துதாளர்

தமர சஞ்சலி சஞ்ச லாவென

முழவு டுண்டு டுண்டு டேவென

ஊரமு

முந்தேவாதம்

* கடை - லையில்.

பணிப தங்கய மெண்டி சாமுக
 கரிய டங்கலு மண்ட கோளகை
 புதறி நின்றிட நின்று தோதக வன் னுதோதை
 பவுரி கொண்டிட மண்டி யேவரு
 நிசிய ரன்கிளை கொன்ற வேலவ
 பழநி யங்கிரி யின்கண் மேவிய தம்பிரானே, (ருங்)

தனதத்தத் தனதத் தத்தத் தனதத்தத் தனதத் தத்தத்
 தனதத்தத் தனதத் தத்தத் தனதத்தத் தனதத் தத்தத்
 தனதத்தத் தனதத் தத்தத் தனதத்தத் தனதத் தத்தத் தனதான.

154. சகடத்திற் குழைவிட் டெற்றிக்
 குழலுக்குச் சரம்வைத் தெற்றி
 டுளகிதுதுக் குவளைக் கட்பொற்
 கணையொத்திட் பூலச் சுத்திக்
 தரபபற் பவளத் தொட்டிக்
 *களப்பொட்டித் துதித் குவடலை

தனதுத்திப பாகப் பொற்றி
 டையப ட்பெட் பசுளைத் துபுடிக்
 கொடியொத்தி டுண்டிற் பட்டித்
 தனையிற்றெட்டிகளப ப்புரை
 சரளத்துங் கியைப் சுற்றி
 சுழலிடுக் கிளைப பற்றிக் கொளுமாதர்

சுகழுற்றுக் கவலைப் பட்டுப்
 பொருள் கெட்டுக் கடைகெட் டுச்சொற்
 குளறிட்டுத் தடிதொட் டெற்றிப
 டிரையிற்றுக் டீசசதிப் பட்டுச்
 சுகதுக்கத் திடர்கெட் டுற்றுத்
 துட்பட்டுக் கிடைபட்டுத் திடைநாளிற்

சுழலிசக் கிரியிற் சுற்றி
 டுறுகக்கட் டுயிரைப் பற்றி

*களப் அப்பு ஒடுதல் ஓட்ட அத்தி குவடான எனப்பிரிக்க.

† பெள் - விருப்பத்தக்க. உசனம் - இரண்டு டீசசதி - கஸ்தி, வருத்தம்.

கொளுசுப்பற் பலரைக் கட்டிச்
கரம்வைத்துத் தலைநிற் குத்தி
கடுகட்டை கட்டைக் கட்டைக்
கொருட்டிப் பொடி பட்டுக்கி

சடமாமேர

திருடத்திக் குருட்டிட்டுட்

டமட்டட் டமட்ட டிக்குட்
டிமிடிமிட் டிமிடிட் டிக்குத்
தொகுதொக்குத் தொகுந் தொக்குச்
செகண்க்ர செகண்க் செக்குக்
தருடத்திக் தருடத் தட்டு

டிடிபேரி

நிலைக்கைத் துடித்தி - வெண்மை

பகடிட்டுப் பறையொத் தக்துட்

டிக்கையெட்டுக் கட்டைவற் தித்தித்

தரவுக்கந் கிரியெட்டுததைத்

தியருக்குச் சாமிற் றுட்க

சுரர் டி பொற்புச் சோரியந் கைத்தொட் டிடுமவேலா

பகலைப்பற் சோரியத் தக்கந்

பதிபுக்கட் டழலிட்டுத்திட்

புரமட்கிக் கழைவற் புட்பச்

சமனைச்சுட் டயனைக் சொத்திப

பரிவுக்கொட் பஹர்க் குரற் .

குருட்டுத் துப் பொருளைக் கற்பித் தருள்வோனே

பவளப் பாற் கிரிதுத் திப்பொற

றனகொச்சைக் கிரிசொற் பற்றிப்

பரிவுற்றுக் கமலப் புட்பத்

திசுழ்பற்றிப் புணர்சித் ரப்பொற்

படிசுத்துப் பவளப் பச்சைப்

பதமுத்துப் பழநிச் சொக்கப் பெருமானே. (ருச)

* பற்பலரை - பரபலா ஐ-சாரியை † கண திகையட்ட - இ-மகன்ற
எட்டுத் திக்கும். ‡ தித்தித்தித் தர, தியைத் தர. § பொற்பு - பொருள்,
கற்பகம் பூமாரி.

தந்தன தானன தத்தத் தந்தன
தந்தன தானன தத்தத் தந்தன
தந்தன தானன தத்தத் தந்தன தனதான.

155. சிந்துர கூரம ருப்புச் ரெஞ்சரி
ரெங்கைகு லாவந டித்துத் தென்பயில்
ரெண்பக மாலைமு டித்துப் பண்புள தெருவுடே
சிந்துகள் பாடிமு முக்கிர் ரெங்கயல்
அம்புகள் போலவி ழித்துச் சிங்கிடை
ரெம்பவ ளாடைது லங்கிப் பொன்பறி விலைமாதர்
வந்தவ ராரென னைத்துந் கொங்கையை
அண்டி ழமுடி நெ கிழ்த்திக் கண்பட
‡மஞ்சனி ராடிமி னுக்கிப் பஞ்சணை தனிலேறி
மந்திர மோகமெ முப்பிக் கெஞ்சிட
முன்றலை வாயில டைத்துச் சிங்குகொள்
மங்கைய ராணாவி லங்கிப் பொன்பதம் அருள்வாயே
இந்திர நீலவ னத்திற் செம்புளி
அண்டக டாகம ளித்திட் டண்டர்கள்
எண்படு டீசுரைய ழித்துக் கொண்டருள் ஒருபேடி
இன்கன தேரை டத்திச் செங்குரு
மண்டல நாடும ளித்துப் பஞ்சவர்
இன்புறு ||தோழ்மையு டைக்கத் தன்திரு மருகோனே
சந்திர சூரியர் திக்கெட் டும்புகழ்
அந்தமில் வாழ்வது பெற்றுத் தங்கிய
சங்கர னார்செவி புக்கப் பண்பருள் குருநாதா
ரம்பரம மானகு றத்திக் கின்புறு
கொங்கையின் மேவுச மர்த்தச் சுந்தர
தண்டமிழ் சேர்பழ நிக்குட்டங்கிய பெருமானே.(௫௫)

* சரி - வளையல். † சிங்கிடை - சிங்க இடை. ‡ மஞ்சன் நீராடி.
§ சூர் - துன்பம். || தோழ்மை - தோழமை.

தன்னதன தன்னதன தத்தத் தனத்ததன
தன்னதன தன்னதன தத்தத் தனத்ததன
தன்னதன தன்னதன தத்தத் தனத்ததன தனதான .

156. சிறுபறையு முரசுதுடி ரத்தக் கணப்பறை||

மொகுமொகென அதிரவுட னெட்டிப் பிடித் துமுடி.

சிறுகயிறு ரெடிதுகொடு கட்டிட் டிழுக்கஇனி அணுகாதே

சிலதமர்க னுறவுகிளை சுத்திப் பிதற்றியெடு

சுடலைதனி லிடுகனலை யிட்டுந் தொளுத்துபுனல்

திரைகடலில் முழுகெனவு றைக்கப் படிக்குடிலை ஒழியாதே

மறைமுறையி ரி மதிநிலை முத்திந் கிரைத்தபடி

உடலுயிர்கள் கரணவெளி பட்டுந் குணத்திரயம்

வழிபடவும் நினதடிமை பிச்சைப் படுத்துவதும் ஒருநாளே

வருதுரக மயில்மணிகள் சத்திக்க கிர்த்தரிட

ஒருபதுட னிருபுயமு மட்டுத் தொடைக்கிரைய

மனமகிழ இளியமொழி செப்பிச் சுவத்தபதம்அருள்வாயே

நறையிதழி யறுகுபல புட்பத் திரட்களொடு

சிறுபிறையு மரவுமொழி லப்புத் திருத்தலையில்

நளினமுற அணிரடையர் மெச்சிப் ப்ரியப்படவு மயிலேறி

நவநதிகள் குமுருமென வெற்புத் திரட்டமுல

அகிலமுத லெழுபுவன மெத்தத் திடுக்கிடவும்

நவமணிகள் உரகனுடல் கக்கத் துரத்திவரு முருகோனே

குறவர்முனை கெடமனது வெட்கப் படக்குடிவில்

மலையிலெழு தினையிதணில் வைத்துச் சிறுக்கியிரு

குவிமுகையுமணியிடையு மெச்சிப்புணர்ச்சிசெயு மணவாளா

குறுமுநிவ னிருபொழுதும் அர்ச்சித்து முத்திபெற

அறிவுநெறி தவநிலைகள் செப்புத் தமிழ்க்கினிய

குருகுமர பழநிவளர் வெற்புத் தனிந்*நிகழு பெருமாளே.()

தானந்த தன்ன தான தானந்த தன்ன தான
தானந்த தன்ன தான தனதான.

157. ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடி வானிந்து ததிரி லாத
நாடண்டி நமசி வாய வரையேறி
நாவின்ப ரசம தான ஆனந்த அருவி பாய
நாதங்க கொடுகு லாவி விளையாடி
ஊனங்க ஞாயிர்கள் மோக நானென் டதறிந் லாமல்
* ஓமங்கி புருவ மாகி இந்நேவோநும்
ஓரந்த மருவி ஞான மானின்று புதுதி னேறி
லோகங்கள் வலமகாட அருந்தாராய்
கேனங்கொ ளிதழி யான தாரிந்து * ளில வேணி
† சீரங்க னெனது தானை ஒருமாதா
ரோப்பஞ் வடிவி மோகி யோகங்கொள் மவுன ஜோதி
ரோப்பங்கி னமல நாதன் அருள்பாலா
கானங்கள் வரைகள் தீவு ‡ ஓதங்கள் பொடிய நீர
§ காடந்த மபி லிலேறு முருகோனே
காமன்கை மலர்கள் நாண வேடம்பெ னமலி சேர்வை
கானெங்கள் பழரி மேவு பெருமானே. (௫௭)

தனதன தனத்தான தானுன தானதன
தனதன தனத்தான தானுன தானதன
தனதன தனத்தான தானுன தானதன தனதான.

158. தலைவலி மருத்திடு காமாலை சோகைகசரம்
விழிவலி வறட்குலை காயாச வாசம்வெகு
சலமிசு விஷப்பாக மாயாவி காராணி யணுகாதே
தலமிசை யதற்கான பேரோடு கூறியிது
பரிகரி யெனக்காது கேளாது. போலுமவர்
சரியும்வய துக்கேது தாரீர்சொ ளீரெனவும் விதியாதே

* சலிலம் - கங்கை. † சீரங்கை - சீரிய அந்தை யுடையவன். அங்
கம் - எலும்பு ‡ ஓதங்கள் - கடல்கள். § காடந்த - காடு அந்த, வனத்தி
லுள்ள அழகிய.

உலைவறவி ருப்பாக நீள்காவின் வாசமலர்
 வகைவகை யெடுத்தேதொ டாமாவி காபரணம்
 உனதடியி னிற்குட வேநாடு மாதவர்கள் இருபாதம்
 உளமது தரித்தேளி னுவோடு பாடியருள்
 வழிபட னனக்கேத யாவோடு தானுதவ
 உரகம தெடுத்தாடு டீமேகார மீதின்மிசை வாவேனும்
 அல்குட லடைத்தேதம காநோர ராவணனை
 மணிமுடி துணிந்தி னியேயான ஞானகியை
 அடலுட னழைத்தேகொன் மாயோனை மாமனெனு மருகோனே
 அடிகுனை புடித்தோனை யாதார மானவனை
 மழவுழை பிடித்தோனை மாகாவி நானமுனம்
 அவைதனில் நடித்தோனை மாதாதை யேனனவும் வருவோனே
 பக்கல் படித்தோது பாவாணி நானிலுறை
 பிடுரரண விந்தி ருலையு தாயுயர்ரெய்
 பரண்மிசை குறப்பாவை சோன்மேவ மோகமுறு மயவாளா
 பதுபவய லிற்புக டீமேகா ரால்கள் துயில்
 வறுதனல் பெருங்காறு காவேரி குழவனார்
 பழுவாறு கற்பூர கோலாகல மமர்ப்பெருமானே. (ருஅ)

நன்னதன தந்த தத்த தானன
 தன்னதன தந்த தத்த தானன
 தன்னதன தந்த தத்த தானன தனதான.

159. ‡ நிகமமெனி லொன்று மற்று நாடொறு
 § நெருடுகவி கொண்டு வித்தை பேசிய
 நிழலர்சியு புன்சொல் கற்று வீறுன பெயர்கூறு
 நெரியமுது || தண்டு சத்ர சாமரம்
 ¶ நிபிடமிட வந்து கைக்கு மோதிரம்
 நெடுகியதி குண்டலப்ர தாபமும் உடையோராய்

* தொடா - தெடுத்த. † மேசாரம் - பயில். ‡ நிகமம் - வேதம்.
 § நெருடு - தூலிழையைப் பொருத்துதல்போலச் சேர்க்கின்ற || தண்டு -
 சிலிகை. ¶ நிபிடமிட - நெருங்க.

முகமுமொரு சம்ப மிக்க தூல்களு
முதுமொழியும் வந்தி ருக்கு மோவெனில்
முடிவிலவை யொன்று மற்று வேறொரு நிறமாகி

முறியுமவர் தங்கள் வித்தை தானிது
முடியவுனை நின்று பத்தி யால்மிக
மொழியும்வளர் செஞ்சொல்வர்க்கமேவர அருள்வாயே

திருதிருகென மண்ட விட்ட தியொரு
செழியனுடல் சென்று பற்றி யாருகர்
திகையினமண் வந்து விட்ட போதினும் அமையாது

சுறியகர பங்க யத்து நீரொரு
தினையளவு சென்று பட்ட போதினில்
தெளியவுடன் வென்றி விட்ட மோழைகள் கழுவேற

மகிதலம ணைந்த * அத்த மாதரை
வரைவறம ணந்து நிட்ட நீடருள்
வகைதனைய கன்றி ருக்கு மூடனை மலருபம்

வரவரம னந்தி கைத்த பாவியை
வழியடிமை கொண்டு மிக்க மாதவர்
வளர்பழநி வந்த கொற்ற வேலவ பெருமானே. (ருக)

தத்தன தத்தன தனத்த தானன
தத்தன தத்தன தனத்த தானன
தத்தன தத்தன தனத்த தானன தனதான

160. நெற்றிவெ யர்த்துளி துளிக்க வேயிரு
குத்துமு கைக்குட மசைத்து வீதியில்
நிற்பவர் மைப்படர் விழிக்க லாபியர் மொழியாலே

நித்தம யக்கிகள் மணத்த பூமலர்
மெத்தையில் வைத்ததி வித்ததி லேயுடல்
நெட்டிவ ரத்தொழில் கொடுத்தி மேவியும் உறவாடி

உற்றவ கைப்படி பொருட்கள் யாவையு
 மெத்தவு நட்பொடு பறித்து நாடொறும்
 உற்பன வித்தைகள் தொடுக்கு மாதர்கள் உறவாமோ
 உசகித மெம்புறு அனைத்த யாவுடன்
 மெய்ப்படு பத்தியி னிணக்க மேபெற
 உட்குவிர் புத்தியை பெனக்கு நீதா வநுவாயே

* சுற்றத மிழ்ப்புல வனுஞ் சூ மேமகிழ்
 அற்றொருந் பொற்கொடி கூறிக்க வேபொரு
 சுற்றனை நெற்பல அளிக்க காரணன் அருள்பாலா

† கற்பக கங்குலி மணி சது மாதனை
 பொற்புய காமப்பலம் ிறத்த வரனவா
 ஈர் ிணையு டெ அருள் பரபாரா வனநாருள்

நற்றவ ராசனை மிடத்த யாரை
 வஸ்துவெ னப்பிவி யிடத்தி லேவளர்
 நத்தணிச்செக்கரன் மவிழ்ச்சி கூர்தரு மருகோனே

நட்டுவர் மத்தள முழக்க மாமென
 மைக்குல மெத்தவு முழச்ச மேகரு
 நற்பழ ரிப்பதி செழிக்க மேவிய பெருமானே. (க0)

தந்த தானனந தானதன தானதன
 தந்த தானனந் தானதன தானதன
 தந்த தானனந் தானதன தானதன தனதான.

161. பஞ்ச பாதுகன் பானிமுழு சூடன்வெகு
 வஞ்ச லோபியன் சூதுகொலை காரன்மதி
 பண்கொ ளாதவன் பாவகட னுடுருமை பவுஷாசா
 பங்கன் மோகியம் பாழ்நரகில் வீழவுறு
 பெண்டிர் வீடுபொன் தேடிநொடி மீதில்மறை
 பஞ்ச மாமலம் பாசமொடு கூடி வெகு சதிகார

* சுற்ற சமிழ்ப்புலவன் - சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் † பொற்கொடி
 பரவைநாச்சியார். ‡ கற்பகா - சிவலோகம் § செகமன் - செவ்வன்.

அஞ்சு பூதமுண் டாகடிய கோரரிவர்
தங்கள் வாணிபங் காரியம் லாமலநுள்
அன்பர் பாறுடன் கூடியறி யாதபுகழ் * அடியேனை
அண்டா மரையன் தேடியறி யாதவொளி
ரங்கர கோகரன் பாவைவினை யாடுத்படி
கந்த நாடுடன் லடி வினை யாட அருள் புரிவாயே
வஞ்ச பாசரன் சேனைகட லோடுகுல
டுண்க வேயினன் போலவொளிர் வேலைவிடு
வண்கை யாகடம்பேடுதொடை யாடுமுடி முருகோனே
மங்கை கோகசிங் காரரகு ராமரிட
தங்கை ஞாயிங் காளியெமை டீயீனுபுகழ்
மங்க ளாரிரர் தானசிவ தாமிரமுமை யருள்பாலா
கொருக மடிகுகம போலவொழி நிலவிழி
பெண்கள் ராயந் தேகைமரில் போலிரச
சொன்னாரா டுமபரவை || பவநிரவாஅனைவோனே
கொண்டல் குழமங் கோலமல வளிகயல
கருது பாயின் துடு || துவ பாகையுதிர்
(நந்தி யோடங் குசோரநர்வாழ்குமரபெருமானே.)()

— — —

தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன தனதான

162 பெரியதேர கரியிரு கொம்பு போலவெ
வடிவமார் புளகித கும்ப மாமுதை
பெருகியே யொளிர்நெறி தங்க வாரமு மணியான
பிறையகோ வெனுதுதல துங்க மீது *வை
அயிலதோ வெனுநிரு கண்க ளாரவெ
பிறகெலாம் விழுக்குழல் கங்கு லாரவெ வருமானார்

* அடியேனை - அடியேன். இ, சாரியை. † டடிக அந்த நாடு-படிகம்போல்
தாள்ளியமான நாடு ‡ ஈனு - என்ற § சுகம் - கிள். || அவல் - ஆவல்.
¶ தவர டாகு - தவர்த்த பாக்ரு. 0 ததி - கழுதமாம். * வை - கூர்மை.

உரியதோர் பொருள்கொடு வந்த டோர்களை
மனைபிலே வினவிய கொண்டு டோர்கயெ
புள்ளிலே மருவிய வஞ் டாத்தகன் மயலாலே

உருகியே யுடைய வெம்பி வாடியெ
வினைபிலே மறுகியெ ரொந்த பாதகன்
உனதுநான் தொழுதிட இன்ப ஞானர த நன்வாயே

அரியதோ ரமராக னன் டோடுவெ
தொடியதோ ரசுரந னங்க டாடுவெ
அடலதோ டமபுரி கின்ற கூரிய வடிவேலா

அரசுர வெனமிக அன்பு நூடுவெ
கடி படுகா மநிலமிடை யான் லு யோழியெ
அவனியோர் ரெடி வரு கின்ற காரண முநோனே

பரியதோர் நயிந்ந கொண்டு விடவெ
*உரியதோய் தட்டிந்ந புண்டு நாடி வெ
பசியதோ கொ வரு ன கொண் டாயவன் மருநோனே

பரமமா நதிபுடை கொண்ட ளுவெ
வனமா மலரினில வண்டு லாவெ
பழநிமா மல்கனி லென்றுமேனியபெருமாளே (கஉ)

தனதன தந்தந தன்தந தானவ
தனதன தந்தந் தனந்த தானவ
தனதன தந்தந் தனதந தானவ தனதான

163 மலரணி கொண் டா ப் பொருக்கி லேயவன்
சொலுமெரழி யின்பச செருக்கி லேகொடு
மையுமடா நெஞ்சத் திருக்கி லேமுக மதியாலே

மருவுந் தம்பத் தடத்தி லேயவ
பரிமள கொங்கைக் குடத்தி லேமிக
வலியவும் வந்தொத் திடத்தி லேவிழி வலையாலே

நிலவெறி யங்கக் குலுக்கி லேயெழில்
 வளைபுனை செங்கைக் கிலுக்கி லேகன
 விதிபறி யந்தப் பிலுக்கி லேசெயும ஒயிலாலே

நிதரிய லுர்நூக் குணத்தி லேபர
 வசமுட னன்புற் றினக்கி லேயொரு
 நிமிஷமி னாங்கிக் கணத்தி லேவெகு மதிசோடாய்

அலையநி னைந்* துற் பனத்தி லேயாந
 தினமிசு மென்சொப் பனதநி லேவர
 அறிவுமழிந்தத் பனத்தி லேநிதம உலேவேனோ

அசடனை வஞ்சச சமர்த்த னாகிய
 கசடனை யுன்சிற் கடைக்க ணடியும்
 அலர்கொடு ரீன்பொற்பதத்தையேதொழ அருள தாராய்

பலபல பைம்பொற் பதக்க மாமும்
 அடி வாரை லுளொற றமித்பப னீரொடு
 பரிமாற ிஞ்சக் க பப மாலையும் அணிவோனே

பதியினில் மங்கைக் கதித்த மாமல்
 யொடுகில குன்றிற் றரிதது வாழ்வயர
 பழநியிலன்புற் றிருக்கும் வானவா பெருமானே (கந.)

தனதன தனதான தனதன தனதான
 தனதன தனதான தனதான.

164. முகைமுளரி பரபைவீசு மெழில்கனக மலைபோலு

முதிர்விளி தனபார மடவார்தோள்
 முழுகியமி ததுபோக விழலனென வுலகோர்கள்
 மொழிமது மதியாது தலைநீர்விறந்
 தகமகிழ விகமன நலையமுத மொனவுறல்
 அசடாக மெழவாகி மிகவேயுண்

* உற்பனம் - தோற்றம். † அற்பனத்திலே - அற்பன் அகிலே.

‡ மங்கைக்கதித்த மாமலை - எள்ளிமலை.

டழியுமொரு தமிழே ஹ மொழியுமுன திருதரின்
 அமுதுபரு கிடநானம் அருளாயோ
 மகரமெறி திறைமோது பகரகடல் தடவரி
 மறுகுபுனல் கொடவேலை விடுவோனே
 வரிசையவுன் மககோனை யுகமுடிய மயிலேறி
 வருபணிநு கரத்திர முருகோனே
 பகர்வரிய நெனவாகு முறைகொழுந நுளையவு
 பரமகுரு வெவநாநிடம் ஹோயோனே
 பவிலமணி வெயிலவீடு மயிரிதிர மதிசுடு
 பழநமலை தனிலமேவு பெருமாளே (கூசு)

தனான தனான தனத்த தனான தனான தனத்த
 தனான தனான தனத்த தனத்தான -

165. முதிர் அமுதைய வனத்தில முடுகி வடுவை யழித்து
 முதிர் கயிலநை கயத்தி னிலையோடி
 முறைய வளநும விழிக் குள மதன கிராகு பறிந்றி
 முறையை கெடவு மயக்கு வரமாத
 மதுர் அமுத மொழிக்கு மகுட பளபு முறைக்கு
 வலிய அடிமை புகுத்தி விடுமாய
 மனதை யுடைய அசட்டு மனிதன் முழுது புரட்டன்
 மகிழ வுனது பதத்தை யருள்வாயே
 சதுரன் வரையை யெடுத்த விருத னுடலை வதைத்தொர்
 சகடு மருத முதைத்த தகவோடே
 தழையு மாமு நிலத்தில் மடிய அமரை விளைத்த
 தனுவை யுடைய சமர்ந்தன் முருகோனே
 அதிர முடுகி யெதிர்ந்த அநர குடலை வலுத்தும்
 அமரர் சிறையை விடுத்தும் வருவோனே
 அரிய புகழை யமைத்த பெரிய பழங் மலைக்குள்
 அழகு மயிலை நடத்து பெருமாளே. (நூசு)

தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன்
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன தனதான.

166. முத்துக்குர் சிட்டுக் குப்பிமு டித்துச*சக் கைப்பிற் சுற்றியு
முற்பக்கத் திற்பொற் புற்றிட துதல்மீதே

மூய்பச் சைப்பொட் டிட்டணி ரத்னச்சுட் டிப்பொற் புற்றிட
முர்சட்டைச் சித்ரக் கட்டழ கெழிலாடத்

தித்திக்கச் சொற்சொற் அப்பிதழ்நர்சுக்கட்டிற் புர் சொக்கியர்
செபுட்கொந் கங்கர் சுப்பெறு தனமேரு

திட்டத்தைப் பற்றிப் பற்பல லச்சைக்குட் பட்டுத் தொட்டுயிர்
சிக்கிர்சொக்கிகெட்டிப்படி யுறல்வேலே

†மெத்தத்துக் கத்தைந் தித்தியினிச்சித்தத் திற்பத் தத்தொடு
மெர்சிப் பொர்க் கத்திற் சிற்பர மருள்வாயே

வித்தைக்குக் கற்றருத் தற்பா முக்கட்சித் தர்க்குப் புத்திர
விர்சித்ரர் ரெர்சைக்குத்திகை புனைவோனே

நத்யக்கற் பத்திற் சித்தர்கள் எட்டுத்திக் குக்குட் பட்டவர்
விஷ்டைக்கற் புற்றிப் பத்தர்கள் அமரோரும்

நெட்டுக்குப் புட்பத் தைக்கொடுமுற்றத்துற்றர்ச்சிக் கப்பழ
நுக்குட்பட் டத்துக் குற்றுறை பெருமானே. (௬௬)

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தனனதன தனனதன தனதான.

167. முருகுசெறி குழலவிழ முகையினக மெழுவிலவு
முறுவல்தர விரகமெழ அதுராகம்

முதிர்வச மறுவிதரி யெழுகைவளை கலகலென
முகநிலவு குறுவெயர்வு துனிவீச

அருமதுர மொழிபதற இதழமுது பருகிமிக
அகமகிழ இருகயல்கள் குழையேற

*சுக்கை - பூமலை †கழ்பு - சுற்பனை - ‡ மெத்த துக்கத்தை தித்தி யினி
சித்தத்தில் பத்தத்தோடு என்று பிரித்துக் கொள்க. § கத்திகை - பூமலை
|| விதரி - பிளவுபட்டுள்ள விரல்கள்.

* அமளிபடு மமளிமல ரணையின்மலிச துபிலுகினும்

அலர்கமல மலரடியை

மறவேனே

நிருகனெடு வருபரிவு மடுகரியும ரதநிறுபு

நெறுவென முப பனிடும்

வடிவேன

நிகழ்கநா ரதனாபுநா நபுபுநா பபுபுநா

நெறுவென நபுநாபுநா

நெறுவென

வருமருநி நவரணிகள் பபுநருகின் மிலரதகற

மதுவினிரை பெருகுந் வன

மலைநீதே

வளர்குறவந் சிறுநிறு வளந் நமு நிருபுயமு

மருநிபந் பபுநாபுநா

பபுநாபுநா (கூ)

தானந் நவ ரணவ தானவ நானந் தன தானவ தானவ

தானந் தன தானவ தானவ

தனதான .

168. மூலங்கிள ரோருரு வாய்த்நி நானந்தல||மேனடு வேரிடை

அந்நிந்தல ரபுயொடாடிய

முதல்வோர்கள்

மூலுமரி நரபுந தாயொருந்நலம்புநவொடிய வாய்வை

||அந்நிந்தல தூண்வழி யேயன

விடேவொடி

பபுநங்கிள ராபுநி கரபுமொ டாருந்நல ரபுபுநாபுநா

பபுநங்கிள ராபுநி தானவ தானவ

மதின்மேனி

பபுநங்கிள ராபுநி தாயொருந்நலம்புநவொடிய வாய்வை

வாய்வை யேயன யேயன

அருள்வாயே

கூலங்கிள மான்மரு வேர்துடி வேதந்தலை யோடும ராவி

தேநாடுங்குழை தேர்புநா நான்தரு

முருகோனே

புரன்கர மார்தலை வானவரி தேநாடுங்குழை தூள்படவே அவர்

கூலங்கிள வேல்விடு சேவக

மயில்வீர

* அமளிபடும்-ஒலிசருகின்ற அல்லது, டள்ளியறையிலுள்ள. † அகநாசகன குருநிருப - அருவமாகியும் உருவமாகியும் உள்ள குருநாஜனே ‡ வளிமலை-வள்ளிமலை § நடு-அரீர மத்திய ஸ்தானம் || தேவ் நடுவேர் சுழமுனை. || மூலங்கிள தூண் வழி-சுழமுனா மார்க்கம். () பபுநங்கிளராபு-புருவ மத்தியஸ்தான வழி.

காலின்சுழ லோசையு நூபுர வார்வெண்டைய வோசையு மேயுக
காலங்களி னோசைய தாநட மடுவோனே
காணங்கில மாண்க ளார்தமைந ண்கெட வேயனை கேள்பிர்
காசம்பழ னூபுரி மேவிய பெருமானே. (சுஅ)

தானந் தத்தன தானன தானன
தானந் தத்தன தானன தானன
தானந் தத்தன தானன தானன தனதான

169. வாதம் பித்தமி டாவயி றீனாகள்
சீதம் பற்சளி சூலைம கோதர
*மாசங் கட்பெரு மூலனி யாதிகன் குபிர்காசம்
மாறாங் கக்கலொ டேசில நோய்டிலி
யோடுந் தத்துவ காரர்தொ ளுறறு
வாருஞ் சுற்றினில் வாழ்ந்தி காரர்கள் வெகுமோகர்
சூழ்துன் சித்ராக பாயமு வாயைகொ
டேதுஞ் சுற்றுண ராமலெ மாயசெய்
சோரம் பொய்க்குடி லேசக மாமென இதில்மேனித்
தூசின் பொற்சர மோடுகு லாயுல
கேழும் பிற்பட வோடிடு மூடனை
†தூவஞ் சுத்தடி யாரடி சேரநின் அருள்தாராய்
திதந் தித்திமி திதக தோதிமி
டுண்டு டுட்டு டுடு டுடு
சேசொஞ் ரெக்கென தோதக தீகுட வெனபேரி
ரோடன் சொக்கிட வேலைக டாகமெ
லாமஞ் சுற்றிட வேயச ரார்கிரி
திவும் பொட்டெழ வேயனல் வேல்விடு மயில்வீரா

* 'மாசங்கண்' என்பதை 'அங்கண்மாச' எனாற்றுக. அங்கண் மாச என்பது தேத்திர ரோகம். † கபாய் - கவசம், தேகம். ‡ தூ வஞ் சுத்தடி யார் - தூ அம் சுத்த அடியார் - தூய்மை வாய்ந்த அழகிய சுத்த அடியார்.

வேதன் பொற்சிர மீது* கடாவந்
 ஸீசன் சற்குரு வாயவர் காதினில்
 மேஷம்† பற்றிலர் பேறருளோதிய முருகோனே
 ‡ வேஷங் கட்டியு.மேகிம காவளி
 மாலின் பித்துற வாகிவி னோர்பணி
 வீரங் கொட்பழ னாபுரி மேவிய பெருமானே. (சுகு)

தன்ன தந்தன தானன தானன
 தன்ன தந்தன தானன தானன
 தன்ன தந்தன தானன தானன தனதான.

170. விதமி சைந்தினி தாமலர் மாலைகள்
 குழல ணிந்தநு ராகமு மேசொலி
 விதர ணாஞ்சொலி வீறுக ளோசொலி யழகாக

விரிசு ரும்பைக ளாமென லீறிய
 கனக சம்பரம மேருவ தாமதி
 விரகமொங்கிய மாமுனை யாலெதர் அமர்நாடி.

இதமி சைந்தன மாமென லே||ரின
 நடைந டந்தனர் விதியி லேவர
 எவர்க ளாஞ்சித மால்கொளு மாதர்கண் வலையாலே

எனது சிந்தையும் வாடிவி டாவகை
 அருள்பு ரிந்தழ காகிய தாமரை
 இருப தங்கனி னாலெனை யாள்வதும் ஒருநாளே

மதமி சைந்தெதி ரேபொரு சூரனை
 யுடலி ரண்டுரு ருய்விழ வேசின
 வடிவு தங்கிய வேலினை யேவிய அநிதிரா

* கடாவி - பிரயோகித்து, குட்டி. † பற்றிலர் பேறருள் - பற்றற்றவர்
 பேறத்தக்க அருளாகிய பிரணவப்பொருள். ‡ வேஷங்கட்டி - விருத்சாப்பிய
 வேஷங்கொண்டு. § மொங்கிய - பருத்ச. || இன நடை - விசம் விதமான
 நடை. ||-சிதம் - சித்தம் ப கூறாய் என்பது குறாய் என்றாயிற்று.

மதுர இன்சொலி மாகுமை நாரணி
 கவுரி யம்பிகை யாமனை பார்வதி
 மவுன சுந்தரி காரணி யோகினி சிறுவோனே

மதமி சைந்தெழுலோகமு மேவலம்
 நொடியில் வந்திடு மாமயில் மீதொரு
 பவனி வந்தக்கு பாகர சேவக விறல்வீரா

பருதி யின்ப்ரபை கோடிய தாமெனும்
 வடிவு கொண்டருள் காசியின் மீறிய
 பழங் யங்கிரி மீதினில் மேவிய பெருமானே. (௭௦)

தனத்த தானன தனதன தனதன தனதான.

171. அருத்தி வாழ்வொடு* தனகிய மனைவியும் உறவோடும்
 அடுத்த பேர்களு மிதமுறு மகவொடு வளநாடும்
 தரித்த வுரு†மெ யெனமன நினைவது நினையாதான்
 தனைப்ப ராவியும் வழிபடு தொழிலது தருவாயே
 எருத்தி லேறிய இறையவர் செவிபுக உபதேசம்
 இசைத்த நாவின் இதணுறு குறமகள் இருபாதம்
 பரித்த சேகர மகபதி தரவரு தெய்வயானே
 பதிக்கொ ளாறிரு புயபழிசியிலுறைபெருமானே. (௭௧)

தனதன தனதத்த தனதன தனதத்த
 தனதன தனதத்த தனதான.

172. அறமிலா நிலைகற்ற கொடியவேல் விழிவிட்டுள்
 அறிவுதா னறவைத்து விலைபேசி
 அமளிமீ தினில்முத்து பவளவா யமுதத்தை
 யதிகமா வுதவிக்கை வளையாலே

உறவின லுடலத்தை யிறுகவே தழுவிக்கொ
 ளுலையிலே மெழுகொத்த மடவாரோ

டுருகியே வருபெற்றி மதனநாட கமித்தும்
 ஒழியுமா றெருமுத்தி தரவேணும்

* தனகிய - சரசமாகப் பேசிய. † மெயென - மெய்யென.

மறவர்மா தொருதந்ந விமலகோ கநகத்தி

மயிலனாள் புணர்செச்சை

மணிமார்பா

மருள்நிசா சரன்வெற்பி லுருகிவீழ் வறமிக்க

மயிலிலே றியவுக்ர

வடிவேலா

பறைகன்பே ணியருத்ரி கரியா ராகத்தி

பழம்பா லுறைசுத்தி

யொழுகி

பழையபார் வதிகொற்றி பெரிநா யகிபெற்ற

பழநிமா மலையுற்ற

பெருமானே . (எஉ)

தனனதன தந்த தனனதன தந்த

தனனதன தந்த தனதான .

173 இலகுகனி மிஞ்சு மொழியிரவு னுஞ்சும்

இருவிழியெ னஞ்சு

முகமீதே

இசைமுரல்சு ரும்பு மினமுசைய ரும்பும்

இலகியக ரும்பு

மயலாலே

நிலவிலுடல் வெந்து கரியஅல மந்து

நெகிழுமுயிர் நொந்து

மதவேளால்

நிலையழியு நெஞ்சி லவர்குடிபு குந்த

நினைவொடுமி றந்து

படலாமோ

புலவினைய னைந்து படுமணிக லந்து

புதுமலர ணிந்த

சுதிர்வலா

புழுசெழும ணந்த குறமகன்கு ரும்பை

பொழுதுகையு டைந்த

தொடைமார்பா

பலநிறமி டைந்த விழுசிறைய லர்ந்த

பருமயில டைந்த

சுகவீரா

* பனைபணிசி றந்த தரளமணி சிந்து

பழநிமலை வந்த

பெருமானே . (எங)

தனன தன தான தந்த தனதான.

174. உலகபசு பாசு தொந்த மதுவான
உறவுகினை தாயர் தந்தை மனைபாலர்
மலசலக வாச சஞ்ச லமதாலென்
மதிநிலைகெ டாம லுன்றன் அருள் தாராய்
சலமருகு பூனை தும்பை பணிசேயே
சரவணப வாழு குந்தன் மருகோனே
பலநிலை வாக மங்கள் பயில்வோனே
பழநிமலை வாழவந்த பெருமானே. (எசு)

தனதன தனதன தானத் தானத் தனதான.

175. ஓய்பொழுகு நிருரண நேரத் தேவைத் துணரேனே
உனதுபற நிமலையெனு மூரைச் சேவித் தறியேனே
பெருபுவியி லுயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே
பிறவியற நினைகுவனெ னுரைப் பாடைத் தனிசேனே
துரிதமிடு நிருதர்புர குரைக் காரப் பெருமானே
தொழுதுவழி படுமடியர் காவற்காரப் பெருமானே
விருதுகவி விதரணவி நோதக் காரப் பெருமானே
விறன்மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக் காரப் பெருமானே. (எரு)

தனதன தனன தான தனதன தனன தான
தனதன தனன தான தனதான.

176. ஒருவரை யொருவர் தேறி யறிகிலர் மதவி சாரர்
ஒருகுண வழியுறாத பொறியாளர்
உடலதுச்சதமெ னுடி களவுபொய் கொலைக ளாடி
உறநம னரகில் வீழ்வ ரதுபோக
வருமொரு வடிவ மேனி யிருவினை யலையு ளாடி
மறைவரி ன்ணைய கோல மதுவாக
மருவிய பரமஞான சிவகதிப்பெறுக நீறு
வடிவுற வதவபாதம் அருள்வாயே

திரிபுர மெரிய*வேழ சிலைமத னெரிய மூரல்
 திருவிழி யருள்மெய்ஞ் ஞான குருநாதன்
 திருசரஸ் வதிம யேச விரிவிவர் தலைவ ரோத
 திருநட மருளு நாதன் அருள்பாலா
 சுரர்பதி யயனு மாலு முறையிட அசுரர் கோடி.
 துகனெழ விடுமெய்ஞ் ஞான அயிலோனே
 கசுகுற மகன்ம னுள் னெனமறை பலவு மோதி
 தொழமுது பழநி மேவு பெருமானே. (எசு)

தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
 தனதனத் தானனத் தனதான.

177. கரியிணைக் கோடெனத் தனமசைத் தாடிநற்
 கயல்விழிப் பார்வையிற் பொருள்பேசிக்
 கலையிழுத் தேகுலுக் கெனநகைத் தேமயற்
 கலதியிட் டேயழைத் தணையுடே
 செருமிவிக் தாரசிற் றிடைதுடித் தாடமற்
 றிறமளித் தேபொருட் பறிமாதர்
 செயலிழுக் காமலிக் கலியுநத் தேபுகழ்ச்
 சிவபதத் தேபதித் தருள்வாயே
 திரிபுரக் கோலவெற் பூழல்கொளச் சீர்நகைச்
 சிறிதருட் டேவருட் புதல்வோனே
 திரைகடற் கோவெனக் குலகெட் டீள்படத்
 திருடர்கெட் டோடவிட் டி.டும்வேலா
 பரிமளப் †பாகலிற் கனிகளைப் பீறிநற்
 படியினிட் டேகுரக் கினமாடும்
 பழநியிற் சீருறப் புகழ்குறப் பாவையைப்
 பரிவுறச் சேர்மணப் பெருமானே. (எஎ)

தனதன தந்த தனதன தந்த

தனதன தந்த

தனதான,

178. *கருகிய கன்று வரிசெறி கண்கள்

கயல்நிக றென்று

துதிபேசுந்

கலைகரு சொன்னு மிடைபடு கின்ற

கடிவிட முண்டு

பலநாளும்த்

விரகுறு ரண்ட விணைபுடல் கொண்டு

விதிவழி நின்று

தளராடுக

விரைகமழ் தொங்கல் மருளிய தூங்க

விதிபாத மென்று

பெறுவேணே

முடிதக டம்பி குறமகள் பங்க

முறையென அண்டி

முறைபேச

முதுதிரை யொன்ற வருதிறல் வஞ்ச

†முரணகர் வென்ற

வடிவேலா

பரிமள இன்ப மரகத துங்க

‡ பகடித வென்றி

மயில்வீரா

பறிகலை குண்டர் கழுநிறை கண்டு

பழநிய மர்ந்த

பெருமானே .(எஅ)

தனதனன தான தந்த தனதனன தான தந்த

தனதனன தான தந்த

தனதான.

179. கருளாக பர கொங்கை மகவிரவர மாயி ரைந்து

கரதக்கிரியை யால்வி னாங்கு

மதனாலே

கருதியென வேநி னைந்து அறிவினிக னோடி ணங்கு

தொழிலுடைய யானு மிங்குன்

அடியார்போல்

அருமறைக னேந் னைந்து மனுநெறியி லேந டந்து

அறிவையறி வால றிந்து

நிறைவாகி

அகிலபுவ னாதி யெங்கும் வெளியுறமெய்த் ஞான இன்ப

அமுதையொழி யாத ருந்த

அருள்வாயே

* 'கருமுல் தெண்ட' என்றும் பாடல். † முரணகர் - வலிய அசுரர்

‡ பகடித வென்றி - பெருமையும் நன்மையும் வெற்றியுமுள்ள.

பருதிமகன் வாசல் மந்திரி அநுமனோடு நேர்ப ணிந்து
 பரிவினழை யாமுன் வந்து * பரிவாலே
 பரவியவி பீஷ ணன்பொன் மகுடமுடி சூட நின்ற
 பண்டஞரொடு ராவ ணன்ற னுறவோடே
 எரிபுகுத மாறி லண்டர் குடிபுகுத மாறு கொண்ட
 ரகுபதியி ராம சந்த்ரன் மருகோனே
 இனையகுற மாதா பங்க பழநிமலை நாத கந்த
 இமயவந்த னுலம் கிழந்த பெருமானே (அக)

தனதனதத் தனதனதத் தனதனதத் தனதான .
 180. திடமிலீசற் குணமிலீசற் றிறமிலியற் புதமான
 செயலிலிமெய்த் தவாநிலிநற்செ பமிலிசொர்க் கமுமீதே
 இடமிலிகைக் கொண்டையிலிசொற் கிபல்லிநற் றமிழ்பாட
 இருபதமுற் றிருவினையற் றியல்கதிகைப் பெறவேணும்
 கெடுமதிபுற் றிடுமசுரக் கிளைமடியட் பொருமவேலா
 கிரணகுறைப்பிழையறுசுக் கிதழ்மலர்கொக் கிறகோடே
 படர்சுடையிற் புனைநடனப் பரமர்தமக் கொருபாலா
 பலவயலிற் றறனநிறைப் பழநிமலைப் பெருமானே . (அ0)

தானதன தானதன தானதன தானதன
 தானதன தானதன தந்ததான .
 181. ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
 ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்றுபுதி
 ஆமமணி மாதவர்கள் பாதமலர் குடுமடி
 யார்கள்பத மேதுணைய தென்னுநாளும்
 ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ ணுன்னது
 ஈசனான மான முற என்றுமோதும்
 • ஏழைகள் வியாகுலமி தேதெனவி னுவினுண்
 யேவர்புகழ் வார்மறையும் என்சொலாதோ

நீறுபடு * மாழைபொரு மேனியவ வேலஅணி
 நீலமயில் வாகவுமை தந்தவேனே
 நீசர்கடமோடெனது தீவினையெ லாமடிய
 நீடுதனி வேல்விடும டங்கல்வேலா
 சீறிவரு மாறவுண னுவிபுணு மாணீமுக
 தேவர்துணை வாசிகரி அண்டகூடஞ்
 சேருமழ கார்பழநி வாழ்குமர னேபிரம
 தேவர்வர தாமுருக தம்பிரானே. (அக)

தனதன்ன தாத்த தனதான.

182. †வசனமிக வேற்றி மறதாதே
 மனதுதுய ராற்றில் உழலாதே
 இசைப்பில்ச டாகூத ரமதாலே
 மிகபரசௌ பாக்யம் அருள்வாயே
 ‡பசுபதிஃசி வாக்யம் உணர்வோனே
 பழநிமலை வீற்ற ருளும்வேலா
 அசுரர்கிளை வாட்டி மிகவாழ
 அமரர்கிறை மீட்ட பெருமானே. (அஉ)

தனனாதனன தனதான.

183. வரதாமணிநீ யெனவோரில்
 வருகா தெது, ான் அதில்வாரா
 திரதாதிகளால் நவலோகம்
 இடவே கரியாம் லேது
 சரதா மறையோ தயனமாலும்
 சகலா கமநூ லறியாத
 ப்ரதே வதையாள் தருசேயே
 பழனா புரிவாழ் பெருமானே. (அங்)

* மாழை - பொன். † வசனமேற்றல்-உருவேறச் செயித்தல். ‡ பசுபதி
 வாக்யம் வேத சிவாகமங்கள். § சி-புநீ என்பது சீ என்றாகி சி எனக்குறு
 கியது.

தந்தந் தந்தந் தந்தந் தந்தந்

தனதன தனதன தனதன தனதன

தனதன .

184. *குன்றுங் குன்றுஞ் சொல்லுங் கன்றும

படிவவர் முகையினில் ம்ருகமக மெழுகியர்

இந்துஞ் சந்தந் தங்குந் தன்செந்

கமலமு மெனவொவார் தருமுத வநிகையர்

கொஞ்சங் கெஞ்சஞ் செஞ்சம் வஞ்சஞ்

சமாச முறவொரு தொழில்வினை புரிபவர் விரகாதும்

குழம்பும் பம்புஞ் சொம்புந் தென்புங்

குடியென வளர்தரு கெடியவர் கடியவர்

எங்கெங் செம்பங் கென்றென் றென்றுந்

தனதுரி மையதென நலமுட னனைபவர்

கொஞ்சந் தங்கின் பந்தந் தென்றன்

பொருளுந் தெனவகருகயமொடு கவர்பவர் மயலாலும்

என்றென் றுங்குந் றுந்துந் புங்கொண்

டுவதிரு மலமடி பரவிட மனதினில்

நன்றென் றுங்கொண் டென்றுஞ் ஷென்றுந்

தொழுமகி மையினிலே யுணர்வினி வருள்பெற

இன்பும் பண்புந் தென்புஞ் சம்பந்

தழுமிக வருள்பெற விடைதரு விதமினி அருள்வாயே

§எங்குங் கஞ்சன் வஞ்சீன் கொஞ்சன்

அவன்னிடு மதிசய வினைபுறு மலகையை

வென்றுங் கொன்றுந் துண்டந் துண்டஞ்

செயுமரி யொருமுறை யிரணிய வலனுயிர்

றுங்குஞ் சிங்கம் ||வங்கந் தன்கண்

துயில்பவ ||எனகினனை யுதனிய கருமுகில் மருகோனே

* குன்றுங்குன்றும்படி, செண்டுங்குன்றும்படி எனத் தனித்தனி 'கூட்டுக
† செஞ்சம் - செய்தும் என்பதன் மருஉ. ‡ கன்றுதலையும் துன்பத்தையுங்
கொண்டேன். கொண்டு - கொண்டேன். § ஏங்கும் என்பது குறுகிற்று-
|| லிங்கம் - தோணி தோணிபோற்கட லிற் கண்வார்பவன். . || எகினன்
அன்னவூர் திராவிட பிரமன்.

* ஒன்றென் றென்றுந் துன்றுங் குன்றுந்
துளோபட மதகரி முகனுடல் நெரிபா -
டுண்டுண் டுண்டுண் டிண்டிண் டிண்டிண்
டிடியென விழுமெழு படிசுரு மதிர் பா -
ஒன்சங் கஞ்சங் சஞ்சங் சஞ்சென்
நெல்லெய மகபதி ஆதெய அசுரை யடுவோனே

உன்றுந் தஞ்சந் தஞ்சந் தஞ்சங்
சிவனருள் குருபர வெனமுந் வரப்பணி
யுந்தொந் தந்தொந் தந்தொந் தந்தென்
நெல்லிபட நடம்பு பரனரு ளுமுக
உண்கண் வண்டுங் கொண்டுந் தங்கும்
விரைபடு குரவல மலந்தரு மெழில்புனை புயவீரே

† அன்றென் றென்றுங் கொண்டன் பின்றங்
கடியவந் தமையிகழ் சமணர்கள் கழுவினில்
அங்கங் கிந்தும் பங்கந் துஞ்சம்
படியொரு தொகுதியி னுரைநதி யெதிர்பா
அன்பினீ பண் பெங் குங்கண் டென்பின்
அரிவையை மெதிர்வர விரிகனி புகல்தரு துறவோனே

அன்புங் கண்டும் பண்டுண் டும்பொந்
கமர்தலில் விஜயவ நிரதமாம நடவிய
துங்கண் வஞ்சன் சங்கன் றங்கைக்
கொருமகன் முனிதழல் வருதக ிரிவர்வல
அங்கங் கஞ்சங் சங்கம் பொங்குந்
கயனிறை வளமுறு சிவகிரி மருவிய பெருமாளே. (அச)

* ஒன்றென்ற என்றுந் துன்றுங்குன்று - ஒன்றாகிற சூரியமண்டலத்தை யனாவங் கிரவுஞ்சுகரி † அன்றென்ற ஒன்றுங்கொண்டு அன்பின்புரிய மதங்கள் முத்திவழியன்று என்ற ஒன்றைமாத்திரங்கொண்டு அன்பில்லாமல் அத்தொத்தியென்ற ஒன்றையே கொண்டென்றாலும் பொருந்தும்.

† இவ்வீவ - ஏறிடத்தவல்ல.

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
185 கருப்புவில் மருப்பகழி தொடுத்துமதன் விடுத்தனைய
கடைக்கனோடு சீர்த்தனோடு கருத்தினால் விரகுசெய் மடமாதர்
சதக்களிறு திடுக்கூற மதர்த்துமிக வெதிர்த்துமீல
கனத்தவிரு தனத்தினிசை கலக்குமோ கனமதில் மருளாமே
ஒருப்படுதல் விருப்புடைமை மனத்தில்வர நினைத்தருளி
யுனைப்புகழு மெனைப்புவிய லொருத்தனும் வகைதிரு வருளாலே
உருத்திரனும் விருத்திபெற லெனக்கிரகி னெக்குமுகி
உணர்ச்சுமறை யடுத்தபொரு ளுணர்த்துநா ளடிமையு முடையேனோ
பருப்பதமு முருப்பெரிய வரக்கர்களு மிரைக்குமெழு
படிக்கடலு மலைக்கவல பருத்தோ கையில்வரு முருகோனே
பதித்தமர சதத்தினுட னிரத்தமணி நிரைத்தபல
பணிப்பனிரு புயச்சயில பரக்கவே யியல்தெரி வயலூரா
திருப்புகழை யுரைப்பவர்கள் படிப்பவர்கள் மிடிப்பகைமை
செயித்தருளு மிசைப்பிரிய திருத்தமா தவர்புகழ்குருநாதா
சிலைக்குரவ நிலைக்குழலில் புகைக்கழக முகிற்புடைசெல்
திருப்பழி மலைக்குளுறை திருக்கைவே லழகிய பெருமானே. (அரு)

குறிப்பு:— இப்பாடலில் ஒவ்வொருடியிலும் இறுதியிலுள்ள பாசு
த்தை எடுத்துக்கொண்டு அடியில் வருமாறு பிறிதொரு பாடலா மாறு காண்க.

கருத்தினால் விரகுசெய் மடமாதர்
கலக்குமோ கனமதில் மருளாமே
ஒருத்தனும் வகைதிரு வருளாலே
உணர்ச்சுநா ளடிமையு முடையேனோ
பருத்திதோ கையில்வரு முருகோனே
பரக்கவே யியல்தெரி வயலூரா
திருத்தமா தவர்புகழ் குருநாதா
திருக்கைவே லழகிய பெருமானே.

தானதந்தன தத்தன தத்தந்
தானதந்தன தத்தன தத்தந்
தானதந்தன தத்தன தத்தந்

தனதான.

186. கோலகுங்கும கற்புரமெட்டோன்

முனரங்கன வித்துறுமத்தின்

கோவைஓண்பக தம்பமகிழ்ச்செந்

சமுநீரின்

கோதைநங்கிவி புற்றகமுத்தும்

பூஷணம்பல வொப்பனை மெச்சங்

கூறுகொண்டப லைத்தனம்விற்பும்

பொதுமாதர்

பாலுடன்கனி சர்க்கரை சுத்தந்.

தேனெனும்படி மெத்தருகிக்கும்

பாதகம்பகர் சொற்குவிஷ்டம்

பயிலாமே

பாகபங்கய முற்றிடவுட்கொண்

டோதுகின்றதி ருப்புகழ்த்தகம்

பாடுமென்பது செய்ப்பதிரிற்றந்

கவனியே

மாலமுண்டக டைத்தப்புகழ்ச்

தேகமின்றிம திக்கவதிர்க்குள்

சாகரஞ்சுவ றக்கிரி யெட்டுந்

கலைசாயக்

சாடுகுன்றது பொட்டெழமற்றுள்

குரீனும்பொடி பட்டிடயுத்தஞ்

சாககஞ் செய்தி ருக்கைவிதிர்க்குந்

தனிவேலா

ஆலமுண்டக முத்தினிலக்குந்

தேவரென்புமி ரைத்தெரியிற்சென்

ருடுகின்றத சுப்பனுசக்குந்

குருநாதா

ஆடகம்பனை பொற்குடம்வைக்குந்

கோபுரங்கனி னுச்சியுடுத்தங்

காவினன்குடி வெற்பினில் நிற்கும் பெருமானே (அக)

- தனதன தனதன தந்தத் தந்தத் தாந்தார் தனதான .
- 187 கொடியன பிரிசொடு விக்கித் கக்கித் தனதான .
- கூன்போர் தாடாகும்
- குடிஹ வருமொரு வித்தைச் சித்தக் தலைமாரிதே
- * கோண்டிந்
- பொடிவன பராம யத்துத் துப்பிப் தலைமேலே
- போந்தேவ்
- பொருளது பெறவினி நட்டிற் றற்றுப் டருள்வாயே
- பூண்டான்
- துடிபட அலகைகள் கைக்கொட்டிட்டுச் குடனாடத்
- சூழ்ந்தாங்
- தொகுதொகு திருநிகு தொக்குத் திக்குத் தரித்தானம்
- தோந்தார்
- படிதரு பதிவ்ரைத யொப்பச் சுத்தப் தனிவாரும்
- பாழங்கான்
- பழகியுள் குமாத் துக்கத் தைக்குப்
- பங்காம் பெறுபாளோ, (அஃ)

தனதன தனதனத்தனத் தனதன தனதனத்தனதத்
தனதன தனதனத்தனதத் தனதான .

188. கொலைவிழி சுழலச் சுழலச் சிலைதுதல் குனியக் குனியக்
- கொடியிடை துவளத் துவளத் தனபாரக்
- குலாடணி சிதறச் சிதறக் கறவளை சுதறக் சுதறக்
- குயில்மொழி பதறப் பதறப் பரியமோகக்
- கலனியி லொருமித் தொருமித் திலவிதழ் பருகிப் பருகிக்
- கமமொடு தழுவித் தழுவிச் சிலநாளிற்
- கையிலுன் டொருன்செட் டருன்செட் டனைவரும் விடுசிச் செயெனக்
- கவலைகள் பலபெற்றுலகிற் றிரிவேனோ

* கோண் - மாறுபாடு. † தானம் டடிசரு பதிவ்ரைத ஒப்ப - படிதரு பதிவ்ரைத தானம் ஒப்ப எனக்கூட்டுக,

சலநிதி சுவறச் சுவறத் திசைநிலை பெயரப் பெயரத்
 தடவரை பிதிரப் பிதிரத் திடமேருத்
 தமனிய நெடுவெற் பதிரக் கணபண சீமன்மிட் டகல்
 சமனுடல் கிழியக் கிழியப் பொருசூரன்
 பெல்லிது சூறையக் சூறையக் கருளிகள் *பறையப் பறையப்
 பெருகரி தெட்டரத் தெட்டரத் திரள் கூதை
 பெண்டையொடு சூழறக் சூழறக் கரபதி பரவச் சமரப்
 நிரபல் பழக்க் குமரப் பெருமானே, (அஅ)

தானன தனன தானன தனன
 தானன தனன — தன தான.

189. தோரணாகனக வாசலின்முழவு
 தோன்முரசுதிர முதிருத
 தோகையர்கவரி விச†வயிரியர்
 தோள்வலிபுகழ மதகோப
 வாரணரதப தாகினிதூரக
 மாதிரநிறைய அரசாகி
 வாழ்நூர்நூறும கூரிநூமுனது
 வாகழலொழிய ம்மாமுழியேனே
 பூரணபுவன காரண ‡சவரி
 பூதரகஸப தனபார
 பூஷணரிருதர் தூஷணவிபுதர்
 பூபதிக்கரி குடியேற
 ஆரணவரத நீரிருகுடும்
 யானனன்வெருவ மயிலேறும்
 ஆரியபழநி வாழ்க்குவழகும்
 ஆண்மைபுமுடைய பெருமானே. (அக)

* டறைதல் - ஒழிதல். † வயிரியர் - புகழ்ந்து பாடுவோர்

‡ சவரி - சூறத்தி, வள்ளியாய்க்.

தனதன தனதனத் தனதன தனதனத்
தனதன தனதனத்—தனதான.

190. பரிமள மலர்தித் தகில்மண முழுகிமைர்

பரவிய ம்ருகமதக்

குழன்மாணர்

பருமணி வயிதமொத் திலகிய முழையினிற்

மண பொரு வனவிழிக்

கயலாலே

வரியுறு மெழுகெனத் தனிமண மண யாறெக்

கனிமையொ ருருவவிட்

ம.வமையாள்

இருவினை நலிய மெய்த் திறலுட னறிவுகொட்

டிடர்படு வதுகெடுத்

தருள்வாயே

சொரிமத வருவிவிட் பொழுகிய புகர்முகத்

தொலைபடு கரமலைக்

கிளையோனே

தாடியினட யொருகுறக் குலம்பி றனையனைத்

தருள்வரிது பழகியுற்

றிநினைவோகே

அரியவ வாமரநுற் ப்ந்துவாய தறவுகிக்

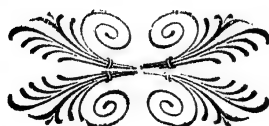
கையொழு மொடுவெனச்

தகோகாடி.

யலகைய முடனடித் தீடவடி யபிவெடுத்

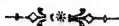
தமர்செயு மறுமுகப்

பெருமானே. (கூ0)

திருவேரகம் என்கின்ற

சுவாமிமலை

தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்தன
தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்தன
தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்தன தனதான்.

191. குமரகுரு பரமுருகு சுகனே முறச்சிறுபி

கணவசர வனாகிருதர் கலகா பிறைச்சடையர்

குருவேனந லுறையுதவுமயிலானந்தினமும்உருகாதே

சூயில்மொழிநன் மடவியர்கள் விழியா லுருக்குபவர்

தெருவி ஈலன வரகமன மெனவே நடப்பர்நகை

கொளுவர்களுடைமமன முடனே பழிப்பவர்கள் அனேவோரும்

தமதுவச முறவசிய முகமே மரினுக்கியர்கள்

முகையிலுறு துகில்சரிய நடுவ் திகற்பவர்கள்

தனமிலியர் மனமுறிய நடுவாவுழப்பியர்கண்வலையாலே

சதிசெய்தவ ரவர்மகிழ அணைமீ துருக்கியர்கள்

வசமொழுகி வவரடிமை பெனமா தரிட்டதொழில்

தனிலுழலு மசடனையு வடியேவழுத்த அருள் தருவாயே

சமரமொடு மசுரர்படை களமீ தெதிர்த்தபொழு

தொருநொடியி லவர்கள் படை கெடவே லெடுத்தவனி

தனில்கிருதர் சிவமுருந ரணதூள்படுத்திவிடுசெருமீதே

† தவனமொடு மலகைநட மிடவிர பத்திரர்கள்

அதிரநிண மொடுகுருதி குடிகாணி கொக்கிரெய்

தசையுணவு தனின்மகிழ விடுபேய் நிரைத்திரர்கள் பலகோடி

திமிதமிட நரிகொடிகள் கமுகா டரத்தவெறி

வயிரவர்கள் சுழலவொரு தனியா யுதத்தைவிடு

திமிரதின கரஅமரர்பதிவாழ்வுபெற்றுலவுமுருகோனே

திருமருவு புயனயனொ டிரா வதக்குரிசில்

அடிபரவு பழநிமலை கதிர்காம முற்றுவளர்

சிவசமய அறுமுகவ திருவேரகத்திலுறை பெருமானே.

* அனவரதம் - எப்போதும். † தவனம் - தாகம்.

தன்ன தனதன தனன தனதன

தன்ன தனதன

தனதன.

192. குமற் குருபர முருக சரவண

குகசண் முககரி

சிறகாந

குழக சிவசுத சிவய நமவென

குரவ னருங்குரு

மணியோயென்

முருக இமையவர் திமிர் த மிருக

லதென அதுதினம்

உணியோயும்

அமலை அடியவர் கொடிய னின்கொடும்

அபய மிருகரல்

அறியாயோ

* திரிச எழுகட லுலக முறிபட

திசைகள் பொடிபட

வருருநர்

சுகர முடிபுடல் புனியில் விழையார்

திறைகொ டமர்பொரு

மரில்வீரா

நமனை புயிர்கொளு மழலி னிணைகழல்

நதிகொள் சடையினர்

குருநாதர்

நனின் குருமலை மருவி யமர்தரு

நனிலு மறைபுகழ்

பெருமானே (உ)

தானன தத்தன தத்தன தத்தன

தானன தத்தன தத்தன தத்தன

தானன தத்தன தத்தன தத்தன

தனதான.

193. கோமள வெற்பினை யொத்தத னத்தியர்

காமனை யொப்பவர் சித்தமு ருக்கிகள்

கோலையி தழக்கனி நித்தமும் விற்பவர் மரில்காடை

கோகில நற்புற வத்தொடு குக்குட

ஆரணி யப்புள்வ கைக்குரல் கற்றவர்

கோலவி திச்சகடை யிட்டும ருட்டிகள்

விரகாலே

* திமிர் - இருண்ட, குருமலை என்பது சுவாமிமலை.

தூம மலர்ப்பளி மெத்தைபடுப்பவர்
யாரையு மெத்திம னைக்குள னைப்பவர்
சோலைவ னக்கிளி யொத்தமொ ழிச்சியர் நெறிகூடா
தூசநெ கிழ்த்தரை சுற்றியுடுப்பவர்
காசப றிக்கும றித்துமு யக்கிகள்
தோதக னித்தைப டித்துந டிப்பவர் உறவாமோ
* மாமர மொத்துவ ிக்குள் நெருக்கிய
முறனை வெட்டிநி னைக்குட லைக்கொடி
வாரண மெச்சு அ னித்த அ யிற்கு கதிர்காம
மாமலை யிற்பழ நிப்பதி யிற்றனி
மாகிரி யிற்றனி கைக்கிரி யிற்பர
மாகிரி யிற்றிறை சுற்றிவ லோத்திடும் அலைவாயில்
மமவெ யிற்பல வெற்பினி னற்பதி
னாலு கத்தினி லுற்றுறு பத்தர்கள்
யதுநி னைத்தது மெத்த அ னித்தருள் இளையோனே
வரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கக
வாமிம லைப்பதி மெச்சிய சித்தந்
ராஜத லக்ஷண லக்ஷண பி பெற்றருள் பெருமானே. (௩)

தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன தந்ததான.

194. வார்குழ னைச்சொரு கிக்+கரு ினிற்குழை
காதொடி னைத்தசை யக்கதிர் பற்கொடு
வாயிதழ்+பொற்பம லர்க்குமி மொத்துள துண்டக்ரீவ
வார்கமு கிற்புய நற்கழை பொற்குவ
டாமெனு மற்புத பொற்குட மொத்தினை
மார்பழ கிற்பொறி முத்தொளிர் சித்திர மம்பைமாதர்

* மாமரம் ஒத்து உவரிக்குள் நெருக்கிய எனப்பிரிக்க உவரி-சமுத்திரம்.

† கரு - பெரிய. ‡ வில்-பிரகாசம் பொருத்திய. § டோற்ப - அழகுசெய்ய.

காருணம்*வித்திடை பிற்குத வித்துடை
 சேர்தரு நற்பிற சத்தகட முட்கொடு
 கால்மறை யத்தின வர்சொற் பொற்கலை யொ ன்குலாவக்
 கார்துரி லைக்குரலைக் கொடு நற்றெரு
 மீதில்தெ ளித்துந கைத்துந டுப்பவம்
 காமனு கப்பம ளிச்சுழல் சூத்திரர் சத்தமாமோ
 சூரர்து பதைக்கர வுட்கிரெ ளித்துய
 மூழியி வரப்பசி ணக்குட லைப்புடை
 சூழந ிக்கெரு டற்புக்கொடி பற்பல சங்கமரகர்
 சூழ்கிரி வையக்கைத டித்தும லைத்திகை
 யாணையு முக்கிர நிக்கிர தப்பொறி
 சோரந கைத்துந லைக்கொடுவிட்டருள் வொ ள்கைவேலா
 ஏரணி நற்குழ லைக்கக வச்சகி
 மோகினி வையப்புணர் சித்தவொ ளற்புத
 வேடமு தச்சொரு பத்தகு றத்திம ணங்கொள்வோடின
 ஏரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கா
 வாமிம லைப்பதி நிற்குமி லக்ஷண
 மாகுத லக்ஷண லக்ஷண பிபெற்றநன் தம்பிரானே.(ச)

தனதான தத்த தனதான தத்த
 தனதான தத்த தனதான.

195. செகமாயை யுற்றெ னகவாழ்வில் வைத்த

திருமாது கெர்ப்பம் உடனுழித்
 தெசமாத முற்றி வடிவாய்நி லத்தில்
 திரமாய ளித்த பொருளாகி
 டீமகவானி னுச்சி விழியான் னத்தில்
 மலைநெர்பு யத்தில் உறவாடி

* வித்து - மின்னல். † பதைக்காவுட்கி- பதைக்க அரவு உட்கி. ‡ கொடி
 காகம். § மஃலாவின் - மக அவாவின்.

மடிபீதடுத்து விளையாடி நித்த	
மணிவாயில்*முத்தி	தரவேணும்
முகமாய மிட்ட குறமாதி னுக்கு	
முறைமேல் ணைக்க	வருந்தா
முதுமாம றைக்கு னொருமபொ ருட்குள்	
மொழியேயு ரைத்த	குருநாதா
தகையாதெனக்கு னடிக்கர்ண வைத்த	
தனியேர சுத்தில்	முருகோனே
தருகாவி ரிக்கு வட்பாரி சத்தொர்	
சமர்வேலெ நித்த	பெருமானே. (ரு)

196. மருவே செறித்த குழலார் மயங்கி	
மதனு கமத்தின்	விரசாலே
மயலே யெழுப்பி நித்தேழ யருத்த	
மலைபோல் முறைக்குள்	உறவாகிப்
பெருகாத லுற்ற தமிழேனை நித்தல்	
பிரியாது பட்டா	மறவாதே
பிழையே பொறுத்து னிருதாவி லுற்ற	
பெருவாழ்வு பற்ற	அருள்வாயே
குருவா யறற்கு முபதேசம் வைத்த	
குசுனே குறத்தி	மணவாளா
குளிர்கா மிகுத்த வளர்புக மெத்து	
குடகா விரிக்கு	வட்பாலார்
திருவே ரகத்தி லுறைவா யுமைக்கொர்	
சுறுவா கரிக்கும்	ரயோனே
திருமால் தனக்கு மருகா அரக்கர்	
சுரமே துணித்த	பெருமானே. (சு)

தனுனதன தானத் தனுனதன தானத்
தனுனதன தானத் தனதான .

197. இராவினிருள் போலும் பராவுருழ ஸாலும்

இராமசர மாகும் விழியாலும்

இராகமொழி யாலும் பொறுதமுக்கை யாலும்

இராதஇடை யாலும் இளைசோர்நெஞ்

சராவியிரு போதும் பராவிவிழ வேவந்

தடாதலிலே கூறும் மடவாரன்

படாமலடி யேனும் கவாரியடி தேடுந்

அநாதிமொழி ளானத் தருவாயே

குராவினிழல் மேவுங் குமாரனென ளானும்

குலாவியினி தேராதன் பினர்வாழ்வே

*குணலமிடு சூரன் பனுமுடிசு டோறும்

குடாவியிட வேலங் கெறிவோனே

†தூராலுமிகு தீமுன் பிராதவகை போலும்

தொடாமல்வினை யோடுந் படிநூறும்

‡சுபானமுறு ஞானன் தபோதனர்கள் ளோருந்

கவாரிமலை வரடும் பெருமானே . (எ)

198. கடாவினிடை வீரங் கெடாமலினி தேறும்

கடாவினிக ராகுந் சமனாரும்

கடாவிவிடு தூதன் கெடாதவழி போலும்

கணவில்வினை யாடுங் கதைபோலும்

§ இடாதுபல தேடுங் கிராதர்பொருள் போலிங்

கிராமலுயிர் சோரும் படிமாள்வேன்

இதாமெனிரு போதும் சதாவின்மொழி யாலின்

றியானுமுனை யோதும் படிபாராள்

* குணலம்-குணலை, வீராவேசத்தாம் கொக்கரித்தல். † தூரால்-தூரும்பு.
‡ சுபானம் - நன்மையாக உட்கொள்ளல். § இடாது பல தேடுங்கிராதர் - கொ
டாதுபல பொருளைத் தேடி வைக்குங் கொடியர்.

விடாதுநட நாளும் மிடாரியுடனும்
 வியாகரண ஈசன் பெருவாழ்வே
 விகாரமுறு சூரன் *பகாரமுமிர் வாழ்வும்
 விகாசமுற வேலன் கெறிவோனே
 தொடாதுநெடு தூரர் தடாதுமிக வோடுஞ்
 சுவாச மதுதானம் புலனோடும்
 சுபானமுறு ஞானந் தபோதனர்கள் சேருஞ்
 சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே. (அ)

தனனு தனத்த தந்த தனனு தனத்த தந்த
 தனனு தனத்த தந்த தனதான.

199. கடிமா மலர்க்கு விரிப்ப முளவே நிகங்கு நன்பு
 தருமா கடப்ப மைந்த தொடையாலை
 கனமேரு வொத்திதும்ப னிருமாபு யக்தணிந்த
 கருணா கரப்ரசண்ட சதிர்வேலா
 வடிவார் குறத்திதன்பொ னடிமீ துமித்தமுந்தன்
 முடியான துற்றுகந்து பணிவோனே
 வளவாய்மை சொற்ப்பரபந்த முளகீர னுக்குகந்து
 மலர்வாயி லக்கனங்கள் இயல்போதி
 அடிமோனை சொற்கினங்க †வுலகாழு வப்பனன்றும்
 அருளா ‡லளிக்குகந்த பெரியோனே
 அடியே னுரைத்தபுன்சொ லதுமீ துமித்தமுந்தன்
 அருளே தழைத்து கந்து வரவேணும்
 செடியேரு ருடற்குடம்பை தனின்மே வியுற்றிடிந்த
 படிதா னலக்கணிங்ஙன் உறலாமோ
 திறமா தவர்க்கணிந்து னிருபாத பத்மமுந்து
 திருவே ரகத்தமர்ந்த பெருமானே. (க)

* பகாரம்-பகரம், உலகாரம். † உலகம் என்பது உலகாம் என்றாயிற்று
 "உலகம் உவப்ப என்று உன் உருளால் அளிக்க" என்றது நக்கீரர் முருகக்கட
 லனின் அருள்பெற 'உலகம் உவப்பவலனோற்புதிதரு' என்றோடுத்து அருளிக்
 செய்த திருமுருகாற்றுப்படையைக் குறித்தது. ‡ அளிக்க உகந்த எனப்பிரிக்க.

200. விழியால் மருட்டி. தின்னு முலைதூ சகற்றி மண்டு

* விரகான லத்த முந்த நகையாடி

விலையா கமிக்க செம்பொன் வரவே பரப்பி வஞ்ச

வினையா டலுக்கி சைந்து சிலநாளமேல்

மொழியாத சொற்கள் வந்து சிலுகாகி விட்ட தொந்த

முழுமாயை நிற்றி ணங்கள் வசமாகி

முடியாது பொற் தங்கை தருக்த வெட்சி துன்ற

முதிராத நற்ப தங்கள் தருவாயே

பொழிகார் முகிந்தி ணைந்த யமராது னுட்க அன்று

பொருதா னெடுத்த தந்தை மகிழ்வோனே

புருக்த னுட்கு னிரந்த கனகா புரிப்ர சண்ட

புனிதா † ம்ருகக்க நும்பு புணர்மார்பா

செழுவா ரிசத்தி னென்று முதுவே தன்வெட்க அன்று

திருவாய் மைசெப்பி நின்ற முருகோனே

திருவா மணிக்கு லங்கள் அருளேனுத யத்தை வென்ற

திருவே ரகத்த மர்ந்த பெருமானே. (க0)

தனனன தானதன தானதன தானதன

தானதன தானந் தனதான.

201. அவாமருனி னுவுகதை காணுமட வாரெனும

‡ வார் கனகேல் வாழ்வென் னுணராதே

அராதுகர வாழையுது தேரைகதி நாடுமறி

வாகியுள் மால்கொண் டதனலே

சுவாயமெனு நாமமொரு காலுநினை யாதத்திமி

ராகரனை வாவென் தருள்வாயே

திருேரதமல் மாறுமடி யார்காரு மாதவர்தி

யானமுது பாதந் தருவாயே

* விரக அனலம் - விரகாக்கினி. † ம்ருகக் கரும்பு-மான் மகளாகிய வள் ளியம்மை. ‡ அவார் - அவர் - அல்லது அ, ஆர் எனப்பிரித்து அந்த நிறைந்த எண்க் கொள்ளினும் பொருந்தும். § திமிராகரன் - திமிர் ஆகரன், இரூட் மானவன்.

உவாவினிய காவினினு லாவமபில் வாகனமு
 லாசமுட னேறுங் கழலோனே
 உலாவதய பானுசத கோடியுரு வானவொளி
 வாகுமபில் வேலங் கையிலோனே
 துவாதசபு யாசலர் டானனவ ராசிவச
 தாளயினர் மானன் பிடையோனே
 கராதிபதி மாலயனு மாலொடு அலாமிடுச
 வாமிமலை வாழும் பெருமானே. (கக)

தனதன தனந்த தான தனதன தனந்த தான
 தனதன தனந்த தான தனதான.
 202. * இருவினை புணந்துநான் விழிமுனை திறந்துநோயின்
 † இருவினை யிடைந்துபோக மலமுட
 இருளற விளங்கியாறு முகமொடு கலந்துபேதம்
 இலையென இரண்டுபேரும் அழகான
 ட்பரிமள சுகந்தவித மயமென மகிழ்ந்துதேவர்
 பணியவின் மடந்தைபாத மலர் தூவப்
 பரிவுகொ டந்தகோடி முனிவர்கள் புகழ்ந்துபாடு
 பருமரி இடன்குலாவி வரவேணும்
 அரியய னறிந்திடாத அடியினை சிவந்தபாதம்
 அடியென விளங்கியாடு நடராஜன்
 அழலுறு மிருமின்மேனி மகிழ்மர கதம் பெணுகம்
 அயலணி கிவன்புராரி யருள்சேயே
 மருவலர்க டிண்பணர முடியுடல் நடுங்கஆவி
 மறவியு னவென்றவேலை யுடையோனே
 வளைகுல மலங்குகாவி ரியின்வட புறஞ்சுவாமி
 மலைமிசை விளங்குதேவர் பெருமானே. (கஉ)

* இருவினை - பெருஞ்செயல், சிவியாதம். † முனை - லலாட சந்திச் சுழி. ‡ இருவினை - புண்ணிய பாவங்கள். ட்பரிமள சுகந்த வீதம் மயம் என - மலரும் அதன் மணமும் கலந்திருக்குந் தன்மையென்று சொல்லும்படி.

தந்தத் தனதன தனதன தனதன
தந்தத் தனதன தனதன தனதன
தந்தத் தனதன தனதன தனதன தனதான

203. எந்தத் திகையினு மலையினு முவரியின்

எந்தப்படியினு முகடினு முளபல

எந்தச் சடலமு முயிரியை பிறனியின் உழலாதே

இந்தச் சடமுட னுயிர்நிலை பெறநனி

னம்பொற் கழலினை கனில்மரு மலர்கொடு

என்சித் தமுமன முருகநல் சுருதியின் முறையோடே

சந்தித் தரஹா சிவசிவ சரணென

கும்பிட் டிணையடி யவைபென தலைமிசை

தங்கப் புளகித மெழஇரு விழிபுனல் குதிபாயச்

சம்பைக் கொடியிடை விபுதையி னழகுமு

எந்தத் திருநட மிசெர ணழகுற

சந்தச் சபைதனி லெனதுள முருகவும் வருவாயே

தொந்தத் திகுசுட தகுசுட டிமிடிமி

தந்தத் தனதன டுடுடுடமடம

துங்கத் திசைமலை யுவரியு மறுகா லரிபோரி

துன்றச் சிலைமணி கல்கல கலினென

சுந்தச் சுரர்மல ரயன்மறை புகழ்தர

துன்புற் றவுணர்கள் நமனுல குறவிடு அயில்லேலா

கந்தைச்சடைமுடி கனல்வடி வடலணி

யெந்தைக் குயிரெனு மலைமகள் மரகத

கந்தப்பரிமள தனகிரி யுமையருள் இளையோனே

கஞ்சப் பதமிவர் திருமகள் குலமகள்

அம்பொற் கொடியிடை புணரரி மருகநல்

கந்தப் பொழில்சிகழ் குருமலை மருவிய பெருமாளே.

தனதன்ன தனதன்ன தான தந்தனந்
தனதன்ன தனதன்ன தான தந்தனந்
தனதன்ன தனதன்ன தான தந்தனந் தனதான.

204 ஒருவரையு மொருவரறி யாம லுநதிரிந்
திருவினையி னிடாகலியொ டாடி நொந் டுநொந்
துலைபிலிடு மெழுகதென வாடிமுன்செய்வ ஏ ரணையாலே
ஒளிபெறவெயெழுபுமர பாளை துன்றிடுங்
கயிறுவித மெனமருவி யாடி விற்பறிந்
தொளிசுமின லுருவதென வோடி யங்கம் வெஃ திடுவேனெ
கருதியொரு பரமபொரு ளிது என் றென்
செவிபிணையி னருளியுரு வாங்க வந்தனன்
கருவினையொ டருமலமு நீறு கண்டுதன் டருமாமென்
கருணைபொழி கருமுக மாறு மிருநாந்
தொடைமகு முடியுமொளிந் தூடி ரஞ்சரண்
கலகலென மயிலின்மிசை யேறி வந்துகந் தெனையாவாய
திரிபுரமு மதனுடலும நீறு கண்டவன்
தருணமழ விடையன டராஜ் னெங்கணுந்
திகழருண விரொருப னாதி யந்தனந் கறிபாத
சிவயநம் ரமசிவய கார னன்சுரந்
தமுதமதை யருளியெமை யாளு மெந்தைதன்
திருவுருவின் மகிழெனது தாய்ப யந்திடம் பதல்வோனே
குருகுகொடி புடன்மயிலி லேறி மந்தரம்
புவனசிரி சுழலமறை யாயி ரங்கனும்
குமரகுரு வெனவலிய சேடனஞ்சவர் திடுவோனே
குறமகளி னிடைதுவள பாத செஞ்சிலம்
பொலிபி டொரு சசிமகளொ டேக லந்துதிண்
குருமலைபின் மருவுகுரு நாத வுமபர்தம் பெருமானே.

தனதனன தந்த தான தனதனன தந்த தான
தனதனன தந்த தான தனதான.

205. கதிரவனெ முந்துலாவு திசையளவு கண்டுமோது
கடலளவு கண்டுமாய மருளாலே
கணபணபு யங்கராஜன் முடியளவு கண்டுதாள்கள்
கவினறந் டந்துதேயும் வகையேபேயர்
இதமிதமி தென்றுநாளு மருகருகி ருந்துகூடும்
இடமிடமி தென்றுசோர்வு படையாதே
இசையொடுபு கழந்தபோது நழுவிப்பர சண்டர்வாரல்
இரவுபகல் சென்றுவாடி யுழல்வேனோ
மதுகரமி டைந்துவேரி தருநறவ முண்டுபுக
மலர்வளநி றைந்தபாளை மலருடே
வகைவகையெ முந்துசாம வதிமறைனி யந்துபாட
மதிநிழலி டஞ்சுவாமி மலைவாழ்வே
அதிரவரு சண்டவாபு வெனவருக ருங்கலாப
அணிமயில்வி ரும்பியேறும் இளையோனே
அடைவொடுல கங்கன்யாவு முதனிநிலை கண்டபாவை
அருள்புதல்வ அண்டராஜர் பெருமானே. (கரு)

தனதனன தந்த தானனீத் தனதனன தந்த தானனத்
தனதனன தந்த தானனத் தனதான.

206. பறைபடுமு டம்பிராதெனக் கருதுதலொ ழிந்துவாயுவைக்
‡கருமவச னங்களால்மறித் ‡தனலுதிக்
கவலைபடு கின்றயோககற் பனைமருவு சிந்தைபோய்விடக்
கலகமிடு மஞ்சம்வேரறச் செயல்மானக்
குறைவறநி றைந்தமோனநிற் குணமதுபொ ருந்திவிடுறக்
குருமலைவி னங்குஞானசற் குருநாதா

* வியந்து - வியக்க. † நிழலிடம்-குளிர்ச்சியைத்தரும். ‡ கருமவசனம்
மந்திரங்கள் § அனலுதல்-வாயுவால் மூலாக்கினியை யெழுப்பல்.

குமரசர னென்றுகூதளப் புதுமலர்சொ ரிந்துகோமளப்
பதபுகள புண்டரீகமுற் றுணர்வேனோ
சிறைதனைவி ளங்குபேர்*முடிப் புயலுடன டங்கவேபிழைத்
திமையவர்கள் தங்களுர்புகச் சமராடித்
திமிரமிகு சிந்து வாய்விடச் சிகரிகளும் வெந்துநீறெழத்
திகிரிகொள நந்தகுடிக்கத் திருமாலும்
பிறைமவுலி மைந்தகோவெனப் பிரமணைமு னிந்துகாவலிட்
டொருநொடியில் மண்டுசூரனைப் பொருதேறிப்
பெருகுமத கும்பு*லாணிதக் கரிதவு மண்டர்வாரணப்
பிடிதனைம ணந்தசேவகப் பெருமானே, (கக)

தனதனன தானதத்த தனதனன தானதத்த
தனதனன தானதத்த தனதான
207. சரணகழ லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
தவமுறைதி யானம்வைக்க அறியாத
சடகசட மூடமட்டி பவனினையி லேரணித்த
தமியன்மிடி யால்மயக்கம் உறுவேனோ
கருணையி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளைசெப்பு
கயிலைமலை நாடாபெற்ற குமரோனே
சடகபுய மீதிரந்ர மணியணிபொன் டாலசெயசை
கமமுமண மார்கடபடும் அணிவோனே
†தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நீர்சவுக்ய
சதலசெல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு
தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு நீகொடுத்து
தனிபுரிய வேணுமெப்த்த வடிவேலா
அருணதள பாதபத்ம் மதுரிதழ் மேதுதிக்க
அரியதமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
அதிசயம நேகமுற்ற பழநிலை மீதுதித்த
அழகதிரு வேரகத்தின் முருகோனே, (கக)

* முடிப் புயல் இந்திரன். † லாஸ்தம்-லனிதம், அழகு.

† தருணமிதையா - தருணம் இது ஐயா.

தத் ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன தந்தான .

203. * சுத்தியந ரப்புடனெ லுப்புறுத சைக்குடலொ
டப்புடனி ணச்சளிவ லிப்புடனி ரத்தகுதை
சுக்கிலம்வி னைப்புழு லா டக்கையும முக்குமயிர் சங்குமூளை
துக்கம்வினா வித்தபினை யற்கறைமு னைப்பெருகு
குட்டமொடு விப்புருதி புற்றெழுதல் முட்டுவலி
துச்சிபிள வெப்பொருமல் பித்தபொடு நக்கமிச அங்கமுடே
எத்தனைநி னைப்பையுமவி னைப்பையும யக்கமுற்றல்
எத்தனைச லிப்பொடுக லிப்பையுமி டற்பெருமை
எத்தனைக சத்தையும வத்தையும டைத்ததமிழ் பஞ்சபூதம்
எத்தனைகு லுக்கையுமி லுக்கையும னக்கவலை
யெத்தனைக வட்டையுந டக்கையுமு யிர்க்குவரும்
எத்தனைபி றப்பையுமி றப்பையுமே டுத்துலகில் மங்குவேவே
தத்தனத நத்தனத நத்தனவெ னத்திமிலை
யொத்தமுர சத்தாடியிடக்கைமுழ வுப்பறைகள்
சத்தமறை யத்தொருதி யொத்தசெனி ரத்தவென மண்டியோடச்
சுக்கிரிரெ ளிப்பதுவு ணப்பிணமி தப்பமரர்
கைத்தலமி ரித்தரஹ ரச்சிவபி னைத்தமென
சுக்கிரகி ரிச்சவர்கள் அக்கணமெ பக்குவிட வென்றவேலா
சித்தமதி லெத்தனைசெ கத்தலம்வி தித்துடன
ழித்துவன சத்தனைம ணிக்குமி பற்றிமலர்
செத்திரக ரத்தலம்வ லிப்பமிசை குட்டிடை னங்கொள்வேனே
செட்டிவடி வைக்கொடுதி னைப்புனமதிற்சிறுகு
றப்பெணம, ளிக்குள்மகிழ் செட்டிகுரு வெற்றிலுறை
சிற்றாம ருக்கொருகு ருக்களென முத்தர்புகழ் சம்பிரானே(கஅ)

தானதன தந்ததத்த தானதன தந்ததத்த
தானதன தந்ததத்த தனதான.

209. சேலுமயி லுந்தரித்த வாணையட ருங்கடைக்கண்

மாதரைவ சம்படைத்த வசமாகிச்

சீலமறை யும்பணத்தி லாசையிலை யென்*றவத்தை
வேலையுமு டன்கிடக்கும் அவர்போலே

காலுமயி ரும்பிடித்து மேவுசிலு சும்பிணக்கு
நாளுமிக நின்றலைத்த விதமாய

காமகல கம்பிணித்த தோதகமெ லுந்துவக்கி
லேயடிமை யுங்கலக்கம் உறலாமோ

ஏலமில் வங்கவர்க்க நாகம்வகு ளம்படப்பை
பூகமரு தந்தழைத்த கரவீரம்

யாவும் அலை கொண்டுகைத்த காவிரிபு றம்புகற்றும்
ஏரகம மர்தபச்சை மயில்வீர

சோலைமடல் கொண்டுகை மால்வரைய ரிந்தவஜ்ர
பாணியர்தொ முந்திருக்கை வடிவேலா

†சூர்முதிர்க்க வஞ்சுவெற்பும் வேலைநில மும்பகைத்த
சூரனுட லுந்துணித்த பெருமானே. (கக)

தனதன தானதந்த தனதன தானதந்த
தனதன தானதந்த தனதான.

210. தருவரிவ ராகுமென்று பொருணசையி னுடிவண்டு

தனைவிடுசொல் தூது†தண்ட முதலான

சரசகவி மாலைசிந்து கலிநிலை னேசலின்ப
§தரு முதல தானசெஞ்சொல் வகையாடி

மருவுகையு மோதிநொந்து அடிகள்முடி யேதெரிந்து
தரினுமிவர் விதமெங்கள் இடமாக

வருகுமது போதுமென்ற வொருபணமு தாசினஞ்சொல்
மடையரிட மேநடந்து மனம்வேறும்

*அவத்தை வேலையும்-நித்திரைப்போதும் †சூர்-அச்சம். ‡தன்
டம்-தண்டகம். §தரு-பதகீர்த்தனாதி இசைப்பாட்டு.

உருகிமிக வாகம்வெந்து கவிதைசொலி யேதிரிந்துள்
உழல்வதுவு மேதவிர்ந்து விடவேநல்
உபயபத *மால்விளங்கி யிகபரமு மேவிஇன்பம்
உதவியெனை யானஅன்பு தருவாயே
குருகினைடு நாரையனில் இரைகள்மிக நாடிடங்கள்
குதிகொள்ள வாளை சுண்டு பயமாகத்
குரைகடல்க னேயதிர்த்து வருவதென வேவிளங்கு
குருமலைவின் மேலமர்ந்த பெருமானே. (உ௦)

தானான தானதத்த தானான தானதத்த
தானான தானதத்த தனதான .

211. நாவேறு பாமணத்த †பாதார மேகினைத்து
‡நாலாறு நாலுபற்று வகையான
§நாலாரு மாகமத்தி னூலாய ஞானமுந்தி
நாடோறு நானுரைத்த நெழியாக
நீவேறெ னுதிருக்க நான்வேறெ னுதிருக்க
நேராக வாழ்வதற்குன் அருள்கூர
நீடார்||ச டாதரத்தின் மீதேப ராபரத்தை
நீகாணெ னு ||அனைச்சொல் அருள்வாயே
சேவேறு மீசர்சுற்ற மாநான போதபுத்தி
சீராக வேயுரைத்த குருநாதா
தேரார்கள் நாடுசுட்ட குரார்கள் மாளவெட்டு
தீராகு காகுறத்தி மணவாளா
காவேரி நேர்வடக்கி லேவாவி பூமணத்த
காவாரசு வாமிவெற்பின் முருகோனே
கார்போலு மேனிபெற்ற மாகாளி வாலேசத்தி
காமாரி வாமிபெற்ற பெருமானே. (உ௧)

* மால் - ஆசை. † பாதாரம் - பாதாசலிந்தம் ‡ நாலாறு நாலுபற்று வகையான...ஆகமம் - உஅ சிவாகமங்கள். § நாலாரும் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நாலு பாதங்கள் பொருந்திய. || சடாதரம் - மூலாதாரம் முதலிய ஆறுதாரம். || அனைச்சொல் - ஐக்கிய பதம்.

தனதன தானதந்த தனதன தானதந்த
தனதன தானதந்த தனதான

212. நிலவினி லேபிருந்து வகைமல் ரேதெரிந்து

நிறைகுழல் மீதணிந்து குழைதாவும்

நிகரறு வேலினங்கள் வரிதர வாசகங்கள்

நினைவற வேமொழிந்து மகனூலின்

கலபமனோகரங்க னளவற லேபிருந்து

கனியித மேயருந்தி யநுராக

கலவியி லேமுயங்கி வனிதையர் பால்மயங்கு

காட்டனை யானவுன்றன் அருள் ஊராய்

உலகமொ ரேழுமண்ட ருலகமு ஈர்த்தங்கு

முயர்கயி லாயமும்பொன் வனாதானும்

உயிரொடு பூதமைந்து மொருமுத லாகிமின்ற

உமையரு ளால்வளர்ந்த குமரேசா

குலைபடு சூரனங்க மழிபட வேலெறிந்த

குமரக டோரவங்கண் மயில்வாழ்வே

கொடுமுடி யாய்வளர்ந்து புயனிலை போலுயர்ந்த

குருமலை மீதமர்ந்த பெருமானே. (உஉ)

தனதன தானன தனதன தானன
தனதன தானன தனதான.

213. பரவரி தாகிய வரையென நீடிய

பணைமுகை மீதினி லுருவான

பணிகளு லாவிட இழையிடை சாய்தரு

பயிலிகள் வாள்விழி அயிலாலே

*நிரவரி யோடியல் குழல்களி னுண்மலர்

நிரைதரு மூரலி னகைமீது

நிலவியல் சேர்முக மதிலுயர் மாமயல்

நிலையெழ வேயலை வதுவாமோ

†அரவணை யார்குழை பரசிவ ஆரண

அரணிபட பாகம துறைசோதி

* நிரவரிடோடு நிரம்பிய வண்டுகளோடு † அரவணையர் குழை -
விஞ்ஞவானவர் மனங்குழைந்து அன்பு செய்யப்பட்ட.

அமையுமை டாகினி திரிபுரை நாரணி
அழகிய மாதருள் புதல்வோனே
சூரவணி பூஷண சரவண தேசிக
சூககரு ணநிதி அமரேசர்
குறமகளானமின் மருவிய பூரண
குருகிரி மேலிய பெருமானே. (உரு)

தனை தான தந்த தனை தான தந்த
தனை தான தந்த தனை தான.

214. மகர கேதனத்த லுருவி லானெடுத்து
மதுர நாணியிட்டு நெறிசேர்வார்
மலைய வேவளைத்த சிலையி லாடொலித்த
வலிய * சாயகக்கண் மடமாதர்
இகழ வாசமுற்ற தலையெ லாம்வெளுத்தும்
இளமை போயொளித்து விடுமாறும்
இடைவி டாதெடுத்த பிறவி வேரறுத்துன்
இனிய தாளளிப்ப தொருநாளே
அகில மேழுமெட்டு வரையின் மீதுமுட்ட
அதிர வேருடத்து மயில்வீரா
அசுரர் சேனைகெட்டு முறிய வானவர்க்கு
அடைய வாழ்வளிக்கும் இனையோனே
மிகசி லாவெறித்த † அமுத வேணிநிற்க
விழைசு வாமிவெற்பில் உறையோனே
விரைய ஞானவித்தை யருள்செய் தாதைகற்க
வினவ வோதுனித்த பெருமானே. (உச)

தனை தான தனை தந்த தனை தான தனை தந்த
தனை தான தனை தந்த தனை தான.

215. முறுகு காள விடமயின்ற இருகண் வேலி னுளமயங்கி
முளரி வேரி முகையடர்ந்த முகைமீதே

*சாயகம் - அம்பு. † அமுதவேணி - சிவபெருமான்.

முடிசு காதல் தனைமறந்து பரம ஞான வொளிகிறந்து
முகமொ ராறு நினைநுமி அயராநே
அறுகு தாவி நறையவிழ்ந்த குவளை வார மலர்கரத்தை
அடைய வாரி நினைபொழிந்துன் அடிபேணி
அவச மாகி யுருகுதொண்ட ருடன தாகி விளையுமன்பின்
அடிமை யாகுமுறைமை யொன்றை அருள்வாயே
தறுகன் வீரா தலையரிந்து பொருத நூ லுடல்நீளந்து
தமர வேலை சவற வென்ற வடிவேலா
தாரா ஸார லுமைமா கதை முகையி லைய அமுதமுறை
காணி யேழம வலமவ ஈர்த்தின் மயிலெவரா
மறவிரொ க தினைவிளைய துணைமனி டாம விதவிருந்து
வலிய காவல் புனைய னங்கின் மணவாளா
மறவு ஏறா லணிபு ருந்தி யடவி ருத் தனநெருங்கி
யார வாரி மலைய மாந்த பெருமானே. (உரு)

தான தத்த தந்த தான கத்த தந்த
தான தத்த தந்த தனகான

216. வார முற்ற பண்டின் மாத முற்ற நன்றி
வீடு மெய்தது யாநது வயதாகி
வாலை பிற்றி ரிந்து கோல மைக்கண் மங்கை
மராக னுக்கிசைந்து பொருள்தேடி
ஆர மிக்க பொன்க ளால மைத்த மந்தக
மாப ணிக்கள் விந்தை யதுவான
* ஆட கொப்ப மைந்த வேலை முத்த முங்கொ
டாவி மெத்த நொந்து திரிவேலே
சூரனைத்து ருது வேர றபி ளந்து
சூழ் ஈ ராக்க ணன்பு செய்யுமீரா
சூக ரத்துடம்பு தானெடுத்து வந்த
சூத னுக்கி சைந்த மருகோனே
வெர திர்த்து வந்து நீரகள் கட்டி யன்று
தானிறைக்க வந்த தொருசாலி
யேரி குக்கு யர்ந்த மாவ யற்கள் மிஞ்சும்
ஏகத்த மாந்த பெருமானே. (உகூ)

* ஆடகொப்பு - ஆடகொப்பு, பொன்னுலாசிய காதணி.

தன்னதன தான தனதன தந்தன
தன்னதன தான தனதன தந்தன
தன்னதன தான தனதன தந்தன தனதான.

217. விடமும் *வடி வேலு மதனா ரங்கனும்
வடுவுநிக ரான மகரநெ டிங்குழை
விநியுடன் மீளும் விநிகளு மென்புழு கதுதோயும்
மருகமத படை பரிமா குங்கும
மணியுமின நீரும் வடகுல குன்றமும்
வெருவுவன பாடி புலகத னங்கனும் வெகுதாம
நடனபத தூடி மழுமுகில் கெஞ்சிட
மலர்சொருகு கேர பரமுமிலங்கிய
நலினமலர் கோதி மதிமுக விம்பமும் அனநேராம்
நடைபுறவிர் ப்மாதர் தீவிவதொ முந்தனு
முழுதுமபி ராம மணியொளி துன்றிய
நடைபுழுள மாதர் கலவிநி னைந்துரு கிடலாமோ
வடிவுடைய மாணு மிகல்கர னுந்திகழ்
வழுவகைம ராம மருநிக ரொன்றில்
வலியதிறல் வாலி புரமுநெ டிங்கடல் அலையேழும்
மறநிருதர் சேனை முழுதுமி லங்கைமலர்
வகையிறவி போலு மணியும லங்குந்த
மணிமவுலி யான வொருப தும் விஞ்சுருப துதோளும்
அடைவலமு மாள விடுதர அம்புடை
தசரதகு மார மருகுல புங்கவன்
அருள்புனைமு ராசி மருகவி ளங்கிய மயிலேறி
அடையலர்கள் மாள வொருநிமி டந்தனில்
உலகைவல மாக நொடியினில் வந்துயர்
அழகியசுவாமிமலையிலமர்ந்தருள் பெருமானே. (உள)

*வடி - கூர்மை. † பரம் - டாரம். ‡ மாதர் - அழகிய. § தீவிவ
தொழல் - நல்ல நாயகன் கிடைக்கவேண்டுமென்று சத்திரனைத் தொழுதல்.

தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன தனதான.

218. விரித்த பைங்குழ லொளிர்மல ரளிதன
தனத்த நந்தன தனதன வெனவொலி
விரிப்ப வண்கயல் விழியுறை குழையொடு மலைபாய
மிகுத்த வண்கிலை ஶதல்மிசை தில்தமொ
புசைத்த பொன்குழை யழகெழ முகவொளி
வெழிற் பரந்திட * நகையிதழ் முருகலர் வரிபோதத்
தரித்த தந்திரி மறிபுய மிசைபல
பணிக்கி லங்கிய பரிமள குவடினை
தனக்கொ முந்துகள் ததைபடு கொடியிடை படுசேலை
தரித்த சுந்தர மிகஅடர் பரிபுர
பதர்சி லம்பொடு நடமிடு கனிகையர்
சழக்கர்விஞ்சையர்மயல்களின்முழுகுவ தொழியாதோ
உரித்த வெங்கய மறியொடு புலிகலை
தரித்த சங்கரர் மதிநதி சடையினர்
ஒருத்தி பங்கின ரவர்பணி குருபர முருகோனே
உவட்டி வந்திடு பவுணரொ டெழுகடல்
குவட்டை பும்பொடி படமக முடிவுற
வுழைத்த இந்திரர் பிரமனு மகிழ்வுற விடும்வேலா
வரித்த ருந்துள வணிதிரு மருவிய
†வுரத்த பங்கயர் மரகத மழகிய
வணத்த ரம்பர முறவிடு கணையினர் மருகோனே
வனத்தில் வந்தொரு பழைபவ னெனவொரு
குறத்தி மென்புன மருவிய கிளிதனை
மயக்கி மந்திர குருமலை தனிலமர் பெருமாளே (உஅ)

* நகை இதழ் முருகு அவர் வரி போத - தந்தங்களும் அச்சமும் பொருந்
திய வாசனையுள்ள ஆம்பல் மலரை யெடுத்த வாயினின்றும் இசைபாட்டுக்கள்
எழ; வரி - இசைபாட்டு. † உரத்த பங்கயர்-மர்பின்கண் தாமரையைப்பூண்ட
யவர் அல்லது திருமருவுதலால் பார்பாகிய தாமரையையுடையவர்.

தான தத்தந்த தனதான.

219. காமி யத்தமுந்தி

காலர் கைப்படிந்து

ஓமெ முத்திலன்||

ஒளி யத்திலந்தம்

தூம மெய்க்கணிந்த

சூர னைக்கடிந்த

ஏம வெற்புயர்ந்த

ஏர கத்தமர்ந்த

யிளையாதே

மாடியாதே

பிகலுழி

அருள்வாயே

நகலீலா

கதிர்வேலா

மயில்வீரா

பெருமானே .(உக)

தனதன தனதன தனதன தனந் தனத்த தனதான.

220. தெருவினில் நடவாமடவார் திரண்டொருக்கும் வசையாலே
கினகர னெனவே லைபிலே சிவந் துதிக்கும் மகிபாலே
பொருசிலை வளையா இளையா மதன் தொடும்புங் கணையாலே
புனகித முகையா லையா மனந் சலித்தும விடலாமோ
ஒருமலை யிருக றெழவே யுரம் ||குத்தும் ஸ்டிவேலா
ஒளிவனார் திருவே ரகமே யுதந்து நிற்கும் புருகோனே
அருமறை தமிழ்தூ லடைவேதெரிந்துவாக்கும் புலவோனே
*அரியரி பிரமா தியர்கால் விலங் களித்க்கும் பெருமானே.

தானதந் தனதான தனன தானத்தந்த தனதான

221. நாசர்தங் கடையதனில்விநரனான்மெத்தநொந்து தடுமாறி
ஞானமுங் கெடஅடைய வழுவினாழத்தமுந்தி மெலியாதே
மாசகந் தொழுமுனது புகழினோர் சொற்பகர்ந்து சுகமேவி
மாமணங் கவழுமிரு கமல பாதத்தைநின்னு பணிவேனே
வாசகம் புகலவொரு பரமர் தாமெச்சகின்ற குருநாதா
வாசவன் தருதிருவையொருதெய்வானைக்கிரங்கு மணவாளா
†சேகந் சுரர்தருவு மகிழு மாவத்திரந்து புடைகுழங்
கேசவன் பரவுருந மலையில் யோகத்தமர்ந்த பெருமானே
(ருக)

தனதன தனதன தனதான.

222. நிறைமதி முகமெனும்
நெறிவிழி கணையுரி

ஒளியாலே

நீங்காரே

* * ஆரி - தேவேந்திரன். † திருவை-திரு ஐ சாரியை. ‡ சேசகம்.
மூங்கில். § சுகர் - போர்.

உறவுகொள் மாடவர்கள்
உனதிரு வடிமினி
மறைபயி லரிதிரு
மருவல ரசுரர்கள்
குறமகள் தனை மணம்
குருமலை மருவிய

உறவாடீமா
யருள்வாயே
மருகோனே
குலகாலா
அருள்வோனே
பெருமானே. (௩௨)

தான தன தன தான தன தன
தான தன தன

தன தான.

223. பாதி மதிநதி போது னனசடை

நாடி மருவிய
பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
பாதம் வருடிய
காது மொருவிழி காக முற அருள்
மாய னரிதிரு
காலனெனையனு காம னுனதிரு
காலில்வழிபட
ஆதி யயனெடு தேவர் கருநல்
காளும் வகைபுறு
ஆடு மயிலினி லேறி யமர்கள்
முழ வரவரும்
சூத மிகவளர் சோலை மருவிக்
வாரி மலைதனில்
சூர னுடலற வாரி சுவறிட
வேலை விடவல

குமரேசா

மணவாளா

மருகோனே

அருள்வாயே

சிறைமீனா

இனையோனே

உறவோனே

பெருமானே. (௩௩)

தான தன தந்ததானன தானதன தந்ததானன
தான தன தந்த தானன

தன தான.

224. ஆனனமு கந்துதோளொடு தோளினை க லந்துபாலன

ஆரமுது கண்டுதேனென இதழுறல்
ஆதரவி னுண்டுவேல்விழி பூசலிட நன்றுகாணென்
ஆனையுர மெங்குமோதிட அபிராம

மானனைய மங்கைமார்மடு நாயிரில்லி ழுந்துவிண்ணில்
 மாபுமனு விற்பவரைய தறவோயுள்
 வாரிசப தங்கன்நாடி யேன்முடிபு னைந்துபோதக
 வாசகம்வ ழங்கியாள்வதும் ஒருநாளே
 ஈனவதி பஞ்சபாதக தானவர்ப் பசண்டசேனைகள்
 ஈடூரிய வென்றுவானவர் குலவோனை
 ஏவல்கொளு மிந்த்ரலோகவி சேகரவி லங்குதூதகர
 ஈாத தமறிந்தகோமள வடிவோனே
 சோனைசொரி குன்றவேடுவர் பேதைபரில் கின்றஆற்றி
 தோளுடைய சுந்தனைய லியில்வாழ்வோ
 குளிகையு யந்தகோபுர மாளிகைபொ னிஞ்சிகுழந்தரு
 ஸ்வாமிமலை தன் றுலாவிய பெருமானே, (௩௪)

தானுன தனதனத் தான தனதன
 தானுன தனதனத் தான தனதன
 தானுன தனதனத் தான தனதன தந்ததான

225. ஆனாதபிருதிவிப் பாசநிகளமும்
 மாமாயனிருளமற் றேகிபவமென
 ஆகாசபரமசிற் சோதிபரையை டைந்துளாமே

* ஆற்றினதிகமக் க்ராயமனுதினம்
 யோகிச்செவருமெட் டாதபரதூரி
 யாதிதமகளமெப் போதுமுதையம் னந்தமோகம்

வானுதிசகலவிஸ்த் தாரவிபவரம்
 லோகாதிமுடிவுமெய்ப் போதமலரயன்
 மாஸீசரெனுமவர்க் கேதுவிபுலம சங்கையால்நீள்

மாளாததனிசமுற் றுயதரியநி
 ராதாரமுலைவில்லற் சோதிநிருபமு
 மாருதசுகவெளத் தானுவுடனினி தொன்றுசேர்வேன்

நானுதிதகருவிர் சேனைவகைவகை
 குழ்போதுபிரபலச் சூரர்கொடுநெடு
 நாவாய்செல்கடலடைத் தேறிகிலையி லங்கைசாய

* ஆற்றினதிகமக் க்ராயம்-பூப்பந்தாறு தத்துவங்கட்கும் மேற்பட்ட
 தலைமையிடம்.

நாலாறுமணிமுடிப் பான்தீனையடு
 சீராமன்மருகமைக் கானின்பரிமள
 நாவிசுவயலியக் கீசர்குமரக டம்பவேலா

காணாறுமெயினர்தற் சாதிவளர்குற
 மாணோடுமகிற்குந் தாகிமுருடரு
 காதாடுமுனதுகட் பாணமெனதுடை டெஞ்சுபாய்தல்

காணாறுமபகைவிட் டாலியுயவருள்
 பாராயெனவெகுப் பீரீதிநீனையவ
 காணோரினடகரைப் ப்வாமிமலையுறை தம்பிரானே. (௩௫)

தானதனை தானதந்த தானதனை தானதந்த
 தானதனை தானதந்த தனதான.

226 வாதமொடு குலைகண் — மாலைகுலை நோவுசந்து
 மாவலிவி யாதிசூன்ம மொடுகாசம்

வாயுவிட னேபரந்த தாமரைகள் டீனசம்பின்
 மாதர்குரு பூஷணங்கள் எனவாகும்

பாதகவி யாதிபுண்கள் ஆனது... னேதொடர்ந்து
 பாயலைவி டாதுமங்க இலையாநின்

பாதமல றானதின்க னேயமற வேமறந்து
 பாவமது பானமுண்டு வெறிமூடி

ஏதமுறு பாசபந்த மானவலை யோடுமுன்று
 ஈனமிசு சாதிநின்க னனதிலேயான்

சுடழித லானதன்பின் மூடனென வோதுமுன்பின்
 ஈர அருள் கூரவந்தி னையாள்வாய்

குதமகிழ் பால்தெங்கு தாதுவளர் சோலைமுன்||
 குழமதில் தாவிமஞ்சின் அளவாகத்

தோரணநன் மாடமெங்கு நீடுகொடி யேதழைந்த
 ஸ்வாமிமலை வாழவந்த பெருமானே. (௩௬)

தன்னத்தானன தாத்தத்தன
தன்னத்தானன தாத்தத்தன
தன்னத்தானன தாத்தத்தன தனதான.

227. வறுமைப்பாழ்பிணி யாற்றப்படாதுளம்
உருகிப்போனது தேற்றப்படாதினி
மகிமைக்கேடுகள் பார்க்கப்படாதென அழையாயோ
வலியப்போயுடல் கூச்சப்படாமையும்
இடியப்பேசிய நாச்சிக்கலாமையு
மறுசொற்காதுகள் கேட்கப்படாமையும் வரலாமோ
நறுவிப்பாய்புலி வேட்டைக்குளேவரு
பசுவைப்போல்மிடி யாற்றப்பட்டபாடுறு
கதையைப்பாரினி லார்க்குச் சொல்வேனினம் அறியாயோ
நவலைச்சாகர லீச்சக்குளேயுயிர்
தவறிப்போமென வேட்டத்திலோடியெ
கருணைத்தோணியி லேற்றிக்கொள்வாயினி அலையாதே
குறைபட்டேயுயிர் காத்துக்கொள்வாயென
முறையிட்டோர்கரி கூப்பிட்டநாளொரு
குரலிற்போயுயிர் காத்துக்கொள்வோர்பணி முருகோனே
குளிர்முத்தாலணி மூக்குத்தியோடணி
களப்பப்பூண்முகை பார்த்துப்பெண்மோகினி
குவளைப்பார்வையில் மாட்டிக்கொளாதருள் குருநாதா
கிறையத்தேன்விழு பூக்கொத்திலேகனி
கிழியத்தான்விழு காய்க்கொத்திலேமயில்
நடனக்கால்படு தோப்புக்குளேவயல் கயலோடே
நதியைக்காவினி யாற்றுக்குளேவரு
வளமைச்சோழநன் னாட்டுக்குளேரக
நகரிற்சீர்பெறு மோட்சத்தையேதருபெருமானே. (௩௭)

தனதானதத்த தனதானதத்த
தனதானதத்த தனதான.

228. ஓழுகுனிரத்த மொடுதோலுடுத்தி
யுயர்கால்கசத்தின் உருவாகி

யொருதாய்வயிற்றி னிடையேயுதித்துள்
 உழன்மாயநிக்கு வருகாயம்
 பழசாஹிரைப்பொ டிணையாஹிருத்த
 பரிதாபமுற்று மடியாமுன்
 பரிவாலுளத்தின் முருகாவெனச்சொல்
 பகர்வாழ்வெனக்கு மொழிவாயே
 எழுவானகத்தி விருநாலுதிக்கில்
 இமையோர் தமக்கும் அரசாகி
 யெதிரேறுமத்த மதவாஹணத்தின்
 இனிதேறுகொற்ற முடன்வாமுஞ்
 செழுமாமணிப்பொ னகராபுதித்த
 திருவேரகத்தில் உறைவோனே
 திடமோடரக்கர் கொடுபோயடைத்த
 சிறைமீளவிட்ட பெருமானே. (௩௮)

தானதனத் தனதான தானதனத் தனதான.

229. காலனிடத் தனுக்காதே காசினியிற் பிறவாதே
 சீலவகத் தியஞான தேனமுதைத் தருவாயே
 மாலயனுக் கரியானே மாதவரைப் பிரியானே
 சோலைமலைக் குரியானே ஸ்வாமிமலைப் பெருமானே.

கு ன் று தோ ரு ட ல் .

தந்தன தான தான தந்தன தான தான

தந்தன தான தான தனதான.

230. வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு ணர்கள் கேடி.

மஞ்சரி கோவை தூது

பலபாவின்

வண்புகழ்* பாரி காரி யென்றிசை வாது கூறி

†வந்தியர் போல வீணில்

அழியாதே

செஞ்சர ணாத சீத கிண்கிணி நீப மாலை

திண்டி.றல் வேல்மயூர

முகமாயும்

செந்தமிழ்நாளு மோதி உய்த்திட ஞான மூறு

செங்கனி வாயி லோர்சொல்

அருள்வாயே

‡பஞ்சவ னீடு கூனு மொன்றிடு தாபமோடு

பஞ்சற வாது கூறு

சமண்முகர்

பண்பறு பீலியோடு வெங்கழு வேறவேது

பண்டித ஞான நீறு

தருவோனே

குஞ்சரம் யாளிமேவு பைம்புன மீது லாவு

குன்றவர் சாதி கூடி

வெறியாடிக் *

கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவ ரோடு வீறு

குன்றுதொ ருடல் மேவு

பெருமாளே. (க)

தனனந் தனன தந்த

தனதான.

231. அதிருங் கழல்ப ணிந்துன்

அபயம் புகுவ தென்று

அடியேனுன்

நிலைகாண

இதயந் தனிவி ருந்து

க்ருபையாகி

இடர்சங் கைகள்க லங்க

அருள்வாயே

எதிரங் கொருவ ின்றி

நடமாடும்

இறைவன் தனது பங்கில்

உமைபாலா

பதியெங் கிலுமி ருந்து

வினையாடிப்

பலகுன் றிலும மர்ந்த

பெருமாளே. (உ)

* பாரி-கடையெழுவுன்னல்களி லொருவன். காரி கேடி.

† வந்தியர் - புகழந்த கூறுவோர் ‡பஞ்சவன்-பாண்டியன்.

தனதன தனன தனன தனன
தனதன தனன. தனதான.

282, எழுதிசுழ் புவன நொடியள வதனில்

இயல்பெற மயிலில்

வருவோனே

இமையவர் பரவி யடிதொழ அவுணர்

மடிவுற விடுவ

தொருவேலா

*வழுதியர் தழுதி[†]னொருபொரு ளதனை

வழிபட மொழியு

முருகேசா

மலரடி. பணியு மடமகள் பாலை

மயல்கொடு தளர்வ

தழகோதான்

முழுகிய புனலி லினமணி தரள

முறுகிடு பவள

மிகவாரி

முறையொடு குறவர் மடமகள் சொரியு

முதுமலை யழக

குருநாதா

பழகிய வினைகள் பொடிபட அருளில்

படிபவ ரிதயம்

உறுகோவே

பருவரை துணிய வொருகனை[†]தெரிவ

பலமலை யுடைய

பெருமானே. (ந.)

தனன தானன தானன தானன

தனன தானன தானன தானன

தனன தானன தானன தானன

தந்ததான்.

283. தறையின் மாணுட ராசையி னுல்மடல்

எழுது மாலருள் மாதர்கள் தோதக

சரசர் மாமல ரோதியி னுலிரு

கொங்கையாலுந்

* வழுதியர் தமிழ் - பாண்டியர்களால் விருத்தி செய்யப்பட்ட தமிழ்.

† ஒருபொரு ளதனை வழிபட மொழியும் முருகேசன் என்றது இரைய னராகப்பொருளுக்குச் சங்கப் புவர் பலரும் செய்துவந்த உரைகளை யெல்லாம் தனித்தனி கேட்டு ஒரோரிடங்கள் ற் சிர்க்கம்பஞ் செய்து, நக்கீரர் செய்த உரையை முற்றும் வியந்து சிர்க்கம்பஞ் செய்து ஸ்தாபித்தருளிய உருத்திர சன்மரை. † தெரிவ- தெரிபவனே.

தளர்மி னேரிடை யாலுடை யால்நடை
 அழகி னுல்மொழி யால்விழி யால்மருள்
 சவலை நாயடி யேன்மிக வாடிம யங்கலாமோ
 பறவை யானமெய்ஞ் ஞானிகள் மோனிகள்
 அணுகொ ணுவகை நீடு*மி ராசிய
 பவன பூரக வேகிக மாகிய விர்துநாதம்
 பகரொ ணுதது சேரவொ ணுதது
 நினையொ ணுதது வானத யாபர
 பதிய தானச மாதிம னோலயம் வந்திதாராய்
 சிறைவி டாதநி சாசரர் சேனைகள்
 மடிய நீலக லாபம தேறிய
 திறல்வி நோத †ச மேளத யாபர அம்புராசி
 திரைகள் போலலை மோதிய சீதன்
 குடக காவிரி நீளலை சூடிய
 திரிசி ராமலை மேலுறை வீரகு றிஞ்சிவாமும்
 மறவா நாயக ஆதிந் நாயகா
 இளைய நாயக காவிரி நாயக
 வடிவி னாயக ஆனைத னாயக எங்கள்மானின்
 மகிழு நாயக தேவர்கள் நாயக
 கவுரி நாயக னூர்ரு நாயக
 வடிவ தாமலை யாவையு மேவிய தம்மிரானே. (சு)

க யி லை ம லை .

தனதன தனனத்தான தனதன தனனத்தான
 தனதன தனனத்தான தனதான,
 234. திருநில மருவிக் காலி †னிருவழி யடைபட் டோடி
 சிவவழி யுடனுற் றேக பரமீதே
 சிவசுட ரதனைப் ட்பாவை மணமென மருவிக் கோல
 || திரிபுர மெரியத் தீயி னகைமேவி

* இராசியம் - இரகசியம். † சமேனம் - சமேளனம், கலப்பு. ‡ இரு
 வழி - இடைகலை பிங்கலை மார்ச்சம். § பாவை மணம் என மருவல் - பதுமை
 விவாகம்போலப் டாவித்தல். || திரி புரம் - மும் மலம்.

இருவினை பொரியக்கோல திருவரு ஞருவத்தேகி
 யிருள்கதிரிலிபொற்பூமி தவருடே
 இருவரு முருகிக்காய நிலையென மருவித்தேவர்
 இளையவ னெனவித்தாரம் அருள்வாயே
 பரிபுர கழலெட்டாசை செவிகள் படமுத்தேவர்
 பழமறை பணியச்சுல மழுமானும்
 பரிவொடு சுழலச்சேடன் முடிநெறு நெறெனக் ஠கோவு
 பரியினை மலர்விட்டாடி அடியோர்கள்
 †அரஹர வருகிச்சேசெ யெனதிரு நடனக்கோலம்
 அருள்செயு முமையிற்பாகர் அருள்பாலா
 அலரணி குழல்பொற்பாவை ழ்திருமக ளமளிப்போரொ
 டடியவர் கயிலைக்கான பெருமானே. (ஈ)

தானந்தனத்ததன தானந்தனத்ததன
 தானந்தனத்ததன தனதான

235. தேனுந்துமுக்கனிகள் பால்செங்கருப்பினிர்
 சீரும்ப ழித்தசிவம் அருளுறத்
 தீதும்பிடித்தவினை யேதும்பொடிப்பவறு
 சீவன்சிவச்சொருபம் எனநாடி.
 நானென்பதற்றுயிரொ டீனென்பதற்றுவெளி
 நாதம்பரப்பிரம ஒளிமீதே
 ஞானஞ்சரப்பமகி ழாநந்தசித்தியொடெ
 நானுங்களிக்குநிலை யருள்வாயே
 வானந்தழைக்கஅடி யேனுஞ்செழிக்கஅயன்
 மாலும்பிழைக்கஅலை விடமாள
 வானுங்கரத்தனெமை யானுந்தகப்பன்மழு
 மானின்கரத்தனருள் முருகோனே
 தானந்தனத்ததன னாவண்டுகற்றிமது
 தானுண்க டப்பமலர் அணிமார்பா
 தானங்குறித்துஎமை யானுந்திருக்கயிலை
 சாலுங்குறத்திமகிழ் பெருமானே. (ஈ)

எட்டாசை - அஷ்ட திக்கு. † கோவு பரியினை மலர்விட்டு - இடப
 மாகிய பரியைப் பூமியில் விட்டு. ‡ அரஹரவுருகி - அரஹர என உருகி
 ழ்திரு மகள் - இலக்குமியின் புத்திரியாகிய வள்ளியம்மை.

தனத்த தனத்த தனத்த தனத்த
தனத்த தனத்த தனத்தான .

236. நகைத்து னுருக்கி விழித்து மிரட்டி-

நடித்து விதத்தில்

அதிமோகம்

நடத்து சமத்தி முகத்தை மிணுங்கி

நலத்தி லணைத்து

மொழியாலும்

திகைத்த வரத்தி லடுத்த பொருட்கை

திரட்டி யெடுத்து

வெலேசெய்

திருட்டு முகைப்பெண் மருட்டு வலைக்குள்

தெவிட்டு கலைக்குள்

விழுவேனோ

பகைத்த அரக்கர் சிரத்தை யறுத்த

படர்ச்சி கறுத்த

மயிலேறிப்

பணைத்த கரத்த குணத்த மணத்த

பதத்த கனத்த

தனமாதை

மிகைத்த புனத்தி லிருத்தி யணைத்து

*வெளுத்த பொருப்பில்

உறைநாதா

விரித்த சடைக்கு ளொருந்தி யிருக்க

†ம்ருகக்கை கொளத்தர்

பெருமானே. (ஒ)

தன்ன தந்தன தானன தனதன்ன

தன்ன தந்தன தானன தனதன்ன

தன்ன தந்தன தானன தனதன்ன தனத்தான .

237. பனியின் விந்துளி யாகவே கருவினுறும்

அளவி லங்கொரு நீசுசமாய் மிளகு||துவர்

பணைதெ னங்கனி போலவே ||பலகனியின் வயிறுகிப்

பருவ முந்தலை கீழதாய் நருவிநில

மருவி யொன்பது வாசல்சே ருருவமுள

பதுமை யின்செயல் போலவே வளிகயிறின் உடனடி

* வெளுத்தபொருப்ப - வெள்ளி மலை, கயிலை. †ம்ருகக்கை கொளத்தர் - மருகையுடைய சிலபெருமான். ‡ உளியாக - இடமாக: நீசும் - குறி. || துவர் - பாக்கு. || பலகனி - பலாக்கனி

மன்னி தந்தெரி யாமலே மலசலமொ

டுடல்ந கர்ந்தழு தாறியே அணைமுலையின்

மயம யின்றொரு பாலனா யிகமுடைய செயல்மேனி

வடிவ முன்ரெய்த நீமையா ளெயுமுனையும்

அறம றந்தக மீதுபோய் அனதினமு

மனம ழிநதுடல் நாறினே னினியுனது கழல்தாராய்

தனன தந்தன தானனா தனதனன

தினன தந்தன தீததோ திருததிரு

தருத குந்ததி தாருதோ வெனமுழவு வளைபோரி

தனில்க ணம்பறை காளமோ டிமிலைதொனி

இனமு ழங்கெழு வேலைபோ லதிரவொரு

சுமரமுந் தனின்மேனியேனிருதுசொலும்அவுணைர்கள்

சினம ழிந்தாற தோர்கள் துதோ லரிபரிகள்

குருதி யெண்டிசை மூடவே அலகைநரி

சிறையி னங்கலரி கூ ரவே நகையருளி விடுமவேலா

சிவன்ம கிழந்தரு ளாணைமா முகன்மருவி

மனம கிழந்தருள் கூரவோர் கயிலைமகிழ்

திகழ்முறிஞ்சியின்மாதாமா லமருவுபுகழ்பெருமானே (அ)

தனனதனத் தனதான தனனதனத் தனதான.

238. துபுமியதனிற் பரபுவான புகலியில்லித் தகர்போல

அமிாதகவித் தொடைபாட அடிமைதனக்கருள்வாயே

சமரி||லெதிர்த்தகர்மானத்தனியயில்விட்டருள்வோனே

நமசிவயப் பொருளானே ||ரசதகிரிப்பெருமானே.(க)

தனத்தத் தனத்த தத்த தனத்தத் தனத்த தத்த

தனத்தத் தனத்த தத்த தனதான.

239. முகத்தைப் டிலுக்கு மெத்த மினுக்கித் துடைத்து ரத்ந

முகைக்கச் சலித்த சைத்து முசியாதே

* எயு முனையும் - எயு உனையும் † அகம் - பாவம். ‡ தோல்-யானை.

§ பூரி என்பது புவி என்றாயிற்று. || எதிர்த்த கர்-எதிர்த்த சூர், சூர்-சூரன்

¶ ரசதகிரி - வெள்ளயவகிரி.

முழுக்கக் கழப்பி யெத்தி மழுப்பிப் பொருட் பித்தூ
 மொழிக்குட் படுத்த ஹத்த
 மலரினீதே
 நகைத்திட்டழுத்தி முத்தம் அறித்து நனிந்து மெத்த
 நயத்திற் கழுத்தி ஹக்கி
 யணைவாரபாஸ
 நடுக்குற் றவர்க்கு மெத்த மனத்தைப் பெருங்க வைத்து
 நயத்துத் தியக்கி சித்தம்
 அறிவேனோ
 செகக்கா செகங்க செக்க தரிக்கத் தரிக்க தக்க
 திரித்திக் திரித்தி தித்தி
 வெள ஆநிம
 செகத்துத் கொருத்தா புகர நனைத்துத் தித்தித்த பத்த
 செனத்துக் கினித்த சித்தி
 யநுள்ளோனோ
 மிசைத்துத் திடத்தொ டுற்று அசைத்துப் பொ ருத்தரக்கன்
 ரிசுத்துப் பெயர்த்தெடுத்த
 கயிலாய
 மிசைக்குற் றடுத்து யாத்தவா பாயையபொ ருத்திபுத்து
 மிதித்துத் துணைத்து விட்ட
 பொருளோ (க1)

தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன்
 தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன்

- 240 குத யகுர லிவுகொடு பதலியெதிர் சுதறிநிசு
 குமுதமிடு பரையயம்
 ஓநுதோரடி-
 குருடர்தொரி வரியதொரு பொருடு நிய நிகழமனை
 கொடியவிரு வினையனும
 ளனுபோக
 உதறிவிசி நியகரண மரணமற விரானமற
 வருகியுரை பருகியனு
 தினநானம
 உணர்வுகதி பெறவுனது நிருகாத வெழினனின
 யுகளபத முணருமவனை
 யநுள்வாயே
 சிதறிவெளி முழுதுமொளி திகழுமுடு படலமனை
 சிறுபொறிக னெனவுரத்
 198மேழுந்
 செகதலமு முருகசிக ரிகன்குலவு கது*புயக
 திசையுமுட னுருகவரு
 கடைநாளிற்

* புயகம் - புயகம், பாம்பு.

க அக்

திருப்புகழ்.

கதறுமெழு கடல்பருகி வடவைவிடு கரியபுகை
யெனமுடிவில் ககனமுக டதிலோடும்
கலபமயின் மிசையசுரர் கலகமற வமர்பொருது
கரிலைலை தனின்மருவு பெருமானே.!(கக)

ஸ்ரீ சைலம்.

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனதான.

சுருட்டி

241. ஒருபது மிருபது மறுபது முடனறும்

உணர்வுற இருபதம்

உளநாடி.

உருகிட முழுமதி தழலென வொளிதிகழ்

வெளியொடு மொளிபெற

விசுவாதே

தெருவினில் மரமென எவரொடு முறைசெய்து

திரிதொழி லவமது

புரியாதே

திருமகள் மருவிய திரள்புய அறுமுக

தெரிசனை பெறஅருள்

புரிவாயே

பரிவுடனழகிய பழமொடு கடலைகள்.

பயமுடு சிலவகை

பணியாரம்

பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி

எழுதிய கணபதி

பிணையோனே

பெருமலை புருவிட அடிமலர் பணிபவர்

பிணிகெட அருள்தரு

குமரேசா

பிடியொடு களிறுகள் நடைபயில் கலைதிரள்

பிணையமர் திருமலை

பெருமானே. (கஉ)

திருவேங்கடம்.

தனதாந்தன தானன தானன தனதாந்தன தானன தானன
தனதாந்தன தானன தானன தனதான.

242 வரிசேர்த்திடு சேல்கய லோவெனு

முழைவார்த்திடு வேலைபு நீலமும்

வடுவாங்கிடு வாள்விழி மாதர்கள்

வலையாலே

வளர்கோங்கிள மாமுகை யாகிய	
தனவா ள்சையி லேமுக மாய்பரில்	
வளமாந்தளிர் போல்நிற மாகிய	வாடி வாலே
இருள்போன்றிடு வார்துழல் நீழலில்	
மயல்கோர்திடு பாயலின் மீதுற	
இனிதாங்கனி வாயமு தூறல்கள்	பருகாமே
எனதாந்*தன தானவை போயற	
மலமாங்கடு மோகளி காரமும்	
உலையீங்கிட வேயிரு தான்மலர்	அருள்வாயே
கரிவாம்பரி தேர்திரள் சேனையும்	
உடனாந்துரி யோதன னாதிகள்	
கனமாண்டிட வேயொரு பாரதம்	அதிலேகிக்
கனபாண்டவர் தேர்தனி லேயொற	
பரிசூண்டிய சாரதி யாகிய	
கதிரோங்கிய நேமிய னுமிரி	ரகுராமன்
திரைநீண்டிரை வாரியும் வாலியும்	
நெடிதோங்கும ராமர மேமொடு	
தெசமாஞ்சிர ராவன னூர்முடி	பொடியாகச்
சிலைவாங்கிய நாரண னூர்மரு	
மகனாங்குக னேபொழில் சூழ்தரு	
திருவேங்கட மாமலை மேனிய	பெருமானே. (கந)

தாந்தன தானதன தாந்தன தானதன	
தாந்தன தானதன தனதான.	
243. கோங்கிள நீரிளக வீங்குப யோதரமும்	
வாங்கிய வேல்விழியும்	இருள்கூரும்
கூந்தலு நீள்வளை கொள் காந்தரு னாலிடையும்	
மாந்தளிர் போல்வடிவும்	மிகநாடிப்
பூங்கொடி யார்கலவி நீங்கரி தாகிமிகு	
திங்குட - னேயுழலும்	உயிர்வாழ்வு
பூண்டடி யேனெறியில் மாண்டிள னேநரகில்	
வீழ்ந்தலை யாமலருள்	புரிவாயே

பாங்கியும் வேவெரும் ஏங்கிட மாமுனியும்
 வேங்கையு மாம்மறமின் உடன்வாழ்வாய்
 பாண்டவர் தேர்கடவும் நீண்டி ரான்மருக
 பாண்டிய னீறனிய மொழிவோனே
 வேங்கையும் வாரணமும் வேங்கையு மாணும்வளர்
 வேங்கட மாமலையின் உறைவோனே
 வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது
 வேண்டவெ ருதுதவு பெருமானே. (கச)

244. சாந்தமில் மோகவெரி காந்திய வாவநில்
 மூண்டவி யாதசம யநீரோத
 சாங்கலை வாரிதியை நீந்தவொ ணைதுவகர்
 காந்தினை யாவரென மடவார்மேல்
 ஏந்தி வார்முளரி சாந்தணி மாப்பினெடு
 தோய்ந்துரு காஅழிவு கடுமாறி
 ஏங்கிட ஆருயிரை வாங்கிய காண்வளம்
 யான் தனி போய்விடுவ தியல்போதான்
 காந்தலி னானகர மான்தரு காண்மலில்
 காந்தனி சாகசர வுணவேனே
 காண்டரு தேவர்பதி யாண்டவ னேநருதி
 யாண்டகை யேடுபமின் மணவாளா
 வேந்தரு மாருக சேந்தம பூரவட
 வேங்கட மாமலையில் உறைவோனே
 வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது
 வேண்டவெ ருதுதவு பெருமானே. (கரு)

தனத்தன தனன தனந்த தனத்தன தனன தனந்த
 தனத்தன தனன தனந்த தனதான.

245. கறுத்தலை வெலிது மிகுந்துமதர்த்தஇணைவிழிகள் குழிந்து
 †கதுப்பிலுறு தசைகள் வறண்டு செவிதோலாய்க்
 கழுத்தடி மடைய வளைந்து கனத்தநெடு முதுகு குனிந்து
 கதுப்புறுப லடைய விழுந்து தடுநீர்சோர்

* ஆவாதுவம்-ஆசைக்காற்று. † கதுப்பு - கண்ணம். ‡ உதவி கீர்சோர்
 உறக்கம் வருமனவில் எனப்பிரிக்க.

உறக்கம்வரு மளவி லெலும்பு குலுக்கிவிடு மிருமல் தொட்டங்கி
 உரத்தகன குரலு நெரிந்து தடிதாலாய்
 உரத்தநடை தளரு முடம்பு பாழ்த்திடுமுன் நிகவுள் ளிரும்பி
 உனக்கடிமை படுமவர் தொணி புரிவோனே
 சிறுத்த*செலு வதனு ளிருந்து பெருத்ததிறை யுத்தி மரந்து
 செறித்தமறை கொணர நிவந்த செயமாட்டே
 செறித்தவளை சடலில் வரம்பு புதுக்கிரினை யவனோடறிந்து
 செயிர்க்கது மனைபு முகந்து படையோடு
 மறப்புரிசை வளைபு மிலங்கை அரக்கனொரு பதுமுடி சிந்த
 வளைத்தசிலை ளிஜய முகுந்தன் மருகோனே
 மலர்க்கமல வடிவுள செங்கை அயிற்றுமர ட்குரைவழி வந்த
 மலைச்சிகர வடமலை நின்ற பெருமானே. (கசு)

தனதனத்தன தனதனத்தன தனதனத்தன தனதனத்தன தனதான.
 246. கலகலெனச்சிலைகலைகள் பிறற்றிடுகசடர்குள் பக்கமதனுகாதே
 கருவின்வழிப்படு மிருவியுட்படு கடுநரகுக்கிடை படியாதே
 உலகுதனிற்பல பிறவிதரித்தற உழல்வதுவிட்டினி அடிநாயேன்
 புனதடிமைத்திரள தனிமுற்பட உபயமலர்ப்பதம் அருள்வாயே
 குலகிரிபொட்டெழுவ கடல்வற்றிட நிசிரைப்பொரும் அயில்வீர
 குணதரவித்தகவெழில்வனமிந்நுள குறமகளைப்பு ணர் மணிமார்பா
 அலைபுனலிற்றவழ் வளைகிலைத்தரும் அலைசெய்திருப்பதி யுறையோனே
 யடியவரிச்சையி லெவைபெவையுற்றன வை சருவித்தருள் பெருமானே

* செலு - மீன்சிறை, † ஏ செறித்து அவளை கடலில் - பணம்பிர
 யோகஞ் செய்து அந்த வளைத்த சடலில்.

† “அண்டான்னுயிரீன்றவ னுடன்முனி வாசிச்
 தொண்ட கங்கெழு சுவாமிகள் மால்மறை துறந்து
 மண்டு பாதைத் தேதியே யோர்க்கு கையியே
 பண்டு தான்வரு வேங்கட கிரையையும் பார்த்தான்” என்று
 கந்தாராணம் வழிநடாடப்பட்டத்திற் கச்சிப்ப சிவாசாரியசுவாமிகள் கூறிய
 ருத்தலை உரைக்க.

திருத்தணிகை.

தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத் தனதான

247. அமைவுற் றடையப் பசியுற் றவருக்
 கமுதைப் பகிர்நற் கிசையாதே
 அடையப் பொருள்கைக் கிளமைக் கெனவைத்
 தருள்தப் பிமதத் தயராதே
 தமர்சுற் றியழப் பறைகொட் டியிடச்
 சமனெட் டுயிரைக் கொடுபொருள்
 சரிரத் திணைநிற் குமெனக் கருதித்
 தளர்வுற் றெழியக் கடவேளை
 இமயத் துமையிற் கொருபக் கமலிக்
 தவருக் கிசையப் புகல்வோனே
 *இரணத் தினிலெற் றவரைக் கழுஞக்
 கிரையிட் டுடுவிக் ரமவேலா
 †சமயச் சிலுகிட் டவரைத் தவறித்
 தவமுற் றவருட் புகநாடும்
 ‡சடுபத் மழுக்கக் குகபுக் ககனத்
 தணியிற் குமரப் பெருமானே. (கஅ)

248. பொரியப் பொரியப் பொலிமுத் துவடத்
 துகலிற் புதையத் தனமீதே
 புரளப் புரளக் கறுவித் தறுகட்
 பொருவிற் சுறவக் கொடிவேள்தீதோள்
 தெரிவைக் கரிவைப் பரவைக் குருகிச்
 செயலற் றனள்கற் பழியாதே
 செறிவுற் றணையிற் றுயிலுற் றருகைத்
 தெரிவைக் குணர்வைத் தரவேணும்

* இரணம் - யுத்தம். † சமயச்சிலுது - மதச்சண்டை. ‡ சடுபதம் -
 ஆறுதாமரை. § தோள் - தெரிவை - கை தெரிந்தெய்யும் கூர்மையான பீரணம்.
 அரிடைப்பரவைக்கு - பெண்களாகிய சேனாசமுத்திரத்துக்கு.

சொரிகற் பகநற் பதியைத் தொழுநைச்

சுரருக் கருளைப்

புரிவோனே

சுடர்பொற் கயிலைக் கடவுட் கிசையச்

சுருதிப்பொருளைப்

பகர்வோனே

* தரிகெட் டசுரப் படைகெட் டொழியத்

தனிரெட் டயிலைத்

தொடும்வீரா

தவளப் பணிலத் தரளப் பழனத்

தணிகைக் குமரப்

பெருமானே. (கக)

249. குவளைக் கணைதொட் டவனுக் குழுடி.க்

குடையிட் டகுறைப்

பிறையாலே

குறுகுற்ற † அலர்த் தெரிவைக் குமொழிக்

குயிலுக் குமினித்

தளராதே

இவளைத் துவளக் கலவிக் குறயத்

திறுகத் தழுவிப்

புயர்தே

இணையற் றழகிற் பணையக் கருளைக்

கினிமைத் தொடையைத்

தரவேணும்

சுவளக் கரடக் கரியெட் டலறக்

கனகக் கிரியைப்

பொருமவேலா

கருதிச் ‡ செயலைப் புயனுக் குறுகிக்

கலவிக் கணயத்

தெழுமார்பா.

பவளத் தரளத் திரவக் குவைவெற்

பவையொப் புவயற்

புறம்தே

பணிலத் திரள்பொய்த் ததிருத் தணிகைப்

பதியிற் குமரப்

பெருமானே. (உ௦)

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்

250. கடற்செகத் தடக்கிமற் றடுத்தவர்க் கிடுக்களைக்

கடைக்கணிற் கொடுத்தழைத்

தியல்காமக்

* தரிவெட்டு - தரிப்பின்றி. † அலர்த்தொர்வை - பழிநூற்றும் பெண்

‡ செயலை - அசோகு. செயலைப்புயன் - அசோசமலர்க், கணையைக்

கையிலுடைய மனம்தன்.

கலைக்* கதற் றுரைத்தபுட்: குரற்கள்விட் ளெத்தினைக்
கரைத்துடுத் தபட்டவிழ்த் தணைமீதே
சடக்கெனப் புகத்தனத் தணைத்திதழ்க் கொடுத்துமுத்
தமிட்டிருட் குழற்பிணித் துகிரேகை
சளப்படப் புதைத்தடித் திலைக்குணாக் கடித்தடத்
தலத்திலவைப் பவர்க்கிதப் படுவேனோ
†இடக் கடக் குமெய்ப்பொருட் டிருப்புகழ்க் குயிர்ப்பளித்
தெழிற்றினைக் கிரிப்பரித் துறைவேலா
இகற்செருக் கரக்கரைத் தகர்த்தொலித் துரத்தபச்
சிறைச்சியைப் பசித்திரைக் கிசைகூவும்
பெடைத்திரட் களித்தகுக் குடக்கொடிக் கரத்தபொய்ப்
பிதற்றறப் படுத்நாசற் குருவாய்முன்
பிறப்பிலிக் குணர்த்துசிக் தவுற்றநெற் பெருக்குறப்
பெருக்குசெய்த் திருத்தணிப் பெருமானே. (உக)

251. கனத்தறப் பணைத்தபொற் கழைப்புயத் தனக்கிரிக்
§கனத்தையொத் துமொய்த்தமைக் குழலார்தங்
நறுத்தமைக் கயற்கணிற் கருத்துவைத் கொருத்தநிற்
கழற்பதத் தடுத்திடற் கறியாதே
இனப்பிணிக் கனத்தினுக் கிருப்பெனத் துருத்தியொத்
திகைத்தசைத் தசுக்கிலத் தசைதோலால்
எடுத்தபொய்க் கடத்தினைப் பொறுக்குமிப் பிறப்பறுத்
தெனக்குறித் தழுத்தியைத் தரவேணும்
|| பணக்கரச் சினத்திபத் தனைத்துரத் தரக்கனைப்
¶பயத்தினிற் பயப்படப் பொருமவேலா
பருப்பதச் செருக்கறத் துகைக்குமுட் பதத்தினைப்
படைத்தகுக் குடக்கொடிக் குமரேசா

* கதற்று - கதறுதலுடைய, † இலைக்குணம் - அரசிலையின் தன்மை
யையொத்த ‡ இடக்கு - குதர்க்கம் § கனம் - மேகம் || பணக்கரச்சின
த்திபத்தன் - தேவேந்திரன். ¶ பயம் - (சமுத்திரமாகிய) ஜலம்.

தினைப்புனப் பருப்பதத் தினிற்குடிக் குறத்தியைச்
 ரோருக்குறத் திருப்புயத் தணைவோனே
 திருப்பறப் புறத்தியற் றிருத்*தகுத் தறித்திலத்
 திருத்திசைத் திருத்தணிப் பெருமானே . (உஉ)

252. பருத்தபற் கொத்தினைக் குருத்திறற் கொத்தினைப்
 பரித்தவப் பதத்தினைப் பரிவோடே
 படைத்தபொய்க் குடத்தினைப் பழிப்பவத் திடத்தினைப்
 பசுக்குடற் கடத்தினைப் பயமேவும்
 பெருத்தபித் துருத்தினைக் கருத்திடத் துருத்தியைப்
 பிணித்த முக்குறத்தொலப் புலனாலும்
 பிணித்தவிப் பிணிப்பையைப் பொறுத்தமிழ்ப் பிறப்பறக்
 குறிக்க நுத் தெனக்கவித் தருள்வாயே
 கருத்திலுற் றுறைத்தபத் தரைத்துனித் திருக்கறக்
 கழித்தமெய்ப் பதத்திலவைத் திடுவீரா
 கதித்தநற் றினைப்புனக் கதித்தநற் குறத்திலைப்
 கதித்தநற் றிருப்புயத் தணைவோனே
 செருத்தெய்த் தெதிர்ந்தமுப் புறத்துரத் தரக்கரைச்
 சிரித்தெரித் தறித்தர்பொற் குமரேசா
 சிறப்புறப் பிரித்தறத் திறத்தமிழ் குயரத்திசைச்
 சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமானே . (உ௩)

தனத்தன தானந் தனத்தன தானந்
 தனத்தன தானந் தனதான .

253. எனக்கென யாவும் படைத்திட நாளும்
 இளைப்பொடு காலந் தனிவோயா
 எடுத்திடு காயந் தனைக்கொடு மாயும்
 இலச்சையி லாதென் பவமாற
 உளைப்பல நாளும் திருப்புக ழாலும்
 உரைத்திடு வார்தங் குழுமேனி

* தகுத்த - தகுத்த. † முக்குறத் தொடைப்புலனாலும்-முக்குற்றத்தொடு
 ஐம்புலனாலும்.

உணர்த்திய போதந் தனைப்பிரி யாதொண்
பொலச்சர னானுந் தொழுவேனோ
வினைத்திற மோடன் றெதிர்த்திடும் வீரன்
விழக்கொடு வேல்கொண் டவனீயே
* விளப்பென[†]வேழொன் றிடக்கய னாரும்
விருப்புற வேதம் புகழ்வோனே
சினத்தொடு குரன் தனைப்பொரு போரின்
சிரத்தினை மாறும் முருகோனே
தினைப்புன மேவுங் குறக்கொடி யோடுந்
திருத்தணி மேவும் பெருமானே (உச)

254. பெருக்கடி பரபங் கருத்தாடை யோர்தம்
ப்ரபுத்தன பாரங் கணிலேரம்
ப்ரமத்துட னானும் ப்ரமித்திருள் கூடும்
ப்ரியக்கட லாடுந் தணியாத
கருக்கட லாடுங் கதற்றும நேகங்
கலைக்கட லாடுஞ் சுழலாதே
கடப்பலர் சேர்கிண் கிணிப்ரபை வீசங்
கழற்புணை நீதந் தருள்வாயே
தருக்கிய வேதன் சிறைப்பட நாளுஞ்
சதுர்த்தச லோகங் களும்வாழச்
சமுத்திர மேழுங் குலக்கிரி யேழுஞ்
சளப்பட மாவுந் தனிவீழத்
திருக்கையில் வேலொன் றெடுத்தம ராடுஞ்
செருக்கும யூரந் தனில்வாழ்வே
சிறப்பொடு ஞானந் தமிழ்த்ரய நீடுந்
திருத்தணி மேவும் பெருமானே. (உரு)

255. மருக்குல மேவுங் குழற்கனி வாய்வெண்
மதிப்பின வாகும் நுதலார்தம்
மயக்கினி லேநண் புறப்படு வேணுன்
மலர்க்கழல் பாடுந் திறநாடாத்

* விளப்பென - விளம்பென. [†] ஏழொன்றிடக்கயன் - ஏன் கண்ணன், பிரமன்

தருக்கனு தாரந் துணுக்கிலி லோபன்	
சமத்தறி யாவன்	பிலிமுகன்
தலத்தினி லேவந் துறப்பணி யாதன்	
தனக்கினி யார்தஞ்	சபைதாராய்
குருக்குல ராஜன் தனக்கொரு தூதன்	
குறட்பெல மாயன்	நவநீதம்
குறித்தயில் நேயன் திருப்பயில் மார்பன்	
குணதரய நாதன்	மருகோனே
திருக்குள நானும் பலத்திசை மூகஞ்	
சிறப்பத ருஎண்	டிசையோடும்
திரைக்கடல் சூழும் புவிக்குயி ராகுந்	
திருத்தணி மேவும்	பெருமானே (உசு)

256. வினைக்கின மாகுந் தனத்தினர் வேளம்	
பினுக்கெதி ராகும்	விழிமாதர்
மிகப்பல மாயந் தனிற்புகு தா*வெஞ்	
சமத்திடை போய்வெந்	துயர்மூழ்கிக்
கனத்தவி சாரம் பிறப்படி தோயுங்	
கருக்குழி தோறுங்	கவிழாதே
கலைப்பல வோர்பண் படைத்திட வோதுங்	
கழற்புக ழோதுங்	கலைதாராய்
புனத்திடை போய்வெஞ் சிலைக்குற வோர்வஞ்	
சியைப்புணர் வாகம்	புயவேளே
பொருப்பிரு கூறும் படக்கடல் தானும்	
பொருக்கெழ வானும்	புகைமூளச்
சினத்தொடு சூரன் கனத்தினி மார்பந்	
திறக்கம ராடுந்	திறல்வேலா
திருப்புக ழோதுங் கருத்தினர் சேருந்	
திருத்தணி மேவும்	பெருமானே. (உஎ)

தனத்தன தனத்தந் தனத்தன தனத்தந்
தனத்தன தனத்தந் தனதான.

257. கரிக்குழல் விரித்தும் புறக்கயல் விழித்துங்

கரிக்குவ டிணைக்குந்

தனபாரக்

காத்திடு வளைச்சல் கிவிச்சர மொழித்துங்

கலைந்துகில் மினுக்கும்

பணிவாரைத்

தரித்துள மரிக்குங் கவட்டர்க ளிணக்கந்

தவிர்த்துனது சித்தந்

கனிகூரத்

தவக்கடல் குளித்திங் குனக்கடி மையுற்றான்

தலத்தினி லிருக்கும்

படிபாராய்

புரத்தையு மெரித்தந் கயத்தையு முரித்தொண்

*பொடிப்பணி யெனப்பன்

குருநாதா

புயப்பணி கடப்பந் தொடைச்சிக ரமுற்றின்

புகழ்ச்சிய முதத்திண்

புலவோனே

திரட்பரி கரிக்கும் பொடிப்பட ஷுணர்க்குந்

தெறிப்புற விடுக்குங்

கதிர்வேலா

சிறப்பொடு குறப்பெண் களிக்கும்வி சயத்தென்

திருத்தணி யிருக்கும்

பெருமாளே. (உஅ)

வ்யாணி

258. சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்கும்

செகுத்தவ ருயர்க்குள்

சினமாகச்

சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்

திருப்புகழ் நெருப்பென்

றறிவோம்யாம்

நினைத்தது மளிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்

நிசிக்கரு, வறுக்கும்

பிறவாமல்

நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்

நிறைப்புக முரைக்குள்

செயல்தாராய்

தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்

தனத்துட னடக்குந்

கொடுகுரர்

* பொடி பணி என் அப்பன் எனப்பிரித்து, திருநற்றிணையும் பாம்பிணையும் அணிந்த என் ஐயன் எனக்கொன்க.

சினத்தையு முடற்*சங் கரித்தம லேமுற்றஞ்
 சிரித்தெரி கொளுததுங் கதிர்வேலா
 தினைக்கிர குறப்பெண் தனத்தொடு சுகித்தொண்
 திருத்தணி யிருக்கும் பெருமானே .(௨௯)

தத்தனாத் தன்ன தத்தனாத் தன்ன
 தத்தனாத் தன்ன தனதான் .

259. தொக்கருக் குடில் கத்தமேற் றசக
 துக்கமாற் கடமு மலமாயை
 துற்றகாற் பதலை சொற்படாக் குதலை
 துப்பிலாப் புலக மயநூலைக்
 லைக்கொளாக் கதறு லைக்கொளாக் கையன
 லப்புலாற் றசைகு ருதியாலே
 கட்டுகூட் டருவ ருபடிவேட் டிழல
 டட்டவாக் கழிவ தொருநாளே
 அக்கரார் பொடியின் மெய்க்கிடாக் குறவர்
 அச்சியாத் தொழுமு நிவனைய
 அபயபோர்ப் பணிநு வெற்புந் தனியல்
 வெற்பார்ப் பதிந திகுமாரா
 இக்கினற் குளம்வெ லுபபேநாக் குறுத
 வத்தினூர்க் குதவும் இனையோனே
 †எத்திடார்க் கரிய முத்தபாத் தமிழ்கொ
 ‡டெத்தினூர்க் கெரிய பெருமானே .(௩௦)

260. வட்டவாட் டனமனைச்சிபாற் குதலை
 மக்கள்தாய்க் கிழவி பதிநாடு
 வைத்ததோட் டமனை யத்தமீட் டுபொருள்
 மற்றகூட் டமறி வயலாக
 முட்டவோட் டிமிக வெட்டுமோட் டெருமை
 முட்டர்பூட் டியெனை யழையாமுன்

* சங்கரித்து அம்மலை முற்றம் எனப் பிரிக்க. † எத்திடார்க்கு-எத்தி
 டார்க்கு. ‡ எத்தினூர்க்கு-வத்தினூர்க்கு.

முத்திவிட் டனுந் முத்தராக் குசுரு
திக்குராக் கொளிரு கழல்தாராய்
பட்டநாற் பெரும ருப்பினற் கரஇ
பத்தின்வாட் பிடியின் மணவாளா
பச்சைவேய்ப் *பணவை கொச்சைவேட் டெவர்ப
திச்சிதோட் புணர்த ணியில்வேளே
எட்டுநாற் கரவொ ருத்தல்மாத் திகிரி
யெட்டுமாக் குலைய எறிவேலா
எத்திடார்க் கரிய முத்தபாத் தமிழ்கொ
டெத்தினார்க் கெளிய பெருமானே. (நக)

தனத்த னத்தன தனதன தனதன தனதன
தனத்த னத்தன தனதன தனதன தனதன
தனத்த னத்தன தனதன தனதன தனதான*

261.† சினத்தி லத்தினை சிறுமண லெட்டல்
செறித்த தெத்தனை சிலைகட லினிலுயிர்
செனித்த தெத்தனை திரள்கய லெனபல வதுபோதா
சென்மித்த தெத்தனை மலைசுனை ||லகிடை
செழித்த தெத்தனை சிறுதன மயல்கொடு
செடத்தி லெத்தனை நடுனுயிர்ப் பறிகொள்வ தளவேதோ
மனத்தி லெத்தனை நினைகவ டுகள்குடி
கெடுத்த தெத்தனை மிருகம தெனவுயிர்
யளவிலை விதிகரம் ஒழியாமல்
வகுத்த தெத்தனை மசகனை முருடனை
மடைக்கு லத்தனை மதியழி விரகனை
மலர்ப் பதத்தினி லுருகவு மினியருள் புரிவாயே
தனத்த னத்தன தனதன தனதன தனதன
திமித்தி மித்திமி திமிதிமி திமிதிமி
தகுத்த குத்தகு தகுதகு தகுத்தகு தகுத்தோ

* பணவை - பரண் † ஒருத்தல் - யானை.

† சின திலம் தினை - செரிய எள்ளு தினை.

தரித்த ரித்தரி தரிநிரி நிரிநிரி
 தடுட்டு டுட்டு டுட்டு டுட்டு
 தமித்த மத்தள தமருக விருதொலி கடல்பால்
 சினத்த மாக்கள மிணாதிகற் குருதிய
 திமிழ்த்தி டக்கரி யசரர்கள் பரிசிலை
 தெறித்த டக்கழு நரிதின நிணமிலச பொருமவேலா
 செழிக்கு முத்தம சிவசர ணர்கள் த்வ
 முறிக்க ணத்தவர் மதுமலர் கொடுபணி
 திருத்த ணிப்பதி மருவிய குறமகள் பெருமானே. (௩௨)

262. தொடத்து ளாக்கிகள் அபகட நினைவிகள்
 குருட்டு மட்டைகள் குமரிகள் கமரிகள்
 சுதைச்சி றுக்கிகள் *குசலிகள் †சலிகள் முழுமோசம்
 துறத்த மட்டைகள் அரடிகள் கசடிகள்
 முழுப்பு ரட்டிகள் நழுவின ‡மழுவின
 §துமித்த மித்திரர் விழைமுனை யினவலை புருதாமல்
 அடை||த்த வர்க்கியல் சரசிகள் விரசிகள்
 தரித்த வித்ரும நிறமென வரவுடன்
 அழைத்து சக்கர கிரிவளை படிக்கொடு வினையாடி
 ¶அவத்தை தத்துவ மழிபட இருளறை
 விலக்கு வித்தொரு கடரொளி பரவநல்
 அருட்பு கட்டியு னடியினை யருளுவ தொருநாளே
 படைத்த னைத்தையும் வினையுற நடனொடு
 துடைத்த பத்தினி மரகத சொருபியொர்
 பரத்தி னுச்சியினடநவி லுமையருள் இனையோனே

*குசலிகள் - தத்திரவாதிகள் † இசலிகள் - பிணங்கிகள். ‡ மழுவின -
 (தங்கள் குது வெளியாகாமல் முழுப்புறார். § துமித்த மித்திரர்-கெடு
 த்த நட்பினர் || அவர்க்கியல்...வினையாடி - அப்பொதுமாதர்க்குச் சமரான
 மாக இயல்கின்ற சரசிகளும் விரசிகளும் ஆகிய அணிமாதி அட்டி சித்திகளும்
 பவனம் போலும் சிவந்த நிறத்துடன் வரும் . டி அழைப்பித்து (அவர்களோடு)
 சக்ரவாளகிரியாற் சூழப்பட்ட இப்பூமியில் வினையாடச்செய்து. ¶ அவத்தை
 தத்துவம் அழிபட. (பின்) ஜாக்கிரதி மலாவஸ்தைகளும் தத்துவ சேஷ்டைகளும்
 ஒழிந்த. ௦ இருளறை - ஆணவமலம்,

பலகத்த ரக்கர்கள் யமனுல குற அவர்
 தொடுத்த ரக்கர வளைகர மழகியர்
 படிக்க டத்தையும் வயிறடை நெடியவர் மருகோனே
 திடுக்கி டக்கட லசார்கள் முறிபட
 கொழுத்தி சக்கிரி பொடிபட சடாரில்
 திருத்தி விட்டொடிய நொடியினில் வலம்வரு மயில்வீர
 தினைப்பு னத்திரு தனகிரி குமரிநல்
 குறத்தி முத்தொடு சசிமக ளொடுபுகழ்
 திருத்தணிப்பதி மலைமிசை நிலைபெற்று பெருமானே, (௩௩)

தனதன தான தனதன தான தனதன தான தனதன தனதன

263. இருமலு ரோக முயலகன் வாதம்
 எரிசுண நாகி விடமேரீ
 நிழிவுவி டாத தலைவலி சோகை
 யெழுசுகள மாலை இவையோடே
 பெருவயி றீனை யெரிசுலை சூலை
 பெருவலி வேறு முள்ளோய்கள்
 பிறவிக டோறு மெனைநலி யாத
 படியுன தாள்கள் அருள்வாயே
 வருமொரு கோடி யசராப தாதி
 மடிய அரேக இசையாடி
 வருமொரு கால வயிரவ ராட
 வடிகடர் வேலை விடுவோனே
 தருநிழல் மீதி லுறைமுகி லூர்ந்தி
 தருதிரு மாதின் மணவாளர்
 சலமிடை பூவி னடுனில் வீறு
 தணிமலை மேவ பெருமானே. (௩௪)

தனதன தானந் தனதன தானந்
 தனதன தானந் தனதன.

264. கலைமட வார்தஞ்சிலையத னுலுங்
 ன யாலுங் கரைமேலே

* களமலை கண்டமலை. † சிலை- (வசை) ஒலி.

கருகிய காளம் பெருகிய தேராயன்	
கருதலை யாலுள்	*சிலையாலும்
கொலைதரு காமன் பலகணை யாலுள்	
கொடியிடை யாள்நின்	றழியாதே
குரவணி நீடும் புயமணி பீபன்	
குவிர்ந்தொடை நீதன்	தருவ்வாயே
சிலைமகள் நாயன் கலைமகள் நாயன்	
திருமகள் நாயன்	தொழும்வேலா
தினைவன மாணுங்கருவன மாணுள்	
செறிவுடன் மேவுந்	திருமார்பா
தலமகள் நீடிதெண் டலவரு ளாகந்	
தனிகையில் வாள் செங்	கதிர்வேலா
தனியவர் கூருந் தனிசொட டாளுந்	
தனிமயி லேறும்	பெருமாளே. (நடு)

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனதான .

265. அரகர சிவனரி அயனிவர் பரளிமுன்	
அறுமுக சாவன	பலனேயென்
றறுதின் மொழிதர அசுரர்கள் கெடஅயில்	
அனலென எழவிடு	மதினிர
பரிபுர கமலம தடியினை யடியவ	
ருளமதி லுறவருள்	முருகேசா
பகவதி வரைமகள் உமைதர வருகுக்	
பரமன திருசெவி	கனிகூர
உரைசெயு மொருமொழி பீரணவ முடிவதை	
உரைதரு குருபர	உயர்வரய
உலகம னலகில வுயிர்களு மிமையவர்	
அவர்களு முறுவர	முதிவேரநம்

சிலை ஆலம் - வில்லினிடத்து அவசகின்ற † காவனமான் - தெங்
வாண கனம் வனம் பொன்மயமாகியகற்பகவனம். ‡ எண் புலவர் - மதிக்கப்
பெட் தேவர்.

பசவிமு னதுதின மனமகிழ்வுறவணி

பணிதிகழ் தணிகையில்

உறைவோனே

பகர்தரு குறமகள் தருவமை வனிதையும்

இருபுடை புறவரு

பெருமானே (ந.௬)

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன

தனத்தன தனத்தன தனத்தன.

266. * இருப்பவல் திருப்புகழ் விருப்போடு படிப்பவர்

இடுக்கினை யறுத்திடும்

உனவோனும்

இசைத்தமிழ் நடத்தாநி மெனத்துறை விநாட்டன்

இலக்கண இலக்கிய

சுவிநாலும்

தரிப்பவ ருரைப்பவர் நினைப்பவர் மிகச்சக

தலத்தினில் சிறிற்றுதல்

அறிவார்த்த

தனத்தினில் முகத்தினில் மனத்தினி லுட்குடு

சமாதிகுடு மயக்கினில்

விழலாமோ

கருப்புவில் வளைத்தணி மலாக்கணை தொடுத்தயல்

களிப்புட னெலிந்தெய்த

மகவேளைக்

கருத்தினில் நினைத்தவ னெருப்பெழ நுதற்பநி

கனறகணி லெரித்தவா

கயிலாய

பொருப்பினி விருப்பவல் பருப்பத வுமைக்கொர

புறத்தினை யனித்தவர்

தருசேயே

புயற்பொழில் வயற்பதி நயப்படு திருத்தணி

பொருப்பினில் விருப்புறு

பெருமானே. (ந.௭)

தனன தான தானுன தனன தான தானுன

தனன தான தானுன தனதான.

267. * டலி னூடு போய்ப் பீளு முயிரி னூடு மாயாத

உணர்வி னூடு வானூடு

முதுநீயூ

மலை யூடு நீருடு புவி யி னூடு வாதாடு

மொருவ ரோடு மேவாத

தனிஞானச்

* இருப்பவல் - இரும்பாலாசியாவல். † நடத்தமிழ் - நாடகத்தமிழ்.

சுடரி னூடு நால்வேத முடியி னூடு மூடாடு
 துரிய வாகு லாதீத சிவருபம்
 தொலைவி லாத பேரரசை துரிச ருதவோர்பேதை
 தொடுமுபாய மேதோசொல் அருள்வாயே
 மடல ருத வாரீச அடவி சாடி மாருன
 வரிவ ரால்சுரு வால்சாய அமராடி-
 மதகு தாவி மீதோடி யுழவ ரால டாதோடி-
 மடையை மோதி யாறுடு தடமாகக்
 கடல்பு காம காமீனை முடுகி வாளை தான்மேவு
 கமல வானி மேல்விழு மலர்வானி
 கடவுள் நீல மாருத தணிகை காவ லாவிர
 கருணைமேரு வேதேவர் பெருமானே. (௩௮)

தன்னதன தான தன்னதன தான
 தன்னதன தான தனதான.

268. உடையவர்க ளேவ ரெவர்களை நாடி
 யுளமகிழ ஆச கவிபாடி
 உமதுபுகழ் மேரு கிரியளவு மான
 தெனவுரமு மான மொழிபேசி
 நடைபழகி மீன வறியவர்கள் நாளை
 நடவுமென வாடி முகம்வேறிய
 நலியுமுன மேயுன் அருணாவொளி வீச
 நளினிநு பாதம் அருள்வாயே
 விடைகொளுவு பாகர் விமலர்திரி சூலர்
 விகிர்தர்பச யோகர் நிலவோடே
 விளவுசிறு பூளை நகுதலையொ டாறு
 விடவரவு சூடும் அதிபாரச்
 சடையிறைவர் காண உமைமகிழ ஞான
 தளர்நடையி டாமுன் வருவோனே
 †தவமலரு நீல மலர்க்குணைய நாதி
 தணிமலையு லாவு பெருமானே. (௩௯)

தையதா னத்தனன தையதா னத்தனன
தையதா னத்தனன தனதான

269. உய்யனா னத்துநெறி கைகிடா தெப்பொழுது
முள்ளவே கத்துறைகொ ணைர்வோதி

உள்ளமோகத்திருளை விள்ளமோ கப்பொருளை
யுள்ளமோ கத்தருளி உறவாகி

வையமே முக்குநிலை செய்யுநீ திப்பழைய
வல்லமீ* துற்பலச யிலமேவும்

வள்ளியா நிற்புதியவெள்ளில்தோய் முத்தமுறி
கிள்ளிவீ சுற்றுமலர் பணிவேனோ

பையரா வைப்புணையு மையர்பா கத்தலைவி
துய்யவே ணிப்பகிர திருமாரா

பையமால் பற்றிவளர் சையமேல் வைக்குமுது
†நெய்யனே சுற்றியகு றவர்கோவே

செய்யுமால் வெற்புருவ வெய்யவேல் சுற்றிவிடு
கையமால் வைத்ததிரு மருகோனே

‡தெய்வயானைக்கினைய வெள்ளையா னைத்தலைவ
தெய்வயா னைக்கினிய பெருமானே. (சு0)

தனத்த தானன தத்தன தத்தன
தனத்த தானன தத்தன தத்தன
தனத்த தானன தத்தன தத்தன தனதான.

270. எதுப்பு நாடிக ளப்பொடி ரத்தமொ
டழுக்கு மூளைகள் மச்சொடு கொட்புழு
விருக்கும் விடிதி லெத்தனை தத்துவ சதிகாரர்

இறப்பர் சூதக வர்ச்சுத ரப்பதி
யுழப்பர் ஸூமித ரிப்பர் பி றப்புடன்
இருப்பர் வீடுகள் கட்டிய லட்டுறு சமுசாரம்

கெலிப்பர் மால்வலை பட்டுறு துட்டர்கள்
அழிப்பர் மாதவ முற்றுநி னைக்கிலர்
கெடுப்பர் யாரையு மித்திர குத்தரர் கொலைகாரர்

* உற்பலசயிலம் - திருத்தணிகை. † நெய்யனே - நேயனே.

‡ தெய்வயானே - விநாயகக்கடவுள்.

* கிருத்தர் கோளகர் பெற்றுதி ரிக்கள
வரிப்பர் சூடக ரெத்தனை வெப்பிணி
கெலிக்கும் வீடதை நத்தியெடுத்திவண் உழல்வேளே

ஒலிப்பல் பேரிகை யுக்ரவ மர்க்களம்
எதிர்த்த சூரரை வெட்டியி ருட்கிரி
யுடைத்து வானவர் சித்தர்து தித்திட விடும்வேலா

உ-லுத்த ராவண னைச்சிர மிற்றிட
வதைத்து மாபலி யைச்சிறை வைத்தவன்
†உலக்கை ராவிருக்கடல் விட்டவன் மருகோனே

வல்க்க வேதனை யெற்றிரடித்தொரு
செகத்தை யீனுமெய் பச்சைநிறத்தியை
மணத்த தாதைப ரப்ரம ருக்கருள் குருநாதா

வனத்தில் வாழும் யிற்குல மொத்திடு
குறத்தி யாரைம யக்கிய னைத்துள
மகிழ்ச்சி யோடுதி ருத்தணி பற்றிய பெருமானே (சுக)

தனன தந்த நத்த தனன தந்த நத்த
தனன தந்த நத்த தனதான .

சாவேரி

271. எனைய டைந்த குட்டம் விலைமி ருந்த பித்த
மெரிவ ழங்கு வெப்பு

ச-ஹாரா

வலிபேசா

இகலி நின்ற லைக்கு முயல் கன்கு லைப்பொ
டிரும லென்று ரைக்கும்

இவையோடே

மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமைநினைந்து சத்த
மதிம யங்கி விட்டு

மடியாதே

மருவி யின்றெ னக்கு மரக தஞ்சி றக்கு
மயிலில் வந்து முத்தி

தரவேணும்

நினைவ ணங்கு பத்த ரனைவ ருந்த மைக்க
நெறியில் நின்ற வெற்றி

முனைவேலா

நிலைபெ றுந்தி ருத்த ணியில்வி ளங்கு சித்ர
நெடிய குன்றில் நிற்கு

மருகோனே

* கிருத்தர் - செருக்குன்னவர். † உலக்கைராவி. உலக்கைபோலும் பரு
த்த உருக்குத் துண்டத்தை அராவிப் பாணமாக்கி.

திணைவி ளங்க ளுற்ற புன இ ளங்கு றத்தி
செயல றிந்த ணைக்கு

மணிமார்பா

திசைமு கன்தி கைக்க அகர ரன்ற டைத்த
சிறைதி றந்து விட்ட

பெருமாளே. (சஉ)

தான தத்தன தான தத்தன
தான தத்தன தான தத்தன
தான தத்தன தான தத்தன

தந்ததான.

372. ஏது புத்தி ளு யா எ னக்கினி

யாரை நத்திடு வேன வத்தினி

லேயி றத்தல்கொ லோ ளு னக்குவி

தந்தைதாயென்

றேயி ருக்கவு நானு மிப்படி

யேத வித்திட வோச கத்தவர்

ஏச லிற்பட வோந கைத்தவர்

கண்கள் காணப்

பாதம் வைத்திடை யாத ரித்துன

தாளில் வைக்கரி யேம லுத்திடில்

பார்ந கைக்குமை யாத கப்பன்முன்

மைந்தனோடிப்

பால்மொ ழிக்குர லோல மிட்டிடில்

யாரெ டுப்பதெ னுவெ றுப்பொடு

பார்வி டுப்பர்க ளோ எ னக்கிது

சுந்தியாதோ

ஓத முற்றெழு பால்கொ தித்தது

போல எட்டிகை நீச முட்டரை

யோட வெட்டிய பானு சத்திகை

யெங்கள்கோவே

ஓத மொய்ச்சடை யாட வுற்றமர்

மான்ம முக்கர மாட நற்கழல்

ஓசை பெற்றிட வேந டித்தவர்

தந்தவாழ்வே

மாதிரைப்புன மீதி ருக்குமை

வாள்வி ழிக்குற மாதிரைத்திரு

மார்ப ணைத்தம யூர அற்புத

கந்தவேளே

மாரன் வெற்றிகொள் பூமு டிக்குழ

லார்வி யப்புற நீடு மெய்த்தவர்

வாழ்தி ருத்தணி மாம லைப்பதி

தம்பிராளே. (சங)

தான தத்தன தத்தன தத்தன
தான தத்தன தத்தன தத்தன
தான தத்தன தத்தன தத்தன தன்தான .

273. ஒலை யிட்டகுழைச்சிகள் சித்திர
ரூப மொத்தநி றத்திகள் விற்கணை
யோடி ணைத்தவிழிச்சிகள் சர்க்கரை அமுதோடே

ஊறி யொத்தமொழிச்சிகள் புட்ரு
லோடு வைத்துமிழற்று மிடற்றிகள்
ஓசை பெற்றது டிக்கொளி டைச்சிகள் மணம்வீசும்

மாலையிட்டக முத்திகள் முத்தணி
வார முத்துத னத்திகள் குத்திர
மால்வினைத்தும னத்துத யழித்திடு மடமாதர்

மார்ப சைத்தும ருட்டியி ருட்டறை
வாவெ னப்பொருள் பற்றிமு யக்கிடு
*மாத ருக்குவ ருத்தமி ருப்பது தணியாதோ

வேலை வற்றிட நற்கணை தொட்டலை
மீத டைத்துமுனைப்படை விட்டுற
வீற ரக்கன்மு டித்தலை பத்தையு மலைபோலே

மீத றுத்துநி லத்தில டித்துமெய்
வேத லட்சுமி யைச்சிறை விட்டருள்
வீர அச்சுத னுக்குந லற்புத மருகோனே

நீலி நிட்களி நிரக்குணி நித்தில
வாரி முத்துந கைக்கொடி சித்திர
நீல ரத்தின மிட்டஅ றக்கிளி புதல்வோனே

நீத திட்டுநினைப்பவர் புத்தியில்
நேச மெத்தஅ ளித்தருள் சற்குரு
நீல முற்றதி ருத்தணி வெற்புறை பெருமாளே. (சச)

தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன தனதான.

274 கச்சணியினமுனை முத்தணி பலவகை

கைச்சரி யொலிவர மயல்கூறிக்

கைப்பொருள் கவர்தரு மைப்பயில் விழியினர்

கட்செவி நிகர்குறி மடமாதர்

இச்சையி னுருகிய கச்சைய னறிவிளி

யெச்சமி லொருபொருள் அறியேனுங்

கிப்புவி மிசைகமழ் பொற்பத மலரினை

யிப்பொழு தனுதவன் அருள்நாராய்

கொச்சையர் மனையிலி டைச்சியர் தயிர்தனை

நச்சியெ திருடிய குறையாலே

குற்றற லொடுபிணி நற்றிற வகையறி

கொற்றவு வணமிசை வருமாயன்

அச்சுகை நிறைகடல் நச்சர வனை துயில்

அச்சுதன் மகிழ்திரு மருகோனே

அப்பணி சடையரன் மெச்சிய தணிமலை

அப்பென யழகிய பெருமானே. (சுரு)

தனதத்த தத்தனத் தனதத்த தத்தனத்

தனதத்த தத்தனத் தனதான.

275. கவடுற்ற சித்தர்சட் சமயப்ர மத்தர்நற்

கடவுட்ப்ர திஷ்டைபற் பலவாகக்

கருதிப்பெ யர்க்குறித் துருவர்க்க மிட்டிடர்க்

கருவிற்பு கப்பகுத் துழல்வானேன்

†சுவடிக்†கி லச்சினைக் கிருகைச்ச ரிக்குமிக்

கசரப்ப லிக்கெனப் பொருளீவார்

சகலத்து ஸ்மொற்றைபட் டயல்பட்டு நிற்குநிற்

சரணப்ர சித்திசற் றுணராரேர

* சுதை-பூல். †சுவடி - ஓர்வித ஆபரணம் ‡ இலச்சினை - குத்திரை
மோதிரம். ஸ்மொற்றைபட்டு என்போவாக வியாபித்து.

குவடெட்டு மட்டுரெட்டுவரிக்க ணத்தினைக்

குமுறக்க லக்கிவிக்

ரமகுரன்

குடலைப்பு யத்திலிட் குடலைத்த றித்துருத்

துதிரத்தி னிற்குனித்

தெழும்தேவலா

சுவடுற்ற அற்புதக்*கவலைப்பு னத்தினிற்

அயரற்ற டுத்துகிற்

பலவநாணத்

தொழுதெத்து முத்தபொற் பரிணாத்தி ருத்தணிச்

†சுருதித்த மிழக்கவிப்

பெருமாளே.(சசு)

தனத்த தத்தனத் தந்த தாத்தன தந்ததாலு.

276 கனைத்த திர்க்குமிப் பொங்குகார்க்கடல் ஒன்றினாலே.

கலுத்த றச்சிவத் தங்கி வாய்த்தெழு திங்களாலே

தனிக்க ருப்புவிற் கொண்டு விழ்த்தச ரங்களாலே

தகைக்கொ ருத்தியெய்த் திங்கு யாக்கைக சங்கலாமோ

தினைப்பு னத்தினைப் பண்டு காத்தம டுந்தைகளேவா

திருத்த னிப்பதிச் குன்றின் மேற்றிகழ் கந்தவேளே

பனைக்க ரக்கயத் தண்டர் போற்றிய மங்கைபாலா

படைத்த ளித்தரிக் குந்தரி அழ்த்திகள் தம்பிரானே.()

தனன தானன தனதன தனதன

தனன தானன தனதன தனதன

தனன தானன தனதன தனதன

தனதான.

277. கிரியு லாவய முகைமிசை துகிலிடு

கபட நாடக விரகிக ளசடிகள்

கெடுவி யாதிக ளடைவுடை புடலினர்

விரகாலே

க்ருபையி னாரொடு மணமிசை நழுனிகள்

முழுது நாரிக ளிதமொழி வசனிகள்

கிடையின் மேல்மனமுருகியே தழுனிகள் பொருளாலே

பரினி லாமயல் கொடுசமர் புரிபவர்

அதிக,மாவொரு பொருள்தரு பவரொடு

பழைய பேரென இதமுற அணைபவர்

விழியாலே

* கவலை-செத்தனை. † சுருதித் தமிழ் - தமிழ் வேதமாகிய தேவாரம்.

பகழி போல்விடு வினைகவர் திருடிகள்
 தமையெ ணைவகை புறுகதி பெறும்வகை
 பகர மாமயில் மிசைவர நினைவது மொருநாளே
 அரிய ராதிபர் மலைய விமையவர்
 நிலைபெ ருதிடர் படவுடன் முடுகியெ
 அசுரர் தூள்பட அயில்தொடு மறுமுக இனையோனே
 அரிய கானக முறைகுற மகவிட
 கணவ னாகிய அறிவுள் விதரண
 அமரர் நாயக சரணை பவதிறல் உடையோனே
 தரும நீதியர் மறையுனர் பொறையுனர்
 சரிவு ருநிலை பெறுதவ முடையவர்
 தளர்வி லாமல முடையவ ரறிவினர் பரராஜர்
 சகல லோகமு முடையவர் நினைபவர்
 பரவு தாமரை மலரடி யுறவனர்
 தணிகை மாமலை மணிமுடி யழகியல்பெ நுநாளே. (சுஅ)

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
 தனதனத் தனதனத் தனதனத்

278. * கிறிமொழிக் கிருதரைப் பொறிவழிச் செறிஞரைக்
 கெடுபிறப் புறவிழிக் கிறபார்வைக்
 கெடுமடக் குருடரைத் திருடரைச் சமயதர்க்
 கிகள் தமைச் செறிதலுற் றறிவேதும்
 அறிதலற் றயர்தலுற் றவிழ்தலற் றருகலுற்
 றறவுகெக் கழிகருக் கடலூடே
 அமிழ்தலற் றெழுதலுற் றுணர்நலத் துயர்தலுற்
 றடியிணைக் கணுகிடப் பெறுவேனோ
 பொறியுடைச் செழியனெப் பொழிதரப் பறிதலைப்
 பொறியிலிச் சமணரத் தனைபேரும்
 பொடிபடச் சிவமணப் பொடிபரப் பியதிருப்
 புகலியிற் கவுணியப் புலவோனே

* கிறிமொழிக்கிருதர் - பொய்சொல்லுக் தொழிலுடையோர்

தழிவனைத் துறநகைப் பொறியெழுப் புறமெரித்
தவர்திருப் புதல்வநற் கணைமேவுந்
தனிமனைக் குவளைநிக் தழுமுலர்த் தருதிருத்
தணிமினிற் சரவணப். பெருமானே. (சகூ)

தனனந் தனனந் தனனந் தனனந்
தனனந் தனனந் தனநான.

279. குயிலொன்று *மொழிக் குயிலின் † றலையக்
கொலையின் பமலர்த் கணையாலே
குயிருந் தவனக் குலசந்த் ரவொளிக்
கொடி.கொங் கையின்முத் தனலாலே
புயல்வந் தெரியக் கடனின் றலறப்
பொருமங் கையுந் கலராலே
புயமொன் றறிகத் தளர்கின் றதனிப்
புயம்வந் தணையந் கிடையாதோ
சயிலங் குலையத் தடமுந் தகமந்
§ சமனின் றலையப் பொருமவீரா
தருமங் கையனக் குறமங் கையர்மெய்த்
தனமொன் றுமலரிக் திருமார்பா
பயிலுங் ககனப் பிறைதண் பொழிவிற்
பணியுந் தனிகைப் பதிவாழ்வே
பரமன் பணியப் பொருளன் றருளிற்
பகர்செங் || கழுநித் பெருமானே. (ரு0)

தனன தனத்தன தனன தனத்தன
தனன தனத்தன தனன தனத்தன
தனன தனத்தன தனன தனத்தன தனநான

280. குருநியெனப்பல கழுநு நரித்திரன்
அரிய வனத்திடை மிருக மெனப்புரு
குறவை யெனக்கரி மரமு மெனத்திரி புறவாகா

* மொழி - மொழியை யுடையவன். † அலைய - அலைக்க. ‡ உக்க - அல
ராலே தூற்றிய அலர் மொழியினாலே § சமன் - யமன்
|| கழுந் - இது கழுநீர் என்பதன் மருஉ.

சுமரி கலித்துறை முழுகி மனத்துயர்
கொடுமை யெனப்பிணி கலக மிடத்திரி
குலைய னெனப்புலை கலிய னெனப்பலர் நகையாமல்
மருவு புயத்திடை பணிக ளனப்பல
சுரிபரி சுற்றமெப் கலைகள் தரித்தொரு
மதன சரக்கென வொளிசெய்பலக்குட னதுதேதேன்
வரிய பதத்தினி னருவி யிருப்பிடம்
அமைபு மெனக்கிட முனது பதச்சரண்
மருவு திருப்புக முருள் எனக்கினி யருள்வாயே
விருது தனத்தன தனன தனத்தன
விதமி திமித்திமி திமித திமித்திமி
விகிர் த டுட்டுடு ரிரிரி யெனக்குகு வெகுதானம்
வெருவ முகிழ்த்திரை யுரகன் முடித்தலை
நெறுநெ நெனத்திசை யதிர அடைத்திட
மிசுதி கெடப்பொரு அசுரர் தெறித்திட விடும்வேலா
அரிய திரிப்புற மெரிய விழித்தவன்
அயனை முடித்தலை யரிய முடிக்கையன்
அகில மனைத்தையு முயிரு மளித்தவன் அருள்சேயே
அமண ருடற்கெட*வாகியி லழுத்தினிண்
அமரர் கொடுத்திடு மரிவை குறத்தியொ
டமுகு திருத்தணி மலையில் நடித்தருள் பெருமானே. ()

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்

281. குலைத்துமயிர்க் கலைத்துவளைக் கழுத்துமணித் தனத்தின்மிசைக்
குறித்தவிழிக் கயற்குழலப் பிறைபோலக்
குனித்ததுதற் புரட்டிநகைத் துருக்கியற் கொளுத்தியிணைக்
குழைச்செனியிற் றழைப்பமணத் தனபாரப்
† பொலிப்புமதத் தெடுத்தகரிக் குவட்டுமுகைப் பசப்புமிகப்
புனைத்ததுகிற் பிடித்தஇடைப் பொதுமாதர்

* வசிகழு † பொலிப்பு-பொலிவு.

புயத்திலவனைப் பிழைக்கின்றடைக் குலுங்கிலறப் பசப்பியவற்
புகட்டிவிடுத் தழிப்பவருக் குறவாமோ
தலத்தனுவைக் குனித்தொருமுப் புரத்தையிழக் கொளுத்திமழுத்
தரித்துவலிக் கரித்துகிலைப் பரமாகத்
தரித்துவச் சுரர்க்குலமுற் பிழைக்கரிடற்ற டக்குவிட்
சடைக்கடவுட் கினித்தபொருட் பகர்வோனே
சிலுத்தசுரர்க் கெலித்துமிகக் கொளுத்திமறைத் துதிக்க அதிற்
பெழிக்கஅருட் கொடுத்தமணிக் கதிர்வேலா
தினைப்புனமிற் குறத்திமகட் டனத்தின்மயற்குவித்துமகிழ்த்
திருத்தணியற்றரித்தபுகழ்ப் பெருமானே. (ரு௨)

தாந்த தனத்தன தத்தன தத்தன
தாந்த தனத்தன தத்தன தத்தன
தாந்த தனத்தன தத்தன தத்தன தனதான.

282. கூந்த லிழித்துமு டித்துமி லுங்கிகள்
பாய்ந்த லிழிக்குமை மீட்டுமி ரட்டிகள்
*கோப்பு படைத்தமொ ழிச்சொல்ப ரத்தையர் புயரீதே
கோங்கு படைத்தத னத்தைய லுத்திகள்
வாஞ்சை யுறத்தமு விச்சிலு கிட்டவர்
‡கூன்சிறை யொத்தந கக்குறி வைப்பவர் பலகாளும்
சந்த பொருட்பெற இச்சை புரைப்பவர்
ஆந்துணை யற்றமு கைங்குர லிட்டவர்
சங்கிசைசீயுற்றவ லக்குண மட்டைகள் பொருள்திரில்
ஏங்கி யிடக்கடை யிற்றளி வைப்பவர்
பாங்க கலக்கரு ணைக்கழல் பெற்றிட
சந்திலை யெப்படி நற்கதி புக்கிடல் அருள்வாயே
காந்தள் மலர்த்தொடை மீட்டெதிர் விட்டொரு
|| வேந்து குரக்கர ணத்தொடு மட்டிடு
காண்டிப அச்சுத னுத்தம சற்குணன் மருகோனே

* கோம்பு - சினக்குறிப்பு - சிலு - துன்பம். ‡ கூன் - ஊந்த நீ உற்
றவலக்குணம் - உற்ற X அவலம் + குணம். || வேந்துகுரத்த - குரக்கராகிய
வாலி.

* காங்கிசை டிக்கம றக்கொடி வெற்றியில்
 வாங்கிய முக்கனி சர்க்கரை மொக்கிய
 கான்கனி முற்கியல் கற்பக மைக்கரி யினையோனே
 தேந்தினை வித்தின ருற்றிட வெற்றிலை
 வேங்கை மரத்தெழி லைக்கொடு நிற்பவ
 தேன்சொலி யைப்புணர்ப்புணமுற்றுறை குவைவானர்
 திண்டு கழைத்திர னுற்றது துற்றிடு
 வேங்கை தனிந்ருவ லைச் சூனை சுற்றலா
 சேர்ந்த திருத்தணி னகப்பதி வெற்புறை பெருமானே (இட)

தானு தனத்ததன தானு தனத்ததன
 தானு தனத்ததன தனதான.

283. கூர்வெல் பழித்தனிழி யாலே மருட்டியிரு
 கோடா லழைத்துமலர் அண்ணாந்தே
 †கோபா விதற்ப்பருக மார்போ டணைத்து விழி
 கோல்போல் சுழற்றியிடை யுடைநாணக்
 காரநேர் குழற்சரிய வேவா யதட்டியிரு
 காடேதலை நிற்புவிழ வினையாடுங்
 காமா மயக்கியர்க ளுடே கனித்துநளி
 காமா துரக்கலகம் ஒழியாதோ
 §வீரணம் வெற்றிமுர சோடே தவிற்றிமிலை
 வேதாக மத்தொலிகள் கடல்போல
 வீரய் முழக்கவரு சூரா நிறக்கவிடும்
 வேலா திருத்தணியில் உறைவோனே
 ||மாரோ னிறக்கவிழி தாதா திருச்செவியில்
 மாபோ தகத்தையருள் குருநாதா
 மாலோ னளித்தவளி யார்மால் களிப்பவெரு
 மாலோ டணைத்துமகிழ் பெருமானே. (ருச)

* காங்கிசை - விருப்பம். † உறைகுவை - உறைபவனே. ‡ கோபா - இத்திரகோபமுக்கிய. § வீரணம் என்பது ஓர் வித வாத்தியம். || மாரோன் - மாரன், மதன்.

- தன்னதன்னத் தன்னதன்னத்
தன்னதன்னத் தனதான .
284. சொரியு முகிலைப் பதும் நிதியைச்
சுரபி தருவைச் சமமாகச்
சொலியு மனமெட்டினையு நெகிழ்விற் றியல்வாணர்
சுமட மருகுற் றியல்வாணர்
தெரியு மருமைப் பழைய மொழியைத்
திருடி நெருடித் கனிபாடித்
திரியு மருள்விட்குன னு டுருவனைப்
சுகரி பகரப் பெறுவேனோ
கரிய புருவர் சிலையும் வளையம்
கடைபில் விடமெத் தியநீலக்
கடிய கணைபட் டுருவ வெருவித்
கலைகள் பலபட் டனகான்ற
குரிய குமரிக் கபய மெனநெக்
குபய சரணத் தினில்வீழ்
உழைபின் மகளைத் தழுவி மயலுற்
அருகு முருகப் பெருமானே . (ருரு)

- தாத்தன தத்தன தானன தானன
தாத்தன தத்தன தானன தானன
தாத்தன தத்தன தானன தானன தனதான .
285. தாக்கம ருக்கொரு சாரையை வேறொரு
சாக்ஷிய றப்படு யாறியை நீறிடு
சாஸ்த்ரவ ழிக்கதி தூரனை வேர்விழு தவமூழ்கும்
தாற்பர்ய மற்றுழல் பாவியை நாவலர்
போற்பரி வுற்றுனை யேகரு தாதிகல்
சாற்றுத மிழக்குரை ஞானியைநாள்வரை தடுமாறிப்
போக்கிட மற்றொரு தாவனை ஞானிகள்
போற்றுத லற்றது ரோகியை மாமருள்
பூத்தம லக்ரய பூரியைநேரிய புலையேனைப்

* 'உனது புகழைத் தினமு முணர்' எனவும் பாடம்.

† குடினைச்சுகரி - திருத்தணி, ‡ நேரிய - ஒத்த

போக்கிவிடக்கட னேநர கோகதி
 போப்பெறு கைக்கிலே யோகதி டானது
 போர்ச்சுடர் வஜ்ரவை வேல்மயி லாஅருள்புரிவாயே
 ஏறக்கறை மட்டைம காபல காரணி
 சூர்ப்பர கைப்படு முறியு தாசனி
 மூர்க்கு ஸத்திவி பீஷணா சோகரி முழுமோடி
 மூத்தவ மக்கவி ராவணா னேடியல்
 போற்றிவிடக்கட லாய விறைய
 மோட்டன்வ னைத்தொரு தேர்மியையெகொடு முக்வேளையி
 மாக்கன சித்திர கோபுர நீள்படை
 வீட்டிலி றுத்திய நான் வன் வேறற
 மார்ச்சு முடித்தனி லானிகள் நாயகன் மருகோனே
 வாச்சிய மத்தன பேரிகை போல்மறை
 வாழ்த்து மலர்க்கு நீர்தரு நீள்கலை
 வாய்த்ததி றுத்தனி மாமலை மேனியபெருமானே (௧௬)

தத்தா னத்தா தத்தா னத்தா
 தத்தா தனனத் தனநான.

286. துப்பா ரப்பா டற்றி மொய்க்கால்

சொற்பா வெனிமுகு குணமோசர்
 துற்ற யப்பி றற்றே ஸிட்டே
 சுற்று மதனப ரிணிதோயும்
 இப்பா வக்கா யத்தா ரைப்பா
 *டெற்றே யுலகிற் பிறவாதே
 †எத்தார் வித்தா ரத்தே கிட்டா தரவேணும்
 எட்டா அருளைத் தனவேனும்
 தப்பா மற்பா டிச்சே விப்பார்
 தத்தாம் வினையைக் களைவானே
 தற்கா ழிச்சூர் செற்றய் மெய்ப்போ
 தத்தாய் தணிகைத் தனிவேலா

* எற்றே - எத்தன்மைத்து. † எத்தார் - வொற்றுபவா.

அப்பா கைப்பா லைப்போல் சொற்கா

வற்பா வைதனத்

தணைவோனே

அத்தா நித்தா முத்தா சித்தா

அப்பா குமாரப்

பெருமானே. (நிள)

தனதான தனத்தன தான

தனதான தனத்தன தான

தனதான தனத்தன தான

சுஷாரு

தனதான.

287. நிலையாத சமுத்திர மான சமுசார துறைக்கனின் மூழ்கி
நிசமான தெனப்பல பேசி யதனுடே

நெடுநாளுமுழைப்புள தாகிப்பெரியோர்கனிடக்கரவாகி

நிலைவால்நி னடித்தொழில் பேணித் துதியாமல்

தலையான வுடற்பிணி யூறிப் பவநோயி னலைப்பல வேகிச்

சலமான பமித்திய மாகித் தடுமாறித்

தவியாதுபிறப்பையுநாடியதன்வேரையறுத்துணை யோதித்

தலமீது பிழைத்திட வேநின் அருள்தாராய்

கவியான சபுத்திர னாகக் குறமாதா தனக்கு விநோதக்

கவினாரு புயத்திலு லாவி வினையாடிக்

கவிகூரு முனைத்துணைதேதி மடியேனுனருட்பெற வேண்க

கடனாகு முனக்கருளாள் முருகோனே

பலகாலு முனைத்தொழுவோர்கள்மறவாது திருப்புகழ்கூறிப்

படிமீது துதித்துடன் வாழ அருள்வேனே

பதியான திருத்தணி மேவு சிவலோக மெனப்பரி வேறு

பவநோக வயித்திய நாச பெருமானே. (நிஅ)

தனத்த தத்தனத்

தனதான.

288. நிலைத்த தெட்டனையிற்

றவறாமல்

நிலைத்த புத்திநைப்

பிரியாமற்

கனத்த தத்துவமுற்

றழியாமற்

கதித்த கித்தியசித்

தருள்வாயே

மனித்தர் பத்தர்தமக்

கெளியோனே

மதித்த முத்தமிழிற்

பெரியோனே

செனிக்க புத்திரிற்

சுறியோனே

திருத்த ணிப்பதியிற்

பெருமானே. (நிசு)

28A

தனன தானனந் தனன தானனந்

தனன தானனந்

தனதான.

289. பகலி ராவினுங் கருவி யாலனம்

பருகி யாவிகொண்

டுடல்பேணிப்

பழைய வேதமும் புதிய நூல்களும்

பலபு ராணமுஞ்

சிலவேராகி

அகல நீளமென் றளவு உறந்நம்

பொருளி லேயமைந்

தடைவொடை

அசடர் மூகரென் றவல மேமொழிந்

தறிவி லேனழிந்

திடலாமோ

அகல லோகமும் புகல நாடொறுஞ்

சறுகி லாதரெங்

கருநீரந்

தளவு நீபமும் புணையு மார்படுதன்

தணிகை மேவுசெங்

ககிர்வேலி

சுகர பூதரந் தகர நான்முகன்

சிறுகு வாசவன்

சிறைநீளத்

திமிர சாகரங் கதற மாமரஞ்

நிதற வேல்விடும்

பெருமானே, (௬0)

தனன தத்தன தத்தன தத்தன

தனன தத்தன தத்தன தத்தன

தனன தத்தன தத்தன தத்தன

தனதான.

290. பழமை செப்பியழைத்துர மித்துடன்

முறைம சக்கிய ணைத்துந் கக்குறி

படஅ முத்துமு கத்தைமு கத்துற

அறவாடிப்

பதறி யெச்சிலை யிட்டும ருத்திடு

விரவு குத்திர வித்தைவி னோப்பவர்

பலவி தத்திலு மற்பரெ னச்சொலு

மடமாதர்

அழிதொழிற்குவி ருப்பொடு நத்திய

அசட ணைப்பழி யுற்றஅ வத்தனை

அடைவு கெட்டபு ரட்டனை முட்டனை

அடியேனை

அகில சத்தியு மெட்டுறு சித்தியு

மெளிதெ னப்பெரு வெட்டவெ னிப்படும்

அருண பொற்பக முற்றிட வைப்பதும்

ஒருநாளே

குழிவி ழிப்பெரு நெட்டல கைத்திரள்
கரண மிட்டுந டித்தமி தப்படு
*குலிவி யிட்டக ளத்திலெ திர்க்கிடும் ஒருருரன்
குருதி கக்கிய திர்த்துவி ழப்பொரு
நிசுச ரப்படை பொட்டெழ விக்ரம
குலிச சத்தியை விட்டருள் கெர்ச்சித மயில்வீரா
கழைபு ழித்தகு றத்திப தத்துணை
வருடி வட்டமு சத்தில தக்குறி
தடவி வெற்றிக தித்தமு கைக்குவ டதன்மீதே
†கரள பொற்பணி கச்சுவி சித்திரு
குழைதி ருத்திய ருத்திமி குத்திடு
தணிம லைச்சக ரத்திடை புற்றருள் பெருமானே. (கூக)

தனதன தத்தத் தனதன தத்தத்
தனதன தத்தத் தனதான.
291. புருவநெ றித்துக் குறுவெயர் வற்றுப்
புனகித வட்டக் தனமாணர்
பொருனிழி யிற்பட் டவரோடு கட்டிப் புலையேனைக்
புரளு மசட்டுப் புலையேனைக்
நடவழி யற்றுக் குருமொழி யற்றுக்
கதிதனை விட்டிட் டிடுதிய
கயவனை வெற்றிப் புகழ்திகழ் பத்மக்
கழல்கள் துதிக்கக் கருதாயோ
செருவசு ரப்பொய்க் குலுமது கெட்டுத் பொருமவேலர்
திரைகட லுட்கப் பொருமவேலர்
தினைவன முற்றுக் குறவர் மடப்த்பைக் புணர்மார்பா
கொடிதன வெற்பைப் புணர்மார்பா
பெருகிய நித்தச் சிறுபறை நீகொட்டிப் புனிமீதே
||பெரிகை முழக்கப் புனிமீதே
பிரபல சத்தத் தணிமலை யற்றுப்
ப்ரியமிகு சொக்கப் பெருமானே. (கூஉ).

*குலி - வீராவேச ஒலி. † 'சதி'பெ றத்தழி விப்புணர் வித்தக முகிவர்
சித்தர் கணத்தர் துதித்திடு தலைமை பெற்றருணைப்பதி யிற்றிகழ்பெருமானே
என்று பாடம். †பைக்கொடி-பைங்கொடி. ‡ 'கொட்டப்' பெருகியசத்தப்புவி
யோழி - பிணமலை வைத்துக் கணமலை சுற்றப் பிசினரு புத்தப்பெருமானே
என்று பாடம். || பெரிகை - பேரிகை;

தானனத் தந்த தந்த தானனத் தந்த தந்த
தானனத் தந்த தந்த தனதான.

292. புசலித் செச்சரத்தை நோர்கழித் துப்பெருத்த
போர்விடத் தைக்கெடுத்து வடிகூர்வாள்
போலமுட் டிக்குழைக்கு னோடிவெட் டித்தினைத்த
போகமிக் குப்பரிக்கும் விழியார்மேல்
அசைவைத் துக்கலக்க மோதமுற் றுத்துயர்க்கு
ளாகிமெத் தக்களைத்துள் அழியாமே
ஆரணத் துக்கணத்து னண்மலர்ப் பொற்பதத்தை
யான்வழுத் திச்சுகிக்க அருள்வாயே
வாசமுற் றுத்தழைத்த தாவினைப் பத்தகாரத்த
மாதர்சித் தச்சிறைக்குள் அழியாமே
வாழ்வறப் புக்கிரத்த நேகையொக் கச்சிறக்கு
மாமயிற் பொற்கழுத்தில் வரும்வீரா
வீகமுத் துத்தெறிக்க வோலைபுக் குற்றிருக்கும்
வினுடைப் பொற்குறத்தி கணவோனே
வேலெடுத் துக்கரத்தி ினீலவெற் பிறற்றழைத்த
வேளெனச் சொற்கருத்தர் பெருமானே. (சுரு)

தனனத்தந்த தனத் தனனத் தந்த தனத்
தனனத் தந்த தனத் தனதான.

293. பொருவிக் கந்தொடரச்சீசெருவிக் கன்றொடுமிப்
புதுமைப் புண்டரிகக் கணையாலே
புளகக் கொங்கையிடத் திளகக் கொங்குதழற்
பொழியத் தென்றல்தரக் குதலாலே
தெருவிற் பெண்களமிகக் கறுவிச் சண்டையிடத்
திரியத் திங்களுதிப் பதனாலே
செயலற் றிங்கணையிற் றாயிலற் றஞ்சியயர்த்
தெரிவைக் குன்றூரவைத் தரவே னுறும்
அருவிக் குன்றடையப் பரவிச் செந்தினைவித்
தருமைக் குன்றவருக் கெளியோனே

* அத்த மாதர்கள் - பொருட் பெண்டிர் ினீல வெற்பு - திருத்தணிகை.

† பொருவிக்கம் - வருத்தம் விக்கல். ‡ செரு இக்கன் தொழில்
இக்கன் - கருப்பு வில்லியுடைய மன்மதன், § கொங்கு - பூந்தாது.

அசுரர்க் கங்கயல்பட் டமரர்க் கண்டமளித்
தயில்கைக் கொண்டதிறற் குமரேரர
தருவைக் ரும்பதியிற் றிருவைச் சென்றணுகித்
தழுவித் கொண்டபுயத் திருமாற்பா
தரளச் சங்குவயற் றிரளிற் றங்குதிருத்
தலிகைச் செங்கழுநிப் பெருமானே. (ஙச)

தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த
தத்த தத்த தத்த தத்த தனதான.

294. பொற்ப தத்தினைத்து தித்து நற்ப தத்தி லுற்ற புத்தர்
பொற்பு ரைத்து*நெக்கு ருக்க அறியாதே
புத்த கப்பி தற்றை விட்டு வித்த கத்தினைத்து திக்க
புத்தியிற்க லக்க மற்று நினையாதே
முற்ப டத்த லத்து தித்து நிற்ப டைத்த கிர்த்ய முற்றி
முற்க டைத்த வித்து நித்த முழல்வேளை
முட்ட விக்க டைப்பி றப்பி னுட்கி டப்ப டைத்த விர்த்து
முத்தி சற்றை னக்க ளிப்ப தொருநாளே
வெற்ப ளித்த தற்ப ரைக்கி டப்பு றத்தை யுற்ற ளித்த
வித்த கத்தர் பெற்ற கொற்ற மயில்வீரர
வித்தை தத்வ முத்த மிழ்ச்சொ லத்த சத்தம் வித்த ரிக்கு
மெய்த்தி ருத்த ணிப்பொ ருப்பில் உறைவோனே
கற்ப கப்பு னக்கு றத்தி கச்ச டர்த்த சித்ர முற்ற
கற்பு றத்தி ருத்த னத்தில் அணைவோனே
கைத்த ரக்கர் கொத்து கச்சி னத்து வஜ்ர னுக்க மைத்த
கைத்தொ முத்த றித்து விட்ட பெருமானே. (கரு)

தனதனத்தன தனதனத்தன தனந்தந்தந் தனந்தா
தனதனத்தன தனதனத்தன தனந்தந்தந் தனந்தா
தனதனத்தன தனதனத்தன தனந்தந்தந் தனந்தா
தனனதா தனனா.

295. விலையுக்கவு முகைமருட்டவு மணந்துன்றுஞ் செழுந்தார்
புனைமுகற்குழ றனையவிழ்க்கவும் விடங்கஞ்சஞ் சரஞ்சேர்

*நெக்குருக்க-நெகிழ்த்தருக

விழிவெருட்டவு மொழிபுரட்டவுகிணந்தொன்றுஞ் சிலம்பார்
அரியபுந்நுடனே

வெளியினிற்கவும் வலியமுட்டையெதிர்த்தும்பின் றெடர்ந்தே
யிலைசுணப்பொடி பிளவளித்திடு திரும்பும்பண் பரன்றே
யெனவுரைத்தவர் தமைவரப்பணிபுடன்கொண்டன்புடன்போய்
சயனபாயலிலே

லைநெகிழ்க்கவு மயல்விளைச்சவும் நயங்கொண்டங் கிருந்தே
யனுகியிட்டுள பொருள்பறித்தற முனிந்துங்கண் சிவந்தே
கலகமிட்டென மிகநடித்தபின் வருந்தொந்தங் கடந்தார்
புதியேபுருடனே

கதைகள்செப்பவு மெனதுபுத்திகள் மனங்கொன்றுந் துலங்கா
மனைதனிற்சிறு பொழுதிருக்கினும் நினைந்துங்கொண் டிருந்தே
கடிமலர்ப்பத மணுகுதற்கறி விலன்பங்சன் பெரும்பா
தகனை நியருள்வாய்

சிலைகளைக்கொடு மிகநடத்தென தனந்தந்தந் தனந்தா
திரிபுரத்தெரி புகநகைத்தருள் சிவன்பண்டங் கிருந்தே
மலர்வனப்பிர மனைநடுத்தலை யரிந்துங்கொண் டிருந்தோன்
அருளுமாழுருகா

செருவிடத்தலை களையுறுக்கிய தினந்தொந்தொந் தினந்தோ
மெனவுடுக்கைகள் மணிகளப்பறை டகுண்டங்குண் டகுண்டா
டிகுகுடிக்குகு டிகுகுடிக்குகுடி குண்டிங்குண் டிகுண்டி
யெனவிராவணனீள்

மலையெனத்திகழ்முடிகள் பத்தையுமிரண்டஞ்சொன்பதொன்றேய்
பணையுத்தையுமொருவகைப்படவெகுண்டம் பொன்றெறிந்தோன்
மகனன்மைத்துன னசுரரைக்குடல் துளைந்தங்கம் பிளந்தே
மயிலின்மேல்வருவாய்

வயல்முதுக்கய லினமதர்த்தெழு வரம்பின்கண் புரண்டே
பெருதடத்திடை செலவுறித்திலம் நிறைந்தெங்குஞ் சிறந்தே
வரிசைபெற்றுயர் தணிமலைப்பதி புரந்தென்பங் கிருந்தாய்
இனையவாபெருமாளே. (சுசு)

தானதத்தன தானனதானன
தானதத்தன தானனதானன
தானதத்தன தானனதானன—தனதான.

296. ஓதிவைத்தவர் கூலிகொடாதவர்
மாதவர்க்கதி பாதகமானவர்
பூசலிற்கன லாயெரிகாணையர் மறையோர்க்கர்
ஊர்தனக்கெட ரேசெய்வரேழையர்
ஆர்தனக்குமு தாசினமானவர்
துமுத்தம நீதியைநாடிவர் இரவோருக்
கேழுமித்தனை தானமிடாதவர்
பூதலத்தினி லோரமகானவர்
ஏதினிற்கிவ ஞானியை மோனியை யிகழ்வோரும்
ஏகசிற்றறி ஞானமிலாதவர்
யோகபற்றிடு போகிதமீறினர்
நனரித்தனை பேர்களுமேற்றர குழல்வாரே
தாததத்தத தாதததாதத
துதுதுதுதுது துதுதுதுதுது
சாசசசசச சாசசசாசச சசசசச
டாடடட்ட டாடடடடட
டுடுடுடுடு டுடுடுடுடு
டிடிடிடிடி டிடிடிடிடி
சிதிதித்திதி சிதிதிசிதிதி
தோதிசுத்திசு தோதிசுதோதிசு
சேசுசேசுக்கு சேசுசுசேசுசு செசுசேசு
சேயெனப்பல ராடிடமாகலை
ஆயுமுத்தமர் கூறிடும்வாசகர்
சேர்திருத்தணி மாமலைமேவிய பெருமானே. (சுகு)

தனதனத்தன தனதனத்தன தனதனத்தன தனதான.

297. மலைமுகைச்சியர் கயல்விழிச்சியர் மதிமுகத்தியர் அழகான
மயிலநடைச்சியர்குயில்மொழிச்சியர்மன துருக்கிகள் அணைமீதே
கலைநெகிழ்த்தியே உறவணைத்திடு கலவியிற்றுவள் பிணிதிராக்
கசடனைக்குண அசடனைப்புதல் கதியில்வைப்பதும் ஒருநாளே
குலகிரிக்குல முருவவிட்டமர் குலவுகத்திர முனைவேலா
குறவர்பெற்றிடு சிறுமியைப்புணர் குமரசற்குண மயில்வீரா

தலமதிற்புக லமரருக்கிடர் தனையகற்றிய அருளாளர்
தருநிரைத்தெழுபொழில்மிகுத்திடு தணிமலைக்குயர்பெருமாளே.

தனத்த தனத்தன தனதன தனதன
தனத்த தனத்தன தனதன தனதன
தனத்த தனத்தன தனதன தனதன தனதான.

298. முகத்தை மினுக்கிக ளசடிகள் கபடிகள்
விழித்து மருட்டிகள் கெருவிகள் திருடிகள்
மொழிக்குள் மயக்கிகள்வகைதனில்நகைதனில் விதமாக
முழித்து மயற்கொளு மறிவினி நெறிநிலி
புழுக்கு டலைப்பொரு ளெனமிக எணிபவர்
முயக்க மடுத்தார் தருமடி யவனிடர் ஒழிவாக
மிகுத்த முகைப்பெறு மறுமுக சரவண
புயத்தி ளகிக்கமழ் நறைமலர் தொடைமிக
விசைக்கொடுமைப்பெறு மரகத கலிபுடும் வடிவேலும்
வேளிப்பட வுற்றினி யிரவொடு பகலற
விருப்பொடுனைப்புக முழுதியல் கவிசொல்
விதித்த நெழுத்*தினை தரவருமொருபொருளருளாயே
புகைத்த ழலைக்கொடு திரிபுர மெரிபட
நகைத்த வருக்கிட முறைபவள் அலைமகள்
பொருப்பி லிமக்கிரி பதிபெறு மிமையவள் அபிராமி
†பொதுற்று திமித்திமி நடமிடு பகிரதி
எழுத்த றிருத்திரி பகவதி கவுரிகை
பொருட்ப யனுக்குரையெனுநிலைசமைபவள் அமுதாகச்
செகத்தை யளப்பவர் நெடியவர் கடையவர்
அறத்தை வளர்த்திடு பரசிவை குலவதி
திறத்த மிழைத்தரு பழையவ ளருளிய சிறியோனே
செருக்கு மரக்கர்கள் பொடிபட வடிவுள
கரத்தி லயிற்கொடு பொருதிமை யவர்பணி
திருத்த ணிநற்பதி தனில்மயில் நடவிய பெருமாளே.

தன்ன தனதன தனதன தனதன

தன்ன தனதன தனதன தனதன

தன்ன தனதன தனதன தனதன்

தனதான.

299. முகிலு மிரவியு முமுகதிர் தரளமு

முடுகு சிலைகொடு கணைவிடு மதனனு

முடிய வொருபொரு ஞாதவிய புதல்வனும் எனநாடி.

முதிய *கன்னென தெய்வதரு நிகரென

முதலை மடுவினி †லதவிய புயலென

முகமு மறுமுக முடையவ னிவனென வறியோரைச்

சகல பதனியு முடையவ ரிவரென

வலிய தனுவல விஜயவ னிவனென

தபனன் வலம்வரு கிரிதனை நிகரென இசைபாடிச்

‡சயில பகலவ ரிடைதொழும் நடைசெயும்

இரவு தவிரவெ யிருபத மடையவெ

§சவித வடியவர் தவமதில் வர அருள் புரிவாயே

அகில புவனமு மடைவினி லுலவிய

இமய கிரிமயில் குலவரை தனுவென

அதிர வருபுர நொடியினி லெரிசெய்த அபிராமி

அமரு மிடனன லெனுமொரு வடிவுடை

யவளீனி லுரையவன் முதுதமி முடையவன்

அரியொ டயனுல கரியவ னடநனில் சிவன்வாழ்வே

திகிரி நிகிரார் தடமுடி பொடிபட

வலைக னெறிகடல் சுவறிட களமிசை

திரடு குறடுகள் புரள்வெகு குருதிகள் பெருகாருக்

குகர கிரிநெரி படவலி கொடுபொரு

திமிர தினகர குருபர இளமயில்

சிவணி வருமொரு த்ணிகையில் நிலைதிகழ் பெருமானே.

* கன்ன - காணன். † அதவிய - சும்மாருஞ்செய்த.

‡ சயில பகலவர் - கற்பிளவை யொத்தவர்.

§ சவித - இதத்தொடுகடிய.

|| இல் உரையவன் - உரையினரந்தவன், வாக்குக் கெட்டாதவன்.

தனத்த தனதன தனத்த தனதன
தனத்த தனதன தனதான .

300. முடித்த குழலினர் வடித்த மொழியினர்
முடித்தி லிலகிய விழியாலும்
முகைக்கி ரிகள்மிசை யசைத்த துகிலினும்
இளைத்த இடையினு மயலாகிப்
படுத்த அணைதனி லணைத்த அவரொடு
படிக்கு ளாநுதினம் உழலாதே
பருத்த மயில்மிசைநினைத்த பொழுதுன யருள்வாயே
பதத்து மலரினை
ஊடித்தொர் தசமுகன் முடித்த
எடுத்த சரம்விடு ரகுராமன்
துகைத்தி வுலகையொ ரடிக்கு ளாந
துலக்க அரிதிரு மருகோனே
தடத்து னுறைகயல் வயற்கு னெதிர்படு
தழைத்த கதலிகள் அனவசாயத்
தருக்கு மெழிலுறு திருத்த ணிகைமிசை
தழைத்த சரவண பெருமானே . (எங்)

தத்தத் தனத்ததன தத்தத் தனத்ததன
தத்தத் தனத்த தனதான .

301. முத்துத் தெறிக்கவள ரிக்குச் சிலைக்கைமதன்
முட்டத் தொடுத்த மலராலே
முத்தத் திருச்சலதி முற்றத் *துதித்தியென நிலவாலே
முற்பட் டெறிக்கு
எத்தத் தையர்க்குமித மிக்குப் பெருக்கமணி தளராதே
இப்பொற் கொடிச்சி
எத்திக் குமுற்றபுகழ் வெற்றித் திருத்தணியி வரவேணும்
லிற்றைத் தினத்தில்
மெத்தச் சினத்துவட திக்குக் குலச்சிகர
வெற்பைத் துளைத்த கதிர்வேலா

மெச்சிக் குறத்தின மிச்சித் தணைத்துருகி
 மிக்குப் பணைத்த மணிமார்பா
 மத்தப் ப்ரமத்தரணி *மத்தச் சடைப்பரமர்
 சித்தத்தில் வைத்த கழலோனே
 வட்டத் திரைக்கடலில் மட்டித் தெதிர்த்தவரை
 வெட்டித் துணித்த பெருமானே. (௭௪)

தனதனன தனதந்த தனதனன தனதந்த
 தனதனன தனதந்த தனதான்.
 302. முலைபுக மெழ அங்கை மருவுசரி வளைகொஞ்ச
 முகிலாக மகில்பொங்க அமுதான்
 *மொழிப்தற அருமந்த விழிகுவிய மதிக்கொண்ட
 முகம்வெயர்வு பெறமனறல் அணைபுடே
 கலைநெகிழ வளர்வஞ்சி யிடைதுவள வுடலொன்று
 படவுருகி யிதயங்கள் ப்ரியமேகூர்
 கலனிகரை யழியின்ப அலையிலலை படுகின்ற
 கவலைகெட நினதன்பு பெறுவேனோ
 அலையெறியு மெழில்சண்ட உததிவயி றமலம்ண்ட
 அதிரவெடி படஅண்டம் இமையோர்க்கள்
 அபயமென நடுகின்ற அசுரர்பட அடியுண்டு
 அவர்கள்முனை கெடநின்று பொருமவேலா
 தலைமதிய நதிதும்பை யிளவறுகு கமழ்கொன்றை
 சடைமுடியி லணிகின்ற பெருமானா
 தருகுமர விடவைந்து தலையரவர் தொழுகின்ற
 தணிமலையி லுறைகின்ற பெருமானே. (௭௫)

தந்தந் தனதன தந்தந் தனதன
 தந்தந் தனதன தனதான்.
 303. வங்கம் பெறுகட லெங்கும் பொருதிரை
 வந்துந் தியதிரு மதனாலே

வஞ்சம் பெறுதிட நெஞ்சன் தழுவற
வஞ்சம் பதும்விடு மதனாலே
பங்கம் படுமென தங்கந் தனிநுதி
பண்பொன் றியவொரு கொடியான
பஞ்சொன் றியமயில் நெஞ்சொன் றிடுமழல்
பொன்றுந் தனிமையை நினைபாயோ
தெங்கந் திரளுட னெங்குங் கதலிகள்
சென்றொன் றியபொழில் அதுனாடே
தெந்தெந் தெனதென என்றண் றிறவுளி
நின்றுந் திகழ்வொடு மயிலாடப்
பொங்குஞ் சூனிகளி லெங்குங் குவளைக
ளென்றுப் புகழ்பெற மலரீனும்
பொன்றென் றணிகையில் நின்றங் கெழுபீய்
யென்றுஞ் செயவல பெருமானே, (சாகு)

தானத்தன தானன தந்தன தானத்தன தானன தந்தன
தானத்தன தானன தந்தன தனதான .

304 வாருற்றெழு பூண்முகை வஞ்சியர் காருற்றெழு நீள்குழல்மஞ்சியர்
வாலக்குழில் போல்மொழி கொஞ்சியர் தெருமீதே
மாணுற்றெதிர் மோகன விஞ்சையர் சேலுற்றெழு கேர்வியி விஞ்சியர்
வாகக்குழை யாமப ரஞ்சியர் மயலாலே
சேருற்றெழு ஞானமு டன்கல்வி நேரற்றவர் மால்கொடு மங்கியெ
சேருற்றறி வானத ழிந்துயிர் இழுவாமுன்
சேவற்கொடி யோடுசு ண்டியின் மீதுற்றறி ஞோர்புகழ்பொங்கிய
தேசுக்கதிர் கோடியெ னும்புதம் அருள்வாயே
போருற்றிடு சூரர்சி ரங்களை வீரத்தொடு பாரில ிந்தெழு
*பூதக்கொடி சோரிய ருந்திட விடுமவேலா
பூதக்குலை யேவிழ மென்கயல் தாவக்குலை வாழைக ஞஞ்செறி
போகச்செநெ லேபுதி ருஞ்செய்கள் அவைகோடி
சாரற்கிளி தோறுமெ மும்பொழில் தூரத்தொழு வார்வினை சிந்திடு
†தாதுற்றெழு கோபுரமண்டபம் அவைகுழந்

* பூதக்கொடி - பூதங்களும் காக்கைகளும். கொடி - காக்கை,

† செய்கள் - வயல்கள். † தாது - பொன்.

தார்மெத்திய தோரண மென்தெரு தேர்கற்றிய லார்பதி அண்டர்கள்
தாமெச்சிய னீள்தணி யம்பதி பெருமானே. (எஎ)

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததன தத்த தனதான.

305. வெற்றிசெய அற்றகழை விற்குதைவ னேத்துமதன்
விட்டகனை பட்ட விசையாலே
வெட்டவெளி யிற்குமுறி யிட்ட *பனை யிற்கனல்வி
ரித்தொளிப ரப்ப மதியாலே
பற்றிவசை சுற்றபல தத்தையர்த மக்கும் †இரை
பட்ட†திகி ரிக்கும் அழியாதே
பத்தியையெ னக்கருளி முத்தியைய னித்துவளர்
பச்சைமயி லுற்று வரவேணும்
நெற்றிவிழி பட்டெரிய நட்டமிடு முத்தமர்சி
னைக்குமன மொத்த கழல்வீரா
நெய்க்கமல மொக்குமுதை மெய்க் || குறவி யிச்சையுற
ரித்தமிது தத்த முவுமார்பா
எற்றியதி ருச்சலதி சுற்றியதி ருத்தனியி
லெப்பொழுது நிற்கு முருகோனே
எட்டசல மெட்டநில முட்டமுடி நெட்டசர
ரிட்டசிறை விட்ட பெருமானே. (எஅ)

வள்ளிமலை.

தையதன தான தையதனதான
தையதன தானத் தனதான.

306. அல்லிவிழி யாலு முல்லைநகை யாலு
மல்லல்பட ஆசைக் கடலீயும்
அள்ளினி தான நள்ளிரவு போலு
முள்ளவினை யாரத் தனமாறும்
இல்லுமினே யோரு மெல்லைய லாக
வல்லெருமை மாயச் சமனாரும்

* பனை - பனை † இல - பட்ட திகிரி - புல்லாக்குமல். ‡ திகிரி - மூங்கில்,
|| குறவி - வள்ளியாகி.

வள்ளியென தாவி கொள்ளுகொளு நாள்
 லுய்யவொரு நீபொற் கழல்தாய்
 தொல்லைமறை தேடி யில்லையெனு நாநர்
 சொல்லுமுப தேசக் குருநாதா
 லுள்ளினினை யாடு புள்ளியுழை மேவு
 வெள்ளிவன மீதுற் றுறைவோனே
 வல்லகரர் மாள நல்லகரர் வாழ
 வல்லைவடி வேலைத் தொடுவோனே
 வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு
 வள்ளிமண வாளப் பெருமானே. (அக)

307. ஐயுமுறு நோயு மையலும வானி
 னைவருமு பாயப் பலநூலின்
 அள்ளக்கட வாது துள்ளியதில் மாபு
 முள்ளமுமில் வாழ்வைக் கருதாசைப
 பொய்யுமக லாத மெய்யைவள ராவி
 உய்யும்வகை யோகத் துணுநாதே
 புல்லறிவு பேசி யல்லல்படு வேனை
 நல்லஇரு தாளிற் புரைவாயே
 மெய்யப்பாழில் நீடு தையலைமு நாலு
 செய்யபுய மீதுற் றனைவோனே
 வெள்ளையிப மேறு வள்ளல்கினை வாழ
 † வெள்ளமுது மாலைப் பொருடோனே
 லையமுமு தாளு மையமயில் வீர
 வல்லமுரு காழுத் தமிழவேளே
 வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு
 வள்ளிமண வாளப் பெருமானே. (அரு)

தையத்த தான தந்த தையத்த தான தந்த
 தையத்த தான தந்த தனதான.

308. கையொத்து வாழ்மிந்த மெய்யொத்த வாழ்விக்கந்து
 பொய்யொத்த வாழ்வுகண்டு மயலாகிக்

* முநாலு - பன்னிரண்டு. † வெள்ளமுதுமாவை - சமுத்திரத்திலுள்ள
 லையமாமரத்தை.

கல்லுக்கு நேரும் வஞ்சு வள்ளத்தர் மேல்விழுந்த
கள்ளப்ப யோதரங்கள் உடன்மேனி
உய்யப்ப டாமலின்று கையர்க்கு பாயமென்று
பொய்யர்க்குமேயயர்ந்துள் உடைநாயேன்
உள்ளத்தி னூடு நின்று தொய்யப்ப டாமலென்றும்
* உள்ளத்தின் மாய்வதொன்றை மொழியாயோ
ஐயப்ப டாத † ஐந்து பொய்யற்ற சோலைதங்கு
தெய்வத்தெய்வ வாணைகொல்கை புணர்வோனே
அல்லப்பொ முழுதங்கு சொல்லுக சேவலென்று
வெல்லப்ப தாகைகொண்ட திறல்வேலா
வையத்தை யோடியையந்து கையர்க்கு விந்தத்தை
மெய்யொத்த நீதிகண்ட பெரியோனே
வள்ளிக்கு மாமடர்ந்த வள்ளிக்கல் மீதுசென்று
வள்ளிக்கு நீ வேடைகொண்ட பெருமானே. (அக)
309. முல்லைக்கு மாணங்கை வில்லுக்கு மாதர்தங்கள்
|| பல்லுக்கும் வாடியின்ப முயலாரீள்
முள்ளற்ற கால்மடிந்து கொள்ளிக்குள் மூழ்கிவெந்து
பள்ளத்தில் வீழ்வதன்றி யொருநாள்
எல்லைக்கு மாணங்கை சொல்லித்தொழுவணங்கு
மெல்லைக்கும் வாவியின்றன் அருள்நாமம்
எள்ளற்கு மாலயர்ந்து வள்ளத்தி லாவளையும்
உள்ளப்பெறு ருரீணங்கை யொழிவேனோ
0 அல்லற்ற வாணைதந்த வில்லிக்கு மார்பிலங்க
அல்லிப்பொன் மார்பிலங்கல் புனைவோனே
அள்ளற்ப டாதகங்கை வெள்ளந்து வானிதங்கி
மெள்ளச்ச ரோருகங்கள் பயில்நாதா
வல்லைக்கு மாணந்த தில்லைப்பு ராநிமைந்த
மல்லைப்பொ ராநிணை புயவரா
வள்ளிக்கு மாமடர்ந்த வள்ளிக்கல் மீதுசென்று
வள்ளிக்கு வேடை கொண்ட பெருமானே. (அஉ)

* உள்ளத்தின் மாயவு-மனோலயம். † ஐந்து சோலை-ஐவகைத் தெய்வ
தருகைகள் நிறைந்த சோலை. நீவேடை-ஆணை. || பல்லுக்கும் - நகைக்கும்
நகை-இணக்கத்தை. 0 அல்லற்ற-ஒளிவிளங்கிய.

தையத்த தாத்த தையத்த தாத்த

தையத்த தாத்த தனதான .

310. கள்ளக்*கு வாற்பை தொள்ளைப்பு லாற்பை

†துள்ளிக்க னூர்க்க

வருமோக

கள்ளைத்த தோற்பை†பொன்னுற்ற காற்பை

கொள்ளைத்||து ராற்பை

பகபாச

அள்ளற்பை மாற்பை § நெள்ளற்பை சீப்பை

வெள்ளிட்ட சாப்பி

சிதம்பல்

அள்ளச்0க வாக்கன் சள்ளிட்டிழாப்பல்

கொள்ளப்ப டாக்கை

தவிர்வேனோ

தெள்ளத்தி சேர்ப்ப ** வெள்ளத்தி மாற்கும்

††வென்னுத்தி மாற்கு

மருகோனே

††சின் னிட்ட கடட்டி. னுன்னுற்ற ராக்கொல்

00 புள்ளச்வ மேற்று

வருமோனே

வள்ளிச்சன் மார்க்கம் §§விள்ளைக்கு நோக்க

வல்லைக்கு னோற்று

மினையோனே

வள்ளிக் குழாத்து வள்ளிக்கல் காத்த

வள்ளிக்கு வாய்த்த

பெருமானே . (அங்)

தையதன தந்த தையதன தந்த

தையதன தந்த தனதான .

311. *† அல்லசலடங்க வில்லடலந்நன்

அல்லிமலரம்பு

தனையேவ

அள்ளியெரிசிந்து பின்னே மதிதென்ற

லையமுதுகிண்ட

அணையுடே

* குவால் - கடட்டம். †துள் இக்கன் எனப்பிரிக்க. † பொன்னுற்ற-பொன் னெனவுற்ற, விரைந்து செல்லும் || துரால். துன்பம், §நெள்ளல் - சவறு வீசிதம் - இறைச்சி. 0 சுவாக்கன் - நாய்கள்-**வெள்ளத்திமால் -வெள்ளை யானையுடைய இவ்விரன். †!வென்னுத்திமால் - வென்னுத்திமால், திருப்பாற் கடலையுடைய விஷ்ணு உந்தி-கடல் ††சின்-ஒலிக்குறிப்பு 00புள்ளச்வம்-மயிற் குதிரை. §§விள் ளீக்கு - வினவிய சாலைக்கு. *† 'அல்லிடை அடைந்த' என் றும் பாடம்.

சொல்லுமரவிந்த வல்லிகனின்று
தொல்லைவிளையென்று முனியாதே
தூய்யவரிவண்டு செய்யமதுவுண்டு தரவேணும்
தூள்வியகடம்பு
*கல்லசலமங்கை யெல்லையில்லிந்து புலவோனோ
கல்லிகரைகண்ட
கள்ளொழுக்குகொன்றை வள்ளல்வொழுதுண்ட
கல்லலறவொன்றை யாழ்வோனோ
வல்லகரநஞ்சு நல்லகரநஞ்சு
வள்ளலறவொன்றை யாழ்வோனோ
வள்ளலறவொன்றை வள்ளலறவொன்றை
வள்ளலறவொன்றை பெருமாளே. (அசு)

தனதவி தனதன தனதவி தனதவி
தனதவி தனதன தனதவி தனதவி

312. ககனமு டமனிலமு மனல்புனல் கல்லமைய
கள்ளப்பலாங்கி முறிவீடு
கனலெழ மொழிதரு கினமென மதுவரு
கள்ளவைத்ததேதாற்பை கமவாதே
யுகஜ்ஜ திகளிலு மிதுதிர வெருபொருள்
உள்ளக்கணைக்கு மறிவிறு
ஒளிரிக முருவரு வெனுமறை மிதுதிரில்
உள்ளக்கணைக்கு அருள்வாயே
மருகமத பரிமல அககித டகனினகள்
வெள்ளைப்பிராட்டி உறைகாணு
விடதர குடிவர டிலமிசை வெருமுரு
வெள்ளக்கையேற்ற பதிவாழ்வோ
வருளமு முருவிர தீவனமகளு மலிபுன
வள்ளிக்||குலாத்தி கிரிவாமும்
வனசார் மரபினில் வருபொரு மறகத
வள்ளிக்குவாய்த்த பெருமாளே. (அரு)

குறிப்பு:—இப்பாடலில் ஒவ்வொருபடியினும் இறுதியிலுள்ள பாகத்தை எடுத்தமைக்கப் பின் வருமாறு பிரித்தொரு பாடலாம்.

* சுப்பிரமணிய பாசரமம் = கலகல வல்லப மூர்த்தி சரித்திரம் இங்கே
* வனிக்கத் தக்கது. † அனிலம் = காற்று. ‡ நரிநகர வெள்ளைப்பிராட்டிஇறை
சரஸ்வதி தேவியின் நாயகனான பிரமன். § வடை-சுரபுண்ணை || குலத்திகிரி
குலத்திகிரி என்றாயிற்று. வள்ளிக்குலத்திகிரி சிரேஷ்டமாகிய வள்ளமலை.

கள்ளபட்டாற்கி
கள்ளவத்த தோற்பைப
உள்ளக்கேண்கும
உள்ளத்தை நோக்க
வெள்ளப்பிராட்டி
வெள்ளத்தை யேற்ற
வள்ளிக்குலாத்தி
வள்ளிக்கு வாய்த்த

நூர்வீடு
கடவாதே
அறிவூறி
அருள்வாயே
பிறைகாண
பதிவாழ்வே
கரிவாழர்
பெருமானே.

தனத்தந்த தந்தன தந்தன தந்தன
தனத்த தந்தன தனதான.

313. சேரமங்க மங்கை மன் செனிவனா * ரோன்
லமென்பு திண்பொரு
சிலதூன்ப மின்பு மொன் றிறவரு பின்புரை
தமுலின்கண் வெந்துரி
வினாவின்க னாந்தகன் பொரவருத தென்னுவெ
துபர்கொண்ட லேரதுலை
வினையொன்று மின்றிநன் றியலென்றி நன்பதம்
வினவென்றுள் அன்புதர்
அரவின்க ன் முன்னுரிவ் றருள் கொண்ட லண்டர்கண்
டமரவு, மண்டிவ
அகலாபி ளத்தனைத் தகிலம்ப ரந்திரங்
கடவுன் றுடன் றுகொன்
மரவெங்க யா பொருத திடவ ன்பு
கிடை யொன்ற மந்திர
வரையின்கண் வந்து வன் முறமங்கை பங்கயம்
வரநின்று சும்பிடும பெருமானே. (அக)

தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன தனதான.

314. வரைவின்பொய் மங்கையி் தங்க ள்ரவ
விழியையு கந்துமு கந்து கொண்டி
வருடியு ணைந்த மு கந்து தெந்தென அளிகாடை

மயில்சூழி லன்மீலே னும்பு லின்பல
 குரல்செய்தி ருந்துநீ வர்த்தி யென்கிற
 மடுவிலிவி முந்தாகி டந்து செந்தழல்
 உருகியு கந்திதழ் தின்னு மென் றாகை
 யடியின கங்கைவ ளைந்து குந்முயர்
 உபய தனங்குந் துப்ப ஷுன்புடன்
 கலவிய கொண்டைகு லேந்த லேந்தழ
 அமலியில் மின்சொல்ம ருங்கி லங்கிட
 உரைவழி யின்பம றந்து கின்றனை
 விரவி நெருங்குந் தங்கி னங்கொடு
 மொருமொகெ ஷுங்குட னுங்க டந்துறு
 வினாகொடி லங்கைபு குந்த குந்தவர்
 வெயில்தில வும்பரு மிம்ப ரும்படி
 செயரெய வென்றுவி நுங்கொ டுங்களை
 விறல்நீயு தன்தலை சிந்தி னன்திரு
 அருகர் கணங்களி னாங்கி டும்படி
 மதுவரையில் வெண்பொடி யும்ப மந்திட
 அமகர சங்கர வென்று வென்றருள்
 அறம்வளர் சந்தரி மைந்த தண்டலை
 வயல்கள் பொருந்திய சந்த வண்கல
 *யரிவை விலங்கலில் வந்து கந்தருள்
 பெருமாளே. ()

திருக்கழுக்குன்றம்.

தனத்த னத்தந் தத்தன தானன
 தனத்த னத்தந் தத்தன தானன
 தனத்த னத்தந் தத்தன தானன தனதான.

315. அகத்தி னைக்கொண் டுப்பினி மேல்சில
 தினத்து மற்ருண் றுற்றறி யாதான்
 அவத்துள் வைக்குஞ் சித்தா னை
 அகத்த மைககன கொட்புறு பாவையர்
 புகைத்து ரைக்கும் பொய்க்கடல் மூழ்கியெ
 அலக்க விற்பொன் றித்தநி மாறியெ சிலநாள்போய்

இதனை மெய்க்கொண்டிப்புவி பாலர் பொன்
மயக்கி லுற்றம் பற்றைவிடாதுட
விளைப்பி னாப்பும்பித்தமு மாய்கரை முதிரவேனை
எமக்க யிற்றின் சிக்கினி லாமுலுன்
மலர்ப்ப தத்தின் பத்தினிடாமன
திருங்கு நற்றொண்டர் க்கினை மாபவன் அருள்தாராய்
புகழ்சி லைக்கந் தர்ப்பனு மேபொடி
படர்சி ரித்தன் முப்பிரம் றெயெய்
புகைக்க னற்கவர் பெற்றவர் காதுவி யவன்பாலா
புலிக்குய் யுத்தம் புத்திரர் சோபர
சுனைத்து முற்றஞ் செற்றிட வேபனை
புகட்டி வைக்குந் சக்கர பாணிதன் மருகோனே
திகழ்க்க டப்பம் புட்பம தார்புய
மறைத்து குங்கொன் டற்புத மாகிய
தினைப்பு னத்தின் புற்றுறைபாவையை யனைசீலா
செகத்தி லுச்சம் பெற்றம் ராவதி
யதற்கு மொப்பென் றுற்றழ சேசெறி
திருக்க முக்குன் றத்தினில் மேவிய பெருமானே. (அஅ)

தான தத்த தனந்த தல தலதன
தான தத்த தனந்த தல தலதன
தான தத்த தனந்த தல தலதன தன்னதான.

316. ஓல மிட்ட சுரும்பு தல தலவென
வேசிரத்தில் விழுங்கை பளிப்பளிர்ரென
வேரை பெற்ற சிலம்பு களிர் களிர்ரென விரவிலை
ஓர்மி டற்றி லெழும்புள் குக குகவென
வேர்வை மெத்த வெழுந்து சலா சலாவென
ரோமகுர்சு ரிறைந்து சிலீர் சிலீரென அழகுதமான்
ஆல யத்து னிருந்து குபீர் குபீரென
வேகு திக்க வுடம்பு விரீர் விரீரென
ஆத முத்த மணிந்து அளா வளாவென மருவுமாதர்

அரைநிற்கை கலந்து நமர கமரபாவ
 நாக ரத்தி லிழந்தி வழி வழிவழி
 ஆறெழுத்துக்கை நீனைந்து குகா குகாவென வகைவாராதே
 பாலைபிட்ட சிறங்கள் செவேல் செவேலென
 வேலை முர்சி துழம்பல் மெனோல் வெனோலென
 வாகைபெற்றபயங்கள் கதேல்குதேலென எழிக்கொள்கான்
 மார்பு மொக்க நெரிந்து கரில் கரிலென
 சேய்கு திக்க நினைங்கள் குழை குழைவென
 வாய்பு தைத்துவிழுந்துலையோலையென உ திராமா நய
 வேலை வற்றி வரண்டு கரில் கரிலென
 மாலைவெற்பு மிடிந்து திரை திரை
 மேன்மை பெற்ற ஜனங்கள் ஐயா ஐயாவென இசைகள் நற
 வேலெடுத்து நடந்த திவா நராசல
 வேடு வப்பெண் மணந்த புயா ரலாதமிழ்
 *வேத வெற்றிலைமந்த க்ருபாகராசிவ குமாவேளே(அரு)

தன்னதன தான தன்னதன தான
 தன்னதன தான தன்னதன.

317. † எழுநிறை நாமி அரிபிரமர் ரோதி

யிலகுமரன் மூவர் (முதலானோர்)
 இறைவியெனு மாதி பார புறையி லுழி
 யெழுபமிர்த நானு கனிவாயா
 புறகொழுது காழி கவுரியரில் ஏன
 புத்தெனன ஏடு தாழிலே
 புனலிலெதி றேற அமணர் நறு வேற
 அமர்பொருத வீர குயநாதா
 மருபுழைக பால டமரத்தரி சூல
 மணிகரளி நேதர் அருள்பாலா
 மலையனை நீடு சிறைசெய்தவன் வேலை
 வளமைபெற வேசெய் முருகோனே

* வேதவெற்பு - திருக்கழுக்குன்றம்.

† எழுநூ-எழுலகம்.

கழுமுதொழு வேத கிரிசிகரி வீறு
கதிருலவு வாசல் நிறைவானோர்
கடலொலுய தான தமிழ்மறைக னோது
*கதலிவன மேவு பெருமானே. (கூ0)

ம யி ல ம்.

தன தந்த தானன தானு தானு
தன தந்த தானன தானு தானு தன தான.

318. கொல்கொண்ட போர்விழி கோலோ வானோ
விடமிஞ்சு பாதக வேலோ சேலோ
குழைக்கொண்டு லாவிய மீனோ மானோ எனுமானார்

குயில்தங்கு மாமொழி யாலே நேரே
யிழைத்தங்கு நூலிடை யாலே மீதூர்
குளிக்கொங்கை மேருவி னாலே நானு விதமாகி

உலையொண்ட மாமொழு காயே மோகா
யலையம்பு ராசியி னாடே மூழ்கா
வுடல்பஞ்ச பாதக மாயா நொயால் அழிவேனோ

உறுதண்ட பாசமொ டாரா வாரா
எனையண்டி யேநம னூர்தூ தானோர்
உயிர்கொண்டு போய்விடும் நான்நீ மீதா அருள்வாயே

அலையொண்ட வாரிதி கோகோ கோகோ
எனநின்று வாய்விட வேநீள் மாகூர்
அணியஞ்ச ராசனம் வேறாய் நீரா யிடவேதான்

அவர்கின்ற சோதிய வாரார் நீள்சீர்
அனலங்கை வேல்விடும் வீரா தீரா
அருமந்த ரூபக ஏகா வேறோர் வடிவாகி

மலையொண்ட வேடுவர் காணா டேபோய்க்
குறமங்கை யாளுட னேமா லாயே
மயல்கொண்டு லாயவள் தாள்மீ தேவீழ் குமரேசா

மதிமிஞ்சு போதக மேலா ஆளா
மகிழ்சம்பு வேதொழு பாதா நாதா
மயிலந்தண் மாமலை வாழ்வே வானோர் பெருமானே கூக

* கதலிவனம்-திருக்கழுக்குன்றம். † கராசனம்-வில் உலாய்-உலாவி.

தி ரி சி ரா ப ள் ளி

தந்த தாத்தன தத்தத் தானன
தந்த தாத்தன தத்தத் தானன
தந்த தாத்தன தத்தத் தானன தனதான.

19. அங்கை நீட்டியழைத்துப் பாரிய
கொங்கை காட்டியழைத்துச் சீரிய
அன்பு போற்பொய்ந டித்துக் காசள வுறவாடி.
அம்பு தோற்றக ணிட்டுத் தோதக
இன்ப சாத்ரமு ரைத்துக் கோகிலம்
அன்றில் போற்குர லிட்டுக் கூரிய நகரேகை
பங்க மாக்கிய லைத்துச் சாதனை
கொண்டு வேட்கையெ முப்பிக் காழுகர்
பண்பில் வாய்க்கம யக்கிக் கூடுதல் இயல்பாகப்
பண்டி ராப்பகல் சுற்றிச் சூனிகள்
தங்கள் மேற்ப்ரமை விட்டுப் பார்வதி
பங்கர் போற்றிய பத்மத் தாள்தொழ அருள்வாயே
எங்கு மாயக்குறை வற்றுச் சேதன
அங்க மாய்ப்பரி சுத்தத் தோர்பெறும்
இன்ப மாய்ப்புகழ் முப்பத் தாறினின் முடிவேறாய்
இந்தர கோட்டிம யக்கத் தான்மிக
மந்தர மூர்த்தமெ டுத்துத் தாமத
மின்றி வாழ்த்திய சொர்க்கக் காவல வயலுரா
செங்கை வேற்கொடு துட்டச் சூரனை
வென்று தோற்பறை கொட்டக் கூனிகள்
தின்று கூத்துந டிக்கத் தோகையில் வரும்வீரா
செம்பொ னாற்றிகழ் சித்ரக் கோபுர
மஞ்சி ராப்பகல் மெத்தச் சூழ்தரு
தென்சி ராப்பனி வெற்பிற் தேவர்கள் பெருமானே (கூஉ)

தந்தானன தானன தாத்தன
தந்தானன தானன தாத்தன
தந்தானன தானன தாத்தன தனதான.

320. அந்தோமன மெநம தாக்கையை
நம்பாதெயி தாகித ரூத்திர
மம்போருக னுடிய பூட்டிது இனிமேல்நாம்

அஞ்சாதமை யாகிரி யாக்கையை
பஞ்சாடிய வேலவ னூர்க்கிய
லங்காகுவம் வாஇனி தாக்கையை ஒழியாமல்

வந்தோரின வேகதி யாட்சியு
பிரிந்தாமயில் வாசனார் ஈட்டிது
வந்தாளுவம் நாமென வீக்கிய சிவநீலும்

வந்தேவெகு வானமை யாட்கொளும்
*வந்தார்மத மேதினி மேற்பட
மைந்தாரும ராவென வார்த்துள மறவாதே

கிந்தோதிமி திதத மாத்துடி
தந்தாதன னாதன தாத்தன
செம்பூரிகை பேரிகை யார்த்தெழ மறையோதச்

செங்காடென வேவரு மூர்க்கர்கள்
சங்காரசி காமணி வேற்கொடு
திண்டாடம காமயில் மேற்கொளு முருகோனே

இந்தோடிதழ் நாகும காப்புணல்
கங்காளமி னூர்சடை சூட்டிய
என்தானைச் தாசிவ கோத்திரன் அருள்பாலா

எண்கூடரு ளால்நெளவி நோக்கியை
நன்பூமண மேவுசி ராப்பளி
யென்பார்மன மேதனி நோக்கிய பெருமாளே. (௩௯)

தனதன தந்தன தாத்தன தனதன தந்தன தாத்தன
தனதன தந்தன தாத்தன தனதான.

321. அரிவையர் நெஞ்சரு காப்புணர் தருவிர கங்களி னாற்பெரி
தவசும்வி னோந்துவி டாய்த்தடர் முகைமேல்வீழ்ந்

* வந்தார்-தென்றற்றேருடையார், மதன், முகாப்புணல்-சங்கை.

தகிலொடு சந்தனசேற்றினில்முழுகியெழுந்தெதிர்கூட்புகை
யடியின கம்பிறை போற்பட வினையாடிப்
பரிமளம் விஞ்சிய பூக்குழல் சரியம் குங்கிடை போய்ச்சில
பறவைக ளின்ஞர லாய்க்கயல் விழிசோரப்
பனிமுக முங்குறுவேர்ப்பெழுஇதழமுதுண்டி ரவாய்ப்பகல்
பகடியி டும்படி தூர்த்தனை விடலாமோ
சரியையு டன்கரியை போற்றிய பரமப தம்பெறு வார்த்தருள்
தருகணன் ரங்கபு ரோச்சிதன் ம்ருகோனே
சயிலமெறிந்தகைவேற்கொடு மயிலினில்வந்தெனையாட்கொள்
சகமறி யும்படி காட்டிய குருநாதா
திரிபு வனந்தொழு பார்த்திபன் மருவிய மண்டபகோட்டிகுச்
தெருவில்வி ளங்குசி ராப்பரி மலைமீதே
திரியஇ ருந்தப ராக்ரம உருவளர் குன்றுடை யார்க்கொரு
திலதமெ னும்படி தேற்றிய பெருமானே. (கூச)

தனதன தானுன தானன தனதன தானுன தானன

தனதன தானுன தானன தந்ததான.

322. அருதழு தாசாரநேசமுமுடையவர்போலே பொய்குழலும்
அசடிகள் மாலான காழுகர் பொன்சொடாநாள்
அவருடன் வாய்ப்பேசிடாமையு முனிதனுமாழ்ததோஷிகள்
அறுதியில் காசாசை வேசைகள் நஞ்சுதோயும்
விழிகளி னுல்மாட வீதியில் முகைகளை யோராம லாரொடும்
விழியிடு மாமாய ரூபிகள் பண்பிலாத
விரகிகள் வேதாள மோவெனமுறையிடுகோமானிமூவிகள்
வினைசெய லாலேயெ னுவிம யங்கலாமோ
வழியினில் வாழ்ஞான போதக பரமச வாமீவ ரோதய
வயலியில் வேலாயு தாவரை யெங்குமானாய்
மதுரைபின் மீதால வாயினில் எதிரம னாதோரெ னாயிரர்
மறிகழு மீதேற நீறுப ரந்துலாவச்
செழியனு மானாக வாதுசெய் கனிமத சீகாழி மா*முனி
சிவசிவ மாதேவ காவுன வந்துபாடுந்

திருவுடை யாய்தீதி லாதவர் உமையொரு பாலான மேனியர்
*சிரகிரி வாழ்வான தேவர்கள் தம்பிரானே (கூடு)

தனதன தந்தத் தனதன தந்தத்

தனதன தந்தத்

தனதான.

323. இளையவர் நெஞ்சத் தளையமெ னுஞ்சிற்

றிடைகொடு வஞ்சிக்

கொடிபோல்வார்

இளையடி- கும்பிட் டணியுடல் கம்பித்

திதழமு துந்துய்த்

தணியாரக்

களபச் சுந்தப் புளகித இன்பக்

கனதன ரும்பத்

திடைமூழ்கும்

கலனியை நிந்தித் திலகிய நின்பொற்

கழல்தொழு மன்பைத்

தருவாயே

தளர்வறு பண்பர்க் குளமெனு மன்றிற்

சதுமறை சந்தத்

தொடுபாடத்

தரிகிட தந்தத் திரிகிட திந்தித்

தகுந்தியெ னுங்கொட்

டுடனாடித்

தெளிவுற வந்துற் றொளிர்சிவ னன்பிற்

சிறுவஅ லங்கற்

றிருமார்பா

செழுமறை யஞ்சொற் பரிபுர கொண்டற்

‡நிரிகிர குன்றப்

பெருமானே. (கூசு)

தனதன தத்தந் தனதன தத்தந்

தனதன தத்தந்

தனதான.

324. பகலவ னொக்குங் கனவிய ரதநம்

பவளவெண் முத்தந்

திரமாகப்

பயிலமு கைக்குன் றுடையவர் சுற்றம்

பரிவென் வைக்கும்

பணவாரசை

அகமகிழ் துட்டன் பகிடிம ருட்கொண்

டழியும் வத்தன்

கு6

* சிரகிரியென்பது திருசிராப்பள்ளி. † தளையம் - விலங்கு. ‡ நிரிகிர குன்றம் - நிரிகிராப்பள்ளி.

திருப்புகழ்.

உசாந்

அறிவினி சற்றும் பொறையிளி பெற்றுண்
 டலேததொழித்தென் றநுள்வாயே
 சகலநு மெச்சம் பரிமா பத்மந்
 தருணப தத்திண் கரலோகத்
 தலைவர்ம கட்டுங் குறவர்ம கட்டுந்
 தழுவ அணைக்குந் திருமார்பா
 ரெகதல மெச்சம் புகழ்வய லிக்குந்
 திகுதிகெ னப்பொங் கியலோசை
 *திமிலை விற்றுந் தாமிகள்மு முக்குந்
 சிரகிரி நிற்கும் பெருமானே. (கூஎ)

தன்னதன தந்த தன்னதன தந்த
 தன்னதன தந்த தனதான.
 325. ஒருவரொடு கண்கள் ஒருவரொடு கொங்கை
 ஒருவரொடு செங்கை யுறவாடி
 ஒருவரொடு சிந்தை ஒருவரொடு நிந்தை
 ஒருவரொடு ரண்டு முரையாரை
 மருவமிக அன்பு பெருகவுள தென்று
 மனநினையு மிந்த மருள் தீர
 வனசமென வண்டு தன்தனனவென்று
 மருவுசர ணங்கள் அருளாயோ
 அரவமெதிர் கண்டு நடுநடுந் டங்க
 அடவிடுப்ர சண்ட மயில்வீர
 அமரர்முத லன்பர் முனிவர்கள்வ ணங்கி
 அடி தொழவி ளங்கு வயலூரா
 திருவையொரு பங்கர் கமலமலர் வந்த
 திசைமுதன் மகிழ்ந்த பெருமானே
 திகுதகுதியென்று நடமிட முழங்கு
 திரிசிரகல் வந்த பெருமானே (கூஅ)

தனன தாத்தன தனன தாத்தன

தானு தானு தானு தானு

தனதான

326 குமுத வாய்க்கனி யமுத வாக்கினர்

கோலே வேலே சேலே பேரலே

அழகான

குழைகள் தாக்கிய விழிக ளாற்கனி

கூரா வீரூ தீரா மாலா

யவிரோடே

உமது தோட்கனி லெமது வேட்கையை

ஒரீர் பாரீர் வாரீர் சேரீர்

எனவேநின்

றுடைதொ டாப்பண மிடைபொ றுத்தன

மூடே வீழ்வே வீடேருதே

புழல்வேனோ

தமர வாக்கிய அமரர் வாழ்த்திய

தாதா வேமா ஞாதா வேதோ

கையிலேறி

சயில நாட்டிறை வயலி நாட்டிறை

சாவா மூவா மேவா நீவா

இனையோனே

திமிர ராக்கதர் சமர வேற்கர

தீரா வீரா நேரா தாரா

உமைபாலா

திரிசி ராப்பனி மலையின் மேற்றிகழ்

தேவே கோவே வேனோ வானோர்

பெருமானே

தனன தானன தத்தன தந்தன

தனன தானன தத்தன தந்தன

தனன தானன தத்தன தந்தன

தனதான

327 குவலோ பூசல்வி னோத்திடு மங்கயல்

கடுவ தாமெனு மைக்குண் மடந்தையர்

குமுத வாயமு தத்தை நுகர்ந்திசை

பொருகாடை

குழிப்பு முமயில் குக்கில் கரும்பினம்

வன஠ப தாயுத மொக்கு மெனும்படி

குரல்வி டாஇரு பொற்குட மும்புள

கிதமாகப்

பவள ரேகைப டைத்தத ரங்குறி

புறவி யாளப டைத்தை யணைந்துகை

பரிசு தாடன மெய்க்கர ணங்களின்

மதநூ லின்

* குக்கில் - செம்போத்து. ஠ புதாயுதம் - கோழி.

படியி லேசெய்து ருக்கிமு யங்கியெ
 அவச மாய்வட பத்ர நெடுஞ்சுழி
 படியு மோகச முத்ர மழுந்துதல் ஒழிவேனே
 தவள ரூப*சரசவதி யிந்திரை
 ரதிபு லோமசை க்ருத்திகை ரம்பையர்
 சமுக சேவித தூர்க்கை பயங்கரி புவனேசை
 சகல காரணி சத்தி பரம்பரி
 யிமய பார்வதி ருத்ரி நிரஞ்சனி
 சமய நாயகி நிட்கனி குண்டலி யெமதாயி
 சிவம நோன்மனி சிற்றுக சுந்தரி
 கௌரி வேதவி தக்ஷணி யம்பிகை
 த்ரிபுரை யாமலை யற்பொடு தந்தருள் முருகோனே
 சிகர கோபுர சித்திர மண்டப
 மகர தோரண ரத்ந அலங்க்ருத
 திரிசி ராமலை அப்பர் வணங்கிய பெருமானே. (க00)

தத்த தானு தனதன தத்த தானு தனதன
 தத்ததானு தனதன - தந்ததான.

328. சத்தி பாணீ நமோநம முத்தி ஞானீ நமோநம
 தத்வ வாஜீ நமோநம விர்துநாத
 சத்து ரூபா நமோநம ரத்ந தீபா நமோநம
 தற்ப்ர தாபா நமோநம என்னுபாடும்
 பத்தி பூனா மலையுல கத்தின் மானார் சவாதகில்
 பச்சை பால ரபூஷித கொங்கைமேல்வீழ்
 பட்டி மாடா னநானுனை விட்டி. ராமே † யுலோகித
 பத்ம சீபா தயேனி வந்துதாராய்
 அத்ர தேவா யுதாகர ருத்ர சேனா பதிகசி
 யர்க்ய†சோமா சியாகுரு சம்ப்ரதாயா
 அர்ச்ச னவா கனவய லிக்குள் வாழ்நா யகாபுய
 ‡அட்ச மாலா தராகுற மங்கைகோவே

* சமீவதி - சரசவதி. † உலோகிதம் - செம்மைநிறம். ‡ சோமாசி - யா
 கர்த்தா. § அட்சமாலா - ருத்திராஷ்டி மாலிகை.

சித்ரா கோலா சுலாவிர லக்ஷ்மி சாதா ரதாபல

திக்கு பாலா சிவாகம தந்தரபோதா
சிட்ட நாதா சிராமலை யப்பர் ஸ்வாமி மகாவ்ருத
தெர்ப்பை யாசா ரவேதியர் தம்பிரானே. (க0க)

தனன தனனத் தனதான.

329. பகலிரவினிற் றடுமாறு பதிஞ்ருவெனத் தெளிபோத
ரகசியமுரைத் தநுபூதி ரதநிலைதனைத் துருவாயே
இகபரமதற் கிறையோலே இயலிசைசின்முத் தழிழோனே
ரககிரகிரிப் பதிவேனே சரவணபவப் பெருமானே. (க0உ)

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத் தனதான.

330. புவனத் தொருபொற் றொடிசிற் றுதரக்
கருவிற் பவமுற் றுவிதிப் படியிற்
புணர்துக் கசுகப் பயில்வற் றுமரித் திடிலானி
புரியட் டகமிட் டதுகட் டியிறுக்
கடிசுத் தெனஅச் சம்விளைத் தலறப்
புரளவித் துவருத் திமணற் சொரிவித் தனலுடே
தவனப் படவிட் டெயிர்செக் கிலரைத்
தணிபற் கருதிர்த் தெரிசெப் புருவைத்
தழுவுப் பணிமுட் களில்முட் டியிசிக் திடவாய்கண்
ரலனப் படஎற் றியிறைச் சியறுத்
தயில்வித் துமுரித் துநெரித் துனையத்
துனையிட் டெருத் தும்யம*ப் ரகரத் துயர்த்ராய
பவனத் தையொடுக் குமனக் கவலைப்
ப்ரமையற் றைவகைப் புலனிற் கடிதிற்
படரிச் சையொழித் ததவச் ச்ரியைக் க்ரியையோகர்
பரிபக் குவாரிட் டைநிலிர்த் தியினிற்
பரிசுத் தர்விரத் தர்கருத் ததனிற்
பரவப் படுசெய்ப் பதியிற் பரமக் குருநாதா

* பிரதத்தாயர் - மிக்ககொலைத் துன்பம்.

சிவனுத் தமனித் தவுருத் திரன்முக்
 கணனக் கன்மமுக் காணுக் ரரணத்
 த்ரிபுரத் தையெரித் தருள்சிற் குணரிற் குண்ணுகி
 செகவித் தனிசப் பொருள்சிற் பரணற்
 புதனெப் பிஷியற் பவபத் மதடத்
 த்ரிசிரப் புரவெற் புறைசற் குமரப் பெருமானே. (க௦௩)

தனன தாத்தன தானு தானன
 தனன தாத்தன தானு தானன
 தனன தாத்தன தானு தானன தந்ததான.

337. பொருளின் மேற்பரிய காமா காரிகள்
 பரிவு போற்புணா கரீடா பீடிகள்
 புருஷர் கோட்டியில் நாணு மோடிகள் கொங்கைமேலே
 புடைவை போட்டிடு மாயா ஸூடிகள்
 மிடிய ராக்குபொ லாமு தேவிகள்
 புலையர் மாட்டும றுதே கூடிகள் நெஞ்சமாயம்
 கருதொ ணுப்பல கோடா கோடிகள்
 விரகி னுற்பலர் மேல்வீழ் வீணிகள்
 கலவி சாத்திர நூலே யோதிகள் தங்களாசைக்
 கவிகள் கூப்பிடு மோயா மாரிகள்
 அவச மாக்கிடு பேய்நீ ருணிகள்
 கருணை நோக்கமி லாமா பாவிகள் இன்பமாமோ
 குருக டாகூக லாவே தாகம
 பரம வாக்கிய ஞான சாரிய
 குறைவு தீர்த்தருள் ஸ்வாமி கார்முக வன்பரான
 கொடிய வேட்டுவர் கோகோ கோவென
 மடிய நீட்டிய கூர்வே லாயுத
 குருகு கேசுத்தரபு ரேசா வாசுகி அஞ்சமாயம்
 செருப ராக்ரம*கேகே வாகன
 சரவ ணுற்பல மாலா லிளித
 திரன்†பு யாத்திரி யீரா றுகிய கந்தவேளே

சுகர திர்க்கம காசீ கோபுர

முகச டாக்கர சேணு டாக்ருத

திரிசி ராப்பளி வாழ்வே தேவர்கள் தம்பிரானே. (௧௦௪)

தனதன தந்த தனதன தந்த

தனதன தந்த தனதான.

332. பொருள்கவர் சிந்தை அரிவையர் தங்கள்

புழுகில் சந்து.

பணிநீர்தோய்

புளகித கொங்கை யிளகவ டங்கள்

புரளம ருங்கில்

உடைசோர

இருள்வளர் கொண்டை சரியஇ ஸைந்து

இணைதரு பங்க

அதுராகத்

திரிதலொ ழிந்து மனதுக சிந்துன்

இணையடி யென்று

புகழ்வேனோ

மருள்கொடு சென்று பரிவுட னன்று

மலையில்வி னைந்த

தினேகாவல்

மயிலை மணந்த அயிலவ எங்கள்

வயலியில் வந்த

முருகோனே

தெருளுறு மன்பர் பரவவி ளங்கு

திரிசிர குன்றில்

முதனாளில்

தெரியஇ ருந்த பெரியவர் தந்த

சிறியவ அண்டர்

பெருமானே. (௧0௫)

தானத்தத் தான தானன தானத்தத் தான தானன

தானத்தத் தான தானன தந்ததான.

333. வாசித்துக் காணெ ணாதது பூசித்துக் கூடொ ணாதது

வாய்விட்டுப் பேசொ ணாதது

நெஞ்சினுலே

மாசர்க்குத் தோணெ ணாதது நேசர்க்குப் பேரொ ணாதது

மாயைக்குச் சூழொ ணாதது

விர்துநாத

ஒசைக்குத் தூர மானது மாகத்துக் கீற தானது

லோகத்துக் காதி யானது

கண்ணொழியுன்

யோகத்தைச் சேரு மாறுமெய் ஞானத்தைப் போதி யாயினி
யூனத்தைக் கீழ்வி டாதும யங்கலாமோ
ஆசைப்பட்டேனல் காவல்செய் வேடிச்சிக் காஃ மாமய
லாகிப்பொற் பாத் தேபணி கந்தவேளே
*ஆலித்துச் சேல்கள் பாய்வய லுரத்திற் காள மோட்ட
ராரத்தைப் பூண்ம யூரது ரங்கவீரா
நாசிக்குட் ப்ராண வாயுவை ரேதித்தெட் டாத யோகிகள்
நாபுற்புகக் காணு னுதென நின்றநா தா
நாகததுச சாகை போடியு மோகத்தைச் சேர்நி ராமலை
நாதாக்கு ச சாரியேசுவர் தம்பிரானே (க0சு)

தனத்த தாததன தனதன தனதன
தனத்த தாததன தனதன தனதன
தனத்த தாததன தனதன தனதன தனதான.

334. வெருட்டி யாட்கொளும் விடவிகள் புடவையை
நெகிழ்த்த ணுப்பிகள் படிநிகள் சடுதியில்
விருப்ப மாக்கிகள் விரவிய திரவிய மிலரானல்*
வெறுதது நோக்கிகள் கபடிகள் நடபிடு
பதத்தர் தூர்த்திகள் ம்ருகமத பரிமள
விசித்ர மேற்படு முகையினு நிலையினு மெவரோடும்
மருட்டி வேட்கைசொல் டொழியினும் விழியினு
மவிழ்த்த பூக்கமழ் குழலினு நிழலினும்
மதிக்கொ ணுத்தள ரிடையினு நடையினு மவமேயான்
மயக்க மாய்ப்பொருள் வரும்வகை க்ரிஷிபனு
தடத்து மோக்ஷம தருளிய பலமலர்
மணத்த வாரக்கழல் கனவிலு நனவிலு மறவேனே
இருட்டி லாச்சுர ருலகினி விலகிய
சகத்த நேத்திர முடையவன் மிடியற
இரகைஷ வாய்த்தருள் முருகபனிருகர குகவீரா
இலக்ஷுமீச்சுர பசுபதி குருபர

சமஸ்த ராச்சிய பதிபுகழ் வயமியல்
 இலக்க ரேய்ப்படை முகடெழு ககபதி கனிகூரத்
 திருட்டு ரரகூதர் பொடிபட வெடிபட
 எடுத்த வேற்கொடு கடுகிய முடுகிய
 செருக்கு வேட்டுவர் திறையிட முறையிட மயிலேறும்
 செருப்ப ராக்ரம நிதிசர வண்பவ
 சிவத்த பாற்கர னிமகரன் வலம்வரு
 திருச்சி ராப்பனிமலைமிசை நிலைபெறு பெருமானே (க0௭)

திருக்கற்குடி (உய்யக்கொண்டான்)

தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
 தனத்தத் தனத்தத் தனதான.
 335 குடத்தைத் தகர்த்துக் களிறறைத் தூரத்திக்
 குவட்டைச் செறுத்துக் ககசாலக்
 குலத்தைக் குமைத்துப் பகட்டிச் செருக்கிக்
 குருத்தத் துவத்துத் தவார்சோரப்
 புடைத்துப் பணைத்துப் பெருக்கக் கதித்துப்
 புறப்பட்ட கச்சுத் தனமாதர்
 புணர்ச்சிச் சமுதரத் திளைப்பற் றிருக்கப்
 †புரித்துப் பதத்தைத் தருவாயே
 கடத்துப் புனத்துக் குறத்திக் குமெத்தக்
 கருத்திச் சையுற்றுப் பரிவாகக்
 கனக்கப் ப்ரியப்ப டகப்பட் டுமைக்கட்
 கடைப்பட் டுநிற்கைக் குரியோனே
 தடத்துற் பவித்துச் சவர்க்கத் தலத்தைத்
 தழைப்பித் தகொற்றத் தனிவேலா
 தமிழ்க்குக் கவிக்குப் புகழ்ச் செய்ப் பதிக்குத்
 தருக்கற் குடிக்குப் பெருமானே (க0௮)

* திரசிரபுரத்துக்குத் தென் மேற்கு 2-மைல் தூரத்திலுள்ளது.

† புரித்து-புரிந்து, செய்து.

புயலுற் றியல்மைக் கடலிற் புகுகொக்	
கறமுற் றசரமுய்த்	தமிழ்வேரடும்
பொருதிட் டமரர்க் குறுதுக் கமும்விட்	
டொழியப் புகழ்பெற்	றிடுவேரானே
செயசித் திரமுத் தமிழற் பவநற்	
செபமுற் பொருளுந்	றருள்வாழ்வே
சிவதைப் பதிரத் தினவெற் பதனிற்	
றிகழ்மெய்க் குயரப்	பெருமானே. (கக௦)

தத்தனா தானனத் தனதான.

338. பத்தியால் யானுனைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெனைப்	பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தமா தானசற்	குணர்நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்	திநிபாதா
வெற்றிவே லாயுதப்	பெருமானே. (கக௧)

வீ ரா லீ ம லே .

தனதன தனதன தனன தனதன
தனதன தனதன தனன தனதன
தத்ததன தந்ததன தத்ததன தந்ததன
தனதன தனதன தனன தனதன
தனதன தனதன தனன தனதன
தத்ததன தந்ததன தத்ததன தந்ததன
தனதன தனதன தனன தனதன
தனதன தனதன தனன தனதன
தத்ததன தந்ததன தத்ததன தந்ததன தனதான

339. இதமுறு விரைபுனல் முழுகி யகில்மண
முதவிப் புகையினி லளவி வகைவகை

கொத்தலர்க ளின்தொடையல் வைத்துவளர் கொண்டலென
அறலென இசையளி யெனந ளிருளென

நிறமது கருகிரெ டுகிரெ றிவுபட

நெய்த்துமுசு வின்திரிகை யொத்தசுருள் குந்தன்மும்

இலகிய பிறையென எயினர் கிலையென

* விலகிய திலதது தலும திமுகமும்

உற்பலமும் வண்டுவுடு விற்கணைய மன்படரு முனைவாளும்

இடர்படு கவுநடு வனுமவ லடல்பொரு

கடுவது மெனநெடி தடுவ கொடியன

இக்குகிலை கொண்டமதன் மெய்த்தவநி றைந்தவிழி

தளவன முறுவலு மமுத குமுதமும்

வினைநற வினியமொ ழியுமி னையதென

ஒப்பறுந கங்கள்விரல் துப்பெனவு றைந்துகமு

கடியொடி படவினை செயும்னின் மதகலை

நெடிய டுக வடியிசை முரலு சுரிமுகம்

நத்தனைய கண்டமும்வெண் முத்துவினை † விண்டனைய எழில்தோளும்

விதரண மனவித னமதை யருள்வன

ரததள மரைமுகி முதனை நிகர்வன

புத்தமிர்து கந்தகுடம் வெற்பெனநி ரம்புவன

இமசல மீர்கமத களப பரிமள

தமனிய ப்ரபைமிகு தருண புளகித

சித்ரவர மங்கலவி சித்ரவிரு துங்ககன

விகலித மிருதுள ம்ருதுள நவமணி

முகபட விகடின தனமு முழர் ‡ வட

பத்திராமி ருந்தகடி லொத்தகழி யுந்தியுள

மதியாத

விபரித முடையிடை வினைஞர் களைபட

அபகட மதுபுரி யாவ கடிகைய

ரத்தபண மென்பவழ குற்றவரை யும்புகிய

துணியத ளிரெனவு ளவிய பரிபுர

அணிரட னபதமு முடைய வடிவினர்

* விலகிய - விசாலமான. † கவுடி என்பது ஓர் விதபண். ‡ விண்டு
மூங்கில் ‡ வடபத்திரம் இருந்த அகடில் - ஆலிலை போன்ற அடிவயிற்றில்.

பொற்கலவி யின்பமதி துக்கமென லன்றியவர்
 விரகினி லெனதுறு மனம துருகிய
 பிரமைபு மறவுன தருள்கை வரவுயர்
 பத்திவழி யும்பரம முத்திரெறி யுந்தெரிவ தொருநாளே

தததத தததத ததத தததத
 திதிதி திதிதி திதி திதிதி
 தத்ததத தந்ததத தித்திதி திந்திதி
 டகுடகு டிகுடிகு டிகு டிகுடிகு
 டிகுடிகு டகுடகு டிகு டகுடகு
 தத்ததிமி டங்குக்கு தித்திதிமி டங்குக்கு
 தமிதிமி தமிகக தமித திமிதக
 திமிதிமி செககண திமித திகதிச
 தத்திமித திந்திமித தித்திமிதி திந்திமிதி யெனலோதான்

தபலைகு டமுழவு திமிலை படகம்
 தபுதச லிகைதவில் முரசு கரடிகை
 மத்தாதித வண்டையற வைத்தருணி துந்துமிகள்
 மொகுமொகு மொகுவென அலற விருதுகள்
 திகுதிசு திகுவென அலகை குறவிகள்
 விக்கிடரி னம்பருக * பங்கியுல னாங்குமுரு
 சதிர்பெற அதிர்தர உததி சவறிட
 எதிர்பொரு நிருதர்கள், † குருதி பெருகிட
 வப்புவினமி தந்தெழுப தற்புதக வந்தமெழ வெகுளேகாடி.

முககஜ துரகர தமுமு டையபுவி
 யதலமு தல்முடிய இடியநெடியதொர்
 மிக்கொலிமு ழங்கிரு எக்கணம்வி டிந்துவிட
 இரவியு மதியமு நிலைமை பெறஅடி.
 பரவிய அமரர்கள் தலைமை பெறஇய
 லத்திறல னாங்குசெய சத்தினிடு கந்ததிறு
 வயலியி லடிமைய குடிமை யினலற
 மயலொடு மலமற அரிய பெரியதி
 ருப்புதழ்வி ளம்புவென்றமு னற்புதமெ முந்தருள் கு கவிராவி

* பங்கி - பகி. † 'குருதி பெருகிட' அவ் அப்புவில் மிசந்து எழுபது அற்புத கலந்தம் எழ் எனப்பிரிக்க.

மலையுறை குரவந லிறைவ வருகலை

பலதெரி விதரண முருக சரவண

உற்பவக்ர வஞ்சகிரி நிக்ரகஅ கண்டமய

நிருபனி மலகக சொருப பரசிவ

குருபர வெளிமுக இருவ வ்யர்தரு

சக்ரகிரி யுங்குலைய விக்ரமந டம்மரியு

மரகத கலபமெ ரினிடு மயில்மிசை

மருவியெ யருமைமா இளமை புருவொடு

ொர்க்கதல மும்புலவர் வர்க்கமும்வீ ளங்கவரு பெருபாளே. (ககஉ)

தனதான தான் தத்த தனதான தான தத்த

தனதான தான தத்த தந்ததான.

340. உருவேற வேரெயித்து வொருகோடி யோமசித்தி

புடனாக ஆகமத்து

கந்துபேணி

உணர்வாசை யாரிடத்து மருவாமல் ஓரெழுத்தை

யொழியாம லுதைவிட்டி.

ருந்துநாளும்

தரியாத போதகத்தர் குருவாவ ரோவொருத்தர்

தருவார்கள் ஞானவித்தை

தஞ்சமாமோ

* தழலாடி வீதி[†]வட்ட மொளிபோத ஞானசித்தி

தருமாகி லாகுமத்தை

அண்டிலேனே

குருநாடி. மாசரிக்கர் துரியோத னிதிவர்க்க

குடிமான மாயரிட்ட

குந்திபாலர்

குலையாமல் நீதிகட்டி யெழுபாறை யாளவிட்ட

குறளாக மாகிநெட்டை

கொண்டஆதி

மருகாபு ராரிசித்தன் மகனே விராலிசித்த

மலைமேலு லாவுசித்த

அங்கைவேலா

மதுராபு ரேசர் மெய்க்க அரராளு மாறன் வெப்பு

வளைகூளை யேறிமிர்த்த

தம்பிரானே. (ககங்)

தனதனத் தானதாத்த தனதனத் தானதாத்த
தனதனத் தானதாத்த தனதான.

341. எதிரெதிர்கண் டோடி யாட்கள் களவதறிந் தாசைபூட்டி
இடறிவிழும் பாழிகாட்டு மடமாதர்
இறைவைகொளுங் கூகவல் மூத்த கறையொழுஞ் தாரைபார்க்கி
விளமைகொடுங் கா தலாற்றில் நிலையாத
அதிவிசுடம் பீழலாற்ற அழுகிவிழும் பீறலுத்தை
அடையுமிடஞ் சிலைற்று கருவாயில்
அருவிசலம் பாபுமோட்டை அன அுகெடுந் தூரைபாழ்த்த
† அளறிலமுந் தாமலாட்கொ டருள்வாயே
விதுரனெடுந் த்ரோணமேற்று எதிர்பொ நுமம் பாதியேற்றி
விரகினைமுந் தோய நூற்று வருமான
விரவுசெயன் † காலிகாட்டில் வருதருடன் சூதீஸ்ரீற்ற
விஜயனெடும் பா கதீர்த்தன் மருகோனே
மதியணையுஞ் சோலை யார்த்து டதிவளர் || சந் தானகோட்டின்
வளமைமிகும் பேறுகாட்டி யடுவிராவி
மலைமருவும் பாதியேற்றி மனமு பிழ்ச்சந் தானகோட்டு
வழியருளின் பேறுகாட்டு பெருமானே. (௧௫௪)

தந்த தானன தான தனதன தந்த தானன தான தனதன
தந்த தானன தான தனதன தனதான.

342. ஐந்து பூதமு மாறு மயமு மந்த்ர வேதபு ராண கலைகளும்
ஐம்ப தோர்வித மான லிபிகளும் வெகுருப
அண்ட ராதிச ராச ரமுமுயர் புண்டரீகனுமேக ந்றவனும்
அந்தி போலுரு வானும் லிலவொடு வெயில்காலும்

* கூகவல் - கிணறு. † அளறு. சேறு. † காலிகாடு - இடம்பாவனம்
நீற்ற விஜயன்-பாசுபதாஸ்திரம பெற நீறுபூசித் தவஞ்செய்த அருச்சுனன்.
|| சந்தான கோட்டின் வளமைமிகும் பேறுகாட்டிய-சந்தானம் என்னும் தெய்
வலிருகூடம் தன்னை அடைந்தோர்க்கு அவர்கள் வேண்டிய பொருள்களைக் கொ
டுக்கும் என்பதை உலகத்தோர்க்குத் தெரிவித்த ஓவிராலிலை மருவும் பாதி
ஏற்றி-விராலிலைக்குப் பாதியளவு வரையில் அவர்களை ஏறச்செய்து-கூசந்தா
னகோட்டுவழி-அவ்விடத்துற்ற சந்தானகோடு என்னுமிடத்தில்.

சந்த்ர சூரியர் தாமு * மசபையும் விந்து நாதமு மேக வடிவம
தன்சொ ரூபம தாக வுறைவது சிவயோகம்
தங்க ளாணவ மாயை கருமம லங்கள் போயுப தேசகுருபர
சம்பர் தாயமொ டேபு நெறியது பெறுவேனோ
வந்த தானவர் சேனை கெடிபுக இந்த்ர லோகம் † வி பூதர் குடிபுக
மண்டு பூதப சாச பசிகெட மயிடாரி
வன்கண் வீரிபி டாரி அரஹர சங்க ரானன மேரு கிரிதலை
மண்டு தூனொழ வேலை புருவிய வயலூரா
வெந்த நீறணி வேணி யிருடிகள் பந்த பாசவி கார பரவச
வென்றி யானச மாதி முறுகுதல் முழைகூடும்
விண்டு மேல்மயி லாட இனியக னுண்டுகாரளி பாட ‡ இதழ்பொன்
விஞ்ச வீசவி ராவி மலையுறை பெருமானோ. (ககரு)

தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன தனதான.

343. கரதல முங்குறி கொண்ட கண்டமும்
விரவியெ முந்துச ருண்டு வண்டடர்
கனவிய கொண்டைகு லைந்த லைந்திட அதிபாரக்
களபச கந்தமி குந்த கொங்கைக
ளிளகமு யங்கிம யங்கி யன்புசெய்
கனிபித முண்டுது வண்டு பஞ்சனை மிசைவீழா
இரதம ருந்திபு லுங்க ருங்கயல்
பொருதுசி வந்துகு விர்தி டும்படி
§ யிதவிய வுந்தியெ னுந்த டந்தனில் உறமூழ்கி
இனியதொ ரின்பம்வி லைந்து லைந்துபொய்
வனிதையர் தங்கள்ம ருங்கி னாங்கிய
இளமை கிழம்பபி முன்ப தம்பெற வுணர்வேனோ
பரத சிலம்புபு லம்பு மம்பத
வரிமுக ருண்கினு டன்கு ரங்கணி
பணிவிடைசென்றுமுயன்ற குன்றணியிடையேபோய்ப்

* அசைப்ப என்பது ஹம்ஸமந்திரம். † விபூதர் - தேவர். ‡ இதழி -
கொன்றை. § இதவிய - இதமான. ௦ என்கு - கடி.

பகடியி லங்கைக லங்க அம்பொனின்

மகுட்சி றந்தச முந்து ணிந்தெழு

படியுந டுங்கனி மும்ப னம்பழ

மென*வாகும்

மருதமு தைந்தமு குந்த னன்புறு

மருககு விர்தும லர்ந்த பங்கய

வயலிபில் வம்பவிழ் சண்ப கம்பெரி

யவிராவி

மலையில் விளங்கிய கந்த என் னுனை

மகிழ்வொடு †வந்தியெய் மைந்த னென்றனை

வழிவழி யன்புசெய்தொண்டுகொண்டநுள்பெருமானே.

தானுத்தன தான தனதன தானுத்தன தான தனதன
தானுத்தன தான தனதன தனதான.

344. †காமாஸ்திர மாகி யிளைஞர்கள் வாழ்நாட்கொடுபொகியழகிய

காதாட்டிய பார இருகுழை

யளவோடிச்

கார்போற்றவ தோதி நிதல்தனி லர்வாட் ‡கடையீடு கனலொடு

காலேற்றுவை வேலின் ||முனைகடை

யமதூதர்

ஏமாப்புற மேக வியல்செய்து நீலோற்பல ஆசில் மலருட

லோராட்டவி னோத மிடும்கிழி

மடவார்பால்

ஏகாப்பழி புணு மருளற நீதோற்றிமு னாளு மடி-மைமைய

யீதேற்றுத லாலுன் வலிமையை

மறவேனே

சீமாட்டியு மாய திரிபுறை காலாக்கினி கோப பயிரவி

சீலோத்தாமி நீலி சுரத்திரி

புவனேசை

சீகார்த்திகை யாய அறுவகை மாதாக்கங்கு மார னெனவெகு

சீராட்டொடு பேண வடதிசை

கயிலாசக்

கோமாற்குப தேசமுபனிட வேதார்த்தமெய்ஞ் ஞான ஸ்றியருள்

கோதாட்டிய ஸ்வாமி யெனவரு

மினையோனே

கோடாச்சிவ புசை ||பவுருஷ மாறாக்கொடை நானுமருவிய

கோனுட்டுவி ராலி மலையுறை

பெருமானே.(குகள்)

* ஆகும் - ஆக்கும். † வந்திசெய்-வந்தனைசெய். ‡ காமாஸ்திரம்-காம-
அஸ்திரம்-மண்மத் பாண்ம். § கடையீடு-கடையிடுகின்ற. || முனை கடை
கடை முனை. || பவுருஷம் - புருஷத்தன்மை, புகழ்பெறுதல்.

தானுன தான தான தனதன தானுன தான தான தனதன
தானுன தான தான தனதன தனதான.

345. சீரான*கோல கால நவமணி மா†லாபி ஷேக பார வெருவித
தேவாதி தேவர் சேவை செய்யுமக மலராலும்
சீராடு வீர மாது மருவிய சராறு தோளும் நீளும் வரியளி
சீராக மோது நீப பரிமள இருதாளும்
ஆராத தாதல் வேடர் மடமகள் ‡சீமூத மூர்வ லாரி மடமகள்
ஆதார ந்த மாக வலவிட முறைவாழ்வும
ஆராயும் நீதி வேலு மயிலுமெய் ஞானுபிராம சோதி லடிவரும்
§ ஆபாத னேனும் நாளும் நினைவது பெறவேணும்
ஏராடு மாட கூட மதுரையில் மீதேறி மாறி யாடு மிறையவீர்
|| ஏழேழு பேர்கள் கூற வருபொரு ளதிகாரம்
சுடாய ¶ ஆமர் போல வணிகரி லூடாடி யாலவாயில் விதிசெய்த
லீலாவி சார தீர வரதர குருநாதா
ஓகூடாழி யால்முன் வியநினைபவ னீடேறு மாறு பாணு மறைவு செய்
கோபால ராய னேய முனதிரு மருகோனே
கோடாம லார லார ஆலையறி காவேரி யாறு பாயும் வயலியில்
கோனாடு சூழ்வி ராவி மலையுறை பெருமானே. (கதக)

346. பாதாள மாதி லோக நிகிலமு மாதாரமானமேருவெனவளர்
பாடிசு பார மான முகைநிலை விலைகூறிப்
பாலோடு பாகுதேனெனினியசொ லாலைய கேக மோக மிடுபவர்
பாதாதி கேச மாக வகைவகை கவிபாடும்
வேதாள ஞான சினன் விதரண நாதானி லாத பானி யநிஜவன்
வினாள்ப டாத போத தவமிலி பகபாச
வ்யாபார மூடன் யானு முனதிரு சீபாத தூவி யாகி நரகிடை
வீழாம லேச வாமி திருவருள் புரிவாயே

* கோலாகலம் என்பது கோலகாலம் என நிலைமாரியது. கோலாகலம்—
சம்பிரமம். † அபிஷேகம்—முடி. ‡ சீமூதம்—மேகம். § ஆபாதனேனும்
ஆபாசனாகிய யானும். || ஏழேழுபேர்கள் - சங்கப்புலவர்கள் நார்பத்தொன்ப
தின்மர். ¶ ஊமர்போலவணிகர். இல்—செட்டி வீட்டில் ஊனுடப்பிள்ளைபோல்
தோன்றி. ஓ கூடாழியால் பாணுமறைவுசெய் எனக் கூட்டுக,

தூதாள ரேரடு காலன் செருவிட வேதாழு ராரி யோட அடுபடை
 ரோராவ லாரி சேனை பொடிபட மறைவேள்வி.
 சோமாசி மார்சி வாய நமவென மாமாய வீர கோர முடனிகல்
 சூர்மாள வேலை யேவும் வயலிநில் இனையோனே
 * கூதாள நீப நாக மலர்மிரை ராதாரி தேசி நாம க்ரியைமுதல
 † கோலால நாக தே மதுநரம அடர்சோலை
 கூராரல் தேரு நாரை மருவிய காணுது பாயு மேரி வயல்பயில்
 கோனாடு சூழ்னி ராவி மலையுறை பொருமாளே. (ககக)

தானுன தான தானுன தான தானுன தான தனதான.
 347. மாலாசை கோரப மேயாதெநாளு மாயாவிசார வழியேபெல்
 மாபரவிட்காவி தானேனும் நாத மாதா டிதாவு மினிநீயே
 நாலான வேத தூலாக மாதி நாடுனாதி னேனு மிலைவினே
 நாள்போய்விடாம லாளுது மீதில்னாடுபதேசம் அருள்வாயே
 பாலா கடி லார ஆமோத லேப பாடர வாக அணிமீதே
 பாதாள பூமி யாதார மீன || பானிய மேலை வயலுரா
 வேலானி ராவி வாழ்வேச மூக வேதாள பூத பதிசேயே
 வீராக டோர சூராரி போசெ வேளேசு ரேசர் பெருமாளே. ()

தனதான தனதான தனதான தனதான
 தனதான தனதான தனதான.
 348 இலாபமில் பெலாவுரை சொலாமன தபோதன
 ரியாவரு நிராவுபசல் அடியேனை
 இராகமும விநோதமு முலோபமு டன்மோகமு
 மிலானிவ னுமாபுருஷன் எனஏய
 சலாபவ மலாகர சசிதர விதாரண
 ரதாசிவ மயேசுரர கலலோக
 ராசர வியாபக பராபர மநோலய
 ரமாதிய நுபூதிபெற நினைவாயே

* கூதாளம் - வில்வம். † கோலாலம் - கோலாகலம். ‡ காவி - விஷ்
 தனமுள்ளவன். § கல்லாரம் - செங்குவளை. || பானியும்புநீர்.

* நிலாவிரி நிலாமதி † நிலாதவ நிலாசன
 † நியாயப பிபால அர நதிசூழ
 நிரார குலாதிப திராவண ட்யுயாரிட
 || நிராமய சரோருக நருள் பாலா
 || விலாசகம் வலாமெனு முலாப வி தபுவாகவ
 * வியாதர்கள் விநோதமகள் மணவாளா
 விராவுவ யலார்புரி சிராமலை பிரான்மலை
 விராலிம லேடிதிலுலை பெருமானே . (கஉ.)

தனாநை தனாதன தனாதன தனாதன
 தனாதன தனாதனத் தனாதன .
 349. நிராமய புராதன பரபர வாமருத
 நராகுல சிராதிப பரபரபராக
 நிராசி வராஜத வராஜர்கள் பராவிய
 நிராயுத புராரிய பாதன்னைதா
 † கராலய தராதல கரால பிராலிகள்
 சொருப † மி வராதியைக் குறியாளே
 அரால்புகழ் பராதின கராலவ பராமுக
 துரோகரை நிகராயுத் நடைவேளே
 இராகவ இராமன் † முன் இராவண || இராவண
 இராவண இராஜனுட் குடன் || மாய்வென்

* நிலா விரி நிலா மதி--நீதிநிலை விரிந்து பிரகாசிக்கின்ற மதியையும்.
 † நிலாத அநில அனை-நிற்காது அலைகின்ற காற்றைப் புசிக்கின்ற. † நியா
 யபரிபாலன அர-நியாய பரிபாலனை செய்வதில் வல்ல ஆட்சேபகனாகிய சாப்
 த்தையும். † ட்யுயாரிட - புயஅரிட, புயங்களுக்கு அரிட்டத்தை புண்டாக்கிய.
 அரிட்டம் - கேகி. || நிராமயசரோருகரன்-மலரகித பாதாவலிந்தத்தையடை ய
 சிவபிரான். சரோருச அரன் - சரோருகரன் என்றாயிற்று. || வில் ஆசுகம்.
 ஆசுகம் - அம்பு. 0 ஆசுகம் - போரா.

* வியாதர்கள் வேட்கள். † கராலயம் - கேடவலோகம். † இவாதல
 கலத்தல். † முன் இராவண (கைலாசமீலைய அனைத்துச் சிவ பெருமானால்
 அழுத்தப்பட்ட) அந்நாளில் அழகுமலரையாய்ந்து. || இராவணன்-இருடின்
 வண்ணமாகிய கருநிறத்தையுடைய. || மாயவென்றிராகன் மலரான் புல
 புராணம் - மாயவென்ற இராகன் மலர ஆள்நிழற்புராணம், மாயம்படி வென்ற
 அன்புடையவராகிய விஷ்ணுவின் கண்ணீரே மலராகக் கொண்டருளிய நிஜ
 புராணம்.

பிராகமம் லராணிஜ புராணர்கு மராகலை

யிராஜசொ லவாரணர்க்

கணையோனே

* விராகவ ராதிப பொராதுத விராதடு

† விராயண பராயணச

‡ செருவூரா

விராவிய குராவசில பராயண குராவனா

விராவிய லாராஜதப

பெருபாளே (கஉ உ)

தரினா தரினா தரினா தரினா

தரினா தரினா தரினா தரினா

தரினா தரினா தரினா தரினா

தரினா

§50 மாயாசொருப முழுசசமா நதிகள்

ஒபாவுபாய மனப்பசப்பிகள்

வாணாநாயீரும் விழிக்கடைசசன

முனிவேரும்

மாலா கிவாட நகைத்தருக்கிகள்

தவகாசம த தனத்திறப்பிகள்

வாரிர்ரென முழுபடி டபபா

வெகுமோகப

ஆயாதவாண யெழுப்பிமெத்திகள்

மாயாதபோதி லாராயணக்கிகள்

ஆவேசநீருணா தபபொறிக் சிகா

பழிபாவம்

ஆயாபெண்ண திற மிட மைபா

|| போமாளாண குறிக்கமுத்திகள்

ஆசாரவீன விஜயதனத்தியா

உறவாமோ

காயாதபாலநெய் தபிராகுடத்தினை

ஏயாவெணா லெடு நதினை சசிகள்

காணாதவாறு குடிபகுமப்பொழு

தறலோடே

காரபோலுமேலி தலைபரிசிறிந்தொரு

போராபோல அசோதை மிடித்தடித்திட

காதோடுகாது கையிற்பிடி த்சுரு

தின்னிதூது

* விராகவன் - ஆசையிலலா சவன † விராயண பராயண-வீர அயண பராயணம், வீரவழியில் விருப்பம். ‡ செருவூர் திருப்போலூர், ஏகாசம் டேல் போர்வை. கோளம் - சந்தோஷம்.

வேயாலநேக விதப்பசுந்திரன்

பாயாமல்நீன அழைக்குமடகநன்

வீழுனமாம நெனப்படைத்தருள்

வயலூரா

வீணுள்கொடாத படைச்செருக்கினில்

சூர்மானவேலை விடுக்கும் அற்புத

வேலாவிராவிடில் தலத்துறை

பெருமானே. (கஉ௩)

தாவதனந்தன தாத்தன தானதனந்தன தாத்தன

தானதனந்தன தாத்தன தவதான.

351. மேகமெனுங்குழல் பாய்த்திரு கோக வகங்கொடு கோத்தனை

மேல்விழுகின்றப ராச்சினில்

உடைமோர

மேகலையுந்தனி போய்த்தனி யேரா னங்களு மாய்க்கயல்

வேல்விழியுங்குவி யாக்குரல்

மரில்நாடை

கோகிலமென்றெழ மேற்கனி வாயமுதுண்டு கைக்கனி

கூரவுடன்பிர யாகரல்

விமின்மழக்கிக்

கூழமுயங்கிவி டாப்த்திரு பாரதன வகனன் மேற்றுயில்

கூரினுமம்புய தட்டினை

மறவேனே

மோதரதுந்துமி யார்பயவி ராஷிவிலங்கலின் விட்டதில்

மூவுலகுந்தொழு தேத்திட

உறைவோனே

மூதிசைமுன்பொரு காற்றட மேருவையம்பினில் வீழ்த்திய

மோகன ட்சங்கரி வாழ்த்திட

மதியாமல்

ஆகமடிந்திட வேற்கொடு சூரனைவென்றடல் போய்த்தனி

யாநாமின்வென்றவ னாற்றிற

கிடுதேவர்

ஆதிபிரந்தலை காத்தர னா அநன்சிறை மீட்டவ

ஒளுலகங்குடி யேற்றிய

பெருமானே. (கஉ௪)

தான தன தனவி தான தன தன

தான தன தன தன தன தன.

352. மோதியிறுகிடை மேரு நெனவளபு

மோக முகையசைய

வந்துகாயம்

மோச மிடுமவர்கள் மாபை தனில்முழுதி
 மூடமென அறிவு கொண்டதானே
 காதி வருமியம் தூதர் கரி றுகொடு
 காவி லிறுகளனை வந்திழாடுத
 காவ லெனவிரைய வேராடி யுனதடிமை
 காண வருவதினி யெந்தகாளோ
 அந்நிறையவனு மாலு முயர்கடலை
 யாடு மரனுமிவர் ஒன்றதான
 ஆறி யமலைதிரி சூலி குமரிமக
 மாயி கெளரியுமை தந்தவாழ்வே
 சோதி நிலவுகதிர் வீச மதியின்மிசை
 தோய வளர்கிரியின் உந்திரீடு
 * சோலை செறிவுளனி ராவி நகரில்வளர்
 தோவை மயிலுலவு தம்பிரானே. (உருந்)

விநாயகமலை.

தனதனதானுதனதன தனதனதானுதனதன
 தனதனதானுதனதன தனதனதன.
 353. சரவண†சாதாரணமோதம கருணைய திதாரணமோதம
 சத்தனபாதாரணமோதம அமிராம
 தருணாதிராரணமோதம நிருபமல்வீராரணமோதம
 † சமதனவூராரணமோதம சததீச
 பரமசொ ரூபாரணமோதம சுரர்பதிபூபாரணமோதம
 பரிமளநீபாரணமோதம உமைகாளி
 பரவதிபாலாரணமோதம இகபரமூலாரணமோதம
 பவுருஷசீலாரணமோதம அருள்தாராய்
 இரவியுமாகாசபூமியும் விரவியதாளேறவானவ
 . ரெவர்களுமீடேற ஏழ்கடல் முறையோவென்

* “சோலை செறியியல் வாசுகரில் வளர்” என்றும். “சோலை செறியியல் வாசுகரில் வளர்” என்றும்பாடம். † சாதா-பிறந்தவனே. ‡ சமதனவூர்-திருப்போரூர்.

றிடர்படமாமேருபூதர மடிபடவேதாவிசார
 ரிகல்கெடமாவேகநீட்டில் வீடுவோனே
 *மரதத ஆகாரஆயனு மிரணிய ஆகாரவேதனும்
 †வகவெனுமாகாரகசனும் அடிபேண
 மலிலுறை வாழ்வேன்றாயக மலையுறைவேலாமக்தர
 வனசரராகாரமாகிய பெருமானே. (கஉசு)

திருச்செங்கோடு.

தந்தான தந்த தந்தான தந்த
 தாந்தான தந்த தனதான.
 354. அன்பாகவந்து நின்றாள்பணிந்து
 ஐம்பூதமொன்ற நினையாமல்
 அன்பாட்குந்து நஞ்சாழகண்க
 வம்போருகங்கள் முறைதானும்
 கொந்தேமிருந்து வண்டாடிநின்ற
 கொண்டாடுகின்ற குழலாரைக்
 கொண்டேநினைந்து மன்பேதுழின்று
 குன்றாழ்மலைந்து அகவேனோ
 மன்றாடித்த மைந்தாமிருந்த
 வம்பார்கடம்பை யணிவோனே
 வந்தேபணிந்து நின்றாழ்நங்கள்
 வன்பேசினந்து வடிவேலா
 சென்றோரிடங்கள் சுந்தாஎன்முன்பு
 செஞ்சேவல்கொண்டு வாவேனும்
 செஞ்சாவிசுஞ்ச மொன்றாய் வளர்ந்த
 செங்கோடமர்ந்த பெருமானே. (கஉ௮)

355. பந்தாடியங்கை நொந்தார்பரிந்து

பைந்தார்புணைந்த

குழல்மீதே

*மரதத ஆகாரம்-பச்சுமேனி. † வகவெனுமாகார-அக்வினியென்னும்உரு
 வத்தையுடைய. ‡இன்று - இல்லாமல், ஸ்மலைசல்-ஒருவழிப்படாதுநின்றல்.

பண்பார்சுரும்பு பண்பாடுகின்ற	
பங்கேருகங்கொள்	முகமீதே
மந்தாரமன்றல் சந்தாரமொன்றி	
வன்பாதகஞ்செய்	தனமீதே
மண்டாசைகொண்டு விண்டாவிரைந்து	
மங்காமலுன்றன்	அருள் தாராய்
கந்தா அரன்றன் மைந்தாவிளங்கு	
கன்றுமுகுந்தன்	மருகோனே
*கன்றா†விலங்க லொன்றாகண்ட	
கண்டா அரப்பை	மணவாளா
செந்தாதடர்ந்த கொந்தார் கடம்பு	
திண்டோள்நிரம்ப	அணிவோனே
திண்†கோடாங்க டீளெண்கோடுறங்கு	
செங்கோடமர்ந்த	பெருமானே. (கஉஅ)

356. வண்டார்மதங்க ஞண்டேமயங்கி	
வந்தாரு கொண்டல்	அதனோடும்
வண்காமனம்பு தன்கால்மடங்க	
வன்போர்மலைந்த	விழிவேலும்
கொண்டேவளைந்து தண்டார்தியங்க	
நின்றார்குரும்பை	முறைமேவிக்
கொந்தாரரும்பு நின்தாள்மறந்து	
குன்றமலுன்றன்	அருள் தாராய்
பண்டாழிசங்கு கொண்டாழிகங்கு	
பண்போனுகந்த	மருகோனே
பன்சாரவைந்து நண்போதுமன்பர்	
பங்காகிரின்ற	குமரேசா
செண்டாடியண்டர் கொண்டாடமன்றில்	
நின்றாடிசுந்தை	மகிழ்வாழ்வே

* கன்று - கோபித்து. † விலங்கல் ஒன்று ஆறு கண்ட - ஓர் மலையைய
வழிகண்ட. ‡ கோடாங்கள் - குமாங்குகள். § எண்கு - காடி. || கொண்டல் -
மேகம் போன்ற குழல்.

செஞ்சாலிமிஞ்சி மஞ்சாடுகின்ற

செங்கோடமர்ந்த

பெருமானே. (கஉ௭)

தனதன த்னதன தனதன தனதன

தந்தான தந்த

தனதான

357. கரையற வுருகுதல் தருகயல் விழியினர்

கண்டானசெஞ்சொல்

மடமாதர்

கலவியில் முழுகிய நெறியினி லறிவுக

லங்காம யங்கும

வினையேனும

உரையையும் அறிவையும் உயிரையும் உணர்வையும்

உன்பாத கஞ்ச

மலர்மீதே

உறவொடு புனைதர நினைதரு மடியரொ

டொன்றுக என்று

பெறுவேனே

வரையிரு துணிபட வளைபடு சுரர்குடி

வந்தேற இந்நர

புரிவாழ

மதவித கஐரத துரகத பத்தியின்

வன்சேனை மங்க

முதுநீன்

திரைமலி சலநிதி முறையிட நிச்சரர்

திண்டாட வென்ற

கதிர்வேலா

செகதல் நிழுகெட வினைவன வயலணி

செங்கோடமர்ந்த

பெருமானே. (கஉ௮)

தான்தன தானதந்த தான்தன தானதந்த

தானதன தானதந்த

தனதான.

358. சாலநெடு நாள் மடந்தை காயமதி லேயலைந்து

சாமளவ தாகவந்து

புனிமீதே

சாதகமுமானபின்பு சீறியழு தேகிடந்து

தாரணியி லேதவழ்ந்து

வினையாடிப்

பாலனென வேமொழிந்து பாசுமொழி மாதர்தங்கள்

பாரதன மீதனைந்து

பொருள்தேடிப்

பார்மிசையி லேயுழன்று பாழ்நரகெய் தாமலொன்று

பாதமலர் சேச அன்பு

தருவாவே

ஆலமழு தாகவுண்ட ஆறுசடை நா தர்திங்கள்

கூடரவு புணர் தந்த

முருகோனே

ஆனைமடு வாயிலன்று சூலமென வோலமென்ற

ஆதிமுதல் நாரணன் றன்

மருகோனே

கோலமலர் வாயியெங்கு மேவுபுனம் வாழ்மடந்தை

கோவையமு தூறலுண்ட

குமரேசா

சுடிவா) சூரடங்க மாளவடி வேலெறிந்த

*கோடைநகர் வாழ்வந்த

பெருமானே, (கருக

தூண் துந் தூயினை தூனித் தூனாடி

தூரணித் தூரணிகள் தூரணித் தூரணிகள்

த | ன் துந் து | ன் துந் து | ன் துந் து | ன் துந்

தானதந தானதவி தாவிதந் தானதவி

தானதந் தானதன தானதந் தானதன

தாவதந் தானதன தானதந் தானதன

தந்தகாந

359. நிலமஞ் சா னகுழல் மாலைவன் டோடுகதி

நீடுபந் தாடுவிழி யார்! னிங் கானநதை

நீலபொன் சட்டி நடத லை யின் தோ டைசட்டி

நீள்முகந தாடலையி னொர்மொழிந தாடமொழி

நேர்க்கை நம் புகழ்பட லானக்கந் தாரர்புய

நேர் அணங்குகளாகியே யோர்சிறு தார்மலையி ண்ணுபோல

நீளிபங் கோடுநிர் தேனிநந் தா ரமுறை

நீடலங் காரசுர மேடா டைந தார்மருவி

நீள மணஞ்சாறுபொழி பாவளமே பாதனை ||
 உதிர்த்துநீரினம் உதிர்த்துநீரினம்

தனலவையா மே. வியநல கோமதுனா கரநிறை

நேசுந தூணிமலை காமபணி டாரமுதை
நேசும் பிரதரின நாலொளிர்ந்தகனாயயிர்

பொதுநலத் துறைமுகம், பாளையங்கோட்டை, கரையோரம்

சா. து.பெ.பா.வி. க. தொ.க.க.ப.வி. பா.வி.த.க. கிரு.ச.ச.வி.
கா.சி.வி.ம். போ.வி.வி. வே.ந.ந். கா.வி.வி.

தமிழ்நாட்டின் பழங்கால வரலாறு

* கோட்டை நகர் - திருச்செங்கோடு. † கந்தாரர்-கந்தாரர்-சுழந்தையாடையார். ‡ சுணங்குரு-தேமல். § ஆவி-வாசின. ¶ கிளை-மூங்கில்.

* சாறு பொழி மாவளம் எனப்பிரிக்க வளம் - வள்ளம், கின்னம்
| நீலவண்டு - நீலோற்பலக்கிணை. ‡ அங்காரம் - ஆங்காரம், § ஆசை உயிர்
|| மம்பை - திக்குகள் உயிர்ப்பமின்னும் மின்னல்போன்ற இடையையுடைய
|| வர்கள் - || மம்பை - மின்னல், ¶ அம் சாலு - அழகு நிறைந்த 0 பொன
தோகை அமை பரவுதம் - டொன் சரிகையிட்ட முன்தாணையமைந்த புடவை
|| மாரிதம் - புடவை."

சாதிசந் தானெகின மார்பரந் தோகையென
தானெழுந் கோலவில் மாதரின் பார்கலவி
தாவுகொண் டேகலிய நோய்கள்கொண் டேபிறவி
கானடைந் தாழுமடியேனிடஞ்சாலுவினை யஞ்சியோடத்
தார்கடம் பாடுகழல் பாதசெந் தாமரைகள்
தாழ்பெரும் பாதைவழி யேபடிந் தேவருரு
தாபம்விண் டேயமுத வாரியுண் டேபசிகள்
தாபமுந் தீரதுகிர் போல்நிறந் காழ்கொளுந்
சாரவுஞ் சோதிமுரு காவெனுந் காதல்கொடு
தானிருந் கோதக்இரு ள்வோரகம் பேறுபெற விஞ்சைதாராய்
சூலிபெந் தாய்கவுரி.மோகசுந் காரிகுழை
தோடுகொண் டாடுசிவ காமகந் தாரிநல
‡தூளணைந் தானிரிந் வரணியந் காளித்கலை
தோகைசெந் தாமரையின் மாதூநின் நேதுதிசெய்
தூயஅம் பாகழைகொள் தோளிபங் காளக்ருபை
தோய்பரன் சேயெனவு மேபெரும் பார்புகழும் விந்தையோனே
சூரசந் கரகரர் லோகபங்கா அறுவர்
தோகைமைந் தாகுமர வேள்கடப் பாரதொடை
தோளகண்டா || பரம தேசிகந் தா அமரர்
தோகைபங் காளனவெ தாகமஞ் சூழ்சுருதி
தோதகம் பாடமலை யேழுதுண் டாயெழுவர்
சோடுகொண் டாறிவா வேலெறிந் தேநடன முங்கொள்வேலா
மாலியன் || பாறவொரு டஆடகன் சாகமிரு
வாலியும்**பாழிமர மோடு††கும் பாகனனும்
ஆழியுந் கோரவலி ராவணன் பாறவிடும்
‡‡ஆசுகன் கோலமுகி லோனுகந் தோதிடையர்
மாதுடன் கூடிவினை யாடுதம் போகதிரு
மார்பகன் §§ காணமுடி யோனணங் கானமதி பொன்னுமானை
மார்புடன் கோடுதன பாரமுஞ் சேரஇடை
வார்துவண் டாடமுது மோடுகந் தீரரசு

* இரு - பெருமை பொருந்திய † ஓர் - ஒப்பற்ற. ‡ தூள் விபூதி
§ கலை தோகை-சாஸ்வதி - பரமதேசிக அந்தா எனப்பிரிக்க || பாற-கெட
|| ஆடகன் - இரணியன், ** பாழி - பருத்த, வலிய, †† கும்பானன் - கும்ப
கர்ணன். ‡‡ ஆசுகன் - அம்பையுடையவன், §§ காணம் - பொன்.

வாயிதங் கோதிமணி நூபுரம் பாடமண
வாசைகொண் டாடுமபி லானினுங் காகுறவர்
மாதுபங் காமறைகு லாவுசெங் கோடைநகர்
வாழ்வந் தாய் கரிய மாலயன் தேவர்புகழ் தம்பிரானே. (௧௩௨)

தானத்த தான தந்த தானத்த தான தந்த
தானத்த தான தந்த தனதான.

360. வாசித்த நூல்ந தங்கள் பேசிக்கெ டாத விந்து
வாய்மைபர நாச மென்ன நினைபுக
மாசிக்க பால மன்றில் நாசிக்கு னோடு கின்ற
வாய்ப்பி ரா வ னென்ற மடைமாறி
*யோசித்த யா நு டமைய பேசிக் த நுந லைந்து
மோடிந்து வார மென்று முயிர்போக
யோதய மாதிகொண்டு மோடிப் ப னா டாண்டு
லோகத்தில் மாய்வு தென் றும ஒழியாதோ
வீரப்ப யோதி னுஞ்ச லேதக்கு லா லனஞ்ச
மேலிட்ட சூரிக் கிந்த கதிரவேலா
வீரப்ப தா டா னஞ்ச பா ணத்தி னை யங்கி
வேடி ரசி கா லி லன்று விழுமோனே
க சிபடி கா வொ னுநக ட மாமற்சி கா அ நிர்த
ட ட னப்பு ரா ரி தந்த சிறியோனே
தோழிப்ப கா கை பெண் டோலக்கு மா ர கண்ட
கோண க்குள் வாழ வந்த பெருமானே (௧௩௩.)

தனத்தந் தானன தனத்தந் தானன
தனத்தந் தானன தனதான.

361. கலக்குங் கோநற வடிக்குள் சீரிய
கருப்பஞ் சாறெனு மொழியாலே
கருத்தும் பார்வையு முருக்குந் பானிகள்
கடைக்கண் பார்வையில் அழியாதே

* யோசித்து - கூட்டி. † மாமன் சகா அநிந்த - மாமனாகிய தக்கனது
சீலையை யநிந்த. ‡ கூடப் புரம் - எளிய திரிபுரம்.

விலங்கும் போதக மெனக்கென் றேமொற
 விருப்பஞ் சாலவு முடையோனான்
 வினைக்கொண் டேமன நிலைக்குந் தீமையை
 விடற்கஞ் றேலென அந்நீர்வாயே
 அலைக்குந் தானவர் குலத்தின் சேனையை
 அறுங்குங் கரிய வடிவோலா
 அழைத்துன் சீரிய நழற்கெந் தாடரை
 யடுக்கும் போதகம் உடையோராம்
 சிலர்ந்கன் றேருதி யளிக்குந் தேசிக
 திருச்செவ் கோடுரை வயலூர
 திதிக்கும் பாபாவையின் மதிப்புந் டாசிய
 திருச்செவ் கோடுறை பெருபாளே (நக. ௨)

தந்த தாத்தத் தனத்தத் தாத்த
 தந்த தாத்தத் தனத்தத் தாத்த
 தந்த தாத்தத் தனத்தத் தாத்த கனதான.

362. அஞ்ஞ கோட்டிற் சுழற்சண் டாட்டிற்
 கொங்கை நோக்கப் பலர்க்குங் காட்டிற்
 கொண்ட னாப்பித் துலக்கஞ் சீர்த்துத் திரிமானுர்
 *தொண்டை வாய்ப்பொற் கருப்பஞ் சாற்றைத்
 தந்து சேர்க்குந் கலக்குந் தாத்தத்
 துன்ப வாழ்க்கைத் தொழிற்பண் டாட்டத் துழலாதே
 கஞ்சப் வாய்த்திட்டவர்க்குங் கூட்டிற்
 நன்றி வேய்த்திட்டவர்க்குங் கூற்றைத்
 கன்றி மாய்த்தி டவர்க்குந் தோற்றத் கிடையாந்
 தாநி லேட்டுப் பொருட்கொண் டாட்டத்
 தின்ப வாக்யத் தென்க்குந் தேட்கத்
 தந்தி நாத்தத் திருக்கண் டாத்தப் பெறுவோனே
 வஞ்ச மாய்ப்புக் கொள்குஞ் குற்றைத்
 துண் டுரப்பொட் டெழச்சென் றோட்டிப்
 பண்டு வாட்குந் கவிக்குந் தோட்கொத் துடையோனே
 வண்டு பாட்டுந் திசைக்குந் தோட்டத்
 தன்கு ராப்பொற் புறக்கும் பேற்றித்
 தொண்டர் கூட்டத் திருக்குந் தோற்றத் தினையோனே

கொஞ்ச வார்த்தைத் திவித்தண் சேற்கட்
 குன்ற வேட்டிச் சிபைக்கண் காட்டித்
 கொண்டு வேட்டுப் புனப்பைங் காட்டிற் புணர்வோனே
 கொங்கு லாத்தித் தழைக்குங் காப்பொற்,
 கொண்ட லார்த்துச் சிறக்குங் காட்சித்
 கொங்கு நாட்டுத் திருச்செங் கோட்டுப் பெருமானே.()

தந்தத் தனத்தந் தாத்தன தந்தத் தனத்தந் தாத்தன
 தந்தத் தனத்தந் தாத்தன தனதான.

363. மந்தக் கடைக்கண் காட்டுவர் கந்தக் குழற்பின் காட்டுவர்
 மஞ்சட் பிணிப்பொன் காட்டுவர் அநுராக
 வஞ்சத் திரக்கங் காட்டுவர் நெஞ்சிற் பொருத்தங் காட்டுவர்
 வண்பற் றிருப்புங் காட்டுவர் தனபார
 சந்தப் பொருப்புங் காட்டுவர் உந்திச் சுழிப்புங் காட்டுவர்
 சங்கக் கழுத்துங் காட்டுவர் விரகாலே
 சண்டைப்பிணக்குங்காட்டுவர்பண்டிடொடுக்கங்காட்டுவர்
 தங்கட் கிரக்கங் காட்டுவ தொழிவேனே
 பந்தித் தெருக்கந் தோட்டினை யிந்துச் சடைக்கண் சூட்டுமை
 பங்கிற் றகப்பன் தாட்டொழு குருநாதா
 பைம்பொற்பதக்கம்பூட்டிய அன்பற்கெதிர்க்குங்கூட்டவர்
 பங்கப் படச்சென் றோட்டிய வயலூரா
 கொந்திற் புனத்தின் பாட்டிய லந்தக் குறப்பெண் டாட்டொடு
 குப்பிட் டிடக்கொண் டாட்டமொ டணவோனே
 குன்றிற் கடப்பந் தோட்டவர் மன்றற் பரசித்தங்கோட்டிய
 கொங்கிற் றிருச்செங் கோட்டுறை பெருமானே. (கடக)

தனந்தாத் தனந்தாத் தனந்தாத் தனந்தாத்
 தனந்தாத் தனத்தந் தனதான.

364. இடம்பார்த் திடம்பார்த் திதங்கேட் டிரந்தேற்
 நிணங்காப் பசிப்பொங் கனல்முழ்கி

இறுங்காற் கிறுங்காற் கிறும்பார்க் குருந்தோர்க்
 கிறங்கார்க் கியற்றண் டமிழ்நு ளின்
 உடம்பாட் டென்பாட் டியம்பாத் தயங்காத்
 துளங்காத் திடப்பின் களிபாடி.
 ஒதுங்காப் பொதுங்காப் பதுங்காப் பிகுன்றேத்
 துறும்பாற் குணக்கன் டிறலாமோ
 *கடந்தோற் கடந்தோற் றறிந்தாட் குருந்தாட்
 கணைந்தாட் கணித்திண் புயமீனாய்
 † கரும்போற் கரும்போர்க் குளங்காட் டிகண்டேத்
 துசெங்கோட் டிலிற்கும் கதிர்வேலா
 அடைந்தோர்க் குணந்தோர்க் களிந்தோர்க் கடைந்தோர்க்
 கவிழ்ந்தோர்க் குணற்கொன் றிலதாதி
 அலைத்தோர்க் குலைந்தோர்க் கினைந்தோர்க் கலந்தோர்க்
 கறிந்தோர்க் கனிக்கும் பெருமானே. (௧௩௭)

தான தான தனத்தந் தான தான தனத்தந்
 தான தான தனத்தந் தனதான.
 365. கோவை வாயி தழுக்குந் தாக போக மலிக்குங்
 கோதை மாதர் முகைக்குங் குறியாலும்
 கோல மாலை வளைக்குந் தோளி னாலு மணத்தந்
 கோதி வாரி முடிக்குந் குழலாலும்
 ஆவி கோடி யலிக்குந் சேவி னாலு மயக்குன்
 டாசை யாயி னுறித்தந் தளராதே
 ஆகி லாத மறைக்குந் தேடொ ண்தொ ருவர்க்கொன்
 ருடல் தாள்க னெனக்கின் றருள்வாயே
 சேவி லேறு நிருத்தன் தோகை பாக னலிக்குந்
 த்யாக சீல குணத்தன் திருமாலும்
 தேடொ ணுத பதத்தன் தீதி லாத மனத்தன்
 தேயு வான நிறத்தன் புதல்வோனே
 காவி டாத திருச்செங் கோடுநாடு தனக்குந்
 காவி சூழ்வ யலிக்கும் பரியமானாய்

* கடம் தோல் கடம் தோற்று - மதயானை காட்டில் எதிர்ப்படல் † கரும்
 போற்கு அரும்போர்க்குளங்காட்டி - மன்மதனுக்கு அரியபேராக வெற்றிக்
 கண் காட்டிய பரமசிவன்.

காதி மோதி யெதிர்க்குஞ் சூர தீரர் ப்ரமிக்குங்

கால னுடல் தவிர்க்கும்

பெருமானே. (௧௩௮)

தனத்தந் தான தானன தனத்தந் தான தானன

தனத்தந் தான தானன தனதான.

366. வருத்தங் காண நாடிய குணத்தன் பான மாதரு

மயக்கம் பூண மோதிய

திரமீதே

மலக்கங் கூடி யேயின வுபிர்க்குஞ் சேத மாகிய

மரிக்கும் பேர்க ளோடுற

வணியாதே

பெருத்தும் பாவ நீடிய மலத்தின் திமை கூடிய

பிறப்புந் தீர வேயுன

திருதாளே

பெருத்தந் தாள வேயுயர் சுவர்க்கஞ் சேர வேயருள்

பெலத்தின் கூர்மை யானது

மொழிவாயே

இரத்தம் பாய மேனிக ஞரத்துஞ் சாடி. வெல்கொடு

எதிர்த்துஞ் சூரர் மாளவெ

பொருமவேலா

இசைக்குந் தாள மேளமெ தனத்தந் தான தானன

எனத்தின் கூரி கோடிகள்

புடைகுழத்

திருத்தன் பாக வேயொரு மயிற்கொண் டாடி யேபுகழ்

செழித்தன் பாக வீறிய

பெருவாழ்வே

திரட்சங் கோடை வானிகள் மிகுத்துங் காவி சூழ்தரு

திருச்செங் கோடு மேவிய

பெருமானே. (௧௩௯)

தந்த னத்தத் தந்த னத்தத் தந்த னத்தத் தந்த னத்தத்

தந்த னத்தத் தந்த னத்தத் தனதான.

367. பொன்றலைப்பொய்க்கும்பிறப்பைத்தும்புறுத்திட்டி ன்னுக்கம்

புந்தி யிற்சந் துங்கி றிக்கைக்

கறியாமே

பொங்கி முக்கிச் சங்கை பற்றிச் சிங்கி யொத்தச் சங்க டத்துப்

பண்பு டைத்துக் கஞ்ச மைக்கட்

கொடியார்மேல்

துன்று மிச்சைப் பண்ட னுக்குப் பண்ப ளித்துச் சம்பர் மித்துத்

தும்பி பட்சிக் கும்பர் சச்செய்ப்

பதிமீதே

தொண்டு பட்டுத் தெண்டனிட்டுக்கண்டுபற்றத்தண்டைவர்க்கத்

துங்க ரத்தப் பங்க யத்தைத்

தருவாயே

குன்றெடுத்துப் பந்த டித்துக் கண்சி வத்துச் சங்க ரித்துக்
 கொண்ட லொத்திட் டிந்தா னுக்கிச் சுரலோகா
 கொம்பு குத்திச் சம்ப முத்தித் திண்ட லத்திற் றண்டு வெற்பை
 கொண்ட முத்திச் சண்டை யிட்டுப் பொருமவேழம்
 சென்று ரித்துச் சந்த ரிக்கச் சந்த விர்த்துக் கண்ட கித்துச்
 சிந்தை யுட்பற் றின்றி நித்தக் கனிகுடும்
 செண்ப கத்துச் சம்பு வுக்குத் தொம்ப தத்துப் பண்புரைத்துச்
 ||செங்கு வட்டிற் றங்கு சொக்கப் பெருமானே. (கச௦)

தான தான தான தான தான தானத் தன தான.
 368. || ஏறு னுலே நீறாய் மாயா றேவோ வாகக் கணையாலே
 ஏயா வேயா மாயா வேயா லீமே லோசைத் துளையாலே
 மாறு யூறு நீறாய் மாலாய் வாடா மாணக் கழியாதே
 வாராய் பாராய் சேரா யானுல் வாடா நீபத் தொடைநாராய்
 சீறா வீறா ஈரேழ் பார்பூழ் சீரார் தோகைக் குமோசா
 தேவா சாவா மூவா நாநா நிரா கோடைப் பதியோனே
 வேறாய் மாறு யாறு மாகுர் வேர்போய் வீழப் பொருதோனே
 வேதா போதா வேலா பாலா வீரா வீரப் பெருமானே. (கசக)

தான தந்த தனத்த தந்த தன தான.
 369. நூல் மெங்கும் வளைத்தறற்று நடலாலே
 நாளும் வஞ்சி யருந்துரைக்கும் வசையாலே
 ஆல முந்து மதித்தழற்கும் அழியாதே
 ஆறறிண்டு புயத்தணைக்க வருவாயே
 கோல் மொன்று குறத்தியைத்த முவுமார்பா
 கோடை யம்ப தியுற்றுநிற்கு மயில்வீரா
 கால னஞ்ச வரைத்துனைத்து முதீவானேர்
 கால்வி லங்கு களைத்தறித்த பெருமானே. (கசஉ)

* சம்பு - சம்பங்கோரை. † திண் தலத்தில் எனப்பிரிக்க. ‡ பண் புண
 ர்த்தித் தென்றிலைக்குட்டங்கு சொக்கப்பெருமானே என்றும்பாடம். || செங்
 குவடி என்பது திருச்செங்கோடி. || ஏறு ஆனலே - இடபமும், பசுவும் கலத்
 தால். றேவோ வ வாகம் கணையாலே-மன்மதன் ஏவுகின்ற புஷ்பபாணத்தாலும்

தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன தனதான.

370. தோழமை கொண்டுசு லஞ்செய் குண்டர்கள்

ஒதிய நன்றிம றந்த குண்டர்கள்

பூழ்விர தங்கன்க டிந்த குண்டர்கள் பெரியோரைத்

தூஷண நின்றைப கர்ந்த குண்டர்கள்

ஈவது கண்டுத கைந்த குண்டர்கள்

பூளுற வென்பதொ ழிந்த குண்டர்கள் தொலையா மல்

வாழநி னைந்துவ ருந்து குண்டர்கள்

நீதிய றங்கள்கி தைந்த குண்டர்கள்

மானவ கந்தைமி ருந்த குண்டர்கள் வலையாலே

மரையில் நின்னு வ ருந்து குண்டர்கள்

தேவர்கள் † சொங்கன்க வர்ந்த குண்டர்கள்

வாதைந மன்றன்வ ருந்தி டிங்குழி விழுவாரே

ஏழு மரங்களும் வன்கு ரங்கெனும்

வாலியு மம்பர மும்ப ரம்பரை

ராவண னுஞ்சது ரங்க லங்கையு மடையேமுன்

ஈடழி யும்படி சந்தர னுஞ்சிவ

சூரிய னுஞ்சர ரும்ப தம்பெற

ராம சரந்தொடு புங்க வன்திரு மருகேநீனே

கோழிசி லம்பந லம்ப யின்றக

லாப நடஞ்செய மஞ்ச தங்கிய

கேர்புர மெங்கும்வி ளங்கு மங்கல வயலுரா

கோமள அண்டர்கள் தொண்டர் மண்டலர்

வேல னெனும்பெய ரன்பு டன்புகழ்

கோடை யெனும்பதி வந்த இந்திரர் பெருமாளே. கசந

தானத் தானத் தானத் தானத்
தானத் தானத் தனதான.

371. தோடப் பாமற் றேய்தப் பாணிச்

சூழ்துற் றூர்அற்

றழுவாருந்

தூரப் போகக் கோரப் பாரச்

சூலப் பாசச்

சமனாரும்

பாடைக் கூடத் தீயிற் றேறிப் :

பாழ்ப்பட் டேபட்

டழியாதே

பாசத் தேலைத் தேகற் றூர்ஹொற்

பாதத் தேவைத்

ஹுள்வாயே

ஆடற் றூர்கெட் டோடத் *தோயத்

தாரச் சேறிப்

பொருமலேலா

ஆலைச் சேலைக் காணிற் றேனுக்

காரத் தாரைத்

தருமவீரா

† கூடற் பாடிச் கோவைப் பாவைக்

கூடிப் பாடித்

திரிவோனே

கோலச் சாலிச் சோலைச் சிலக்

கோடைத் தேவப்

பெருமானே. (கசச)

தான தானன தத்தன தத்தன

தான தானன தத்தன தத்தன

தான தானன தத்தன தத்தன தனதான.

372. ஆல காலம டப்பைம டப்பியர்

சர வாளற வெற்றும்வி ழிச்சியர்

யாவ ராயினும் ரத்திய மைப்பவர்

தெருவூடே

ஆடி யாடிந டப்பதொர் பிச்சியர்

பேசி யாசைகொ டெத்தும் றுட்டிகள்

ஆசை வீசிய ணைக்குழு கைச்சியர்

பலருடே

மாலை யோதிவி ரித்துழு டிப்பவர்

சேலை தாழறெ கிழ்த்தரை சுற்றிகள்

வாசம் வீசும ணத்திலி னுக்கிகள்

உறவாலே

* தோயம் - சழுத்தியம் † கூடல்பாடி-மதுரைநகர்.

மாயை யுதினி முத்திரி நுத்திரி

காம போகவினைக்குரு ணைப்பனி

வாழ்வி லா தும லச்சன னத்தினில்

உழலவேனோ

மேலை வானொரு ரைத்தத சற்கொரு

பால னாகிய தித்தொர்மு ள்க்கொரு

வேள்வி காவல்ந டத்திய கற்குரு

அடியாலே

மேவி யேமிதி லைச்சில செழும்பின்

மாது தோள் தழு விப்பதி டுக்கிட

வேறு தாயட விக்குள் விடுத தீ

னவனோடே

ஞால மாகொடு டுகநா னத்தினில்

யாழா லாவிட டுகவே லாப டா

ஞா லாவண ணைச்செரு ளிந்தா ன

மருகோனே

ஞான தேசிக சற்குரு உத்தம

வேல வானொரு னைப்பதி ளித்த

|| நாகமாமலை செ டிறபெற ிற்பகொ

பெருமாளே ()

தானதனத் தனநான தானதனத் தனநான

373. காலனிடத தனுநாதே நாகினிநிற்

பிறவாதே

சில அகத் தியனா ன தேவமுறைத

தருவாயே

மாலானுக் கரியானே மாதவைய

பிரியானே

நாலுமறைப பெருநாளே நாகவிப பெருபாளே(கசக)

தத்த தாத்தத் தத்த தாத்தத்

தத்த தாத்தத் தனநான

374. அத்த வேட்கைப் பற்றி நோக்கத்

தத்தை மார்க்குத்

தமரரயன்

பற்றுக ட்டத் திற்ப ராக்குந்

றசக தோட்பந்

றியவோடுந்

* தசரதற்கொரு என்பது, தசரத்கொரு எனமருவிற்று +அ-கற்கு-உருஅடியாலே-மேவி - (அகல்கையாகிய) அந்தக்கல்லைத் திருவடியினால் (மிதித்துப் பழைய) உருவுறச்செய்தது. ஸ்சிலைசெற்ற-விலைமுறித்து. ஸ்பீனவன்-பின்னவன், தம்பியாகிய வக்கமன், || நாகமாமலை திருச்செங்கோடு.

சித்த மீட்டுப் பொய்த்த வாழ்க்கைச்
சின்ன நிக்கித்

திணிதாய

சித்த வரர்குப் பெற்று வாழ்த்திச்
செர்ரை சாதந்ப்

பெறுவேனே

நெர்த்து துற்றுபு பத்து நாட்டச்
கொற்ற வேத்துக்

கரைய

*சூட்டு டர்த்தச் டர்ப்ப நோநாந்
செர்ந வேற்கைந்

குமரோரா

தத்வ நாற்பத் தெட்டு நாற்பத்
தெட்டு போற்றுத்

கிடமேவுந்

நர்க்க நாந்ந தக்க பார்க்க
புத்ய வாய்ப்பு

பெருமானே. (கௌ)

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன தத்தன

375. பத்தர்க ணபரிய நிர்ந்தந டுத்திடு
பக்தி நடத்திய

குகபூர்வ

†பப்சிம தக்திண வத்தா திக்குள
பத்தர்க வந்தித்

மெனவோதும்

சித்தக வித்துவ சத்தமி குத்ததி
நுபபுக ஹைச்சிநி

தடியேனும்

செப்பெண வைந்நாடி கிழாடி வத்தெரி
சித்தவ வகாச

மறவேனே

கத்திய தத்தைக னேத்துவி முத்திநி
நந்தவ ணிட்டெடலி

தினகாவல்

கற்றகு நத்திடு தத்தக பத்தகடி
நட்டிய னேத்துப

விருதேனா

பத்தியை பெருக்கி டத்தி வில வைத்தத
பபபணு பெப்டிட

மறைவாபின்

தத்தவ தற்பா முற்றமு நாந்திய
பபப கிச்சா

பெருமானே. (கௌ)

* குத்துடாந்-சேவற்கொடியைக் கையிலுடையவனே. † டர்ப்பகோத்
திரம்-நாக மலை. ‡ காத்திரம் - மலை. ‡ பச்சிமம் - டேற்கு.

தத்ததன தான தத்ததன தான
தத்ததன தான தனதான.

376. *புற்புதமே னா அற்பநிலை யாத

பொய்க்குடி லு லாவு.

மனையாளும்

புத்திரரும் வீடு மித்திரரு மான

புத்திசலி யாத

பெருவாழ்வு

நிற்பதொரு கோடி கற்பமென மாப

நீட்டையுடன் வாழு

மடியோவ்யான்

மித்தநினை தூவரில் வைத்ததொரு காதல்

நிற்கும்வகை யோத

நனைவாயே

சற்பகிரி நாத முத்தமிழ்வி நோத

சக்ரகதை பாணி

மருகோனே

தர்க்கசமண் மூகர் மிக்ககழு வேற

வைத்தவொரு காழி

மறையோனே

கற்புவழு வாது வெற்படியின் மேவு

கற்றைமற வானார்

கொடிகோலே

கைத்தலுச ரேசர் மொய்த்தருல் கால

கற்பதரு நாடர்

பெருமானே. (கசக)

தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத் தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத்
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத் தனதான.

377. பொற்சித்தரப் பச்சைப் பட்டுக் கச்சிட்டுக் கட்டிப் பத்மப்

புட்பத்துக் கொப்பக் கற்பித்

தினேனோர்கள்

புட்பட்டுச் செப்பத் துப்பற் கொத்தப்பொற் றித்தத்திட்பப்

பொற்றிற் †பெற் றுகர்ச சக்ரத்

தனமானார்

கற்சித்தர் சுத்தப் பொய்ப்பித் தத்திற்புக் கிட்டப் பட்டுக்

கைக்குத்திட் டிட்டுச் சுற்றித்

திரியாமல்

சுற்றுற்றுச் சித்திக் கைக்குச் சித்திப்பப் பசுதத் திற்சொற்

சுற்றித்தொப் பித்துக் கொற்றக்

கழல்தாராய்

குற்சித்துக் கொட்டுக் கொட்டுத் துக்கர்சத் துக்குக் குக்குக்

குக்குக்குக் குக்குக் குக்குக்

கெனமானார்

* புற்புதம்-நாக்குமிழி. † பெற்றுச்சு-பெற்றுகர்.

குட்சிக்குப் பகஷிக் கைக்குக் ககஷத்திற் பட்டாத் தத்தக்
கொட்டிச்சட்டித் தகஷக் கீர்க்குக் குடதாரி
சற்சித்துத் தொற்புத் திப்பட் சத்தர்க்கொப் பித்தட் சத்துத்
சத்தத்துத் சத்திக் கொச்சைப் பதிவாழ்வோ
ககஷப்பற் றுக்கொப் பத்திற் ற்செற்பற்றை ிறெற்றிட்டுச்சச்
† சர்ப்பப்பொற் றைக்குட் சொக்கப் பெருமானே.()

நன்ன தனநன தனதன தனதன
நன்ன தனதன தனநன தனதன
நன்ன தனதன தனதன தனதன. நனதான.

378. கொடிய மறவியு மவனறு கடகமு
மடிய வொருதின மிருபதம் வழிபடு
குதலை யடியவ னினதருள்கொடுபொரும் அமர்காணக்
குறவர் மகன்புணர் புயகிரி சமுதமும்
அறுமு கழும்வெகு நயனமும் ரவியுமிற்
கொடியு மகிலமும் வெளிபட இருதிசை மிருநாலும்
படியு நெடியன எழுபுண ரியுமுது
‡திகிரி திகிரியும் வருகென வருதகு
பவுரி வருமொரு மரகத துரகத மிசையேறிப்
பறைய அடியவ ருடனினை யவர்கனா
மிருபு டையுமிரு தமிழ்கொடு மவறகொடு
பறவ ி வருமதி லருணைரி கொருவினா அரவேனும
சுடில தரவிட தரபணி தரநா
பரசு தரசுகி தரசுகி தரவித
தமரு கமிருக தரவனி தரசிர தரபாரத்
தாலரி தரதனு தரவெகு முதகுல
தடினி தரசுவ கதகுண தர பணி
சமில் விதரனா தருபுர சுகிதரு மயில்வாழ்வோ
நெடிய வுடனுரு இருமொழி நிலமொழி
எயிறு சுழல்விழி தழுவெழ எழுகிரி
நெரிய அதிர்குரல் புகையெழ இடியெழ நெடுவானும்

* கொக்கரி-கொக்கரி-கூவுதலுடைய. † செற்றிட்ட உச்ச எண்பிரிக்
† சர்ப்பப்பொற்றை-நாகமலை. ‡ திகிரிதிகிரி-சக்கரவாளசிரி. § வரும் அதில்-
வந்தது போல பபணியில்-நாகமலையிலிருப்போனே.

நிலனும் வெருவர வருநிசி சரர்தள
நிலை சகலமு மடியவொர் படைதொடு
நிருப குருபர சுரபதி பரனிய பெருமானே. (௧௫௧)

கொ ல் லி ம லே .

தையதன தானந்த தையதன தானந்த
தையதன தானந்த தனதான.

379. தொல்லைமுதல் தானென்று *மெல்லியிரு பேதங்கள்
சொல்லு †குண மூவந்த மெனவாசித்
துய்யசதுர் வேதங்கள் வெய்யபுல னோரைந்து
தொய்யுபொரு ளாறங்க மெனமேவும்
பல்லபல நாதங்கள் அல்கபச பாசங்கள்
பல்குதமிழ் தானென்றி யிசையாசிப்
பல்லுயிரு மாயந்த மில்ல ரொரு பாநந்த
பௌவமுற வேநின்ற தருள்வாயே
கல்லுருக வேயின்கண் அல்லல்படு †கோவம்பு
கல்வருக வேநின்று §குழலு துங்
கையன்மிசை யேறும்பன் நொய்யசடை யோனெந்தை
கைதொழமெய் ஞானஞ்சொல் கதிர்வேலா
கொல்லைமிசை வாழ்கின்ற வள்ளிபுன மேசென்று
கொள்ளைகொளு மாரன்கை யலறாலை
கொய்துதழை யேகொண்டு செல்லு || மழ வாகந்த
கொல்லிமலை மேனின்ற பெருமானே. (௧௫௨)

தத்த தன்ன தைய தத்த தன்ன தைய
தத்த தன்ன தைய தனதான.

380. கட்ட மன்னு மன்னல் கொட்டி பண்ணு மைவர்
கட்டு மன்னு மில்லம் இதுவேனென்க

*மெல்லி இருபேதங்கள் - சிவம் சத்தி இரண்டு. †குணம் மூவந்தம் - இரா
சத, தாமத, சாத்துவீசம் என்னும் முக்குணமும், அவற்றையுடைய திரிமூர்த்
களும். †கோ அம் புகல் வருக. பசுக்கள் அழகிய புகுமிடம் வந்துபோ. §குழ
லாதும் கையன் மிசை ஏறு உம்பன் - விஷ்ணுவாகிய ரிக்ஷபாகனத்தைப்புகு
யபரமசிவன். || மழவன் - இளையோன்.

கற்ற * விஞ்ஞைஞ சொல்லி யுற்ற வெண்மை யுள்ளு
கக்க எண்ணி முல்லை நகைமாதர்
இட்ட மெந்நு னல்ல கொட்டி யந்நு னல்கி
யிட்டு பொன்னை யில்லை யெனஏகி
எத்து பொய்ம்மை யுள்ள லுற்று நின்மை யுள்ளி
யெற்று மிங்நு னைவ தியல்போதான்
முட்ட வுண்மை சொல்லு செட்டி தின்மை கொள்ள
முட்ட நன்மை விள்ள வருவோனே
முத்தி வண்ண வல்லி சித்ர வண்ண வல்லி
முத்தி விண்ண வல்லி மணவாளா
பட்ட மன்ன வல்லி மட்ட மன்ன வல்லி
பட்ட துன்னு கொல்லி மலைநாட
பச்சை வன்னி யல்லி செச்சை சென்னி யுள்ள
பச்சை மஞ்ஞை வல்ல பெருமானே. (கருந்)

ராஜகேம்பீரவளநாட்மேலை.

தானதந் தானதன தாந்த தனதன
தானதந் தானதன தாத்த தனதன
தானதந் தானதன தாத்த தனதன தந்ததான.

381. மாகசஞ் சாரமுகில் தோற்ற குழல்கொடு
போகஇந்த ராதிரிலை தோற்ற துதல்கொடு
மானவண் டேறுகளை தோற்ற விழிகொடு கண்டுபோல
மாலர்கொண் டாடுகனி தோற்ற இதழ்கொடு
சோலைசென் லாதுகுயில் தோற்ற இசைகொடு
வார்பொரும் பாரமலை தோற்றமுறைகொடு மன்றுளாடி
சீகரம் பேணுதுடி தோற்ற இடைகொடு
பேரகபண் டாரபணி தோற்ற அரைகொடு
தேனுஞ் சீர்கதலி தோற்ற துடைகொடு வந்துகாசு

தேடுகின் றுரொடுமெய் தூர்த்த னெனவுற
வாடுகின் றேனைமலநீக்கி யொளிதரு
சீவனென் றுனபர மார்த்த தெரிசனை வந்துதாராய்

வேகமுண் டாகியுமை சாற்று மளவினில்
மாமகங் கூருமது தீர்க்க வடிவுடை
வீரனென் பானொருப ராக்ர னெனவர அன்றுசோமன்

மேனியுந் தேயகதிர் தோற்ற எயிறுக
* ஆனுருந் தீகையற †சேட்டவிதிதலை
வீழநன் ‡பாரதியு மூக்கு நழுவிட வந்தமாயன்

எகநின் றுகியமர் தோற்று *வதறிட
வேகவுங் கார மொடு ஆர்க்க அலகைக
ளேறிவென் றுடுகள நீங்கி முநிவர வந்துசேயென்

நீசநன் பானபுரு ஷார்த்த தெரிசனை
தாவெனுங் கேள்விநெறி கீர்த்தி மருவிய
ராஜகெம் பிரவள நாட்டு மலைவளர் தம்பிரானே. (கஞ்சு)

ஞா ன ம லை

தானதன தான தானதன தான
தானதன தான தனதான.

382. குது கொலை கார ராசைபண மாதர்
†தூவையர்கள் சோகை முகலீஸ்

சூலைவலி வாத மோடனைவர் பாவர்
தூமையர்கள் கோளர் தெருவூடே

சாதனைகள் பேசி வாருமென நாழி
தாழிவிலை கூறி தெனவோதி

சாயவெகு மாய தூளியுற ‡வாக
தாடியிடு வேர்கள் உறவாமோ

வேதமுறி வேர்கள் பாலகர்கள் மாதர்
வேதியர்கள் பூச லென டீனகி

* ஆன் உகும் தி - யாகப்பசுவை(தகித்து)பொடியாக்கும் அக்னினி.

† சேட்டவிதி - முதன்மையான தகூப்பிரஜாபதி. ‡ பாரதி - சாகவதி.

* வதறிட - மொழிகுழற. † தூவையர்கள் - மாமிச பண்ணிகள். ‡ ஆக
தாடியிடுவோர் - சரீரத்தைத் தட்டிக்கொடிய்போர், டீ என - ஏருவித்து.

வீரசுரர் பாறி வீழஅலை யேழு
வேலையள முக விடும்வேலா
நாதரிட மேவு மாதுசிவ காரி
நாரியபி ராமி யருள்பாலா
நாரணக வாமி யீனுமக னோடு
ஞானமலை மேவு பெருமானே. (கருதி)

தனதன தனத்த தான தனதன தனத்த தான
தனதன தனத்த தான தனதான.

383 மனையவள் நகைக்க வூரி னனைவரு நகைக்க லோக
மகவிரு நகைக்க தாதை தமரோடும்
மனமது சலிப்ப நாய னுளமது சலிப்ப யாரும்
வசைமொழி பிதற்றி நானும் அடியேனை
அனைவரு மிழிப்ப நாடு மனவிருண் மிகுத்து நாடி.
னகமதை யெடுத்த சோமம். இதுவோவென்
றடியனு நினைத்து நானு முடலுயிர் விடுத்த போது
மணுகிழு வளித்த பாநம் அருள்வாயே
தனதன தனத்த தான எனமுர சொலிப்ப வீனை
தம்ருக மறைக்கு ழாமும் அலைமோத்த்
* தடிநிக ரயிற்க டாவி யசுரர்க ளிறங்கு மாறு
சமரிடை விடுத்த சோதி முருகோனே
எனைமன முருக்கி யோக † அதுபுதி யளித்த பாத
எழுதரி யபச்சை மேனி யுமைபாலா
இமையவர் துதிப்ப ஞான மலையுறை குறத்தி பாக
இலகிய சசிப்பெண் மேவு பெருமானே. (கருக)

ஊ தி ம லை

தானதன தான தந்த தானதன தான தந்த
தானதன தான தந்த தனதான.

384. ஆதிமக மாபி யம்மை தேவசிவ ஞர்ம கிழந்த
ஆவுடைய மாது தந்த குமரேசா

* தடி - மின்னல் † அதுபுதி - அ.

ஆதரவ தாய்வ ருந்தி யாதியரு ணேச ரென்று

ஆளுமுனை யேவ ணங்க

அருள்வாயே

புத்தமது வான வைந்து பேதமிட வேய லைந்து

பூரணசி வாக மங்கள்

அறியாதே

புணுமுறை மாதர் தங்கள் ஆசைவகை யேறி னைந்து

போகமுற வேவி ரும்பும்

அடியேனை

நீதயவ தாயிரங்கி நேசவரு னேபு ரிந்து

நீதிநெறி யேவி ளங்க

நாதகொழுக

நேர்மைமலிவ னுந்நி கழந்த காதினிலை நேர்த பந்தர்

நீலமயி லேறி வந்த

வாடிவேலா

ஓதுமறை யாக மஞ்சொல் யோகமது வேபு ரிந்து

ஊழியுணர் வார்கள் தங்கள்

வினைநீர

ஊனுமுறி ராய்வ ளர்ந்து ஓசையுடன் வாழ்வு தந்த

ஊதிமலை ரீது பந்த

பொருமானே. (கருவு)

தான தனத்தத் தனத்த தந்தன

தான தனத்தத் தனத்த தந்தன

தான தனத்தத் தனத்த தந்தன

தனதான.

387. கோதி முடித்துக் கனத்த கொண்டையர்

குது விதத்துக் கிதத்து மங்கையர்

கூடிய அற்பச் சுகத்தை நெஞ்சினில்

நினையாதே

கோழை மனத்தைக் கெடுத்து வன்புல

ஞான குணத்தைக் கொடுக்கு முன்மேயல்

கூறு பரிடத்துக் கிதத்து நின்ற ருள்

புரிவாயே

நாத நிலைக்குட் கருத்து கந்தருள்

*போத கமற்றெர் சகத்தை யுந்தரு

நான்மு கனுக்குக் கிளத்து தந்தையின்

மருகோனே

நாடு மகத்தெற் கிடுக்கண் வந்தது

நீரி மதற்குப் பதற்கை யுந்தரு

நாய கர்ப்புந்ரக் குருக்க ளென்றருள்

வடிவேலா

தோதி மிதித்தித் திமித்த டிங்குரு

டிகு குடிக்குட் டிக்கு டிண்டிமி

தோதி மிதித்தித் தனத்த தந்தவெ

விசையோடே

குழ நடித்துச் சடத்தில் தின்றுயி

ரான துறத்தற கிரக்க முஞ்சப

சோப னமுயக்கக கருத்தும் வந்தநுள் புரிவோனே

ஓதவெ முத்துக் கடக்க முஞ்சிவ

கார ணபத்தர்க் கிரக்க முந்தகு

ஓமெ னெழுத்துக் குபிர்பு +மென் கட ரொனியோனே

‡ ஓதி யினார்த்திக் குலாக்கி டுங்நன

காப ரணத்திற் பொருட் பயன்றரு

ஊதி கிரிக்குட் கருத்து கந்தநுள் பெருமானே. (கருஅ)

குருடி மலை

தனன தனதன தனன தனதன

தனன தனதன தனதான.

386. கருடன் மிசைவரு கரிய புயலென

கமல மணிவொல

ஏலகோரைக்

கதறி யவர்பெயர் ரொடுக் மனமது

கருதி முதுமொழி

களைநாடித்

திருடி யொருபடி நெருடி யறிவிவர்

செவியில் நுழைவன

கனிபாடித்

திரியு மவர்சில புலவர் மொழிவது

சிறிது முணர்வகை

யறியேனே

|| வருடை பினமது முருடு படுமகில்

மரமு மருதமும

அடிசாய

மதுர மெனாதி பெருகி யிருகரை

வழிய வகைவகை

குதிபாயும்

குருடி மலையுறை முருக குலவட

குவடு தவிடெழு

மாரிலேறும்

குமர குருபர திபிர தினக

குறைவி லிமையவர்

பெருமானே. (கருக)

* எழுத்து - மந்திரம். † என் - என்னும். ‡ ஓதி - ஒதியமாம். § இந்த ஸ்ரீலங்கோயமுததுரு கடுத்த துடியலூர் ரெயில ஸ்டேஷனுக்குச் சமீபத்திலுள்ளது. || வருடை, மலைநாடு.

தந்தான் தனதன்ன தந்தான் தனதன்ன
தந்தான் தனதன்ன தனதான்.

387. எங்கேனு பொருவர்வர அங்கேனக ணினிதுகொடு
இங்கேவ ருனதுமயல் தரியாரென்

நிர்தாவெ ணினியஇதழ் நந்தேனை யுறமருவ
என்றாசை குழையவிழி யிணையாடித்

தங்காம லவருடைய அண்டான பொருளுயிர்கள்
சந்தேக மறவெபறி கொளுமானார்

சங்கீத கலவிறல மென்றோது முத்திவிட
† தண்பாரு முனதருளை யருள்வாயே

சங்கோடு திகிரியது கொண்டேயு நிரைபிறகு
சந்தாரும் † வெதிருகுழ லதுஆதித்

தங்காதல் தனை § யுகள என்றேழு மடவியர்கள்
தங்குறை கொடுமறமி லதுவேஅஞ்

சிங்கார அரிமருக பங்கேரு கனுமருள்
சென்றேயும் அமரருறு சிறையிள்

செண்டாடி அசுரர்களை வென்றானே அடியர்தொழ
தென்சேரி கிரியில்வளர் பெருமாளே. (கக௦)

தந்தானத் தந்தனதன தந்தானத் தந்தனதன
தந்தானத் தந்தனதன தனதான்.

390. கொண்டாடிக் கொஞ்சமொழிகொடு கண்டாரைச் சிந்துவிழிகொடு
கொந்தாரச் சென்றகுழல்கொடு வடமேருக்

குன்றோடொப் பென்றமுனைகொடு விண்டாலிக் கின்றமயிலை
கொம்பாயெய்ப் புண்டவிடைகொடு பலரோடும்

பண்டாடச் சிங்கியிடுமலர் விண்டாலிக் கின்றமயிலை
பண்பாலிட் டஞ்செல்மருளது விடுமாறு

பண்டோசொற் றந்தபழமறை கொண்டேதர்க் கங்குளறவுமை
பங்காளற் கன்றுபகர்பொருள் அருள்வாயே

* இத்தலத்தம் காயமுத்தூர் ஜிவல் பல்லடர் தாலூகா எஸ்பர் பல்லடத்
துக்குத் தற்கே, கட வடவல் தூரத்திலுள்ளது. † சண்பு தண்ணீர். ‡ வெ
திர் முங்கில். § உகை - சடக்க.

வண்டாடத் தென்றல் தடமிசை தண்டாதப் புண்டரிகமலர்
மங்காமற் சென்றுமதுவையெய் வயலுரார
வங்காலக் கொண்டல்வடிவொரு சங்க்ராமக் கஞ்சன் ஸிமலுதை
மன்றாடிக் கன்புதருதிரு மருகோனே
திண்டாடச் சிந்துநிசுரர் தொண்டாடக் கண்டவம்பொரு
செஞ்சேவற் செங்கையுடையசண் முத்தேவே
சிங்காரச் செம்பொன்மதினத் தங்காரச் சந்த்ரகலையுழ்
தென்சேரிக் குன்றிலினிதுறை பெருமானே. (ககக)

* கோங்கணகிரி.

தந்ததன தத்ததன தந்ததன தத்ததன
தந்ததன தத்ததன தனதான.
389. ஐங்கரையொத்தமன மைம்புலமகற்றிவளர்
அந்திபகலற்றினை யருள்வாயே
அம்புவிதனக்குள்வளர் செந்தமிழ்வழுத்தியுனை
அன்பொடு துதிக்கமனம் அருள்வாயே
தங்கியதவத்துணர்வு தந்தடிமைமுத்திபெற
சந்திரவெளிக்குவழி யருள்வாயே
தண்டிகைகனப்பவுசு எண்டிசைமதிக்கவளர்
சம்பரமவிதத்துடனெ யருள்வாயே
மங்கையர்சுகத்தைவெரு இங்கிதமெனுற்றமன
முன்றனைநினைத்தமைய அருள்வாயே
மண்டலிகுரப்பகலும் வந்தசுபரகைபுரி
வந்தனைசுபுத்தியினை யருள்வாயே
கொங்கிலுயிர்பெற்றுவளர் தென்கரையிலப்பரூள்
கொண்டு உடலுற்றபொருள் அருள்வாயே
குஞ்சரமுதற்கிளை கந்தனெனவெற்றிபெறு
கொங்கணகிரிக்குள்வளர் பெருமானே. (ககஉ)

* இ த ஸ்தலம் கோயமுத்தூர் ஜில்லா தாராபுரம் த. லுர்காவில் தி. ப்பூர்
ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு 2 மைல் தூரத்திலுள்ளது. + ராப்பகல் என்பது மரப்
கல் எனறயிற்று.

* கோ டே ன் கு ன் ற ம்.

தனந்த நனதந் தந்தந் தந்தந் தந்தநான
 390. அனங்க நம்பொன் றஞ்ந் தங்குங் கண்களாலே
 அடர்ந்தெ ழும்பொன் குன்றங் குமபங் கொங்கையாலே
 முனிந்து மன்றங் கண்டுத் தண்டும் பெண்களாலே
 முடங்கு மென்றன் தொண்டுங் கண்டின் லின்புறுதோ
 தென்தெ னந்தெந் தெந்தெந் தெந்தெந் தெந்தனா
 செறித்தடர்ந் துஞ் சென்றும் பண்பின் னும்பிபாடக்
 குனிந்தி லங்குங் கொம்புங் கொந்துந் துன்றுசோலை
 கொழுங்கொ டுதின் குன்றந் தங்குந் தம்பிரானே.

தனதனன தனதனன
 தந்தந் தனந்தன தந்தந் தனந்தன
 தனதனன தனதனன
 தந்தந் தனந்தன தந்தந் தனந்தன
 தனதனன தனதனன
 தந்தந் தனந்தன தந்தந் தனந்தன தந்தநான.

361. எதிர்பொருது கவிகழன

கச்சக் கனும்பொருது குத்திக் திறநதுமலை
 யிவைகொன வதிமருகம
 தப்பட் டென்யெழுதி முத்துச செறிந்தவட
 மெனுந் குள மவையறவு
 தைத்திட டணைதுகிரி னிற்கொத துமங்குசநே ரங்குபாகர்

எதிர்பரவ உரமிசைது
 கைத்துக் கிடந் துடல்ப தைக்கக் கடிந்துமிக
 இரதிபதி மணிமவுளி
 பெற்றித் தீரியம்பகனு முட்கத திண்டிளசி
 மிளைஞ்ருயிர் கவள மென

மட்டித் தைசந்தெகிர்பு டைசுச் சினந்து பெரு கொங்கையானே

* கொங்கையானே என்பது பிராணமலை + நிகளம் - பாணைகட்டும் என்பதிலி.

பொது வில்விலை யிடுமகளிர்

பத்மக் கரந்தமுனி யொக்கத் துவண்டமளி

புகஇணைய வரிபரவு

நச்சக் கருங்குயல்கள் செக்கர் சிவந்தமுது

பொதியுமொழி பதற அள

கக்கற் றையுங்குலைய முத்தத் துடன்கருணை

தந்துடெல்லீழ்

புதுமைதரு கலவிவலை

யிற்பட் டமுந்தியுயிர் தட்டுப் படுத்திமிர

புணரியுத தியில்மறுகி

மட்டற் றித்திரிய கட்டைக் குரம்பையழி

பொழுதினிலும் அமுள்முருக

சத்தக் கொடுக்கிரியி னிந்தச்ச் சரண்களைம

றந்திடேனே

தித்தித்தி தித்தித்தி

தித்தித் தித்தித்தித்தி தத்தத் ததந்ததத

தெதததெத தெதத தெத

தெத்தெத் தெதந்ததெத திக்குட் டிகண்டிகட

ஜெகணகெண கெணஜெகுத

தெத்தித் திரியந்திரித தக்கந் தகுந்தகுந்த திந்தித்தேதா

திசுடதிசு தொசுடதொசு

திக்கட் டிகண்டிகட டக்கட் டகண்டகட

டிடிடுடு டிடிடுடு

டிக்கட் டிகண்டிகட டுட்டுட் டிடிண்டுடு

திசுசுதிசு திசுசுசுசு

திர்குத் திருந்திருசு குக்குக் குசுங்குசு

என்மகாளம்

முதிர் திமிலை கரடிகையி

டக்கைக் கொடுந்துடியு டிக்கைப் பெரும்பதலை

முழவுபல மொசுமொகென

வொத்திக் கொடும்பிரம கத்திக் களும்பரவ

முகடுபுகு வெசுகொடிகள்

பக்கத் தெழுந்தலைய மிக்கக் கவந்திரை

தங்கியாட

முதுகமுசு கொடிகருட

னெக்கத் திரண்டுவர வுக்ரப் பெருங்குருதி

முமுகியெழு பயிரவார்

டித்திட்டகண்டமும்வெடிக்கத் துணிந்ததிர

முமுகிவரு நிகிசரரை

முட்டிச் சிரந்திருகி வெட்டிக் களம்பொருத தம்பிரானே. (ககச)

கு ன் ற க் கு டி

தனதன தந்தத் தனதன தந்தத்

தனதன தந்தத் தனதான

392. பிறர்புகு பின்சொற் பயிலுநி ளந்தைப்

பருவம தன்கை

சிலையாளே

பிறவித ருஞ்சிக் கதுபெரு கும்பொய்ப்

பெருவழி செனறக்

குணமேனார்

சிறுமைபொ ருந்திப் பெருநாமு டங்கிர்

செயலுய ழிந்தற்

பமதான

தெரிவைபார் தங்குட் கயலைவி ரும்பி

சிலசில பங்கப

படலாமோ

கெறுவித வஞ்சக் கபடமொ டென்ற

கிலுமெதிர் சண்டைக்

கெழுஞ்சுரன்

கிளையுடன் மங்கத் தலைமுடி சந்தக்

கிழிபட வொன்றிப்

பொருடோனே

குறுமுநி யின்பப் பொருள்பெற அன்றுற்

பனமனு வஞ்சொற்

குருநாதா

குலகிரி துங்கக் கிரியுயர் குன்றக்

குடிவளர் கந்தப்

பெருமானே. (ககரு)

தனன தந்த தந்த தனன தந்த தந்த

தனன தந்த தந்த தனதான.

393. அழகெ றிறந சந்தர முகவி டங்க லந்த

அமுத புஞ்ச இனசொல்

மொழியாளே

அடிது வண்ட தண்டை கலிலெ னுஞ்சி லம்பொ

டணிச தங்கை சொஞ்சு

நடையாளே

சுழியெ றிந்து நெஞ்சு சுழல நஞ்ச ணைந்து
 தொடுமி ரண்டு கண்க ளதனாலே
 துணைநெ ருங்கு கொங்கை மருவு கின்ற பெண்கள்
 துயரை யென்றொ ழிந்து விடுவேனே
 எழுது *சும்ப கன்பி னினைய தம்பி நம்பி
 யெதிர டைந்தி றைஞ்சல் டிரிபோதே
 இதம கிழந்தி லங்கை யசுர ரந்த ரங்க
 மொழிய வென்ற கொண்டல் மருகோனே
 மழுவு கந்த செங்கை அரணு கந்தி றைஞ்ச
 மனுவி யம்பி ரின்ற குருநாதா
 வலாமி குந்த குன்ற நகர்பு ரந்து துங்க
 மலைவி ளங்க வந்த பெருமானே. (ககக)*

தன்னதன தந்த தானன தன்னதன தந்த தானன
 தன்னதன தந்த தானன தன்னதன.

396. கடினதட சும்ப நேரென வளருமிரு கொங்கை மேல்விழு
 கலவிதரு கின்ற மாதரொ றெவாடிக்
 கனவாக பந்தி யாகிய நிழல்தனிலி ருந்து தேனுமிழ்
 கனியிதழை மென்று தாடனை செயலாலே
 துடியிடைது டங்க வாள்விழி குழைபொராநி தம்ப மூடிய
 துகில்நெகிழ வண்டு கோகில மயில்காடை
 தொனியெழவிழைந் துகூரியகொடுக்கமிசைந்துதோள்மிசை
 துயிலவச இன்ப மேவுதல் ஒழிவேனே
 இடிமுரசு றைந்து பூசல்செய் அசுரர்கள்மு றிந்து தூனெழு
 எழுகடல்ப யந்து கோவென அதிகோப
 எம்படரு மென்செய் வோமென நடுநடு நங்க வேல்விடு
 இரணமுக சண்ட மாருத மயிலோனே
 வடிவுடைய அம்பி காபதி கண்பதிகி றந்து வாழ்தட
 வயலிரகர் குன்ற பாககர் உறைவோனே
 வகைவகைபு கழ்ந்து வாடிவன் அரிபிரமர் சுந்தர சூரியர்
 வயிபடுதல் ஈண்டு வாழ்வருள் பெருமானே. (ககௌ)

* சும்பகன்பின் இனியதம்பி - சும்பகன்னன் சம்பியாகிய விபீஷணன்.

தனதனை தனதனை தனதனை தனதனை
தந்தத்த தந்ததன தந்தத்த தந்ததன தனதான .

395. *ககுபநிலை குலையவிகல் மிகுபகடின் வலியுடைய
தந்தத்தினைத்தடிவ தொந்தத்தி ரத்தையுள
அகிலமறை புகழ்பரமர் ஞெகிழிகல கலகலெனும்
அம்பொற்ப தத்தந்தனு வம்பொற்பொ ருப்படர்வ
களபபரி மளமெழுகும் எழிலில்முழு குவமுளரி
யஞ்சப்ப டைத்தெழு வஞ்சக்க ருந்துமதனபிஷேகம்

கடிவபடு கொலையிடுவ கொடியமுக படமணிவ
வின்பச்ச டர்க்கனக கும்பத்த ரச்செருவ
பிறிதில்புள கிதசுகமு மிருதுளமும் வளரினே ஞர்
புந்திக்கி டர்த்தருவ பந்தித்த கச்சடர்வ
கயல்மகர நிகரமிக வியன்மருவு நதியில்முதிர்
சங்கிப்பி முசுதணிவ பொங்கிக்கனத்தொடர்வ முவைமாதா

†வகுளமலர் குவலையிதழ் தருமணமு மிருமத
மொன்றிக்க ருத்துமுகில் வென்றிட்டு செய்தகுழ
லசையருகி யமிர் தக்குத வசியமொழி மயில்குயிலெ
னும்புக்கு ரற்பகர வம்புற்ற மற்புரிய
வருமறலி யரணமொடு முடுகுசமர் விழியினைகள்
கன்றிச்சி வக்கமகிழ் நன்றிச்ச மர்த்துக நுதிரேகை

வகைவகைமெ புறவனைகள் கழலவிடை துவள வித
முண்டுட்பர மிக்கநசை கொண்டுற்ற னைத்தவதி
செறிகலவி வலையிலென தறிவுடைய கலைபடுத
லுந்திப்பி றப்பறநி னைந்திட்ட முற்றுனடி
வயலிகர முருகசெரு முயல்பனிரு கரகமர
துன்றிட்ட சிட்டகுண குன்றக்கு டிக்கதிப அருளாதோ

தகுதகு தகுதகு திகுதிகு திகுதிருகு
தங்குத்த குத்தககு திங்குத்தி குத்திகு
சகணசக சகசகண செகணசெக செகசெகண
சங்கச்ச கச்சகண செங்கச்ச கச்சகண
தனதனை தனதனை தெனனதென தெனதென
தந்தத்த தந்ததனை தெந்தத்தெ தந்ததென தனனா

தகுததகு தகுதகுதி திகுதிதிகு திகுதிசுகி
தங்குத்த குத்தகுது திங்குத்தி குத்திகுது
டண்ணடண டணடண்ண டிணிணிடிணி டிணிடிணிணி
டண்டட்ட டட்டடண டிண்டிட்டி டிட்டிடிணி
தரரதர தரதர திரிரிதிரி திரிதிரி
தன்றத்த ரத்தர தின்றித்தி ரித்திரிரி யெனதாளர்

தொகுதிவெகு முரசுகர டிகைடமரு முழவுதவில்
தம்பட்ட மத்தளமி னம்பட்ட டக்கைபறை
பதலைபல திமிலைமுத லநிரவுதிர் பெரியதலை
மண்டைத்தி ரட்பருகு சண்டைத்தி ரட்கழுகு
தொடர்நிபிட கருடனடர் தரகரட மொகுமொகென
வந்துற்றிடக்குடர்நி ணந்துற்றிறைத்ததிர முதுபேய்கள்

*சனகனரி நெறுநெறென வினிதினிது தினவினைசெய்
வெங்குக்கு டத்தகொடி குங்குக்கு குக்குகென
†அடனமிடு திசைபரவி நடனமிட வடலீரவி
திங்கட்ப்ர பைக்கதிர்கள் மங்கப்ர சித்தகுல
துரககஜ ரதகடக முரணரண நிருதர்விறல்
மிண்டைக்கு லைத்தமர்செய்தண்டர்க்கு சத்தையருள் பெருமாளே

தானுன தனதான தானுன தனதான
தானுன தனதான தனதான.

396. நாமேவுசுயிலாலு மாமாரனயிலாலு
நாடோறுமதிகாயும் . வெயிலாலும்

நார்மாதர்வசையாலும் வேயுதுமிசையாலு
நாடாசைதருமோக வலையுடே

ஏமாறிமுழுநாளு மாலாகிவிறுதானி
லேவாடி விழிமாதர் துயருடே

ஏகாமலழியாத மேலானபதமீதி
லேகீயுனுடன்மேவ அருள்தாராய்

தாமோகமுடனாறு பால்தேடியுரலாடு
தானேறி வினையாடும் ஒருபோதில்

தாயாகவருசோதை காணுதுகளவாடு
 தாமோதரன்முராரி மருகோனே
 மாமாதுவனமாதா கார்மேவுசிலைமாதா
 மாலாகிணியாடு புயவீரா
 வானுடுபுகழ்நாடு தேனாறு டைசூழ
 *மாயூரகிரிமேவு பெருமாளே. (கசுசு)

தானுதானு தந்தன தத்தன
 தானுதானு தந்தன தத்தன
 தானுதானு தந்தன தத்தன தன தான.

397. நேசாசாரா டம்பரமட்டைகள்
 பேசாதேயே சுங்களமட்டைகள்
 †நீசாளோடே யும்பழகிக்கவர் பொருளாலே
 நீயேநானே யென்றொருசத்தியம்
 வாய்கூசாதோ னுங்கபடத்திகள்
 நேராலேதா னின்றுபிலுக்கிகள் எவர்மேலும்
 ஆசாபாசா தொந்தரையிட்டவர்
 மேல்வீழ்வார்பால் சண்டிகள்கட்டழ
 கர்யேமீதோ லெங்குமினுக்கிகள் வெகுமோகம்
 ஆகாதாவே சந்தருதிப்பொழு
 தோகோவாவா வென்றுபகட்டிக
 ளாகாமோகா வம்பிகள்கிட்டிலும் உறவாமோ
 பேசாதேபோய் நின்றுறியிற்றயிர்
 வாயாவாவா வென்றுகுடித்தருள்
 பேராலேநீள் கஞ்சன்னிடுத்தெதிர் வருதூது
 பேய்வாழ்வேதா ளம்பகடைப்பகு
 வாய்நீள்மானு ஞஞ்சரளத்தொடு
 பேயோடேபோர் வென்றெதிரிட்டவன் மருகோனே

* மாயூரகிரி என்பது குன்றக்குடி, † நீசாளோடேயும் - நீசோடும்.

மாகுடாடா டும்பகையைப்பகை

சூராளோடே வன்செருவைச்செறு

மாகுராபா ரெங்குமருட்பொலி

முருகோனே

வானுடேழ்நா டும்புகழ்பெற்றிடு

தோலுறேசுழ் துங்கமலைப்பதி

மாயூராவாழ் குன்றைதழைத்தருள் பெருமானே. (க௭0)

பொதியமலை.

தத்த தத்த தான தான தத்த தத்த தான தான

தத்த தத்த தான தான தனதான.

398. மைக்க ணிக்கன் வாளி போழ வுட்க ளத்தை மாறி நாடி

மட்டு முற்ற கோதை போத

முடிசூடி.

மத்த கத்தி னீடு கோடு வைத்த தொத்து மார்பி னூடு

வட்ட மிட்ட வாரு லாவு

முகைமீதே

*இக்கு வைக்கு மாடை வீழ வெட்கி யக்க மானபேரை

யெத்தி முத்த மாடும் வாயின்

இசைபேசி

எட்டு துட்ட மாதர் பாய லிச்சை யுற்றெ னை மானி

யெய்த்து நித்த மான வீனம்

உறலாமோ

துர்க்கை †பக்க குல காளி ‡செக்கை புக்க தாள வோசை

தொக்க திக்க தோத தீத

வெனவோதச்

சுற்றி வெற்றி யோடு தாள்கள் கத்த நிர்த்த மாடு மாத்

சொற்கு நிற்கு நீமாறு தார

மொழிவோனே

திக்கு மிக்க வானி னூடு புக்க விக்க மூடு சூர்

|| திக்க முட்டி யாடு தீர

வடிவேலா

செச்சை பிச்சி மாலை மார்ப விச்சைகொச்சை மாதிகேடு

¶செப்பு வெற்பில் சேயதான பெருமானே. (க௭௧)

* இக்கு வைக்கும் - தடையாக வைக்கும், † பக்க-முக்கினையாகப்பகுப் புற்ற. ‡ செக்கை-செங்கை நீ மாறுதாரம் - மறு உத்தரம், || திக்க - சிதற. ¶ செப்புவெற்பு - பொதியமலை செம்புடற் பொதிந்த தெய்வப் பொதிய மும், (கல்லாடம்-65),

தனத்த தானன தனத்த தானன
தனத்த தானன தனத்த தானன
தனத்த தானன தனத்த தானன தனதான

399 *வெடித்த வார்முழல் விரித்து வேல்விழி
விழித்து மேகலை பதித்து வார்தொடு
மிகுத்த மாமுனை யசைத்து நூலின்ம ருங்கினடை

மினுக்கி யோலைகள் பிலுக்கி யேவனை
துலக்கி யேவின நகைத்து வாள்விழி
மிரட்டி யாரையு மழைத்து மால்கொடு தந்தவாய்நீர்

குடித்து நாயென முடக்கு மேல் பிணி
யடுத்து பாதிசன் படுத்த தாய்தமர்
குலத்தர் யாவரு நகைக்க வேயுடல் மங்குவேனைக்

குறித்து நீயரு கழைத்து மாதவர்
கணத்தின் மேவென அளித்து வேல்மயில்
கொடுத்து வேதமு மொருத்த னுமென சிந்தைகூராய்

உடுட்டு டுடுடு டுடுட்டொ டோவென
திருத்த நீதிரு திருர்த்த தாவென
உடுக்கை பேரிகை தவிற்கு ழாமுமி ரங்குபாரில்

உலுத்த நீசர்கள் பதைப்ப மாகரி
துடிப்ப நீள்கட லெரித்து சூர்மலை
யுடைத்து நீதிகள் பரப்பி யேயவ ரும்பரவை

அடைத்த மாசிறை விடுத்து வானுல
களிக்கு மாயிர திருக்க ணுனர்
சளித்து நானுமெ னுளத்தி லேமகி முங்குமாரா

அளித்த தாதையு மிகுத்த மாமனும்
அனைத்து னோர்களு மதிக்க வேமகிழ்
அகதய மாமுனி பொருப்பின் மேவிய தம்பிரானே.)

* க மு கு ம லை .

தன்ன தனதன தனத்த தானன
தன்ன தனதன தனத்த தானன
தன்ன தனதன தனத்த தானன தனதான.

400. குதலை மொழியினர் நிதிக்கொள் வாரணி
முகையை விலைசெய்வார் தமக்கு மாமயல்
கொடிது கொடிததால் வருத்த மாயுறு துயராலே
மதலை மறுகிவா லிபத்தி லேவெகு
பதகர் கொடியவா ளிடத்தி லேமிக
வறுமை புதல்வதே யெனக்கு மோஇனி முடியாதே.
முதல வரினிலோ டெதிர்த்த குருடல்
மடிய அயிலையே விடுத்த வாகரு
முகிலை யனையதா நிறத்த மால்திரு மருகோனே
கதலி கமுகுகுழ் வயற்கு னோயனி
யிசையை முரலமா வறத்தில் மீறிய
கமுகு மலைமகா நகர்க்குள்மேவிய பெருமானோ. (கௌட)

தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன தனதான.

401. முலையை மறைத்துத் திறப்ப ராடையை
நெகிழ்வுடுத்துப் படுப்பர் வாயிதழ்
முறைமுறை முத்திக் கொடுப்பர்மூலர் அணைமீதே
அலைகுலை யக் கொட்டணைப்ப ராடவர்
மனவலி யைத்தட் டழிப்பர் மால்பெரி
தவர் பொருளைக்கைப் பறிப்பவர் வேசைகள் உறவாமோ.
தலைமுடி பத்துத் தெறித்த ராவண
னுடல்துளை பட்டுத் துடிக்க வேயொரு
தனுவை வளைத்துக் தொடுத்த வாளியன் மருகோனே

* இந்த ஸ்தலம் திருநெல்வேலிக்கு வடக்குஉஅ-மைல் தூடித்திலுள்ளது.
கோயிற் பட்டிக்கு மேற்கு 12-மைல். †கொட்டணைப்பர்-கொண்டணைப்பர்.

கலைமதி யப்புத் தரித்த வேணிய

ருதவிய வெற்றித் திருக்கை வேலவ

கமுகு மலைக்குட் சிறக்க மேவிய பெருமானே. (கௌச)

தார்த தனன தனன தார்த தனன தனன

தார்த தனன தனனத் தனதான.

402. கோங்க முகையு மெலிய வீங்கு புளக களப

மேந்து குவடு குழையும்

பயு காதல்

கூர்ந்து குழையை அமளி தோய்ந்து குலவு மினிய

தேங்கு கலவி யமுதுண்

டியல்மாதர்

வாங்கு பகழி விழியை மோந்து பகலு மிரவும்

வாய்ந்த துயிலை மிகவும்

தணியாத

வாஞ்சை யுடைய அடிமை நீண்ட பிறவி யலையை

நீந்தி அமல அடி வந்

தடைவேளே

ஒங்க லணைய பெரிய * சோங்கு தகர மகர

மோங்கு ததியின் முழுகும்

பொருகும்

ஒய்ந்து பிரமன் வெருவ வாய்ந்த குருகு மலையில்

ஊர்ந்து மயில துலவுந்

தனிவேலா

வேங்கை யடவி மறவர் ஏங்க வனிதை யுருக

வேங்கை வடிவு மருவுந்

குமரேசா

வேண்டு மடியர் பலவர் வேண்ட அரிய பொருளை

வேண்டு மளவி லுதவும்

பெருமானே. (கௌடு)

† வ ள் ளி யூ ர்.

தைய தானன தனதான தைய தானன

தனதான

403. அல்லில் நேருமின் அதுதானும் அல்ல தாகிய உடல்மாயை

கல்லி னேரஅ வழிதோறும் கையும் நானுமு லையலாமோ

சொல்லி நேர்படு முதுகூர் தொய்ய வூர்கெட விடும்வேலா

வல்லி மாரிரு புறமாக வள்ளி யூருறை பெருமானே. (கௌசு)

* சோங்கு - கப்பல். † இத்த ஸ்தலம் திருநெல்வேலி ஜில்லா நாங்குநேரி காலாகா கஸ்பர் நாங்கு நேரிக்குந் தென்செங்கு இ-மைல் னூர்த்திலுள்ளது.

க தி ர் காம ம்.

சீமன.

கமாஸ்

தன தன்ன தான தன தன்ன தான
தன தன்ன தானத் தன தான.

104. திருமகளுலாவு மிருபுயமுராரி
திருமருகநாமம்

பெருமாள்காண்

செகதலமும்வானு மிகுதிபெறுபாடல்
தெரிதகுருமாரப்

பெருமாள்காண்

மருவுமடியார்கள் மனதில்வினையாடு
மரகதமயூரப்

பெருமாள்காண்

மணிதரளம்வீசி யலியருவிசூழ
மருவுகதிர்காமப்

பெருமாள்காண்

அருவரைகள் நீறு படஅசுரர்மாள்
அம்பொருதவீரப்

பெருமாள்காண்

அரவுபிறைவாரி விரவுசடைவேணி
அமலர்குருநாதப்

பெருமாள்காண்

இருவினையிலாத தருவினைவிடாத
இமையவர்குலேசப்

பெருமாள்காண்

இலகுசிலேடேர் கொடியினதிபார
இருதளவினோதப்

பெருமானே. (களள்)

தன்ன தான தானுன தன்ன தான தானுன
தன்ன தான தானுன தன தான.

05. *அலகின் மாறு மாருத[†]கலதி பூத வேதாளி
அடைவில்[‡]ஞானி கோமீளி

அறமீயா

அழிவு கோளி நாணுது புழுகு பூசி வாழ்மாதர்
அருளி லாத தோடோய

மருளாகி

பலக லாக ராமேரு மலைக ராச லாவீச
யருவ மேக மேதாரு

வெனயாதும்

* அலகின்மாறு - விளக்குமாறு. † கலதி - மூதேவி. ‡ ஞானி - நாய்
39

பரிவு ருத மாபாதர் வரிசை பாடி யோயாத
 பரிசில் தேடிமாயாத படிபாராய்
 இலகுவேலை நீள் ஃவாடை யெரிகொள் வேலை மாசுரி
 லெறியும் வேலை மாருத திறல்வீரர்
 இமய மாதா பாசீர திரதி பால் காசார
 லிறைவி கான மால் வேடர் சுதைபாநா
 கலக வாரி போல்மோதி வடவை யாறு சூழ்சீத
 கதிர காம மூதூரில் இனையோனே
 கனக நாடு வீடாய கடவுள் யானை வாழ்வான
 கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே. (௧௭௮)

தனன தான தத்த தனதான தனன தான தத்த தனதான.
 408. எதிரி லாத பத்தி தனையேவி இனிய தாணி னைப்பை யிருபோதும்
 இதய வாரி திக்கு ஞறவாகி ளளது னெசி நக்க அருள்வாயே
 கதிர காம வெற்பி லுறைவோனே கனக மேரு வொத்த புடவீரா
 மதூர லாணி யுற்ற கழலோனே மூதி கூனி மிர்த்த பெருமானே)

தனதன தனதன தனதன தனதன
 தானத் தனந்த தனதான.
 409. கடகட வருவிகள் தப†வரி யதிர்கதிர்
 காமத் தரங்க மலைவீரர்
 கன †கத நககுவி புணரித குணகுக
 ‡காமத் தனஞ்சம் புயனோட
 வடசிக ரகிரித விபேட ||நடமிடு
 மாவீற் புகுங்கந் தவீவழாது
 வழிவழி தமரென வழிபடு கில்லென
 வாவித் தினம்பொன் றிடுமோதான்

* வாவையெரி-வடவாழகாக்கினி. † வரி-தீற்றுக்களையுடைய புவி.
 ‡ கத நகம் - கோபத்தையுடைய மலையையொத்த டாணை. § காம அத்தன்
 மன்மதன் பிதாவாகிய விஷ்ணு 'காமத்தன் அஞ்ச அம்புயன் ஓட, எனப்பிரிக்க
 || நடமிடுமா - மயிற்சுதிரை வீவழாது-வழுவாமல், ரணகாலிக்கினம்.
 என் அவா விக்கினம்.

அடவியி ருடியபி நவகும ரியடிமை
யாயப் புனஞ்சென் றயர்வோனே
அயிலவ *சபரிசெய் கவிபுகல் தருகவி
யாளப் புயங்கொண் டருள்வோனே
இடமொரு மரகத மயிலிசை வடிவுள்
ஏழைக் கிடங்கண் டவர்வாழ்வே
இதமொழி பகரினு மதமொழி பகரினு
மேழைக் கிரங்கும் பெருமானே. (௧௮௦)

தன்ன தன தானத்த தன்னதன தானத்த
தன்னதன தானத்த தனதான தானன.

408. சமரமுக வேலொத்த விழிபுரள வாரிட்ட
தனமசைய வீதிக்குள் மயில்போலுலாவியே
சரியைக்ரியை யோசத்தின் வழிவருக்கு பாசத்தர்
தமையுணர ராகத்தின் வசமாகமேவியே
உமதடிபு னுருக்கு மனுமரண மாயைக்கு
முரியவர்ம காத்ததை யெனுமாயமாதரார்
ஒளிர்மளி பீடத்தி லமடுபடு வேனுக்கு
முனதருள்கு பாசித்தம் அருள்கூரவேனுமே
இமகிரி கு மாரத்தி யறுபவைப ராசத்தி
யெழுதரிய காயத்ரி யுமையாள் குமாரனே
எயினர்மட மானுக்கு மடலெழுதி மோகித்து
இதணருகு சேவிக்கு முருகாவிசாகனே
அமரர்சிறை மீள்விக்க அமர்செய்துப் பர தாபிக்கு
மத்கன்த சாமாதய கன்ராஜராஜனே
† அமுதுலகை வாழ்வித்த கவுணியகு லாதித்த
அரியகதிர் காமத்தில் உரியாபிராமனே. (௧௮௧)

* சபரிசெய்கவி - பூஜை செய்த நக்கீரர்.

* இக்கருத்தை:—

“வேதகெரி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறையிளங்கப்

பூதபரம் பறைபொலியப் புரிதவாய் மலர்ந்தழுத

சேவன வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர், என்னும் பெரியபுரா

ணத் திருவிருத்தத்தாற் காண்க.

தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா
தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா.

409. சரத்தே யுதித்தா யுரத்தே குதித்தே
சமர்த்தா யெதிர்த்தே வருகுரைச்
சரிப்போ னமட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்
தகர்த்தா யுடற்றான் இருகூறச்
சிரத்தோ ருரத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்
செகுத்தாய் பலத்தார் விருதாகச்
சிறைச்சே வல்பெற்றாய் * வலக்கா ரமுற்றாய்
திருத்தா மரைத்தான் அருள்வாயே
புரத்தார்† வரத்தார் சரச்சே கரத்தார்
பொரத்தா னெதிர்த்தே வருபோது
பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தா ரெரித்தார்
பொரித்தார் னுதற்பார் வையிலேபின்
கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
கருத்தார் ‡ மருத்தார் மதனரைக்
கரிக்கோ லவிட்டார் § கணுக்கா னமுத்தே
கதிர்க்கா மமுற்றார் முருகோனே. (கஅஉ)

தனதன தத்தனத் தனதன தத்தனத்
தனதன தத்தனத் தனதான.

410. சரியையா ளர்க்குமக் கிரியையா ளர்க்குந்
சகலயோ கர்க்குமெட் டரிதாய
சமயபே தத்தினுக் கணுகோணு மெய்ப்பொருட்
டருபரா சத்தியிற் பரமான
துரியமே லற்புதப் பரமனா னத்தனிச்
புடர்வியா பித்தநற் பதிநீடு

* வலக்காரம் - வென்றி. † வரத்தார் - வரப்பிரசு திகள். ‡ மருத்தா னர் -
தென்றந் தாற்றுகிய தேரை ந - த்தும். § கணுக்கா ன - கண்ணுக்கான.

துகளில்சா யுச்சியக் கதியையீ றற்றசொற்
 சுகசொரு பத்தையுற் றடைவேளை
 புரிசைசூழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற்
 புருஷவீ ரத்துவிச் ி ரமசூரன்
 புரளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் மைத்திருப்
 புகழையோ தற்கெனக் கருள்வோனே
 *கரியயூ கத்திரட் பலவின்மீ திற்சுளைக்
 கனிகள்பீ றிப்புசித் தமராடிக்
 சதலிசூ தத்தினிற் பயிலுமீ முத்தினிற்
 கதிரகா மக்கிரிப் பெருமானே. (கஅ௩)

தானதன தத்தத்த தானதன தத்தத்த
 தானதன தத்தத்த தனதான.

411. பாரவித முத்தப் பஹுபுள கப்பொற்ப
 யோதரநெ ருக்குற்ற இடையாலே
 பாகளவு தித்தத்த தேமொழி யிற்புட்ப
 பாணவிழி யிற்பொத்தி விமோதர்
 காரணிசூ முற்கற்றை மேல்மகர மொப்பித்த
 காதில்முக வட்டத்தில் அதிமோக
 காழுகன கப்பட்ட வாசையைம றப்பித்த
 கால்களோம றக்கைக்கும் வருமோதான்
 தேரிரவி யுட்கிப்பு காழுதுபு ரத்திற்றெ
 சாசிரனை மர்த்தித்த அரிமாயன்
 சீர்மருக அதுபுக்ர யானைபடும் ரத்தந்ரி
 கோணசயி லத்துக்ர கதிராகாம
 வீரபுன வெற்பிற்க லாபியெயி னச்சிக்கு
 மேகலையி டைக்கொத்தின் இருதாளின்
 †வேரிமழையிற் ‡பச்சை வேயிலரு ணக்கற்றை
 வேல்களில கப்பட்ட பெருமானே. (கஅ௪)

தனதன தத்த தனதன தத்த
 தனதன தத்த தனதான.

412. மருவரு வெற்றி மலர்ந்தொடா லிற்கை
 வலிசெயா லிற்று மதனாலும்

*கரிய யுகம்-சூருங்குரங்கு †வேரிமழை - வாசனை தங்கிய மேகம் போன்ற
 குழல் ‡பச்சை வேய்-பசிய மூங்கிலை போலத்த சொன். §தொடா-தொடுத்து

மதில்கள்தா வுற்ற கலைபடா வட்ட
 மதி * சுடா நிற்கும் அதனாலும்
 இருகணல் முத்த முதிரயா மத்தி
 னிரவினல் நித்த மெலியாதே
 இடருறு மெத்த மயல்கொளா நிற்கு
 மிவனைவாழ் விக்க வரவேணும்
 கரிகள்சேர் வெற்பி லரியவேடிச்சி
 கலவிசுடர் சித்ர மணிமாற்பா
 கனகமா ணிக்க வடிவனே மிக்க
 கதிரகா மத்தில் உறைவோனே
 முருகனே பத்த ரருகனே முத்தி
 முதல்வனே பச்சை மயில்வீரா
 முடுகிமே லிட்ட கொடியசூர் கெட்டு
 முறியவேல் தொட்ட பெருமானே. (கஅரு)

தான்தன தானத் தனதான தான்தன தானத் தனதான.

413. மாதர்வச மாயுற் றுழல்வாரும் மாதவமெனாமற் றிரிவாரும்
 தீத்கல வோதிப் பணியாரும் தீரக மீதிற் றிகழ்வாரே
 நாதவொளி யேநற் குணசீலா நாரியிரு வோரைப் புணர்வேலா
 சோதிசெவ ஞானக் குமரேசா தோமில்கதிர் காமப் பெருமானே.()

தன்ன தான தான தத்த தன்ன தான தான தத்த
 தன்ன தான தானதத்த தனதான.

414. முதிரு†மார வார நட்பொட்டிலகு மார வார மெற்றி
 முனியு மார வார முற்ற கடலாலே
 முடிவிலாத தோர்தீவ டக்கில் எரியு || மால மார்பி டத்து
 முழுகி யேறி மேலெ றிக்கு நிலவாலே
 || வெதிரி லாயர் வாயில் வைத்து மதுர ராக நீடி சைக்கும்
 வினைவி டாத தாய ருக்கு மழியாதே

* சுடாநிற்கும்-சுடும் † மார வார நட்பொடு-மாஹனுக்கு உரிமையா
 கிய முதிர்ந்தநட்புடன். ‡ இலகும் ஆர் அ ஆரம் எற்றி-பிரகாசிக்கின்ற அரிய
 அந்த முத்துக்களை எற்றி. § வடக்கில் எரி-வடவா முகாக்கினி. || ஆலம்
 ஆர்பு இடம்-கடல். || வெதிர-மூங்கில்,

விளையு மோக போக முற்றி அளவி லாத காதல்பெற்ற
 விகட மாதை நீய ணைக்க வரவேணும்
 கதிர காம மாந கர்க்கு னெதிரி லாத வேல் தரித்த
 கடவு ளேக லாப சித்ரா * மபில்வீரா
 நயலு லாம்பி லோச னத்தி னளப மார்ப யோத ரத்தி
 ககண மேவு வா*னொருத்தி மணவாளா
 அதிர வீசி யாடும் வெற்றி விடையி லேறு மீசர் கற்க
 அரிய ஞான வாசகத்தை யருள்வோனே
 அகில லோக மீது சுற்றி யசூர் லோக நிறை முப்பி
 அமரர் லோகம் வாழ வைத்த பெருமாளே. (கஅ௭)

அருக்கொணு மலை.

தனத்த தானன தனத்த தானன
 தனத்த தானன தனத்த தானன
 தனத்த தானன தனத்த தானன தனதான.
 415. தொடுத்த வானென விழித்து மார்முனை
 யசைத்து மேகலை மறைத்து மூடிகள்
 துடித்து நேர்கலை நெகிழ்த்து மானியல் கொளுமாதீர்
 சுகித்த ஹாவென நகைத்து மேல்விழ
 முடித்த வார்சூழல் விரித்து மேவிதழ்
 †துவர்த்த வாய்கரு ளடக்கி மால்கொடு வழியேபோய்ப்
 படுத்த பாயலி லணைத்து மாமுனை
 பிடித்து மார்பொடும் அழுத்தி வாபிதழ்
 கடித்து நாணம தழித்த பாவிகள் வலையாலே
 படுத்து நோயொடு கிடத்து பாய்மிசை
 வெளுத்து வாய்களுட் மலத்தி னுயென
 பசித்து தாகமு மெடுத்தி டாவுயிர் உழல்வேனே
 §வெடுத்த தாடகை சினத்தை யோர்களை
 விடுத்து யாகமும் நடத்தி யேயொரு
 மிகுத்த வார்சிலை முறித்த மாயவன் மருகோனே

* ஒருத்தி-செய்வடானையம்மை †துவர்த்த-பவளபெர்த்த. மலத்தி
 ஞாய்-மலம் தின நாய். §வெடுத்த-வெடு வெடுத்த.

ஶிதித்து ஞாலம தனித்த வேதனை
 யதிர்த்து வேர்முடி கரத்து லாயனல்
 விழித்து மாரனை யெரித்த தாதையர் குருநாதா
 அடுத்த ஆயிர விடப்ப னுமுடி
 நடுக்க மாமலை ிளக்க வேகவ
 டரக்கர் மாமுடி பதைக்க வேபொரு மயில்வீரா
 அறத்தில் வாழுமை சிறக்க வேயறு
 முகத்தி னேடணி குறத்தி யானையொ
 டருக்கொ னாமலை தருக்கு லாவியபெருமானே (கஅஅ)

தி ரு க் கே கா ண மலை

தனத்த தானன தனத்தான தானன
 தனத்த தானன தனத்தான தானன
 தனத்த தானன தனத்தான தானன தனதான.

18. விடைக்கு மேனியி லணிக்கோவை மேகலை
 தரித்த வாடையு மணிப்பூணு மாகவே
 மினுக்கு மாதர்க ளிடைக்காம மூழ்கியெ மயலூறி

மிகுத்த காமிய னெனப்பாரு ளோரெதிர்
 நகைக்க வேயுட லெடுத்தேவி யாகுல
 வெறுப்ப தாகுமெ யுழைத்தேவி டாய்படு கொடியேனைச்

லத்த மாகவெ மலக்கூடி லேமிகு
 மினிக்கு ளாகியெ தவிக்காம லேயுனை
 கவிக்கு ளாய்சொலி கடைத்தேற வேசெயும் ஒருவாழ்வே

கதிக்கு நாயக வுணத்தேடி யேபுக
 முறைக்கு நாயெனை யருட்பார்வை யாகவெ
 கழற்கு ளாகவெ சிறப்பான தாயருள் தரவேணும்

மலைக்கு நாயக கிவக்காமி நாயகர்
 திருக்கு மாரனெ முகத்தாறு தேசிக
 வடிப்ப மாதொரு குறப்பாவை யாள்மகிழ் தருவேளே

வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர்
 அகத்ய மாமுரி யிடைக்காடர் கீரணும்
 வகுத்த பாவுறு பொருட்கோல மாய்வரு முருகோனே

நிலைக்கு நானமறை மகத்தான பூசுரர்
 திருக்கொணுமலை தலத்தாரு கோபுர
 நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடு பூதியில் வருவேரானே
 நிகழ்ந்து மேழ்பவ கடற்குறை யாகவெ
 யெடுத்த வேல்கொடு பொடித்தாள் தாளறி
 நினைத்த நாரிய மறுக்கல மேடூரி பெருமானே. (கஅக)

புகழிமலை.

தனதனனதான தனதனனதான
 தனதனனதான தனதான.
 417. மருவுமலர்வாச முறுகுழலினலும்
 வரிவிழியினலு மதியாலும்
 மலைமினிகரான இளமுறைகளாலு வகையாலும்
 மயல்கள் தருமாதர்
 கருதுபொருளாலு மனைமிகவான அலைவேலே
 கடலையில்குழகி
 கமலபதவாழ்வு தரமயிலீன்மீது வரவேணும்
 கருணையுடனேமுன்
 அருமறைகளோது பிரமன்முதல்மாலும் தொழுவேரானே
 அமரர் முனிராசர்
 அகிலதலமோது நதிமருவுசோலை வளநாடா
 அழகுபெறுபோக
 பொருகவருஞரர் கிரியுருவவாரி யெறிவோரானே
 புனல்கவறவேலை
 புகலரியதான தமிழ்முனிவரோது பெருமானே. (கக௦)
 புகழிமலைமேவு

தனிச்சயம்.

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத் தனதான,
 420. இலைச்சுருட் கொடுத்தனைத் தலத்திருத் திமட்டைகட்
 கிதத்தபுட் குரற்கள்விட் டனுராகம்

எழுப்பிமைக் கயக்களைக் கழுத்தைமுத் தமிழ்நீணத்
 தெடுத்திதழ்க் கடித்தூரத் திடைதாளி
 அலைச்சலுற் றிலச்சையற் றரைப்பைதொட் டிழைத்துழைத்
 தலக்கணுற் றுயிர்க்களைத் திடவேதான்
 அறத்தவித் தினைத்துறத் தனத்தினிற் புணர்ச்சிபட்
 டயர்க்குமிப் பிறப்பினிற் தனிராதோ
 கொலைச்செருக் கரக்கரைக் கலக்குமிக் ககுக்குடக்
 கொடித்திருக் கரத்தபொற் பதிபாடுங்
 குறித்தநற் றிருப்புதம்ப் ப்ரபுத்துவக் கவிக்குவக்
 குருத்துவக் தெனைப்பணித் தருள்வோளே
 தலைச்சுமைச் சடைச்சிவற் கிலக்கரைத் திலக்கியத்
 தமிழ்ந்ரயத் தகத்தியற் கறிவோதுந்
 சமர்த்தரிற் சமர்த்தபச் சிமத்திசைக் குருத்தமத்
 சுனிச் சசயக் தினிற்பிளைப் பெருமாளே. (ககக)

ப க ம லே .

தத்தானத் தாத்தத்தனதன தத்தானத் தாத்தத்தனதன
 தத்தானத் தாத்தத்தனதன தனதான.

419. சிற்றாயக் கூட்டத்தெரிவையர் வித்தரர் குழ்ச்சிகடவ்விழி
 சற்றைறப் பார்த்துச்சிலபணி விடையேளிச்
 சிற்றபத் தாக்கைப்பொருள்கொடு த்தித்தேறிக் கூப்பிட்டவர்பரி
 செட்டாமற் றுர்த்தத்தலைபடு சிறுகாலை
 உற்றார்பெற் றுர்க்குப்பெரிதொரு பற்றாயப் பூட்டுக்கயிறுகொ
 ட்ச்சாயத் தாக்கைத்தொழிலொடு தடுமாறி
 உக்காரித் தேக்கற்றுயிர்நழு விக்காயத் தீப்பட்டெரியுட
 லுக்கேன்மெய்க் காட்டைத்தவிர்வதும் ஒருநாளே
 வற்றமுற் றுப்பச்சிளமுனை யிற்பாலைகைப் பார்த்துத்தருமொரு
 மைக்காமக் கோட்டக்குலமயில் தருபாலா
 மத்தோசைப் போக்கிற்றயிருறியெய்ப்பாலுக்காய்ச்சிக்கிருபதம்
 வைத்தாடிக் காட்டிப்பருகரி மருகோளே

* சயம்-சசயம். இது காவிரிநதி உற்பத்தியாகும் சயமலையா யிருக்
 கலாமென்பர். † பித்தேறி பித்தேற்றி.

கற்றுவீர் காட்டிக் கரைதுறை † நற்றாயிற் காட்டிப்புகழ் ‡ கலை
கற்றாசொற் கேட்கத்தனிவழி வருவோனே
கைச்சூலக் கூற்றைக்கடிபது மத்தாளர்க் கேற்பக்கனல்பொழி
கற் ||ருய்க் கோட்டுக்குறுகிய பெருமானே. (ககூஉ)

திருக்காளத்தி.

தனத்தா னத்தத்தனனா தந்தத்
தனத்தா னத்தத் தனனா தந்தத்
தனத்தா னத்தத் தனனா தந்தத் தனதான.
422. ஶ்ராக் கே லித்தப் பதிவாழ் தொந்தப்
பரிக்கா யத்திற் பரிவோ டைத்து
சதிக்கா ரப்பிக் குலைமே விந்தர் செயல்மேனிச்
பலித்தே மெத்தச் சமுசா ரம்பொற்
சுகித்தே கற்றத் தவரே டின்பத்
தமைத்தே மெச்சத் தயவோ டிந்தக் குடிபேணிக்
சுரக்கோ ணத்திற் கழுநா யுண்பக்
குழிக்கே வைத்துச் சவமாய் நந்திற்
குடின்கே நத்திப் பழுநாய் மங்கப் படுவேணைக்
குறித்தே முத்திக் குமர வின்பத்
தடத்தே பற்றிற் சகமா யம்பொய்க்
குலக்கால் வற்றிச் சிவஞா னம்பொற் பழல்தாராய்
புரக்கா டற்றுப் பொடியாய் மங்கக்
கழைச்சா பத்திதை சடலா னுங்கப்
புகைத்தி பற்றப் புரிவோ ரன்புற் தருள்வோனே
புடைத்தே எட்டுத் திசையே ரஞ்சத்
தனிக்கோ லத்துப் புகுசூர் மங்கப்
புகழ்ப்பேர் சத்திக் கிரையா நந்தத் தருள்வோனே

* கல் தா லில் காட்டி- மலையை யொத்த வலியுள்ள வில்லைக் காட்டி.
† கரை துறை-சொல்லுகின்ற துறையை. ‡ நற்றாயில் காட்டி புகழ்-நற்றா
யிரங்கலாகப் “பொன்போலுங் கள்ளி” ஏன்றெடுத்துக் காட்டிப் புகழ்ந்த.
§ கலைநற்றார்-பொய்யா மொழிப்புலவர். || ஆவுக்கோடி- பசுமலை ஶ்ரீசரக்கு
ஏறு இத்த பதி-பொருள்கள் மிகந்த இப்புவிமிடம், இத்த-இந்த. * குரக்
கோணத்திற்கழு-குளம்புத்தன்னையுள்ள மூக்கையுடைய கழு. † மற-மாற
|| சடலான்-அழகிய தேவதையுடைய மன்மசன்.

திருக்கா னத்திற் பரிவோ டந்தக்

குறக்கோ லத்துச் செயலா ளஞ்சத்

திகழ்ச்சி ரத்திற்குமூலவா வென்பப் புணர்வோனே

சிவப்பே றுக்குக் கடையேன் வந்துட்

புகச்சீர் வைத்துக்கொளும்ஞா னம்பொற்

றிருக்கா ளத்திப் பதிவாழ்கந்தப் பெருமானே (ககங்)

தனத்தானத்தத் தனதான தனத்தானத்தத் தனதான.

421. சிரத்தானத்திற் பணியாதே செகத்தோர் பற்றைக்குறியாதே
வருத்தா மற்றொப்பிலதான மலர்த்தாள் வைத்தெத் தனை ஆன்வாய்
நிருத்தா கர்த்தத் துவநேசா நினைத்தார் சித்தத் துறையோனே
திருத்தாள் முத்தக் கருள்வோனே திருக்கா ளத்திப் பெருமானே,

தந்தன தானத் தனந்த தானன

தந்தன தானத் தனந்த தானன

தந்தன தானத் தனந்த தானன தனதான.

424. பங்கய னார்பெற் றிஞ்ச ராசர

அண்டம தாயுற் றிருந்த பார்மிசை

† பஞ்சவர் கூடித் திரண்ட தோர்நர உருவாயே

மந்தம தாகப்பிணிந்த ஆசையில்

இங்கித மாகத் திரிந்து மா தர்கள்

பண்பொழி குறைக்காடந்தி டாதுமூல் ‡ படிருயே

சங்கட னாகித் தளர்ந்து நோய்வினை

வந்துடல் மூடக் கலங்கி டாமதி

தந்தடியேனைப் புரந்தி டாயுன தருளாலே

சங்கரர் வாமத் திருந்த னாபுர

சுந்தரி யாதித் தருஞ்சு தாபத

தண்டைய னேகுக் குடம்ப தாகையின் முருகோனே

|| திங்களு லாவப் பணிந்த வேணியர்

பொங்கர வாடப் புனைந்த மார்பினர்

திண்ணிலை குலத் தழுந்து பாணியர் நெடிதாழ்வார்

* அழல் வர் என்ப - அழாதே, வா என்ன. † பஞ்சவர் - ஐந்து பூதங்கள்
புது - வஞ்சகம், ‡ சுதா - புதல்வனே. || திங்கர் உலாவு அப்பு எனப்
பிக்க.

திருப்புகழ்.

நகநக

சின்துவி லேபுற் றெழுந்த காளவி
 டங்குகள மீதிற் சிறந்த சோதியர்
 திண்புய மீதிற் றவழ்ந்து வீறிய
 குருநாதா
 சிங்கம தாகத் திரிந்த மால்கொரு
 வம்பொடியாகப் பறந்த சீறிய
 சிம்புள தாகச் சிறந்த காவென
 வருகோமுன்
 செங்கதி ரோணைக் கடிந்த திவினை
 துஞ்சிட வேநற் றவஞ்செய் தேறிய
 †தென்கயி லாயத் தமர்ந்து வாழ்வருள் பெருமானே ()

திருவருணை

தன்ன தனதன தனதன தனதன
 தன்ன தனதன தனதன தனதன
 தன்ன தனதன தனதன தனதன தனதான.

423. குமா குருபர குணதர நிசிகர

திமிர தினகர சரவண பவகிரி
 குமரி சுதபகி ரதிகத சுரபதி
 குலமானுங்
 குறவர் சிறுமியு மருவிய திரள்புய
 முருக சரணென வருகுதல் சிறிதுமில்
 கொடிய வினையனை யவ்வுனை யசடனை
 யதிமோகக்
 கமரில் விழவிடு மழகுடை யரிவையர்
 களவி னெடுபொரு ளளவள வருளிய
 யளறிடை துவளுதும் வெளிற்றனை
 யினிதாளக்
 கருணை யடியரொ டருணையி லொருவிசை
 சுருதி புடைதர வருமிரு பரிபுர
 கமல மலரடி கனவினு நனவினு
 மறவேனை
 தமர மிகுதிரை யெறிவளை கடல்குடல்
 மதுகி யலைபட விடநதி யுமிழ்வன
 சமுக முக்கண பண்பணி பதிநெடு
 வடமரகச்

சகல வுலகமு நிலைபெற நிறுகிய
கனக கிரிதிரி தரவேகு கரமலர்
தளர வினியதொ ரமுதினை யொருதனி க்டையாரின்
றமரர் பசிகெட வுதவிய க்ருபைமுகில்
அகில புவனமு மளவிடு குறியவன்
அளவு நெடியவ னளவிட அசியவன் மருகோனே
அரவு புனைதரு புதிதரும் வழிபட
மழலை மொழிகொடு தெனிதர வொளிதிகழ்
அறிவை யறிவது பொருளென அருளிய பெருமானே.

124. அருவ மிடையென வருபவர் துவரிதழ்
அமுது பருகியு முருகியு ம்ருகமத
அளக மலையவு மணிதுகி லகலவும் அதிபார
அசல முகைபுள கிதமெழ அமனியில்
அமனி படஅன வரதமு மவசமொ
டனையு மழகிய கலவியு *மலமலம் உலகோரைத்
தருவை நிகரிடு புலமைபு மலமல
முருவு மிளமையு மலமலம் விபரித
சமய கலைகரு மலமல மலமரும் வினை வாழ்வஞ்
†சலில லிபியன சன்னமு மலமல
மினியு னடியரொ டொருவழி படஇரு
தமர பரிபுர சரணமு மவுனமும் அருள்வாயே
உருவு கரியதொர் கணைகொடு பணிபதி
யிருகு தையுமுடி தமனிய ததுவுட
னுருனை யிருசுடர் வலவனு மயனென மறைபூனும்
உறுதி படுசுர ரதமிசை யடியிட
நெறுநெ நெனமுறி தலுநிலை பெறுதவம்
உடைய வொருவரு மிருவரு மருள்பெற வொருகோடி
தெருவு நகரியு மிசுசரர் முடியொடு
சடச டெனவடி படுவன புகைவன
திசூதி கெனஎரி வனஅனல் நகைகொடு முனிவார்தஞ்

* அலம் அலம் - போதும் போதும்.

† சலில லிபியன - நீர்மேலெழுத்துக்கு நோன.

சிறுவ வனசரர் சிறுமியொ டுருகிய

பெரும அருணையி லெழுநிலை திகழ்வன

சுகரி மிசையொரு கலபி லுலவிய பெருமானே. ()

427. கருணை சிறிதூமில் பறிதலைநிசுசரர்

பிசுத அசலாம றவரிவர் முதலிய

கலக விபரித வெகுபர சமயிகள் பலர்கூடித்

கலக லெனநெறி கெடமுறை முறைமுறை

கதறி வதறிய சூதறிய கலைகொடு

கருக அரியதை விழுபுனல் வரமொழி குழறான்

புருகி யுனதருள் பரவுகை வரில்லீர

கொழியி லுலகியல் பினைவிடி லுரைசெய

லுணர்வு கெடி லுயிர் புணரிரு வினையள றதுபோக

2. தறி லெனதெனு மலமறி லறிவினி

லெளிது பெறலென மறைபறை யறைவதொ

ருதய மரணமில் பொருளிறை யருளுவ தொருநாளே

தருண சத்தன பரிமள பரிபுர

சரணி தமனிய தனாதரி திரிபுர

தகனி கவுரிப வதிடக வதியி ரவிகுலி

சடில தரியனு பவையுமை திரிபுரை

சகல புவனமு முதலிய பதிவ்ருதை

சமய முதல்வித நயபகி ரதிசுத சதேகாடி

அருண ரவியனு மழகிய ப்பைபவிடு

கருணை வருணித தனுபர குருபர

அருணை நகருறை சரவண குரவணி புயவேளே

அடவி சரர்குல மரகத வனிதையு

மமரர் குமரியு மனவர தமுமரு

கழகு பெறநிலை பெறவர மருளிய பெருமானே. ()

426. துகிலு ம்ருகமத பரிமள அளகமும்

நெகிழ இருதன கிரியசை தர இடை

துவள மனிதரு மமரரு முனிவரு முடனேடித்

• ஊ நிசுசரர் பிசுத அன மறார் - இராசசிவனாரும் புலாலுண்ணும் மறவ
ரையும் ஒத்த சமணர்.

தொடர வனமணி மகரமி லகுகுழை
யடரு வனவிட மினிர்வன ரதிபதி
சுருதி மொழிவன கயல்விழி புரள்தர நடுவாக
வகிரு ரதிபுரை ததுறுதல் பணிவர
வனர பதயுக பரிபுர மொலிபட
மறுகு தொறுமுல வியினிய கலவியை விடை கூறும்
*வரைவி லரிவையர் தருசுக சலதியி
லலைபு மெனதுமி ரதுதின நெறிதரு
மவுன சிவசுக சலதியில் முழுகுவ தொருநாளே
முகிலு மதியமும் ரவியெழு புரவியும்
நெடிய குலைமிட நிஹமு துககன
முகடு கிழிபட வளர்வன கமுகின மினை வானே
முடுகு கயலுகள் வயல்களு முருகவிழ்
தடமு முளரிய அகழியு மதில்களு
முழுது முடையதொ ரருணையி லுறைதரு நினைபாளே
அகிலு மருதமு முகுளித வகுளமு
மமுத கதலியும் அருணமும் வருடையு
மபரி மிதமத கரிகளு மரிகளும் உடனேகொண்
டருவி யிழிதரு மருவரை தனிலொரு
†சவர வனிதையை முனிதரு புனிதையை
அவச முடன்மல ரடி தொழு துருகிய பெருமாளே. (1)

429. மகர மெறிகடல் விழியினு மொழியினு
மதுப முரல்குழல் வகையினு நகையினும்
வளமை யினுமுக நிலவினு மிலவினு நிறமூசம்
மதுர இதழினு மிடையினு கடைரினு
மகளிர் முகுளித முகையினு நிலையினும்
வனச பரிபுர மலரினு முலரினு மவரோடம்
பகரு கினுமவர் பணிவிடை திரிகினு
முருகி நெறிமுறை தவறினு மவரொடு
பகடி யிடுகினு மமளியி லவர்தரு மதுராக

பரவை படியினும் வசமுநி யினுமுத
 லருணை நகர்மிடை கருணையொ டருளிய
 பரம வொருவச னமுமிரு சரணமு மறவேனே
 கதன சுரபதி வழிபட எழுகிரி
 கடக கிரியொடு மிதிபட வடகுல
 கனக கனகுவ டடியொடு முறிபட முதுகுதங்
 கதறு சுழிகட லிடைசுழி படமிகு
 கலக நிசிசரர் பொடிபட நடவிய
 கலப மரகத துரகத ந்ருபகிரி மயில்வாழ்வே
 தகன கரதல சிவசுத கணபதி
 சகச சரவண பரிமள சத்தா
 சயன வனசரர் கதிபெற முனிபெறு புனமானின்
 தாள முகபட நெறிபட நிமிர்வன
 தருண புளகித ம்ருகமத தனகிரி
 தழுவ மயல்கொடு தனிமட லெழுதிய பெருமாளே. ()

428. முகிலை யிகல்பொரு முழுவிருள் குழலென
 முதிய மதியது முகமென *துதலினை
 †முரணர் வரிசிலை முடுகிடு கணைவிழி பெனமூவர்
 முவரி தனின்முகு ளிதமலர் முகையென
 முறுவல் தனையிரு குழைதனை மொழிதனை
 மொழிய வரியதொர் தெரிவையர் வினையென மொழிகூறிப்
 பகலு மிரவினு மிகமன மருள்கொடு
 பதியி லவர்வடி யுளதழ கேனவொரு
 பழுது மறஅவர் பரிவுற இதமது பகராதே
 பகைகொ டெதிர்பொரு மகரர்கள் துகைபட
 விகட முடனடை பரில்மயில் மிசைவரு
 பவனி தனையது தினநினை யெனஅருள் பகர்வாயே
 புகல வரியது பொருளிது எனவொரு
 புதுமை யிடஅரி யதுமுத லெனுமொரு
 பொதுவை யிதுவென முதுதவ முறிவர்கள் புடைகுழப்

புரமு மெரியெழ நகையது புரிபவர்
 புனலும் வளர்மதி புனைசடை யினரவர்
 புடவி வழிபட வொருபொருள் விரகொடு புகல்வோனே
 அகில கலைகளு மறநெறி முறைமையு
 மகில மொழிதரு புலவரு முலகினி
 லறிஞர் தவமுயல் பவர்களு மியலிசை யதனாலே
 அறுவர் முலையுணு மறுமுக னிவனென
 அரிய நடமிடு மடியவ ரடிதொழ
 அருணை நகர்தனி லழகுடன் மருவிய பெருமானே. (உருச)

429. முருகு செறிசூழல் சொருகிய விரகிகள்
 முகைக ளளவிடு முகபட பகடிகள்
 முதலு முயிர்களு மளவிடு களவியர் முழுநீல
 முழுகு புழுகில் குழைவடி வழகியர்
 முதிர் வளர்கனி யதுகவ ரிதழியர்
 முனைகொ ளாபிலை விழியெறி கடைசிய ரகராகம்
 மருவி யமலியி னலமிடு கலவியர்
 மனது திரவிய மளவள வளவியர்
 வசன மொருநொடி நிலையையில் கபடியர் வழியேநான்
 மருளு மறிவின னடிமுடி யறிகிலன்
 அருணை நகர்மிசை கருணையொ டருவிய
 மவுன வசனமு மிருபெரு சரணமு மறவேனே
 கருதி யிருபது கரமுடி யொருபது
 கனக மவுலிகொள் புரிசைசெய் பழையது
 கடிய வியனகர் *புகவரு கனபதி கனல்மூழ்கக்
 கவச அதுமனோ டெழுபது கவிவிழ
 அணையி லையெறி யெதிரமர் பொருதிடு
 † களரி தனிலொரு கணைவிடு மடலரி மருகோனே
 சருவு மவுணர்கள் தளமொடு பெருவலி
 யகல கிலைபெறு சயிலமு மிடிசெய்து
 தரும னவர்பதி குடிவிடு பதனிசை மயில்வீரா

*புகவரு.புகுவதற்கு அரிதாயிற்று. †களரி யுத்தகளம்

தருண மணியவை பல்பல செருகிய
தலையன் துகிலிடை பழகிய குறமகள்
தனது தனமது பரிவொடு தழுவிய பெருமாளே. (உஉ0)

130. விடமு யமுதமு மிளர்வன இணைவிழி
வனச மலதழல் முழுகிய சரமென
விரைசெய் ம்ருகமத அளகமு முகிலல் வொருஞான
விழியின் வழிகெட இருள்வதொ ரிருளென
மொழியு முமுதல வுபிற்கவர் வலையென
விழையு மிளநகை தளவல் நளவென வியனாதித்
தடமு மடுவல் படுகுர் யெனஇடை
துடியு மலமத னுருவென வனமுதை
சபில மலகொலை யமனென முகைநிசை புரள்கோவை
தரள மணியல் யமன்விடு சுயிறென
மகளிர் மகளிரு மலபல வினைகொடு
சமைபு முருவென வுணர்வொடு புணர்வதும் ஒருநாளே
அடவி வனிதையர் தனதிரு பரிபுர
சரண மலரடி மலர்கொடு வழிபட
அசல மிசைவினை புனமதி வினிதுறை தனிமானும்
அமர ரரிவை மிருபுடை யினும்வர
*முகர முகபட கவளத வளகர
அசல மிசைவரு மரிநவ கலவியும் வினையாடும்
கடக புனகித புயகிரி சமுகத்வி
கடக கசரத ஹரகத நிசிரசர்
கடக ப்பயிரவ நீயிரவ மலர்களுந் எரிதியுந்
கருக வொளியிடு தனுபர கவுதம
புரித முரிதொழ அருணையி லறம்வளர்
கருணை யுமைதரு சரவண சுரபதி பெருமாளே. (உ0௩)

சுருதிபுராணம்.

*முஃரம்-சங்கவடிவமான.† விடக - விடஅக ‡ பயிரவன்-பயத்தைச்
பெறான் நீயிரவம்-ஆம்பல்.

தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனன தனதன தனதான.

423. *கமரி மலர்குழல் சரிய புளகித
கனக தனகிரி யசைய பொருவிழி
கணைக ளென்னுதல் ||ரள துகிலதை நெகிழ்மாதர்
கரிய மணிபுர ளரிய கதிரொளி
பரவ இணைகுழை யசைய நகைகதிர்
கனக வளைகல நடைகள் பழகிகள் மயில்போலத்
திமிரு மதபுழு கொழுக தெருவினி
லலைய விலைமுகை தெரிய மயல்கொடு
திலத மணிமுக அழகு சுழலிகள் நெழுவல்
திரையிலமுதென கழைகள் பலகளை
யெனவு மவர்மயல் தழுவு மசடனை
திருகு புலைகொலை கலிகள் சிதறிட அருள்தாராய்
குமர குருபர குமர குருபர
குமர குருபர குமர குருபர
குமர குருபர குமர குருபர எனதாளம்
குரைசெய் முரசமொடரிய விருதொலி
டமட டமிட ம டமட டமடம
குமுற திமிலை லரிகி னரிமுதல் இவைபாட
அமர் முனிவரு மயனுமனைவரு
மதுகை மலர் கொடு தொழுது பதமுற
அசுரர் பரிகரி யிரத முடைபட விடும்வேலா
அகில புவனமொ டடைய வொளிபெற
அழகு சரண்மயில் புறம தருளியொ
ரருண கிரிகுற மகளை மருவிய பெருமானே. (௨0௪)
தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
தனதனத் தானனத் தனதான.
434. சுயல்விழித்தேனெனைச் செயலழித் தாயெனக்
கணாவகெட் டேனெனப் பெறுமாது

கருதுபுத் தானப் புதல்வரப் பாளனக்
கதறிடப் பாடையிற் றலைமீதே
பயில்குலத் தாழழப் பழையநட் பாரழப்
பறைகள் கொட் டாவாச் சமனாரும்
பரியகைப் பாசம்விட் டெறியுபப் போதெனைப்
பரிகரித் தாவியைத் தரவேணும்
அயிலறச் சேவல்கைக் கினிதத் தேக்கையுற்
றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
அமரரத் தாசியுக் குமரிமுத் தாசிவத்
தரியசொற் பாவலர்க் கெளியோனே
புயலியோப் பாறுபொற் சயிலமொய்ச் சாரலிற்
புனமறப் பாவையைப் புணர்வோனே
பொடிபடப் புதரத் தொடுகடற்சூரனைப்
பொருமுழுச் சேவகப் பெருமானே. (உ௦௫)

483. கறுவுமிக் காவியைக் கலஞ்சுமக் காலனெத்
திலகுகட் சேல்கனிப் புடனாட்க்
கருதிமுற் பாடுகட் டனையுடற் பேசியுட்
களவினிற் காசினுக் குறவாறுற்
றுறுமலர்ப் பாயலிற் றுயர்வினைத் தூடலுற்
றுயர்பொருட் கோதியுட் படுமாதர்
ஒறுவினைக் கேயுளத் தறிவுகெட் டேனுயிர்ப்
புணையினைத் தாள்தனைத் தொழுவேனே
மறையெடுத் தோதிவச் சிரமெடுத் தானுமைச்
செறிதிருக் கோலமுற் றனைவானும்
ஊமறைகள் புக் காரெனக் குவடுநெட் டாழிவற்
றிடவுடற் சூரனைப் பொருமவேலா
அறிவுடைத் தாருமற் றுடனுனைப் பாடலுற்
றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
அடவியிற் றோகைபொற் றடமுனைக் காயையுற்
றயருமச் சேவகப் பெருமானே. (உ௦௬)

*கலஞ்சும-கலஞ்சும். டிகட்டளை உடல்-அளவான பொருள். ஊமறைகள் புக்
ளர் என-அடைச்சலம் புகுந்தானென.

434. பரியகைப் பாசம்விட் டெறியுமக் காலனுட்

பயனுயிர்ப் போயகப் படமோகப்

படிமிலுற் றுரெனப் பல்கள்பற் றுஅடற்

படரெரிக் கூடுவிட் டலைநீற்

பிரியுமிப் பாதகப் பிறவியுற் றேமிகப்

பிரிகளாக் கேயினைத் துழல்நாயேன்

பிழைபொறுத் தாயெனப் பழுதறுத் தாளெனப்

பிரியமுற் றேருதிடப் பெறுவேனே

கரியகெய்க் கோலமுற் றரியினற் றுமரைக்

கமைவபற் றுசையக் கழலோர்முன்

கலைவகுத் தோதிவெற் பதுதுளைத் தோனியற்

கடவுள்செச் சேவல்கைக் கொடியோனென்

றரியநற் பாடலைத் தெரியுமுற் றோர்களைக்

கருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே

அடவியிற் றேகைபொற் றடமுறைக் காலையுற்

றயருமச் சேவகப் பெருமானே .(௨௦௭)

தன்னதன தான தத்த தன்னதன தான தத்த

தன்னதன தான தத்த தனதான.

435. தருணமணி வானி லத்தி லருணமணி யால விட்ட

தழலமணி மீதெ றிக்கு நிலவாலே

தலைமைதவி ராம னத்தி னிலைமையறி யாதெ திர்த்த

தறுகண்மத வேள்தொ டுத்த கணையாலே

வருணமட மாதர் கற்ற வசையின்மிகை பேச முற்று

மருவுமென தாவி சற்றும் அழியாதே

மகுடமணி வாரி சைக்கும் விகடமது லாவு சித்ர

மயிலின்மிசை யேறி நித்தம் வரவேணும்

கருணையக லாவி ழிச்சி களபமழி யாமு கைச்சி

கலவிதொலை யாம றத்தி மணவாளா

கடுவுடைய ராநி ரைத்த ஈடிமழுடி மீது வைத்த

கடியமலராத் தித்த கழல்வீரா

அருணமணி யால மைத்த கிரணமணி முழும் வெற்றி
 அருணைநகர் கோபு ரத்தில் உறைவோனே
 அசுரர்குலம் வேர ஹத்து வடவனலை மீதெழுப்பி
 அமரர்சிறை மீள விட்ட பொருமானே. (௨0௮)

438. முழுகிவட வாழு சுத்தி நெழுகனலி லேறி நக்கு
 முழுமதிநி லாவி னுக்கும் வசையாலும்
 மொழியுமட மாத ருக்கு மிளியதனி வேயி சைக்கு
 முதியமத ராஜ னுக்கும் அழியாதே
 புழுக்குகிழ் நீப மத்தி லழகியகு ராவி ரைத்த
 புதுமைமினி லாறி ரட்டி புயமீதே
 புனரும்வகை தானி னைத்த துணரும்வகை நீல சித்ர
 பொருமயிலி லேறி நித்தம் வரவேணும்
 எழுமகர வாவி சுற்று பொழிலருணை மாந கர்க்கு
 ளெழுதரிய கோபு ரத்தில் உறைவோனே
 இடைதுவள வேடு வச்சி படமசைய வேக னத்த
 இளமுக்கை டாத சித்ர மணிமார்பா
 செழுமகுட நாக மொய்த்த ஒழுகு னல் வேணி வைத்த
 சிவனைமுத லோது வித்த குருநாதா
 திசைமுகன்மு ராரி மற்று மரியபல தேவ ருற்ற
 சிறையடைய மீள விட்ட பொருமானே. (௨0௯)

தானதன தானத் தானதன் தானத்
 தானதன தானத் தந்ததான,
 437. ஆலவிழி நீலத் தாலதர பானத்
 தாலளக பாரக் கொண்டலாலே
 ஆரநகை யால்விற் பேர்ந்துதலி னுல்வித்
 தாரநடை யால்நற் கொங்கையாலே
 ராலமய லாகிக் காலதிரி குலத்
 தாலிறகு பாசத் துன்பமுழ்கித்
 தாழ்வினுயிர் வீழ்பட் டேழ்வினை வி டாமற்
 காவதன்மு னேவற் கொண்டபுயோ

சோலைதரு கானிற் கோலமற மானைத்	
தோனிலுற வாகக்	கொண்டவாழ்வே
சோதிமுரு காரித் தாபழைய ஞானச்	
சோணகிரி வீதிச்	கந்தவேளோ
பாலகக லாபக் கோமளம பூரப்	
பாகவுமை பாகத்	தன்குமாறா
பாதமலர் மீதிற் போதமலர் தூவிப்	
பாமெவர் தோழத்	தம்பிரானே. (௨௧௦)
440. பேதகவி ரோதத் தோதகவி ரோதப்	
பேதையர்கு லாவைக்	கண்டுமாவின்
பேதைமையு முமற் றேதமக லாமற்	
பேத வுடல் பேணித்	தென்படாதே
*சாதகவி காரச் சாதலைவ போகத்	
தாழ்விலுயி ராகச்	சிந்தையாலுன்
தாரைவடி வேலைச் சேவல்தனை யேனற்	
சாரல்மற மானைச்	சிந்தியேனோ
†போதகம யூரப் போதகக டாமற்	
போதருனை வீதிச்	கந்தவேளோ
‡போதகக லாபக் கோதைமுது வானிற்	
போனசிறை மீளச்	சென்றவேலா
பாதகப தாதிச் சூரன்முதல் வீழப்	
பாருலகு வாழக்	கண்டகோவே
பாதமலர் மீதிற் போதமலர் தூவிப்	
பாமெவர் தோழத்	தம்பிரானே. (௨௧௧)

தனன தானன தானன தானன

தனன தானன தானன தானன

தனன தானன தானன தானன

தன தான

439. அமுத மூறுசொ லாகிய தோகையர்
பொருளு ளாரையெ னுணையுணையெ
னருகு வீடிது தானிதில் தீவாருமெ

னுரைகூறுப்

*சாதக விகாரச் சாதல்-விகாரச்சாதக சாதல்தன்பமான பிறப்பு இறப்பு,
† போதக மயூரபோது அக அகடு ஆ மன்போது-யானை, மயில் இவைகளின்
மேல் மலராசனமிட்ட மத்தியஸ்தானத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற. ‡போதக
கலாபகோதைமுதுவான்-தெய்வயானையம்மை அவதரித்த முதியவின் ணுலகம்
தீவாரும் என் டிகரை கூறும்.

அசடு மாதர் *கு வாதுசொல் கேடிகள்
தெருவின் மீதுகு லாவியு லாவிகள்
அவர்கள் மாயைப டாமல் கெடாமல்நி னருள்தாராய்

சுமரி காசிவ ராகிம கேஸ்வரி
கெளரி மோடிசு ராரிநி ராபரி
கொடிய குலிசு டாசணி யாமணி மகமாயி

குறளு ருபமு ராரி சகோதரி
யுலக தாரிசு தாரி பராபரி
குருப ராரினி ஸாரி கமோகரி அபிராமி

சமர நீலிசு ராரிநி னாயகி
மலைகு மாரிநி பாலிநி னுரணி
சலிசு மாரிசி வாயம னேகரி பரையோகி

சுபரி வீரிமு நீர்விட போஜனி
திகிரி மேவுகை யானிசெ யானொரு
சகல வேதமு மாரிநி தாயுமை யருள்பாலா

திமித மாடுசு ராரிநி பாபார்
முடிக டோறுத்க டானிசு டேயோரு
சிலப சாசுத்கு னுலிநி னுமுண்ண விடும்வேலர்

திருவு லாவுத்சொ னோசர னுமலை
முகிலு லாவுவி மானந வேரநிலை
சிகர மீதுகு லாவியு லாவிய பெருமானே. (கூஉ

440. உருகு மாமெழு காகவு மேமயல்
பெருகு மாசைசு னாகிய பேர்வரி
லூரிய மேடையில் வரர்குழல் நீனிய ஸுனிமாநூர்
உடைகொள் மேகலை யால்முனை மூடியு
நெகிழ் ஸாடிய தோதக மாடியு
முவமை மாமயில் போல்நிற மேனியர் உரையாடுங்
கமல தாமன மாதர்கள் நீள்வலை
கலக வாரியில் வீழடி யேனெறி
கருதொ னுஅதி பாதக னேசம தறியாத

* குவாது - குதர்க்கம் † கடாவியிடேய் - கடாவி யிட்டி ஏய். ‡ குணலி
நிணம் உண - குணலி யிட்டி நிணம் உண்ண. § கொணைநர் - கோணைநர்.

கசட - முட்டனை யாளவு மேயருள்
 கருணைவாரிதி யேயிரு நாயகி
 கணவ னேயுன தாளினை மாமலர் தருவாயே

சுருதி மாமொழி வேதியன் வானவர்
 பரவு *கேசனை யாயுத பாணிநல்
 துள! மாலையை மார்பணி மாயவன் மருகோனே

தொலைவி லாஅசு ரேசர்க ளானவர்
 துகள தாகவு மேயெதி ராடிடு
 சுடரின் வேலவ னேயுல கேழ்வலம் வருவோனே

† அருணர் கோடியி னுரொளி வீசிய
 தருண வாண்முக மேனிய னேயர
 ன்ணையு நாயகி பாலக னேநிறை கலையோனே

அணிபொன் மேநாயர் கோபுர மாமதி
 ளதிரு மாரண வாரண வீதியு
 ளருணை மாநகர் மேனியு ளைய பெருமானே. (உகந்)

தனதன தனன தனந்த தானன
 தனதன தனன தனந்த தானன
 தனதன தனன தனந்த தானன தந்ததான.

441. கரியுரி அரவ மலர்ந்த மேனியர்
 கலைமதி சலமு நிறைந்த வேலியர்
 கனல்மழு வுண்டி மமர்ந்த பாணியர் கஞ் பரதின்

கனமுகை பருகி வளர்ந்த காமனை
 முனிபவர் கயிலை யமர்ந்த காரணர்
 கதிர்விரி மணிபொ னிறைந்த தோளினர் கண்டகாள

விரிவென வுனது னுகந்த வேலென
 மிகவிரு குழையு மடர்ந்து வேனினை
 யணையவ ருயிரை விழுங்கி மேலுமவெ குண்டுநாடும்

வினைவிழி மகலிர் தனங்கள் மார்புற
 விதமிகு கலவி பொருந்தி மேனியு
 மெழில்கெட நினைவு மழிந்து மாய்வதொ ழிந்திடாதோ

எரிசொரி விழியு மிரண்டு வானெயி
 றிருபிறை சயில மிரண்டு தோள் முகி
 லெனவரு மகரா சிரங்கள் மேருஇ 19 த்துவீழ்வ

தெனவிழ முதுகு டிள நது காவிக
 றிடுபலி யெனவு நடந்து தாள்தொழ
 எதிர்பொரு துதிர முகந்த வேகமு 20 கந்தவேலா

அரிகரி யுழுவை யடர்ந்த வாண்மலை
 அருணையி லறவு முயர்ந்த கோபுர
 மதினுறை குமர அனந்தவேதமொ 21 றிந்துவாமும்

அறுமுக வடிவை யொழிந்து வேடர்கள்
 அடவியி லரிவை குயங்கள் தோய்புய
 அரியர பிரம புரந்த ராதியா தப்பிரானே. (௨௧௪)

442. கணிகடல் வயிறு குழமா? வாய்விட
 வடதம னியகி ரிகம்ப மாய்நா -
 கணபண விபரி தகந்த காள் 22 யங்கராஜன்

கயிறென அமர னனந்த கோடியு
 முறைமுறையமுது நடைநத நாளொரு
 கதியற வுலகை விழுங்கு மேகஒ 23 முங்குபோல

கிணைமத கரிக ஞமெண்டி சாமுக
 கிரிகளு முருகி டஅண்ட கோளகை
 வெடிபட எவரை யுமவிஞ்சிமேலிடு 24 நஞ்சுபோல

விடுகுழை யளவு மளந்து காமுக
 ருயிர்பலி கவர்வு றுபஞ்ச பாதக
 விழிவலை மகளி ரொடன்பு கூர்வதொ 25 ழிந்திடாதோ

முனைபெறவுளைய அணைந்தமோகர
 நிகிசரர் கடக முறிந்து தூளெழ
 முகிலென வருவ மிருண்ட தாருகன் 26 அஞ்சமீன

முழுகிய தீமிர தரங்க சாகர
 முறையிட இமைய வர்தங்க ஞர்புக
 யுருவ முனிந்த சேவக செம்பொன்மேரு

அநையன கனனி தசண்ட கோபுர

அருணைனி லுறையு மருந்து ணமுலை

அபிநவ வனிதை தருங்கு மாறநெ ிருந்துமால்கொண்

ட்டனியில் வடிவு கரந்து போயொரு

குறமகன் பிறகு திரிந்த காழுக

அரியா பிரம புரந்த ராதியர் தம்பிரானே. (௨௩௫)

தனதன தனன தனதன தனன

தனதன தனதன தனதன தனதன .

443. இடமடு உறவை முடுகிய மகர

மெறிகட ஸிவடயெழ

திங்களாலே

இருவினை மகளிர் மருவித் தெருவி

லெரியெவ வஞ்சிறு

தென்றலாலே

தடநடு வடைய கடிபடு கொடிய

சரம்விடு தறுகனை

ஹங்குலே

ரரிவளை உழல மயல்கொளு பரிவை

தனிமல மனைபில்

லங்கலாமோ

வடகுல சயில நெடுவுட லகரர்

மணிமுடி சிதறா

றித்தவேலா

மறமக ளமுத புளகித களப

வளரிள முகையைம

னந்தமார்பா

அடலணி விகட மரகத மயிலி

லழகுட னருணையில்

நின்றகோலே

அருமறை விததி முறைமுறை பகரு

மரியர பிரமர்கள்

தம்பிரானே. (௨௩௬)

தனதன தனனந் தனதன தனனந்

தனதன தனனந் தனதன .

444. இரளிபு மதியுந் தெரிவுற எழுமம்

புவிதனி லினமொன்

றிமொதும்

எழில்புதல் வருநின் றமுதுள முருகம்

இடர்கொடு தடலம்

பலகூறக்

அருகிய அருவங் கொடுகனல் விழிகொண்
 குயிரினை நமனும் கருதாமுன்
 கலைகொடு பல்வன் பழமக வி ரின்
 கழலினை காட்டும் படிபாசாய்
 நிருமரு வியசின் புயனான் விரியெண்
 டிசைகிடு கிடவர் திருநூன்
 திணிப்பு மதுசூர் திடஅலைகடல்ந்
 கிடவலி யொடுகன் நிநிம்மோன்
 அருமறை யவரந் தரமுறை பாவன்
 புடையவ ருயனும் தறமேவுன்
 அரிவையு மொருபங் கிடமுடை யவர்தங்
 கருணையி லுறையும் பெருமானே (௨௧௧)

447- விரகொடு வளைசங் கடமது தருவென்
 *பிணிகொடுவிழிவெங் கனல்டோல
 வெற்கொடு சமனின் ஸுபிக்கொரு லெழியின்
 நெனனிதி வழிவந் திடுபாதிற்
 காவட மதுபொங் கிடுமன மொடுமங்
 கையருற் றினர்கண் டுனல்பாயுங்
 கலகமும் வருமுன் குலவினை களையுங்
 கழல் தொழு மியல்தந் தருள்வாயே
 பரவிடு மவர்கிந் தையர்விட முரிநும்
 படவர வணைகண் டுகில்மாலம்
 பழமறை மொழிபங் கயனிமை யவர்தங்
 பயமற விடமுண் டெருதேறி
 அரவொடு மதியம் பொதிசடை மிசைகங்
 கையுமுற அனலந் கையில்மேவ
 அரிவையு மொருபங் கிட முடை யவர்தங்
 கருணையில் மருவும் பெருமானே (௨௧௨)

தனதன தனன தனதன தனன

தனதன தனன

தனதான .

446. கெறுநடை மடவார் வசமதி லுருகா

கிலெசம துறுபாழ்

வினையாலே

நெதிபெற நினையா துதிதனை யறியா

கெடுக மதிலாழ்

மதியாலே

தசையது மருவீ வரைபு லுடனே

தரணியில் மிகவே

யுலேவனே

சுததள மலர்வார் புனைநினை கழலார்

தருகிழல் புகவே

தருவாயே

திசைமுக வணைநீள் சிறையுற விடுவாய்

திருநெடு கருமால்

மருகோனே

திரிபுர தகனா ரிடமதில் மகிழ்வா

திரிபுரை யருள்சீர்

முருகோனே

நிசைச ருறைமா கிரியிரு டிவ்வா

நிறையியல் முடுகா

விடுவோனே

நீலமிசை புகழார தலமெனுமருணை

நெடுமதில் வடசார

பெருமானே (உகக)

தனத்த தானன தத்தன தத்தன

தனத்த தானன தத்தன தத்தன

தனத்த தானன தத்தன தத்தன

தனதான

447. திருட்டு வாணிப விக்ரம துட்டிகள்

மதத்த ரூபிகள் தாசசன பொட்டிகள்

செகத்து நீலிகள் கெட்டப ரத்தைகள்

மிகநாணர்

சிலைக்கு தேர்புரு வப்பெரு நெற்றிக

ளெடுப்பு மார்பிக ளெச்சிலு தட்டிகள்

சிரித்து மாறுடர் சித்தமு ருக்கிகள்

விழியாலே

வெருட்டி மேல்விழு பப்பற மட்டைகள்

மிகுத்த பாணிகள் வட்டமு கத்தினை

மினுக்கி யோலைகள் பித்தலை யிற்பணி

மிகநீருல்

விளக்கி யேகுழை யிட்டபு ரட்டிகள்
 தமக்கு மால்கொடு நிற்கும ருட்டனை
 விடுத்த நானொரு மித்திரு பொற்கழல் பணிவேனோ
 தரித்த தோகண தக்கண செக்கண
 குகுக்கு கூகு குக்கு குக்கு குக்கு
 தகுத்த திதி கு தக்கு திக்கு என தாளம்
 தடக்கை தாளமு மிட்டியல் மத்தள
 மிடக்கை தாளமு மொக்கந டித்தொளி
 தரித்த கூளிகள் தந்திமி தித்தென கணபுதம்
 அருக்க னாரொளி யிற்ப்பரை யுற்றிடு
 மிரதன் மாமுடி யைக்கொடு கக்கழ
 லடக்கை யாடி நி ணத்தையெடுத்துண அறவேதான்
 அரக்கர் சேனைகள் பட்டுவி முச்செறி
 திருக்கை வேல்தனை விட்டரு ளிப்பொரும்
 அருட்கு கா அரு ணைப்பதி யுற்றருள் பெருமானே ()

தனத்த தத்தன தான தனதன
 தனத்த தத்தன தான தனதன
 தனத்த தத்தன தான தனதன தந்ததான்.

448. முகத்து லக்கிகளாசா ரவினிகள்
 விலைச்சி றுக்கிகள் தேரா அசடிகள்
 முழுச்ச மர்த்திகள் காமா விரகிகள் முந்துகுது
 மொழிப்ப ரத்தைகள் காசா சையில் முகை
 பலர்க்கும் விற்பவர் நானு அதுபவ
 முயற்று பொட்டிகள் மோகா வலமுது ன்றமூடர்
 செகத்தி லெத்திகள் சார்வாய் மயலிகள்
 திருட்டு மட்டைகள் மாயா சொருபிகள்
 சிரித்து ருக்கிகள் ஆகா வெனநகை சிந்தைமாயத்
 திரட்பொ றிச்சிகள் மாபா விகளப
 கடத்த சட்டைகள் மூதே விகளொடு
 தினைத்த லற்றிரு சீபா தமுமினி யென்றுசேர்வேன்

* ஆசாரவினிகள். ஆசார சனிகள். ஒழுக்கவீனமுள்ளவர். + மயலிகள் மயக்கிகள்.

தொகுத்தொ குத்தொகு தேதோ தொகுதொகு
 செகுச்செ குச்செகு சேசே செககண
 தொகுத்தொகுத்தொகுதோதோதொகுதொகு தொந்ததிதோ
 துட்டு டுட்டு நடு நடுநடு
 திகுத்த குத்திகு தீதோ எனவொரு
 துவக்க நிர்ந்தன மாடா வுறைபவர் தொண்டாபேணும்
 அகத்தி யப்பனு மாள்ளே தனும் அறம்
 வளர்த்த கற்பக மாளு விழுமகி
 முவுற்ற நிகது? ரானே அருணையில் வின்றகோவெ
 அமர்க்க வத்தொரு குரே ஈனைவிழ
 முறித்து முக்கிய வாணோர் குடிபுர
 அமர்த்தி விடா வாமீ அடியவா தமாறானே. (௨௨௧)

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
 தானதன தானதந்த தானதன.

449. †கேசகைய புழுத்த மாதா தம் யானிலுற்று
 கேவலம் தானஅற்ப நகீனவாலே
 கேள்வியதி லாதிருக்கு மூழ்வினார் னுலம்பகுத்த
 கேடுபெற வேறினைக்கும் வினையாலே
 லேதனையி லேயிடுத்த பாதகனு மாயவதில்
 மேதினியெ லாமுழற்று மடியேனை
 வீதேவி யாளவெற்றி வேல்கரம தேயெடுக்க
 வினுமரில் மீதிலுற்ற வருவாயே
 நீதிநெறி யேயழித்த நாடுகளை வேரறுத்த
 நீடுபுகழ் தேவரிற்கள் குடியேற
 நீடருளி னுன்னித்த பாலகும் ராசெழித்த
 நீலநிற மால்தனக்கு மருகோனே
 சோதியன லாவுதித்த சோணகிரி மாமலைக்குள்
 ஸோபைவா கோபுரத்தில் உணாவோனே
 சோனைமழை பேயலெதிர்த்த தானவாகள் மாளவெற்றி
 தோழின்மிசை வேலெடுத்த பெருமாளே. (௨௨௨)

* அவ்வாறோர். † கேசகையபு-தாழையின்பு ‡ மயால்-மயக்கம்.
 சோபை-அழகு, ஒளி

தானதன தத்த தத்த தானதன தத்த தத்த

தானதன தத்த தத்த

தனதான

450. கோடுசெறி மத்த கக்கை வீசுகரி பைப்ப குத்த

கூறுசெய்த முத்து ரித்து

ரண்டமானார்

கோளுலவு முப்பு மத்த வானொளிகொ ளுத்தி விட்ட

*கோபநுத லத்த மத்த

நூ.நூ.

நீடுகன கத்த லத்தை யூடுருவி மற்ற வெற்பு

நீறெழமி தித்த தித்த

மனதாலே

†நீபமலர் பத்தி மெத்த வோதுமவர் தித்த மெத்த

நிலமரில் தத்த விட்டு

வரவேண்டாம்

ஆடலணி பொற்சி லைக்கை வேடுவர்பு வக்கு றத்தி

ஆரமது மெத்து தித்த

முனைமீதே

ஆதரவு பற்றி மெத்த மாமலிநி றைத்த வெற்றி

ஆறிருதி ருப்பு யத்தி

அணைவீர

தேடிமையொர் புத்தி மெத்தி நீடுறநினைத்த பத்தி

சீருலவு எத்தெ ரித்த

சிவவேளே

தேறருளை யிற்ற ரித்த செண்முடி டத்த பத்தி

தேவாசினை வெட்டி விட்ட

பெருமானே (உ.நூ.)

தனத்தா தனத்தத் தனத்தா தனத்தத்

தனத்தா தனத்தத்

தனதான

451. அருக்கார் நலத்தைத் திரிப்பார் மனத்துக்

கடுத்தா சைபற்றித்

தனராதே

அடற்கா லனுக்குக் †கடைக்கால் மிதித்திட

டறப்பே தகப்பட

பழியாதே

‡கருக்கா ரர்நட்பைப் பெருக்கா சரித்துக்

கவிச்சா கரத்திற் பிறவாதே

கருத்தா லெனக்குத் திருத்தா ளளித்துக்

கலைப்போ தகத்தைப்

புகல்வாயே

*கோபநுதல் - கோபந்தறித்த †நீபமலர்பத்தி - நீபமலர்குடியபுயபந்தி, கடைக்கால் மிதித்திட்டு - அடிப்படை போலி. ‡கருக்கார் - பிறவிக்குரியவர்.

ஒருக்கால் நினைத்திட்*டிருக்கால் மிகுத்திட்
 மெரப்பார் கள்சித்தத் துறைவோனே
 உரத்தோ விடத்திற் குறத்தே னைவைத்திட்
 டொளித்தோ மெவெற்றிக் குமரேசா
 செருக்கா தருக்கிச்+சரச்சூர் நெருக்கச்
 செருச்சூர் மரிக்கப் பொருமவேலா
 திறப்பூ தலத்திற் றிரட்ட்சோ ணவெற்றிற்
 றிருக்கோ|| ரத்திற் பெருமானே. (உஉச)

தனனா தனனத் தனனா தனனத்
 தனனா தனனத் தன தான.

452. அருமா மதனைப் பிரியா தசரக்
 கயலார் நயனக் கொடியார்தம்
 அழகார் புளகப் புழுகார் சயிலத்
 தனையா வலிகெட் டெல்தாழ்
 இருமா நடைபுக் குரைபோ யுணர்வற்
 றினையா வுளமுக் குயிர்சோர
 எரிவாய் நரகிற் புகுதா தபடி-க்
 கிருபா தமெனக் கருள்வாயே
 ஒருமால் வரையைச் சிறுநூள் படவிட்
 ரெமோ டெறிபொற் கதிர்வேலா
 டுஹைமா னடவிக் குறமா மகளுக்
 குருகா றிருபொற் புயவீரா
 திருமால் கமலப் பிரமா விழியிற்
 றெரியா அரணுக் கரியோனே
 வயல்சுற் றருணா புரியிற்
 றிருவீ திமினிற் பெருமானே. (உஉரு)

* இருக்கால்-இரண்டு திருவடிகளையும் + சரச்சூர் நெருக்கு-சுரர்களாகிய
 செய்வத் தன்மையோரை ஒடுங்கிய + சோணவெற்பு - திருவண்ணாமலை.
 டுஹைமான் = மான் உறை.

தனதன தானனத் தனதன தானனத்
தனதன தானனத் தனதான.

453. அழுதுமா வாவெனத் தொழுதுமுடுடுநெக்

கவசமா யாதரக்

கடலுடுந்

றமைவில்கோ லாகலச் சமயமா பாதகர்க்

கறியொணு மோனமுத்

திரைநாடிப்

பிழைபடா ஞானமெய்ப் பொருள்பெறு தேவினைப்

பெரிய* ஆ தேசபுந்

புதமாய

பிறனிவா ராகரக் கழியிலே போய்விழப்

பெறுவதோ நானினிப்

புகல்வாயே

பழையபா கீர்திப் படுகைமேல் வாழ்வெனப்

படியுத்மா ருயினத்

† தனசாரம்

பருகுமா றுனனச் சிறுவசோ ணைசலப்

பரமமா யூரவித்

தகவேளே

பொழுதுகுழ் போதுவெந் பிடிபடா பார்முதற்

பொடிபடா வேடமுத்

தெறிமீனப்

புணரிகோ கோவெனச் சுருதிக்கோ கோவெனப்

பொருதவே லாயுதப்

பெருமானே, (உஉசு)

தானதனத் தானதனத் தானதனத் தானதனத்
தானதனத்தானதனத் தனதான.

454. ஆனைவரிக் கோடி ளநிர்ப் பாரழிகைச் சாரசைபட்

டாடைமறைத் தாடுமலர்க்

குழலார்கள்

ஆரவடத் தோடலையப் பேகிநகைத் தாசைபொருட்

டாரையுமெத் தாகமயக்

கிடுமோகர்

சோனமழைப் பாரவிழித் தோகைமயிற் சாதியர்கைத்

தூதுவிடுத் தேபொருளைப்

பறிமாதர்

தோதகமுந் தீழ்நாகிற் சேருமழற் காயனையுட்

சோதியொளிப் பாதமனித்

தருள்வாயே

* * ஆதேசம் - தாங்ஃப்படுவது † ஆறு ஆய் - (கார்த்திகை யாதர்ஃனாகிய)
ஆறு தாய்மார். ‡ தன சாரம் - முலையால்,

தானதனத் தீ திமிலைப் பேரிகைகொட்டாசமரிற்!
சாயகடற் பூரைவதைத் தடுவோனே
தாளவியற் சோதி நிறக் காவினெழக் கோலியெடுத்த
தாபரம்வைத் தாடுபவர்த் கொருசேயே
தேனிரசக் கோவைநிகழ்ப் பூவைசூலப் பாவைதனத்
தோருகிற் சேராமலித் கதிர்வோலா
சரபுணைக் சோடாமுற் றனமனத் தோகையெடுத்த
தேவமகிற் தேரிக் குணைப் பெருமானே. (௨௨௭)

தனவந் தனனதன தனனத் தனனதன
தனனத் தனனதன தனனதன
455. இடருத் துறைய கொடுவாக் கலைமேலவரு
நிறத்திற் றகால்வாடி மதனலே
இயலைத் தருகானகமுயலைத் தருமேனிப்
லையிடைத் தருமாமதி லவாலே
தொடிக் கொடுவாடைத் தலையக கலாமேல
தொலையத் தனிவீசிய கடலாலே
கூணையிற் றணிபுமல ருணையிற் றணிபேனுய்
கூவனத் தகுமோதயத் தொலையாதோ
வடபொற் குலமேருளின் முடிசெப் பெருநாளை
மடியச் சடவவிய வடிவோலா
மறவக் குலமாமொரு குறமெய்த் திருமாமகன்
மகிழப் புனமேவிய மரிலவீரா
அடர்ப் படர்க்கைகை மடலிற் றழைசாவய
லருணைத் திருவீதிபி லுறைவோனே
அவனித் திருமாதொடு சுவனக் சபையானிழி
அமரின் கரையாப் பெருமானே. (௨௨௮)

தனதான தான தனத்தந் தனதான.
456. †இமராஜவி லாவ தெரிக்குங் கனலாலே
இளவாணப் புழு மொறுக்கும் படியாலே

* முயலைத் தருகோனி-முயற்களங்கத்தைக்காட்டும் வடிவம்.

† இமராஜன் - சந்திரன்.

சமராடிய மார னெடுக்குங்	கணையாலே
தனிமாணியிர் றோரு மதற்கொன்	றருள்வாயே
குமராமுரு காச டிலத்தன்	குருநாதா
குறமாமக ளாசை தணிக்குந்	திருமார்பா
அமராவதி வாழ்வ மார்க்கன்	றருள்வோனே
அருணாபுரி வீதி யினிற்கும்	பெருமானே. (௨௨௯)

தனதன தனதன தனதான தத்த தனதான தந்த
தனதன தனதன தனதான தத்த தனதான தந்த
தனதன தனதன தனதான தத்த தனதான தந்த
தனதனத் தனதான.

4௦1. இரதமரதமுக்கை கருமார்புகுத்த நுதல்வேர்வரும்ப
அமுதநிலையில்விர லுந்நேகைகைக்க மணிபோல்விளங்க
இசலியிசலியுப ரிதளிலையுற்று இடைநூல்துடங்க
அளமகிழ்ச் சியினோடே

இருவருடலுமொருவுருவாய்நயக்க முகமேலமுந்த
அளகமகிழவளை கருமேகலிக்க நயனாரனந்த
லகரிபெருகஅத ரமுமேயருத்தி முறையேயருந்த
உரையெழுப் பரிவாலே

புருவநிமிரஇருக்கணாவாள்இமைக்க வுபசாரமிஞ்ச
அவசகவசமள வியலேதரிக்க அதிலேயனந்த
புதுமைவினையஅது பரமாரீரிக்க இணைதோளுமொன்றி
அதிசுகக் கலையாலே

புளகமுதிர்விர கமென்வாரி தத்த வரைநாண்மழுங்க
மனமுமனமுமுரு கியெயாதரிக்க வியிர்போலுகந்து
பொருள்தளவுமரு வுறுமாயவித்தை கிலைமாதர்சிங்கி
கிடஅருட் புரிவாயே

பரவுமகரமுக ரமுமேவலுற்ற சகரம்வினைந்த
தமரதிமிரபிர பலமோகரத்த சலராசிகொண்ட
படியையமுழுதுமொரு நொடியேயமதித்து வலமாகவந்து
சிவனிடத் தமர்சேயே

யழரிமிசையிலிசை யிசையேரகத்தில் திருவாவினன்கு
டியினிப்பிரமபுர மதில்வாழ்திருத்த ணிகைபூடுமண்டர்
பதியமுதியகதி யதுநாயெனுக்கு முறவாகிரின்று
கவிதையைப் புனைவோனே

அரியுமயனுமம ரருமாயசிட்ட பரிபாலனன்ப
ரடையுமிடரைமுடு கியெநூறதுட்ட கொலைகாரசென்ற
அசுரர்படையையடையவுடவேரறுத்த அபிராமசெந்தில்
உரகவெற் புடையோனே

அருணகிரணகரு ணையபூரணச்ச ரணமேலெழுந்த
இரணகரணமுர னுறுஞரனுட்க மயிலேறுகந்த
அருணையிறையவர் பெரியகோபுரத்தில் வடபாலமர்ந்த
அறுமுகப் பெருமானே. (உந.0)

தன தனனத் தன தான தன தனனத் தன தான.

458. இரவுபகற் பலகாலும் இயலிசைமுத் தமிழ்கூறித்
திரமதனைத் தெளிவாகத் திருவருளைத் தருவாயே
பரகருணைப் பெருவாழ்வே பரசிவதத் துவஞான
அரனருள்சற் புதல்வோனே அருணகிரிப பெருமானே.

தனன தனன தனன தனன

தனன தனன தன தான.

459. இருவர் மயலோ அமளி விதமோ

எனென செயலோ

அனுகாத

இருடி அயன்மா லமர ரடியா

ரிரையு மொலிதான்

இவைகேளா

தொருவ னடியே னலறு மொழிதா

னொருவர் பரிவாய்

மொழிவாரோ

உனது புத்திள் புவன கிரிதா

னுனது கிருபா

கரமேதோ

பரமகுருவா யனுவி லசைவாய்

பவன முதலா

கியபூத

படைபு முடைபாய் சகல வடிவாய்

பழைய வடிவா

கியவேலா

அரியு மயனோ டபய மெனவே

அயிலை யலைமேல்

விடுவோனே

அடிமை கொடுநோய் பொழிகள் படவே

அருண கிரிவாழ்

பெருமானே. (உருஉ)

தனதன தந்த தனதன தந்த

தனதன தந்த தனதான.

460. இருவினை மங்க மலவகை மங்க

இருள்பிணி மங்க

மயிலேறி

இனவரு ளன்பு பொழியக டம்பு

வினதக முங்கொ

டளிபாடக்

கரிமுக னெம்பு முருகனெ னண்டர்

களிமலர் சிந்த

அடியேன்முன்

கருணைபொ ழிந்து முகமும லர்ந்து

கடுகிர டங்கொ

டருள்வாயே

திரிபுர மங்க மதனுடல் மங்க

திகழ்நகை கொண்ட

விடையேறி

சிவம்வெளி யங்க ணருள்சூடி கொண்டு

திகழந டஞ்செய்

தெமையீனும்

அரசியி டங்கொள் மழுவுடை யெந்நை

அமலன்ம கிழந்த

குருநாதா

அருணைவி லங்கல் மகிழ்குற மங்கை

அமளிந லங்கொள்

பெருமானே. (உருரு)

தனதன தாந்த தந்த தனதன தாந்த தந்த

தனதன தாந்த தந்த தனதான.

461. யூண்ப சம்பை கருவினை கூன்கு டம்பை

மிடரடை பாழும்பொ தும்ப

கிதவாரி

இடைதிரி சோங்கு கந்த மதுவது தேங்கு கும்ப.

மிரவிடை தூங்கு கின்ற

மிணநோவுக்

குருவியல் பாண்டமஞ்சு மருவிய கூண்டு நெஞ்சொ
யெயிர்குடி போங்கு ரம்பை யழியாதென்
மலகுட னேன்று கொண்ட கருமபி ரார்தொழிந்து
னுபயப தாம்பு யங்கள் அடைவேளே
அருணையி லோங்கு துங்க சிகரக ராம்பு யங்கள்
அமரர்கு ழாங்கு விந்து தொழவாமும்
அடியவர் பாங்க பண்டு புகல்கி லாண்ட முண்ட
அபினவ சார்ங்க கண்டன் மருகோனே
கருணைம்ரு கேந்தர அன்ப ருடனுர கேந்தரா கண்ட
கடவுளந டேந்தர மைந்த வரைகாமும்
கலபக கேந்தர தந்தர அரசநி பேந்தர கந்த
பருகுலி சேந்தரா தங்கள் பெருமானே. (௨௩௪)

தனதனை - தனதனை தான தத்த தந்த
தனதனை தனதனை தான தத்த தந்த
தனதனை தனதனை தான தத்த தந்த தனதான.

462. இருளாக மவிழமதி போத முதத ரும்பு
இலகுதயல் புரளிரு பர பொற்ற னாகள
இளகஇடை துவளவளை புர லிட்டி ரங்க வவராலும்
எழுதரிய கலைநெகிழ ஆசைமெத்த வந்தி
யினியசுழி மடுவினிடை மூழ்கி நட்பொடந்த
இதழுமுது பருகிடயிர் தேக மொத்திருந்து முனிவாற்
முருகுமழ் மலரமளி மீதி னிற்பு குந்து
முகவனச மலர்குவிய மோக முற்ற ழிந்து
மொழிபதற வசமழிய ஆசைபிற்கவித்து விடுபோதும்
முழுதுணர வுடையமுது மாத வத்து யர்ந்த
பழுதில்மறை பயிலுவள னாத ரித்து நின்று
முனிவர்கார்தொழுதுருகுபாதபம்மென்றுமறவேனே
ஒருசிறுவன் மணமதுசெய் போதி லெய்த்து வந்து
கிழவடிவு கொடுமுடுகி வாசலிற்பு குந்து
உலகரியவனடிமையாமெனக் கொணர்ந்து சபையுடே

ஒருபழைய சரூகுமடி ஆவ ணத்தை யன்று
உரமொட வ ன னுவலிய வேகி ழிக்க நின்று
உதறிமுறை யிடுபழைய வேத வித்தர் தந்தகிறியோனே
அரியவுடு பதிகடவி யாட கச்சி லம்பொ
டமுகுவட மணிமுடிவி யான டிட்ட முந்த
அமரொடு பலர்முடுகி ஆழியைக்க டைந்து அமுதாக
அருளுமரி திருமருக *வா ர ணத்தை யன்று
அறிவினுட னொருகொடியி லேத ரித்த கந்த
அருணாநி ரகரிலெழு கோபுரத்தமர்ந்த பெருமானே

தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனதான
463. இறுகு மணிமுதை மருவு தாளமு
மெரியு முமிழ்மதி நிலவாலே
இரவி லெனதுயிர் கவர வருகுழ
லிசையி லுறுகடல் அலையாலே
தறுகண் ரதிபதி மதனன் விடுகொடு
சரமி லெளியெனும் அழியாதே
தருண மணிபொழி லருணை நகருறை
சயில மிசையினில் வரவேணும்
முறுகு திரிபுர மறுகு கனலெழ
முறுவ லுடையவர் குருநாதா
முடிய கொடுமுடி யசுரர் பொடிபட
முடுகு மரகத மயில்வீரா
குறவர் மடமகள் அமிர்த கனதன
குவடு படுமொரு திருமார்பா
கொடிய சுடரிலை தனையு மெழுகடல்
குறுக விடவல பெருமானே. (உருசு)

தனதனன தத்த தனதனன தத்த
தனதனன தத்த தனதான.
464. உலையின லொத்த வுடலினன் பற்றி
யுடுபதியை முட்டி யமுதாற

* வாரணம் - கோழி.

லுருகிவர னிட்ட பரமநக முற்று
 வுனதடியை நத்தி நனை யாமல்
 சிலைநுதலி லிட்ட - திலைதமவிர் பொட்டு
 சிகழ்முகவர் முத்து நகையாலே
 சிலுசுவலை யிட்ட - மயல்கவலை பாட்டு
 நிருடனென வெட்கி யலைவேனோ
 கலைகனக வட்ட திமிலைபறை கொட்ட
 கனகமயில் னிட்ட கதிர்வேலா
 நருதலரின் முட்டி நருகிவரு நாட்ட
 கதவமண நற்ற குல்காலா
 அலைகட லு டித்த தலமதனில் வெற்றி
 அருணைவளர் வெற்பில் உறைவோனே
 அகரர்களை வெட்டி யாமரசிறை விட்டு
 அரகநிலை யிட்ட பெருமானே. (௨௩௭)

தனதனை தனந்த தானன தந்ததான.
 465. கடல்பரவு தரங்க மீதெழு திங்களாலே
 கருதிமிக மடந்தை மார்கொல்வ தந்தியாலே
 வடவனலை முனிந்து வீசிய தென்றலாலே
 வயலருணை யில்வஞ்சி போதர லங்கலாமோ
 இடமுமையை மணந்த நாதரி றைஞ்சும்வீரா
 எழுகிரிகள் பிளந்து வீழா றிந்தவேலா
 அடலகரர் கலங்கி யோடமு னிந்தகோலே
 அரிபிரம புரந்த ராதியர் தம்பிரானே. (௨௩௮)

தனதனைத் தனதனைத் தனதனைத் தனதனைத்
 தனதனைத் தனதனைத் தனதான.
 466. கமலமுகப் பிறைநுதல்பொற் சிலையெனவச் சிரகணைநற்
 கயலெனபொற் சுழலும்விழிக் குழல்கார்போல்
 கதிர்*தரனொப் பிய*தசனக் கமுகுகளப் புயகழைபொற்
 கரகமலத் துகிர்விரலிற் கிளிசேரும்

குமரிதனத் திதலைமலைக் கிகலியிலைக் கலசமெனக்
 குவிமுனைசற் றையமணிக் கலனாடக்
 கொடியிடைபட்டுடைநடைபொற்றரணமபிற்கெமனமெனக்
 குனகிபொருட் * பறிபவருக் குறவாமோ
 திமிலையுடுக் குடன்முரசுப் பறைதிமிதித் திமிதிமெனட்
 டிமிடிமிடிட் டிசூர்திரிதித் தொலிதாளம்
 செககணசெக் கணகதறத் திடுதிடெனக் கொடிமுடியைட்
 டிகைசிலைபட்டுவிபடச் சிலைக்கோலித்
 † துமிலவுடற் றசூர்முடிப் பொடிபுரத் தமுள்பெருநக்
 தொகுதசைதொட் டலகையுணத் தொடும்வேலா
 துலவனி தினைப் புனமருவிக்கு றமகளைக் காவுமயற்
 சுகமொழிணத் தருணகிரிப் பெருமானே. (௨௩௩)

தனதனத் தத்தத் தனத்தத் தனதன
 தனதனத் தத்தத் தனத்தத் தனதன
 தனதனத் தத்தத் தனத்தத் தனதன தலதான'

467. கமலமொட் டைக்கட் டழித்துக் குவிழிமை
 நிலைகுலைத் துப்பொற் குடத்தைத் தமனிய
 கலசவர்க் கத்தைத் தகர்த்துக் குலையற இளநிலைக்
 கறுவிவட் டைப்பிற் றுரத்திப் பொருதப
 யம்மினைத் துச்செப் படித்துக் குலவிய
 கரிமருப் பைப்புக் கொடித்துத் திறல்மதன் || அபிஷேகம்
 அமலர்நெற் றிக்கட் டழற்குட் பொடிசெய்து
 அதிகசக் கப்புட் பறக்கக் கொடுமையி
 னடல்படைத் தச்சப் படுத்திச் சபதமொ டிருதாளம்
 அறைதல்கற் றித்துப் பொருப்பைப் பரவிய
 சிறகறுப் பித்துக் கதிர்த்துப் புடைபடு
 மபிவங் கிந்தத் தனத்துத் திருடிகள் உறவாமோ
 தமரமிக் குத்திக் கதிர்க்கப் பலபறை

தொகுதொகுக் குத்தொத் தொகுக்குத் தொகுதொகு
 தரிகிடத் தத்தத் தரிக்கத் தரிகிட எனவோதிச்

* * பறிபவர்-பறிப்பவர் † கோலி-வளைத்து. † துமிலு- பேரொலியிட்,
 துலவனி-தொனி || அபிஷேகம்-கீர்த்தம்.

* சவிற்ப் பக்கப் பழைத்திப் புக்கெய்ழ
விழிகளுட் செக்கச் சிவத்துக் குறனிகள்
தசைகள் பட்டித்து கனிக்க கழுதொடு கழுதாட

அமலைபுற் றுக்கொக் கரித்துப் படுகள
'அசுரரத் தத்திற் குனித்துத் திமியென
அடிநடித் திட்டி டிடித்துப் பொருதிடு மயிலோனே

அழகுமிக் கச்சித் தபய்யைப் புரவியி
னுலவுமெய்ப் ப்ரத்ய ஷ்நந்ரற் குருபர
அருணையிற்சித்தித் தெனக்குத்தெளிவருள் பெருமாளே

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதான.

968. கரிமுகக் கடகளிற் றதிககற் பகமதக்
கஜமுகத் தவுணனைக் கடியானே

கடலையெட் பயறுநற் கதலியிற் கனிபலக்
கனிவயிற் நினைலடங் கியவேழம்

அரிமுகத் தினனெதிர்த் திடுகளத் தினின்மிகுத்
தமர்புரிக் கணபதிக் கிளையோனே

அயிலெடுத் தகரர்வெற் பலையெற் பொருதுவெற்
றியையிக்குத் தறுமுகக் குமரேசா

நரிமிகக் கிளையெட் பரியெனக் கடியவளத்
தொடுபிடித் தெதிர்நடத் திடுமீன்

நடனமிப் படியிடத் தினுமிசைத் தரையினிற்
கரியுரித் தணிபவற் கொருசேயே

† துரிபெறச் சரிபொழிற் கனவயற் கழகுளத்
‡ துரியமெய்த் தரளமொய்த் திடவீறிச்

சுரர்துதித் திடவிகுத் தியல்தழைத் தருணையிற்
சுடரயிற் றவணப் பெருமாளே. (உசக)

* சவடு உற பக்க பழ ஒத்தி - பக்கத்தப் பழ வெலும்புகன் றெரிய முடக்கிய
கைகளை ஒத்தித் தூங் கைக் கூட்டாடி. † கடியவளம் - கடியாளம், ‡ துரி-(காய்
களிகளின் ஆகிய) கமை. § துரியமெய்த்தாளம்-தூய்மையான முத்தூச்சுள்.

தன்ன தந்தனந் தனதன் தனதன
தன்ன தந்தனந் தனதன் தனதன
தன்ன தந்தனந் தனதன் தனதன தனதான.

469. கருநி றஞ்சிறந் தகல்வன புகல்வன
மதன தந்திரந் கடியன கொடியன
கனக சுண்டலம் பொருவன வருவன * பரிதாபும்
கடலு டன்படர்ந் தடர்வன தொடர்வன
வினையு நஞ்சனைத் தொடர்வன † பிளர்வன
கணைய ன்று ந்நெதிர்வன முதிர்வன இனையோர்முன்
‡ செருவை விண்டகஞ் சிறுவன புயுவன
களவு வஞ்சு கஞ் சுழல்வன வழல்வன
தெனன தெந்தனந் தெனதென தெனதென எனநாதம்
தெரி மும்பைவென் றிடுவன அடுவன
மருள்செய் கண்கள்கொண் டனைவர்த முயிரது
திருகு கின்றமங் கையர்வர மழிதலை யொழிவேனோ
மருவு தண்டைகிண் கிணிபரி புரமிவை
கலக லன்கலின் கலினென இருசரண்
மலர்கள் நொந்துநொந் தடியிட வடிவமு நிகவேறாய்
வலிய சிங்கமுங் கரடியு முழுநையு
முறைசெ ழும்புனந் தினையினே யிதண்மிசை
மறவர் தங்கள்பெண் கொடிதனை யொருதிரு வுளநாடி
அருகு சென்றடைந் தவள்சிறு பதபுக
சதத ளம்பணிந் ததினித கலவியு
ளறம ருண்டிருஞ் சவளுடன் மகிழ்வுற அணைவோனே
அமரர் சங்கமும் குடிபுக நொடிபினில்
நிருதர் சங்கமும் பொடிபட அமர்செய்து
அருணை வந்துதென் திசைதனி லுறைதரு பெருமாளே

தானுன தான தானுன தான
தானுன தான தனந்ததான.

470. காணுத தூரம் நீணுத வாரி
காதார வார மீதன்பினுலே

* பரி- வடவரஞ்சாக்கினி. † பிளர்வன-கொப்புள்ப்பன. ‡ செருவை
விண்டு அகற் சிறு ன்-பொர் முயன்று அகங்கொண்டு சிறுவன.

காலானும் வேளும் ஆலால நாதர்

காலால் நிலாவு

*முனிந்து + பூமேல்

நாணுன தோகை நூலாடை சோர

நாடோர்க ளேச

அழிந்துதானே

நாணுப வாத மேலூக ஆகம்

நாடோறும் வாடி

மயங்கலாமோ

சோணை லேச நூரை நீடு

தோளாறு மாறும்

எள்ளங்குந்தா

தோலாத வீர வேலால் டாத

சூராளன் மாற

வெகுண்ட கோவே

சேணுடர் லோகம் வாழ்மாநி யானை

நிராத காதல்

சிறந்தமாய்பா

தேவாநி கூடு மூவாநி மூவல்

தேவாநி தேவர்

காமிராவோ, (உசங்)

தானு தத்தன தானு தத்தன தந்த தனந்தன தான தந்தன
தானு தத்தன தானு தத்தன தந்த தனந்தன தான தந்தன
தானு தத்தன தானு தத்தன தந்த தனந்தன தான தந்தன தந்ததான.

471. காரா டக்குழ லாலா லக்கணை

கண்கள் சுழன்றிட வேழு கங்கனி

னாலா பச்சிலை யாலே ட்மெற்புசி

மஞ்சள் கலந்தணி வானி கொந்தன

காதா டக்கலன் மேலா டக்குடி

யின்ப ரசங்குட மார்ப ளிற்கொளி

கொங்கைமாத

காசா சைச்செய லாலே சொக்கிடு

விஞ்சையர் கொஞ்சிடு வாரி ளங்குயில்

போலே நற்றெரு லுடாடித்தீதுயல்

தொங்கல் நெகிழ்ந்திடை யேது வண்டி ட

கால்தா விச்சதி போடே சித்திர

மென்ப நடம்புரி வாரு டன்செயல்

மிஞ்சலாகி

* முனிந்து - முனிய. † பூ - பூமி. ‡ மெற்புசி - மேலேபூசி

§ துயல் - அசைகின்ற.

சீரா டிச்சில நாள்போய் மெய்த்திறை
 வந்து கலந்துயி ரோட வங்கமொ
 டோ டிப்பல டோயோ நெத்தடி
 கொண்டு துறங்கென வேந டந்துசொல்
 டோயோ டிக்கிடை பாயோ நிக்கிய
 டங்கியழிந்துயி ரோடு னைஞ்சொளி யங்கண்மாதீச்
 சேரா மற்*பொறி கேளா மற்செவி
 துன்பமொ டின்பமு மேம றந்துரிண்
 னைதார் கற்றமு மாதோர் மக்களு
 மண்டியு மண்டையுடேகு கிந்திது
 டீசீ சீச்சி பாகா நற்சனி
 யன்குட வென்றிட வேகி டந்துடல் மங்குவோனோ
 மாரோன் முப்புரீட்டு யுற்றிட
 அங்கி யுமிழ்ந்திடு வேரி யம்புலி
 தோல்சீ யத்தொடெ டியேகா சீச்சடை
 கங்கை யிளம்ஃறை யார லரிநதவர்
 மாலே றிக்கட லாலா லத்தையு
 முண்டவ ரெந்தை†சி வாணு பங்குறை யென்றன்மாதா
 மாலோ னுக்கிளை யான்மா பத்தினி
 அம்பிகை சங்கரி மோக சுந்தரி
 டீவேதா மக்கலை ரூபாள் முக்கணி
 ரம்பிய கொங்கையி னுள்ப யந்தருள்
 மாளு னக்கும ராதோ கைப்பரி *
 யின்பத வண்குரு வே||யெ னஞ்சரர் தொண்டபாடச்
 குரார் மக்கிட மாமே ருக்கிட
 அங்கட லெண்கிரி யோடி பங்கொடு
 ஶீதிபே முற்றிட பாதா னத்துறை
 ரஞ்சர கின்பண மாயி ரங்கெட

* பொறி - அறிவு. † வகாசம்-போர்ன்வ; எகாசர் - போர்வையை உடை
 யவர். ‡ சிவ அணுபங்கு உறை-சிவபெருமானோடுகூட (அவர் திருமேனி
 யில்)பாதிபாக உறையும். § வேதா - வேதாகம. || எனஞ்சரர் - என் அம்
 சரர். ஶீ தீபு ஏழ் - எழு தீவு ௧ பணம் - படம்.

குழ்வா ளக்கிரி தூளா கிப்பொடி
 விண்கணி றைந்திட வேந டம்புரி கின்றவேலா
 சோர்வே தத்தலை மேலா டிச்சக
 பங்கய செங்கர மோட கம்பெற
 வாகா னக்குற மாதோ டற்புத
 *மங்குல னாங்குட னேம கிழந்தூநல்
 †தூணை டிச்சு ராகா தத்தைய
 ணைந்தாவி ளங்கரு ணைச லந்திகழ் தம்பிரானே. (௨௪௪)

தானதன தந்ததன தானதன தந்ததன
 தானதன தந்ததன தந்ததன தான.
 472. காருரா வும்பெருகு சோலைமரு வுங்கொடிய
 † காகனம் டங்கவுழு மங்கு மதனாலே
 காலடர வம்பமளி மேலடர வந்துபொரு
 காமன்னிடு விஞ்சுநனை அஞ்ச மலராலே
 ஊருமுல கும்பழைய பேருகாவி னைந்தென
 வேரிமடி வந்தெனது சிந்தையழியாதே
 ஊடியிரு கொங்குகரிசை கூடியரி வண்டி னமு
 லானியக் டம்பமலர் தந்தரு ந்ரவாயே
 ஆருமர வும்பிறையு நீருமணி யுஞ்சுடைய
 ராதிபர வும்படிநீ னைந்த குருநாதா
 ஆறுமுக முங்குரவு மேயாயி லுங்குறவி
 யானமுர முந்திருவும் அன்டி முடையோனே
 மேருமலை யும்பெரிய சூடமலை ஈங்கரிய
 வேலையலை யும்பகையும் அஞ்ச விடுமேலா
 மேதினியி றைஞ்சமரு ணுபுரினி ளங்குதிரு
 வீதியிலெ முச்சுரி நின்ற பெருமானே. (௨௪௫)

தானன தானதந்த ஊதான தானன தானதந்த தனதான.
 473. கீதீநோதமெச்சு குரலாலே கீறுமையார்முடித்த குழலாலே
 நீதியிலாதழித்து முழலாதே நீமபிலேயுற்று வரவேணும்
 குதமர்கூருட்த வருகூரா சோணகிரீய லுற்ற குமரேசா
 ஆகியக் தொருச்செர லருள்வோனே ஆனைமு கார்கனிட் பெருமானே. ()

* மகாபல அணங்கு - விண்ணுலகப் பெண், செய்வயானை! † தூண் - சிவமாகிய உக்கிளிஸ்தம்பம் ‡ காகனம் - (சூயிலாகிய) எக்காளம்.

தனதனனா தானதானன தனதனனா தானதானன

தனதனனா தானதானன தனதான

474. குழனிபுமாய் மோகமோகித குமரனுமாய் வீடுகாதலி

குலவனுமாய் நடுகாடொடு

தடுமாறிக்

ஈகுணிலொடுங் னீடுமாகிய கிழவனுமா யாவிபோய்விட

ஹிதூடனே தூள்யாவது

புமறியாதாய்

பழையசடா தாரமேனிகற் கழியுடல்கா ண்டிராதர

பரிவிவாட்டுலையாடொரு

மடைமாறிப்

பலபலவாம யோகராதக வுடலகொடுமா யாதபோதக

பதியழியா வீடுபோயினி

யடைவேனே

எழுக லதீ மூளமே நயி ம்புப டனே தாவுமவேதமு

மிரகியுமவாய் வாழவேயடி

முதுசேடன்

இருள மூலா காளலோகமு மிலையமுந் நுகவாஸ்கிரி

நி நுளவாய் வீழமாநிர

மலைசாய

அழகியமா பாகசாபன வார நுழா நுகமா நீசெய்

அடிணாதமா கோணமுலவாழ

வினையாடி

ஈ அமரினமே வாநுகநலா ஆமலொழுவே லாபுதாவுயர்

அ நுணையிலவாந வாநமனிர

பெருமானே. (உசுச)

தானான தனதான

தனதான.

475. கோடான மலவாகள்

முறைமீதே

கூடவேல் யிணையான

விழியூடே

ஊடாடி யவதோடும்

உழலாதே

தூர்போது திகழ்பாதம்

அருள்வாயே

நீடாழி சுழல்தேசம்

வலமாக

நீடோடி மயில்மீது

வருவோனே

சூடான தொரு சோதி

மலைமேவு

சோனாடு புகழ்தேவா

பெருமானே. (உசுஅ)

*குணில் - தடி. பு அறியா தாய்-அறிந்து தாவி. நிராதர பரிபு இலி வான்:நிரா தாரமாகிய துன்பமல்லாததான ஆராயத்தில் நூலு மடைமாறி-கழிந்தபோ கும்:காலங்குலப் பிபடா லாயுந வக்கழியாமல் திருப்பி || வாய்யாறி-இடம் பெயர்ந்து. ஈ அடரினே மேவாந - அமைதியைப் பொருந்தாத.

தன தன தத்தத் தனந்த தந்தன
தன தன தத்தத் தனந்த தந்தன
தன தன தத்தத் தனந்த தந்தன தன தான.

- 476, சிலைநுதல் வைத்துச் சிறந்த குங்கும
திலதமு மிட்டுக் குளிர்ந்த பங்கய
திருமுக வட்ட த் தமர்ந்த மென்குமிழ் தனிலேறிச்
செழுமணிரத்தனத் திலங்கு பைங்குழை
தனை முனி வுற்றார் சிவந்து நஞ்சணி
செயலினை யொதுகுத் தயங்கு வஞ்சக கிழிசீறிப்
புலனிமி குந்திட் டிருந்த வஞ்சியர்
பதமல ருக்குட் பணிந்த ணிந்தணி
புரிவளை லைக்குட் கணினக லென்றி அதுகாரம்
புகழ்நல மெத்தப் புரிந்து கொங்கையி
லுருகிய னைத்துப் பெரும்பரி யங்கொடு
புணரினும் நிற்பொற் பதங்கல் நெஞ்சினுள் மறவேனே
கல்லமதி வைத்துப் புனைந்து செஞ்சடை
மலைமகள் பக்கத் தமர்ந்தி ருந்திட
சுணகண கட்கட் கணினக ணென்றிட நடமாடும்
கருணைய னுற்றத் திரியம்ப கந்தரு
முருகபு னத்திற் றிரிந்த மென்கொடி
கன தன வெற்றிற் கலந்த னைந்தருள் புயவீர
அலைகடல் புக்குப் பொரும்பெ ரும்படை
யவுணரை வெட்டிக் களைந்து வென்றுயர்
அமரர்தொ ழப்பொற் சதங்கை கொஞ்சிட வருவேனே
அடியவ ரச்சத் தழுங்கி டுந்துயர்
தனையொழி வித்துப் பரியங்கள் தந்திடும்
அருணகி ரிக்குட் சிறந்தமர்ந்தருள் பெருமானே. (உசக)

தன னு தன னு தன னு தன னு
தன னு தன னு தன தான.

477. சிவமா துடனே அனுபோ கமதாய்
சிவஞா னமுதே பசியாறித்

திகழ்வோ டிருவோ ரொருநு பமதாய்	
திகைலோ கமெலாம்	அனுபோகி
இவனே யெனமா லபடுனோடமரோ	
ரினையோ னெனவே	மறையோத
இறையோ னிடமார் வினையா டுகவே	
ரியல்வே லுடன்மர	அருள்வாயே
† தவலோ கமெலா முறையோ வெனவே	
தழந்வேல கொடுதோ	யசரானாத்
தலையூள் பானத் தலையூள் படமா	
தவம்வாழ் வறவே	விடுவோனே
கவர்து வடிவாள் குறமா குடனமால்	
கடனா மெனவே	அணைமார்பா
கடையேன் மிடி தூள் பாடுகாய் விடவே	
‡ கனல்மால் வகாரே	பெருமானே. (௨௫0)

தன தனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந்

தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந்

தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந் தந்ததான

478. சினு § முடுவல் நரிகழு குடன்புருந் தின்கணங்

கொடிகெருடன் அலகைபுழு வுண்டுகண் டின்புறுஞ்

செடமளறு மலசலமொ டென் புதுன் றுங்கலந் துன்பமேவு

செனனவலை மரணவலை ரண்டுமுன் பின்தொடர்ந்

தனுக்குமுட லனெகவடி விங்கடைந் தம்பரஞ்

சிறுமணலை யளவிடி னு மங்குயர்ந்திங்குலந் தொன்றுநாயேன்
கனகபுவி நிழல் மருவி யன்புறுந் தொண்டர்ப்பங்

குறுகஇனி யருள்கிருபை வந்து || தந் தென்றுமுன்
கடனெனது உடலுயிரு முன்பரந் தொண்டுகொண்டன்பரோடே

கலவிநல மருவிவடி வஞ்சிறந் துன்பதம்

புணர்கரண மயில்புறமொ டின்புகொண் டண்டருங்

கனகமலர்பொழிய உனதன்புகந்தின்றுமுன் சிந்தியாதே

* மா-[மயிலாசிய] குதிரை. † தவ-மிக. ‡ கனல்மால்வரை-திருவணைமலை. § முடுவல்-நாய் || தந்து-தா.

தன்னதன் தன்னதன் தந்தனந் தந்தனம்
 தகுக்குகு குகுக்குகு டங்குடங் குந்தடந்
 தனிஸ்முரசு பறைதிமிலை டிங்குடிங்குந்தடந் தண்டர்பேரி
 தடுடுடுடு டுடுடுடுடு டுண்டுண் டுண்டுண்
 டுமிடிமிட டகுர் திகுகு சங்கவெண் கொம்புதிண்
 கடையுகமொ டெரலியகட லஞ்சுவஞ் சன்துலஞ் சிங்கிமாள்
 சினமுடுகி அயிலருளி யும்பரந் தம்பரந்
 திகையரசுர் புளியுளது மந்தரம் பங்கபன்
 செகமுழுதுமகிசு அரிஅம்புடன் தொண்டிரோண் டஞ்சல்பா - ந்
 திருமுறுவ லருளியுய ரெந்தைபின் பங்குறுங்
 கவுரிமன முருகவொரு கங்கைகண் டன்புறுந்
 திருவருண கிரி ஒருவ ங்காண் கும் ிடுந் சம்பிரானே (உருச)

தத்த தத்ததன் தத்த தக்கதனா
 தத்த தத்ததன் தத்த தக்கதன
 தத்த தத்ததன் தத்த தக்கதன தந்தகான.

479. கக்கி லச்சுரொணி தத்தி லுற்றநாறி
 னத்தி லையுவென ரத்து முற்றிநாக
 கக்கிலக்குளிகை யொத்து கொப்புகுலை வந்துகோல
 தொப்பைய ிட்டவயி றிற்றொ ருத்துமிக
 வட்ட மிட்டுடல வெப்ப முற்றாதி
 சொற்ற பத்தின்மறி யகூரத்தினுடை விஞ்சையாலே
 கக்க நற்புவிநி லுற்ற ரற்றிமுலை
 யைக்கொ டுக்கவமிர தைப்பு சித்துவளா
 கைகக சத்தியொடு மைத்து தத்துநடை அந்தமேனிக்
 கற்று வெற்றறிவு பெற்று பச்சையமி
 லொத்த மக்கள்மய லிற்கு னித்துவெறி
 கட்டி யிப்படிபி ரப்பி லுற்றுடல மங்குவேனோ
 தெற்க ரக்கர்பனி ஷைக்குலைத்துவிட
 ணற்கு நத்தரசு னித்து முத்திகொடு
 சித்தி ரத்திருவு ரத்த சக்கிரிம கிழந்தவேளே

செக்க ரத்தின்மலை முப்புரத்திலெரி
 யிட்ட*சத்திசிவ னுற்று நத்தமிசு
 சித்த னேத்தையுமீழித்த சத்தியுமை தந்தபாலா
 தர்க்க மிட்டசுர ரைக்கெ வித்துமலை
 யுக்கெ முக்கடல்கொ னுத்தி அட்டதிரை
 தட்ட முட்டையடையக்கொடிப்புனையின் மண்கம்மேலா
 நத்தை வித்ருமநீ நத்தி முத்தலிசு
 றத்தி கற்பகவ னத்தி சித்தமவை
 தஞ்ஞ நத்தஅரு ணைக்க ரிக்குன்ரகும் சம்பரானே. (௨௫௬)

தந்தத் தந்தத் தனதன தானன
 தந்தத் தந்தத் தனதன தானன
 தந்தத் தந்தத் தனதன தானன தனதான.

480. செஞ்சொற் பண்பெற் றிடுகுட மாமுனை
 கும்பத் தந்திக் குவடென வாலிப
 தெந்தப் பந்தித் தரளம தாமென விடரானி
 சிந்திக் கந்தித் திடுகளை யாமுன
 தங்கத் தம்பொற் பெனுவன வேரதுவ
 †திண்டுப் புந்தித் திடுகனி தானுமுன் இதழாமோ
 மஞ்சொக் குங்கொத் தளகமெ னுவிடை
 கஞ்சத் தின்புற் றிடுதிருவேயின
 வஞ்சிக் கொம்பொப் பெனுமயி லேயென முறையேய
 வந்தித் திர்தப் படிமட வாரொடு
 கொஞ்சிக் கெஞ்சித் தினமவர் தாடொழு
 மந்தப் புந்திக்†கசடனெ நாளுன தடிசேர்வேன்
 நன்சைக் கண்டத் திடுபவ ராரொடு
 திங்கட் பிஞ்சக் கரவணி வேணியர்
 நம்பர்ச் செம்பொற் பெயரசு ரேசனை யுகிராலே

* * சத்தி-வண்மை † திண்டுப்புந்தித்திடுகனிதானும்-திண்துட்பும் தித்
 தித்திடு கனிதானும், துப்பு பவனம். ‡ கசடனெநான்-கசட ன்+ன்+னன்.

நந்தக் கொந்திச் சொரிஞுடல் சோர்வர

*நந்திக் கம்பத் தெழுநர கேசரி

நஞ்சக் குண்டைக் கொருவழி யேதென மிகநாடி

வெஞ்சச் சிம்புட் சொருபம தானவர்

பங்கிற் பெண்கற் புடையபெ ணையகி

விந்தைச் செந்நைப் பொலிசத் வேடுவர் புனமீதே

*வெண்டித் தங்கித் திரிகிழ வாஅதி

துங்கத் துங்கக் கிரிஅரு ணபுரி

வெங்கட்-சிங்கத் தடிமயி லேறிய பெருமானே. (௨௫௩)

தன தன தந்தனந் தான தத்ததந்த

தன தன தந்தனந் தான தத்ததந்த

தன தன தந்தனந் தான தத்ததந்த தன தனத் தன தான

481. தமரகுமங்களுங் காரிருட்டிழம்பு

மெழுகிய அங்கமும் பார்வையிற்கொளுந்து

தழுலுமிழ்கண்களுங்கான மொத்தகொம்புமடன + தச்சுடராமேல்

தனிவருமந்தகன் பாசம்விட்டெரிந்து

அடவருமென்றுசின் தாகுலத்திருந்து

தமரழமைந்தருஞ் சோகமுற்றிரங்க மாணபக்குவமானான்

கமலமுதங்களுங் கோமளத்திலங்கு

நகையுநெடுங்கணுங் காதினிற்றுலங்கு

கனககுதம்பையுந் தோடும்வஜ்ரஅங்க தமுமடற் சடர்வேலும்

கடிதுலகெங்கணுந் தாடியிட்டிவந்த

மயிலுமிலங்கலங் காரபொற்சதங்கை

கழலொலிஉண்டைங் காலுடையகூந்து வரமெனக் கருன்கூராய்

இமகிரிவந்தபொன் பாவையச்சைவஞ்சி

அகிலதலம்பெறும் பூவைசத்தியம்பை

யினமுனையின்னெழும்பால்குடித்திலங்குமியல் மிர்த்திக் கோனே

இறைவரிறைஞ்சனின் றுகமப்ரசங்க

முரைசெய்திடும்ப்ரசண் டாவிசித்துசின்ற

ரணமுதகங் கொஞ் குருடற்பிளந்த அயிலடைக்கதிர்வேலா

* நந்தி-தோன்றி. † வெண்டி-வேண்டி. ‡ தாடி-தாவடி, பிரயாணம்.

அமணரடங்கலும் கூடவிற்பிறண்டு

கழுவினுதைநதுதைந் தேறவிட்டுநின்று

அபிவெதுங்கங் காங்கிக்குமைந்த அடியவர்க் கென்போன

அமரர்வணங்குகு தாபுநதிக்கொங்கை

தனில்முழுங்ஙடம பாநிசுத்தசெஞ்சொ

வருணைநெகந்தங் பகாபுத்தமர்ந்த அபமுகப் பெருமானே (1)

தன்னுதன தன்னுதன தாந்தன தாந்தனனம்

தன்னுதன தன்னுதன தாந்தன தாந்தனனம்

தன்னுதன தன்னுதன தாந்தன தாந்தனனம் தவதான.

482. தமிமோதிய குறிவேமம் லரண்டலை யாமபுறவங்

கிளிகாடையுன்னலிலேயரி யாங்குரல வாய்க்ததெசெந்

கருமயி--செலியாரித புஞ்சுளை பெண்கணியின் சுழையேரு

தனபாறமு மலையாடுமன வேங்கிட மரம்பொறிசுந்

திடவேல்விழி நுகவேசில வான்லிறை மான்,தளிரின்

சரிமரர்குர செநாரசலை யாங்,யவான்கவரின்குடர்பாய

குமிழ்காசியின் முாமோமதி யாங்குளிர் சேங்கமலஞ்

சரிதோடினை வெய்யாட்டிசு லாங்கா பூங்குழுகங்

கொடிதூண்டையு மயாரன மாம்பிரிமர் மாண்புமின் கொடிமாதர்

குணமோடம றிபிழைனு மோங்கிய கூங்கமலஞ்

சரணுபுர குறவேசையு மேர்திடு மாண்டல்பின்

கொடியோடு முதிராமவடி வோங்கிடபாங்கையுமன் தலையேனே

திமிதோதிமி திமிதோதிமி தாங்கன நங்கெண்தொந்

தகுதோதகு தகுதோதகு டாங்குட நங்கடதொந்

திருடோடிமி டிமிடோடிமி டாங்கு டங்கடென் நியல்பேர்

திரைமுகிக கடலேழ்வொடி யாமபடி யோங்கியவெங்

கரிதோபரி யசராக்கல மாண்டி டீண்டரவின்

சுமீன்பட குவீடோதுள் வான்பெற வாக்கியவண் கதிர்வேலா

கமழ்மா||விதழ் சடையாரடி யேன்றாயா ிர்ந்திடவெண்

தழல்மோபொடி யருள்வோரடல் மான்துடி தாங்கியவண்

கரீமமடருளுமயா னையின் றுள்ளின்ற ருசமென்குரவோனே

கடையேனிரு விலைநோய்மல மாண்டி டீண்டியவொண்

சுகமோகினி மனிநாயகி பாங்கனெ னும்பகர் மின்

கலைதூலுடைருருகாஅ டிலோங்கிடவோங்கலின்வண் பெருமானே.

* அணில்-அனில்.† பொறிசுந்-திட-தேமல் சித்தரிட.‡ சரிமார் குழல்-சரிர் ஆர் குழல். § உசலம்-புசலம் = இரழ்-இதழி,கொண்ணை. || மா பொடி-திருநீறு மொபெ-பக்கம்.*அழலோங்கிய வேங்கல்-திருவண்ணாமலை.

தன்ன தனத்தத் தனந்த தன்ன தனத்தத் தனந்த
தன்ன தனத்தத் தனந்த தனதான.

483. தலையை மழிந்துச் சிவந்த துணியை யரைக்குப் புனைந்து
சடையை வளர்த்துப் புரிந்து புலியாடை
சதிரோ வெப்பப் புனைந்து விரகொடுக்கப் புகுந்து
தவமொருசுத்தத்தறிந்து திருநீறு
கலையை மிதத்திட்டு னுரிந்து கரண வலைக்குட் புகுந்து
கதறு நிலைக்கைக் கமர்ந்த எழிலோடே
கனக மியற்றித் திரிந்து துவளு மெனைச்சற் றறிந்து
கவலை யொழிததற் கிரங்கி யநுள்வாயே
அலைகட னிற்கொக் கரிந்து மருவ வரையைப்பொட்டெறிந்து
மமரு லகத்திறு புதுத்தும உயரானே
அருளொடு கைப்பற்றி வந்து மருண கிரிப்புக் கிருந்து
மறிவு நாபத்தாக கரவகும இளையோனே
மலையை வளைத்துப் பரந்து மருவு புரத்தைச் சிவந்து
வறிந்து நலகதிகுட் டிருந்த சிவனார்தம்
மதலை புனத்திற் புகுந்து நாவ டிவுற்றத் திரிந்து
மறமயி லைகற்றி வந்த பெருமானே (௨௫௯)

தானன தான தந்த தானன தான தந்த
தானன தான தந்த தனதான.

484. தேதொகு வாச முற்ற சீதவி நோத மெச்சு
தேனிரி குழ மொய்த்த மலராலே
சீறும் ராவெ யிற்றி லூறிய காளம விட்ட
சீதநி லாவெ றிக்கும் அனலாலே
போதனை நீதி யற்ற வேதனை வாரி தொட்ட
போர்மத ராஜனுக்கும அழியாதே
போகமெ லாநி றைத்து மோகவி டாய்மி குத்த
பூவையை நீய ணைக்க வரவேணும்
மாதினை வேணி வைத்த நாதனு மோது பச்சை
மாயனு மாத் ரிக்கு மயில்வீரர

வானவர் சேனை முற்றும் வாழம ராப திக்குள்
 வாரண மான தத்தை மணவாளா
 மேதினி யோர்த டைக்க வேயரு ணை லத்து
 வீதியில் மேவி நற்கு முருகோனே
 மேருவை நீறெ ழூப்பி நான்முக ன்ரூப தத்தில்
 வேலடை யாள மிட்ட பெருமாளே (௨௫௭)

தான தத்த தத்த தான தத்த தத்த
 தான தத்த தத்த தலதான.

485. தோத கப்பெ ரும்ப யோத ரத்தி யங்கு
 தோகை யர்க்கு நெஞ்சம் அழியாதே
 குலை வெப்ப டர்ந்த வாத டித்த மென்று
 குழ்பி னிக்க னங்கள் அனுகாதே
 பாத கச்ச மன்தன் மேதி யிற்பு குந்து
 பாசம் விட்டெ ற்றது பிடியாதே
 *பாவ லந்தி ரங்கி நாவ லர்க்கி சைந்த
 பாடல் மிக்க செஞ்சொல் தரவேணும்
 வேத மிக்க விந்து நாடு மெய்க்க டம்ப
 வீர பத்ர கந்த முருகோனே
 மேரு வைப்பி ளாது சூர னைக்க டிந்து
 வேலை யிற்று னைந்த கதிர்வேலா
 கோதை பொற்சு றிஞ்சி மானு கச்ச ணிந்த
 கோம ளக்கு ரும்பை புணர்வோனே
 கோல முற்றி லங்கு கோண வெற்பு யர்ந்த
 கோபு ரத்த மர்ந்த பெருமாளே. (௨௫௮)

தானதன தனதத்தர் தனதான.

488. பாணமல ரதுதைக்கும் படியாலே
 பாவியிள மதிகக்குங் கனலாலே
 நாணமழி யவுரைக்குங் குயிலாலே
 நானுமய விவிளைக்குந் தரமோதான்

சேணிலரி வைபவக் குந்

திருமார்பா

தேவர்மகுடம் மணக்குந்

கழல்வீரா

காண்புரு கையிலிருந்து

கதிர்வேலா

காலன்முது கைவிரிக்கும

பெருமானே. (2௫௯)

தாஸ் தாஸ் தாஸ் தாஸ் தாஸ் தானத் தனதான.

487. பாலாந்துலாய்தேனும் ஸாய்பாகாய்வாய்சொற்கொடியார்தாம்
 டபாடா வாடா வேடா வாலேபாடா டீடா - ற் றிடைபிலும்
 தோலா லேகா லாலேயுனா லேஞற் பாசக் குடி ல்மாசு
 தேயாமாயாவோயானோயால்சொர்வாய்மாளக்கட வேனோ
 ஞாலா மேலா வேதா போத நாதா டீசோதிக் கிரியோனே
 ஞா ஞாராவா ஞா ன்கோனேநானுவேதப் பெருனோனே
 வேலா பாலா டீசீலா காரா வேளே வேடக் கொடிகோவே
 வீரா தாரா ஆறு தாரா வீரா வீரப் பெருமாளே. (உக0)

தனதன தனந்த தரின தனதன தனந்த தான

தன தன தன ந்த தான தன தான.

488. புணர்முனை மடந்தை மாதர் வலைபிணி இழன்ற நேக

பொறியுட விறர் துபான

தளவே துன்

புகழ்மறை யறிந்துகூறு மினியென தகம்பொருவி

பொருளொன நனைத்து நாயென்

இடர்தீர

மணமுணர் மடந்தை மாரோ டொளித்திரு முகங்க வானு

மணிமகுடமுங்கொள் பாது

வெயிலாசை

வரைபர வனந்தகோடி முசிவர்கள் புகழ்ந்துபோத

மபிஸ்மிசை மகிழ்ந்துநாடி.

வரவேண்டும்

பணைமுகை யரம்பை மார்கள் குயில்கிளி யினங்கள் போல

பரிவுகொடுந்து வேத

மதுசூதர்

பறைமூர சனந்த பேரி முறைமுறை ததும்ப நீசர்

படைகட லிறந்துபோக

விடும்கேவலா

* நீன ஆய் பாகாய்-நீண்டு வருகின்ற ஆய்-பாகாய் † பாடா ஆடாவேன் தாவாலே-பாடி ஆடி விரும்புகின்றவல் மையினாலே வேன்-விரும்பம். ‡ சோதி திகிரி-திருஅண்ணாமலை. § சில ஆகாரா-1) சித்த வடிவனை.

அணிசுக நரம்பு வீணை குழிப்புற வினங்கள் போல
அமலிபில் களங்கொனோசை வளர்மாது
அரிமகள் மணங்கொடேகி யெனதிட ரெரிந்துபோக
அருணைபின் விளங்கல்மேவு பெருமானே, (௨௯௧)

தன்ன தான தானுன தன்ன தான தானுன
தன்ன தான தானுன தனதான.

489. புலைய னுன மாவின் விணைவி லேநு மாவாவி
பொறைபி லாத கோரீகன் முழுமுடன்
புகழிலாத மாமுகன் அறிவிலாத நாபோதி
பொற்குனோடு போய்விழு மதிசூதன்
நிலையிலாத கோமாவி கொடையிலாத ஊதாரி
நெறியிலாத வேமாவி குலபாதன்
நினது தானே நாடோறு மனநிலரை வீடாமல்
நிலையு மாறு நீமேவி யருள்வாயே
சிலையில் வானி தானேவி யெதிரி ராவணர்தோள்கள்
சுலையு மாறு போராடி யொருசீதை
சிறைபி லாம லேகூடி யவனி மீதி லேவீறு
திறல னுன மாமாயன் மருகோனே
அலைய மேரு மாகுரர் பொடியதாக வேலேனி
அமர தாடி யேதோகை மயிலேறி
அதிக தேவரேசுழ லலக மீதி லேசுறும்
அருணை மீதி லேமேவு * பெருமானே, (௨௯௨)

தானனத் தத்ததனத் தானனத் தத்ததனத்
தானனத் தத்ததனத் தத்த தனதான.

490 *போககற் பக்கடவுட் பூருகத் தைப்பயலைப்
பாரியைப் பொற்குவையுச் சிப்பொ முதிவீயும்
போதுடைப் புத்திரரைப் போலவொப் பிட்டுலகத்
தோரைமெச் சிப்பிரியப் பட்டு மிடிபோகத்

* போக கற்ப: கடவுட்பூருகம்-இஷ்டபோகத்தை யளிக்கும் கற்பகமாயெ
பெய்வவருகம்

தயாகமெத் தத்தருதற் காகநற் சித்திரவித்
தாரமுட் பட்டதிருட் டுக்க ளிகள் பாடித்
தேடியிட் டப்படுபொற் பாவையர்க் கிட்டவர்கட்
சேல்வலைப் பட்டடிமைப் பட்டு விடலாமோ
ஆகமப் பத்தருமற் றுரணர் சுத்தநுழற்
ருதரிக் கைக்கருணைத் தூய்மதில் கூழும்த்
ஆடகர் சித்ரமணிக் கோபுரத் துந்தாதித்
காகவெற் றிக்கலபத் கற்கியமர்வோனே
தோகையைப் பெற்றலுடப் பாகவரொற் றைப்பகழித்
தூணிமுட் டர் கவறத் திக்கிலெழுபாரம்
சோதிவெற் பெட்டுமுதித் தூளிதப் பட்டபிறத்
சூரனைப் பட்டுருவத் தொட்ட, பெருமானே (உசுந)

தான் தனக்குத் தனக்குத் தந்தான்
தான் என்னக்குத் தனக்குத் தந்தான்
தான் தனக்குத் தனக்குத் தந்தான் தனதான்.

491, மாண விடத்தைத் தடத்தி னிற்கயல்
 மீனை நிரப்பிக் குனித்து விட்டனை
 வானி யைவட்டர் சமுத்தி ரத்தினை வாடிவேலை
 வானை ட்வனத்தீதுற் பலத்தி னைக்கயல்
 மீனை விழிக்கொப் பெனப்பி டித்தவர்
 மாய வலைப்பட் டிலைத் துடக்கி குழல் மணநாறும்
 ஊன விடத்தைச் சடக்கெ னக்கொழு
 ஆறு முபத்தக் கருத்த டத்தினை
 யூது யணத்தைக் குணத்த யத்தொடு தமோறும்
 ஊசலைரித்தத் த்வமற்ற செத்தையு
 பாதி யையொப்பித் துணிப்ப வத்தற
 வேகை செலுத்திப் ப்ரபிக் குபிரமை தெனியாதோ

* ஒற்றைப்பகமி-கீரிபுரம் பாதத்தில் அரபாக உற்ற விஷ்ணு.

† தூணி-அந்த அம்பு உங்கும் கட' - ரகிய கடல், † வனம்-ஜலம்.

உற்பலம்-ஞானை மலர். || துடக்கு - மகளிர் குதகம்.

ஏ உதல்-ஊதல், ஊதல்-மணம்-தூங்காற்றம்.

சாண கிகற்புத் தனைச் சடத்தன
 சோகவனத்திற் சிறைப்படுத்திய
 தானை யரக்கற் குலத்த ரததனை வரமுதான
 சாலை மரத்துப் புறத்தொ ளித்தடல்
 வாலி யுரத்திற் சாத்தை விட்டொந்
 தாரை தனைச்சுக் கிவறக ளித்தவன் மருகோனை
 சோனை மிகுத்துத் திட்டி னுத்தினி
 லானை மதததுக் கிடக்கு ளற்புக
 சோணை கிரிந் துச் சர்பெற்றகொற்றவ மணிபீபத்
 தோள்கொ டென்றப் பெருபரினைப்பொடி
 யாகநெ றுக்கி ளெருநக ளத்தெதிர்
 சூரனைவெட்டித் துணித்த டக்கிய பெருமாளே (உ௬௯)

தான தத்தன தான தத்தன
 தான தத்தன தான தத்தன
 தான தத்தன தான தத்தன தனதான

492 மேக மொத்தகுழ லார்க்குலைப்புருவ
 வாலி யொத்தவிழி யார்மு கக்கால
 மீது பொட்டி டற் கார்க ளத்திலணி வடமாட

மேரு வொத்தமுறை யார்ப ளப்பனென
 மார்பு துத்திபுய வார்வ னைக்கடகம
 வீறிடத்துவரு நூலொடொத்திடை யுடைமாதர்

தோகை பசுநிறடை யார்ப தத்திலிடு
 நாபு ரக்* குரல்கள் பாட கத்துகில்கள்
 சோர நற்றெருவு டேட டித்துமுறை விலைகூறிச்
 கூத கச்சுரசு மோடெ யெத்திவரு
 வோரை நத்திவிழி யால்ம றுட்டிமயல்
 நூள்மு ருத்திலுமி ரேப றிப்பவர்கள் உறவாமோ

* குரல்கள் பாட ஆகத் துதில்கள் சோர ணப்பிரிக்க ஆகத் துதில் மார்பு
 வஸ்திரம். ிமருத்தில்-மருத்தினால்.

தோக ணச் செகண தோதி மித்திசுட
 டாடு டிட்டமாட டோ தத்தொகுர்தி
 தீத கத்திமித தோவு டிக்கைமணி முரதோதை

தேச முட்கவர ஆயி ரச்சிரமு
 மூளி பட்டுமக மேரு வுக்கவுணர்
 திவு கெட்டுமுறை யோவெ னக்கதற விடும்வேலா

ஆக மத்திபல கார ணத்தியெனை
 யீனு சத்தி அரி ஆர னத்திசிவ
 னாக முற்றசிவ காரி பத்தினியின் முருகோனே

ஆர னைற்குமறை தேடி பிட்டகிரு
 மால்ம கட்சிறுமி மோக சித்ரவளி
 ஆரை பற்றி அரு ணை சத்தின்மகிழ் பெருமானே. ()

தனதன தந்ததத்த தனதன தந்ததத்த
 தன தன தந்ததத்த தனதான.

493. மொழியறி றங்கறுத்து மகரவி னங்கலக்கி
 முடியவ ணைந்தரற்று கடலாலும்

முதிரவி டம்பரப் பி வடவைமு கந்தழற்குள்
 முழுகியெ ழுந்திருக்கு நிலவாலும்

மழையள சுந்தரித்த கொடியிடை வஞ்சியுற்ற
 மயல்தணி யும்படிக்கு நினைவாயே

மரகத துங்கவெற்றி ஸ்கடல் டங்கொள் சித்ர
 மயிலினில் வந்துமுத்தி தரவே டம்

அழகிய மென்குறத்தி புளகித ரந்தனத்தி
 னமுதத னம்படைத்த திருமார்பா

அமரர்பு ரந்தனக்கு மழகிய செந்திலுக்கு
 மருணைவ ளம்பதிக்கு மிறையோனே

எழுபுவ னம்பிணைக்க அசுரர்ச் சரந்தெரிக்க
 எழுசயி லந்துளைத்த கடல்வேலா

இரவிக ளந்தரத்தர் அரியர பங்கயத்த
 ரிவர்கள் ப யந்தவிர்த்த பெருமானே. (உசுசு)

- தனதன தான தத்த தனதன தான தத்த
தனதன தான தத்த தனதான .
494. வடவையன லுடு புக்கு முழுகியெழு மாம திக்கு
மதுரமொழி யாழி ரைக்கும் இருநாலு
வரதிகைவி டாது சுற்றி யலறுதிரை வாரிதிக்கு
மடியவரு வேள்க ணைக்கும் அறவாடி
நெடுகனக மேரு வொத்த புளகமுதை *மாநருக்கு
நிறையுமிரு காதலுற்ற மயல்தீர
நினைவினெடு பீலி வெற்றி மரகதக லாப சித்தர்
நிலவுமரி லேறி யுற்று வரவேணும்
மடலவிழு மாலை சுற்று புயநிருப தோடு பத்து
மணிலிற வாளி தொட்ட அரிராமன்
மருகபல வான வர்க்கு மரியசிவ னாற்ப டித்த
மவுனமறை யோது வித்த குருநாதா
இடையரியு லாவு முகர் அருணகிரி மாந கர்க்கு
வினியகுண கோபுரத்தில் உறைவோனே
எழுபுகிய னாவு வெற்பு முடலினெடு நாக மெட்டு
மிடையுருவ வேலை விட்ட பெருமானே. (உசுஎ)

- தனதன தானதன தனதன தானதன
தனதன தானதன தனதான .
495. விடுமத வேள்வாஸிபின் விசைபெறுத மாலாகல
விழிகொடு வாபோவென உரையாடும்
விரகுட னுருமிர மனமுடை மாபானிகள்
ம்ருகமத கோலாகல முகைதோய
அடையவு மாசாபர வசமுறு கோமாளியை
அவனிபு மாகாசமும் வசைபேசும்
அசடஅ நாசாரனை அவலனை ஆபாசனை
அடியவ ரோடாள்வதும் ஒருநாளே
வடகுல கோபாலர்த மொருபதி னாறுயிரம்
வனிதையர் தோள்தோய்தரும் அபிராம

*மாநருக்கு - மாது அருந்தி! அருக்கு - அருமை. † ஆலாகல - ஆலகால.

மரகத நாராயணன் மருமக சோணசல

மகிபச தாகாலமும்

இனையோனே

பெதி சாயாபதி சுரபதி மாயாதுற

உலகய வாரார்களி

வறிதாக

உயரிய மாநாகமு நிருதரு நீராய்விழ

ஒருதனி வேலேவிய

பெருமானே. (உசுஅ)

தனன தானன தனன தானன தனன தானனத் தனதான.
496 விதிய தாகவெ பருவ மாதரர் விரகி லேமனர தடுமாறி
விவர மானதொ ரறிவு மாறிபே வினைவி லேஅலைந் திடுமுடன்
முதியமாதமி ழிசைய தாகவேமொழிசெய்தேகினைந் திடுமாறு
முறைமையாகினிடி கன்மேவவேமுனிவுதீரவர் தருள்வாயே
சதிப தாகிவ அரார் மாமுஉ தாணி மீதுகுஞ் சமராடி
சகல லோகமும் வலிம தாகியே தறைய வேவருங் குமரேசா
அதிக வானவர் கவரி வ்சவே அரிய கோபுரந் தனில்மேனி
அருணைமீதினிஸமபிலிலேறியே அழகதாய்வரும பெருமானே

தந்தத் தனதன தந்தத் தனதன

தந்தத் தனதன தந்தத் தனதன

தனத்த தனதன தனத்த தனதன

தனத்த தனதன தனத்த தனதன

தனதான.

497. விந்துப் புளகித இன்யுற் றுகிட

சுந்திக் கருவினி லுண்பச் சிறுதுவரி

விளித்த *கமலமெல் தரித்து னொருசுழி

யிரத்த குளிகையொ டிதித்து வளர்மதி

விண்டுற் றருள்பதி கண்டுற் றருள்கொடு

†மிண்டிச் செயலினி ரம்பித் துருவொடு

மெழுக்கி லுருவென வலித்து எழுமதி

கழித்து ‡வயிறுகு டமொப்ப வொருபதில்

விஞ்சைச் செயல்கொடு கஞ்சச் சலவழி

வந்துப் புவிமிசை பண்டைச செயல்கொடு

*கமலமெல் - கமலமேல், †மிண்டி - வலிகொண்டு, ‡வயிறு குடம்

நப்ப எனப்பிரிசை.

விழுப்பொடு டெல்லை அருக்கு மொழி
கனிந்தது வி தீரடி அடைய விரைவாக
மென்சபற் று புகழ்கு கருட டு ன்ருவை
யுண்கத் தாசொடு று கருட டு ன்ருவை
வளத்தொட டு ன்ருவை அடைய விரைவாக
துடித்து கருட டு ன்ருவை அடைய விரைவாக
வெண்டைப் பரிபுர சாண்டை அடைய
முங்கட் டு யுட முடி பன் டு ன்ருவை
விதிநக முறை படி படி தரு மய டு ன்ருவை
தெருசக வி டு ன்ருவை அடைய விரைவாக
விந்நைந் சயல்விதி டு ன்ருவை அடைய
துண்டக் கருட டு ன்ருவை அடைய
விடுபடி அருதாருட டு ன்ருவை அடைய
கடித்த வாசுள்மயல் டு ன்ருவை அடைய
சந்தித் துறவொடு பகரித் து டு ன்ருவை
கொஞ்சிப் பலபல விருதை அடைய
டணைத்து மலரிதற் கடி டு ன்ருவை
மடர்த்த குவிருகை யுருடி டு ன்ருவை
சங்குத் தொளியொடு பொய்யு டு ன்ருவை
சிந்தக் கொடி பிடை தங்கி டு ன்ருவை
சுரத்தொ டு ன்ருவை வெய் டு ன்ருவை
வியர்ப்ப பரிபுர மொலிபடி அடைய
சம்பத் திதுசெய வின்பத் திருள் செடி
வம்பிற் பொருள்கள்வ டு ன்ருவை அடைய
சலித்து வெகுதுய ரினைப் பொ டு ன்ருவை
||சிறித்தி டு ன்ருவை அடைய கடைபடி கருட டு ன்ருவை
தன்னைத் தடி கொடு துதித்து கனியென
உந்திக் கசனம் றத்தி டு ன்ருவை
சலித்து வுடல்சை மிகுத்து மதிசெவி
விழிப்பு மறைபட சிடத்தி மனைபவள்

சுபற்றருகி - பாசத்தினையுமி. ஈழநாட்டில் - உத்தத்தக்கடந்து, பிடிப்
திட அவ்வரு எனப்பரிக்க. நீமிட உகத்த || பிடித்திட அனைவரும் என
பிரிக்க. சிவலி - குரங்கு.

சம்பத் துறைமுறை யண்டைக் கொளுகையில்

சண்டக் கருநம னண்டிக் கொளுகையி

றெடுத்தி விசைகொடு பிடித்து வுயிர்தனை

பதைப்ப தனிவழி யடித்து கொடுசெல

சந்தித் தவரவர் பங்குக் கழுதுஇ

ரங்கப் பிணமெடு மென்றிட டறைபறை

தடிப்ப சுடலை விறக்கி விறகொடு

கொளுத்தி பொருபிடி பொடிக்கு மிலையெனும் உடலாமோ

திந்தித் திமிதிமி தந்தித் திமிதிமி

திந்தித் திமிதிமி தந்தித் திமிதிமி

திமித்தி திமிதிமி திமித்தி திமிதிமி

திமித்தி திமிதிமி திமித்தி திமிதிமி

என்பத் துடிகள்த வுண்டைக் கிடுபிடி.

பம்பைச் சலிகைகள் சங்கப் பறைவரை

திருத்த திருதிரு நுட்டு நுட்டு

பிடிக்கு நிகரென வுடுக்கை முரசொடு

செம்பொற் குடமுழ வுந்தப் புடன்மணி

பொங்கச் சுரர்மலர் சிந்தப் பதமிசை

செழித்த மறைசிலர் துதிப்ப முநிவர்கள்

கவித்து வகை* மனி முழக்க அசுரர்கள்

கனமீதே

சிந்திக் குருதிக ளண்டச் சுவரகம்

ரம்பக் கிரியொடு பொங்கிப் பெருகிய

சிவப்ப அதில்கரி மதர்த்த புரவிகள்

சிரத்தொ டிரதமு மிதப்ப நிணமொடு

செம்புட் கழுகுக் ஞண்பத் தலைகள் த

தும்பக் கருடனங் கொங்கொட்டிகொடி

மறைப்ப றிகனா மிகுப்ப குறளிகள்

கடிக்க இருள்மலை கொளுத்தி யலைகடல்

செம்பொற் பவளமு டங்கிக் கமர்விட

வெந்திட்டிகமலை விண்டுத் துகள் பட

* மனி-மன்னி, பொருந்தி. † கொட்டிட-கொட்டிட-வளைக்க, வட்டமிட. ‡ இடமலை-இவ்வள்ள மலைகள்.

சுமக்கு முரகனு முழக்கி விடப்பட
 மடைத்த சதமுடி நடுக்கி யலைபட விடும்வேலா
 தொந்தத் தொகுசுட என்பக் கழலொலி
 பொங்கப் பரிபுர செம்பொற் பதமணி
 சுழற்றி நடமிடு நிருத்த ரயன்முடி
 கரத்த ரிகிரி புரித்த கடவுள்மெய்
 தொண்டர்க் கருள்பவர் வெந்தத் துகளணி
 கங்கைப் பனிமதி கொன்றைச் சடைபின்
 தொடுத்த மதனுரு பொடித்த விழியினர்
 மிகுத்த புரமதை யெரித்த நகையினர்
 தும்பைத் தொடையினர் கண்டக் கறைநினர்
 தொந்திக் கடவுளை தந்திட டவரிட
 சுகத்தி மழுவுழை கரத்தி மரகத
 நிறத்தி முயலக பதத்தி அருவிய முருகோனே
 துண்டச் சசிதுதல் சம்பைக் கொடியிடை
 ரம்பைக் கரசியெ*னும்பற் றருமகள்
 சுகிப்ப மணவறை கலிக்க அனையறு
 முகத்தொ றெமயல் செழித்த திருபுய
 செம்பொற் சுரகம லம்பத் திருதல
 மம்பொற்†சசியெழ சந்தப் பலபடை
 செறித்த கதிர்முடி கடப்ப மலர்கொடை
 சிறப்பொ டொருகுடில் மருத்து வனமகள்
 தொந்தப் புணர்செயல் கண்டுற் றடியெனி
 டைஞ்சற் பொடிபட முன்புற் றருளயில்
 தொடுத்து மிளநகை பரப்பி மயில்மிசை
 நடித்து‡அழல்கிரி பதிக்குள் மருவிய பெருமானே (உ௭0)

தானதன தானதன தானதான தானதன
 தானதன தானதன தனதான.

498. வீறுபுழு கானபனி நீர்கள்மலர் தோயல்விடு.

மேருகிரி யானகொடு

தனபார

*உம்பல் தருமகள்-தெய்வயானையம்மை † சசியெழ - சந்திரனைப்போல்
 ஒளிபெழ ‡ அழல்கிரிபதி-திருவண்ணாவை.

மீதுபுர ளாபரண சோதினித மாணநகை
மேகமணு காடுகடல் இருள்மேகி
நாறுமலர் வாரமபீர் நூலிடைய தேதுவன
நாணமழி வார்சளுடன் உறவாடி
நாடியபுல வேசதியெ னுசுழலு மோடனைநின்
ஞானசிவ மான்பதம் அருள்வாயே
கூறுமடி யார்கள்நின் நீறுபடவேஅரிய
கோலமறி ளான்பதம் அருள்வோனே
கூடஅர னேடுநட மாடரிய காளியருள்
கூருகிவ காமிபுமை யருள்பாலா
ஆறுமுக மாணநதி பாஸ்குற மாதுதன
மாரவினே யாடிமணம் உறுவோனே
ஆதிரகு ராமலைய மாண்பருகாபெரிய
ஆதியரு னாபிரிவில் பெருமானே. (உளக)

தனதானதத்ததன் தனதானதத்ததன்
தனதானதத்ததன் தனதான.

499. வலிவாதித்தமொடு களமாலைவிப்புருதி
வறஞ்சூல்குட்பட்டிமாடு குளிர்தாகம்
மலிநீரிழிச்சல்பெருவடிநீளே கக்குகளை
வருநீரடைப்பினுடன் வெருகோடி
சிலைநோயடைத் கவுடல்புவிமீதெடுத்துழல்லை
தெளியாவெனக்குமினி முடியாதே
சிவமார்திருப்புகழை ாவினாவினிற்புகழ்
சிவஞானசித்திதனை யருள்வாயே
தொலையாதபத்தியுள திருமார்க்கறிக்கவொரு
சுடர்வீசுசக்ரமதை யருள்ஞான
துவர்வேணியப்பன்மிகு சிவகாமிகர்த்தன்மிகு
சுகவாரிசித்தனருள் முருகோனே
அலைசூன்வெற்புமரி முகனாளைவத்திரனெ
டசுராரிழக்கவிடு மழல்வேலா

அமுதாசனத்திக்குறி மடவாள் நாரிபபெண்ணெடும்

அருணாசலத்திலுறை

பெருமானே. (உ.எஉ)

தானதன தானதத தானதன தானத்த

தானதன தானதத

தனதான

500. ஆலுமயில போலுற்ற தோனையங்க னேமெந்த

ஆரவ மெலிட்ட

புகைமீதே

ஆனதுகிலேபட்டு வந்தியிலேகிறக

ஆமவரை யோரறு

முரையாதே

வேலு மற தாரொற்ற நிலமில் மேலுற்று

வீரமுன தாரபகம்

முகமாறு

மேலிடு பரசத்தூம வாழமுனை மாந்தக்க

மேதகவு தாவித்தம்

உமையேனோ

நாதுமுகவேதற்கு மாலைமில் மாலுக்கு

நாடவரி யாறபெற்ற

ஒருபாலா

நாணமுடை யாள்வெற்றி வேடிகுல மீதொக்க

நாடுகூயில் பார்மிக்க

எழில்மாது

வேலைவிழி வேடிகுலமேல மாரதொக்க

வீற்றுகுல மாலவெற்றி

உறைவோனே

வீற்றமுடனேயுற்ற குரனணிபாரபத்து

வேலைமிக வேவிட்ட

பெருமானே. (உ.எங்).

திருக்குற்றலம்

தானத்தத் தானத னாதன தானத்தத் தானத னாதன

தானத்தத் தானத னாதன தனதான.

501. ஏடுக்கொத் தாரலர் வார்துழ லாடப்பட்டாடைநி லானிய

ஏதப்பொற் றேள்மிரை மூடிய

கரமாதர்

ஏதத்தைப் பேசுப னானிகள் வீசத்துக் காதைகொ டாடிகள்

ஏறிட்டிட் டேணியை வீழ்விடு

முழுமாயர்

மாதொக்கக் கூடிய காமுகர் மூழ்குற்றுக் காயமொ டேவரு

வாடிப்புற் குலைவி யாதிகள்

இவைமேலாய்

மாகற்றுப் பாசம்வி டாசம னூர்புக்குப் பாழ்நர கேகிழு
 மாயத்தைச் சீவியு னாதர வருள்வாயே
 தாடுட்டுட் டேடு டேழி டேட்டுட் டேடு டாடமி
 தானத்தத் தானத னுவென வெகுபேரி
 தானொத்தப் பூதப சர்சுகள்வாய்விட்டுச் சூரர்கள் சேனைகள்
 சாகப்பொற் றேகையி லேறிய சதுரோனே
 கூடற்கச் சாலைசி ராமலை காவைப்பொற் காழிவெ னூந்திகழ்
 கோடைக்கச் சூர்கரு ளூரிலும் உயர்வான
 கோதிற் பத் தாரொடு மாதவ சீலச்சித் தாதியர் சூழ்தரு
 கோலக்குற் றுலமு லாவிய பெருமானே. (உ௭௪)

502. வேதத்திற் கேள்வியி லாதது போதத்திற் காணவொ னாதது
 வீசத்திற் றாரமி லாதது கதியாளர்
 வீதித்துத் தேடரி தானது ஆதித்தற் காய வொணாதது
 வேகத்துத் தியில்வெ காதது சுடர்கானம்
 வாதத்துக் கேயவி யாதது காதத்திற் பூயிய லானது
 வாசத்திற் பேரோளி யானது மதமூறு
 மாயத்திற் காயம தாசல நீதர்க்குத் தூரம தாகிய
 வாழ்வைச்சற் காரம தாஇனி யருள்வாயே
 காதத்திற் காயம தாகும நீதித்தித் தீதிது திதென
 காதற்பட் டோதியு மேவிடு கதிகாணர்
 *காணப்பட் டேகொடு நோய்கொடு வாதைப்பட்டேமதி தீதிது
 லாமற்கெட் டேதடு மாறிட அடுவோனே
 கோதைப்பித் தாயொரு வேடுவ ருபைப்பெற் றேவன வேடுவர்
 கூடத்துக் கேகுடி யாய்வரு முருகோனே
 கோதிற்பத் தாரொடு மாதவ சீலச்சித் தாதியர் சூழ்தரு
 கோலக்குற் றுலமு லாவிய பெருமானே. (உ௭௫)

தத்தான தனத்ததத்தன தத்தான தனத்ததத்தன
 தத்தான தனத்ததத்தன தனதான.

505. முத்தோலை தனைக்கிழித்தயி லைப்போரி கலிச்சிவத்துமு
 கத்தாம ரையிற்செருக்கிடும் விழிமாணர்

* லாய்விட்டு-வாய்விட். பத்தார்-பத்தர்கள்

முற்றாதி எனிப்பணைத்தணி கச்சார மறுத்தறித்தில
முத்தார மழுத்து கிர்க்குறி யதனாலே
வித்தார கவித்திறத்தினர் பட்டோலை நிகர்த்தினுத் தெழு
வெற்பான தனத்தில்த் தலும் உழல்வேனோ
மெய்த்தேவர் துதித்திடத்தா பொற்பார்க மலப்பதத்தினே
மெய்ப்பாக வழுத்திடக்ருபை. புரிவாயே
பத்தான முடித்தலைக்குவ டிற்றாட அாக்கருக்கலை
பட்டாவி விடர்வையித்தவன் மருகோனே
*பற்பாசன் மிகைச்சிரத்தைய அத்தாது வணர் சினத்துறு
பற்போக உடைத்ததற்பரன் மகிழ்வோனே
கொத்தார்க தலிப்பழக்குலை வித்தார வருக்கையிற்களை
கொத்தோடு திரக்குதித்தெழு கயலாரங்
கொட்டாசு முயிற்கொழித்தெறி சிற்றாறு தனிநகரித்திடு
குற்றால ரிடத்திலுற்றருள் பெருமானே. (உசக)

† திருமலை.

தனதனத் தன்னத் தனதான தனதனத் தனனத் தனதான,
504. வனசமொத் தபதக் குருநாதா மலைமடப் பிடியுத் தமிழ்பாலா
அனகதத் துவமெய்ப் பொருளானே யடியனுக் குனபொற்கழல்தாராய்
எனதயிர்க் குயிரோத் சுவதோ இபமுகப் பரமற் கினையோனே
தினனனத் தெரிவைக் குரியோனே திருமலைக் குமரப் பெருமானே. (இஎஎ)

தனதன தானதந்த தனதன தானதந்த
தனதன தானதந்த தனதான
505. படுகொலை யேமிருந்து ம்ருகமத பாளிதங்கொள்
பணைமுனை மாதர்தங்கள் மயலாலே
பழியொடு பாவமென்ப தறிவுகொ ளாதுயங்கு
பதகனை யாளஇன்று வரவேணும்
கடுவர வேயுளஞ்சி யடிதொழு தோது மும்பர்
கவலைகொ ளாதிருண்ட களநாதர்

*பற்பாசன்--பட்டாசன், பிரமன். †இந்தஸ்தலம் திருக்குற்றாலத்துக்கு
வடமேற்கில் 12 மயில் தூரத்திலுள்ளது.

கயிலையில் மேவுகின்ற பரமத யாளநம்பர்
 கருதவொர் வாசகஞ்சொல் குருநாதா
 கொடுமுடி மேருவஞ்சி யலறிட வேயொர் ரெண்டு
 கொடுபுடை யாவெருண்ட கர*மாறா
 †குடநிறை வாடல்கண்டு குலகிரி யேவிரிந்த
 குடையென மேவுகொண்டல் மருகோனே
 திடுதிடெ னாமுழங்கும் அருவிக னேமிருந்த
 திருமலை வாழ்வுகந்த முருகோனே
 திறல்மிகு மூரனஞ்ச வடி யயி லாஸெறிந்து
 செயவலரி மார்பணந்த பெருமானே (௨௭௮)

தனதன தான தான தனதன தான தான
 தனதன தான தான தனதான.

506. விரிவிழி பூச லாட இருகுழை பூச லாட
 வளர்முறை தாமு மாட வளையாட
 மணிவட மாலை யாட பூ நுகனி தோதி யாட
 மதுரமு தூறி யீழ அதுராகம்
 இருவரு மேக போச மொருவாத மாக மாக
 இதமொடு கூடி மாலைய படுபோதும்
 இருகர மாறு மாறும் அறுமுக நீப மரட்டிட
 இருகழல் தானு நாணு மறவேனே
 திருநட மாடு காணி பரிசளி மோடி சூலி
 திரிபுர நீற தாக அனல்மோதுஞ்
 சிவைகயி லாச வாசி மலைமகள் நாரி பாரி
 திரண்முகை யாயி தாயி யருள் பாலா
 குருபர நாத னகி யரனொரு காதி லோது
 குணநிதி யாசை நேச முருகோனே
 குறமகள் பாசநேச திருமலை வாசநச
 குலவிய ஞான மோன பெருமானே (௨௭௯)

—(*)—

ஆறுவது

பழமுதிர்சோலை.

தனதன தானதான தனதன தானதான
தனதன தானதான தனதான.

507. இலனிதற் கோதிகேதி மதகல் யார வார
இளநரை யாட ஆடி மிகவாதுந்
றெதிர் பொரு கோ பரா ம்ருகமந கோல கால
இணைமுனை மார் லேற மதராஜன்
கலவியி லோடி நீடு வெருளிந தாக போக
கரணப் பாரப் பார மடமாதர்
கலவியின் ஸூந்தி யாழந் நிழிநொழி லேனு மீது
கருதிய ஞான போதம் அடைவேனே
கொலைபுரி காசி சூலி வாரிவி லே மோடி
சூலிசகு டாரி யாரி மகமாயி
சூமரிவ ராகி யோகி பகவதி யாதி ரோதி
சூணவதி யால வூணி யபிராமி
பலிகொள்க பாஸி யோகி பரமகல் யாணி லோல
பதிவ்ரதை வேத ஞானி புதல்வோனே
படையொடு சூரன் மாள புடுகிய சூர தீர
பழமுதிர் ரோல் மேடி பெருமானே. (க)

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தனதான.

508. சீலமுள தாயி தந்தை மாதாமனை யான மைந்தர்
சேருபொ டி வாசை வஞ்ச தமொறித்
நீமைபுற மாணா கொண்டு வாழ்வுசத மாமி தென்று
தேடினது போக என்று தெருவூடே
வாலவய தான கொங்கை மேருதுத லான திங்கள்
மாதர்மப லோடு சிந்தை மெலியாமல்

வாழமயில் மீது வந்து தாளினைகள் தாழுமென்றன்
 மாயவினை தீர அன்பு புரிவாயே
 சேலவள நாடனங்கள் ஆரவயல் சூழு*மிஞ்சி
 சேணிலவு தாவு செம்பொன் மணிமேடை
 சேருமம ரேசர் தங்கள் ஊரிதென வாழ்வு கந்த
 தீரமிசு சூரை வென்ற திறல்வீரா
 ஆலவிட மேவு கண்டர் கோலமுட னீடு மன்று
 ளாடல்புரி யீசர் தந்தை களிகூர
 ஆனமொழி யேப கர்ந்து சோலைமலை மேவு கந்த
 அநிமுத லாக வந்த பெருமானே. (உ)

509. வீரமத னூல்வி ளம்பு போகமடமாதர் தங்கள்
 வேல்விழியி னுல்ம யங்கி நிலமீதே
 வீசுகையி னுலி தங்கள் பேசுமவர் வாயி தஞ்சொல்
 வேலைசெய்து மால்மி சூந்து ரகாகிப்
 †பாரசுமான் வங்க னீடுபொருள் போன பின்பு
 பாசுகனு மாகிநின்று பதையாமல்
 ‡பாகம்வர மேவ அன்பு நீபமலர் சூடு கின்ற
 பாதமலர் நாடியென்று பணிவேனோ
 §பூணைம தான திங்கள் சூடுமர னுரி டங்கொள்
 பூவையரு ளால்வ ளர்ந்த முருகோனே
 பூவுலகெ லாம டங்க வேரடியி னுல ளந்த
 பூவைவடி வானு கந்த மருகோனே
 சூரர்களை யேத டிந்து பாசமுடியேய ரிந்து
 தூள்கள் பட.. நீறு கண்ட வடிவேலா
 சோலைதனி லேப றந்து லாவுமயி லேழிவந்து
 சோலைமலை மேல மர்ந்த பெருமானே. (௩)

* இஞ்சி-மதில். † பாரசுமன் - பாவசம் ‡ பாகம் - பரிபாகம், பரி
 பக்குவம். § பூணைமதான திங்கள் - என்றும் தேயாது, வளராது ஒருதன்
 மையாயிருக்கும் திங்கள் || பூவை வடிவான்-சாயம்பூ வண்ணனாகியதிருமால்.

தானதன தந்த தந்த தானதன தந்த தந்த
தானதன தந்த தந்த தனதான.

510. வாரணமு கங்கி ழிந்து வீழவும ரும்ப லர்ந்ரு

மால்வரைய சைந்த னங்கன் முடிசாய

வாளகிரி யண்ட ரண்ட கோளமுற நின்றெழுந்து

மாதவம றந்து றந்து நிலைபேரப்

பூரணகு டங்க டிந்து சீதகள பம்பு னீந்து

பூசலைவி ரும்பு கொங்கை மடலார்தம்

போகசய னந்த விரந்து டுடகப தம்ப னிந்து

பூசனைசெய் தொண்டனென்ப தொருநாளே

ஆரணமு ழங்கு கின்ற ஆயிரம ிந்த வங்கன்

ஆகுதியிடங்கள் பொங்கு நிறைவீதி

ஆயிரமு கங்கள் கொண்ட ராபுரமி ரங்கு கங்கை

யாரமர வந்த லம் துறைசேரத்

தோரணம லங்கு துங்க கோபுரநெருங்கு கின்ற

சூழ்மணிபொன் மண்ட பங்கள் ரவிபோலச்

சோதியின்மி குந்த செம்பொன் மாளிகைவி ளங்கு கின்ற

சோலைமலை வந்து கந்த பெருமாளே. (ச)

தானதன தந்த தானதன தந்த

தானதன தந்த தனதான.

511. வார்குழையை யெட்டி வேளினைம நீட்டி.

மாயரம னுக்கும் உறவாகி

மாதவம ழித்து லீலைகள் மிகுத்து

மாவடுவை யொத்த விழிமாதர்

சீருடன ழைத்து வாய்கனிவு வைத்த

தேனிதழ ளித்து அதுபோக

சேர்வைதனை யுற்று மோரம்வினை வித்து

சீர்மைகெட வைப்பர் உறவாமோ

வாரினை யறுத்து மேருவை மறித்து

மாகனக மொத்த குடமரகி

வாரவணி வைத்து மாலளித முற்று

மலைகளு மொய்த்த

தனமாது

*தோரணி புயத்தி யோகினி சமர்த்தி

தோகையுமை பெற்ற

புதல்வோனே

சூர்சினை மடித்து வேல்வர மெடுத்த

சோலை யுற்ற

பெருமானே. (௫)

தான தானதன தந்ததன தந்ததன

தான தானதன தந்ததன தந்ததன

தான தானதன தந்ததன தந்ததன

தந்ததான.

512. ஆசைநாலுநாது ரக்கமல முத்தினொளி

விசி யோடியிரு பர்கமொநி றர்செல்வனி

ஆவல் கூரட்டமணமு தந்தவச பொற்சபையும்இருவாகு

ஆரமூலமுநி நிறொளநி முத்திவெளி

யாரு சோதிநாது தந்தினுட னெட்டுஇத

மாகியேழுமா விட்ட ரண விற்பதியின் விந்துநாத

ஓசை சாலுமொரு சத்தமதி கப்படிசு

மோடுகடியொ ரிந்திடுமுத சித்தியொடு

மோதுவேதக்கர சத்தியடி யுற்றதிரு நந்தியுடே

ஊமை யோனையொளிர் வித்தனது முத்திபெறு

தீபுல வாசல்வெளி விட்டுனது சத்திலொளிர்

யோகபேதவகையெட்டுநிதிலொட்டுப வகையின் றுதாராய்

வாசி வாணிகனை னக்குதிரை விற்புமகிழ்

வாத வுரனடி மைக்கொள்கிரு பைக்கடவுள்

மாழைருபன்முத தீமத்திகைனிதத்த ருணசெங்கையாளி

*தோரணி - ஒழுந்து. தீம - தோல் என கொண்டு உரைப்பாருண்டு
நாலு சதரக் கமலம்-மூலாசார க மம் தீ பன்முதற் சலசம்-சுவாதிஷ்ட
டான முரல் ஆக்கினே ஈரு உள்ள வகைக் கமலம். தீ இத்தவாகு -
சுந்திரப் பிரபை. 11 மூலமு-தி-அக்கனி முகலியுமன்று பண்டலம் 11 துறு-
தூறு, தூறுபத்தினுடன் எட்டு இ-ழ்-க00அ இசுழுகள சருகமலம்.0அமுத
சித்தி-மதிமண்ட லத்தினின்றும் டெருகடபாயும் அமிர்தப்பேறு **சரச
த்தி அடிஉற்ற திருந்தி-வாசிகத்திக்கு ஆதாராக உள்ள பூநீர்தி ஒளி தீமூல
வால்-பிரகந்திர. தீமத்திகை-சுந்திரசம்மட்டி

வாகு பாதியுறை சத்திகவு ரிக்குதலை
 வாயின் மாதுதுசிர் பச்சைவடி விச்சிவையென்
 மாசு சேரெழுபி றபபையும் ஁ததடிமை தூதவாழ்வே
 காசி ராமெகரம் ரத்தகிரி சர்ப்பகிரி
 ஆருர் வேலு*தெயு கசசிமது ரைப்பறியல்
 காவை மூதுருர ணக்கிரிதி முத்தணியல செந்தில்நாகை
 காழி வேளுர்பழ ரிக்கிரிசு ஁க்கைதிரு
 நாவ ஁ர்திருவெ ஁ைய்ப்பகியினை மிக்கதிகழ்
 காதல்சோலைவளர் ஁தற்பிலுறை முத்தர்புகழ் உம்பிரானே. ()

தனதானன தானன தத்தன
 தனதானன தானன தத்தன
 தனதானன தானன தத்தன தனதான.

518. கருவாகியெ தாபுக ரத்தினி
 ஁ருவாகவெ கால்கையு ஁ப்பொடு
 கனிவாய்விழி நாகுபு ஁ற்செனி †நரைமாதர்
 கையிலேவிழ வேகிய ஁ணத்துயி
 ஁னவேமிக பீதுது யிற்றிய
 கருதாய்முலை யாரமு தத்தினில் இனிதாகித்
 தருதாரமு மாகிய சுற்றமு
 நலவாழ்வும்கி ஁ாதபொ ருட்பதி
 சதமாமிது தானென ஁ற்றினை நினையாத
 சதுராயுன தானினை யைத்தொழ
 அறியாதநிர் மூடனை நிற்புகழ்
 தனையோதிமெய் ஁ானமு ஁ச்செய்வ தொருநாளே
 செருவாயெதி ராமக ரத்திரள்
 தலைமூகை ஁ோடுகி ஁ணத்தரை
 திமிர்தாதுள பூதக ஁ணத்தொடு வருபேய்கள்
 திருகாவுண வாயுதிரத்தினை
 பலவாய்நரி யோடுகு ஁த்திட
 சிலககைகள் தாமுந ஁த்திட அடுதீரா

* தெவுர்-தேவூர் † நரைமாதர்-மருத்துவசிகிள்.

அருமாமறை யோர்கள் து திகதிடு
 புகர்வாரண மானுத னைத்திக
 முனிசேர்குழல் மேவுகு றத்தியை அணைவோனே
 அழகானபொன் மேடையு யர்த்திடு
 முகில்தானிய சோலை யிப்புறு
 அலையாமலை மேவிய பத்தர்கள் பெருமானே. (எ)

தானதன தான தந்த தனதான.

514. காரணம தாக வந்து புலியீதே
 காலனனு காதி ஸைந்து கதிகாண
 நாரணனும் வேதன் முன்பு தெரியாத
 ஞானநட மேபு ரிந்து வருவாயே
 ஆரமுத மான தந்தி மணவாளர்
 ஆறுமுக மாழி ரண்டு விழியோனே
 சூரர்களை மாள வென்ற கதிர்வேலா
 சோலைமலை மேவி நின்ற பெருமானே. (அ)

தான தத்த தான தன தனதன
 தான தத்த தான தன தனதன
 தான தத்த தான தன தனதன தனதான.

515. சிர்சி றக்கு மேனி பசேல் பசேலென
 றாபு ரத்தி னேசை கலீர் கலீரென
 சேர விட்ட தாள்கள் செவேல் செவேலென வருமானார்
 சேக ரத்தின் *வாலை சிலோர் சிலோர்களும்
 றாறு லக்ஷ கோடி மயால் மயால்கொடு
 தேடி யொக்க வாடி யையோ வையோவென மடமாதர்
 மார்ப டைத்த கோடு பளீர் பளீரென
 டீவம லித்தெ னுயி பகீர் பகீரென
 மாம சக்கி லாசை யுளோ முளோமென நினைவோடி
 வாடை பற்றுவேலை அடா அடாவென
 நீம யக்க மேது சொலாய் சொலாயென
 வராய் வைத்த பாத மிதோ இதோஎன அருள்வாயே

*வாலை-இளமைப்பருவம். டீவமலித்து-எமாந்து.

பார தத்தை மேடு வெளி வெளி திகழ்
 கோடொ டித்த நாளில் வரைவி வரைவிபவ்
 *பானி றக்க ணைசர் குவா குவாகன இயையோனே
 யாடண் முக்ய மானு தர்ழ் கமீழிறை
 மாமு றிக்கு காத லுணர் லுணர்விடு
 பாச மற்ற வேத குரு குருபத குமரேசா
 போர்நி குத்த ஞான் னிடோம் னிடோமென
 டேரே திர்க்க வேலை பட்டர் பட்டரென
 போய றுத்த போது குடிர் குடிரென வெகுசோரி
 புகழியுக்க வீப குகா குகா திகழ்
 சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வானைத் தொவ்
 பூணி யிச்சை யாறு புயா புயாறுன பெருமானே. (௯)

தானத் தானன தத்தன தத்தன
 தானத் தானன தத்தன தத்தன
 தானத் தானன தத்தன தத்தன தனதான.

516. பரசுத் தால்னிலை கட்டிய பொட்டிகள்
 நேசுத் தாரவச் சித்தம ருட்டிகள்
 பாரப் பூதர மொத்தத னந்திகள் மிகவேதான்
 பாவத் தால்மெயெ டுத்திடு பட்டிகள்
 சேவிக் கோதிமு டித்தன கத்திகள்
 பார்வைக் கேமய லைத்தரு துட்டிகள் ஒழியாத
 மாசுந் தேறிய பித்தனை யிற்பணி
 நீறிட் டேயொளி பற்றவி ளக்கிகள்
 மார்பிற் காதின் லிட்டபி லுக்கிகள் அதிமோக
 வாய்வித் தாரமு ரைக்கும பத்திகள்
 நேசுத் தாரையு மெத்திய டிப்பவர்
 மாயைக் கேமனம் வைத்தத னுட்டினம் அலைவேனோ
 தேசிக் கானக முற்றதி னைப்புன
 மேலிக் காவல்க வட்கல்க முற்று்வள்
 சேதப் பாதகு றப்பெண்ம கிழ்ச்சிகொள் மணவாளா

* பானிறம் - பாணிறம், குடியனைப்பேல் சிவந்திறம், † உக்க - சித்த.
 ‡ தொன் - தோன், § உட்டிகல் - உண்ணிகள்.

தேடிப் பாடிய சொற்புல வர்க்கித
 மாகத் தூதுசெ லத்தரில் சுற்பக
 தேவர்க் காதிதி ருப்புக லிப்பதி வருவோனே
 ஆசித் தார்மன திற்புகு முத்தம
 கூடற் கேவைகை யிற்கரை கட்டிட
 ஆனொப் பாய்திர் டிட்டமு துக்கடி படுவானே
 டாரத் தோடகி லுற்றந ருக்குல
 மேகத் தோடொரு நித்துநெ ருக்கிய
 ஆதிச் சோலைம லைப்பதி யிற்றிகழ் பெருமானே(௧0)

தனன தனதன தனத்தத் தாத்த
 தனன தனதன தனத்தத் தாத்த
 தனன தனதன தனத்தத் தாத்த தனதான.

517. அழகு தவழ் குழல் விரித்துக் காட்டி
 விழிகள் கடையினை புரட்டிக் காட்டி
 அணிபொ னணிகுழை புரித்துக் காட்டி யதூராக
 அவச இதமொழி படித்துக் காட்டி
 அதர மழிதுவர் வெருப்பைக் காட்டி
 அமர்செய் நகதுதி யழுத்தைக் காட்டி யணியாரம்
 ஒழுகு மிருதன மசைத்துக் காட்டி
 எழுதர்வரியிடை வளைத்துக் காட்டி
 யுலவு முடைதனை நெகிழ்த்துக் காட்டி யுறவாடி
 உருகு மவயவ மொளித்துக் காட்டி
 உபய பரிபுர பதத்தைக் காட்டி
 யுயிரை விலைகொளு மவர்க்குத் தேட்டம் ஒழிவேனோ
 முழுகு மருமறை முகத்துப்* பாட்டி
 கொழநர் குடுவியை யறுத்துப் போட்ட
 முதல்வ குகைபடு திருப்பொற் கோட்டு முனிநாடா
 முழுகு முகலையை வரித்துக் கோட்டி
 அடியர் தொழமக வழைத்துக் கூட்டி
 முறைசெய் தமிழினை விரித்துக் கேட்ட முதுநீதர்

பழைய கடத்த முகத்துக் கோட்டு

வழுவை யுரியணி மறைச்சொற் கூட்டு

பரமர் பகிரதி சடைக்குட் சூட்டு

பரமேசர்

பணிய அருள்சிவ மயத்தைக் காட்டு

குமர ஈசுலமலை யுயர்த்திக் காட்டு

பரிவொ டணிமயில் நடத்திக் காட்டு பெருமானே. (கக)

518. தலைமயிர் கொங்குக் கொக்கந ரைத்துக்

கலநலெ னப்பற் கட்டது விட்டுத்

தளர்நடை பட்டுத் தத்தடி யிட்டுத்

தடுமாறித்

தடிகொடு தத்திக் கக்கல்பெ ருத்திட்

டசனமும் விக்கிச் சத்தியெ டுத்துச்

சரியுமி குத்துப் பித்தமு முற்றிப்

பலகாலும்

திலதமி லத்திட் டொக்கொ ரிங்கக்

திரிபலை சுக்குந் திப்பிலி யிட்டுத்

தெனியவ டித்துந் ஸுய்த்துடல் வெத்திட் டுயிர் போமுன்

திருப்புகழ் கற்றுச் சொற்கள் ப பிறறித்

திருவடி வையப்பற் றித்தொழு துற்றாச்

செனனம றுக்கைக் குப்பர முத்திக்

கருந்தாராய்

† கலணைவி சித்துப் பீபக்கரை விட்டுப்

புடவிசெ லுத்திக் || கைக்கொடு வெற்பைக்

கடுகந டத்தித் திட்டென எட்டிப்

பொருசுரன்

கனபடை கெட்டித் தட்டற விட்டுத்

திரைகட லுக்குட் புக்கிட ஏற்றிக்

கனிமயி லைச்சித் ரத்திலந டத்திப்

பொருகோவே

குலிசனம் கட்டுத் தப்பியு மற்றக்

ருறவார்ம கட்டுச் சித்தமும் வைத்துக்

குளிர்தினை மெத்தத் தத்துபு னத்திற்

றிரிவோனே

* குலமலை-சோலைமலை. † சத்தி-வாந்தி. ‡ கலணை-கல்லணை.

குதிரைச்சேனம். § பக்கரை-அங்கவடி || கைக்கொடுவெற்பை-கையை
புடைய கொடிய மலையையொத்த யானையை.

கொடியபொருப்பைக் குத்திமுறித்துச்
சமரம்விளைத்துத் தற்பரமுற்றுக்
குலகிரி யிற்புகு குற்றுறை யுக்கப் பெருமானே. (௧௨)

தனதன தனந்த தான தனதன தனந்த தான
தனதன தனந்த தான தனதான.

579. மலரணை ததும்ப மேக குழல்முடி ஓர்ந்து வீழ
மணபரி மனங்கவர் வேர்வை யதனோடே
வழிபட இடங்க ண்ட பிறைநாதன் புரண்டு மாழ்த
வணைகலை நெகிழ்ந்து போக இளநீரின்
மலையிணை ததும்ப நூலின் வகிரிடை சுழன்று வாட
முதமுத மொடொன்று பாயல அதனோடே
முதுமயல் கலந்து முழுகி மகிழ்கிலும் அலங்க லாடு
முடிவடி மொடங்கை வேலு மறவேனே
சிலைதுக லிளம்பெண் மோகி சடையனகி பெந்தை பாதி
திகழ்மர சுதம் போன் மேனி யுமைபாலா
சிறுககை புரிந்து நூர் கிரிகட லெரிந்து போக
திகழியி லெறிந்த ஞான முருகோனே
கொலைமிகை பரின்ற வேடர் மகன்வளி மணந்த தோள
குணாவலர் கடம்ப மாலை யணிமார்பா
கொடிமின லடைந்த சோதி மழசுதிர் தவழ்ந்த ஞான
குலகிரி மகிழ்ந்து மேவு பெருமானே. (௧௩)

தானதன தந்த தானதன தந்த
தானதன தந்த தனதான.

520. வர்தினைய டர்ந்த வேல்விழியர் தங்கள்
மாயமதொழிந்து தெளியேனே
மாமலர்கள் கொண்டு மாலைகள் புனைந்து
மாபதம் ணிந்து பணியேனே
ஆதியொடு மந்த மாகியந லங்கள்
ஆமுமுக மென்று தெளியேனே.

ஆனதனி மந்த்ர ரூபநிலை கொண்ட,
தாடுமயி லென்ப தறியேனே
நாதமொடு விந்து வானவுடல் கொண்டு
நானிலம லைந்து திரிவேனே
நாகமணி கின்ற நாதநிலை கண்டு
நாடியதில் நின்று தொழுகேனே
சோதியுணர் கின்ற வாழ்வுசிவ மென்ற
*சோகமது தந்து எனையாள்வாய்
சூரர்குலம் வென்று வாகையொடு சென்று
சோலைமலை நின்ற பெருமாளே. (௧௬)

தானதனத் தானதனத் தானதனத் தானதனத்
தானதனத் தானதனத் தனதான.

521. சேலையடர்த் தாலமிகுத் தேயுழையைச் சீறிவிதிர்த்
தூறுசிவப் பேறுவிழிக் கடையாலே
தேனிரதத் தேழுநுகிப் பாகுகிகர் தாரமுதத்
தேறலெனக் கூறுமொழிச் செயலர்லே
ஆலிலையைப் போலும்வயிற் றுலாகத் தாலதரத்
தாலிரதத் தாலும்வளைப் பிடுவோர்மேல்
ஆசையினைத் தூறவிடுத் தேபுகழ்வுற் றேப்ரியநற்
றுளிணையைச் சேரஎனக் * கருள்வாயே
காலனைமெய்ப் பாதமொடுத் தேபுதையிட் டேமதனைக்
காயஎரித் தேவிதியிற் றுழையுடே
காசினியிற் காணூரப்போன்மதியைச் சூடியெருத்
தேறிவிர்த் தூய திரைக் கடல்மீதில்
ஆலமிடற் றுணையிபத் தேலையுடுத் தீமமதுற்
† றுடியிடத் தேபுமைபெற் றருள்வாழ்வே
ஆழியினைச் சூரனைவெற் பேழமில்லொட் டாவிதுணித்
தாதிதிருச் சோலைமலைப் பெருமாளே. (௧௭)

* சோகம்- [ஸா+அகம்] அது நான் † ஆடி-ஆடிய சிவபிரான்.

தனன தந்த தத்தான தனன தந்த தத்தான

தனன தந்த தத்தான தனதான.

522. களவுகொண்டு கைக்காசி னளவறிந்து கர்ப்பூர

களபதுங்க வித்தார

முனைமீதே

கலனியின்பம் விற்பார்க ளவயவங்க னைப்பாடு

கவிதெரிந்து கற்பார்கள்

சிலர்தாமே

உளநெகிழ்த்த சத்தான வுரைமறந்து சத்தான

உணையுணர்ந்து கத்தூரி

மணநாறும்

உபயபங்க யத்தாவி லபயமென்று னைப்பாடி

யுருகிறெஞ்சு சற்றேறதில்

இழிவாமோ

அளவில்லவன்க விச்சேனை பரவவந்த கச்சீவ

அமருடன்க டட்டாவி

எழுவேபோய்

அடலிலங்கை கட்டாடி நிசிரைந்த கச்சீவ

மறவொரம்பு தொட்டார்த

மாநகோனே

வளருமந்த மச்சோலை மலையுந்த முற்பாலை

வனவர்கொம்பி னைந்தேடி

ஒருவேட

வடிவுகொண்டு பித்தாகி யுருகிவந்த முற்காலில்

மறவர்குன்றி னிற்போன

பொருமானே. (கக)

ஆறு திருப்பதி.

தனதன தனதானன தனதன தனதானன

தனதன தனதானன தனதான.

528. அலைகடல் நிகராகிய விழிகொடு வலைவீசிகள்

* அபகடமகபாவிகள்

விரகாலே

அதிவித மதமாப்யத நிதமொழி பலகூறிகள்

அசுடரொடுறவாடிகள்

அறியாயக்

கலைபகர் வலைமாநர்கள் இளைஞர்கள் குடிக்கேடிகள்

கருதிடு கொடியாருடன்

இனிதாகக்

கனதன முன்கமேல்விழு கபடனை நிருமடனை

கழலினை பெறவேயினி

அருளவாயே

அலைபுனல் தலைகுடிய பசுபதி மகனாகிய
 அறுமுக வடிவே அருள் குருதாதா
 அகரர்கள் குடியேபெட அமராதன் பதியேபெற
 அதிரிடும் வடிவேல்கிடம் அகிருரா
 தலையய னறியா வெரு சுவகுரு பாணையன்
 தரணிமி லடியார்க்கு நனைவாகா
 * சகலமு முதலாகிய அறுபதி சிலைமேவிய
 தடமயில் தனிவேறிய பெருமானே (க)

தானதனத் தனதனை தனதான
 524. ஈனமிகுத் துளபிறி யனுக்காதே
 யானுமுனக் கடிமையென வகையாக
 ஞான அருட் டனையருளி வினைதீர
 நானமகற் றியகருணை புரிவாயே
 † தானதவத் தினின்மிகுதி பெறுவோனே
 ‡ சாரதியுத் தமிதுணைவ முருகோனே
 ஆனதிருப பதிகமருள இளையோனே
 ஆறுதிருப் பதியில்வார் பெருமானே. (உ)

மதுரை.

தனதன தனனத் தந்த தானன
 தனதன தனனத் தந்த தானன
 தனதன தனனத் தந்த தானன தந்ததான.
 525. அலகிய வுணரைக் கொன்ற தோளென
 மலைதுளை யுருவச் சென்ற வேலென
 அழகிய கனகத் தண்டை சூழ்வன புண்டரீக

* சகலமு முதலாகிய அறுபதி-சகல தலங்களுக்கும் முதன்மையாகவுள்ள ஆறுபடைவீடு. † தானதவத்தினில்-தன்னைக்குறித்து அன்பர்கள் செய்யும் தானத்திலும்தவத்திலும். ‡ சாரதி-தமிழ் துணைவன்-சரசுவதியாகுடஉத்தமிழ்குப் பக்கத்துணையாக இருப்பவன்.

அடியென முடியிற் கொண்ட கூதன
 மெனவன சரியைக் கொண்ட மார்பென
 அறுமுக மெனநெக் கென்பெ லாமுரு கன்புறாதோ
 கலகல கலெனக் கண்ட பேரொடு
 சிலுகிடு சமயப் பங்க வாதிசன்
 சுதறிய வெஞ்சொற் பங்க மாகிய பொங்கலாவுந்
 சுலைகளு மொழியப் சஞ்ச பூதமு
 மொழியுற மொழியிற் அஞ்ச ருதன
 கரணமு மொழியத் தந்த ஞானமி ருந்தவாறென்
 இலகுக டலைகற் கண்டு தேனெடு
 மிரதமு றுதினிப் பிண்டி பாகுடன்
 இனிமையி னுகருந் தெம்பி ரானொரு கொம்பினாலே
 எழுதென மொழியப் பண்டு பாரதம்
 வடகன சிகரச் செம்பொன் மேருவில்
 எழுதிய பவளக் குன்று தாதையை யன்றுகுழ
 வலம்வரு மளவிற் சண்ட மாருத
 விசையினும் விசையுந் தெண்டி சாமுக
 மகிதல மடையக் கண்டு மாகனம் உண்டலாவு
 மரகத கலபச் செம்புள் வாகன
 மிசைவரு முருகச் சிம்பு னேயென
 மதுரையில் வழிபட் டும்ப ரார்தொழு தம்பிரானே. (க)

தன்னதனந்தன தன்னதனந்தன தன்னதனந்தன தனதான,
 526 பரவுசேடுங்கதி ருலகில் - ரும் சிய † பவனிவரும்படி யதனாலே
 பகரவளங்களு நிகரவிளங்கிய † இருளைவிடிந்தது நிலவாலே
 வரையினிலெங்கணு முலவி லிறைந்தது வரிசைதருந்பதம்அதுபாடி
 ளனமொடுசெந்தமி முடி யெய்தன்னு மகிவாங்கனும் அருள்பாயே
 அரஹசுந்தர அறுகுளன்மனி அடியா ணிந்விட மகிழ்ச்சோனே
 அலவெடுக்கொடி யுலையவையென்க, குறமகளிங்கித மணவாளா

* பிண்டி-பா † பவனி வரும்படி யதனாலே - பவனிக் ரும் தரத்தைச்
 சிறப்பித்தம். † இருளைவிடிந்தது நிலவாலே - இருளைப்போக்கி உதயமாகும்
 சந்திரனைச் சிறப்பித்தம்.

கருதருதிண்புயரவணகுங்கும களபபணிந்திடு

மணிமார்பா

கனகமிகும்பதி மதுரைவனம்பதியுசனில் ளர்ந்தருள் பெருமானே. (உ)

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன தனதனத் தனதான,

527. பழிப்பர் வாழ்த்தவர் சிலசில பெயர்தமை

ஒருக்கர் வாய்ச்சொருவர்கை யுசுவர்

பணத்தை கேட்குநர் பின்பது முடிவர் அனவனப்பதனலே

படுக்கை விட்டினு ள்வுதக முத்தவார்

அணைப்பர் சாத்திகை வகுதென வறுபொருள்

பழிப்பர் மாத்தையி ள்லாருவிசெருசென அவரவர்க் குறவாயே

அழைப்ப ராஸ்திகள் கருதுவ ரொருவரை

முடுக்கி யோட்டுவ ரழிகுடி யரிவைவர்

அலட்டி னாற்பிணை யெருசென யயலென நாகினிற் சுழல்வேனோ

அவத்த மாய்ச்சில படுகுழி நனில் விரும்

விபத்தை நீக்கி யுடையவ ருடனெனை

அளத்தி யாட்கொள மனவினி லருள்செய்து கதினைத் தருவாயே

தழைத்த சாத்திர மறைபொரு ளறிவுற

குருக்கள் போற்சிவ நெற்றினை யடைவொடு

சகப்ப னார்க்கொரு செவிதனி லுரைசெய்த முருகவித் தகவேனோ

சுமர்த்தி னாற்புகற் சனகியை நலிவுசெய்

திருட்டு ராக்கத னுடலது துணிசெய்து

சயத்த யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு மருமகப் பரிவோனோ

செழித்த வேற்றனை யசுரர்க ளுடலது

பிளக்க வோச்சிய பிறகம ரர்கள்பதி

செலுத்தி யீட்டிய சுபதி மகன்னை மணமதுற் றிடுவோனோ

திறத்தி னாற்பல சமணரை யெதிரெதிர்

கழுக்க னேற்றிய புதுமையை யினிதொடு

கிறத்த மாய்ப்புகழ் மதுரையி லுறைதரும் அமுமுகப் பெருமானே. (உ)

தான தானதன தத்ததன தத்ததன
தான தானதன தத்ததன தத்ததன
தான தானதன தத்ததன தத்ததன

தந்தநான.

528. சீத வாசனைம லர்க்குமுல்பி லுக்கிழுக

மாய வேல்விழிபு ரட்டி. நகை முத்தமெழு

தேமல் மார்பினிள பொற்கிரிப ளப்பனென

தொங்கலாரம்

சேரு மோவியமெ னச்சடமி லுக்கிவெரு

வாசை நேசமும்வி னைத்துஇடை யுற்றவரி

சோலை காலில்விழ விட்டுநடை யிட்டுமயி

லின்கலாபச்

சாதி யாமெனவெ ருட்டி. கட மிட்டுவலை

யான பேர்தமையி ரக்கவகை யிட்டுகொடி

தாக நோய்நினிகொ டுத்திடர்ப டுத்துவர்கள்

பங்கிணாடே

தாவி மூழ்கிமதி கெட்டவல முற்றவனை

பாவ மானபிற விக்கடலு முப்பவனை

தாரு லாவுபத பத்தியிலி ருத்துவதும்

எந்தநாளோ

வாத வுரனைம தித்தொருகு ருக்களென

ஞான பாதம்வெளி யிட்டுநரி யிற்குமுவை

வாசி யாமெனக டத்துவகை யுற்றரசன்

அன்புகாண

மாடை யாடைதர பற்றிமுன கைத்துவைகை

யாரின் மீதுநட மிட்டுமணை டுத்துமகிழ்

மாது வாணிதரு பிட்டுநகர் பித்தனருள்

கந்தவேளே

வேத லோகர்பொனி லத்தர்தவ சித்தரதி

பார சீலமுனி வர்க்கமுறை யிட்டலற

வேலை யேவியவு ணக்குலமி றக்கருகை

கொண்டசீலா

வேத மீலு கம லக்கணர்மெய் பச்சைரகு

ராம* ினுமயி லொக்கமது ரைப்பதியின்

மேவி வாழமரர் முத்தர்சிவ பத்தர்பணி தம்பிரானே. (ச)

தன்னத் தந்தன தந்தன தனதன

தன்னத் தந்தன தந்தன தனதன

தன்னத் தந்தன தந்தன தனதன

தனதான.

529 புருவச் செஞ்சிலை கொண்டிரு கணைவிழி

யெறியக் கொங்கையி ரண்டெனும் மதகரி

பொரமுத் தந்தரு மிங்கித் நயவிதம்

அதனாலே

புகலச் சங்கிசை கண்டபுதனிலெழ
உருவச் செந்துவர் தந்தத மழுமருள்
புதுமைத் தம்பல முஞ்சில தரவரு மனதாலே
பருகித் தின்றிட லஞ்சு மெனமன
துருகிக் குங்கும சந்தன மதினியர்
படியச் சம்பரம ரஞ்சித மருள்கல் வியினாலே
பலருக் குங்கடை யென்றெனை யிகழவு
மயலைத் தந்தரு மங்கையர் தமைவெகு
பலமிற் கொண்டிடு வண்டலு முனதடி பணிவேனோ
திருவைக் கொண்டொழு தண்டக வனமிசை
வரவச் சங்கொடு வந்திடுமுழையுடல்
சிதறக் கண்டக வெங்கர னெடுத்திரி சிரனோடு
திரமிற் றங்கிய சும்பக னெருபது
தலைபெற் றும்பரை வென்றிடு மவனோடு
சிலையிற் கொன்றமு குந்தன லகமகிழ் மருகோனே
மருவைத் துன்றிய பைங்குழ லுமையவன்
சிவனுக் கன்பரு ளம்பிகை தயிரிகை
மலையத் தன்தரு சங்கரி கருணைசெய் முருகோனே
வடவெற் பங்கய லன்றணி குஞ்சர
வணையிற் றங்கிய பங்கய முகதரிழ்
மதுரைச் சங்கிலி மண்டப இமைப்பவர் பெருமானே.()

தனதான தானன தானன தன்தான தானன தானன
தனதான தானன தானன தனதான.

530. முகிலாமெனும் வார்குழ ளாகிலை † புருவார்கயல் வேல்விழி யார்ச்சி
‡ முகவார்த்தர ளாமென வேநகை புரிமாதர்
முகைமாலினை கோபுர மாமென வடமாடிடவேகொடி நூலிடை
முதுபாவித சோலைகு ளாகிய மயில்போல்வார்
|| அகிசேர்குறி யார்துடைவாழையின் அழகார்கழலார்தர வேய்தரு
அழகார்கன நூபுர மாடிட நடைமேனி

* உழை - மானுருள்சொண்ட மரிசன். † புருவார் - புருவத்தினர். ‡ முக
வார் - முகத்தினர். § தாளாரென - தாள மென. || அகி - பாம்பு.

அனமாமென யாரையுமால்கொள கிழியால்குழலாகிடு பாவையர்
 அவர்பாயலி லேயடி யேனுடல் அழிவேனோ
 ககனூர்ப்தியோர்முறையோவென இருள்காரசு ரார்படை தூள்பட
 கடலேழ்கிரி நாகமு நூறிட கிடும்வேலா
 கமலாலய நாயகி வானவர் தொழுமீசுர னூரிட மேனிய
 கருணாகர ஞானப நாயகரை யருள்பாலா
 மகிழ்மாலதி நாவல்ப லாகமு குடனாநி லாமயில் கோகில
 மகிழ்நாடுறை மால்வளி நாயகி மணவாளா
 மதிமாமுக வாவடி யேனிரு னினை தூள்படவே அழி லேனிய
 மதுராபுரி மேனிய லாகிய பெருமானே. (க)

தன்னதான தானத்தனந்த தன்னதான தானத்தனந்த
 தன்னதான தானத்தனந்த தனதான.

531. முகமெலாநெய் யூசித்தயங்கு நுதலினீந்து லேபொட்டணிந்து
 முருகுமலை யேயா நிக்கலிந்த மடமாதர்
 முதிருமார பாதத்தனங்கள் மிசையிலாவி யாய்நெக்கழிந்து
 முடியமாலி பேபட்டலிந்து பொருள்தேடிச்
 செகமெலா மு லாவிக்கறந்து திருநாணுகி யேற்றுமுன்று
 †திரிநாணுகி யோடிப்பறந்து திரியாமல்
 தெரியுநான மோதிசுமைந்து சிவபுராண நூலிற்பயின்று
 பெறியுமாறு தாலைப்பறிந்து தரவேனும்
 அகரமாதிரி யாமகூறங்க ளவனிகாஸி னூரப்பொடங்கி
 அடையவேக ரூபத்திலொன்றி முதலாகி
 அமரர்காண வேடியத்தமன்றி லிவையாட ஆடிக்கலந்த
 அமலநாத னாழ்முற்பயந்த முருகோனே
 சகலவேக சாமுத்திரியங்கள் சமயமாறு லோகதரயங்கள்
 தருமீதி சேர்த்தத்துவங்கள் தவயோகம்
 தவறிலாம லாபப்பிறந்த தமிழ்தெய்மாரர் கூன்வெப்பொடன்று
 தவிர்ந் ஆல வாயிற்சிறந்த பெருமானே. (எ)

தானத்தன தானன தானன தானத்தன தானன தானன
தானத்தன தானன தானன தனதான

532. ஏலப்பணி நீரணி மாதர்கள் கானத்தினு மேயுற வாடிடு
மீரத்தினு மேவனை சேர்கர மதனாலும்
ஏமக்கிரி மீதினி லேகரு நீலக்கய மேறிய நேரென
ஏதுற்றிடு மாதன மீதினு மயலாகிச்
சோலைக்குயில்போல் மொழியாலுமெதுசற்றிடு நூலிடையாலுமெ
*சோயிற்றுக லீல்கராகிய துடையாலும்
சோமப்ரபை வீசிய மாமுக சாலத்திலு மாகடு வேல்கிழி
சூதத்தினு நானவ மேதினம் உழல்வேளே
ஆலப்பணி மீதினில் மாசறு மாழிக்கிடை யேதுயில் மாதவ
னானக்கினி தாயுத வியருள் நெடுமாயன்
ஆசிக்கிரு மேரியன் வான லீலப்புயல்நேர்த நுமேனியன்
ஆரத்தின வார்த்து மார்பினன் மருகோனே
சேலச்சய மாவுரி பொர்வையர் ஆலக்கு வார்கள் நாயகர்
†கோலம்பொறி யால்வரு மாதரு குமரேசா
கூர்முத்தமிழ் வானர்கள் வீறிடு சேர்புக மாதரு ராகிய
‡கூடற்பதி மீதினில் மேவிய பெருமாளே. (அ)

தனதான தானத் தனதான தனதான தானத் தனதான.

533. கலைமேவு ஞானப் பிரகாச கடலாடி ஆசைக் கடலேறிப்
பலமாய வாதிற் பிறழாதே பதிஞான வாழ்வைத் தருவாயே
மலைமேவு மாயக் குறமாதின் மணமேவு வாலக் குமரேசா
சிலைவேடசேவற் கொடியோனே திருவாலவாரிற் பெருமாளே.

தானத் தனதான தானத் தனதான.

534. நீதத் துவமாகி நேமத் துணையாகிப்
பூதத் தயவான போதைத் தருவாயே
நாதத் தொனியோனே ஞானக் கடலோனே
கோதற் றமுதான கூடற் பெருமாளே. (க0)

—(*)—

தனதன தத்தந் தான தானன

தனதன தத்தந் தான தானன

தனதன தத்தந் தான தானன தனதான.

537. மனநினை சுத்தஞ் சூது காரிகள்

அமளிவி னோக்குங் கூலி மூலிகள்

மதபல நித்தம் பாறி நாரிகள்

அழகாக

வளைகுழை முத்தும் பூணும் வீணிகள்

விழலிகள் மெச்சண் டாடி பாடிகள்

வரமிகு வெட்சம் போல லோடிகள்

தெருவூடே

குனகிகள் பக்தம் போல பேசிகள்

தனகிக ளிச்சம் பேசு கூசிகள்

குசலிகள் வார்க்கஞ் சூது காரிகள்

பொருளாசை

கொளுவித லிஷ்டம் பாறி வீழ்பட

அருளமு தத்தின் சேரு மேர்வழி

குறிதனி லுயக்குன் பாசு மேறிட

அருள் தாராய்

தனதன தத்தந் தான தானன

டுடுடு டுட்டுண் டுடுடுடு

தகுதிசு தத்தந் தித தோதக

எனபேரி

தவில்முர சத்தந் தாலை பூநிகை.

வளைதுடி பொற்கொம் பார சூரரை

சமர்தனில் முற்றும் பாறி தூறிட

விடும்வேலா

தினைவன நித்தங் காவ லாளியன்

நகைமுறை முத்தின் பாவை மாண்மகள்

திகழ்பெற நித்தம் கூடி யாடிய

முருகோனே

திரிபுர நக்கன் பாதி மாதாறை

யழகிய சொக்கன் காதி லோர் பொருள்

செல்வரு வித்தென் கூடல் மேவிய பெருமானே. (கக)

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன

தத்ததன தத்ததன தனதான

538. முத்துநவ ரத்னமணி பத்திநிறை சத்தியிட

மொய்த்தகிளி முத்திதரு

வெனவோதும்

மூக்கணிறை வர்க்குமுந் லைத்தமுந் பங்கடவுள்
 முப்பதுமு வர்க்ககரர் அடிபேணிப்
 பத்துமுடி தத்துவவை யுற்றகண்ணிட்புஅர்
 * பற்குணனை வெற்றிஹை ரதமுநும்
 பச்சைநிற முற்றபுயல் ஷச்சமுந் லைத்தபொருள்
 பத்தர்மன துற்றசுவம் அருள்வாயே
 தித்திமிதி தித்திமிதி திக்குகு குக்குகு
 தெய்த்ததென தெய்த்ததென தெனனான
 திக்குவென மத்தளநி டக்கைநடி தத்தநகு
 செச்சரிசை செச்சரிசை யெனஆடும்
 அத்தனுட னெத்தகட நித்திபுவ னத்திகன
 சித்தியருள் சத்தியருள் புரிபாலா
 † அற்புனிடை ‡ தற்பமது முற்றுகில் பெற்றுவன
 ஸ்ரம் || கனக பத்மபுரி பெருமானே. (உக)

தையதனத் தனதான தனனதனத் தனதான.

537. வள்ளமுதைப் பொதுமானார் மயலதனிற் படியாதே
 கள்ளம்விடுத் துனதானே கருதவருட் பெறுவேனோ
 உள்ளமறைப் பொருளானே யுமைமகிழ்நற் புதல்வோனே
 தெள்ளுதமிழ்க் குரியோனே திருமதுரைப் பெருமானே. (1)

538. சைவமுதற் குருவாயே சமணர்களைத் தெறுவோனே
 பொய்யருளத் தணுகானே புனிசுவருட் புரிவாயே
 கையின்மிசைக் கதிர்வேலா கடிசுமழற் புதலோ
 தெய்வதசற் குருநாதா திருமதுரைப் பெருமானே. (கச)

தானதன தத்த தானதன தத்த

தானதன தத்த

தனதான

539. ஆனைமுக வர்க்கு நேரினாய கர்த்த

ஆறுமுக முற்ற

அழகோனே

* பற்குணனை-பற்குணன்-அருச்சுனன். † அற்ப இடை-துண்ணிய
 இடையுடை மாதர்கள். ‡ தற்ம்-மெத்தைவீதி. § அவ்-மதில். || கனக பத்மபுரி-
 டொற்றாமரையுள்ள மதுரை.

ஆதியர னுக்கும் வேதமுதல் வற்கும்
 ஆரணமு ரைத்த குருநாதா
 தானவர்கு லத்தை வேல்கொடுது ணித்த
 சால்சதுர்மி குத்த திறல்வீரா
 தாளிணைக ளுற்று மேவியப தத்தில்
 வாழ்வொடுசி றக்க அருள்வாயே
 வானெழுபு லிக்கு மாலுமய னுக்கும்
 யாவொருவர்க்கும அநியாதாய்
 மாமதுரை சொக்கர் மாதுமைக ளிக்க
 மாமயில்ந டத்து முருகோனே
 தேனெழுபு னத்தில் மான்னிழிகு றத்தி
 சேரமரு வுற்ற திரள்தோளா
 தேவர்கள் கருத்தில் மேவியப யத்தை
 *நீவிமகிழ் வித்த பெருமானே. (கரு)

சீபுருடமங்கை. (நான்குநெறி)

தானதன தற்க தந்தன தானதன தந்த தந்தன
 தானதன தந்த தந்தன தனதான.

540. ஆடல்மத னம்பின் மங்கைய ராலவிழி யின்மி றங்கொளி
 யாரமத லம்பு கொங்கையின் மயலாகி
 ஆதிசுரு விற்ப தங்களை நீதியுட னன்பு டன்பணி
 யாமல்மன னைந்து நொந்துடல் அழியாதே
 வேடரென நின்ற ஐம்புல னாலுகர னங்க ளின்தொழில்
 வேறுபாட நின்று ணர்ந்தருள் பெறுமாறென்
 வேடைகெட வந்து சிந்தனை மாயையற வென்று துன்றிய
 வேதமுடி ளின்ப ரம்பொருள் அருள்வாயே
 தாடகையு ரங்க டிந்தொளிர் மாமுனிம கஞ்சி றந்தொரு
 தாழ்வறந டந்து திண்கிலை முறியாவொண்
 சானகித னங்க லந்தபின் ஊரில்மரு டங்க டந்தொரு
 தாயர்வச னஞ்சி றந்தவன் மருகோனே
 சேடன்முடி யுங்க லங்கிட வடைமுழு தும்ப ரந்தெழ்
 தேவர்கள் மகிழ்ந்து பொங்கிட நடமாடும்

சீர்மயில மஞ்ச துஞ்சிய சேரலைவளர் செம்பொ னுந்திய
சீபுருட மங்கை தங்கிய பெருமானே. (க)

தானதன தந்ததந்த தானதன தந்ததந்த
தானதன தந்ததந்த தனதான.

541. கார்குழல்கு லைந்தலைந்து வார்குழையி னைந்தனைந்து
காதலுறு சிந்தையுந்து மடமானார்
காமுகர கங்கலங்க போர்மருவ முந்திவந்த
காழ்கடிய குப்பதம்ப இருகோடார்
பேர்மருவும் அந்திதந்த வாரணாடி னங்கன் அங்க
பேயையார்கள் தங்கன்கண்கள் வலையாலே
பேரறிவு குந்துநொந்து காதலில லைந்தசிறந்த
பிடையற வந்து நின்றன் அருள் தாராய்
ஏர்மருவு தண்டைகொண்ட தாளசைய வந்தகந்த
ஏகமயி லங்கதுங்க வடிவேலா
*ஏமனுமை மைந்த சந்தி சேவலணி சொண்டு அண்ட
†நீடெறஇ ருந்தரெந்தில் நகர்வாழ்வே
தேருகன்மி குந்தாந்தி வீதிகா னிந்தகெந்த
சீரலர்கு ளிரந்தாயந்த பொழிலோடே
சேரவெயி லங்குதுங்க வானிகவி னைந்திருந்த
சீபுருட மங்கைதங்கு பெருமானே. (உ)

தானதன தந்த தானதன தந்த
தானதன தந்த தனதான.

542. வேனின்மதனைந்து பாணம்விடநொந்து
வீதிதொ டுநின்ற மடவார்பால்
வேளையெனவந்து தாளினில்விழுந்து
வேடை கெடநண்பு பலபேசித்
தேனினுமணந்த வாயமுதமுண்டு
சீதளதனங்க ளினிண்மூழ்கித்

தேடியதனங்கள் பாழ்படமுயன்று
 சேர்க்தயதின்றி யழல்வேளை
 ஆனிரைபுரந்து மானிலமனந்தொ
 ராலிலயிலன்று துயில்மாயன்
 ஆயர்மனொன்று பால்தயிரனைந்த
 ஆரணமுகுந்தல் மருகோனே
 வானவர்புகழ்ந்த தானவர்பயந்த
 மானொடுவிளங்கு மணிமார்பா
 மாமறைமுழங்கு சீபுருமங்கை
 மாநகரமர்ந்த பெருமானே. (ந)

* இ ல ஞ் சி

தனந்த தனதன தனந்த தனதன
 தனந்த தனதன தனதான.
 545. கரங்க மலமின தரம்ப வளம்வளை
 களம்ப சழிவிழி மொழிபாகு
 கரும்ப முதுமுனை குரும்பை குருகுப
 கரும்பி டியினடை யெயின்மாதோ
 டரங்க நககன தனங்கு தலையிசை
 யலங்கி ருதமுற மயில்மீதே
 அமர்ந்து பவவினை கனைந்து வருகொடி
 யவந்த கனகல வருவாயே
 தரங்க முதியம கரம்பொ ருததிரை
 †தழங்கு நதி†கும ரெனவான
 தலம்ப சவமறை புலம்ப வருசிறு
 சதங்கை யடிதொழு பவராழி
 இரங்கு நதிதிரு வரங்கர் மருகப
 னிரண்டு புயமலை கிழவோனே
 இலங்கு தரத்திழ விளங்க வருதிரு
 இலஞ்சி மருவிய பெருமானே. (க)

*இந்ததல்வம் திருக்குற்றலத்துக்கு வடபுறம் 2 மைல்தூரத்திலுள்ளது.
 † தழங்கு-முழங்குகின்ற. †குமரேன - குமர என.

தந்தன தான தனந்தன தானத்
தந்தன தான தனந்தன தானத்
தந்தன தான தனந்தன தானத் தனதான.

546. கொந்தள வேலை குலங்கிட வாளிச்

சங்குட னுழி கழன்றிட மேகக்
கொண்டைகள் மலை பரிந்திடவாகப் பணிநீர்சேர்
கொங்கைகள் மார்பு குழைந்திட வாளிக்
கண்கயல் மேனி சிவந்திட கோவைக்
கொஞ்சிய வாயி ரசங்கொடு மோகக் கடலுடே
சந்திர ஆர மழிந்திட லூலிற்
பங்கிடை யாடை னுவண்டிட நேசத்
தந்திட மாலு ததும்பி மூழ்குற் நிடுபோதுண்
சந்திர மேனி முகங்களு நீலச்
*சந்திரகி மேல்கொ டமர்ந்திடு பாதச்
†சந்திர வாகு சதங்கையு மேசற் றருள்வாயே
சந்திரர் பாட லுகந்திரு தானைக்
கொண்டுநல் தூது நடந்தவ ராகத்
‡தொந்தமொ டாடி யிருந்தவன் ஞானச் சிவகாமி
தொண்டர்க ளாக மமர்ந்தவன் நீலச்
சங்கரி மோக சவுந்தரி கோலா
சந்திரி காணி பயந்தரு ளானைக் கிளையோனே
இந்திர வேதர் பயங்கெட குகைச்
சிந்திட வேல்கொ டெறிந்துநல் தோகைக்
கின்புற மேனி யிருந்திடு வேதப் பொருளோனே
எண்புன மேனி யிருந்தவன் மோகப்
பெண்திரு வானை மணந்திய லார்சொற்
கெஞ்சி யளவு மிலஞ்சி விசாகப் , பெருமானே.(உ)

தனந்தன தந்த தனந்தன தந்த
தனந்தன தந்த தனதான.

545. சுரும்பணி கொண்டல் நெடுங்குழல் கண்டு

தூரந்தெறி கின்ற

விழிவேலால்

* சந்திர - பயில். † சந்திர வாகு சதங்கை - சுந்தரைச் செய்கின்ற
திரமான அசுரங்கையுடைய சதங்கை. ‡ தொந்தம் - சம்பந்தம்.

சுழன்று சுழன்று துவண்டு துவண்டு
 சுருண்டு மயங்கி மடவார்தோள்
 விரும்பி வரம்பு கடந்து நடந்து
 மெலிந்து தளர்ந்து மடியாதே
 விளங்கு கடம்பு விழைந்த லிதண்டை
 விதங்கொள் அதங்கை யடிதாராய்
 பொருந்த லைமந்து சிதம்பெ றநின்ற
 பொலங்கி ரியொன்றை யெறிவோனே
 புகழ்ந்து மகிழ்ந்து வணங்கு குணங்கொள்
 புரந்தரன்வஞ்சி மணவாளா
 இரும்பு னமங்கை பெரும்பு ளகஞ்செய்
 குரும்பை மணங்க மணிமார்பா
 * இலஞ்சி யில்வந்த † இலஞ்சி யமென்று
 இலஞ்சி யமர்ந்த பெருமானே. (ஈ)

தானதனத்த தானதனத்த தானதனத்த தனதான
 548. மாலையில்வந்து மாலையுரு மாலையனங்கள் மலராலும்
 வரையெழுந்து வரையுடையெழுந்தவையெழுந்த அனலலும்
 கோல்மழிந்து கோல்மெலந்து கோமளவஞ்சி தள்ளாமுன்
 கூடியகொங்கை நீடிய அன்பு கூடியமின்று வரவேணும்
 காலனடுங்க வேலதுகொண்டு காலில்நடந்த முருகோனே
 காலமடந்தை காணமொழிந்து காதலிரங்கு குமரேசா
 சோல்வனீன்று சாலிலிவீந்து முழுவிலஞ்சி மகிழ்வோனே
 குரியனஞ்ச வாரியில்வந்த குரணெவன்ற பெருமானே. (ச)

திருப்புவணம்.

தனத்தான தத்தத் தனதான தனத்தான தத்தக் தனதான.
 549. † அறப்பாவை யத்தற் கருள்பாலா
 அளித்தாது வெட்சித் திருமார்பா

* இலஞ்சி - புனம். † இலஞ்சிய மென்று - இல் அஞ்சி அம் என்ற
 மனைவியாகிய வள்ளி நாயகிக்குப் பயந்து. (அவன்) அழகை (வியந்து) கூறி.
 † அறப்பாவை - உடையம்மை.

குறப்பாவை யறப்பிற்	புணர்வோனே
குலத்தேவ வர்ச்சகப்.	பரிபாலா
மறப்பாத கத்தூற்	யழல்வேனோ
மலர்த்தாள்வ முத்தங்	க்ருபையீவாய்
சிறப்பான முத்தங்	கொருவாழ்வே
திருப்பூவ னாத்திற்	பெருமானே. (க)

—

தானனதான தானனதான தானனதான தானனதான தானனதான.

548: வானவரதி யோரஈறேமய மாவணியெசய் திருநாண்
மார்பிருநுற தாய்விட வாரி வாய்விட வேலை விநிலீர
கானவர்பாவை சாமனிதர ராணிபார தனமார்பூ
காலனைமோது காலபால காலன்களேசா தருபாலா
தேனமாவே மால்விடாக வேளநாந முத்தவேனோ
தியகுணம் பாவிடுக வேளநாந அருவாயோ
† வேளகசால் யாத வாவர விசயேடாறு கனிமேவ
பூவணமான மார்பாரநுற தருவேச பெருமானே (உ)

தங்கச்சுந தானனர சா சந்தத்தந தானனதானன
தங்கத்தர காலனரா வ
சைதானே.

549. பந்தப்பொற் பாரி யாந முகர்நிற் துடைபெட்டெகலை
பண்புறநுற சுவையா வ
தகலிடே
பண்டைசுறவே ிய பந்தவநுற பிழ் சாடு மென்கி
பங்குகைகக் காசுமந வநெசையா பனிநீர்தாய்
கொந்துசசிப் பூவணிநீநாகையா கந்தக்கைத் தாமரையாலடி
சும்கிட்டுப பாடிசைவணையர் அருநாகந்
கொண்டுறுப்பாயவிந் ஆழ்நிபசண்டிச் சிச்சியெனவாழ்தயர்
குன்றப்பொற பாதக்ருபாவிதி யருள்வாயே
அந்தத்துக் காதியுமாகியு மந்திக்குட் டானவனானவ
னண்டத்தப் பாலுறமாமணி யொளிவீசு
மங்கத்தைப்பாவைரெய்தேயுயர்சங்கத்திற்றோர் தமிழோதிட
வண்டிக்கிட டார்கமுவேறினா ஒருகோடி

காலன்களேசா—விஷத்தைக் கண்டத்திலுடைய கடவுள். † வேளகசலை.
துன்னசலை.

சந்தத்திக் காளுநிசாசரர் வெந்துட்கத் தூளிபடாமெழ
சண்டைச்செற் றூர்படவேயயில் கிடுவேரானே
தங்கச்சக் ராயுதர்வானவர் வந்திக்கப்பேரருளேதிகழ்
தம்பப்பொற் பூவணமேவிய பெருமானே. (௩)
திருக்கானப்போர்.

தனத்தானத்தா தனதன தனதன தனதான.

550. அனத்தோடொப்பா மெனுநடை மடவியர் அதுராகம்
அதற்கேசிச்சி யினமென துயிர்கெடல் அழகாமேர
உணைப்பாடிப்பே றுறுமொரு வரநினி உதவாயோ
உவப்பாகத்தே வர்கள்சிறை விடலிடும் அயிலோனே
*முனைப்பாடிக்கே திரிதரும் அரிதிரு மருகோனே
முகிற்கேந்தத்தா விரிதரு கலபநன் மயிலோனே
தினைக்காவற்கே யுரியவன் மனமகிழ் மணவாளா
திருக்கானப்போர் நகத்தினி லினிதுறை பெருமானே. (௫)

தானத்தானத் தனதான தானத்தானத் தனதான.

551. கோலக்காதீர் குழையாலே கோதிச்சேர்மைக் குழலாலே
ஞாலத்தாரைத் தயரேசெய்த்நாரிக்காசைப் படலாமேர
மேலைத்தேவர்க் கரியோனே வீரச்சேவற் கொடியோனே
காலப்பரசத் தயர்தீராய் கானப்பேரிற் பெருமானே. (௨)

திருவுத்தர கோசமங்கை.

தத்தன தானதந்த தத்தன தானதந்த

தத்தன தானதந்த

தனதான

552. வெற்பென வேயெழுந்து செப்பென வேதிரண்டு

மெத்தென மோடிகொண்ட

தனமாதர்

மெய்ப்படு கோலமுங்கண் மைப்படு சாலமுஞ்செய்

வித்தையு மேரினைந்து

மயலாகி

அற்பக லாவனைந்து கற்பதெ லாமுனைந்துள்

அற்பமு மானமின்றி

அழிவேன

முனைப்பாடிச்சே-முன்பு ஆயர் பாடியில் . † நத்தா-அரும்பி ‡ தாநி-அருண்.

அக்கினி ரூபமைந்த கிர்த்திகை மாதர்த்தந்த
 அற்புத பாலையுண்ட குமரேசா
 பொற்பதி காவலிந்தி மற்குற வேலெறிந்து
 பொய்ப்படு சூர்பிளந்த அதிதீரா
 *புட்பதி யேறுகொண்ட லச்சுத னூர்மகிந்த
 புத்தமிர் தானசெஞ்சொல் மருகோனே
 †உற்பல மோகொடுங்க ணைக்கிணையோவெனுங்கண்
 உத்தமி தேவதந்தி புணர்மார்பா
 உத்தம மாவளங்கொள் உத்தர கோசமங்கை
 யுற்றினி தாவிருந்த பெருமாளே. (க)

திருப்புகழார்.

தனத்தத் தான தன்ன தனதன
 தனத்தத் தான தன்ன தனதன
 தனத்தத் தான தன்ன தனதன தனதான.
 558. கருப்புச் சாப னனைய இளைஞர்கள்
 ப்ரமிக்கக் காத லுலவு நெடுகிய
 கடைக்கட் பார்வை யினிய வனிதையர் தனபாரங்
 களிற்றுக் கோடு கலச மலிவ
 மணிச்செப் போடை வனச நறுமலர்
 கனத்துப் பாளை முறிய வருநிகர் இளநீர்போற்
 பொருப்பைச் சாடும் வலியை யுடையன
 அறச்சற் ருன இடையை நலிவன
 புதுக்கச் சார வடமொ டடர்வன எனநாளும்
 புகழ்ச்சிப் பாட லடிமை யவரவர்
 ப்ரியப்பட்ட டாள வுரைசெ யிழிதொழில்
 †பொகட்டெப் போது சரியை கிரியைசெய்தயிர்வாழ்வேன்
 இருட்டுப் பாரில் மறலி தனதுடல்
 பதைக்கக் காக்கொடுதையெத் தவன்விழ
 ‡எயிற்றுப் போனி யமர ருடலவர் தலைமாலை

* புட்பதி-பகிராஜனாகிய சுருடன். † உற்பலம்-குமரேசர் ‡ பொகட்டு
 போகலிட்டி. § எயில் தப்பு ஒலி - திரிபுரங்களின் வலையைத் தொலைத்து.

எலுப்புக் கோவை யணிவு மவர்மிக
அதிர்த்துக் காவி வெருவ கொடியினி
லெதிர்த்திட் டாடும் வயிர பவிரவர்

கவரீத

திருட்டுப் பாணி யிடப முக்கிடை
மிதித்திட் டேறி யதிர வருபவர்
செலுத்துப் பூக் பலகை லிலகிய

படையாளி

* செடைக்குட் புனை மதிய விதழிவெ
ளெருக்குச் சூடி குமர வயலியல்
திருப்புத் தூரில் மருவி யுறைநரு

பெருமானே. (க)

தான தாத்த சனந்தத் தானான
தான தாத்த தனதாத் தானான
தான தாத்த தனதாத் தானான தனதான

554. வேலை தோற்க விழித்துக் காதினி

லோலை காட்டி நரைக் குப் போதரு
விடு காட்டி யுடுத்தப போர்வையை

நெகிழ்வாவி

மேனி காட்டி வரைத் துப் ப்பா முகை
யானை காட்டி மறைத்துக் தோதந
வீறு காட்டி பெரிதும் போரெதிர்

வருவார்மேல்

கால மேற்க வுதப்பி க மிய

காசு கேட்ட வுகைபபற் றிடை
காதி யோட்டி வ நஞ்சப பாடுடன்

வருவார்போல்

காதல் போற்று மலர்ப்பொற் பாயலின்
மீத னுப்பு மரட்டுர் குகைகள்
காம நோய்ப் படுகித்தச் சினினை

யொழியேனோ

ஆல கோட்டு மிடற்றுச் சேரநிக
பாலி பார்ப்ப திபகூத் தால்கட
மாடி தாத்தி ரிபட்சித் தாவென

உமிழ்வாவி

ஆடல்கோத்த சிலைக்கைச் சேவக
னோடை பூக்க தளக்கட் சாணவி
யாறு தேக்கி யகற்றைர் சேகர

சடதாரி

சீல மாப்ப திமத்தப் பாரிட

சேனை போற்றி மெய்ப்பர்க் கோதிய

சேத னூர்த்த ப்ரகித்திக் கேவரு

முருகோனே

சேல றுக்க யல்தத்தச் சூழ்வய

ஓர மேற்க ரவிப்பர்க் காதர

தீர தீர்த்த திருப்பிற் தூருறை

பெருமானே. (2-)

திருவாடானே.

தானுன தத்ததன தானுன தத்ததன

தானுன தத்ததன தனதான.

555. ஊனரு முப்பினிபு மானை வித்தவுட

ஓதாரி பட்டொழிய

உயிர்போலுல்

ஊரார்து வித்தார ஆனாவெனக்குறுகி

ஓயாமு பூச்சுபெழு

அமுதேதாய

நானுவி தச்சிவினை கோலேக் டத்தியது

நாருதெ டத்திடன்

எரியூடே

நானுமலனை த்துவிட நீழ்மெ னிப்பிறவி

நாடாதெ னைக்குவாய்

புரிவாயே

மானக துத்திமுடி பீதே திருத்தமிடு

மாயானு மட்டொழுகு

மலர்.

வாழ்வாயி ருக்குமொந வேதாவி மெட்டி ஸயுட

வானேரு மட்டாகுல

கிரியாவும்

ஆனவ ரக்கருடன் வானுந் பிழைக்கவரு

மாலால் முற்ற மு

தயில்வோன்முன்

ஆசார பத்தியுடன் ஓனாக மத்தையரு

ளாடானே நித்தபுறை

பெருமானே. (3)

இராமேசுவரம்.

தானதன தானதன தானதன தானதன

தானதன தானதன தானதன தானதன

தானதன தானதன தானதன தானதன தனதான

556. வாலவய தாகியழ காகிமத னுகிபணி

வாணிபமொ டாடிமரு ளாடினீரே யாடிவிழல்

வாழ்வுசத மாகிவலுவாகிமடகூட மொடுபொருள்தேடி

வாசபுழு கோடுமல் ரோடுமன மாகிகமழ்
 வாசனைக் ளாதிபிட லாகிமய லாகிவிலை
 மாதர்களை மேவியவ ராசைதனி லேசுதல சிலநான்போய்த்
 தோல்திரைக் ளாகிநரை யாகிக்குரு டாகியிரு
 கால்கள்தடு மாறிசெவி மாறிபசு பாசபதி
 சூழ்கதிகள் மாறிநக மாறிதடி யோடுதிரி யுறுநாளிற்
 சூலைசொறி யீளைவவி வாதமொடு நீரிழிவு
 சோகைகள் மாலைசுர மேடுடுணி தூறிநுமல்
 சூழலுற மூலகக் மாலமென நாற்புடல் அழிவேனோ
 நாலுமுக னுதியரி யோமெனக் அ தாரமுறை
 யாதிரி மாவைவிழ மேதிபொரு ளோதுகென
 நாலுசிர மேடுடுசிகை தூளிபட தாளமிடும் இளையோனே
 நாறிதழி வேணிசில ரூபகனி யாணிமுத
 ளீனமக் வாளைமகிற் தோழவன மீதுசெறி
 ஞானகுற மாவததினை காவில் ளை மேவுபுகழ் மயில்வீரா
 ழுலமிடு தாடகைக் வாசுவன ரேழுமரம்
 வாஸியொடு நீலிபக னோடொருவி ராதனெழு
 மேதகட லோடுவிறல் ராவணகுழாமமரில் பொடியாக
 ழுகைதழல் வானிவிடு மூரிதனு நேமிவளை
 பாணிதிரு மார்பனரி கேசன்மரு காளைவெ
 யோதமறை ராமெசுர மேவுகுமராவமரர் பெருமானே.()

தானு தனத்தன தானு தனத்தன
 தானு தனத்தன தனதான

557. வானோர் வழத்துனது பாதார பத்மமலர்

மீதே பணிக்கும்வகை

அறியாதே

மானார் வலைக்கணதி லேதூளி மெத்தையினி

லுடே யணைத்துதவு

மதனாலே

தேனோ கருப்பிலெழு பாகோ விதற்கிணை

ளேதோ வெனக்கலவி

பலகோடி

தீரா மயக்கினுடு நாகா படத்திலெழு

சேழுடல் பெற்றதுயர்

ஒழியேனோ

திருப்பு கழ்.

௭

மேனாடு பெற்று வளர் ஞானாதி பற்கெதிரி ஹாடேகி நிற்குமிரு	கழலோனே
மேகா ரவுக்ரபரி தானேறி வெற்றிபுனை வீராகு றச்சுகுமி	மணவாளா
ஞானாப ரற்கினிய வேதா கமப்பொருளை நாண துரைக்குமொரு	பெரியோனே
நாராயணற்குமரு காவீறு பெற்றிலகு ராமே சுரத்திலுறை	பெருமானே. (உ)

திருப்பெருந்துறை.

தனத்த தந்தன தான தனந்தத்
தனத்த தந்தன தான தனந்தத்
தனத்த தந்தன தான தனந்தத் தன தான.

560. இரத்த முஞ்சியு மூனையெலும்புட்
டசைப்ப சுங்குடல் நாடி புனைந்திட்
டினுக்கு மண்சல வீடுபுருந்திட் டதில்மேனி

இதத்து டன்புகல் சூதுமி குந்திட்
டகைத்தி மும்பொரு ளாயையெ னும்புட்
டெருட்ட வந்தெளி யாதுப றந்திட் டிட்மாயா

பிரத்தம் வந்தடு வாதசு ரம்பித்
துளைப்பு டன்பல வாயுவு மிஞ்சிப்
பெலத்தை யுஞ்சில நானொளா மங்கித் தடிமேலாய்ப்

பிடித்தி மும்பல நான்கொடு மந்திக்
குலத்தெ னும்படி கூனிய டங்கிப்
பிசக்கு வந்திடு போதுபி னஞ்சிச் சடமாமோ

தரித்த னந்தன தானன தந்தத்
திமித்தி மிந்திமி தீதக திந்தத்
தடுட்டு ண்டுண்டு டுடி நிண்டிட் டியல்தாளம்

தனத்த குந்தகு தானன தந்தத்
கொதித்து வந்திடு குருடல் சிந்தச்
சலத்து டன்கிரி தூள்படெ றிந்திட் டிமும்வேலா

* சியும் - சீயும். † மாயாபிரத்தம் - டயக்கமிகரித்தல்.

சிரத்து டன்கர மேடுபொழிந்திட்

டினரத்து வந்திட உராகு படிந்து

சிரத்தி லுங் கமழ் மலம மையபொற் சரலோனே

செகததி னினகுந வாகிய தர்வைக்

களித்தி நுந்ருந் நானப்ர சங்கத்

திருப்பெருந் துறை மேயிய சந்தப் பெருமானே. (க)

தனத்தனந் தனதன தனத்தனந் தனதன

தனத்தனந் தனதன தனதன.

559. வரித்தகுங் குமமணி முனசர்குநம் பையர்மன

மகிழ்ந்திகொண்டி டுடையதி

விதமான

வலைக்கரங் களிக் கு வலைத்திதம படவடன்

மயக்கவர் ந்திவறி

வழியாத

கருத்திழிந் திர லு பையர்மன ப்ரந்ந

கரிப்பி ல் சந்திந்

மடமாதர்

கருப்பெருந் துறை ப்ரந்ந த்ருவடி

பரித்தகுந் திவ்ரம

இனியாமோ

பொருப்பரம் பொருபு ப்ரந்நந்தம் பதியொடு

புலகப்பரந் திவிய

விடும்வேலா

புகழ்ப்பெருந் துறை சாந்திதும் படபுவி

பொறுத்தமந் திவரி

கடலுடே

திரித்தகொண்டி மொழி மறப்பெறுந் துழுக

திருட்டியொன் சனன்முதல

அடிபணத்

திருக்குருந் தடியடர் குருவரங் கரறொடு

திருப்பெருந் துறைமுறை

பெருமானே. (உ)

தனத்தனந் தனதன தனத்தனந் தனதன தனதன தனதன

560. தவரியங் கொளுனி வரலோர் தைக்கவந்தருள்புரிமுருகோனே

உலுப்புறங் குறமகன் பண்டாளா ஒருந் தன் சுறுபுணர்

திருபார்பா

அவத்தனென் நெனைவிட லுக்கோ அசுடியங் கையாயல்

தவிரியோ

செய்ப்பரம் பொருளுத விமடலா திருப்பெருந் துறையுறை பெருமானே. (ங)

வேப்பூர்.

[illegible]

561. அஞ்சலித ஸ்தமுந்ரப நாலு மந்திரபசன் யானும் அறியாத
அந்தநடு வாதி யொன்மறில் தான யுந்தவொரு வீடு பெறுமாறு
மஞ்சதவழ் ஈர லஞ்சமி லோடர் மர் லைதனை நாடி வனமீது
வந்தசரணை விந்தாமலுபாட ன் டிர்னி னேதம் அருள்வாயே
குஞ்சரக லாப வஞ்சியா லாடு குந் சபாப லா வதிரேகக்
கும்பதன மீது பென்றிவாடி லா டுப் பதடு மறநடுகல்கோப
வெஞ்சமா நூ னெ ன்ருபா லா டி ன்றிய லோலை விடுவோனே
சிம்மமதி லா டு திமபா லா டி ன் டிமபிர் பெருமாளே

தனது தனது தனது தனது சரநு சரந்தானி தந்து தன்தான்.

562 குரைகட லுல்கினில் உயிர் கா டோது கூட்டா கின்ற குடல்பேலிக்
குரைகயிடமருகியக நுவிழிநாதர ாடா டாலைபின்றியனிரோதம
வாஇருவினைபற உணாவொநி முர்பு வாரச்சே விளங்கு மதுபூதி
வடி வினைபுனத தியதி நவாபதவர டாலமொழிந்தருளவேணும்
திரள்வரைபடிகு துருகுவேந் தரிபாபாநன்மைநதன் மறையோடு
ந்தெருமர சிசுரர மலைவியா டெய்த் திப்பாய இந்ந்ர புரிவாழ்
விரிதிற யெரியெழு பூசுஅற வாட்டு டேற்காராகந்த புனியேழும்
பிரகெடவிளை வனவாவயட் சிழந்தைவாழ்நமர்ந்தபெருமானே,()

நாத்தர் தந்தத் தந்தத் தந்தத் தனாதி தனதான.

563. நாட்டர் தங்கிக் கொங்கைக் குவடிற் படியாதே
நாட்டுந் தொண்டார் கண்டக் கமலப் பதமீவாய்
வாட்டங் கண்டுந் றண்டத் கபரப் படைமீதே
மாற்றற் தந்துப் பந்தித சமரக் கெதிரானேர்
கூட்டங் கந்திச் சிந்தி சிதரப் பொருவோனே
கூற்றண் பந்திச் சிங்நதர் குணமொத் தொளிரவேலா
வேட்டந் தொந்தித் தந்திப் பரணைக் கிளையோனே
வேப்பந் சந்திக் கந்திக் குமரப் பெருமானே (க)

ஆய்க்குடி.

தாத்தனத் தானதன தாத்தனத் தானதன
தாத்தனத் தானதன தனதான.

564. வாட்படச் சேனைபாட வேட்டியொட்டாரையிறு

மாப்புடைத் தாரரசர் பெருவாழ்வும்
மாத்திரைப் போதிலிடு காட்டினிற் போமெனஇல்
வாழ்க்கைவிட்டேறுமடி யவர்போலக்
கோட்படப் பாதமலர் பார்த்திளைப் பாறவினை
கோத்தமெய்க் கோலமுடன் வெகுநுபக்
கோப்புடைத் தாகியல மாப்பினிற் பாசிவரு
கூத்தினிப்பூழையிட அமையாதோ
தாட்படக் கோபவிஷ பாப்பினிற் பாலன்மிசை
தாக்குமப் போதினொரு கழல்தாவிச்
சாற்றுமக் கோரமிரு கூற்றுகைத் தார்மவுளி
தாழ்க்கவத் ராயுதனும் இமையோரும்
ஆட்படச் சாமபர மேட்டி யைக் காவிட்டு
மாய்க்குடிக் காவலவு ததிமீதே
ஆர்க்குமத் தானவரை வேற்கரத் தால்வரைய
ஆர்ப்பெழச் சாடவல பெருமானே. (க)

காசி.

தானதத்தன தானதானன தானதத்தன தானதானன
தானதத்தன தானதானன தனதான

565. தாரணிக்கதி பாவியாய்வெகு குதுமெத்திய மூடனய்மன
சாதனைக்கள வாரணியாயுறும் அதிமோக
தாபமிக்குள வீணையிரு வேல்விழிச்சிய ராகுமாதர்கள்
தாமுயச்செயு மேதுதேடிய நினைவாகிப்
பூரணச்சிவ ஞானகாவிய மோதுதற்புணர் வானநேயர்கள்
பூசமெய்த்திரு நீரிடாஇரு வினையேனைப்
பூசமெய்ப்பத மானசேவடி காணவைத்தருள் ஞானமாகிய
போதகத்தினை யேயுமாறருள் புரிவாயே

வாரணத்தினை யேகராவமு னேவனைத்திடு போதுமேவிய
மாயவற்கித மாகவீறிய மருகோனே
வாழுமுப்புர விறதானது நீறெழப்புகை யாகவேசெய்த
மாமதிப்பிறை வேணியாருள் புதல்வோனே
காரணக்குறி யானநீதிய ரானவர்க்குமு னாகவேநெறி
காவியச்சிவ னூலையோதிய கதிர்வேலா
கானகக்குற மாதைமேவிய ஞானசொற்கும ராபராபர
காசியிற்றிர தாபமாயுறை பெருமானே. (க)

தந்தத் தனதன தானன தானன
தந்தத் தனதன தானன தானன
தந்தத் தனதன தானன தானன தனதான

568. மங்கைக் கணவனும் வாழ்சிவ னாமயல்
பங்கப் படமிசை யேபனி போல்மதம்
வந்துட் பெருகிட வேவிதி யானவன் அருள்மேனி
வண்டுத் தடிகைபொ லாகியெ நான்பல
பந்துப் பனைபழ மோடிள நீர்குட
மண்டிப் பலபல வாய்வினை கோலும் வழிபாலே

* திங்கட் பதுசெல வேதலை சீழுற
வந்துப் புவிதனி லேமத லாயென
சின்தைக் குழுவியெ னுவனை தாதையும் அருள்கூர்ச்
செம்பொற் றடமுடை பால்குடி நான் பல
பண்புத் தவழ்நடை போவித மாய்பல
சிங்கிப் பெருவிழி யாரவ மாயதில் அழிவேனோ

அங்கைத் தரியென வேயொரு பாலக
னின்பக் கிருபைய தாயொரு தூண்மிசை
அம்பற் கொடுவரி யாயிரண் யாகுரன் உடல்பீறி

அண்டர்க் கருள்பெரு மான்முதி ராவணி
சங்குத் திகிரி டக ரோனரி ட்நாரவ
ரங்கத் திருவணை மேல்துயில் நாரணன் மருகோனே

திங்கட்பது - பத்துராசம். † கரோண். - கைச் சூடியுடையவன்
‡ நாரவ - ஐயம்பெருந்திய

மங்கைச் சடைமுடி யோவிட மேனிய
 தங்கப் பவனொளி பாலமதி போலபுக
 கங்குற் றிசூர லான்பர மேஸ்பி யருள்பசுலா
 கந்துப பரிமடில் வாசன ரீதி
 கொன்றா சூர லான்பர மேமகிழ
 கன்றைப் பதிநதி சாசெயி மேரிப பெருமானே (உ)

தானதநதர ருர
 569 வேழமுண்டினாரவி யதுபோல
 மேனிசொண்டு வியாபர மயலூழி
 நானுமிண்டாபன போலமிக அயர்வாகி
 நானுநைந்த விடாதொட புரிவாயே
 மாள அன்றமணி சாசன கழுவேற
 வாதிவென்றிச சாசன மயிலவீர
 காளகண்ட லாபதி தருபாலா
 காசிரகலாபி லாவிப பெருமானே (ங)

வயிரவி வனம்.

தனதன தனதததான தனதல தனத்ததான
 தனதன் தனதரதால தனதான.
 568. அருவரை யெடுத்தி னெரிபட விரற்கருண
 மடலிட மிருக்குமாபி யருள்வோனே
 அலைகட லடைத்தாரான் மிகமன மகிழ்ச்சிகரு
 மணிமடில் நடத்துமாசை மருகோனே
 பருதியி னெறிக்கண் விடாம அழமுச நிரைத்ததோள்ப
 னிருகர மிருதரபாற முருகாரின்
 பதமல ருளத்தினுள்ம சீனையு கருத்தர்தாங்கள்
 பணியுவு மெனக்குஞானம் அருள்வாயே
 கருதிக ளுரைத்தவேச னுரைமொழி தனக்குளாதி
 சொலுவென வுரைத்தலான குருநாதா
 சுரர்பதி தழைத்துவாழ அமர்சிறை யனைத்துமீள
 துணிபட அரகர்மாள் விமேவேலா

மருமலர் மணசகு மலர் அரர் சரரரரரரரரரர

வயபுகட கி ர ரு

மலர்வாவி

வளமுடி தடததிருந் தவந் தரரரரரரரரரர

வநிரவி வனததரமேயு

பெருமானே

அத்திட்டு.

கன தன்ன தனதன்ன சதசரரரரரரரர

கன தன்ன தனதன்ன சதசரரரரரரரர

தன தன்ன தனதன்ன சதசரரரரரரரர

தனதான

569. கருகியறிவசலபிர வி டுகசிகரரரர

நதநியநிவரபுற மு டி ரெரர ருபட

ரனகமரரரரரரரரரரரரரர கடைமரரர இரர ரோடாக

சரரலாகோடிரிமிரர ரிடு ரிசுரர ரு

கரரரரரரரரரரரரரர ரமரரர ர ரரரரரரரர

கனகனென ரிபு ட ரரரரரரரர ருநிரேயரேய

பருவுபுனரமுருகிமரர ருரு ரு ரரரர

மனிதாதமரரரரரர ர ரு ர ரு ரு

மகிதரெய் ருரு ருபட க ர் ட்டனரதன் மலரரே

மயலவினைய அரினயரரர ரரரர ரு ரு ரு

மனமழியுமர ருரரரரரர ர ரு ரு ரு

வழியைபிதுவநிபென ரு ரு ரு ரு ரு ரு

பொருவின்மலையனரர ரு ரு ரு ரு ரு

புரமெரிய ருரரரரர ரு ரு ரு ரு ரு

புதியமுருகரிய ரும ரு ரு ரு ரு ரு ரு

புகழவரிசைதருபுகட ரு ரு ரு ரு ரு

புயமிருபதரபுரபத ரு ரு ரு ரு ரு

பொறியரவினரிசை ரு ரு ரு ரு ரு ரு

அரியமரகதமரிவி ரு ரு ரு ரு ரு

உருவரருருராக ரு ரு ரு ரு ரு ரு

அமரரபதிபினிசு ரு ரு ரு ரு ரு ரு

அருணமணிவெயில்பரவு பத்துத்திக்குமிரு
மழகுபொதிமதர்மகுட தத்தித்தத்திவளர்
அணியகயலுகளுமவயல் அத்திப்பட்டி லுறை பெருமானே

திருவொற்றியூர்.

தன்னதன் தான தன்னதன தான

தன்னதன தான

தன தான

570. கரியமுகில்போலு மிருள னகபாரசு
கயல்பொருதவேலின் னிழிமாதர்
கலவிகளில்மூழ்கி ம்ருகமதபயா களபழுக்கைதோய அணையூடே
விரகமதுவான மதனகலையோது முலகோர்கள்
வெறியனெனநாளு அருள்தாராய்
விதரணமதான வகைநகைகள் கூறி நிலமீதே
விடுவதன்முன்னான அருள் தாராய்
அரிபிரமர்தேவர் முனிவர்கிவையோகா அலவர்கள் புகழோத நிலமீதே
அதிகநடராஜர் பரவகுருராஜ அமரர்குலநேச குமரேசா
சிரகரகபாலர் அரிவையொருபாகர் டுடையாளர்
திகழ்கனகமேனி பெருமானே. (சு)
திருவளருள் மாதிரி புரியதனில்மேலு
செயமுருகதேவர்

தனதத்தன தானதன தனதத்தன தானதன

தனதத்தன தானதன தனதான.

501. சொருபப்பிர காசனி வ்ருபப்பிர மாகநிர சுபமாயா
சுகவிப்பிர தேசரர லியப்பிர காசமத சொலியற்றர சாசவித றிடையூறு
தொகைவிக்கர மாதர்வயி
கருவிற்றிற் வாதபடி யுருவிற் றிர மோதஅடி யதின்மீறிக்
களை டயெத்திடி ராகவகை

ஆதிபுரையென்பது திருவொற்றியூர் பிரமோத-விரும்பத்தூர்

கருணைப்பிர காசுவுன தருளுற்றிடஆசில்சிவ
 கதிபெற்றிட ானவையை பொழிவேனே
 குருகுக்குட வாகுகொடி செருவுக்கிர* ஆதபயில்
 பிடிவைத்தல் ஆதியரி மருகோனே
 குமரப்பிர தாபகுக சிவகப்பிர மாமணிய
 †குணமுட்டர வாவசுரர். குலகாலா
 ‡திருவொற்றியு முருகு நகரொற்றியுர் வாரிதிறை
 யருகுற்றிடு மாதிரிவன் அருள்பாலா
 திகழுற்றிடு யோகநவ மிகுமுக்கிய மாதவர்க
 ளிதயத்திட மேமருவு பெருமானே. (உ)

§திருவேற்காடு.

தானந்தா னனநான தானந்தா வனதான
 தானந்தா னனதான தனதான.
 572. ஆலம்போ ஸ்ரீமலை மேலங்காய் வருகோல
 || மாழம்போர் செய்யாய விழியாலே
 ஆரம்பால் தொடைசால ஆலங்கோ புரவார
 ஆடன்பார் குவிநேய முகையாலே
 சாலந்தாழ் வுறுமால் ஏலங்கோர் பிடியாய
 வேளங்கார் துடிபோலும் இடையாலே
 சாரஞ்சார் விலநாய நேகங்காயான்லீறு
 காலந்தா னெழிவேது உரையாயோ
 பாலம்பால் மணநாறு காலங்கே ஸ்ரீநிலாத
 ¶மாதம்பா தருரேய வயலூரா
 பாடம்பார் திரிகுல நீடந்தா கரவர்
 பாசந்தா திருமாலின் மருகோனே
 வேலம்பார் குறமாத மேல்புடம்பார் தருமாதம்
 வீறங்கே யிருபாறு முறவீறு
 வேதந்தா அபிராம நாதந்தா அருள்பாவு
 வேலங்கா னிறைசீல பெருமானே. (க)

*ஆசபயில் - ஆதப அயில், ஒளிவிடும்வேல். † குணமுட்டர் - குணமற்
 றவர். ‡திருவொற்றியுமுருகு - இலகூய்சேர்ந்து உற்றிருக்கும் இங்ஸ்த
 லம் சென்னப்பட்டைத்துக்கு மேற் கயள்ள ஆடிசையில் ஸ்டஷனிலிரு
 ந்து சென்கிழக்கில் உணைல் தூரத்திலுள்ளது || ஆதம் - கடல். § இறி
 லாத - நதிலாத. ¶ மாதம்பா - மாதா அம்பா. 0உம்பார் - உம்பர்

தாத்தாதன தானனதானன தாத்தாதன தானனதானன
தாத்தாதன தானனதானன தனதான.

573. கார்ச்சார்குழலார்விழியாறியிலார்ப்பால்மொழியாரிடைநூலெழு
வார்ச்சாரின நீர்முகை மாதர்கள் மயலாலே
காழ்க்காதல தாமன மேமிக வார்க்காமுக னுயறு சாதக
மாப்பாதக னுமடியேனெனின் அருளாலே
பார்ப்பாயலையோ அடியார்வோடுசேர்ப்பாயலையோ வுனதாரளுள்
கூர்ப்பாயலை யோடமை யாள்தரு குமரேசா
பார்ப்பாவல ரோதுசொல்லமுது நீர்ப்பாரினில்மீயகீரரை
யார்ப்பாயுன தாமருளாலொர்சொல் அருள்வாயே
வார்ப்பேரரு னேபொழிகாரண நேர்ப்பாவச காரணமாமத
† ஏற்பாடிக னேயழிவேயுற அறைகோப
‡ வாக்காசிவ மாமதமேமிக § ஷக்காதிப யோகமதேயுறும்
|| ஆத்தாசிவ பாஸ்குவாடி பர்கள்வாழ்வே
வேற்காடவல்வேடர்கள் மாமகனரர்க்கார்வநன் மாமகினுதிரு
வேற்காடுறை வேதபுரீசரர் தருசேயே
வேட்டார்மகவான்மகனானவனேட்டார்திருமா மணவாபொனி
னூட்டார்பெரு வாழ்வெனவேவரு மெருமானே.(உ)

பாக்கம்.

தாத்தத்த தானதன தாத்தத்த தானதன
தாத்தத்த தானதன தனதான.

574. கார்க்கொத்த மேனிகடல் போற்சற்ற மானவழி
காய்த்தொட்டொ னுதவுரு ஒருகோடி
காக்கைக்கு நாய்கழுகு பேய்க்ஈக்க மானவுடல்
காட்டத்தி னீனொரியில் உறவானிற்
கூர்ப்பித்த குலனத னுற்குத்தி யானிகொடு
0போய்த்துக்க மானகுறை யுடையேனைக்

* பாவகாரணமாம் - பாவத்துக்குத் துணைக்காரணமாகிய † ஏற்பாடி
என் - ஏற்பாடு செய்தவர்கள். ‡ வாக்கா - வாக்குள்ளானே. § ஷக்காதிப -
ஷங்கு ஆதிப || ஆத்தா - கடவுளே. || அக்கமான-கண்ணுன. 0போய்-போக

கூப்பிடீ*சொவருளி வாக்கிட்டு நாமமொழி
கோக்கைக்கு நூலறிவு தருவாயே
போர்க்கெய் த்தி டாமறவி போற்குத்தி மேவசுரர்
போய்த்திக்கெ லாமடிய வடிவேலாற்
பூசித்தர் தேவர்மறை போற்றி னூர்க்க வேபொருது
போற்றிச் செய் வார்சிறையை விரிவோனே
பார்க் கொற்ற நீறுபுனை வார்க்கொக்க ஞானபர
னாய்ப்பத்தி கூர்மொழிகள் பகர்வாழ்வே
†பாக்கொத்தி னுனியவர் கோக்கைக்கு வேல்கொடியர்
பாக்கத்தில் மேவவல பெருமானே. (க)

தாத்தத் தனந்ததந்த தாத்தத் தனந்ததந்த
தாத்தத் தனந்ததந்த தனதான.
575 பாற்றுக் கணங்கள்தின்னு தேக்கிட்டிடுங்குரம்பை
நோக்கிச் சுமந்துகொண்டு பதிதோறும்
பார்த்துத் திரிந்துழன்று ஆக்கத் தையுந்தெரிந்து
ஏக்கற் றுமின்று நின்று தளராதே
வேற்றுப்புலன்களைந்து மேட்டிப் புகழ்ந்துகொண்டு
கீர்த்தித் துரின்பதங்கள் அடியேனும்
வேட்டுக் கலந்திருந்து ஈட்டைக் கடந்துநின்ற
வீட்டிற் புகுந்திருந்து மகிழ்வேனோ
மாற்றற் றபொன்னுலங்கு வாட்சக் கீர்த்தெரிந்து
வாய்ப்புற் றமைந்தசங்கு ிதடிசாப
பாற்பொற் கலந்துலங்க ||நாட்டச் சுதன்பணிந்துப்
வார்க்கத் தன்முன்புசென்று திரைமோதுப்
ஔபாற்சொற் றடம்புகுந்து வேற்கட் சினம்பொருந்து
பொய்க்குட் டிபின்றவன்தன் மருகோனே
பாக்குக் கரும்பைகெண்டை தாக்கித் தடம்படிந்த
பாக்கத் தமார்திருந்த பெருமானே. (உ)

* உசா - ஆராய்ச்சி † ழர்க்க - ழர்க்க, பொழிய. ‡ .பாக்கொத்து -
பாமாலை. § தடிசாபம் - தண்டம், வில். || நாட்டச்சுதன் - நாட்டு அச்சுதன்,
ஔபாற்சொற்றடம் - பாற்கடல். ௦ பாய் - சர்ப்பசயனம்.

*கோசைநகர்.

174

தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தானதான.

576. †ஆதவித பாரமுனை மாதரிடை நால்வபிற
தாலிலையெ னுமதன

கலைலீலை

யாயும்விநா வானகுழி யானதிரி கோணமதி
வாசமிக வாயடியன்

அலையாமல்

நாதசத் கோடிமறை போலரிடு நாரமு
னாபத மாமலரை

நலமாக

நான ஷுதி னுதினமு மேவினைய வேங்குபை
நாடியநு னேயருய

வருவாயே

தமதி யாடாடி போய்கு மாஇறகு
தலை மாடல்

பரமேசர்

சீர்மைபெற வேய்தடி கூலமதரு வேலசிவ
வெய்கு மாவமர்

குலகாலா

கோதைகுற பரதுகுற தேவமட மாதரிடு
பாலுமுற வீநவரு

குமரேசா

கோசைநகர வாழ்வரு ஸீபவ நாதசரு
வேசமுரு காவமர்

பெருமானே.(சு)

‡திருவலிதாயம்.

தனதைய தானதன தனதான.

577. மருமல்லி யார்குழலின்
மாநுளுள்வி நாயடியன்

மடமாதர்

அலையாமல்

இருநல்ல வாகுமுன

தடிபேண

இனவல்ல மானமன

தருளாயோ

*கோசைநகர் என்பது கோட்டிபடி. சென்னப்பட்டணத்தக்குமேற்கே
6-8 மைல் தூரம் † ஆகர் - வி பம் ‡ இராஸ்லம் பாடின வழங்குவரு
கிறதும் இது சென்னப்பட்டணத்தக்கு மேற்பேளா - அம்பத்தூர் றெயில்
ஸ்டேஷனிலிருந்து 1 மைலுக்கு ஒருமல் தூரத்திலுள்ளது.

கருகெல்லி மேனியரி

கனவள்ளி யார்கனவ

திருவல்லி தாயமதில்

திசும்வல்ல மாகவர்கள்

மருகோனே

முருகேசர

உறைவேலோ

பெருமானே. (க)

*குறட்டி.

தானதன தத்தான தானதன தத்தான

தானதன தத்தான தனதான.

578. நீரிழிவு குட்டரீயோ வாதமொடு பித்தகரன்

நீள்குளிர்வெ துப்புவேறு

முளரோய்கள்

நேருறுபு முக்கன் டு நான்முகனை டித்தவிடு

நீடியி ரத்தமுளை

தாசைதோல்சீ

பாரியந வத்துவார நாலுமும் லத்திலாரு

பாய்பினியி யற்றுபாவை

நரிநாய்பேய்

பாறொடுக முக்கள்கூசை தாமிவைபு சிப்பதான

பாழுடலெ டித்துவினில்

உழல்

நாரணிய றத்தினுரி ஆறுசம யத்திபுத

நாயகரி டத்துவாமி

மகமாயி

நாடகந டத்திகோல நீலவரு ணத்திவேத

நாயகியு மைச்சிநீலி

திரிகுலி

வாரணிமு கைச்சிஞான பூரணிக லைச்சிராக

வாணுதல ளித்தயீர

மயிலோனே

மாடமதில் முத்துமேடை கோபுரம ணத்தேசோலை

வாகுளகு றட்டிமேவு

பெருமானே.

† திருவடமுல்லைவாயில்.

தனதைய தானனதானன தனதைய தானனதானன

தனதைய தானனதானன தனதாவ.

579. அணிசெவ்வி யார்திரைகுழ்புனி தன ட்ரிவ்வி யேகரையேறிட

அறிவில்லி யாமடியேனிட

ரதிரார

*குறட்டி என் து சுறட்டி பாடிக்குச் சரீபத்திலுள்ள து † இந்த ஸ்த

லம் சென்னப்பட்ட ணத்துக்கே ற்செயுள்ள ஆவடிஸ்டேடவனிலிருந்து வடகி

ழ்ச்சு 3 ஐமல் தூர்த்திலுள்ளது. ‡ நிவ்வி-நீங்கி,

அருள்வல்லை யோடுநொளின் மிருளில்லி லேயிடுமோவுன
 தருளில்லை யோடுனமானவை யறியேனே
 குணவில்ல தாமதமேரினை யணிசெல்வி யாயருணைசல
 குருவல்ல மாதவமேபெறு * குணசாத
 குடிலில்ல மேதருநானது மொழிகல்ல யோகவரேபணி
 குணவல்ல வாசிவனேசிவ குருநாதா
 பணிகொள்ளி மாகணபூதமொ டமர்கள்ளி கானகநாடக
 பரமெல்லி யார்பரமேஸ்வரி தருகோலே
 படரல்லி மாமலர்பாணம துடைவில்லி மாமதனானே
 பரிசெல்வி யார்மருகாசுர முருகேசா
 மணமொல்லை யாகிநகரகன தனவல்லி மோகனமோடமர்
 மகிழ்தில்லை மாநடமாடினர் அருள்பாலா
 மருமல்லி மாவனநீடிய பொழில்மெல்லி காவனமாடமை
 வடமுல்லை வாயிலின்மேவிய பெருமாளே. (க)

தையதன தானதந்தன தையதன தானதந்தன
 தையன தானதந்தன தனதான.

580. மின்னிடைக லாபதொங்கலொ டன்னமயில் நாணவிஞ்சயர்
 மெல்லியர்கு ழாமிசைந்தொரு தெருமீதே
 மெள்ளவுமு லாவியிங்கித சொல்குயில்கு லாவிரண்பொடு
 வில்லியல்பு ஞரகண்கணை தொடுமோக
 கன்னியர்கள் போலிதம்பெறு மின்னணிக லாரகொங்கையர்
 கண்ணியில்லி ழாமலன்பொடு பதஞான
 கண்ணியிலு ளாக சுந்தர பொன்னியல்ப தாரமுங்கொடு
 ிகண்ணுறுவ ராமலின்பமொ டெனையாள்வாய்
 சென்னியிலு டாடிளம்பிறை வன்னியும் ராவுகொன்றையர்
 செம்மணிசு லாவுமெந்தையர் குருநாதா
 செம்முசுதி ராவணந்தலை விண்ணுறவில் வாளியுந்தொடு,
 தெய்விகபொ னுழிவண்கையன் மருகோனே

* குணசாதகுல்-குணம் பிரக்குமிடம் +புரூர்ப்புருவம் +பதாரம்
 பாதத்திற் சாந்திய மால் ிகண்ணுறு-கண்ணுறு.திருஷ்டிதோஷம்

துன்னியெதிர் சூரர்மங்கிட சண்முகம தாகிவன்கிரி
துள்ளிடவெ லாயுதந்தனை விடுவோனே
சொல்லுமுனி வேர்த்தவம்புரி முல்லைவட வாயில்வந்தருள்
தூல்யபர ஞானவும்பர்கள் பெருமானே. (உ)

திருவாலங்காடு.

தனதானந் தானன தானன தன்தானந் தானன தானன
தனதானந் தானன தானன தனதான.

581. கனவாலங் கூர்விழி மாதர்கள் மனசாலஞ் சால்பழி காரிகள்
கனமாரம் போருக மாமினை முகைமீதே
கசிவாருங்கீறுகி ளாலு வவாகா ஹுங்காஸிம வீணிகள்
களிகூறும் பேயமு தூணிடு கசுமாலர்
மனமோசங் கூர்மக பாஸிகள் மதுவார்சங் கீதவி னோதிகள்
மருளாருங் காதலர் மேல்விழு மகளீர்வில்
மதிமாடஞ் சேர்பவர் காதுலில் மகிழ்கூருப் பாழ்மனம் வாரிசு
மலர்பேணுன் தானுன வேயருள் அருளாயோ
தனதானந் தானன தானன எனவேதங் கூறுசொல் மீறளி
ததைசேர்தண் பூமண மாலைகை யணிமார்பா
தகரேறங் காரச மேவிய குகயீரம் பாகும ராமிசு
தகைசகாலன் பாரடி யார்மகிழ் பெருவாழ்வே
தினமாமன் பாபுன மேவிய தனிமானின் தோளுட னாடிய
தினைமாவின் பாபுயர் தேவர்கள் தலைவாமா
திகழ்வேடங் காளியொ டாடிய செகதீசங் கேசந டேசுரர்
திருவாலங் காடினில் விறிய பெருமானே. (க)

தந்தானந் தாத்தந் தனதன தந்தானந் தாத்தந் தனதன
தந்தானந் தாத்தந் தனதன தனதான.

582. பொன்றாமன் றுக்கும் புதல்வரும் நன்றாமன் றுர்க்கின் றுறுதனை
. பொன்றானென் றுட்டம் பெருகிய புகியூடே
பொங்கா வெங்குற்றம் பொதி தருசங்காரஞ் சேர்த்திங் குயரிய
புன்குடொன் றுய்க்கொண் டிறைதரு முயிர்கோல

நின்றாணின் தோத்தும் படிநினை வந்தானும்போச்சென்றுயர்வற
 * நிர்தாகும் பேச்சென் பதுபட நிகழாமுன்
 நெஞ்சாலஞ்சாற்பொங் கியவினைவிஞ்சாதென் பாத்சென்றகலிட
 நின்தாள்தந் தாட்கொண் டருள்தர நினைவாயே
 குன்றால்விண் டாழ்க்குங் குடைசொடுகென்றன்முன்காத்துங்குவவய
 முண்டார்கொண் டாட்டம் பெருகிய மருகோனே
 சொந்தார்பைந் தார்த்திண் குயதற மின்தாச்சிந் தாச்சிந் தையில்மயில்
 கொண்டேசென் றாட்கொண்டருளென்மொழிவோனே
 அன்றாலங் காட்டண் டருமுய நின்றும் கூத்தன் திருவருள்
 அங்காகும் பாட்டின் பயனினை யருள்வாழ்வே
 அன்பால்நின் தாட்கும் பிடுபவர் தம்பாவம் தீர்த்தம் புலியிடை
 அஞ்சாநெஞ் சாக்கந் தரவல பெருமானே.(உ)

தனதன் தானந் தாத்த தனதன் தானந் தாத்த
 தனதன் தானந் தாத்த தனதான.

583. வடிவது நீலங் காட்டி முடிவுள காலன் கூட்டி
 வரவிடு தூதன் கோட்டி. விடுபாசம்
 மகனெடு மாமன் பாட்டி. முதலுற வோருங் கேட்டு
 மதிசெட மாயந் தீட்டி. புழிப்போமுன்
 படிமிசை தானுங் காட்டி யுடலுறு நோய்பண்டேற்ற
 பழவினை பாவந் தீர்த்துன் அடியேனைப்
 பரிவொடு நானுங் காத்து விரிதமி ழாலங் கூர்த்த
 பரபுகழ் பாடென் றாட்கொ டருள்வாயே
 முடிமிசை சோமன் சூட்டி வடிவுள ஆலங் காட்டில்
 முதிர்நட மாடுங் கூத்தர் புதல்வோனே
 முருகவிழ் தானுங் சூட்டி யொருதனி வேழங் கூட்டி
 முதல்மற மானின் சேர்க்கை மயல்கூர்வாய்
 இடியென. வேகங் காட்டி. நெடிதரு குலந் தீட்டி
 யெதிர்வொரு சூரன் தாக்க வரவுள
 இலகிய வேல்கொண் டார்த்து உடலிரு கூறன் றுக்கி
 யிமையவ ரேதந் தீர்த்த பெருமானே.(ஊ)

* வெள்ளிகரம்.

தனதன தனன தனதன தனன
தையன தத்தத்த தனதான.
584. அடலரி மகவு விதிநழி யொழுகு
மைவந் மொய்க்குமலைய
அலைகட லுலகி லன்மந் தன்க
வைவர்த மங்குடைந்து
இடர்படு மடிமை புனமுரை அடலொ
டெல்லை டுப்தபஞ்ச
எனதற நினது கழல்பெற மவுன
வெல்லேகு றிப்புகொன்று
வடமணி முகையு மறகிய முகமுந்
வள்ளையெ னத்தயங்கும்
மரசுத வடிவு மடலிடை யொழுகி
வள்ளியு னத்தின்பின்ற
விடதர திருணை நசுகிதர் நிமலர்
வெள்ளிம லைச்சாய்ந்து
விசுகித கமல பரிபுர முனி
வெள்ளிக ரத்தமந்த
புடனானம்
தடுமாரி
மயல்தீர
புகல்வாயே
இருகாதும்
மயில்விரா
குருநாதா
பெருமானே. (க)

தனதன தைய தனதன தைய
தனதன தைய தனதான.
585. குவலய மல்கு தவலிகள் முல்லை
குளிர்க்கை சொல்லு
குழையின வள்ளை பிடைசிறு வல்லி
குயமுனை கொள்ளை
கவலைசெய் வல்ல தவலரு முள்ள
த்கலையில் தென்னு
முதுபாகு
விழைமேனி
கனிமலை

* இந்த ஸ்ரீமம் லெப்ப ஸ்ரீமம் ரெயில்டே ஷனிலிருந்து ௧௨
மைல் தூரத்திலுள்ளது. † தவலிகள் - குறைபாடுகள். ‡ விழைமேனி -
விரும்பி மேவி. || கலையில்-கலையிலும்

கடிமல ரைய அணிவன செய்ய

கழலினை அபய

அருள்வாயே

தவறெறி யுள்ள சிவமுனி துள்ள

44-3894

தருபுன வள்ளி மலைமற வள்ளி

தருதினை மெளகி

தகர்வேரேன

அவநெறி செரல்து மவநனைவ கொல்து

மழகிய*வெள்ளி

நகர்வாழ்வே

அடையகர் செல்வ மளறிடை செல்ல

அமர்ரெய வல்ல

பெருமாளே. (உ)

588. பொருவன கள்ள இருகயல் வள்ளை

புரிசுரைத் தள்ளி

வினா 10

புளகித வர்ணி யிளகித வர்ணி

‘முதிய’ வா வாழ்க்கை

நனாகமீடுத

உருகிட வுள்ள கிரகை - யுள்ளம்

உலகியி நான்

பொழுதேதனின்

றுமைதரு செவ்வொனடிரகு கல்வி

புணர்வோடு சொல்ல

புணராதேதா

மருவலர் வள்ளி புதமுள வள்ளி

மணவாளா

வளர்ப்பு யெல்லை யளவிடுதொல்லை

மரகத நல்ல

மயில்வீரர

அருவரை விள்ள அயில்விடு மள்ள

அணிவயல் வெள்ளி

நகர்வாழ்வே

அடையலர் செல்வ மளறிடை செல்ல

அமர்செய வல்ல

பெருமானே. (ஈ)

சுதய சுதய சுதய சுதய சுதய சுதய தனதான

589. கள்ள முள்ள வல்ல வல்லி கையிலள்ளி

நிகழ்ச்சி

†கல்லு நெல்லு வெள்ளி தெள்ளு கல்வி செல்வர் கிளைமரய

* வெள்ளிகர் என்பதும் வெள்ளிகரம் என்பதும் ஒரே ஸ்தலம்.

† கல்வியை-மேலும் வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

அள்ளல் துள்ளி ஐவர் செல்லு மல்லல் சொல்ல
 *ஐய ரைய மெய்யர் மெய்ய ஐய செய்ய முடியாதே
 வள்ளல் புள்ளி நவ்வி நல்கு வள்ளி கிள்ளை கழல்தாராய்
 மையலெய்து மையசெய்தில் வைபில் வெள்ளை மொழியாலே
 மெள்ள மள்ளர் கொய்யு நெல்லின் வெள்ள வெள்ளி நகர்வாழ்வே
 வெய்யுச்சைய கில்லி சொல்லை வெல்ல வல்ல பெருமானே. (ச)

588. தொய்யில் செய்பில் சொய்யர் கையர் கொய்யு மைய இடையாலும்
 துள்ளி வள்ளை தள்ளி யுள்ளல் சொல்லு கள்ள கிழியாலும்
 மையசெல்கி மவ்வல் முல்லை மல்கு நல்ல குழலாலும்
 மைல்கொள்ள என்னல் மசய் மல்லல் சொல்லை மகிழ்வேனா
 செய்ய துய்ய புள்ளி நவ்வி செல்கி நவ்வி அரையிலேனல்
 தெய்வவள்ளி மையல்கொள்ளி செல்வ பிள்ளை முருகோனே
 மெய்யர் மெய்ய பொய்யர் பொய்ய வெண்ணை வெள்ளி நகர்வாழ்வே
 வெய்ய சையகில்லி சொல்லை வெல்ல வல்ல பெருமானே. (1)

தையதன தான தையதன தான
 தையதன தானத் தன தான.

589. இல்லையென நானறி யுள்ள தின்மறம
 லெள்ளினளவேனும் பகிராரை
 எவ்வமெனநாடி யுய்வகையிலேனை
 யெவ்வகையுநாமங் கணியாகர்
 சொல்லவறியேனை யெல்லைதெரியாத
 தொல்லைமுதலேதென் றுணரேனைத்
 தொய்யுமுடல்பேணு பொய்யனைவிடாதுன்
 துய்யகழலானுந் திறமேதோ
 வல்லகாரர்மாள நல்லகாரர்வாழ
 மையவரைபாகம் படமோது
 மையுலவுசோலை செய்யருளிர்சாரல்
 வள்ளிமலைவாழந் கொடிகோலை

* ஐயர் ஐய - முனிவர்க்கு முனிவனே. † வென்னம் - மிகுதி. * சைய
 வல்லி - முலையாகிய வில்லையுடையவர். ‡ சொய்யர் - தனக்குத் தன்மை யுடையோர்.

வெல்லுமயிலேறு வல்லுமரேசு

வெள்ளிலுடனீயம்

புனைவோனே

வெள்ளிமணிமாட மல்குதிருவிதி

வெள்ளிநகர்மேவும்

பெருமானே. (க்)

590. பையரவுபோலு நெய்யப்படுடைமாதர்

பையவருகோவந்

தனைநாடிப்

பையலெனவோடி மைமல்குதிருமாத

பயவரிசையுழந்

தனிநாயேன்

உய்யவொருகால மையப்படுதேச

முன்னருகநாடும்

படிபேசி

மன்னநாமினா தும் அல்லதனிமோதம்

*ஒவ்வொருவினோதந்

தருவாயே

வையமுழுதானா மையருமகேச

வள்ளிபடர்கானம்

புடைகுழும்

வள்ளிமலைவாரடும் வள்ளிமணவான

மைபுகதியேமுந்

கனல்முன

வெய்யகிருதேசர் சையமுடின்விழ

வெல்லியிலினுழமுன்

புரிவோனே

வெள்ளிமணிமாட மல்குதிருவிதி

வெள்ளிநகர்மேவும்

பெருமானே. (எ)

தன்னதனாதன தன்னதனாதன தன்னதனத்ததந்த

தானாதன தானந்தானை தந்ததான.

591. வதனசரோருக நயவலேழும வள்ளிபுனத்திலின்று

காராய்பதி நீயிங்கேதனி

யென்செய்வாயோ

மதசரமாகொடி தெனவொருகானிடை வல்லபமற்றழிந்து

மாலாய்மட லேறுக்காமுக

எம்பிரானே

†இதனியகானிவை ‡சுதையெனத் தேடுவனெய்திடு மெச்சில்தின்று

||லீலாசல மாடுந்தூயவன்

மைந்தனானும்

* ஒவ்வொருவினோதந். † இதனிய - இதமுன்ன. ‡ சுதையென - அழுதொத்தனென்று. § தேடுவன் - கண்ணப்பநாயனார். || லீலாசலம் - (அரண்) விளையாடற்குடல்.

இனையவழி தவற பழிக்குலோகனென னென் னபெனச் சலந்து
 நூற்றிர பேதஞ் ஈதத் தொழிந்தவாமா
 கலாதகன || பாபநி கிரிவனைவாபென னகவசினித்தநந்த
 கோபாலம் சிபந்தேவம் கிழந்துவாமுக்
 கழிபெருகுலாகல் புகழ வடிவாயிவ கன்வனறப்பயந்து
 ஆராயக பாலம்பிறை நிந்ததுநீன
 விதரணாமாவனி வெருவெய்தேபடி வெவென் னவெனநக்கநின்ற
 நாராயண* மாமன் பேவையா னிந்தகோவே
 வினைவயலாடிடை வளை வினையாடிய வென் னிககர்க்கமர்ந்த
 வேலாயுத மேவுந்தேவர்கள் தம்பிரானே. (அ)

†† திருவல்லம்.

தனநதானத் தனதனதானத் தனதனதானத் தனதான
 592. நகையொடுதேரலுத்தலாதுயரீ நம்நடுகடுவேயென்புறகிலும்
 நலமுறவேயென் றிடது நகால்கன் றுறநகையாருங் குடினாடே
 விசையுறகாலம் புலனெறிபெவெங் கனலுநீர்வேழக் திரியாதே
 விழ மடிபார்முன்பழநடுவன் நந்தனுமெனவேராதும் விழல்சாராய்
 இசையுறவேயன் றசைவறவழிதும் எழிலரிவேழம் எனையாளென்
 றிடர்கொடுமூலர் தொடர்வுடனேதும் இடமையாமுன்வருமாயன்
 திசைமுதனாருந் திசையுவிவானுந் திரிதரவாழ்ஞ் சிவன்மூனார்
 தெரிவையர்தாம்வந் தருநடமாடுந் திருவலமேவும் பெருமானே.

வேலூர்.

தனநதாத்தன தானுதானன தனநதாத்தன தானுதானன
 தனநதாத்தன தானுதானன தந்ததான.
 593. அதிகராயப்பொரு ளீயார்கோபடிவரனை காட்டிக ளீயார்கடிகிலும்
 அகலவிவாட்டிகள் மாயாருநிகள் நண்புபோலே

* என - என்பதித்த அளவில். † வ - என்ன கலந்த - நீரும்நீரும் சேர்
 ந்தாற் போலக் கலப்பற்று. ‡ சாதம் - பிரவி § ஒழிந்தவா - ஒழித்தவா.
 || சாபதிகிரி-வில்லக்கரம் ஸ்ரீ கணேசலம்-சுரஸ்ர வெள்ளவெணுக்க - வெள்
 ளொளிபரவ. ** மாமன்சபை - பிரனை †† திருவல்லம்-ரோயில் ஸ்டே
 ஷன் இதுவேலூருக்குக் கிழக்கில் 8 மைல் தூரத்திலுள்ளது திரிதர வலஞ்
 சீழ்ந்துதிரு

அசடராக்கிகள் மார்மேலேபடு முகைகள் காட்டிகள் கூசாதேவீழும்
 அழகு காட்டிக ளாரோடாகிலும் அன்புபோலே
 சதிரதாய்த்திரி வேயாவேசிகள் கருணைநோக்கமி லாமாபானிகள்
 தருமுபேட்டைசெய் தோஷாதோஷிகள் நம்பொணாத
 சரசவார்த்தையி னாலேவாழ்வெசய் விரகமாக்கி விடாமுதேவிகள்
 தகைமைசீத்துண தாளேசேர்வதும் எந்தநாளோ
 மதுரைநாட்டினி லேவாழ்வாகிய அநுகர்வாக்கினி லேசார்வாகிய
 வாழ்திமேற்றிரு நீறேபூசினி மிர்ந்துகூடும்
 மருவுமாற்றெதிர் வீறேதேறிட* அழகிபோற்றிய சீரூலாகிய
 மகினமயாற்சமன் வேரோடேகெட வென்றகோலே
 புதியமாக்கனி வீழ்தேனுறல்கள் பகலிராத்திரி யோயா ஆலைகள்
 புரள மேற்செல்லு நர்பாயஅ ணைந்துபோதும்
 புகழினறகடல்நுழ்பார்மீதினி லனகைபோற்பலவாழ்வால்வீறிய
 புலவர்போற்றிய வேலூர்மேனிய தம்மிரானே. (க)

தானுன தந்ததந்த தானுன தந்ததந்த

தானுன தந்ததந்த தன தான.

594. சேலாலமொன்றுசெங்கண் வேலாலுமவென்றுமைந்தர்
 சீர்வாழ்வுசிறதைபொன்ற முதல்காடி
 தேன்மேவு செஞ்சொலின்சொல் தானேதிவந்தணந்து
 தீராததுன்பஇன்பம் உறுமாதர்
 கோலாகலங்கள் கண்டு மாலாகிநின்றனன்பு
 கூராமல்மங்கியங்கம் அழியாதே
 கோள்கோடிபொன்றவென்று நாடோறுநின்றியங்கு
 கூர்வாய்மைகொண்டிறைஞ்ச அருள் தாராய்
 மாலாலுழன்றணங்கை யாமாமதன்கரும்பின்
 வாகோடழிந்தொடுங்க முதல்காடி
 வாழ்வானகந்தமுந்த மாறாகிவந்தடர்ந்த
 மாசூரர்குன்றவென்றி மயிலேறி
 மேலாகுமொன்றமைந்த மேனாடர்நின்றிரங்க
 வேலாவெறிந்துகுன்றை மலைவாளே
 வேய்போலவுந்திரண்டதோன்மாதர்வந்திறைஞ்ச
 வேலூர்வினங்கவந்த பெருமானே. (உ)

* அழகி போற்றிய-மங்கையர்க்கரசியார் போற்றி.

* விரிஞ்சிபுரம்.

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதான.

595. ஒருவரைச் சிறுமனைச் சயனமெத் தைரீனில்வைத்
தொருவரைத் தமதலைக் கடையினிற் சுலழவிட்
தொருவரைப் பரபரப் பொடுதெருத் திரியவிட் டதனாலே
ஒருவருக்கொருவர்க் களமையிற் சருவவிட்
டுருவுபத் திரமெடுத் தறையின்மற் றிரியவிட்
டுயிர்பிழைப் பதுகருத் தளவிலுச் சிதமெனச் செயுமானுர்
தருமயற் ப்ரமைதனிற் றவருறிக் கயலெனச்
சரியையிற் கிரியையிற் றவமுமற் றென துகைத்
தனமவத் திரிலிறைத் தெவருமுற் றிகழ்வுறத் திரிவேனைச்
சகலதுக் கமுமறச் சகலசற் குணம்வரத்
தரணியிற்புகழ்பெறத் தகைமைபெற் றுனதுபொற்
சரணமெப்பொழுதுநட்பொடுகினைத்திட அருட்டருவாயே
குருமொழித் தவமுடைப் புலவரைச்சிறைநில்வைத்
தறவுமுக் கிரம்வினைத் திடுமரக் கரைமுழுக்
கொடியதுர்க் குண அவத்தரைமுதற் றுரிசறுத்திடும்வேலா
குயில்மொழிக் கயல்விழித் துகிரிதழ்ச் சிலைதுதற்
சகிமுகத் தினகைக் கனகுமற் றனகீரிக்
கொடியிடைப் பிடுகடைக்குறமகட்டிருவினைப் புணர்வோனே
கருதுகட் சமமிகட் கமைவுறக் கிறியுடைப்
பறிதலைச் சமணரைக் குலமுதற் பொடிபடக்
கலகமிட்டுடலுயிர்க் கழுவினுச்சிமினில்வைத் திடுவேனோ
கமுகினிற் குலைபறக் கதலிற் கனியுக்க
கழையின்முத் தழுதிரக் கயல்குதித் துலவுநற்
கனவயற் றிகழ்திருக்கரபுரத் தறுமுகப் பெருமானே. (க)

* இத்தஸ்தலம் வேலூருக்கு மேற்கே 8-மைல் தூரத்திலுள்ளது.

† கரபுரம் என்பது விரிஞ்சிபுரம்

தனதன்னதான தனதன்னதான தனதன்னதான தனதான
 598 குலையமிரோதி குவிப்பிழிவ்று துருவிச்சைபாடி முகமீதே
 குறுவியர்வுலாவ அமுதினிநிதான குகல்புமொறுபடவேதான்
 பலவிதவினோக முடனுப்பபாக பரிபுரமுமாட அணைமீதே
 பரிவுத நுமாநை விடமன மொவாக பகநனைபுமாந சினைவாயே
 சிலைமலையதான பரமாதருபால சிகிபரியுநான குமரேசா
 திருமதுமைமேவுமமனாருலாநாதி றுடா கழுதேவற வருவோனே
 கலின்வடிவமான அருவிதைபெண்ணை சமலபத மாயன் மருகோனே
 கழனிசெடுவானை கழுவொடியமோதுகரபுரியிலியுபெருமானே.

597. அழகுபெறுமோலை மறவுநிருநாகைபமருடயநானவிநியாலே
 யவனிபிடராகுமனதுதிருமாநி யலப்பிடுமாகா மயலாலே
 உழலைபடுநானு மறவிலமெருநாதி புருவிவிடொண்க படிதானே
 யுனதுபதமான கமலமலாநாரு முறைபுநிடமாக வருள்வாயே
 பொழிபுமழைபாகமனமு நுருவாரா யபுகந்தினைசை பாவுனைவோனே
 புரதகனராதி கயிலைமலையாநா புகல்வகுமரேச வடிவேலா
 கழையினியை யுது மரிமாநமேனி சிறனையசீராதி யுடையோனே
 கழனிசெடுவானை கழுவொடியமோதுகரபுரியிலியுபெருமானே.

தனனதநததானன தனனதநததானன

தனனதநததானன

தனதான

598 நிகரிப் பஞ்சபூதமு நினையுடொட மாவியு

நெகிழுவநதுடோபடு

மனிரோதம

நிகழ்தருமபரபாகா சிவவயம்பரபாபா

நிருபஅங்குமாநனெ

பானவேதம்

சகரசங்கசாகர மெனமுழங்குவாதிசன்

சமயபஞ்சபாதகர்

அறியாத

தனிமைகண்டதானகின் கிளியதண்டைகுழ்வன

சரணபுண்டரீகம

தருள்வாயே

மகரவிமபசீகர முகரவங்கவாரிதி

மறுகிவெந்துவாய்விட

நெடுவான

வழிதிறந்துசேனையு மெதிர்வலைந்தகூரனு

படியவந்திராதியர்

குடியேறச்

சுகரதுங்கமால்வரை துகரவென்றிலேல்விடு

சிறுவசந்த்ரேகரர்

பெருவாழ்வே

திசைதொறும்பாபுபதி திசைமுதன்பராயிய

திருவிஞ்ஞைமேனிய

பெருமானே

தன்ன தன்னதத் தன்ன தன்னதத்

தன்ன தன்னதத் தன்ன தன்னதத்

தன்ன தன்னதத் தன்ன தன்னதத் தன்னதான

599 பரவி யுனதுபொற் கரமு முகமுமுத்

தணியு முரமுமெய்ப் ப்பாபையு மருமலர்ப்

பதமும் விரவுகுக் குடமு மரிலுமுட்

பரிவாலே

படிய மனதில்வைத் துறுதி சிவமிகுத்

தெவரு மகிழ்வுறத் தரும நெறியின்மெய்ப்

பசியில் வருமவர்க் கசன மொருபிடிப்

படையாதே

அருவியினியருட் புறவு ரொலிமுதற்

பழகு மவரெனப் பதறி யருகினிற

சரச விதமளித் துரிய பொருள்பறித்

திமொனார்

தமது ம்ருகமதக் களப புனகிதச்

சயில நிகர்தனத் திணையின் மகிழ்வுறத்

தழுவி யவசமுற் றருகி மருளெனத்

திரிவேளே

கரிய நிறமுடைக் கொடிய அசுரரைக்

கெருவ மதமொழித் தூடல்கள் ழுணிபடக்

கழுகு பசிகெடக் கடுகி அபில்லிடுத்

திடுதிரா

கமல அயனும் சதனும் வருணனக்

கினியு நமனும் கரியி லுறைபு*மெய்க்

கணனு மமரரத் தனையு நிலைபெறப்

புரிவோனே

இரையு முததியிற் கடுவை மிடறமைத்

துழுவை யதருடுத் தரவு பணிதரித்

திலகு பெருகடிப் பவர்பு னருளுமுத்

தமவேளே

இசையு மருமறைப் பொருள்கள் தினமுரைத்

தவனி தனிலெழிற் கரும முனிவருக்

கினிய கரபுரப் பதியி லறுமுகப்

பெருமானே. (௫)

*மெய்க்கணன் - ஆக்கமெல்லாங் கணனுள்ள இத்திரன்.

திருவோத்தூர்.

தன்னதந்தான தன்னதந்தான

தன்னதந்தான

தன்னதான

300. மருமஞ்சுபூத முரிமைவந்திடாது

மலமிதென்னுபோட

அறியாது

மயல்கொளின்தவாழ்வு அமையுமெந்தநாளும்

வகையில்வந்திடாத

அடியேனும்

உருகியன்பினோடு உணர்நின்றநாளும்

உலகமென்றுபேர

அறியாத

உருவிமொன்றிலாத பருவம்வந்துசேர

உபயதுங்கபாத

மருள்வாயே

அரிவிநிஞ்சர்தேட அரியதம்பிரானும்

அடிபணிந்துபேசி

கடையூடே

அருளுகென்றபோது பொருள்தென்றுகாண

அருளுமைந்தஆதி

குருநாதா

திரியுமும்பர்நீடு கிரிபிளநதுகுரர்

செருவடங்கவேலை

விடுவோனே

செயலமைந்தமேத தொலிமுழங்குவதி

திருவிநிஞ்சலம்மேவு

பெருமானே. (சு)

திருவோத்தூர்.

தன்னதந்தான தன்னதந்தான தன்னதந்தான

தன்னதந்தான தன்னதந்தான

தன்னதான

601. தவர்வாட் டோமரகுலந் தரியாக் காதியகூரும்

தணியாச் சாகரமேழங்

கிரியேழும்

சருகாக் காய்கதிர்வேலும் பொருகாற் சேவலுநீலந்

தரிசுத் தாடியமாவுந்

திணைகாவல்

துவர்வாய்க் கானவர்மானுஞ் சுநாட் டாளொருதேனும்

துணையாத் தாழ்வறவாமும்

பெரியோனே

துணையாய்க் காவல்செய்வாயென் றுணராப் பானிகள்பாலும்

தொலையாப் பாடலையானும்

புகல்வேலோ

இந்தஸ்சலம் காஞ்சிபுரத்துக்கு மேற்கில் சுமார் 20 மைல் தூரத்திலுள்ளது

*பவமாய்த் தாணதுவாகும் பனைகாய்த் தேமணநாறும்
 பழமாய்ப் பார்மிசைவீழும் படிவேதம்
 படியாப் பாதகர்பாயன் றியுடாப் பேதைகள் கேசம்
 பறிகோப் பானிகள்யாருங் கழுவேறச்
 சிவமாய்த் தேனமுதூறுந் திருவாக் காலொளிரோர்வெண்
 டிருநீற் றுலமராடுஞ் சிறியோனே
 செழுநீர்ச் ஠சேய்நதி ஠யாரங் கொழியாக் கோமளம்வீசுந்
 திருவேரத் தூர்தனில்மேவும் பெருமானே

திருமயிலை.

தனை தனைதன தனை தனைதன
 தனை தனைதன தனதான.

602. அமரு மமரரினி லதிக னயனுமரி
 யவரும் வெருவவரும் அதிகாளம்
 அதனை யதகரண விதன பரிபுரண
 மமைய னவர்கரண அகிலேச
 நிமிர வருள் சரண நிமிட மதெனவுன
 நிமிர சமிரமய நியமாய
 நிமிட மதனிலுண வலசி வசதவா
 நினது பதவிதா வருவாயே
 ஠சமர சமரசர|| அசுர விதரபர
 ஠ சரத விரதஅயில் விமலோனே
 தகுர்த தகுர்ததிரு திகுர்த திகுர்ததிரு
 தரர ரரரரிநி தகுர்தாத
 எமர நடனவித மயிலின் முதுகில்வரு
 மிமைய மகள்குமர எமதிச
 இயலி னியல்மயிலை நகரி லீனிதுறையு
 மெமது பரகுவ பெருமானே.(க)

* பவமாய்த் தாணதுவாகும் எனப்பிரிக்க. ஠ சேய்நதி - சேயாறு. ஠ ஆச
 ங்கொழியா - முத்துகளைக் கொழித்து. ஠ சமரச அரகச - ஒற்றமையான
 பெருந்தன்மையுடைய சேவர் - னுக்கு. || அசுர இதரபா - பங்கவராகியகீழான
 அசுரர்மேல் ஠ சரத - மெய்யனே

தன்னத் தனதன தனதான.

603. அயிலொத் தெழுமிரு
அமுதொத் திடுமாந்
சயிலத் தெழுதுணை
தடையுற் றடியனு
கயிலைப் பதியான்
கடலக் கரைநிறை
மயிலைப் பதிதலில்
மகிழைந் கடியாவ்

விழியாலே
மொழியாலே
முகையாலே
மடியேவனே
முருகோனே
யருகேசுழ்
ஈ றைவோனே
பெருமானே. (உ)

தனதனதன தானதந்தத் தனதான.

604. அறமிலாவதி பாதகவஞ்சத்
அடியனென்மெலி வாகிமனஞ்சற்
திறல்குலாவிய சேவடிவந்தித்
தினமுமேமிக வாழ்வுறுபின்பைத்
விறல்நிசாசரர் சேனைகவஞ்சர்
விமலமாதபி மாரிதருஞ்சற்
மறவர்வாணுதல் வேடைகொளுத்பொற்
மயிலைமாதகர் மோவியகந்தப்

தொழிலாலே
நிலையாதே
தருள்கூடத்
தருவாயே
பொருமவேலா.
புதல்வோனே
புயவீரா
பெருமானே (ங)

தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன

தனதான.

605. இசை வருதிறை பெருகிய சலவிதி
நிலவு முலகினி லிகமுறு பிறவியி
னினிமை பெறவரு மிடருறு மிருவினை
இசையு முனதிரு பதமலர் தனைமன
மிசைய நினைகிலி பிதமுற வுனதரு
விவர வுட்கிலி அயர்கிலி தொழுகிலி
முகிழு மகவென அறைகிலி சிறைகிலி
மட்டமை குறைகிலி பதிபுணர் வறிகிலி
வசன மறவறு மவுனமொ டுறைகிலி

யதுதீர

உமைபாகர்.

மகதூதர்

மயம தடரிட இடருறு மடியனு
 மினிமை தருமுன தடியவ ருடனுற
 மருவ அருள்தரு கிருபையின் மலிசுவ உதாரநாளை
 சிகர தனகிரி குறமக வினிதுற
 சிலத நலமுறு சிலபல வரனமு
 திறைய அறைபயி லுமுடி நிறைதரும் அருண்த
 சிரண புரணவி தரணவி சீரவண
 சரணு சீரவண பவசுக ரயனொளி
 திரவ பரவதி சீரமறை முடிஅறு பொருணித
 அகர உகரதி மகரதி சிகரதி
 யகர அருளதி தெருளதி வல்வல
 அரண முரணுறு மசர்கள் கெட அயில் விடுவோனே
 அழகு மிலகிய புலமையு மகிமைபும
 வளமு முறைதிரு மயிலைபி லுனதின்
 மமரு மரகர சிவசுத அடியவர் பெருமாளே.(ச)

தனதன்ன தானதந்த தனதன்ன தானதந்த
 தனதன்ன தானதந்த தனதான.

606. இணையதில தாமிரண்டு கயங்கனென வேபுரண்டு
 இருகுழையின் மீதடர்ந்து அமராடி
 இலகுசிலை வேள்துரந்த கணையதிலு மேசிறந்த
 இருநயனர் வாரிணங்கு மதிபார
 பணைமுகையின் மீதணிந்த தரளமணி யார்துலங்கு
 பருவரதி போலவந்த விணைநனார்
 பயிலுநடை யாலுழன்று அவர்களிட மோகமென்ற
 படுகுழியி லேமயங்கி விழலாமோ
 கணகணென வீரதண்டைசரணமதி லேவிளங்க
 கலபமயில் மேலுகந்த குமரேசா
 கறுவிவருகுரனங்க மிருபிளவ தாகவிண்டு
 கதறிவிழ வேலெறிந்த முருகோனே
 மணிமகுட வேணிகொன்றை அறுகுமதி யாறணிந்த
 மலையவிலி னாயகந்தன் ஒருபாக
 மலையரையன் மாதுதந்த சிறுவனென வேவளர்ந்து
 மயிலைநகர் வாழவந்த பெருமாளே.(ஞ)

தனதனன தானதத்த தனதனன தானதத்த
தனதனன தானதத்த தனதான.

607. களபமணி யாரமுற்ற வனசமுகை மீதுகொற்ற
கலகமந வேள்தொடுத்த கணையாலும்
கனிமொழிமி னூர்கள்முற்று மிரைவசைகள் பேசவுற்ற
கனலெனவு லாவுபட்ட மதியாலும்
வளமையணி நீடுபுஷ்ப சயன அணை மீதுருக்கு
வனிதைமயல் நாடி நித்த நலியாதே
வரியளியு லாவுதுற்ற இருபுயம ளாவிவெற்றி
மலரணையில் நீயணைக்க வாவேணும்
துளபமணி மார்பசகர தானரிமு சாரிசர்ப்ப
துயிலதர னுதரித்த மருகோனே
சுருதிமறை வேள்விமிக்க மயிலைநகர் மேவுமுக்ர
துரகதக லாபபச்சை மயில்வீர
அளகைவணி கோர்குலத்தில் வனிதையுயிர் *மீளழைப்ப
† அருள்பரவு பாடல்தொற்ற குமரேசர்
அருவரையை நீறெழுந்தி நிருதர்தமை வேரறுத்த
அமரர்பதி வாழவைத்த பெருமானே (க)

தனனதான தானன தனனதான தானன
தனனதான தானன தனதான.

608. கடியவேக மாளுத விரதகுத ராபாதர்
கலகமேசெய் பாழ்மடர் வினைவேடர்
கபடவீன ராகாத இயல்புநாடி யேநீடு
கனவிகார மேபேசி நெறிபேணக்
கொடியனேது மோராத விரகபாஸ் மேழுடு
குடினின்மேவி யேநாளு * மடியர்தே
குலவுதேரகை மீதாறு முகமும்வேலு மீராறு
குவளைவாகும் நேர்காண வருவாயே

* மீளழைப்ப - மீளஅழைப்ப. † இது திருமயிலாப்பூரில் எழும்பைப்
பெண்ணுக்கிய திருஞானம்மாநட்சவாமிகள் சரித்திரத்தைக் குறித்தது.

படியினோடு மாமேரு அதிரவீசி யேசேட
 பணமுமாட வேரீடு வரைசாடிப்
 பரவையாழி நீர்மோத நிருதர்மாள் வானுடு
 பதியதாக வேலேவு மயில்வீரா
 வடிவுலாவி யாகாச மினிர் பலாவி னீள்சோலை
 வனசவாவி பூவோடை வயலோடே
 மணிசெய்மாட மாமேடை சிகரமோடு வாகான
 மயிலேமேகி வாழ்தேவர் பெருமானே. (எ)

தனனா தனதானன தனனா தனதானன
 தனனா தனதானன தனதான.

109. திரைவார் கடல்சூழ்புவி தனிலே யுலகோரோடு
 திரிவே னுனையோதுதல் திகழாமே
 தினநா னுமுனேதுதி மனதா ரபினேசிவ
 கதனை*திரி தேவர்கள் தலைவாமால்
 வரைமா துமையாள் தரு மணியே குகனையென
 அறையா அடியேனுமுன் அடியாராய்
 வழிபா டுறுவாரோடு அருளா தரமாயிடு
 மகநா னுளதோசொல அருள்வாயே
 இறைவா ணதேவனு மிமையோரவ ரேவரு
 மிழிவா கிமுனையியல் இல்ராஜி
 இருளா மனதேயுற அசுரே சர்களைமிக
 இடரே செயவேயவர் இடர்தீர
 மறமா அயிலேகொடு உடலே யிருகற்றெழ
 மதமா மிகுசுரனை மடிவாக
 வதைவே செயுமாவலி யுடையா யழகாகிய
 மயிலா புரிமேகிய பெருமானே. (அ)

தனதன தனதன தாந்ததானன
 தனதன தனதன தாந்ததானன
 தனதன தனதன தாந்ததானன தனதான.

110. நிரைதரு மணியணி யார்ந்தபூரித
 ம்ருகமத களபகில் சாந்துசேரிய
 இளமுனகையுர மிசை தோய்ந்து மாமலர் அணைமீதே

*திரிதேவர்கள் மும்மூர்த்திகள்.

நெகிழ்தர அரைதுகில் வீழ்ந்துமாமதி
 முகம்வெயர் வெழவிழி பாய்ந்துவார்குழை
 யொடுபொர இருகர மேந்து நீள்வளை யொலிசூர
 வினைமலர் செறிசூழல் சாய்ந்துநூ புர
 மிசைதர இலவிதழ் மோந்துவாயமு
 தியல்பொடு யெருகிய வாஞ்சையேதக வியனும்
 வினையனை யிருவினை யீண்டுமாழ்கட
 விடர்படு சுழியிடை தாழ்ந்துபோமதி
 யிருகதி பெறஅருள் சேர்ந்துவாழ்வது மொருநாளே
 பரையடி னவைவசுவை சாம்பவியுமை
 யகிலமு மருளரு னேய்ந்தகோமளி
 பயிரகி திரிபுரை யாய்ந்த நூல்மறை சதகோடி
 பகவதி யிருகட ரேந் ளுகாரணி
 மலைமகள் கவுரி*வி தார்ந்தமோகினி
 படர்சடை யவனிட நீங்குறாதவள் தருகோவே
 குரைகடல் மறுகிட மூண்டகூரர்க
 ளணிகெட நெடுவரை சாய்ந்துதூளெழ
 முடுகிய மயில்மிசை யூர்ந்துவேல்விடு முருகோனே
 குலநறை மலரளி சூழ்ந்துலாவிய
 மயிலையி லுறைதரு சேந்தசேவக
 குகசர வண்பவ வாய்ந்த தேவர்கள் பெருமாளே . (க)

தனதன தத்தன தானு தானன
 தனதன தத்தன தானு தானன
 தனதன தத்தன தானு தானன தனதான .

611, வருமயி லொத்தவ நீலார் மாமுக
 மதியென வைத்தவர் தாவா காமிகள்
 வரிசையின் முற்றிய வாகா ராமியல் மடமாதர்
 மயலினி லுற்றவர் மோகா வாரிதி
 யதனிடையுக்கவ ராளாய் நீணிதி
 தருவிய லுத்தர்கள் மாடாமாமதி மிகுபூழ்கி

* விதார்த்த - 1) து ஆர்ந்த, சந்திரனைத் தரித்த, 2) மூழ்கி மூழ்குகிறவன்.

தருபர அத்தம வேளே சீருறை

அறுமுக நற்றவ லீலா கூருடை

அயிலுறை கைத்தல சீலாபூரண

பரபோக

சரவண வெற்றிவி னோதா மாமணி

தருமர வைக்கடி * நீதா வாமணி

மயிலுறை யுத்தம நாநா நீடூழ்

பெறுவேனோ

திரிரி தித்தி தீநீ தீதி

தொகுதொகு தொந்தொகு கோதோதோதிசு

திமிதிமி தித்திமி கீதே தீதி

தொதிதீதோ

தெனவரி மத்தா நீதார் தேமுழ

திடுவென மிக்கியல் வேதா வேதொழு

திருநட பிட்டவர் காநேரடிய

குருபோதம்

உரைசெயு முத்தா வீரா நாரணி

உமையவ னுத்தா பூர்வா காரணி

உறுஜக ரக்ஷணி நீரா வாரணி

தருசேயே

உயர்வர முற்றியகோவே யாரண

மறைமுடி வித்தக கேவே காரண

ஒருமயி லைப்பதி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமானே. (49)

திருவான்மியூர்.

தனதான தானதன தனதான தானதன

தனதான தானதன தனதான.

612. குசமாகி யாருமலை மரைமா நுணுலினை

குடிலான ஆல்வயிறு

குழையூடே

குறிபோகு மீனவிழி மதிமாழு காருமலர்

குழல்கார தானகுண

மிலிமாதர்

புசவாசை யால்மனது உண்காடி டாதபடி

புலையேனு லானிமிகு

புணர்வாகிப்

புகழான பூமிநிசை மடிவா யிருதவகை

பொலிவான பாதமலர்

அருள்வாயே

விசநார னுதிதிரு மருகாவு லாசமிரு
 கிகழ்போத மானபர முருகோனே
 விதிஞான போதமர னிருகாதி லேயுதவு
 நிபுணர் சாசரர்கள் குலகாலா
 திசைமாழ காழியரி மகவான்மு னோர்கள் பணி
 சிலநாத ராலமயில் அமுதேசர்
 திகழ்பால மாகமுற மணீமா - மேனையுயர்
 திருவான்ரி யூர்மருவு பெருமானே

மாடம்பாக்கம்

தான தந்தன தானுதான தான தந்தன தானுதான
 தான தந்தன தானுதான தனதான
 13. தோடுவந்தகுழையாலேகோல்வளை சூர்செரு கனாலேயாழ்தரு
 சீதலென் தூ லாலேதூமணி நலையாலே
 தூமமென்குழ லாலேயுறிய தேனில்வந்திழாலேயாலி
 லோசனங்கனி னாலேசோபித அழகாலே
 பாடகம்புனை தானாலேமிக வீசுதண்பனி நீராலேவளர்
 பாரகொங்கைகளாலேபுகோலிய விலைமாதர்
 பாவகங்கனி னாலேயான்மயல்முழ்கின்றய ராதேநுபுர
 பாதபங்கய மீதேயாள்வது கருதாயோ
 நீநாடருஞ்சுடர் தானுலேவதுசி வாகமங்கனி னானுபேதவ
 நாததந்தரக லாமாபோதக வடிவாடி
 நால்விதந்தரு வேதாலேதமும் நாடி நின்றதொர் மயாதீதம
 னேலயந்தரு நாதாஜுறிரு புயவேளே
 ||வாடயங்கிய வேலாலேபொரு சூர்தடிந்தருள் வீராமாமயி
 லேறுகந்தவி னோதாசுறென அரனாழன்
 வாசகம்பிற வாதோர்ஞானசு கோதயம்புகல்வாசாதேசிக
 மோடையம்பதிவாழ்வேதேவர்கள் பெருமானே(க)

* இந்த ஸ்தலம் வெண்-லூர் ரெயில்ஸ்டேஷனுக்குக் கிழக்கு எ ஸைல்
 ராத்திலுள்ளது. + குழை - காது, இஃது ஆகுபெயர். † கோலிய - வளை
 1. நீ நாடருஞ்சுடர் - சிவபெருமான். || வாடயங்கிய-வான்+தடங்கிய-
 றிபொருந்திய. || வாசாதேசிகள்-உபதேசகுரு. 0 மோடையம்பதி யென்-
 7 மாடம்பாக்கம்,

திருப்போருர்.

தனத்தா தானன தானு தானன
தனத்தா தானன தானு தானன
தனத்தா தானன தானு தானன தனதான.

614. *அனுத்தே நேர்மொழி யாலே மாமய
லுடைத்தார் போலவு மோர்நா ளானதி
லெத்தே தூதுகள் நூறுநுனதும் விடுவார்கள்
அழைத்தே வீடினிலேதா நேருவர்
நகைத்தே மோடிகளாவார் காதலொ
ட்டுத்தே மாமுகை மீதே மார்புற அணைவார்பின்
குனித்தே பாகிலை வீவார் பாதியில்
கடிப்பார் வாயிதழ் வாய்நீ ரானது
குடிப்பார் தேனென நானு லீலைகள் புரிவார்கள்
குறித்தே மாமய லாலே நீள்பொருள்
பறிப்பா ராகுகள் சூழ்மா பாதக
குணத்தார் மாதர்கள் மேட்டா சாவிட அருள்வாயே
வனத்தே வேடுவர் மாதா மோர்மினை
யெடுத்தே தான்வர வேதான் யாவரும்
வளைத்தே சூழவு மோர்வராளால்வெ லும் கிறல்வீரா
மலர்த்தே னோடைபி லோர்மா வானதை
பிடித்தே நீள்கரட்வாதா டாழியை
மனத்தா லெவிய மாமாலானவர் மருகோனே
சினத்தே சூரர்கள் போராய் மாளவு
மெடுத்தோர் வேல்விடு தீரா தாரணி
திருத்தோளாஇருப்பாதா தாமரை முருகோனே
திருத்தேர்க்கும்மதி னேரார் தூபிக
ளடுக்கார் மாளிகை யேநீ னேருள
திருப்போ ருருறை தேவா தேவர்கள் பெருமானே.(க)

* அனு - அந்ம். † ஆசா - ஆசை. ‡ வாதாடாழியை - வாதாடா
ஆழியை. § பாதாதா னோ-பாததாமரை.

தனத்தா தானதந்த தனத்தா தானதந்த

தனத்தா தானதந்த தனதான

615. உருக்கார் வாஸிகண்கள் பொருப்பார் வார்தனங்கள்

உகப்பார் வாலாந்தர

னுதனாலாம்

உருச்சேர் நீண்மருங்குல் பணைத்தோ னோதிகொண்ட

லுவப்பா மேல்விழுந்து

திரவோர்கள்

அருக்கா மாதர்தங்கள் வரைக்கே யோடியின்ப

வலைக்கே புணுநென்று

அதிபாவி

அசட்டால் முழிகின்ற மசக்கால் மாயுமிந்த

அவத்தா லீனயின்றி

யருள்வாயே

எருக்கார் தாஸிதும்பை மருர்சேர் போதுங்கை

யினைச்சு டாதிரப்பர்

புதல்வோனே

இருக்கா லேநினைந்து முதிப்பார் நாவின்னெஞ்சி

லிருப்பா யானைதங்கு

மணிமார்பா

செருக்கா லேமிசூந்த கடற்பூர் மாளவென்ற

திறற்சேர் வேல்கொண்ட

முருகோனே

தினைக்கோர் காவல்கொண்ட குறத்தேன் மாதுபங்க

திருப்போ ருரமர்ந்த

பெருமானே. (உ)

தானதானன தானன தானதானன தானன

தானதானன தானன

தனதான.

696. சீருலாவிய வோதிம மானமாநடை மாமயில்

சேயசாயல்க லாமதி

முகமானார்

தேனலாவிய மாமொழி மேருகேரிள மாமுகை

சேலாவிய கூர்விழி

குமிழ்நாசி

தாருலாவிய நீள்குழல் வேயளாவிய தோளியர்

சார்பிலேதிரி வேணின்

அருளாலே

சாமவேதியர் வானவ ரோதிநான்மலர் தூசிய

தாளில்விழி னுகருள்

புரிவாயே

காருலாவிய நீள்புன வேடர்மால்வரை மீதுறை

காவல்மாதினெ டாவல்செய்

தினைவோனே

காணஹுகம வேதபு ராண நூல்பல வோதிய

காரணுகருணாகர

முருகோனே

போருலாகிய சூரனை வாரிசேறெழ வேல்விடு
பூபசேவக மாமயில் மீசையோனே
போதன் மாதவன் மாதுமை பாதியாதிபு மேதேவரோ
போரிமாநகர் மேலிய பெருமானே. (க)

தன்னதான் தான தன்னதான் தான
தன்னதான் தான தனதான்.

617. திமிரமாமன மாமட மடமையேனிட ரானாவ
திமிரமேயரி சூரிய லாக
தினகராசிவ காரண பனக பூஷண ஆரண
சிவசுதாவரி நாரணன் மருகோனே
குமரிசாமனை மாதுமை அமலியாமனை பூரணி
குணகலாதி நாரணி தருகோலே
குருகுகாகும ரேசுர சரவணசக னேசுர
குறவர்மாமக ளாசைகொள் ம
பமரபாரப் பாரூன படலதாரக் மாநக
பசுரபாடன பாஸித பகனேச
பசிதபாரண வாரண துவசஎடக மாமயில்
பரவுபாணித பாவல பரயோக
சமபுராமத சாதல சமயமாறிரு தேவத
சமயநாயக மாமயில் முதுவீர
சகலலோகமு மாசறு சகலவேதமு மேதொழு
சமரமாபுரி மேலிய பெருமானே. (ச)

உத்தரமேரூர்.

தன்னதான் தனதான் தன்னதான் தனதான்
தன்னதான் தனதான் தனதான்.

618. சுருதிமறைக ளிருநாலு திசையிலதிபர் முனியோர்கள்
துகளிலிருடி யெழுபேர்கள் சுடர்முவர்
சொலவில் முடிவில் வெகுருபுபுகுதிபுருடர் நவநகர்
தொலைவிலுடின் னுலகோர்கள் மறையோர்கள்

சுருதிமறைக ளிருநாலு திசையிலதிபர் முனியோர்கள்
துகளிலிருடி யெழுபேர்கள் சுடர்முவர்
சொலவில் முடிவில் வெகுருபுபுகுதிபுருடர் நவநகர்
தொலைவிலுடின் னுலகோர்கள் மறையோர்கள்

அரியசமய மொருகோடி அமரர் சரணர் சதகோடி
 அரியமயனு மொருகோடி யிவர்கூடி
 அநிய அறிய அறியாத அடிகளறிய அடியேனும்
 அறிவுளறியு மறிஞ்ற அருள்வாயே
 வரைகள்தவிடு பொடியாக நிருதர்பதியும் அழிவாக
 மகரசலதி அளற்கு முதுகூரும்
 மடியஅலகை நடமாட னிஜயவனிதை மகிழ்வாக
 மவுலிசிதறி இறைதேடி வருநாய்கள்
 நரிகள்கொடிகள் பசியாற உதிரந்திக ளலைமோத
 நமனும்வெருவி யடிபேண மயிலேறி
 நளினவுபய கரவேலை முடுகுமுருக * வடமேரு
 நகரியுறையு மிமையோர்கள் பெருமானே. (க)

தானதந்த தானதந்த தானதந்ததானதந்த
 தானதந்த தானதந்த தனதான.

629. தோலெலும்பு சீரம்பு பிள்துன்ற கோழைபொங்கு
 சோரிபிண்ட மாயுருண்டு வடிவான
 தூலபங்க காயம்வம்பு லேசமந்து நான்மெலிந்து
 சோருமிந்த ரோயகன்று துயராற
 ஆலமுண்ட கோனகண்ட லோகமுண்ட மால்விஞ்ச
 ஞரணங்க ளாகமங்கள் புகழ்தாளும்
 ஆனங்கள் முவிரண்டு மாறிரண்டு நிதாளுமங்கை
 யாடல்வென்றி வேலுமென்றும் நினைவேனோ
 வாலசந்தர சூடிசந்த வேதமந்தர ரூபியம்பை
 வாணிபஞ்ச பாணிதந்த முருகோனே
 மாயையைந்து வேகமைந்து பூதமைந்து நாதமைந்து
 வாழ்பெருஞ்ச ராசரங்கள் உறைவோனே
 வேலையன்பு கூரவந்த ஏகதந்த யானைகண்டு
 வேடர்ம்ங்கை யோடியஞ்ச அணைவோனே
 வீரமங்கை வாரிமங்கை பாரின்மங்கை மேவுகின்ற
 மேருமங்கை யாளவந்த பெருமானே. (உ)

கோலெலும்பு-உத்தரமேரூர் பஞ்சபாணி என்பது பார்வதிக்கொருபெயர்.

திருப்புகழ்.

சுசுசு

தான தத் தன தான தான தத் தன தான
தான தத் தன தான தன தான.

620. நீள்புயற் குழல்மாதர் பேரினிற் க்ருபையாகி
நேசமுற் றடியேனு நெறிகேடாய்
- நேமியிற் பொருள்தேடி யோடியெய்த் துளம்வாடி
நீதியிற் சிவவாழ்வை நினையாதே
- பாழினுக் கிரையாய நாமம்வைத் தொருகோடி
பாடலுற் றிடவேசெய் திடுமோச
- பாவியெப் படிவாழ்வ னேயர்கட் குள தான
பார்வைசற் றருளோடு பணியாயோ
- ஆழியிற் றுயில்வோனு மாமலர்ப் பிரமாவு
மாகமப் பொ டுளோரும் அனைவோரும்
- ஆனைமக் தகவே னானும் ஞானமுற் றியல்வோரு
மாயிரத் திருநா று மறையோரும்
- வாழுமுத் தாமேநர் மேவியற் புதமாக
வாகுசித் திரதோகை மயிலேறி
- மாறெனப் பொருகுர னீறெழப் பொருமவேல
மான்மகட்குள னான பெருமானே. (ந.)

தான தந்தன தத்தானத்தன
தான தந்தன தத்தானத்தன
தான தந்தன தத்தானத்தன தன தான.

11. மாதர்கொங்கையில் வித்தாரத்திந்
மார்பிலங்கிய முத்தாரத்தினில்
வாசமென்குழ லிற்சேலைப்பொரும் விழிவேலில்
- மாமையொன்றும லர்த்தாள் வைப்பினில்
வாகுவஞ்சியில் மெய்த்தாமத்தினில்
வானிளம்பிறை யைப்போல்நெற்றியில் மயலாகி
- ஆதரங்கொடு கெட்டேயிப்படி
ஆசையின்கட லுக்கேமெத்தவும்
ஆகிநின்றுத வித்தேறித்தலும் அலைவேலை

ஆறிரண்டுப ணைத்தோளற்புத
 ஆயிரங்கலை கத்தாமத்திப
 னுயுழன் றலை கிற்பேனுக்கருள் புரிவாயே
 சாதனங்கொடு தத்தாமெத்தன
 வேநடந்துபொய் பித்தாவுத்தர
 மேதெனும்படி தற்காய்நிற்பவா சபையுடே
 தாழ்விலசுந்தர ணைத்தானொற்றிகொள்
 நீதிதந்திர நற்சார்புற்றருள்
 சாலரின் னுசு மாத்தாவெற்றிகொள் அரன்வாழ்வே
 வேதமுங்கிரி யைச்சூழ்ந்தித்தமும்
 வேள்வியும்புவி யிற்றிபித்தருள்
 வேர்விழும்படி செய்தே தர்மெய்த்தமிழ்மறையோர்வாழ்
 மேருமங்கையி லத்தாவித்தக
 வேலொடுமப்படை குத்தாவொற்றிய
 வேடர்மங்கைகொள் சித்தாபத்தர்கள் பெருமானே.(சு)

மதுராந்தகம்.

தனதாந்தத்தத் தனதனத்தத்
 தந்தனத்தனந்த தனதான.
 624. குதிபாய்ந்திரத்தம் வடினானைத்தொக்
 கிந்தரியக்குரம்பை வினைகூர்தூர்
 குணபாண்டமுற்ற கிலமெனக்கைக்
 கொண்டினைத்தயர்ந்து சுழலாதே
 உதிதாம்பரத்தையுயிர்கெடப்பொற்
 கிண்கிணிச்சதங்கை விதகித
 உபயாம்புயப்பு ணையபிணிப்பற்
 றுங்கருத்தையென்று தருவாயே
 கதைசார்ங்ககட்கம் வளையடற்குக்
 ரந்தரித்தகொண்டல் மருகோனே

கருணஞ்சனக் க மலநிழிப்பொற்
பைம்புனக்கரும்பின் மணவாளா
மதனாந்தகர்க்கு மகவெனப்பத்
மந்தனிற்பிறந்த குமரேசா
மதுரார்தகத்து வடதிருச்சிற்,
றம்பலத்தமர்ந்த பெருமானே. (க)

628. சயிலாங்கனைக்கு ருகிபிடப்பச்
கங்கொடுத்தநம்பர் வெஞ்சாரி
சுதிதாண்டவத்தர் சடைபிடித்துங்
கங்கைவைத்தநம்பர் னாராளர்
செயல்மாண்டுசிந்த மவிழித்ததத்
தவம்பெறப்பகர்ந்த வபதேசம்
சிறியேன்தனக்கு முறைமெயிற்சற்
றுங்குருத்துவங்கு றையுமோதான்
அயில்வாங்கியெற்றி புத்தியிற்*கொக்
கன்தனைப்பிளந்து சுரர்வாழ
அகிலாண்டமுற்று நொடியினிற்சற்
றுந்திறப்பரசண்ட முழுலீல
மயில்தாண்டவிட்டு முதுகுலப்பொற்
குன்றிடித்தகங்கர் மவினோதா
மதுரார்தகத்து வடதிருச்சிற்
றம்பலத்தமர்ந்த பெருமானே. (உ)

தனதார்தன தானதனந்தன
தனதார்தன தானதனந்தன
தனதார்தன தானதனந்தன தந்ததான.

624. மனைமாணசுத ரானசுணங்கு
மனம்வேந்தினை யானதனங்களு
மடிவேன்றனை யின அணங்குறு வம்பராதி

*கொக்கன் - மாமராகிய சூரன்.

மயமாம்பல வானகனங் தல
மெனப்ராந்தியும் யானெனதென்று
வனவாம்பிர மா தஞ்சைக்குறி யின்பசார

இனவாம்பரி தான்யதனம்பதி
விடஎன்றெனை மோனதடம்பர
மிகுதாம்பதி காண்கணங்கன வும்பரேசா

இடவார்த்தன சாறுநயம்பெறு
கடகாங்கர கோனவியம்பர
இடமாங்கன தாலந்நுமபடி யென்றுதானே

நனதாந்தன தானதனந்தன
தெனதோங்கிட தோனதனங்கிட
தனவாம்பர மானகடம்பரில் ளம்பிரானூர்

தமதாங்கித் தாயமங்கிம்
மெனவோம்பிது தானவாம்படர்
தகுதாம்பிர கோவிதாங்கித் வும்பர்வாழ்வே

முனவாம்பத புடி கவந்தன
முயல்வான் சிடி மாடி மையைங்கரர்
* முகதாம்பிர மேவுறுசம்பரம் ட்சங்கனூறு

முககாம்பிர மோடமந்தர்ப்பன
மதுராரந்தக மாநகரந்தித
‡ முருகாந்திர மோடமரும்பர்கன் தம்பிரானே. (ங்)

§பேறைநகர்.

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தானதான.

625. நிலையில் சேருமந்தி மாலைகி ராகியந்த
காரமிக வேகிறைந்த குழலாலும்

நிடுமதி ரேகடுன்ப மாகியச லாபசந்தர்
னேர்தரு முகாநலிந்த மதனாலும்

* முகதா ஆம் பின்ன-எதிரில் தோற்றிய தம்பி. † சம் சண-அழகு
செய்கின்ற கட்டமாகிய ‡ முருக அம் தி மொடு அ.ர் எனப்பிரிக்க § பேரை
நகர் என்பது || ரும்பேறு அச்சுபாக்கத்திற்குடுத்த || ரையில்லேஸ்டேஷன்.

ஆலினிக ரானவுந்தி யாழமட வாரகன் தங்கள்
 ஆசைவலை விசிகெவ்வடை விழியாழமட
 ஆரமணி புணவரிக்க பாட்டுப்புகை யாழகெஞ்சு
 ளாகிமயல் நா னுழைந்து திரிவேனோ
 கோலவுரு வாயெழுந்து பாடதினே யேயிடந்து
 கூவிடுமு ராரி கிண்டு திருமார்பன்
 கூடமுறை நீடுசொம்பொன் மா* மதலை யூடெழுந்த
 கோபவரி நாரசிவன் மருகோனே
 பிலிமயில் மீதுறைந்து நுரத்தமை யேடுபயங்கொள்
 பேர்பெரிய வேல்கொள் செங்கை மருகோனே
 பேடமட வேட்கம்கன் கடிவி யாடுகின்ற
 பேறைநகர் வாழவந்த பெருமானே.

† திருவக்கரை.

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
 தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
 தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன தனதான.

26. பச்சிலை யிட்டுமு கத்தைரி னுக்கினர்
 சூத்திர வித்தைரி சூத்தர மத்திகள்
 பப்பர மட்டைகள் கைப்பொருள் பற்றிடகினைவோர்கள்
 பத்திரி கைத்தல வந்தா பத்திரி
 யொத்த கைப்பின் விழிப்பின் மயக்கிகள்
 பகழி சூத்திர முக்கனி சர்க்கரை யிதமுறல்
 எச்சி வளிப்பவர் கச்சண் மெய்களில்
 இச்சக மெத்தடி வர்த்தக யத்திகாடும்
 எத்திய தைத்து உணைத் தம யக்கிடு மடமாதர்
 இச்சைபி லிப்படி தித்தம உத்தியர்
 பெற்றுல சுத்தவர் சித்தியை னத்திரி
 இத்தொழி லிக்குணம் விட்டிட நற்பதம் அருள்வாயே
 நச்சர விற்றுவில் பச்சைபு கிற்கரு
 * ணைக்கடல் பத்மம லர்த்திரு வைப்புணர்
 நத்துத ரித்தக ரத்தர்தி ருத்துள வணிமார்பர்

* மதலை-தூண். † இந்த ஸ்தலம் மயிலம் ரெயில்வேஸ்டேஷனுக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

நட்டநடுக்கட லிற்பெரு வெற்றினை
 நட்டநடு வப்பணி சுற்றிம தீர்துளம்
 நத்தமு தத்தையெ முப்பிய னித்தவர் மருகோனே
 கொச்சைமொழிச்சிக றுத்தனிழிச்சிகி
 றுத்தனு டைச்சிபெருத்தனத்திடு
 றத்தித னக்கும னப்பிய முற்றிடு குமரேசா
 கொத்தனிழ பத்மம லர்ப்பழ னத்தொடு
 சுற்றிம றத்தடி கைப்புனல் சுற்றிய
 கொட்டின நற்றிரு வக்கையுற்றுறை பெருமானே. (க)

* திருவாமாத்தூர்.

தனதன தான தானன தனதன தான தானன
 தனதன தான தானன தனதன.

627. அடவ்வுடவெவ்வு வானிக ளாவவிடவோடல்நெர்படு
 மயில்விழியாலுமாளேனு மதவேழத்
 தளவியகோடுபோல்வினை யளவளவானகூர்முகை
 யதின்குமுகுடு மாதையின் அழகாலும்
 துடியிடையாலும்வாலர்கள் துயர்வுறமாயமாயொரு
 துணிவுடனுமாதர்கள் துணையாகத்
 தொழுதவர்பாதமோதியுன் வழிவழியாளெனாவயர்
 துலையிமைமாதபோலுயிர் சுழல்வேனோ
 அடவியுனுடுவோட்க ளரிவையொடாசைபேசியு
 மடிதொழுதாமான்மையு முடையோனே
 அழகியதோளிராறுடை அதுமுகவேளெனாவனை
 அறிவுடனோதுமாதவர் பெருவாழ்வே
 விடைதெயுறுமீசர்நேசமு நிகநினைவார்கள்நினை
 யுகநெடிதோடமேலனை பவர்மூதூர்
 விரைசெறிதோகைமாதர்கள் விரகுடனுமாதையில்
 விறல்மயில்மீதுமேவிய பெருமானே. (க)

* இத்தல்தலம் வீழ்ப்புரம் ரெயில் ஸ்டேஷனுக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.
 † ஏறும் - ஏறும்.

தந்தத்தன தானுதன தந்தத்தன தானுதன
தந்தத்தன தானுதன தனதான.

628. கண்கயற்பினை மாளேனுநிழ வுண்டெனக்கறை தேவாவினை து
நன்சுகைமக்கின மாமாமென முனையான
கஞ்சமொத்தெழு கூர்மாமுனை குஞ்சரத்திடு கோடோடுற
விஞ்சமைப்பொரு காரகோதைகொ யுயர்காலன்
பெண்டனக்குள கோலாகல மின்றெடுத்தினை யேராவிகள்
†மன்பிடிப்பது போலீள்வடி ஷடைமாதர்
பின்பொழித்திடு மாமாயை லன்புலைத்தழி யாதேயுறு
கிஞ்சிலத்தினை தாள்பேலிட அஞ்ளதாராய்
விண்டனக்குற வானேனுடல் கண்பனை த்தவன்வேதாவொடு
விண்டுவித்தகன் வீழ்தாவின் விடையேறி
‡வெந்தனத்துமை யாள்மேவிய சந்தனப்புய மாதிசூர்
வெங்கயத்துரி யார்போர்வையர் நிருவாழ்வே
தண்புடைப்பொழில்சூழ்மாதையிலநண்புவைத்தருள் தாராதல
முங்கிளைத்திட வானீள் திசை பொருதாவித்
தண்டரக்கர்கள் கோகோவென விண்டிடத்தட மாமிசை,
சண்டுகிரம வேலேவிய பெருமானே. (உ)

தனதன தானத்தானன தனதனதானத்தானன
தனதன தானத்தானன தனதான.

629. கருமுகில்போல்மட்டாகிய அளகிகள் தேன்றபாகொடு
கனியமுதூறித்தேறிய மொழிமாதர்
கலகிகள்நேரொப்பாகிகள் மதனிகள் காமக்கோதிகள்
கனதனபாக்காரிகள் செயலோடே
பொருதயல்வானைத்தானிப விழியினர்நுறைக்காரிகள்
பொருளளவாசைப்பாடிகள் புனியீதே
பொதுளிகள்போகப்பாசிகள் வசமழியேனுக்கோருள்
புரிவதுதானெப்போசது புகல்வாயே
தருவடுதீரக்குரர்கள் அடக்கிமாளத்துளவெழ
சமனிலையேறப்பாரொடு கொடிவிழத்

* அமை-மூக்கில். †மன்-மிச. ‡கெம்-விருப்பம்.

தனதனதானதனதனதனதன இசைபாடிப்பேய்ப்பல
தசையுணவேவ்விட்டேளிய தனிவீரா
அரிதிருமால்சக்தராயுத னவனியையாள்முத்தார்தகை
அழகுடையாள்மெய்ப்பாணம யருள்பாலா
அறவொடுபுனைத்தார்தி அனுகொடுவேணிச்சூடிய
அழகர்தென்மாதைக்கேபுறை பெருமானே. (ங்)

தான் தனதன தனதனதனதன
தானதனதன தனதனதனதன
தானதனதன தனதனதனதன தனதான-

632. காலமுகிலென நினைவுகொடுநிலி
காதியமர்பொரு தலையெனவெனிகர்
காணுமிதுவென இளைஞர்க்குனிதவிடு கயலாலும்
கானமமர்குழ லரிவையர்சிலுகொடு
காசினளவொரு தலையனுமனதின்ர்
காமமிவர்க்கு சுபடிசுபடி னுசொல் கலையாலும்
சாலமயல்கொடு புனதிகனதன
பாறமுறவன முருகநிழ்மகளை
சாயல்தனின்மிகு சுலவிலிழிவுதும் அடியேனை
சாதிஞ்ஞமுது மடியினின்முழுவிய
தாழ்வதறிவிடை தருளெனவெனியுயர்
தாளசுடைந்து தவரிசனைவது தருவாயே
வேலைதனில்சிறி துமிப்பாணமனை
வேயினிசையது நிகாநனி லருள்பவன்
வீரதரகத கரபதிவனிசையர் கரமீதே
வேறுவடிவுகொடுநெனெய்தநிரது
வேண்டொடலமு சுருள்யபொழுதினில்
வீசுகழி றுடனடிபடுநீயவன் அதிகோப
வாழியுடனெழு மரமநிசுரன்
வாகுமுடியொரு பதுகாமிருபது
மாளவொருசாம் வீடுமொருகரியவன் மருகோனே
வாசமுறுமலர் விசிறியபரிமள
மாதைகந்தளி லுறையுமொரமுருக
வானிஷியவ ரிடர்கொருளிய பெருமானே. (ச)

*தச்சூர்.

தத்தாதனத்தான தாதத்தத்தத்த
தத்தாதனத்தான தாதத்தத்தத்த
தத்தாதனத்தான தாதத்தத்தத்த தனதான
631. அச்சாமினுக்காணி காட்டித்தடைத்தி
செப்பார்முலைக்கேடு நீட்டித்தாரங்க
ளைப்போலவிழிக்கூடலை கோந்திக்குழைந்து உறவாய்
அக்கானெனக்காலாட்டித்தபங்க
வைத்தாயெனப்பிபி துறையைச்சொரிந்து
அக்கானொழுக்கால மேல் திறிநுந்தி நிலையாசை
வைச்சாயெடுப்பான ப்பட்டித்தபங்க
செப்பார்முலைக்கேடு நீட்டித்தாரங்க
மட்டேயானப்பாரினை ப்பட்டித்தபங்க அதுனலே
மைப்பாகெலைக்கிற ப்பட்டித்தபாரிந்து
புற்பாலைநிற்காலம் கிறித்தகலைந்து
வைப்பார்மகக்கால யாற்றித்தகைந்து திரிவேனே
எச்சாமிநுட்பாடு மேற்பட்டித்தத்த
பிச்சாமிநுத்தேடுதி கேட்டித்தகலைங்க
மிக்காகினைப்பாரினை ப்பட்டித்தபாரிந்து நிலையாயே
எட்டாமெழுத்தேறையெழுத்தபகர்ந்த
முத்தாவலுப்பான சிப்பார்முட்டொடங்கி
யெக்காலுமக்காத துத்தொத்தரிந்த சினவேலா
தச்சாமியிற்சேவ வாக்கிப்பித்தத்த
இத்தாருறப்பாவை தாட்டித்தபங்க
சக்காகியப்பேடை யாட்டித்தபங்க மணமாகித்
தப்பாமலிப்பூர்வ மேற்குத்தத்தங்க
தெற்காகுமிப்பாரிள் கீர்த்தித்தகலைந்த
தச்சூர்வடக்காகு மார்க்கத்தமர்ந்த பெருமானே.

குன்றுதோறடல் (திருத்தணிகை.)

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
தனத்தனத் தனத்தனத் தனதான.

632. † அருக்கிமெத் தெனச்சிரித் துருக்கிமிட் ளொக்கருத்
தழித்தறக் கயுத்தகட் பயிலாலே

*இந்தஸ்தலம் விழுப்புரத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

† இதுமுதல் 3 பாட்டும் குன்றுதோறடலில் திருத்தணிகை என்பதில்
32-வது பக்கம் வள்ளிமலை என்பதற்கு மேல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அழைத்தகப் படுத்தியொட் டறப்பொருட் பறிப்பவர்க்
கடுத்தபத் தமுற்றுவித் தகர்போலத்
தரிக்கும்வித் தரிக்குமிக் கதந்துவப் ப்ரசித்தியெத்
தலத்துமற் றிலைப்பிறர்க் . கெனஞானம்
சமைத்துரைத் திமைப்பினிற் சடக்கெனப் படுத்தெழச்
சறுக்குமிப் பிறப்புமுற் றிடலாமோ
பொருக்கெழக் கடற்பரப் பரக்கர்கொத் திறப்புறப்
பொருப்பினிற் பெருக்கவுற் றிடமாயம்
புடைத்திடித் தடற்கரத் துறப்பிடித் தகற்பகப்
புரிக்கிரக் கம்வைத்தபொற் கதிர்வேலா
திருத்தமுத் தமிழ்க்களிக் கொருத்தமைக் குறத்திபைத்
தினைப்புனக் கிரித்தலத் திடைதோயுஞ்
செவந்தருக் குடக்கொடிச் செருக்கவுற் பலச்சுனைச்
சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமானே. (௨-௮௦)

தனதனன தனதனன தத்தத்த தத்தத்த
தனதனன தனதனன தத்தத்த தத்தத்த
தனதனன தனதனன தத்தத்த தத்தத்த தனதான.

638. மொகுமொகென நறைகொண்மலர் வற்கத்தி வற்புடைய
முளரிமயி லணையவர்கள் நெய்த்துக்க றுத்துமழை
முகிலைய குழல்சரிய வொக்கக்க னத்துவளர் அதிபாச
முனைபுளக மெழவனைகள் சத்திக்க முத்தமணி
முறுவலிள நிலவுதர மெத்தத்த வித்தகில
மொழிபதற விடைதுவள வட்டச்சி லைப்புருவஇணைகோட
அகிலமிருக மதசலிலம் விட்டுப் பணித்தமல
ரமளிபட வொளியிரவு ரதன்ப்ர பைக்குழையொ
டமர்பொருத நெடியவிழி செக்கச்சி வக்கமர மதநீதி
அடல்வடிவு நலமிதனில் மட்கச்செ ருக்கியுள
முருகநரை பெருகவுட லொக்கப் பழுத்துவிழு
மளவிலொருபரமவொளி யிற்புக்கி ருக்கவெணைநிலையாதோ
செருத்தகெண கெணசெருத செக்குச்செ ருச்செருத
கிருதசெய செயகிருத தொக்குத்தொ குத்தொருத
டிமிட்டிமி டிமிட்டிமி டிட்டிமி டிட்டிமி டிடித்தோ
திருகடக கடகதிரி தித்திக்ர தித்திகட
திமிர்ததிமி திமிர்ததிமி தித்தித்தி தித்தித்தி
செணுசெணுததணசெணுத தத்தித்தி குத்திரகுடத்தித்தோ

தகுடதிரு திருடதிமி தத்தத்த தித்திகுட
 குகுகுகு குகுகுகு குக்குக்கு குக்குகு
 தரரர ரிரிரிரி நிற்றித்த நிற்றிரி யெனவேநீள்
 சதிமுள்வு பலவுநிரு பக்கத்தி சைப்பமுது
 சமையபயி ரவியதய முட்கிமி மிக்கவுயர்
 தணிகைமலை தனில்மயிலி னிர்த்தத்தி னிற்கவல பெருமானே. ()

தனத்தன தனதான தனத்தன தனதான
 தனத்தன தனதான தனதான.
 634. வரிக்கலையி னிகரான விழிக்கடையி லிளமுடாரை
 மயக்கியிடு மடவார்கள் மயலாலே
 மதிக்குளறி யுளகா மவாக்ருகவி மிடி யாகி
 வயிற்றிலெரி மிகமுள அதனாலே
 ஒருத்தருட னுறவாகி ஒருத்தரோடு பகையாகி
 ஒருத்தர்தமை மிகநாடி. யவரோடே
 *உணக்கையிடு படுபாவி எனக்குண லு கழல்பாட
 உயர்ச்சிபெறு குணசீலம் அருள்வாயே
 விருத்தருண கிரிநாத னுரைத்ததமி மெனுமலை
 மிகுத்தபல முடனோத மகிழ்வோனே
 வெடித்தமணர் கழுவேற † ஒருத்திகண வனுமீள
 வினைத்ததொரு தமிழ்பாடு புலவோனே
 செருக்கியிடு பொருகூரர் குலத்தையடி யறமோது
 திருக்கையினில் வடிவேலை யுடையோனே
 திருக்குலவு மொருநீல மலர்ச்சுனைப் பழகான
 திருத்தணிகை மலைமேவு பெருமானே. ‡ (உஅஉ)

உணக்கையிடு -- உண்ணக்கை+இடு. † ஒருத்திகணவன - மவகையர்க்
 காலியாருடைய கணவனாகிய கடன பாண்டியன். ‡ இச்செய்யுள் அருணகிரிநாத
 ருடைய திருவாக்கென்பதைப்பற்றிச் சிறிது ஐயமிருப்பினும், பழைய பிரதி
 சன் பலவற்றினும் காணப்பட்டபடியால் விடாது சேர்க்கப்பட்டது.

பொது

தனதன தானுன தன்ன தான தனதன
தனதன தானுன தன்ன தான தனதன
தனதன தானுன தன்ன தான தனதன . தனதான

685 மருவமு கிகான வளகீடு வகையிலே
புருவவி லாலான விழிகளோடு நகையிலே
மதிமுக மாலான விணையகோடு முகையிலே தமிழாறி
வதனம தாயாடை கொடியவதான இடையிலே
விதவித மாபேடை யனமு நாண நடையிலே
வனிதய ராமோடை புறவ தான கடையிலே மயலாகி
கருவினி லாபாச சன்ன மான நடுகிலே
புருவெடு யானீச மணையீன விரகிலே
கவலையு னுஞ் வடிமை மான மரபிலே புழல்வேணு
கலைமக ளாதார கருணையான நிலையிலே
நிலையக மேதார வருணாஞான வழியிலே
கவிபுனை யாதார திறமை பாணுமொழியிலே யருள்வாயே
பிரமணீ யோதாத வகையிலோரு சிறையிலே
யிடுபவ னோதாத சிவனு மோரு நிறையிலே
பிரணவ மேதாத குரு தாரு முறையிலே புகல்வோனே
வினையு மமாமோடி குறையிடு தினையிலே
தூண்டெறு நீ னோட மருவிப்படி கணையிலே
வெட்டமைபு கடைபடிபா னையிலே வரவேணும்
தருமரெடு நனில் லிஷ்டா யர் மரபிலே
மொழிமலு பட்டு நெடு படி கயமுனே
தூண்டிபு தட்டை தனத மாய மருகனே மயில்வீர
தகுமென வேரீடி வளமு மாற முக்குகா
மிருவடி யாபாடி பகைம கூறு மாகரா
தமிழுட னெகோடி வரைகடோறு முறைபவா பெருமானே

தானுன தன்ன தான
தானுன தன்ன தான
தானுன தன்ன தான தனதான

686 ஓயாத பிறவி யாய
மாயாத கடல தாய
ஓரோரு சன்ன மாய கருஷ்ட

திருப்புகழ்

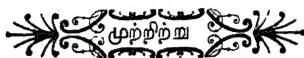
●●●

ஒட்டோடி யலைவ தான	
கேடாவல் பெறுவ தான	
ஒராத முகுட னான	எனியான
சேயாரி மயூர மேற	
நாயேனே ஸடுமை மாற	
தேமாரு கருணை கூற	வாழ்வுறும்
தேவாதி யமரர் வாழ	
அழவாதி முனிவர் சூழ	
தியாதி யசுரர் மாள்	முனிவோனே
தாயான மதுரை மீனா	
ளாயாட னமுத பான	
தாராடு சமா வான	முதலான
தானான நிறம னான	
வானான வடியு மான	
தாதாவெ னெருவ னான	பானான
கோயாத வகுல ஞானி	
வேயூதி முகில மேனி	
கோபால் சகல	மருநோனே
கூசாம லரிய மோன	
மாசார முதல்வ னான	
கூடிய பொருள தான	பொருளானே

காப்புநீர்ப்பட ஆகச் செய்யுள் 637

குமரக் கடவுள் திருவடிகளே சரணம்.

திருப்புகழ் முதற்பாகம்

Dr. U.V. Srinivasiah Iyer Library
7 NAGAR MADRAS-600 091

ஸ்ரீமான். மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்
பார்வையிற் பிரசுரித்த, தமிழ்ப்புத்தகங்கள்.

திருப்புகழ் முதற்பாகம் (642-பாடல்களுடன்)	2—8—0
ஷெ. 2-ம் பாகம் (611-பாடல்களுடன்)	2—8—0
தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணி	3—0—0
வியாசத்திரட்டு (மு. ரா. க.) முதற்பாகம்	0—8—0
ஷெ. (ஷெ.) 2-ம் பாகம்	0—12—0
குமணசரித்திரம் (ஷெ.)	0—8—0
சித்தாந்த ஞானரத்னாவளி	0—6—0
திருக்குறள் வசன காவியம் (மு. ரா. அ.)	0—12—0
குலோத்துங்க சோழன கோவை	0—12—0

வித்தியா. இலாகா. 7-வது சர்க்கிள் பெர்ஷனல் அவர்
டெண்டு இன்ஸ்பெக்டர் மகா-ரா-ஸ்ரீ V. முத்துஸ்வாமி அ
ரவர்களியற்றிய பத்மினி. (தமிழ் நாவல்) 0—12—0
பொருளதிகார வாராய்ச்சி 0—8—0
கதையும் பாட்டும் (மாணக்கர்களுக் குரியது) 0—4—0

ஸ்ரீ. ம. கோபாலகிருஷ்ணபாவர்களியற்றிய

அரும்பொருட்டிரட்டு வியாசங்களும், ஆங்கிலமொழி பெ
ப்புகளும், தனிப்பாடல்களும் அடங்கியுள்ளவை 2—8—0

ராணக்யலாஷ. 1-ம் சந்திரகுப்த சரிதம் 1—4—0

நெ. ரா. கூ. பிரமணிய சர்மா அவர்களியற்றிய

பாண்டிய தேச நாயக்கமன்னர் வரலாறு	0—6—0
திருமலை நாயக்கர் சரித்திரம் (தனி)	0—2—0
இராணி மங்கம்மாள் சரித்திரம் (தனி)	0—1—0
கிருஷ்ணன் தூது வசனம்	0—2—0

முத்தமிழ் கேட்கத்திரமது பால்காநாஸ் அவர்களியற்றிய

பக்திர்ஸ கீர்த்தனங்கள். (உட்சாகத்தை உண்டாக்கக் கூ
வர்ணமெட்டுகளா லியற்றியவை) முதற்பாகம் 0—5—0
ஷெ. 2-ம் பாகம் 0—5—0

உமேஸ். முத்துஸ்வாமி கவிராய அவர்களியற்றிய

இராமாயண நவீன நாடகம். அருமைபான பாடல்களும், அற்பு
மான வசனங்களும், சிறந்த சித்திரப் படங்களுடன். 2—0—0
பக்திர்ஸ கீர்த்தனங்கள் 0—4—0

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணகோன்,

புக்ஷாப், புதுமன் பம் மதுரை.

